

GLASNIK SRCA ISUSOVIA.

God. 37.

Siječanj 1928.

Broj 1.

Nakana Apostolstva molitve u siječnju, blagoslovljena od sv. Oca

U sjevernoj Kini nastala je republika pekinska. To je vlada upravitelja i diktatora, koji tvrde da su zakonitim putem došli do vlasti, kad je zadnji iz dinastije Mandžurika Tsing izgubio prijatelje. Protiv ove republike diže se na jugu kantonska vlada. Ona je zapravo socijalistička pa uči, da sva vlast dolazi od naroda pa hoće tobože da sruši svaku nasilnu vladu i dade narodu svu slobodu. Stoga i ima na zastavi sunce, što sjai na jasnom nebu; hoće da pokaže tobož novu zoru oslobođenja iz tame ropstva. Njihovi se pristaše nazivaju »sudisti«.

Svaka od ovih dviju vlada hoće da bude jedini gospodar Kine. da oslobodi svoju domovinu od zapadnjaka, ali svaka hoće da to učini na svoj način. Pekinska vlada nastoji da sve postigne mirnim diplomatskim putem, dok socijalistička radi da do svoga cilja dode silom i oružjem. Nijedna ni druga stranka nemaju nikakova razloga da bilo što učine protiv katolika, jer im katolici nisu ni u čem na putu. Ali nažalost progonstvo je vjere katoličke tužna činjenica. Kad čitaš vijesti misjonara iz onih strana, možeš posve, jasno vidjeti, kako »sudisti« imadu u vojsci ljudi, koji hoće da u Kini sasvim iskorijene katoličku Crkvu. Prije nego uđu u koji kraj, daju da se među narod razdijeli što više raznih letaka, u kojima obećavaju sve, što uče komunisti, da tako steknu privrženost i pomoći naroda. Čim stignu u takav

PASTIRI SE KLANJAJU

kraj vojnici zauzmu odmah katoličke škole, misijske domove i crkve, jer je to sve tobože njihovo. Svakomu od svojih pristaša dopuštaju da uzme iz crkve štogod hoće, križne puteve lome i razbacuju, pričesnu ogradu pale, kipove pesvetog Srca i Majke Božje nakazuju odrubljujući im glavu, na sveta mjesta stavljaju sliku svojeg utemeljitelja Suen-yat-sena te se često sastaju u crkvama da u njima šire komunističke ideje. Najviše im je stalo, da pohvataju misijonare. Mnoge je narod u zadnji čas spasio, ali mnogi poginuše.

Mučenici Kristovi.

Ne spominjemo jednika, koje su poubijali razbojnici, već nabrajamo samo nekoje, što ih je ubila redovita vojska »sudista«. Poznata su teška zločinstva, što su ih počinili vojnici 24. ožujka 1927., kad su ušli u grad Nanking. Isti ti vojnici ubiše i dva misijonara O. H. Dugouta iz Francuske i O. Vanaru iz Italije. O tomu je pisala sva svjetska štampa. Strašno je, što su radili s misijonarom O. Josipom Hou, svećenikom na misijskoj štaciji Liankow. Na dan Uskrsa 17. travnja stadoše sveučilištarci na sve načine grđiti kršćane. O. Hou lijepo je putio svoje ljude, da budu mirni i da sve strpljivo podnose, jer protivnik čeka i najmanju stvar, da ih onda sve pobije. Kako su pogani sve jače navaljivali, zaboravi se jedan kršćanin pa rani malo nožem jednoga komunista. Sad su okrutnici imali, što su htjeli. Uhvate O. Hou i njegova učenika, svežu ih, povedu u kazalište, svuku i stanu im se svakojako rugati. Izbičuju ih kao nekoć Židovi Gospodina, udare ih na svake muke i napokon ih ubiju iz pušaka. Iza njihove smrti našla se knjižica, što ju je napisao O. Hou. U njoj on pripovijeda, kako je došao k njemu neki odmetnik, prije učitelj u kršćanskim školama, pa ga nagovarao, da ostavi vjeru i prijeđe komunistima. Taj mu još reče, da sovjetska vlada već odavna traži zgodu, kako bi tu misiju sasvim uništila. Odmetnik je bio slabe sreće sa svojim nagovaranjem, misijonar potvrđi činom, što je učio u propovijedima.

Uzroci ovih zala-

Ima ih više. Svada, mržnja, oružje, što ga dadoše boljševici, da se uništi sve Božje. No ima i drugi teži i dublji razlog. Mlađež kineska, što uči u Evropi na raznim sveučilištima ili kod kuće iz bezvijerskih iz Evrope unesenih knjiga, izgubila je svaku vjeru pa se dala na socijalističku nauku, koja ne će da zna za drugi život osim ovaj na ovom svijetu. Sve to dolazi najviše iz Rusije, koja šalje u Kinu nesamo oružje, već i širitelje nevjere, pače sama odgaja u tu svrhu 600 Kineza na sveučilištu u Moskvi. Ova ruska propaganda ima da uništi nesamo katoličku vjeru kod Kineza, već i samo kinesko carstvo. Vide li to kineski študenti? Čini se, da su počeli progledavati. Na 6. travnja oteše silom neke dokumente od ruskog sovjetskoga poslanika u Pekingu. Od

toga dana počeo je Šiang-kaišek, zapovjednik vojske »sudista« progoniti komuniste u svojoj vojsci i odbacivati svaku pomoć Rusije. Ali zlo je preotelo mah pa se ne zna, što će biti.

Bojazan i nada.

Pobijede li komunisti, sigurno je da će uništiti sve katoličke škole. Kako su baš ove škole rasadnice katoličke vjere, ubit će onda i nju onamo. Ali ipak ima nade u bolju budućnost. Isti dan, kad su komunističke čete ušle u Šangaj, dodoše u Kinu prvi domaći biskupi, koji su posvećeni za biskupe 28. listopada 1926. od samoga sv. Oca. Dok drugi siju mržnju, katolička Crkva hoće i na ovaj način da pokaže ljubav Gospodnju. Nadamo se, da će novi biskupi poznavajući izvrsno prilike svojih krajeva novim silama poraditi, da se što brže popravi, što je pokvario rat i zavedeni narod.

Kineska misija lijepo cvate i napreduje. Godine 1850. bilo je u Kinu tek 300.000 katolika,iza prvih 50 godina dosegli su 741.000. Godine 1907. već ih je 1.000.000, a danas evo 2.394.962, to jest na 200 pogana po jedan katolik. Na čelu je kineskoj katoličkoj Crkvi 58 biskupa, 1806 svećenika iz Evrope a 1.219 iz Kine same; zajedno 3.083. Tako na 774 vjernika dolazi po jedan svećenik. Dobro se brine tamošnji svijet i za svećenički podmladak, jer u sjemeništima imaju 761 bogoslovca. Ovim valja pribrojiti još 645 redovničke braće, od kojih je 368 iz same Kine; 3.748 sestara od tih 2626 domaćih. U misijama kineskim nalaze se 323 sirotišta, 87 bolnica, 117 skloništa za starce i starice, dok se u školama katoličkim odgaja 313.955 djece. Kako vidite, lijep rad, još ljepši napredak. Sve bi ovo propalo, kad Bog ne bi čuvao ovaj jadni narod od kuge opakih nauka, što ih zli duh posija po Evropi. Molimo stoga božansko Srce dobrog Pastira, da očuva ovce svoje, da vrati kineskomu narodu mir i otvori mu vrata ovčinjaka svojega.

Josip Müller D. I.

PLAĆAJ DUGOVE.

Predsjednik Saveznih Država američkih, Jakson, bio je čovjek, koji je oštros tražio, da se dugovi plaćaju. Pripovijeda se, da je neki krojač u gradu Washingtonu načinio odijelo jednom državnom službeniku no nikako nije mogao da dobije za nj plaću. Napokon se obrati na samog predsjednika i taj se ozbiljno zauze za stvar. On posla krojačevu molbu državnemu tajniku s dopisom: »Ako je ovo istina, tad ovaj gospodin mora smjesta platiti krojaču dug ili biti otpušten od službe. Pošteni ljudi plaćaju svoje dugove, a nepoštenih ne smije biti u državnoj službi!« Tako je. Tko može a ne će da plati dug, grijesi protiv sedme zapovijedi Božje.

STO PLACEŠ, LUDO!

U gradu smo. Gospoda i gospodica N. ulaze u župski ured.
— Ej, smiješi se starac župnik, dakle čemo vjenčati Elviricu....
No zaručnik je, ufam se, dobar kršćanin?

— Aj, gospodine župniče, u toj se stvari ne smije danas odveć tražiti! Kad se nade lijep momak, jedinac, bogata roda, blagajnik u banki, onda tu, i sami znate, nema zanovijetanja... Pomislite, barem 36000 dinara na godinu! Za njegove godine to je i kakva plaća. A mi s naše strane ne čemo škrtariti s mirazom, pa će moja kći moći da igra gospodu ko malo koja... Zar ne, mala?

— Da, da, zamisli se svećenik, no dali on barem vrši vjerske dužnosti?

— Dužnosti? Da, baš je danas mnogo mladih ljudi, koji ih vrše! Zar da djevojke ostaju usidjelicama zato, što momci nisu više pobožni? Uostalom i sami znate, da se danas u svijetu ne dolazi daleko, ako si pobožan...

— Ide li on barem k Misi?

— O da, kad je kakva ženidba, kakav pokop, recimo... Po nedjeljama, razumije se, ne — to nije u njih običaj. Takva su vremena, on tu ne može ništa. A napokon, svak ima svoje misli. Sve mu to ipak ne će smetati da stiče novac. I dignuvši visoko glavu izide gospoda s kćerkom.

Prošle dvije godine. Gospode N. eno opet s kćerkom u župskom stanu. Ali kakva je danas!

— Što plačeš ludo!... Da, gospodine župniče, to sam ja, sve ču vam pripovijedati. O, onaj nitkov, onaj zločinac, onaj razbojnič!

— Bog vam bio u pomoć, smirite se, govori preplašen svećenik. Ta šta je?

— Šta je, gospodine župniče? To, da je onaj lopov, onaj hulja ostavio moju jadnu kćer, pošto ju je prije tukao i unesrećio do kraja. Zar treba, da nas Bog pušta toliko trpijeti?

— No ja sam mislio, da vaš zet...

— Onaj ništarija, raspikuća!...

— Ali njegovo mjesto u banki, njegov imetak?

— Njegovo mjesto? Izgubio ga je. Njegov imetak? Sve je profućkao!

— No, no, moje dijete, poče blago svećenik, budite srčani. Vi ste mladi, s nešto rada i s vašim mirazom...

— Miraz, miraz! zaurla majka pogodenja usred srca, on je pojeo njezin miraz, ona nemanj!... A što smo učinile Bogu, da ovako s nama postupa?...

Stari se svećenik diže, a u očima mu se pokaza gnjev. Na usta mu navriješe iz srca gorke riječi. No suzdrža se i samo prošapta: »Koja korist?« Kad je ostao sam, sjede i uze svoj brevijar da nastavi moliti, gdje je stao. Baš su bile riječi psalma: »Ako Gospodin ne gradi kuće, uzalud rade, koji je gradel.«

SVETA TRI KRALJA.

Putuju tri Kralja
Iz daljnih zemalja,
Da Isusa najdu,
Darove mu dadu.

Nebom zvizda siva
Stazu pokaziva,
Kud im valja ići,
K željnom cilju stići.

I tako prispiju
U zemlju Žudiјu,
K Betlehemu gradu
Tu Isusa najdu.

Našli njega nisu,
Kako mislili su
U bogatoj dvori
U zlatnoj komori

Već su našli Njega,
Sina Božijega,
U prostoj štalici,
Na oštroj slamici.

Odmah oni nice
Prigibaju lice,
Na zemlju padaju,
Divu pozdravljaju.

»Zdravo, o Divice,
Nebeska Kraljice,
Pokaži nam svoga
Sinka malenog!«

Pa mu se klanjaju
Njega darivaju
Zlatom i tamjanom
Mašču izabranom.

Kad ga darivali
Natrag se vraćali,
Ne k Irudu ljutu.
Već po drugom putu.

Jerbo Irud kleći,
Strašnom smrću prijeti
Kralju malenome
Skoro rodenome.

Isuse mileni,
Okreni se k meni:
I ja Tebe s trima
Tražim Kraljevima.

Nemam dara mnoga,
Osim srca svoga,
Koje Tebi rada
Prikazujem sada.

Primi dare ove,
Daj mi blagoslove
Na poslove moje,
Kada te zazovem. Amen
Ivo Čakalić.

JUBILEJ HRVATSKOGA NARODNOG SVETIŠTA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.

Na 31. listopada 1902. ušli su prvi Isusovci u sadašnji svoj samostan u Palmotićevoj ulici. Kako crkva nije bila gotova, služila im je kroz mjesec i po jedna soba kao kapelica. Istom na osminu Bezgrješnog Začeća, 15. XII. 1902. bila je crkva Presv. Srca Isusova blagoslovljena i predana za javno bogoslužje.

Crkva isusovačka, koja se pomalo razvila u pravo hrvatsko narodno Svetište Presv. Srca, i kuća njihova dočekaše eto slavlje prvoga svojeg jubileja: navršiše 25. godinu svoga opstanka. Isusovci htjedoše, da ovaj jubilej proslave skromno: odlučiše samo ovršiti u crkvi trodnevnu pobožnost u čast Kristu Kralju. Međutim zagrebačke »Marijine kongregacije«, kojih se većina okuplja uz Svetište Presvetoga Srca, odlučiše drukčije, zamislile i izvedoše proslavu upravo veličanstveno.

Na 28. listopada uvečer otvorena je u kapeli kod Svetišta Srca Isusova izložba krasnih darova, što ih Svetištu dadoše kongregacije, dakovačke č. ss. Svetoga Križa, pa gde Ebrić, Aušlaher, Lisac. I uprav je darovano ono što je crkvi najpotrebitije: misno odijelo i rublje — u svemu 10 kazula, 2 dalmatičke, 1 pluvijal, 2 oltarnika, 1 zastor, 1 plaštić za ciborij, alba i roketa 7, pa 5 stolaca. Izloženi su se darovi cijenili na 50 tisuća dinara. Uz te velike i krasne darove dobio je i Svetište i kuća isusovačka lijepe novčane prinose od Marijinih kongregacija, napose od kongregacije gospojinske i gradanki, pa od pojedinih pobožnih osoba. Zagrepčani a naročito plemenite Marijine kongregacije pokazaše i ovom prilikom, onu negdašnju pobožnu gospodu hrvatsku, koja su u stara vremena Družbu Isusovu u naše krajeve pozvala i živo je materijalno pomagala, da može što bolje razvijati svoj rad prema svojem zadatku slave Božje i spasenja duša.

Otvorenie izložbe počastio je svojom nazočnošću i sam preuzv. dr. A. Bauer. Družbu Isusovu je tom prilikom pozdravio Msgr. dr. Beluhan, nadstojnik svećeničke kongregacije, a iza njega zastupnici pojedinih kongregacija ženskih i muških. Tad je govorio preuzvišeni gosp. nadbiskup. Zahvalio se vlč. o. provincial Prešeren, pa vlč. o. rektor Dostal. U subotu je iskazala izložbi počast svojim pohodom i supruga gradskoga načelnika mil. gđa Berta Heinzela.

Na 28., 29. i 30. listopada vršila se u Svetištu trodnevna večernja pobožnost, kod koje je propovijedao vlč. o. provincial. Molila se krunica i bio blagoslov s Presvetim. Svetište je u te dane ujutru i uvečer — naročito u nedjelju bilo vrlo posjećeno, isповijedaonice su bile pune, podijelilo se mnogo sv. pričesti.

U nedjelju 30. listopada služio je svečanu biskupsku sv. Misu presvij. g. biskup dr. Salis-Seewis, koji je i poslije podne držao blagoslov sa »Tebe Boga hvalimo«. Na koru je pjevalo društvo »Branimir«.

Majko s Čedom presvetím
Blagoslov nam podaj svim.

Isti je dan u 11 sati prije podne bila izvanredno uspjela svečana akademija u čast Krista Kralja u dvorani Hrv. Glazbenog Zavoda, kod koje se je uz presvi. gg. biskupe dra Premuša i dra Salisa, uz gosp. načelnika grada Zagreba s gospodom nadvođe mnogobrojni odlični uzvaničici. Tu je osim skladnoga pjevanja prekrasnih svetih pjesama bilo lijepo ocrтано značenje svetkovine Krista Kralja, pa krupno ocrtan rad Isusovaca, koji su uz druge redovnike širili i šire Njegovo kraljevstvo u hrvatskom narodu. Držao je taj govor advokat g. dr. Markulin, nadstojnik više akademske kongregacije.

Zajedničkom svetom pričesti Marijinih kongregacija na blagdan Svih Svetih, gdje je silno mnoštvo odabranih duša uz razvijene barjake svoje nebeske Majke primilo Krista Kralja u svoja srca, završila je ova uistinu izvanredna proslava.

Ističemo i ovdje, da su za ovaj jubilej kongregacije izdale knjižicu: »Isusovci u Hrvatskoj«, koju je napisao dr. Deželić otac u kojoj se ukratko ali jasno i iscrpivo pokazuje savkoliki rad Isusovački u našem narodu. — Duhovni rad, što se u ovo 25 godina obavilo u Svetištu Srca Isusova, dao bi se brojkama ovako izreći: bilo je tu kroz to vrijeme oko milijun i po ispovijedi, deset tisuća duhovnih govora, do tisuću duhovnih vježba, četiri stotine misija, oko četiri tisuće popudbina i zadnjih pomasti, oko dva i po milijuna sv. pričesti.

Hvala Presvetom Srcu Krista Kralja na svemu!

POSLJEDICE ZLA ŠTIVA.

»Draže bi mi bilo, da neznaš čitati, nego da te vidim, kako čitaš ono, što škodi tvojem čestitu življenu.«

Tko je to rekao? Možda će tko reći: »To je sigurno rekao kakav župnik, kakav svećenik, u kojega nema širih pogleda na život... Ne, varate se, toga nije rekao svećenik, već poganin glasoviti učitelj govorništva u starom Rimu, Kvintiljan.

Ima knjiga zlih, sumnjivih, dobrih. Bježi od prvih, boj se drugih, ljubi treće.

Možda ćete mi reći: Pretieravaš, svuda gledaš pogibelj. Ja se ne bojim, nijedna knjiga ne će promijeniti mojih načela.

Odgovaram: Možda i neće odmah, možda ćeš i dulje odoljevati. Ne će mala pukotina potopiti broda, ali ako mornari ne budu na oprezu, dosta će biti i ona, da i najveće brod proguta pučina morska.

F. M. D. I.

SVETI ALOJZIJE GONZAGA. Njegov život priredio je nekad naš veliki † biskup Dr. Josip Lang. Iza životopisa nalazi se 6 nedjeljna pobožnost, izatoga molitve i pjesme Sv. Alojziju u čast. Ova knjiga imade 7 slika si 320 strana. Broširana stoji D. 15. — u crno platno uvezana D. 20. —

KRISTOV JUNAK.

— Mjesečni zaštitnik 20. siječnja. —

Jakost je jedna od četiri stožerne kreposti. Ima je onaj, koji bez straha ide u muke i smrt, kad to traži dužnost. Većih junaka nema na svijetu od kršćanskih mučenika, koji krvlju svojom svjedočiše za istinu vjere Kristove. Takav je junak i sv. Sebastijan, koga u Apostolstvu molitve častimo ovaj mjesec kao zaštitnika. I djetetu je poznato njegovo mučeništvo. Odlični časnik u rimskoj vojsci cara Dioklecijana, djeluje on kao apostol: širi vjeru Kristovu, krijeći klonule, učvršćuje slabe, štiti sve. Papa Kajo mu daje ime „branitelj Crkve“. Njegovo neustrašivo djelovanje nije moglo da dugo ostane tajno caru. Kad mu car doviknu da je nezahvalan, odvraći Sebastijan: „Uvijek za te molim, care, za te sam spremjan dat i život i krv, ali su mi zapovijedi Božje svjetle od tvojih!“ Neustrašivost plati mučeništвom: kad ga ne usmrtiše strijele, bi dotučen toljagama. Učimo od svetoga mučenika neustrašivost. On je radio za

Krista ne bojeći se muka ni smrti. A mi? Bojimo se često i potruglijive riječi, podslijeha, pa stoga ne govorimo i ne činimo što bismo mogli, pa možda i morali govoriti i činiti za svetu vjeru i Crkvu. A što bi bilo, da i kod nas dode do proganjanja vjere, što se sve lako može dogoditi? Prezrimo taj kukavni strah od ljudi, ne stidimo se ni u čemu divne vjere Isusove, pak čemo od Isusa dobiti milost, da podnesemo i najveće muke za nj, ako bude trebalo.

RAZGOVOR O ČOVJEČJOJ SREĆI

Toma. Hvaljen Isus, striče Petre.

Petar. Navijeke, sinko. Otkad te već nisam vidi!

Toma. Pa nekako od lani, kad ste me onako lijepo poučili, da ima pakao. Morao sam okolo za poslom, da zaradim što u ova teška vremena. Nego čuo sam svakojakih stvari od ljudi, koji neće da vjeruju u Boga, pak bih rado, da mi opet malo posvjetlite.

Petar. Drage volje, moj Tomo. Što budem znao, reći će ti.

Toma. Jednom su mi osobito stvari naši komunisti bez prestanka probijali uši. Oni viču: Popovi varaju narod rajem. Daj ti meni raj ovdje na zemlji, a onaj drugi iza smrti neka bude popovima i vrapcima.

na svijetu. Ako bi tko od ljudi imao biti sretan, morao bi to biti, po ljudsku sudeći, mudri kralj Salomon. Ta on je imao najboljeg jela i pića i svakoga užitka, kako sam pripovijeda. Pa što on kaže o toj svojoj tobožnjoj sreći: »Taština nad taštinama i sve je taština!« A čitao sam prije nekoliko godina i o nekakvom američkom milijunašu, koji je mogao imati, što se veli, i ptičjega mljeka, pa se ipak ubio. A zašto? Ostavio je pismo, u kojem veli: »Ubijam se, jer sam nesretan...«

Toma. Kako je jadan čovjek! Pa zašto onda on živi?

Petar. Raj na zemlji? O siromasit! U dolini suza raj!

Toma. Ta da. Vele: nek se svuda uvede komunizam, pak zemlja neće više biti dolina suza, već pravi zemaljski raj.

Petar. Jadnih glava od repe! Ta da ne govorim o drugome, zar će oni zabraniti bolesti i smrti u taj komunistički raj? Dok bude na zemlji ljudi, bit će bolesti i smrti i potom ni govora o raju.

Toma. Kako vi sve odmah razjasnite! Doista kakav raj na zemlji, dok su u njemu bolesti i smrt!

Petar. Ti jedni ljudi misle, da je čovjeku sve: jedi, pij, uživaj. To je dosta živini, da bude sretna, ali čovjeku ne. Čovjek ima besmrtnu dušu, koja ne može naći sreće ni u čemu

Bog je sreća čovjekova.

Petar. Polako. Tomo. Nije nesretan čovjek, ako sam upravne će da to bude. Čovjekova sreća je Bog. Čovječe duše ne može smiriti ništa nego On. Vidimo to najbolje kod ljudi, koji su daleko od Boga, pa im Bog rasvijetli pamet i oni se obrate k Njemu. Cital sam, da je sv. Augustin, koji je u mladosti bio grješnik, pogarin, pa se obratio, da je velim, kroz tri dana iza obraćenja plakao od radosti. Gle, baš on je izustio onu glasovitu riječ: »Nemirno je srce naše, dok se ne smiri u Tebi, o Božel. Mogao je i reći, iskusio je sam na sebi. Tako je i kod svih obraćenika. Kad se obrate k Bogu, svi pripovijedaju, kako su sretni. Napokon i ti si bio zabasao. Kako ti je bilo lani, kad si se opet iza mnoga godina isповjedio?«

Toma. Činilo mi se, striče, da sam u nebu.

Petar. Eto, moj Tomo, tako Bog plača svojima. A kako svijet plača svoje sluge? Kako je pri duši pijanici, bludniku, škrticu, oholici? Nemaju mira ni sreće. U Svetom se Pismu čita: »Nema mira opakima, veli Gospodin«.

Toma. Prema tomu mi kršćani, ako živimo, kako Bog traži, imamo uistinu malo nebo na zemlji.

Petar. Tako je. I iste nevolje: bolest, žalost pa i sama smrt nisu za nas pravo зло. One nas čiste od pogrešaka kao što čisti vatra gvožđe od rde; one nas jačaju u dobru; one su kao novac kojim kupujemo sebi buduću veliku sreću u nebu. To je nešto posve drugo nego komunistički zemaljski raj.

Toma. Zemaljski raj bez Boga je uistinu varka prepredenih ili ludost bezumnih ljudi.

Petar. Dobro radi, tko ide za tim da se popravi stanje siromaha, kojih je tako mnogo na svijetu. Samo se to ne da toliko popraviti, da bi ti siromasi našli potpunu sreću na zemljiji. Zemlja je i za najboljega kršćanina ipak »dolina suza«, ni on nema na njoj potpune sreće, već samo malu, »malo nebo«, kako si dobro rekao. Ali i ta mu dolazi samo od toga, što ljubi Boga i što se ufa u buduću sreću u nebu.

Tma. No eto, dobacuju oni, iza smrti nema ništa....

Ima nebo.

Petar. Da ima Bog, to priznaju i tobožnji bezvjerci srcem, ako i ne uštima. Ta da ga nema, zar bi toliko vikali protiv Njega i mrzili Ga? Nitko ne diže toliko buke protiv onoga, čega nema. Boje se Njegova suda i kazne, pa viču, da ga nije. Da ima Bog, to je stalnije nego sunce na nebu. A da taj neizmjerni Bog radi mudro sve štogod radi, to nam dokazuje i najmanja travica i sitni crvak i sav ovaj silni svijet: ovo silno nebo s nebrojenim zvjezdama, koje bez prestanka putuju po njemu većom brzinom nego zrno iz puške i točnije nego ijedna ura. A taj mudri Bog stvorio je i srce čovječe i stavio u nj ovu neprestanu želju za srećom. Ili zar ima čovjeka, koji ne bi htio biti sretan?

Toma. Ne, takva čovjeka bez sumnje nema.

Petar. A gđe, ovdje na zemlji nema prave, potpune sreće. Jer kakva je to sreća, koju bez prestanka kvari pomisao: umrijet češ; kakva je sreća, koja bi doista svršavala sa smrću? Srce svakoga čovjeka želi sebi *n a j v e ĉ u* sreću, želi, da ona nikad ne svrši, da uvijek traje. Kad je mudri i dobri Bog stavio tu želju u srce čovjekovo, on je mora i ispuniti. Jer kako bi bio mudar, kad bi je dao ni za što; kako bi bio dobar, kad bi njom mučio čovjeka, a ne bi mu je ispunio? Kao što je dakle stalno, da ima Bog i da je on mudar i dobar, tako je stalno, da će on ispuniti ovu našu želju za beskrajinom vječnom srećom. Ne ispunja je na ovom svijetu, dakle će je ispuniti na drugom iza naše smrti. Po tome vidiš, da je naša duša neumrla, besmrtna, i da ima nebo u kojem nju čeka sreća bez kraja.

Toma. Da, tako je, drukčije ne može da bude.

Petar. A što istom Bog kaže! On obećava Abrahamu: »Ja ču biti tvoja plaća prevelika«. A Isus kaže, da će On sam na suđnji dan reći pravednicima: »Dodite, blagoslovjeni Oca mojega, primite kraljevstvo, koje vam je pripravljeno od početka svijeta«.

Toma. Za takvu je sreću vrijedno malko trpjeti i truditi se.

Petar. O da, sinko. Sve su muke ovoga svijeta kao ništa prema sreći, koja nas čeka gore, veli sveti Pavao. A trud nam olakšava sam Bog. On *n a s* uvijek pomaže svojom milošću, kad radimo da postignemo tu sreću. On nam je sam pokazao svojim primjerom, kako nam valja živjeti i raditi, da dodemo do vječne sreće: postao je čovjekom, trpio, trudio se, životom svojim proslavio Boga i ušao u slavu vječnu. Radimo kao On što je radio i eto i nama vječne slave. Proslavimo životom svojim Boga, to jest upoznajmo Ga, ljubimo Ga, i služimo kako treba, i učinili smo sve za svoju sreću.

Toma. Pa to je, striče, ono, što sam nekad u školi učio u katekizmu, samo sam tako malo na to mislio.

Petar. Da, Tomo. Čovjek nije stvoren za zemlju nego za nebo. A u nebo će stalno doći, ako bude Boga poznavao, ljubio Ga, i služio. Kako silne nam se stvari kažu u onom malom prvom pitanju u katekizmu!

Toma. To je eto glavna stvar za me. Nisam na zemlji za drugo, nego da postanem sav Božji i dobijem vječnu sreću. Ako škrtica tako leti za zlatom, bludnik za niskim nasladama, pijanica za vinom, ako oholica čini sve, da dobije časti, zašto da i ja ne nastojim iz svih sila, da dobijem Boga i s njim vječnu sreću svoju? To će od sada biti moj glavni posao. Htio bih, striče Petre, da što bolje upoznam Boga, htio bih da češće razgovaram s vama, koji mnogo znate o njemu. Sad mi je poći.

Petar. Kad me god potražiš za tu veliku stvar, dobro si mi došao. Bog ti pomogao.

Toma. Hvala, striče, i s Bogom.

P.

KAKO SE BORE U VERONI PROTIV PSOVKE.

Bivši u Italiji prije nekog vremena svratih se na povratak iz Milana u Veronu. Od željezničke sam se postaje vozio tramvajem do stana afričkih misijonara »Sinovi presv. Srca«. Kad m-činovnik u tramvaju dade kartu, pogledam je i pročitam riječi »Nemoj kleti!« Tako uprava gradskog tramvaja poučava svoje građane i to svaki dan tisuće i tisuće puta. Upitah župnika sv Firma, koji se vozio sa mnom iz Castel Nuovo, ima li uspjeha takovo propovijedanje. On mi odgovori: »Dakako! Uz ostale pomaga mnogo i ove karte, da se ne kune više kao prije. Dakako još valja dugo raditi, da opet ne osili taj ludi i opaki običaj.

Kad sam sutradan došao opet na stanicu, da kupim kartu za Mletke, opazio sam pokraj kase, gdje se kupuju vozne karte, ovećim slovima kratki oglas: »Ne psujte!« I na drugim javnim mjestima vidiš slične oglase. U Italiji je eto ustalo protiv kletve i psovke javno mnjenje. Javnim je mnijenjem ušao taj loši običaj, javnim ga mnijenjem treba i isčupati.

U Veroni radi već četiri godine posebni odbor, koji hoće da iskorijeni psovku po svoj Italiji. Na čelu je sam biskup veronski. Odbor ima krasnih uspjeha, a ni drugdje po Italiji ne će da zaostanu dobri katolici u tom radu protiv te grdne mode. Poznajem prilično Italiju, ona je prije bila na glasu kao prva zemlja psovača. Ali ovaj put sam iskreno priznajem, da sam čuo vrlo malo kleti i psovati premda sam se vozio vlakom u 3. razredu, u kojem inače obiluju psovke, kletve.

A. Alfrević D. I.

Izraelci kamenuju bogopsovca.

SRCE ISUSOVО SPASENJE NAŠЕ molitvenik pun najrazličnijih sv. molitava, sa lijepim slikama i mnogim pjesmama a ipak nije predebeo. Imade i toliko traženu Devetnicu u čast Presvetom Srcu Isusovu. Stoji u finoj koži sa zlatorezom D. 60.—, u crnom platnu sa zlatorezom D. 30.—, bez zlatoreza D. 20.—

SRCE ISUSOVU U MOLITVI.

Razmatranje.

»A kad se on molio na nekom mjestu, čim presta, reče mu jedan on njegovih učenika: Gospodine, uči nas moliti«. Lk. 11, 1.

Kako ovoga Tvojeg učenika, tako zanosi i mene Isuse pogled na Te u molitvi, pa te i ja prosim: uči me moliti po Srcu svom! 1. Često se to Srce dizalo k Ocu. Evanelje svjedoči zgode Lk. 6, 12; 9, 18; 9, 28; 11, 1; Mt. 11, 25; Iv. 6, 11; 11, 41. i načelo Lk. 18, 1. Dizalo se tako često, kako je i misao polijetala. Ona je ipak neprestano bila u Ocu, jer ga je gledala. »Srce Isusovo s Riječju Božjom bitno sjedinjeno«. — Najrade se razgovaramo s najmilijim. Gdje je sinu tako milo kao uz dobrog oca?

Isusu je svaki razgovor s Ocem — molitva. — O onom ti se mili govoriti, što dobro poznaješ. A Isus je sama Očeva Mudrost. »Nitko ne zna Oca nego Sin«. Mt. 11, 27. — Srce je najmirnije kad je čovjek svijestan, da je izvršio dužnost. Isusu je glavna dužnost klanjati se Ocu i zahvaljivati mu, jer je kao čovjek bio prvenac stvorenja. Srce Isusovo je zlatni oltar kadijoni, s kojega se uzdižao miris Ocu. Sad razumijem onu zraku iz tog Sreca: »Uvjek treba moliti«. Lk. 18, 1. Molitva je bitna dužnost čovjeka.

Kako vršim tu dužnost u mojem — danu?

2. Iz Srca Isusova je odjeknulo: »Molite i dat će vam sel« Lk. 11, 9. Taj zakon prosne moliti-

Isus dječak u hramu.

tve bio je i u Bož. Srcu. Stogod je željelo postići, ljudima dati, u svijetu ostvariti, trebalo mu je od Oca izmoliti. Da prihvate Bož. nauku, da piju iz vrela posvećenja — sakramenata, da pristupe u njegovu organizaciju — Crkvu, da im trud rodi svagdanjim kruhom, da budu voljni poći s njime na Kalvariju savršenosti — to i milijune dobara, što su u tom — sve je molilo Presv. Srce miljardama djece Adamove — i među njima — izričito i svjesno —

i meni. Kako velika molitva! Ali iz velikoga Srca. »Ne molim samo za njih, nego i za sve, koji će vjerovati po riječi njihovoj!« Iv. 17, 20.

Što ja molim? Da li samo četvrtu prošnju iz Očenaša — kruh? Da li samo za sebe? Širim li srce i za potrebe naroda, Crkve?

Isus prikazuje Ocu moje potrebe kao svoje vlastite. Prije smrti moli Oca, da bude i On s njime u njegovim vjernima, da svijet upozna e On i njih ljubi kako ljubi i njega. Iv. 17, 23. I Ocu se otvara Srce Isusovo sa željom: »Štogod i Ti činiš jednome od ove moje najmanje braće, meni činiš!« — Smatram li i ja za uzvrat interesu Srca Isusova — svojima? Činim li nakane njegove svojima, kako to preporučuje Apostolstvo molitve?

3. Kako moli Bož. Srce? S počitanjem i zanosom. Isus moleći stoji, kleči; širi, sklapa i diže ruke; oči upire u nebo i pada nice, uzdiše... Sve vanjski znaci unutarnjega počitanja. »On bi uslišan za svoju smjernost« veli sv. Pavao. Hebr. 5, 7. Ta smjernost veli, da je molio pobožno, ponizno, pouzdano i predano.

Jeli možda srce moje daleko od Gospodina, kad ga usta slave? Sjećam li se prisutnosti Božje prije molitve i u molitvi?

Isus moli zanosno. »Slavim Te, Oče, Gospodine neba i zemlje — Mt. 11, 25. Njegovo Srce se širi i uzdiže svim stepenima molitve. »Isus uzade na brdo (Tabor) da moli. I dok je molio preobrazio se lice njegovo«. Lk. 9, 28. »O kolike duše se ne dižu do višeg stupnja molitve zbog svoga odveć stisnuta srca! Koliko se time sprečava slava Božja!« piše sv. Terezija.

Da li možda jedva čekam svršetak molitve? Slušam li ganača Duha Svetoga, što mi ih daje u molitvi?

O Srce, od kojega punine svi mi primamo, prelij u naša prazna srca nešto od one miline, što si je čutilo u molitvi i za molitvu, da i nas prožme djetinji osjećaj za drugovanje s Ocem po Tebi!

Josip.

DRUŠTVENI ZNAK APOSTOLSTVA MOLITVE.

Znak društva Srca Isusova: Apostolstva molitve ima sve u jednom: Križ, Hostiju, Srce i zaziv: »Dodi Kraljevstvo Tvoje!« Izrađen je od kovine u vrlo ukusnim bojama i može ga svaki član s ponosom staviti na prsa. Komad stoji Din. 10.— Dobije se kod Uprave Glasnika S. I. Zagreb I. Palmotićeva 31. Molimo sve članove, da ga što moguće više zajedno naručuju.

VAZNA DESETGODISNJICA.

Godine 1928. bit će raznih desetgodišnjica. Štovatelji Bož Srca imadu dosta razloga da se opomenu jedne svoje.

Kad su ono ocevi obitelji bili na bojnim poljanama u pogiblju života, a majke kod kuće u bijedi i nemogućnosti, da uzgoje djecu - - kad je tako bila hrvatska porodica da propadne - - pokazali su joj naši biskupi Presveto Srce kao utočište i stalnu pećinu auktoriteta, preporučili su i naredili su posvetu obitelji Presv. Srcu.

Isus svojom ljubavi prema Crkvi neka je — prema riječi sv. Pavla — uzor ocu u djelotvornoj ljubavi k obitelji.

Isus blaga i ponižna Srca neka svijetli majci u požrtvovnom pregaranju za odgoj djece i milinu obiteljskog ognjišta.

Isus poslušan, skroman i radin neka potakne djecu na rad i samozatajnu bez koje nema značaja ni sreće.

Bož. Srce: mir i pomirenje naše — osigurat će mir obiteljima, kako je i obećao sv. Margareti: »Razdvojenim obiteljima, koje će štovati Srce moje, vratit će mi i slogan.«

Bož. Srce: bogato za sve, koji ga zazivaju, pomoći će u duševnim i tjelesnim nevoljama prema drugom svom obećanju: »Moji će se blagoslov u obilju izliti na mjesta, gdje će se štovati slika Srca mojega.«

Pozvao je tada sam sv. Otar Benedikt XV. i po njemu katalički biskupi, da svaka obitelj nabavi sliku Presv. Srca i da je postavi na najodličnijem mjestu doma svojega. Pred slikom ili kipom ovim neka se svaka obitelj za sebe, ako je ikako moguće u prisutnosti svećenika, svećano izruči Presv. Srcu i stavi se pod osobitu njegovu zaštitu: Isusa da smatra svojim najvišim i pravim vladarom i vodom, njegov zakon pravilom životu svomu

U Zagrebu se odmah odazvalo 657 obitelji te se prve nedjelje 3. veljače 1918. svećano i zajedno posvetile Bož. Srcu u njegovu Svetištu, a potom svaka obavila pobožnost za sebe. Na tisuće obitelji učinilo je to isto širom doma i jedni su javili svoju posvetu u Svetište Srca Isusova u Zagrebu, drugi u prvostolnicu Srca Isusova u Sarajevu, da im se imena upišu u Žlatne knjige, koje se tamo čuvaju i da im to bude još veće jamstvo osobite veze sa Bož. Srcem. Knjige se nisu ni kasnijih godina zatvorile, kao što se nije ni Bož. Srce.

Obitelji su osjetile plodove te posvete prema jakosti vjere svoje. »Kako si vjerovao neka ti bude« govorio im je Spasitelj kako nekoć satniku. Mnogi su to javno priznali u Glasniku. Osobita Providnost ih vodi jer ih obasjava svijetlo osobite ljubavi Srca Isusova. Katkada im doduše uskriati manje dobro, kako je i svom prijatelju Lazaru uskratio ozdravljenje, ali samo zato da im onda udijeli veće kako je i Lazaru — uskrisenje.

Današnje stanje hrvatske porodice

Jaže nam dosta razloga da posvetu Bož. Srcu — Kralju obitelji naše — ohnovimo. Kroz desetiće se pokazalo na jakosti — i slabosti — otaca, da je samo onaj značaj, koji na Isusu — trsu ostaje; pokazalo se na vieri — i nevieri — hrvatskih matera, da one ostaju na visini, koje svoju obiteljsku ljubav posvećuju ljubavju Srca Isusova; pokazalo se na djeci, da rastu u poštenu na dobru nadu naroda svoga, samo ako zle sklonosti gase a cvijeće kreposti zalijevaju biser vodama iz Srca Isusova u hostiji.

Glasnik je to neprestano isticao, napose pogibli i potreblju pomoći za mladež pa je dapače zbog toga bio od stanovitih političara zvan i na odgovornost. No doživio je tu zadovoljstvu, da se malo iza toga onaj isti visoki gospodin, koji je urednika korio, što tobože pretjeruje, sam isto to spominjavao čitavomu našem školskom uzgoju na žalosnoj onoj anketi g. 1923. u sabornici prigodom strahovitog mlađenačkog zločina u Zagrebu. Ne spominjemo to bez razloga. Općenito stanje naše mladeži nije se poboljšalo.

I ove put vrši Glasnik svijesno i otvoreno svoju dužnost te pozivlje sve katolike širom domovine, da u ovoj desetgodišnjici ponovno i srađnije, javno i privatno stave pod zaštitu Presv. Srca svoje obitelji i napose svoj obiteljski uzgoj. Kao viesnici ljubavi Bož. Srca molimo svećenstvo i narod, da u raznim svečanim prigodama — javnim i obiteljskim — obnove posvetu, a koji je još nisu učinili, da je obave. Lijepe zgode tome jesu napose svetkovine: Sv. obitelji - 8. I.; Svićećica 2. II.; dan uskrse sv. Prćestii di prve Prćestii djeteta; vjenčani spomenand ili imendan; blagdan Srca Isusova 15. VI. ili Krista Kralja 28. X. Na ova posljednja dva dana treba da se sav narod ujedini u misli i odluci: živjeti po takonu Krista Kralja. To je neposredna svrha i plod posvete obitelji, a iz toga: obnova i sreća naroda. To hoće Onaj, koji obeća: »Zavladat će usprkos svih naprezanja neprijatelja mojih!»

TISKANICE ZA POSVETU OBITELJI.

Mogu se naručiti kod Glasnika Sroca Isusova, Zagreb I. pp. 147. Palmotićeva 31. Isto tamo se spisuju i obitelji u »Zlatnu knjigu«.

DJEVOJKЕ TKO VAM ĆUVA ČАST?

Misionar Vilim Šefer kaže, da je divljim Eskimima na sjeveru Amerike najveća zapreka pokrštenju, što muževi drže više žena. Je li tim ženama onda barem lijepo? Potpune su robinje. A kako ti muževi cijene »ženu« najbolje pokazuju time, što — rodi li im se treće žensko dijete — odmah ga zakolju. Kad pritisne glad u kraju, prve su opet djevojke na redu, njih kolju i jedu. Tako ti »naravni ljudi« časte djevojke.

Naši kulturni »naravni ljudi«, koji viču o »čovječanstvu« bez vjere i Crkve, ne razlikuju se mnogo od njih. U Zagrebu uhvati policija češće takove »naravne bez vjere«, kako hvataju po koldvorima djevojke i prodavaju ih u zle kuće, gdje se trguje ljudskim mesom. Tako vam djevojke, »moderna kultura« daje čast.

»Najmoderniji« pak časte vas tako, da jedne godine s jednom, druge s drugom; a što je druge godine s onom prvom ili treće godine s onom drugom — ni briga ih. A ipak, dok ih zamame, puna su im usta: »Šta Bog?« »Šta Crkva?« »Ja te — štujem — obožavam do groba!...« Tako časti svijet.

Jedna Isusova: Tko nečisto poželi — smrtno grijesi! — čuva djevojačku čast jače nego svi zakoni i policije svijeta.

Druga Isusova: »Tko blaguje mene — živjet će zbog mene. — jača djevojačku čast krepče nego svi moderni odgojni sustavi.

NOVO IZDANJE PRAVILA APOSTOLATA.

Uprava Apostolstva molitve za sve hrvatske krajeve u Zagrebu pobrinula se za novo izdanje pravila Apostolata. Tiskana su na vrlo finom papiru sa ukusnom slikom Presv. Srca na čelu. Kako već jest Apostolstvo u nas organizirano u tri odjeljenja prvo općenito, drugo kao Apostolat muževa za muške od 15 godine naprijed; treće za djevojke kao Djevojačko društvo S. I. — tako su tiskana i pravila za svako odjeljenje. U svakom se nalazi prikazna molitva i još po koja druga, a upisnice Djev. društava jesu kao mali vjenčić, jer imaju povrh obreda za primanje još i litanije Presvetoga Srca i više drugoga. Zato i stoje ove upisnice komad po 2 dinara; dok prve dvije (općenite i za muževe) stoje komad po 1 dinar. Naručuju se kod Uprave Glasnika S. I.

Tko hoće da očuva čistoću, a provodi život u sjetilnim užicima, taj je sličan čovjeku, koji gasi vatru tako da bacu u nju drva.

Sv. Lovro Justiniani.

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA.

Spomenici u čast Kristu Kralju. Španjolski Glasnik Presv. Srca donosi gotovo u svakom broju po jednu ili više slika novih spomenika, što ih je narod podigao u čast Kristu Kralju. Od g. 1913. do 1924. gradila se i resila isusovačka crkva u čast Presv. Srcu u industrijalnom Gijonu. Misao, koju ova crkva izrazuje, jest: Isus glava i posvetitelj Crkve. Toranj čini 12 stupova, kao 12 apostola, a povrh njih 7 m. i 75 cm. visoki, od bijelog kararskog mramora, divno izrađeni kip Presv. Srca. U visini od gotovo 50 metara živo predočuje kip ono, što Krist Kralj uistinu i čini — vlada gradom kroz srca gradana. — Dne 26. lipnja 1927. naj-svečanije je otkriven i posvećen veličanstven spomenik Bož. Srcu u Bilbau, kulturnom središtu Biskaje. — U luci Sv. Marija (Cadis) podignuo je oduševljeni narod divan spomenik Srcu Isusova, 10 metara visok. — Slično učiniše u Fontilles, El Roy-u i drugdje, sve većinom na poticaj Apostolstva molitve. Žrtve, što ih narod za te spomenike pridonio, svjedoče o njegovoj dubokoj vjeri i visokoj čudorednosti, a tisućstruko će mu ih naknaditi već sama odgojna vrijednost njihova za mladi naraštaj.

Narodni euharistijski kongres držali su katolički Švicari dne 20. do 23. kolovoza kod glasovitog svetišta Majke Božje u Einsiedelu. Sva vijećanja kretala se oko toga, kako da katolici crpu što veću snagu za praktičan kršćanski život od Isusa u Euharistiji. Ona jača muža da vrši dužnosti spram obitelji; ona ospozobljava ženu za djela ljubavi spram bližnjega; ona je najbolja pomoć u uzgoju. Zato: vazda pohađati nedjeljnu sv. Misu i što češće na sv. Pricest! Kao uspomena na kongres podignut je spomenik Presv. Srcu. —

Marijin viteški red osnovali su g. 1923. mladi njemački naobraženi katolici. Oni žele ponajprije okupiti muževe, prožete katoličkim shvaćanjem, da im omoguće to shvaćanje potpuno provesti u privatnom životu. »Nama danas treba — vele oni — ne strančara i gospodarskih političara, ne govornika i novinara, pa ni učenjaka ni organizatora — nama treba muževa nutarnjega života, koji svom dušom teže za savršenim kršćanstvom. Za to će se ovi vitezovi posvema osloniti na crkveno poglavarnstvo i raditi svom snagom oko svoga savršenstva. Viteški će se zauzeti za siromašne i potištene, a proti svim pojavama nečudoreda vodit će nepomirljiv boj.« Kao osobito sredstvo svoga posvećenja nje-
guju posebnu pobožnost spram Presv. Srca. Stoga im je prvakad gdje osnuju novu svoju kuću, da je posvete Srcu Krista Kralja. — Ozbiljan rad ovih mladih vitezova daje njemačkim katolicima lijepih nada za budućnost. Tako treba da nađu odziva i uspjeha i naši hrvatski vitezovi Presv. Srca, naši Orlovi, širom doma našeg.

Josip Vrbanek D. I., upravitelj Apostolata.

POSLJEDNJI DANI † PRELATA MATIJE RIHTARIĆA.

U prošlom je mjesecu Glasnik govorio o radu odličnoga po-knjnika, a sad evo donosimo lijepe crte iz posljednjih časova nje-gova života.

Na 26. VIII. 1927. vratio se sa kratkog putovanja tako svjež i vedar, da smo mu se čudili. Na 31. VIII. u 4 sata popodne pošao se prošetati moleći brevijar. Kad se vratio, tužio se na grčeve u želucu, koji su bivali sve jači. U noći smo zvali liječnike, ali nijednog nismo mogli dobiti do jutra. Oko 8 s. prevezen je odlični bolesnik u bolnicu čč. ss. Milosrdnica, gdje je 19. rujna preminuo.

Za cijelo vrijeme bolesti davao je krasan primjer strpljivosti i potpuna predanja u Božju volju. Na boli nije se tužio. Ako bi ga tko zapitao da li ga boli, rekao bi: »Ne jako«. Najposlušnije se pokoravao sestri, koja ga je njegovala. Ako mu se štovao prema liječničkoj odredbi kratilo, kao n. pr. češće uzimanje leda jer ga mučila silna žđa, rekao bi: »Pa dobro«.

S velikom pobožnosti primio je 5. rujna Posljednju pomast. Zaplakali su svi nazočni, pa i samomu svećeniku, koji je obavljao sv. čin, orosile se oči suzama kad je slušao, gdje sam bolesnik jasno odgovara i moli. Navečer se osjećao malo bolje, te je kazao: »O da ljudi znaju, kako je veliki dar Zadnja pomast, ne bi se sustezali primiti je. Ako ozdravim, propovijedat će o tom«.

Drugi dan nađe ga sestra gdje plače, te ga upita: »Šta je presvjetlji? Zašto plaćete?« Odgovori: »Prije mjesec dana obavio sam duhovne vježbe, ispovjedio sam se za smrt. Tada je došla bolest. Primio sam i zadnju pomast, pa mi se čini, da ne će umrijeti a pripravio sam se«. — »Presvjetlji«, nastavi sestra: »toliki se mole za vas, da vam dobri Bog vrati zdravlje, jer trebamo svećenika. Kapelica sv. Krizina opustjet će; kad se eto vi ne ćete da složite s nama«. — »Nu pa dobro. Hoću, složit će se s vama, ta lijepo mi je«.

Teško mu je bilo, što nije mogao moliti brevijar. Krunicu je molio svaki dan sa sestrama. Svećenike koji bi ga pohadali molio je, da ga blagoslove, prije nego bi otišli. A i on bi blagoslovio sestre, koje bi k njemu dolazile, tako je još i četvrt sata prije smrti digao ruku i dao blagoslov.

Bolest je napredovala, i pošto je vrlo otekao, govorio bi san sebi: »O jedni presvjetlji, kako izgledaš!« U toj boli se nahladio i dobio iznova upalu pluća.

Sada je stao ozbiljno govoriti: »Oče moj, ako nisam ovdje više potreban, uzmi me k sebi i brini se za ove. Sada gledam posve drugim očima. O vječnosti, vječnosti, ti si nedokučiva. Nebo je vrlo skupo. Idem, idem u čistilište. Tamo me već čekaju sestrice. Pokoru, pokoru i to ozbiljnu pokoru treba činiti!«

Jednom zapita sestru: »Šta je bolje, da umrem ovdje ili kod kuće?« — »Mi bi svi radije, ako je sveta Božja volja, da umrete — da to bude kod nas, ali doktori ne će da vas puste kući. U

slučaju, da vas dragi Bog k sebi zovne, prenijet ćemo vas kući.
— »A gdje ću ležati?« — »U kapelici.« — »Onda je dobro.«

Na 18. uvečer zapita liječnika: »Odgovorite mi iskreno. Hoću li ove noći svršiti?« Liječnik mu kaže: »Što to mislite? Niste vi još tako slabí, da morate umrijeti. Ja bih to već sestrama kazao!« Ali noć je bila teška. Ujutru 19. reče sestri bolničarki: »Danas ću svršiti.« I pogodio je. —

Kroz dan je češće ustajao, sjedio na stolcu ili divanu, da se sprijeći napredovanje upale pluća. U 2 sata popodne sjedio je na stolici cijeli sat i molio sa sestrama. Žeda ga je mučila, a pošto nije smio uzimati vode, pa mu je sestre nijesu dale, našalio se. »Dobro, dobro, kad mi je ne date, pobjeći ću na vodovod i dobro se napititi.« Kad mu je sestra malo iza toga pružila lijek, da ispire grlo, izbacio je mnogo, a ona reče: »Vidite, kako se čisti grlo Bit će brzo dobro.« »Neka se vrši Božja volja,« reče on. To su mu bile zadnje riječi. Na to se s pomoću sestara prošeće dva puta po sobi, i legne na divan. Kad je sestra opazila, da je zatvorio oči i promjenio boju u licu, skoči, pruži mu Propelo i zovne »Presvjetli, presvjetli!« On otvorí još jednom oči, ali ih i odmah zatvorí zauvijek. U to dode i svećenik, sakupe se sestre. Molile se molitve za umiruće i 10 časova potom njegova plemenita duša odleti u naručaj Stvoritelja svoga.

Presvjetli g. Rihtarić bio je čovjek rada i molitve. Radio je neumorno, uvijek bio spreman da napiše kakav člančić za koji časopis. Osobito je rado propovijedao, a narod ga rado slušao. Najveći mu je užitak bio propovijedati o Majci Božjoj, a ni drugih svojih propovijedi nije svršavao, a da nije spomenuo dragu nebesku Majku. Ta bio je Njezin revni kongreganist od ranih dana. Nije ni čudo, da mu je presveta Djevica izmolila tako blagu smrt.

Svako jutro bio je već u 4½ s. u kućnoj kapelici. Razmatrao bi cijeli sat, mislio i molio do 7 sati. Kroz dan, kad bi izašao iz kuće ili se vratio, svaki put bi se poklonio Gospodinu u Presvetom Sakramentu, a i noću bi se često klanjao u kapelici od 12—1 ili od 1 — 2 sata. U korizmi je molio u to doba Križni put, koji uopće ne bi propustio ni jedan dan.

Kod razmatranja i sv. Mise često su mu tekle suze, pa kad bi ga zapitali, zašto plače?, rekao bi: »Pustite da plačem, to su dobre suze.«

Njegove šale učinile su ga svima ugodnim. U kući su ga svrlo cijenili i poštivali. Ispunjao je svu kuću, bio je kao otac nesamo ukućanima, nego i svakome. Za siromahe i dobre svrhe imao je uvijek otvorenu ruku.

Plaćemo nad gubitkom tako dobrog duhovnog oca, ali se tješimo riječima, što ih je sam u zadnjim časovima rekao: »U svim duhovnim i tjelesnim potrebama obratite se k meni, ja ću vam pomoći!«

Bože i Gospodine, čuj molbe našega dobrog oca! Blagi Isuse podaj mu pokoj vječni!

Sestra A.

Mali križari

MALU TEREZIJU KRSTE.

Tratinčicu malenu
Rosi voda sveta,
U pjezino srdače
Rajski Golub lijeta.

Terezija do smrti
Osta cvijetak bijeli,
Nikad lijepi Golub se
Od nje ne odijeli.

U svom srcu, Marice,
Nosiš njega i ti:
Mrzi grijeh i Golub će
Uvijek s Tobom biti.

SV. JERONIM I MALI ISUS.

Mali se Isus rodio u pećini, koja je služila kao štalu za stoku. U toj pećini je kasnije živio slavni učitelj crkveni, naš zemljak sv. Jeronim punih 25 godina. To se zna, on je često, često mislio na božansko Djetešće s Njim te razgovarao u svojim mislima.

— Drago božansko Djete, reče mu jednom, kako bih ja Tebi naplatio, što si radi mene ležalo u tvrdim jaslicama i toliko radi mene trpjelo. Tad će odgovor: »Pjevaj: Slava Bogu na visini!«

No svetac reče: — Ja bih ipak rado da nešto Tebi samomu dam, milo Djetešće, ja ču Ti dati sav svoj novac. Nato razabra riječi: »Daj ga siromasima, to je isto kao da si ga dao meni.«

I po treći put će čovjek Božji: Hoću. Ali je moram i Tebi nešto dati, inače će umrijeti od žalosti. Odgovor je glasio: »Dobro, daj meni svoje grijehе, ja ču ih odnijeti.« Tad udari sv. Jeronim u plač i poviće — O milo Djetešće, uzmi, uzmi moju zloču i daj meni svoju dobrotu.

Eto kako dragi Bog ljubi ljudе.

GUMENA MAČICA.

Jedna je pobožna majka nekoliko dana prije Božića govorila svojoj dječici: — Dobri naš Otac nebeski tako nas je rado imao, da nam je poslao s nebesa svoga jedinoga Sina. Sin je Božji došao na zemlju kao siromašno djetetice, rodio se u štalicu, ležao u tvrdim jaslicama. Ničega nije imao. Da ste vi onda uza nj bili, zar mu ne bi dali što od svoga odijela, jela, igračaka? No erto, i danas ima mnogo siromašne dječice na svijetu. Ima je i u našem mjestu. Štogod dадете njima, to je isto kao da dадете malomu Isusu. Hajde, saberite sve, što hoćete da dademo siromašnoj djeci.«

I djeca su donosila različne stvari, koje su im bile drage. Najzad eto i najmladeg dječaka, koji je imao istom četiri godine. On je donio kutiju lisenih vojnika i druge igračke. Evo mama, reče on, evo sve malomu Isusu. Ostavio sam sebi samo mačicu od gumi, imam je jako rado. Tad će majka: »No, dragi Isus voli najviše one, koji daju njemu, što im je najmilije. Ako dadeš i gumenu mačicu, tad ćeš istom razveseliti malog Isusa.«

Mališ je otišao zamisljen. Cijeli je dan bio više sutlijiv nego obično. U njegovoj je maloj duši vladala borba: rado bi razveselio božansko Djetešće, no muka mu je rastati se s gumenom mačicom... Najednom se uvečer tiho prišulja k majci i gotovo šapčući reče: Evo mama, evo i gumena mačica malomu Isusu. Pritom mnu se dvije krupne suze skoturaše niz okrugla lice. No i pobožnoj su majci počekle suze iz očiju, suze radosnice, što je u srcu njezinu zlata milosrde nadvaljalo sebičnost.

Dječice, takvih stvaraca, koje su vam jako mile imate i vi. Biste li ih i vi dali malomu Isusu? Darujte ih s dopuštenjem roditelja, sad o Božiću, siromašnoj djeci u vašem mjestu.

BIJELA NEDJELJA U RANKINU.

Na Bijelu nedjelju 1927. primilo je 110 djece prvu sv. pričest u župnoj crkvi Marije Pomoćnice. Milina ih je bilo gledati, kako pjevajući ulaze u crkvu, dječaci zakićeni karamfilima, a djevojčice pod bijelom koprenom i vjenčićem na glavi. Iz njihovih mlađanih grudi orila se sveta pjesma: Dolazimo, Isuse! Župljani su ronili suze od radoštiti, gledajući svoju dječicu i slušajući njihovu pjesmu. Mališi, svijesni svetoga čina pobožno su klečali i pjevali: Isuse djecu blagoslovil, à iza evanđelja obnovili su krsni zavjet i otpjevali: Čvrst stoj mi, krsni zavjet! Nadalje su se pripravljali za svetu pričest pjesmicom: Dodi spase moj jedini! Usrdno su pjevali, a još usrdnije primili Božanskog Spasitelja u svoje srce.

Na uspomenu toga svetog dana dali su mališi još i lijepu predstavu svojim župljanima u dvorani Hawking Schoole. Program je bio biran i upravo primjereno dječici. Kad se podigao zastor, pokazala se bijela četa dječaka i djevojčica i zaorila pjesma: Sunašće na počin palo. Za tim je nastupila mala Ana Vučić i deklamovala pjesmu: Sveta Terezija; mala Bara Čar pjesmu: Pred Svetištem. Četvrtu točku bila je krasna igra u tri čina: Na uranku sreće. Glavnu ulogu imala je mala Katarina Novosel, koja je, premda još dijetje, nadsve zadovoljila publiku igrajući svoju ulogu kao djevojčica puna čežnje za svetom pričesti. Njena majka, Helena Lončar snašla se vrlo lijepo u svojoj ulozi kao majka, koju kćerka obraća. A doktorica, Dragica Novosel, lijecila je malu djevojčicu kao da ima svu doktorsku znanost i vještinsku. I druge su djevojčice krasno odigrale svoje uloge, i to Bara Ban kao sestra bolničarka, Bara Majhanka kao andeo, Bara Šegina kao sluškinja. I drugarice Katarine, Novosel bilo je lijepo gledati u veseloj igri; bile su to: Ana Vučić, Gertruda Podrebarac i Dragica Sajko.

Predstava je završila živom slikom, u kojoj je Marija Podrebarac bila Isus i držala pričesni kalež, a 110 prvočesnika i mnoštvo anđela okruživali su Isusa i pjevali: Uzmite! Jedite — ovo je tijelo moje.

Mnogobrojna publike razišla se te večeri s vrlo ugodnim čuvtvom i ne će lako zaboraviti taj krasni dan Prve svede pričesti.

IZ CRKVE I SVIJETA.

Katolička vjera u Egiptu. Potomci starih Egipćana, Kopti, mnogo su stradali kroz vijekove, što se tiče vjere. Zarana su bili pokršteni, ali su domala većim dijelom zapali u krivovjerje, a i koji ostadoše pravovjerni, pristadoše pomalo pod muhamedanskim gospodstvom uz grčki raskol. U novija vremena biva sve bolje. mnogi se raskolnici vraćaju k majci Crkvi. Katoličanstvo dobiva u Egiptu sve veći ugled. Koptski katolici sjećaju svojim životom na ljubav i krepot prvih kršćana. »Svaki se dan kupe pred Svetohraništem«, piše misijonar P. Aleksander. »Tu svi skupa mole. Svaki mjesec uoči prvog petka provode cijelu noć u klanjanju pred Presvetim. U velikom tjednu prošle godine trajale su službe Božje po 10 sati kraj sve afričke-vrućine, a crkva je cijelo vrijeme bila puna. Takvo se što teško nade u našim katoličkim zemljama. Na Veliki petak su čak djeca ostala natašte za vrijeme cijele službe Božje, koja je počela u 6 sati ujutru i trajala bez prekidanja do 7 sati navečer! I krivovjerci dolaze pobožno i u velikom broju k našoj službi, pa nam je crkva već premalena. Tolike žrtve i pokore donijet će, ako Bog da, obraćenje potomstvu naroda drevnih faraona.

Euharistijska župa u Kini. Zikavej kod Šangaja jest središte misijskoga rada u kineskom kraju Kiangnan. Misijonarima su tu Isusovci pariske provincije. Rasijana župa ima u svemu 5974 duše; na 13 mjesta se služi sv. Misa i dijeli pričest. Godine 1922 podijelilo se tu 612.755 sv. pričesti, t. j. popriječno 102 pričesti na jednu osobu. A kako je po našim župama, od kojih neke postoje već preko tisuću godina? O koliko nas uče ti Kinez!

Kineski ministar postao redovnik. Ime mu je Lu, započeo je službu kao činovnik kod kineskoga poslanstva u Petrogradu. Izatoga je bio kineskim poslanikom u Holandiji, dokle ga nije dužnost odazvala u Kinu, da primi mjesto ministra vanjskih poslova. U Parizu je 1918. potpisao u ime Kine mir, poslije je zastupao Kinu kod sastanka Saveza Narodâ u Ženevi. Uto mu je umrla žena Belgijanka i on se odrekao državne službe i povukao se u samoču živući u svojoj vili u Lokarnu. Došla mu želja da postane svećenikom i nakon razmišljanja stupio je u benediktinski samostan u belgijskoj opatiji Lofem. Prije toga poslao je sv. Ocu papi u znak poštovanja sva svoja odlikovanja i redove.

Meksiko. Kales bjesni bez prestanka. Premda službeni izvještaji krvoločne meksičke vlade sakrivaju istinu, ipak se iz njih razabire, da narod ustaže protiv nje. O progonstvima katolika prode ipak po koja vijest van iz Meksika uza svu zmajsku pažnju Kalesovih žandara. Tako su u državi Jalisco ubijena 34 katolika i ustrijeljen svećenik Samdano. Osuden je na smrt od vojničkoga suda, jer da je vodio ustaše u boj protiv vladinih četa. Bivši tajnik meksičkih biskupa Diaz izjavljuje, da je ta optužba protiv ustrijeljenoga svećenika neistinita.

MILJENIK NARODA HRVATSKOGA.

† Biskup dr. Josip Lang, rođen 25. I. 1857.

Klikni, pjesmo sa starih gusala:
Mili Bože, na svemu ti hvala!
Ti od bure sitni cvijetak branis,
Ti i crvka u kamenu hranis,
Krila daješ ptici u gorici,
Muško srce majci udovici.
Majka radi i čuva od gladi
Baš petoro male siročadi,
Medu njima čedo odabranio
Na krštenju Josipom prozvano.
Mile krvi i razuma rijetka,
Raste Josip poput bijelog cvijetka.
Marno ući idući u škole,
Smjerna, čedna svi ga jako vole;
Mjesto igre moli pred raspelom.
Sav je Božji i dušom i tijelom.
A kad stigo u momačka ljeta
Odmah ovog odrice se svijeta,
U crnu se on oblači halju,
Ide služit nebeskome Kralju
I postaje Božjinim svećenikom.
Isusova Srca miljenikom.
Ljubav Božja iz srca mu sije.
Siromahe i sirote grie
I branii ih kano ptica mlade,
Sebi krati tek da njima dade.
Rosi rosom milosti božanske
Bijele ruže, duše djevičanske.
U zatišju od svjetovne vike
Odgaja nam Božje službenike.
U srcima žar im vječni njeti,
Da se sjaju ko kaleži sveti.
A kad vidiš na oltaru njega,
Gdje prinosi Jaganjca Božjega.
Ti ćeš reći, nije s ovog svijeta,
Već je jedan iz andelskih četa.
Blag ko golub, čist ko rosa s lista,

Prima griešne poput Spasa Krista.
Miri gnjevne, klonule sokoli,
Tješi tužne, za sve Boga moli.
Svima oči put nebesa diže
I nauke ko biserje niže;
»Zemljom idu napasti ko zmije —
»Ljudski život uživanje nije;
»Zemljom leži križeva bez broja —
»Molite se, mila djeco moja!
»Molitva je zlatni most do raja,
»Koji dušu s vječnim Ocem spaša
»Molitva je naša snaga sveta,
»Grom nebeski protiv vražjih četa.
»Dobra majka svih pravih vrlina,
»Bistri izvor najčišćih milina,
»Molitva je odmor usred boja.
»Molite se, mila djeco moja!
A da ču ga, gdje u crkvi zbori,
Ti bi rekao: sunce u njem gori.
Pa od sunca oči mu se sjaju.
Od njeg mu se prsi nadimaju,
A sa usta zlato mu se truni.
Ljudske duše i resi i puni.
Ah te rijeći silne, slatke, mile
Sad grile a sada su bile,
Sad ko dašek milovali lice.
Sada žegle poput žeravice,
Orile se poput grmljavine,
Pa šaptače prepune miline...
Bezbroj duša izvuko iz blata.
Nebeska im otvorio vrata,
Na tisuće dobrih obodrio
I u dobru njih je ukrijevio.
Još na svijetu Višnji uzdiže ga
I posveti za biskupa njega,
Da ko zublja našom sine tmušom,
Da nam svjetli svojom divnom dušom.
A kad smrt ga cvijećem posipala,
Sva Hrvatska tad je propakala,
Sva Hrvatska klekla je do lika,
Svoga sinka, svoga miljenika...
Djeco mila, moje gusele staju,
S pjesmom našom evo nas pri kraju.
Ko što treba nju mi slušali ste,
Premda svega dokučili niste.
Četo mlađa, vi cvijetovi bijeli,
Jošte nešto pjesma od vas želi:
Blaži biskup, tako sličan sveću.
Kao majka volio je djecu —
I vi njemu ljubavlju vraćajte.
Male ruke pobožno sklapajte
I molite Boga velikoga,
Nek usliši želju puka svoga,
Da Hrvatska pred svog miljenika.
Može kleknout ispred žrtvenika.

Guslar.

PITANJA I ODGOVORI.

Može li rastavljen muž ili žena stupiti u samostan?

Kanon 538. crkvenog zakonika veli: »U redovnički stalež može se primiti svaki katolik, koji nije zaprijećen nikakvom zakonitom zaprekom pa ima dobru nakanu te je sposoban da nosi terete redovničkoga života.« Ali nerazrešivi vez zakonite ženitbe ubraja se među glavne zapreke, jer isti zakonik crkveni odreduje u 542. kanonu, da se nijedna oženjena ili udata osoba ne može valjano primiti u redovnički novicijat, dok traje njezin brak, t. j. do smrti žene ili muža. Ipak može Apostolska Stolica oprostiti od ove zapreke, ako jedan od supruga sporazumno s drugim hoće da stupi u red ili u svećenički stalež (Kanon 542, 987.) Međutim ne će se dati ovo oproštenje, ako nije posve zajamčeno, da će jedna i druga stranka u napredak čestito živjeti.

Mogu li se rastavljeni ženidbeni drugovi spasiti, ako ne mogu nikako da zajedno živu?

Spasiti se može svaki, koji ozbiljno hoće da se čuva smrtnoga grijeha i da vrši poglavite dužnosti svoga staleža ili barem, da se od srca i trajno popravi ako je prije griešno živio. Medu poglavite dužnosti zakonitih supruga pripada i to, da »zajedno živu, osim ako ih ispriča pravedan razlog« (Kanon 1128.). No i kad su supruzi rastavljeni vazda ostaje ženidbeni vez nerazrešiv, pa se takovi rastavljeni suprazi do smrti jednoga od njih ne mogu iznova valjano ni s kim vjenčati. Jedini pravedan razlog za doživotnu rastavu, protiv volje drugove jest, ako se dokazže drugoj stranci preljuba. No ako je tko pristao na preljubnički zločin svoga druga ili ako je sam tomu dao uzrok, ili je izričito ili štuke svome drugu oprostio taj zločin, ili je također sam sađriješio preljubom, tad ni u kojem od ovih slučajeva nema on prava da zbog preljube druge stranke prekine zajednički život. (Kanon 1129.).

Privremenu rastavu — dok naime traje uzrok rastave — može dopustiti mjesna biskupska vlast, ako se je druga stranka odmetnula na nekatoličku sljedbu; ako djejecti ili djecu odgaja nekatolički; ako drug trajno sprovodi život zločinački i sramotan; ako duši ili tijelu svoga druga trajno ili barem često prijeti silnom pogibelji; ako svojim okrutnim činima drugu svome odveć otetogi zajednički život. Zbog ovih i sličnih razloga smije nedužna stranka uz dopuštenje biskupovo otici; dapače, ako su ti razlozi sigurno dokazani, te prijeti pogibelji kod odgadjanja, nedužna je stranka i sama ovlaštena, da se rastavi. Ali u svim ovim slučajevima, čim prestane uzrok rastave, treba obnoviti zajednicu života. Ipak ako je biskup proglašio rastavu za određeno ili neodređeno vrijeme, nedužna stranka ima se držati odredbe biskupove (Kanon 1132.). Napokon dok traje rastava, dieci se imaju odgajati kod nedužne stranke i u slučaju, da su različnih viera, kod katoličkoga druga, osim ako biskup za dobro same djece što drugo odredi. Vazda ipak mora biti zajamčena katolička odgoja djece. (Kan. 1132.).

Nedužna stranka, držeći se ovih odredaba, neka u svemu uredi svoj život po zavijedima Božjim i svete Matere Crkve, pa će se sigurno spasiti. A drug, koji je skrivio rastavu, neka za vremena čini pravu pokoru za sve zlo, naneseno i drugi i djeci, i za sve svoje ostale grijehе, sjećajući se, da na sudnjen danu ima davati račun i o tom, kako je vršio one teške dužnosti, što ih je kod vjenčanja uzeo na se. Skrušenoga srca ne će Bog odbiti, ali nevjerni ženidbeni drug ne zna, da je strašno pasti u ruke Boga života.

Treba li da prosvjetni listovi budu odobreni od duhovnog Stola?

Cisto prosvjetni, književni, gospodarski politički, stručnjaci, i športski časopisi koji se tako izravno ne bave vjerskim stvarima, ne moraju biti izričito odobreni od duhovne oblasti. Dosta je, da se ti časopisi ne ogriješuju o vjerska i moralna načela. Prema tomu slobodno Vam je čitati od časopisa, što ste ih spomenuli: »Hrvatsku Prosvjetu« i »Mladost«, »Novi Čovjek« i »Uzgajatelj«, protive se katoličkim načelima, i tako sami sebe osuđuju i prije nego ih je ikoia oblast izričito zabranila. Uopće vrijedi to o svakom spisu, koji napada vjeru ili čudorednost. Već po samom naravnom zakonu zabranjeni su takvi spisi, a ne treba tek čekati, dok ih crkveni zakon zabrani.

J. P. Bock D. L.

Zahvalnice

Zahvalnicu potpiši potpunim imenom i prezimenom, označi mjesto, gdje boraviš, i posljednu poštu, jer inače ne će ući u Glasnik. Ti svoje obećanje potpuno izvršuješ, ako pošalješ zahvalnicu uredništvu, a kad će je ono oglasiti i kako će to učiniti, to je njegova stvar. Dogadaje, o kojima govore zahvalnice, držimo dostoјnim vjere, kao i svaku drugu stvar, za koju jamči pošten čovjek. Za štampanje zahvalnica ne plaća se ništa, darovi idu za širenje Glasnika.

SRCE ISUSOVO STALNO POMAŽE.

Hrvatska. Roden sam od vrlo siromašnih, ali bogobojaznih roditelja i teško othranjen. Nakon osnovne škole učio sam kovački занат i strojopravljaju. Dan uoči naukovnog oslobođenja bacio me konj u zrak prigodom potkivanja. Prije nego padoh na zemlju dočekao me i udario kopitom u leđa. Ostao sam živ. Srce Isusovo mi pomoglo. U 16. godini otpočeo sam gimnaziju u Zagrebu. Od ljubavi prema djeci, svršio sam učiteljsku školu. Srce Isusovo uvijek sa mnom. U ratu mi bio prostrijeten vrat. Srce Isusovo me čudesno ozdravilo. U španjolski sam odležao 3 mjeseca. Držali mi svijeću, no Srce Isusovo mi spasilo život. Otar sam petero djece — Srce Isusovo pomaže. Učitelj sam već preko 20 godina. Sada sam upravitelj 10-razredne osnovne škole. Hlijedoše me premjestili nekoliko puta. Hlijedoše mi oduzeti stan, no ja se ne bojam, jer je sa mnom Srce Isusovo. Nad ljudima je Bog. Nema sile jače od Srca Isusova. Žena mi je već drugi put teško bolesna. Ovajput leži već 14 dana. Svaki put smo zazvali Srce Isusovo u pomoć i ona uvijek ozdravila. Na svemu hvala Presvetom Srcu Isusovu! Za raširenje Njegova Glasnika dariva 100 Din. G. i A. Š.

OSLOBODEN MUŽ I DIJETE OD TESKE BOLESTI.

Milwaukee Wiss. Obolio mi suprug i liječnici pronašli, da je sušica. Mjeseca rujna 1926. po savjetu liječnika pošao u bolnicu. Tu je bilo isprva nešto bolje, ali domala posve klonu pa ga premještio u posebnu sobu, gdje dolaze samo oni, kojima je blizu skrajni čas. Bilo mu je teško radi dvoje naše djećice i kad sam došla k njemu, udarile su mu suze. Da nevolja bude i veća, obolio mi i mali dječak od upale pluća i imala sam muke pohadajući dvije bolnice. Kad sam zapitala liječnika, bi li mogao pomoći momu mužu, odvratи on: Tomu nema pomoći. Plaćući vratim se kući, no tu se sjetim Božanskog Srca Isusova i Njegove Majke. Odem pred oltar Presvetog Srca i plaćući zavapim: »Božanski Liječnike nad svim liječnicima, vratи zdravlje momu mužu i djetetu! Obećajem da će moliti devetnice, isповijediti se i pričestiti i javno se zahvaliti. Za kratko vrijeme okrene bolest mužu i djetetu na bolje. Kad se muž vratio iz posebne sobe, svi su se čudili, i isti liječnik, kako je mogao preboljeti. Dala sam služiti 2 svete Mise, molila i dalje i moj muž je ustao. Došao je napokon kući i išao skupa sa mnom na sv. isповijed i pričest. I sin mi je ozdravio. Hvala Božaskomu Srcu našega Spasitelja! Saljem 1 dollar za raširenje Glasnika. M. D.

ZAGOVOROM † DANICE SIROLA OZDRAVILA.

Bosna. Prije tri mjeseca ležala sam teško bolesna u sarajevskoj bolnici i liječnici su izgubili svaku nadu, da će ozdraviti. Primila sam već i sv. Otajstva. U zadnjem se času vruće preporučim Danici Široli nadajući se čvrsto u njezinu pomoć. I zbilja već sutra iza sv. Pričesti krene mi naglo na bolje i za 6 dana otidem iz bolnice sasvim zdrava. U zahvalu dobroj maloj Danici obećam, da će kroz cijeli život u zahvalu moliti svaki dan jedan očenaš za obraćenje grijehnika. M. S.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽANSKOMU SRCU:

Beograd AL Zahvalna Presv. Srcu i Svetima Božjim dar. D 10. — Bezdan MC Iza sretnog poroda moli Bož. Srci i Sve Svetе za čedo i sebe te dar.

D 20. — **Buk JK** Zakasnio sa zahvalnicom pa se u ponovnoj teškoći to srdačije utiče Bož. Srcu. — **Čakovec SK** U staleškim i obiteljskim potrebama preporučuje se i zahvaljuje Bož. Srcu. — **Daruvar MK** Riješilo me tifusa i pomoglo u drugim bolima i brigama; dar. D 50. — **Dolje AB** Zagovorom † bpa Langa zadobila potrebnu strpljivost i riješena velikih briga. — **Ferdinandovac VM** Presv. Srce me sačuvalo u teškoj pogibli iza operacije. — **Gornja Vlačićka MH** Preporučivši se Presv. Srcu i sv. Antunu našla odmah izgubljeni alič, kojega je 3 dana uzalud tražila. — **Grabrovnica KM** Ozdravio mi muž primila druge milosti od Bož. Srca. — **Gudinci RU** Stoput hvala i slava Isusu Mariji, koji su mi pomogli u velikoj potrebi. — **Hvar JJ** Sretno položio ispit — **Jastrebarsko AB** Preporučujući se i u buduće zahvaljujem Bož. Srcu na primljrenom. — **Kalinovac GjA** Utekao se Pr. Srcu za sebe i za obitelj i bio uslišan; zahvalan dar. D 30. — **Rožjak JP** Drugi dar devetnice ozdravio mi dijete. — **Krk FE** Zagovorom Male Terezije uslišalo mi Presv. Srce molitvu. — **MŠ** Pripisujem zagovoru † bpa Langa, što su mi uslišane tri prošnje za obitelj. — **Kruševac AK** Za sretan porod zahvaljujem Presv. Srcu, a utjecala sam se † bpu Langu; dar. D 10. — **Karlovac AP** Preporučam se Bož. Srcu i dar. D 20. — **Kraljevica NZ** Pouzdanjem u zagovor † bpa Langa i molitvom Gospi Lurdskoj ozdravio od teške bolesti. — **MŠ** Presv. Srce uslišalo me zagovorom Male Terezije; dar. D 50. — **Lev. Varaž MV** Presv. Srce i Kraljica sv. Krunice pomogli ocu i obitelji cijeloj. — **Mala Erpenja VT** Zahvaljujemo Bož. Srcu, Majci Božjoj i † bpu Langu što smo nadvladali neprijetelje; dar. D 100. — **Metković IB** U novčanoj oskudici pomoglo Pr. Srce i zagovor Svetaca. — **Milwaukee MD** Usrdna i ustrajna molitva žene Pr. Srcu spasila muža i dijete u teškoj bolesti; dar. Dol. 2. — **Novska MJ** Bož. Srce pomoglo u mnogo bijedi i teškoći. — **Nuštar DK** Minula glavobolja za vrijeme devetnice. — **Omišalj JL** Isprosila sinu zdravlje po sv. Anti; dar. D 50. — **Ogulin DM** Na očiglednoj pomoći Bož. Srca i Bl. Djeljive zahvaljujem se prema obećanju. — **Petrovaradin MP** Kćerka stetno položila ispit zrelosti. — **Prugovec TS** Hvala Ti Bož. Srce za sve mnoge milosti! — **Rečica JM** Darujem D 100 zahvalan Pr. Srcu za ozdravljenje. — **Repaš MŽ** U očaju za dijete na umoru ntekli smo se Pr. Srcu i ono istalo. — **Rogoznica J** i AD Presv. Srce po zagovoru sv. Ante sačuvalo nam vincića. — **Samobor CF** Opet dobio željeno mjesto. — **Sarajevo MS** Teško bolesna preporučila se † Danici Široli i za 6 dana vratila se zdrava iz bolnice, prema liječnicima izgubili već bili svaku nadu. — **EL** U životnim neprilikama i kod ispita pomogli mi Sveci Božji. — **Savski Nart SK** Zahvaljujem Bož. Srcu na milosti ozdravljenja; dar. D 20. — **Sisak KR** Zagovor † bpa Langa pomaže u školi. — **Slunj MJ** Isus, Marija i sv. Josip pomogli mi u mnogim nevoljama. — **Setubal CD** Pr. Srce pomoglo mi kod operacije; dar. D 10. — **Skopje VM** Bož. Srcu zahvaljujem za dobivenu milost; dar. D 50 za Svetište. — **Split AZ** Darujem D 100 zahvalna sv. Anti i Maloj Tereziji te molim njihovu pomoć i Italije. — **Sunja MS** Zahvalna za primljene milosti po sv. Anti Šaljem D 100 za krst crnčeta. — **Supetar AV** Harna za primljene milosti dar. D 20. — **Sabotica ND** Pomogla mi Mala Terezija na ispitu; dar. D 10. — **Sv. Ilija Obrež IB** Ozdravljena darom Bož. Srca dar. D 20. — **Valkenburg KG** Pomoglo mu i teškim napastima. — **Veleševac FC** Sretno se riješio duga. — **Vinkovci B** i **MT Sveta Obitelj** nam pomogla u teškoj životnoj borbi. — **Virovitica JK** Priđala se iz teških bolesti molitvom Bož. Lječniku i dar. D 50. — **Vododer MB** Uslišana zagovorom Majke Božje i sv. Josipa. — **Vranjic JC** Presv. Srce pogodilo obitelji u bolesti i borbi za život. — **Vukovar ER** Zahvaljujem za mnoge milosti i dar. D 10. — **LT** Darujem D 50 zahvalan za povoljno namještenje. — **Zagreb BV** Pomoglo sinu u teškoj bolesti. — **JK** Uslišana u velikoj potrebi dar. D 200. — **VV** Presv. Srce po zagovoru † bpa Langa vratio zdravlje miložni osobi zahvalna dar. D 100. — **TB** U duševnim i tjelesnim potrebama potrožena. — **FC Mili Isus** me uslišao u brizi za dijete po zagovoru † bpa Langa. — **SS Makar i kasno ipak** zahvaljujem Bož. Srcu barem sada, što mi povratilo zdravlje na putu u Rim. — **MT Bolesnomu** pomoglo Pr. Srce po zagovoru sv. Josipa. — **EŠ Zahvalna** Pr. Srcu dar. D 100. — **DP** Naјismjernije zahvaljujem za mnoge i velike milosti. — **MŠ** Uslišalo me Presv. Srce za drugaricu. — **Zemun JO** Moleći devetnicu Majci Božjoj i sv. Anti ozdravilo mi dijete. — **AŽ Šaljem** D 100 za pokrštenje maloga crnca na ime mogu pokojnoga sina Ivice.

Vijesti

Omladinsko slavlje u Razlogama nad izvorom Kupe. Župa Razloge malo poznata u svijetu budući da je u brdima, jako odalečena od svakog grada, uzato siromašna i malena — imade samo 74 kućna broja i 434 stanovnika. U natoč tomu doživjela je ove godine na Veliku Gospu lijepo omladinsko slavlje. Bilo je svećano primljeno 30 djevojaka u Djevojačko društvo Srca Isusova, a 14 mlađica u novo ustanovaljeno Orlovsko društvo.

Za tu se zgodu župna crkva Bezgrješno Začete već na predvečer obukla u svećano ruho. Preplela se vijencima te ukrasila cvijećem. Za primanje Orlova načinili smo pred crkvom umjetni vrt i u njega postavili oltar Bezgrješne. Prema večeru javljalo je svećano zvonjenje i pucanje mužara domaćima i susjedima, da će sutra biti u nas slavlje. Velika Gospa osvanula u najlepšem vremenu. Oko deset sati bio svećani ulaz Orlova i Djevojačkog društva u crkvu, a zajedno su prisjeli i veleč. gg. Miloš iz Turka te Pretner iz Hriba sa svojim družbenicima k ovoj slavi. Svećanu misu, pod kojom su primili i Orli i družbenike sv. Pricač, odrsluzio je domaći upravitelj župe te imao prigodnu propovijed u crkvi. Odmah iza propovijedi bilo je svećano primanje

Djevojačko društvo Srca Isusova u Razlogama.

djevojaka u Društvo Srca Isusova. Iza obavljenoga primanja izašli smo pjevajući »Do nebesa nek se oril« na umjetni vrt pred crkvu. Pred provizornim oltarom izrekao je Orlovima veleč. g. Miloš lijep stvaran govor. Iza govora obavio je domaći upravitelj uz asistenciju gg. Miloša i Pretnera prema pravilniku svećano primanje u Orlovsko društvo. Ponosno i jakim glasom odgovarali su mlađici pod milim vedrim nebom: »Hoćemo — »Obecajemo«. Na vršetku zapjevali su Orli pod vodstvom Orla-maturanta Franje Orešnika, kojega je pozvao domaći upravitelj iz svoje domovine Slovenije, da pripravlja orlovsko društvo, jakim glasovima orlovsku himnu. Ponosno svećano zvonjenje i pucanje zaključilo je svećanost, u kojoj se čuje samo jedan glas: »Bilo je lijepo i pobudno! Neka ova nova društva sačuvaju u razloškoj župi dostašnju vjeru i moralnu nepokvarenost.

Opatinac Bregi Posavski. Na 26. VI. 1927. obavljen je blagoslov ove kapelice podignute u našem selu u čast Presv. Srca Isusova. Podigli su kapelicu žitelji dva sela Opatinac i Lepšić. Onaj Lepšić, u kojem se rodio divni, svećenik, pok. biskup Dr Josip Lang. Uz spomenuta dva

selu pripomogli su gradnju i drugi svojim darovima. Na spomenuti dan bila je uz blagoslov i sv. misa; mnogo se naroda sabralo. U propovijedi istakao je domaći g. župnik i dekan S. Kolak, kako je hvale vrijedno djelo, što podiže kapelicu ovo doba, kada neki, premda kršć. katolici, govore, da treba rušiti crkve i kapеле, a ne graditi. Time su pokazali, da čljene svoju sv. vjeru; to je ponos kršćanski za dolična selu.

Nadalje je govorio u propovijedi o značenju i užvišenosti kuće Božje. — Kod sv. mise vodio je pjevanje vrijedni opatinčki učitelj g. J. Skukan uz pratnju harmonija. Narod je oduševljeno pjevao neke pjesme a naročito onu »Do nebesa«.

Da je do kapele došlo osobita je zasluga vrijednoga seljana u tom selu Ivana Šimunc. On je bio pokretač svega toga; on je ujedno revni pretplatnik i čitalac Glasnika Srca Isusova, kao što mu je i majka revna kršćanka. Sa još dvojicom svojih seljana dao se na sabiranje darova, dobri su ljudi, uz vrlo rijetke iznimke, davali. Tako su sela Opatinac i Lepšić darovala D 3386, gradani iz Ivanič grada D 667, selo Tarno i drugi D 107, selo Trebovac D 63, prodani jablani D 992. Ukupno D 5.215. Od toga potrošeno Din 5.202

Slava Presv. Srcu i priznanje kršć. duhu vrijednih seljana!

Pučišće: Djevojačko Društvo Srca Isusova osnovano je u našoj župi na svetkovinu Krista Kralja 31. X. 1926. Prvo svećano primanje bilo je dne 14. XI. 1926. Primljeno je bilo 50 članica. 21. XI. 1926. bilo je biranje uprave Društva. Biralo se tajno ceduljama. Za glavaricu izabrana je Jelena Orlanđini. Za revniteljice: V. Galetović, J. Čajković, P. Baturić i M. Katić. 25. III. 1927. bilo je drugo svećano primanje u Društvo. Primljeno je 15 članica.

U mjesecu siječnju, veljaci i ožujku primili smo 160 sv. pričesti kao naknadu za sve uvrede, koje se nanose Božanskom Srcu. U buduće se nadamo, da će se česta sv. pričest sve više širiti u našem Društvu. Nadamo se također, da će se nama pridružiti i one koje još oklijevaju da prikažu koju žrtvicu Božanskom Srcu. Društvo ima sastanak svake druge nedjelje u mjesecu. Osnovao ga je i vodi naš veleč. g. župnik Don Frane Krstinić. On nas je uz pomoć Božanskog Srca sakupio pod njegov barjak. Neka mu Presveto Srce obilno naplati trud i blagoslov njegove daljnje patnje i trude oko spasenja duša. A nama neka dade, da ustrajemo na započetom putu, da napredujemo u ljubavi k Bogu, lijepom vladanju, marnom i tačnom vršenju pravila našega Društva.

Jel. Orlanđini, glavarica.

Drenovci: U mjesecu sv. Krunice molile smo u nedjelju zajedno sv. krunicu, molitvu sv. Josipu i za kat. štampu. Članice vrše točno svoje dužnosti, a mnoge se i češće pričešćuju. Od srpnja do listopada bilo je oko 200 sv. Pričesti. — Sve članice jesu ujedno i članice društva za rasirenje vjere. — Dne 23. listopada poslo je 14 članica u Klakar, rodno mjesto našega preč. g. upravitelja, na posvetu zvonca, te su ondje na veliku pobudu domaćih predstavljalje igrokaz »Nadena kćir. Vilić, glavarica.

Hrib: Članovi Apostolskoga dolaze točno na mjesecne sastanke i sv. Pričest. Od prosinca do rujna bilo je 1700 sv. Pričesti. — Dne 11. pros. 1926. umro je član Ljudevit Čop, vrlo revan i svakomu mio. Pred smrtu za tražio je da mu dadu medaljicu Pr. Srca, i kad ju je sam stavio sebi na vrat, pogleda na sliku Presv. Srca, nasmijesi se i izdahne. — Skoro za njim posla je i malo Milka Malnar, pa se na brojnom jednom i drugom sprovodu vidjelo, kako članovi lijepo shvačaju kršćansko djelo milosrda: mrtve pokapati. — Svaka nam je crkvena svečanost u godini stostruko liepša i milija, otkad imamo milo naše društvo. 17. i 18. travnja priredilo je društvo prikaz »Utjeha žalosnih« i čist prihod od 1500 d. namijenio za nabavu zvonova. — U srpnju držao nam je vel. g. Čukli predavanje sa slikama iz Lurda i Pariza. — 4. rujna izabran je novo društveno poglavarstvo: T. Turk, glv.; revniteljice: M. Turk, C. Mrle, M. Malnar i M. Janeš. Udalio se 5 članica. — Veleč. g. Pretners upravitelju smo vrlo zahvalne na velikom trudu, koji ulaže za slavu Presv. Srca i naš napredak.

Terezija Turk, glavarica.

Mađe: Djevojačko Društvo Srca Isusova primilo je u srpnju 512, u lipnju 524 sv. Pričesti.

Amalija Ivančić, glavarica.

KNJIGE.

M. Kulunčić D. I. Život i nauka Isusa Krista. Svezak IV. Razmatranja o svećima. Knjiga ima 260 strana. Uz razmatranja o glavnijim svećima kroz godinu ima ih, koja su posebice namijenjena svećenicima i redovnicima. U dodatku se nalaze razmatranja za duhovne vježbe pa veliko stvarno kazalo. Tako je lijepo dovršeno ovo veliko djelo, što ga je naša katolička javnost tako radosno pozdravila. Ono će bez sumnje donijeti velike duševne koristi svima, koji se budu njim služili.

Dr D. Gudek. Katekeze. Sveska 1 — 6. Obraduje se tu nauk kršćanski o grijehu i kreposti načinom lijepim i zanimljivim: sve je naučavanje opširno razloženo i osvijetljeno Sv. Pismom i sv. Ocima. G. dr. Gudek latio se vrlo zahvalna posla, obradivanja kršćanskoga nauka. Spreman je za to kao malotko, a piše jednostavno i krasno, jezik mu je čist i biran. Treba živo pomoći njegov prevažni posao. Ove su katekeze namijenjene svećenicima, ali se njima može vrlo dobro okoristiti i svaki katolik, koji hoće da bolje upozna svoju vjeru.

Dr. Velimir Deželić otac: Isusovci u Hrvatskoj. Prilog kulturnoj povijesti grada Zagreba. Izdao odbor Marijinih kongregacija. —

Stoji D 5.— Naručuje se kod dra S. Markulina, Zagreb, Kurelčeva ul. 3.— Može se dobiti i kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. pp. 147.

KATOLIČKI TJEDNIK.

Izlazi u Sarajevu sedmično na 16 stranica. Godišnja pretplata 60 Din. Plaća se unaprijed, a može se otplaćivati i obročno, čekovima, koje uprava talje na zahtjev. Adresa narudžbe: »Kat. TJEDNIK« Koroščeva ulica 15. Sarajevo. — Ovaj list obiluje raznolikim i savremenim katoličkim štivom. Pored uvodnika, kratke nedjeljne propovijedi i dobrog romana, donosi uviјek obilno vijesti iz katoličkog svijeta, naročito iz misija i iz naše države. Preporučujemo ga svima.

UREDNIŠTVO JE PRIMILO.

M. Kulunčić D. I. Život i nauka Isusa Krista. Hrvatska knjižara, Split. Broširano D. 30.—

Dr D. Gudek. Katekeze. Prestupak zapovijedi i kršćanska krepost. Cijena svesci D. 15.— Godišnja pretplata D. 30.—

DAROVI U LISTOPADU 1927.

Za sv. Mise: Arvida NŽ D. 225 Čazma AZ D. 30 Jajce AG D. 18 Jungstovn Dol. 1. Krk MŠ D 30 Lorani KG Dol. 1. Ronald AM Dol. 1 Roslijn J i AŠ Dol. 2. San Francisco Dol. 1. Šmrka MG D. 30 Torjanci MK D. 15 Uljanik AS D. 20.

Za Svetište: Beničani JV 10 Chicago BS Dol. ½ FK Dol. 5. MK Dol 1. Daruvar MK 50 Desinec Donji AG 20 Ferdinandovac MM 50 Kamenica JJ 25 Lacići JS 10 Leskovac AJ 20 Lumbarda PJ 8 Mala Erpenja VT 5 Medurić JJ 10 Novska NL 20 Nuštar DK 50 Osijek SI 20 Skopje KM 5. Sv. Ivan Zelina IP 10 Šain JR 10 Tužno JH 10 Varaždin MB 20 Vuka EV 16 Zagreb, u svibnju RF 400, u listopadu RF 500, VM 50, NN 50, GI 100 MG 30, VV 100.

Dar Srca Isusova: Ambridge ML Dol. 3. Brekinska JS 10 Čazma AZ 70 Dol. Švarča JP 100 Grizane KM 30 Gjurgjevac KH 5 Hlebine TH 10 Karlovac AP 20 Nova Rača SF 20 Omis MB 20 Podgajci JM 20 MM 10 Prugovec TS 10 Rečica MJ 100 San Francisco JJB Dol. 5. Sarajevo AP 30 Sav. Nart SK 20 Setuš ĐC 10 Služanj IS 23 St. Perkovci BB 20 Sv. Kriz Začr. JP 15 Sv. Ilija TB 20 Tovarnik IH 18 Trstenik BT 30 Vidovec JS 20 Virovitica JK 50 Zagreb MM 20

Za raš Glasnika: Alipašin Most DH 8 Beograd AL 10 Bezdan AC 20 Bitolj MI 6 Budenický DV 20 Kč But JK 50 Carevdar JD 10 Ciglenica DB 10 Djakovo MB 38 Gabrovica KM 10 Gundinci RU 10 Horgen KA 46 Kalićevac KŠ 5 Kozarevac GA 30 Krapina MŠ 100 Krk MŠ 10 Kruševac AK 100 Kukujevec EP 10 Lev. Varoš MV 50 Lipovčani AB 30 Metković TB 50 Milwaukee KM Dol. 1, MD Dol. 1. Novska ML 10 Osijek SI 20, IK 200 Ples IM 10 Rogoznica J i AD 25 Sali NN 100 Sisak KR 20 Slunj NJ 20 Sokolovac MZ 50 Split JB 20, JJ 12, M 12 Subotica IJ 13, ND 100 Supetar AB 20 Sv. Simun NN 25 Šibenik MM 20 Torjanci MK 5 Uljanik AS 10 Vinkovci B i MT 20, TP 20. Vlahinička gor. MH 10 Voloder MB 10 Vranjic JC 100 Vuka EM 10 Vukovar ER 10 Zagreb, AT 26 BV 50 JC 10, JK 150 NN 10, SC 20, SP 83, SE 100, SS 20.

Za kruh sv. Antuna: Carevdar JD 10 Krk NS 10 Milwaukee TP Dol 2 Omišalj JL 50 Osijek SI 20 Split AZ 100 St. Perkovec MF 10 Zagreb JK 50 Županja GE 10.

Dar Srca Is. i Marijinu Arvidar NŽ 27.

Dar sv. Anti Jaska AB 50.

Dar sv. Tereziji od M. Is. Dugirat TS 20, Maradik MS 20.

Za Malo sjem. u Travniku: Zagreb IH 40 Župnik in partibus infidelium. 1000 D. — R. u Tr. 100 D. — Kongregacija u Z. 300. D. i opet 300 D. — GH 30 D. SJ 20 D. DH 20 D. ZD 10 din VH 10 d. DF 10 d. PS 5 din. L J 10 din Varaždin DT 927. Jedna kongregacija 300 BK 500 GH 50 DJ 30 FA 20 DF 20 PV 10 MS 10 MH 10 SA 15 Din.

Za svjeće: Sunger IP 10. Za zvon: Arvida NŽ 28.

Za Langov Dom: Raven DN 50 Zagreb FC 10.

Za Misije crnačke Jaska AB 25 Za crnce Chicago ML Dol 2.

Za otkup crnaca Sunja MS 100.

Za pokrštenje crnačke djevojčice ime Marija Stari Trg MT 100.

Za otkup. i krt. crnačke djece: djevojčice ime Terezija od M. Is. dječaka, ime Franjo Križišće NN 200, ime Ivica Zemun AŽ 100

Za O. Mesarića Subotica JP 18.

Ocu Mesariću za gradnju crkve Presv. S. Is. u Hamirpura Bakar TM 34 Osijek SI 20 Vrbovac NZ 20.

Za raš. vjere: Farkašić MS 12, Obitelj Š 12, JF 12, M i KR 24. Stari brod JS 12, KS 11, KP 11, ID 7.

Dostoj se Gospode svigna, koji nam dobro čine, naplatiti životom vječnim!

Urednik: Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. I. rektor Tiskom „Glasnika Srca Isusova“ — A. Alfrević D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA.

God. 37

Veljača 1928.

Broj 2.

LJUBI NEPRIJATELJA.

Nakana Apostolstva molitve u veljači, blagoslovljena od sv. Oca.

Češće se moramo diviti primjerima velike kreposti, što ih čujemo iz miskih krajeva. Tako sam čitao o afričkom crncu, koji se pokrstio i vjerno služio svomu gospodaru. Jednog dana uze ga ovaj sa sobom na trg, gdje su se prodavali ubogi crni robovi. Gospodar kupi nekoliko mlađih snažnih robova a da nije ni pogledao nekoga starog jadnika, koji je bio sav u ranama. Najedamput će mu sluga: »Masa, kupi staroga!« — Što će mi, kad nije za rad, odvrati gospodar. No sluga nije dao mira i gospodar kupi napokon njemu za volju toga starca. Mladić se živo zauzme za starog crnca. Prao mu je rane i vršio poslove, kojih bolesni starac nije mogao obavljati. Gospodar se tomu čudio pa upita slугу: — Zar je taj stari tvoj otac? »Ne, masa«, odgovori sluga. — Zar ti je brat? »Ne, masa«, — Pa što ti je on onda? »Masa, to je čovjek, koji je ubio moga oca, zapalio našu kolibu i prodao me ovamo. No dobri bijeli ljudi upoznali su mene s Onim, koji je rekao: Ljubite svoje neprijatelje, činite dobro onima, koji vas mrze. Mislim, da nikad u životu ne ću imati ovakve prilike, da izvršim tu zapovijed dragoga božanskog Učitelja.«

Koliko zastiduje taj dojučerašnji paganin nebrojene kršćane naših dana, kojima su predi možda i do četrdesetog koljena una-

trag krščani! Taj je potpuno shvatio božanstveno Srce našega Spasitelja, koji donese novu, »s v o j u zapovijed«, kakve nisu poznivali stari. »Čuli ste kako je rečeno: Ljubi bližnjega svoga, a mrzi neprijatelja svoga. A ja vam kažem: Ljubite neprijatelje svoje, činite dobro onima, koji vas mrze i molite za one, koji vas progone i potvaraju«. Mat. 5, 43 — 44.

Što Isus čini.

Podimo na Kalvariju. Svakli su Ga, prikovali Ga ljutim gvožđem na drvo križa, razapeli Ga kao zločinca nad zločincima među dva razbojnika. I On gleda ona lica iskrivljena od paklenoga veselja, gleda mržnju, što sikče protiv njega crnim zmajskim glavama iz njihovih strašnih srdaca, sluša najružnije poruge. Uz bol, koja se ne da izreći, što je trpi Njegovo tijelo, pregorko pati od ove prostate Njegova do kraja fina i osjetljiva božanstvena duša.

A što On čini? Na koga najprije misli na križu u užasnim mukama? Zar na sebe? Krotko je Janje sebe posve predalo, sebe potpuno zaboravilo. Zar na Majku, koja стоји puna gorčine pod križem? Ne, draga Majka treba da malko pričeka. Zar na onu šaku vjernih duša koje ga ljube, i koje pate s njime gledajući ga u mukama? Ne. Njegove prve misli na križu idu k ovim okrutnicima, koji mu razdiru dušu i tijelo. Krvlju svojom i suzama svojim i uzdahom iz dna srca svoga vapije On za njih: »O če, oprosti im, jer ne znaju što čine!« O riječi, kakvih se nikad prije nije čulo, koje ste same dovoljne da čovjeku, što zna misliti, dokaže božanstvo Onoga, koji vas je izrekao u takvimi prilikama; molitvo nad molitvama, u kojoj drše nadčovječanska, beskrajna ljubavl!

— Dakako, veliš, Isus je bio Bog, pa je mogao tako ljubiti i opraštati, ali ja sam samo čovjek, ja to ne mogu.

— Polako, prijatelju. Isus je doista Bog, pa pozna i tebe i mene i našu kukavštinu bolje nego mi sami. Kad nam dakle On zapovijeda da ljubimo neprijatelje, onda to znači, da ih možemo ljubiti, jer pravedni Bog ne može zapovijedati ništa nemoguće. Moguće nam je to, ne dakako po našim naravnim silama, već s pomoću milosti, koje nam Bog ne će zakratiti. Zato i vidimo, kako milijuni kršćana nasljeđuju Isusa i ljube dušmane i opraštaju ih. Koliko ih je bilo takovih od sv. Stjepana prvoga mučenika, koji moli za svoje ubojice: »Gospodine, ne uzmi im to za grijeh!« do sv. Franje Saleskoga, koji govori neprijatelju u času, dok mu taj pokazuje najdublju mržnju: »Da mi i jedno oko izvadiš, još bih te drugim milo gledao!« Od sv. Ivana Gvalberta, koji za ljubav Kristu raspetomu grli ubojicu svoga brata, kojega je htio čas pred tim od osvete ubiti, do sestre, o kojoj priča francuski obraćenik Coppee, da je halju ubijenog ljubljenoga brata svećenika dala nještu ubožici i ovaj, sakriven haliom svoje žrtve, izmakao zasluzenoj pravdi! Što su mogli oni, to uz pomoć Božju možemo i mi, samo ako hoćemo.

Što dobivamo.

U sedmoj izmedu »Pedeset Priča« staroga našeg Marulića čitamo ove čarobne i duhovite retke: »Bio čovjek, koji je vrlo uživao u mirisu ruža. Trgajući ih nije dosta oprezno posizao za njima i one mu okrvaviše ruku. Uza sve to prinese ih on željno k nosnicama nasladjujući se njihovim mirisom. Vidje ga netko i reče: — Čudim ti se, da toliko voliš ruže, a one su te tako ljuto izbole. On odvrati: — Da ih prezrem s toga, što bodu, zar bih se mogao opajati ovim slatkim mirisom? Donose mi eto mnogo više dobra nego štete, pak ču mirno podnijeti njihove ubode.«

A tko je ta ruža, o kojoj govori stari naš slavni i pobožni vlastelin? To je svaki naš neprijatelj. Njegove nas uvrede bodu, ali od njihovih uboda niče u duši našoj ruža svete ljubavi, puna nebeskoga mirisa.

Kad ljubimo osobu, koja je prema nama dobra, onda to lako može biti i naravna ljubav, koja ne vrijedi mnogo, no ako ljubimo čovjeka, koji nam je neugodan, koji nam zlo čini, onda ga sigurno ne ljubimo radi njega, već radi Boga, a to je ljubav sveta, svrhu-naravska, od koje imamo silnu korist za vječnost. Kad su kraljevsku kćer, svetu Elizabetu, njezini opaci rođaci izgnali po zimi iz kuće, a jedna ju siromašna ženska, kojoj je mnogo dobra negda učinila, rinula u vodu, pošla je svetica, pošto se izbavila iz smrte pogibelji, u crkvu i tu žarko molila Gospodina, neka vrati svim njezinim progoniteljima svako dobro za ove nepravde, što joj ih nanesoše. Tad joj se javi Isus i reče joj: »Ova tvoja molitva je najviši čin ljubavi, i tako mi je mila, da sam ti oprostio sve two grijeha, pa si sad čista kao iza krštenja.«

Cini tako i ti: moli za neprijatelje. Ne, da ih Bog ponizi, da ih osramoti, kazni, kako neki nedobri znaju moliti, već da im vrati svakim dobrom. Ili moli, kako je običavao moliti jedan srditi čovjek: O Isuse, što ja želim ovomu neprijatelju, to podaj meni! i odmah će ti iz srca nestati srdžbe i mržnje.

U naše se dane paklenska mržnja gnijezdi u nebrojenim dušama. Sve reži jedno na drugo, zavidi jedno drugome. Mrzi čovjek na čovjeka, narod na narod, stalež na stalež, pa bi katkad rekao, da i nisi više među kršćanima, već među onim starim poganicima, ljudima bez srca i samilosti. Molimo, prinosimo žrtve, radimo kroz ovaj mjesec, da se ispuni živa želja ljubavi punog Srca Isusova: da nestane iz srđaca kršćanskih mržnje, želje za osvetom, zavisti, da sva ta srca postanu topla, samilosna, puna praštanja i milosrđa, da svi učenici Kristovi budu opet »jedno srce i jedna duša.« Djela apost. 4, 32. **Milan Pavelić D. I.**

Što se češće isповijedaš, to više pogrešaka na sebi nalaziš
to manje grijeha činiš; protivno je od toga, ako se rijetko isповijedaš.
Alban Stolz.

ČUDESNO OZDRAVILA U LURDU OD SUŠICE.

Tereza Mounier, u redu prozvana sestra Marija od Asiza, franciskanka iz Montfaucona, bila je u siječnju 1925. u Creusotu kao bolničarka. Najedamput joj jednoga dana stade na ulici krvariti iz prsiju i to takvom žestinom, da je izbacila oko litar krvi. Morala je u postelju, krvarenje se ponavljalo, napokon je zahvati laka vrućica i ona poče kašljati. Pregledao ju je dr Drizard i videći, da joj se stanje pogoršava, poslao je u redovničinu kuću maticu u Montfaucon, nadajući se, da će joj tu krenuti na bolje. Tamo je morala da počiva, ali se stanje nije popravljalo. Na 10. svibnja počne iznova bacati krv i bude joj gore. Vrućica znatno poraste i do 40 stupnjeva — i često je veća izjutra nego uvečer. U noći se znoji, kašљe bez prestanka, kadsto se duši. Nema teka, blijeda je ko krpa i mršava. Liječnik dr. Ginet potvrđuje sve to. U srpnju se bolesnica malko pridigne, ali vrućica ipak ne prestaje. Dr. Ginet ustanavljuje, da se razvija plućna sušica.

U rujnu 1925. polazi sestra Marija u Lurd i stigne onamo 21. U željeznici leži, izbacuje sukrvicu. Sjutradan na 22. ide u kupelj i n a e d n o m nestaje umornosti. Na 23. ide opet u kupelj i osjeti u ramenima kao da je skinut s nje neki teret, kao da joj je bol izišla iz tijela. Od toga časa ide a ne voze je više u kolicima, bez poteškoće vrši sve pobožnosti s hodočasnicima, pače se popinje i na kalvarijski brežuljak. Tek joj se vratio i ona uzima običnu hranu za bolesnike. Kući se vratila bez poteškoće. Njezin liječnik veli: »Vrativši se iz Lurda iznenadila me je sestra Marija u mojoj radionici. Ustanovio sam, da više nema sušice ni znakova bolesti u plućima. Veli, da se osjeća krepkom, da može jesti, da je ništa ne boli.« Po nalogu liječničkom dolazi mjesec dana kasnije i liječnik izjavljuje isto što i prije i dodaje: »To je izlječenje čudesno, tako što ja ne mogu izvesti.« Sestra otada provodi život i radi ko i druge redovnice. U prosincu 1925. pregledao ju je radioskopski dr Coze u Puyu i nije našao u plućima nikakva traga bolesti.

Dvadeset mjeseci izatoga pošla je sestra Marija opet u Lurd s hodočašćem. Na 11. svibnja 1927. našla se u Lurdskom liječničkom uredu. Pregledaše je tri liječnika i ustanoviše, da se radilo o teškoj bolesti pluća, koja je nenadano iščezla iza uronjenja u kupelji u Lurdru.

»Kakva čudesna, tko bi u to vjerovao!« viču bez prestanka i danas toliki bezvjerci. Idite u Lurd, odgovaramo im mi, idite i uvjerite se, kako Blažena Djevica ne treba vašega dopuštenja, da čini čudesna. Učinila ih je Ona tamo, kroz ovo 70 godina već na tisuće, ozdravila je tolika tjelesa, a što je još glavnije nebrojene duše. Nek bude čaščena, hvaljena i srdačnom djetinjom ljubavi od svih ljubljena naša mila nebeska Majka, koja ne prestaje sa svojih blagoslovljenih ruku sipati balsam na rane djece svoje!

P.

Sad otpusti u miru slugu svoga,
Prema riječi svojoj, Gospodine,
Jer vidješe oči moje spasenje tvoje,
Što si ga pripravio pred svim narodima,
Kao svijetlo, koje će raspršiti tmame poganima
I proslaviti tvoj puk izraelski.

MOLI »POZDRAV ANDEOSKI!«

U Madridu, glavnom gradu Španjolske, imao se voda buntovnika, imenom don Zavala, kazniti smrću. Izveli ga na stratište i nesretnik već kleknuo na koljena. Zavezali mu oči, i eto sad će puška škljocnuti, kadno zazvoni večernje zvono pozivajući vjernike, da pozdrave nebesku Gospu. U Španjolskoj je bio zakon, da se nijedan zločinac ne smije pogubiti, dok zvoni na »pozdrav andeoski«. Zato vojnici odmah odlože puške. Don Zavala je molio »Andeo Gospodnj«, kao još nikad za života. Tek što se momčad opet smjestila, da ovrši smrtnu kazan, kad evo doleti kraljičin pobočnik mašući već iz daleka bijelim rupcem u znak, da je osudenik pomilovan. Pomilovani morade obećati, da će zauvjek ostaviti Španjolsku, i da ne će više nikada podići oružje protiv zakonite vlasti.

Sumrak se je već hvatao, a on stoji na medi španjolskoj gore, visoko na Pirenejima. Srce mu je pucalo — ah nikada, nikada više ne će vidjeti drage domovine, ljubeznih roditelja, milog zavičaja... U to zazvoni večernje zvono iz doline. Dirnut baci se on na koljena i stade se moliti pobožno. Molitva ga ohrabri i utješi. Ustane, otpaše mač i zakopa ga duboko u zemlju na granici mile domovine za znak, da se odrije svijeta i da će se odšada posvetiti službi Božjoj i Marijinoj. Tada krene u daleki svijet.

„Iza duljega lutanja nanese ga put do nekoga samostana. Uz samostanska vrata bila je klupa. Tu sjedne i pomoli se Gospo. Bila je večer. Sa zvonika samostanske crkvice zakuca zvonce na »Pozdrav Andeoski«. Slatka nada i rajska utjeha stadoše mu napunjati jedno srce; prčinilo mu se, kao da je na pragu žudenog cilja. Zaprosi, da ga prime u samostan, i vrata mu se otvore. Domala obuče redovničke haljine i postade vjernim službenikom Marijinim.

Iza mnogo godina ležao Zavala na smrtnoj postelji. Okrijepio se je pobožno svetim sakramentima, u ruci mu raspolo, a pogled mu počiva na Gospinoj slici. Sav odan u volju Božju čeka mirno na zadnji časak. I opet se javi večernje zvonce, za njega po zadnji puta. Drhtavim usnama izmoli svoj zadnji »Andeo Gospodnj«. Zvono odzvoni, a don Zavala preseli se preobražena lica u vječnost.

Tako mu je Bl. Djevica Marija pomagala u životu i na smrti, pozdrav andeoski mu je pribavio njezinu zaštitu. Moli i ti pobožno ujutru, opodne i uvečer »Andeo Gospodnj«, pa će i tebi Majka Božja pomagati za života i na čas smrti i dovest će te u sretnu vječnost.

Franjo Štefan, dekan i župnik.

Nitko ne zaslужuje, da ga nazovemo svojim prijateljem, tko nas ne potiče na dobro, ne oplemenjuje našega djelovanja i ne jača našega karaktera.

Ernest Hello-

MOLIMO ZA SV. OCA PIJA XI.

— 6. veljače izabran, 12. veljače okrunjen. —

Na 29. kolovoza 1799. umro je u gradiću Valence u Francuskoj papa Pijo VI., koga su Francuzi odveli tamo iz Rima, da im bude robom. Mislili su, da će se tako oslobođiti njega i papinstva. Kad je taj papa umro u sužanjstvu, napisao mu tamničar na lijes: »Ovo je posljednji papa«. Kakove drske i smiješne riječi! Malo izatoga bi izabran u Mlecima za papu Pijo VII. Poput toga tamničara vikali su mnogi neprijatelji Kristove Crkve, kad bi umro koji je nasljednik sv. Petra: To je bio posljednji papa! No kako je povijest utjerala u laž onoga, tako tjera i sve njih: umiru osobe — Pijo IX., Leon XIII., Pijo X. itd., ali papa ne umire, papinstvo je besmrtno njega će biti, dok bude svijeta i vijeka. To jamči Onaj, koji je rekao: »Ti si Petar, to jest Stijena, i na toj Stijeni sazidat će ja Crkvu svoju i vrata je paklena ne će nadvladati.«

Milijuni paklenih čekića rade dan na dan, da obore ovu Stijenu. Trude se nebrojeni bezvjeri, mrzitelji Boga i odmetnici, da obore zgradu, što ju je podigao Isus Krist, ali i oni poput svoga vode sotone postizavaju protivno od onoga, što hoće: i oni svim svojim navalama dokazuju samo to, kako su Crkva i papinstvo neoborivi.

Baš u naše dane, gdje su ti napadaji najbrojniji i najsilniji, porasla je među katoličkim svjetom ljubav k sv. Ocu kao nikad prije. Nikad još, otkad postoji Crkva Kristova, ni u vijekovima, kad je vjera očenito vladala i cvala, nije papa bio toliko čašćen i ljubljen kao danas. Ako je on u istinu za mnoge »cilj mržnje neugasive«, to je opet za milijune i milijune katolika »ljubavi žarke cilj«, što reče za Napoleona I. talijanski pjesnik Manzoni, a što kud i kamo više vrijedi za papu. Pače i isti nekatolici i protivnici Crkve ostaju zapanjeni pred papinstvom. Vidješe, gdje se ruše silna carstva, gdje padaju kao kućice od karata tolike narodne crkve i crkvice, što su se oslanjale na careve i mogućnike zemaljske, a Crkva Kristova s pačom diže se, silnija i divnija nego možda itd. kao što se diže veličanstvena katedrala s nebotičnim tornjem iznad sitnih kuća i kućeraka.

Da, Rim zapanjuje svijet, i isti njegovi dušmani priznavaju, da je samo on kada da spasi ljudsko društvo od rasula, što mu odasvud prijeti. Cini se da to dobro izriču ovi redci pjesme:

Rim svjetionik jedin je tih,
Koji sred tmina današnjih svih
Stalnom i jasnom svjetlošću svijeti,
Jedini čuvar uzora svetih,
Koji kroz klance nevolje ljute
Kazuje sved u Kanaan pute;
Jedini jak i siguran vir,
Iz koga pravi izvire mir.

I eto upravo danas — baš su odabrali vrijeme! — stadoše neki silovito nasrtati, da otrgnu hrvatski narod od sv. Oca i Crkve Isusove. Uza sve naše žalosti ipak je, hvala Bogu, u hrvatskom katoličkom narodu još dosta vjere, da takve nasrtaje odbije, i dosta bistre pameti, da uvidi, kamo vodi ta rabota jadnih odmetnika. Ipak ne varajmo se, kao katolici imamo mi kod kuće vrlo malo prijatelja. Ne zaboravljajmo, da su sad i kod nas framasuni ili židozidari jaki kao malo gdje a oni su zakleti neprijatelji pape i Crkve. Nas čekaju još velike borbe za našu vjeru. Spremimo se u prvom redu tako, da molimo svaki dan za Petrova naslijednika i svetu rimokatoličku Crkvu. Molimo naročito 6. i 12. veljače, kad se navršuje osam godina, što je izabran, dotično okrunjen za papu Pijo XI. Ponosimo se, što smo katolici, doviknimo bez straha svakomu:

Ponosom našim ovaj je Hram,
Digao njega Isus je sam,
Petric u temelj zidao njemu,
Ovce i janjce predao sve mu.
Petar i naše djedove primi,
Njega ko oni slušajmo i mi,
I mi ko oni ljubimo Rim,
Naše su duše srasle se s njim.

Mi nismo potomci kukavica. Naši su djedovi livali kroz četiri stotine godina svoju krv za Isusa i hrvatski dom. Ne bojmo se ni mi braniti svoje najviše svetinje. Može se i u nas naći Kalesa, koji se ne će zacati da nas silom trgaju od pape i Crkve. Doviknimo im:

Smisli paragraf, dušmane crn,
Bodi nas njim ko najluči trn,
Nadmi se poput paklenskog vjetra,
Da nas od svetog otrgneš Petra —
Mi smo pred čistu Hostiju klekli,
Isusu mi smo prisegli, rekli:
Prije neg sve nas obori grom,
Nego da naš Te zataji dom!

P.

ANAKLET GONZALEZ FLORES.

— Kristov mučenik u Meksiku. —

Izabrali ga katolici u meksičkoj državi Jalisko predsjednikom »Saveza za obranu vjerske slobode«. Kako to ime izaziva bjesnilo meksičkih mrzilaca vjere, nazvao se predsjednikom »Narodne zajednice za Jalisko«. Bio je vješt novinar, koji je iz svojega skrovišta pisao članke, bodrio katolike na ustrajnost i slogu u provodenju bojkota, toga mirnoga obrambenog oružja protiv nasilja razbojničke vlasti Kalesove. Nije se plašio muka ni

smrti. Naprotiv. Pisao je prošle godine u korizmi: »...da nadvladamo i uklonimo nasilnike, moramo biti pripravni, da obilno teče iz naših žila znoj i krv. Ne potežemo ni na koga mač, već sami sebe predajemo u smrt. To je jedini put do pobjede...«

Policija je nanjušila njegovo boravište i u travnju ga prošle godine uhvatiše. Dušmanima reče: »Ako mene tražite evo me, no ove ostavite«. Naravski, nisu marili za njegovu molbu, već skupa s njim povedoše i dvojicu njegovih prijatelja. Povedoše ga pred generala Ferreiru. Tužili su ga, da je u vezi s ustašama, koji se oružjem u ruci digoše na vladu, i tražili su od njega, da kaže, gdje se skriva nadbiskup. Na prvo odgovori: »To je kleveta«. I uistinu, ni otkud nisu mogli da mu u tome išto dokažu. Što se pak tiče nadbiskupova boravišta, odvrati: »To ne kazujem ni za što«. Nato ga udariše na muke: objesiće ga o palce na rukama. To mučenje potraja nekoliko sati. Nikakov se znak boli ne pokaza na vedrom licu Anakletovu.

Na sva pitanja, što su ih za to vrijeme upravljali na nj, samo je šutio. Napokon dobije odgovor: »Kažem samo to, da sam bez trunka koristoljublja nastojao braniti stvar Isusa Krista i njegove Crkve. Vi mene ubijate, no znajte, da stvar ne umire sa mnom. Još ih je cijelo mnoštvo iza mene, koji su spremni braniti je do mučeništva. Ja idem, ali sam stalan, da će brzo vidjeti s neba slavlje naše vjere..« Iza tih riječi približi mu se na znak, dan od Ferreire, jedan od vojnika i probode mu prsi bajunetom. Potom još četiri zrna iz puške učiniše kraj zemaljskomu životu Kristova mučenika.

Bile su mu 33 godine kano i božanskomu Spasitelju; umro je u 3 sata popodne. Umro je s vedrinom na licu i smiješći se. Kako da se ne smiješi takovoj smrti čovjek, koji je držao mučeništvo najvećom milošću, što je može dati Bog? Njegov je sprovod naličio više pobjedičkomu slavlju nego sprovodu. Katolici ga otpratiše do groblja s pjesmama i poklicima Kristu Kralju. Mlada njegova udovica reče, neka joj čestitaju radi takve muževe smrti,

a jedno mu dijete, stariji trogodišnji sinak, kad su ga pitali za tatu, odgovori sa smiješkom: »Ubili su ga neki zli ljudi, jer je mnogo ljubio maloga Isusa«. Malo iza Anakleta ubiše oba mu druga i govornike, koji su držali govor nad njegovim grobom.

Slava junacima Krista Kralja!

MOLITVA KRISTU KRALJU ZA MEKSIKO.

Kad gledamo tako tužnu sliku,
Što nam trpe braća u Meksiku,
Žalosni nam uzdižu se glas:
Kriste Kralju ti svoj narod spasi!

Kales svoje čete podigao
Protiv Tebe, Isuse, ustao
I paklene zakone izdade,
Tko Te štuje, da ginut imade.

Svetu Misu služit zabranije,
Sluge Tvoje nemilo pobiše,
Svete crkve silom zatvaraju
I kršćane na muke stavljaju.

Molimo Te, Oče sviju ljudi,
U pomoći našoj braći budi,
Što za vjeru muke podnašaju
Krv nevinu svoju proljevaju.

U vječnost im, Bože, podaj nadu,
Da zemaljski za Te život dadu,
Da Ti vjerni do smrti ostanu
I od svete vjere ne otpanu.

O Isuse, Kralju puka svoga,
Ti ponizi slugu davolskoga,
Slomi silu bezbožnog vladara,
Da na Tvoju Crkvu ne udara.

Slatko Srce Spasitelja Boga,
Pošalji mu svetog Duha svoga
Rasvijeli mu tamne noći tmine
Da upozna božanske istine.

Kriste Kralju, Ti pokaži svima,
Da moćnijeg vladara ne ima,
Milosrdan silnike obrati,
Dane tuge i žalosti skrati.

Daj za grijeha da se svi pokaju
I zablude svoje upoznaju,
Da kršćane mučiti prestanu
Svete Crkve sinovi postanu.

Mučenike k Sebi u raj primi,
Na vijeke ih blaženima čini,
Sjajnu krunu na čelo im stavi
Da u Tvojoj veselje se slavi.

Eva G.

NOVI NAŠI MISIJONARI ZA INDIJU.

Pred koje dvije godine odoše kao misjonari u Indiju dva naša Isusovca, o. Pavao Mesarić i magister Antun Vizjak. Nedavno krenuše za njima druga dvojica, magister Josip Vizjak, brat Antunov, i br. Mijo Schmidt. Svećani i ganutljivi njihov oproštaj s domovinom hrvatskom, zagrebačkim katolicima i njihovom braćom redovnicima Družbe Isusove bio je na 11. prosinca 1927. uvečer u Svetištu Srca Isusova. Potresan je bio prizor, kad su pristupili u bijelom misjonarskom odijelu k oltaru, da čuju poslijednu oproštajnju riječ od svoga poglavara vlč. o. A. Prešerna D. I. i prime od njega misjonarski križ, koji je i slika budućega im mukotrpнog života, i ujedno njihova utjeha, snaga i slava. — Opširnije se prikazuje taj oproštaj u »Katoličkim Misijama« br. 10. 1927. Misjonari su oputovali iz Zagreba 12. prosinca u Marseille, odanle 16. prosinca put Indije, kamo su stigli oko polovice siječnja. Gospodin uzdržao sveti zanos u srcima njihovim da zadnjega dana

SVIJEĆA SVETOGA ĆIRILA, APOSTOLA SLAVENA.

Bilo je to 14. februara 869. godine po narodenju Krista Gospoda. U Rimu je bjesnio strašni vihar. Ladice na Tibernu brzo se zakloniše u pristanište, što se nalazilo pred samostanom »Sv. Marije od sedam žalosti«. Po bregovima rijeke moglo se vidjeti mnoštvo naroda, kako se žuri kući. Nebo je bilo tmurno, bez boje. Nestalo je one modrine, kojom se inače odlikuje nebeski svod nad Rimom. On se danas činio poput umirućeg oka nevinoga djeteta.

U Rimu, u samostanu Sv. Marije od sedam žalosti očekivali su smrt jednoga gosta iz dalekih krajeva.

Stari brat Evrasije brzo je pospremio stol, na kome su se nalazile stvari potrebne za Posljednju Pomast. Medu visoke svjećnjake postavio je krasno raspelo, prignuo svoja koljena pred Namjesnikom Kristovim, cijelivao ga u ruke i udaljio se iz sobe.

»Sveti Oče, usmjelio se stari redovnik da progovori s vrata sobe, »nosiljke su spremne.«

»Hvala«, odgovori papa Hadrijan II., »ja će još neko vrijeme ostati ovdje.« Tad se obrne k ostalima, u sobi i tiho im reče:

»Ostavite nas časom same...« Redovnici se udaljili. Kad su bili sami, papa Hadrijan primakne svoju stolicu bliže k postelji bolesnika, na kojoj je ležao umirući O. Ćiril.

Bolesnik je teško zakašljao, ljevicom je pritiskivao drveni križ na svoje iznemogle grudi, a desnicom prihvatio ruku Namjensnika Kristova i teško dišući progovorio:

»Hvala, sveti Oče... Tolika milost, tako velika žrtva, hvala, neizmjerna hvala...«

»Ćirile, jesli miran?... Imadeš tek 42 godine, a ipak ti valja da već putuješ u vječnost...«

On je došao, da ljubi i pati,
 Da svijet zdravi, da mu sreću vrati
 Opak davo Božje djelo kvari,
 Crkvu trga, crnu mržnju jari.
 Oj kršćani, davla otjerajmo
 I božansko Dijete poslušajmo!

»Oče sveti, neka se vrši volja Božja... neka bude, kako je Gospod odredio... Ja Njemu hvalim... iz sve duše hvalim... Jer svaka slava, čast i poklon pripada Ocu i Sinu i Svetomu Duhu sada i vazda i u vijeke vijekova... Ja sam ispunio svoju zadaču, mogu ići u vječnost... Idem, idem... O kolike radosti, umrijeti tu u središtu svete Crkve... u žarištu svete Kristove vjere... Brat Metodij neka se vrati među mile Slavene... Sveti Oče, ljepšega kraja ja ne vidjeh od onoga gdje stanuju Slaveni... Boljemu narodu ja još nijesam propovijedao. Dragi moji Slaveni... Idi, brate, pozdravi mi ih. Neka se drže vjere Kristove, neka uvijek obraćaju svoje oči k Rimu. Tu im je spasenje... Ja ih ne ču više vidjeti, tamo ćemo se naći...«

»Ali, Cirile, Ti si Grk«, reče papa Hadrijan. »Jest, ja sam rođeni Grk... Bože, sve mi je sada tako jasno... Moja grčka domovina... Ono divno Egejsko more... Ono veliko pristanište, na kojem je stajala palača naših dragih, dobrih roditelja... Tamo su pristajali tako mnogi brodovi... radilo toliko mnoštvo radnika... Već sam ondje upoznao Slavene... I naš je sluga bio Slaven... Od njega sam naučio slavensku besedu... Ti si Grk, govorio mi je otac, ali moraš ljubiti sve narode, jer si kršćanin... I ja sam ispunio zapovijed očevu... Ljubio sam svaki narod, gdje god sam do sada radio i propovijedao... Jest, ja sam Grk. Živio sam i na carskom dvoru u raskošnom Carigradu... Još nijesam imao ni 15 godina, kad me dovedeo u Carigrad na nauke u carski dvor... Učio sam zajedno s Mihajlom carevićem a kasnijim carem. Dobra sam se ondje osjećao... Smetala me je samo oholost Focijeva... Čutio sam, da taj čovjek ne misli dobro i da želi razderati NEŠIVENU HALJINU KRISTA KRALJA Njegovu svetu Crkvu. Ja sam se njega klonio. i bio sam posvećen za svećenika... postao sam i profesorom filosofije... Ali su mi se zgadile spletke carskoga dvora i tješio sam se, kad me je Gospod pozvao na prvu misiju među Arape... Imao sam tada 24 godine... Već sam tada osjećao prve tragove svoje bolesti... Iza te misije povukoh se u milu samostansku tišinu u Bitiniji pod neboličnim vrhovima Olimpa... Neki nutarnji glas neprestano mi je govorio: »Konstantine«, tako sam se onda zvao »ti imadeš pred sobom još jednu veliku zadaču... moraš izdržati... I ja se oporavih. I Gospod me kasnije posla na drugu misiju, među Kozare. Oni su stanovali na obalama Crnoga mora. Među njima su u velike radili Židovi i pogani... Pošao sam i Bog mi je rad obilno blagoslovio... Ali bolest mi nije dala, da ondje dalje ostanem... Oče sveti...«

Umirućem Cirilu zape glas u grlu, a od silne vrućice prosuše se suze niz obraze.

(Svršit će se).

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA 1928.

već je u velikom dijelu rasprodan, pa tko želi da ga ima, neka ga što prije naruči. Neće mu biti žao, jer je to čitava knjiga puna raznovrsna zanimljivaštiva, pouke, pjesama i slika! Stoji samo D. 12.— Narudžbe prima:
UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA. ZAGREB I. pp. 147.

KOLIKO VRIJEDI TVOJA DUŠA.

Nedavno je Kambio, bivši španjolski ministar, kupio u Njemačkoj jednu Boticellievu sliku i dao je za nju 1,200.000 peseta ili oko 15 milijuna i po dinara. Očigledna je to svota i prema tome je i velika vrijednost te slike.

A što je ta slika prema tvojoj neumrloj duši? Znš li, koliko ona vrijedi? Da sve srebro i zlato staviš na jednu stranu važe a na drugu jednu dušu, ova je teža, jer i jedna duša više vrijedi nego sve blago i bogatstvo na svoj zemlji. Zašto? Jer je svaka duša slika i prilika Božja. Još više. Jer nije otkupljena raspadljivim srebrom i zlatom, nego skupocjenom krvlju Krista 1 Pet. 1, 19. A tko može izmjeriti vrijednost krvi Isusove? Neizmjerna je cijena njezina.

A što ti radiš? Za trenutak prolaznog užitka ili iz obijesti uništiš, ubiješ tu dušu. Zamisl se malo: Jednu dušu imaš i jedamput živiš, pa zar da i dalje tako malo mariš za nju? Popravi se i očisti je sv. ispjovedi.

BEZBOŽAC NA BOŽJEM SUDU.

Umro učenjak, koji nije vjerovao u Boga i duša mu pošla na Božji sud. I pita ga Gospodin:

— Kakav to dolaziš! Gdje su ti kreposti, gdje dobra djela? Kako si živio?

— Gospodine Bože, odgovori on, zar sam ja znao, kako treba živjeti?

— A zar nisi znao, da ja, tvoj Stvoritelj, tražim od tebe krepotan život?

— Odakle bih znao?

— Da, reče Gospodin, ti nisi htio vjerovati, da ja jesam.

— Gospodine Bože, htio sam vjerovati, ali mi nitko nije govorio o tebi.

— Kako? Zar ti nisu govorili o meni moji sluge?

— Gospodine, nikad ih nisam čuo.

— Nisi ih čuo! Da vidimo. Ovamo moji vidljivi stvorovi! I najedamput se pred bezbožnikovom dušom pokaza zemlja, pokazaše se krajevi u kojima je on sprovodio svoj zemaljski život. Livadom provrješe kukci, šumama i zrakom zacvrkutaše ptice. U daljini se zatalasa more, a na plavom se svodu zasja sunce.

— Stvorovi moji, reče Gospodin, a glas mu je bio miliji od najblaže muzike i ipak dopirao dalje nego glas groma, stvorovi moji, zar vi baš ništa ne rekoste ovomu čovjeku o meni?

I reče sitna trava: — Gospodine, on je mene proučavao, sva mi je imena znao, video je sav čudesni život i red u meni malenoj. Sve što je u meni, govorilo mu je, da jes i da si neizmjerno mudar.

— Ja sam mu za svih proljetnih noći pjevao o slatkoj ljubavi tvojoj, javi se mali slavuj.

— Mi smo mu govorili, da si sav mio i lijep, povikaše cvjetovi.

— I da si pun veličanstva, progovoriše skupa nebo i more.

— Da si svemoguć, beskrajno dobar i divan ti, koji si mene zapalio, reče sunce i odmah se sakri, a u visu se zaiskriše nebrojene zvjezdice i zapjevaše:

— On je proučavao, Gospodine, naše putove po nebu, on je znao, da idemo točnije od ijedne ure. A ure nema bez urara. Mi smo mu sjale kao slova, kojima si ti zapisao na svodu svoje ime. Zašto ga nije pročitao, kad je poznavao slova?

I Gospodin dade znak i stvorovi isčeznuše. Tad će bezbožniku: — Sto veliš?

Taj odvrati pokunjeno: — Kako sam mogao razumjeti njihov jezik, Gospodine? Ta oni ne govore kao ljudi, a ja sam čovjek!

Još on nije pravo ni izrekao tih riječi, kadno se pred njim pojavi i žalosno ga pogleda najdivniji čovjek, što se može pomisliti. S lica mu je odsijevala krasota i veličanstvo, s ruku se i nogu crvenili ko krv dragulji, s grudi kroz rastvorenu ko snijeg bijelu haljinu mirisala velika tamnorumeni ruža, presvetla rana.

— Gle, to je moj mili Sin, koji je za tebe postao čovjek. On ti je govorio o meni kao što govore ljudi. Zašto nisi njega slušao?

— Nikad ga nisam ni video ni čuo, Gospodine.

— I nitko ti nije ništa o njem govorio?

— Malo sam o njem čuo, gotovo ništa.

— Zar ti nisu o njemu pripovijedali njegovi službenici, kako se je za vas rodio, trpio, plakao, učio vas; za vas na križu umre,

Star je i vrlo mudar otac laži, pozna izvrsno ljudsku dušu. S tri svoje strijele: požudom tijela, lakomošću i ohološću stalno obara ljude. No Isusa ne pozna, boji Ga se. Tajanstvena mu sila ne da, da se približi k Spasitelju iznutra kao k drugima ljudima, pa pristupa vidljivo, izvana, u ljudskoj prilici. Sakriva svoje strijеле u veoma lukave riječi, no ovđe se prevari. Ovdje je Onaj, koji ne može biti ranjen takvim ostricama, koji je dočao, da čistoćom, siromaštvom i poniznošću obori sotinino kraljevstvo požude tijela, lakomosti i oholosti. Čisti, siromašni i ponizni rušimo s Isusom kraljevstvo duha tame, dovikujmo mu svojim životom: Odlazi, sotonol!

uskrsnuo, uzašao na nebesa, ostavio sebe u Presvetom Sakramenu, da se bez prestanka žrtvuje za vas i da vas hrani?

— Čuo sam, ali kako da sve to vjerujem? Toliki od onih, koji su to učili, živjeli su kao bezbožnici, i nisam mogao da im vjerujem.

— Ako nisi vjerovao njima, zašto nisi vjerovao dobrima? Zar ti za Sina moga nije svjedočilo na milijune mučenika svojom krvju? Zar ti nije svjedočila njegova Crkva, kojoj ima već gotovo 2000 godina i u kojoj se uza svu lošu djecu njezinu nalazi ipak cvijet ljudskoga roda? Zar ti nisu svjedočili isti neprijatelji Krista raspetoga, koji ne moguće kroz tolike vijekove uništiti njegova djela, makar su ognjem i mačem jurišali na Crkvu, makar su i rijeći i perom kvarili umove i srca kršćanska?

— Premalo sam ja o tome čuo.

— A zašto nisi nastojao, da više o svemu tome čuješ, zašto nisi čitao evandelja, istraživao?

— Imao sam odveć posla sa svojim knjigama, pa kako da još čitam i o vjerskim stvarima?

— A zar nije glavna stvar za svakoga čovjeka, za učena i neuka, da osigura sebi srećan vječni život, a onda istom da radi sve drugo?

— Nisam osjećao, da sam dužan raditi što drugo, nego što sam radio.

Međutim se dogodi nešto neočekivano. Kao što vidiš da se jabuka rastvori na dvije pole kad je tko razreže po sredini, tako se razdijeli bezbožnikova duša. Nasred nje se u nutrini ukaza nelijep rutav crv. I taj crv uzdiže glavu i reče: — On laže, Gospodine. U djetinjstvu je bio dobar, vjerovao je. Poslije se našao u kaluži bludnosti, ostavio je tebe i počeo govoriti, da te nema. Hvalili su ga, on je bivao sve oholiji i sve više govorio i pisao protiv tebe. Laže, da je malo čuo o vjeri Kristovoj i da nije osjećao, da je dužan bolje upoznati vjeru. Znao je drhtati od smrti i pakla tako silno, da je padao od straha. Nije to bilo uvijek, već katkada, kad bih ga ja živo ugrizao u srcu. Govorio sam mu: Vrati se, pomiri se s Bogom. No on je odgovarao: A što će reći oni, koji me slave sada, dok sam protiv Boga? Volio je nečistoću i oholost nego tebe. Mene, koji sam u djetinjstvu bio nebeska ptica u njegovu srcu, pretvorio je evo u ružna crva. Ja ću ga glodati cijelu vječnost.

Bezbožac je sav pocrnio od mržnje.

I reče Gospodin: — Sine moj, sudi!

I progovori Sudac, Bog-čovjek: — Nesretniče, eto što ti reče savjest tvoja. Studio si sam sebi, odlazi!

I najednom se poput crne, teške kugle stropošta strašna duša nekamo u bezdan kroz beskrajni prostor.

M. Pavelić D. L.

SRCE ISUSOVU RADU.

Razmatranje.

Ne ču sad misliti na one napore tjelesnoga Srca, kojima je gonilo krv i podržavalo život, a ni na opći Isusov rad. Želim, o Presv. Srce, da saznam misli Tvoje o radu i kako si osjećalo za nj.

Dva mi značajna prizora ukazuju kao odgovor. Jedan u Nazaretu, gdje k Isusu u radionicu dolazi seljak iz ezdrelonske doline i naručuje, da mu načini plug, a Isus mu to veselo obećava. Drugi prizor iz pustinje, gdje Isus tri dana poučava tisuće neukoga naroda, a ovaj ga i gladan sluša. Srce Isusovo dakle cijeni rad; ono voli težak rad; ono traži ustrajan rad.

1. Srce Isusovo cijeni rad.

Kad bih čuo: Bog se pojavio na zemlji, sinulo bi mi pred očima sjajno zračno lice ili gorostas s munjama u ruci. Ali ne tako, nego: Bog postade čovjek. »A na kojem kraljevskom dvoru?« pitao bih. — Ni to, već eno ga u radionici tesara Josipa. — Zar: Bog — radnik? Jest, svi ga zovu: »Tesar — sin Marijin«, kako je zabilježio sv. Marko 6, 3. — O Mudrosti Očeva, zašto si se spustila u radničku kuću? — »Što je neplemenito pred svijetom i prezreno — izabra Bog. I. Kor. 1, 28.

Rad je bio prezren; rad, što ga je Stvoritelj zapovjedio još prije grijeha kao plemenitu vježbu, da se čovjeku sile njime učvršćuju, razvijaju, donose korist. Prezren je bio rad, kojim čovjek sliči Bogu, koji je i sam u sebi vječni čin, a neprestano djeluje u nama; rad, koji je najčasnija pokora od Boga ljudima naložena; rad, koji u čovjeku kroti neplemenite težnje.

Bog radnik će sada počastiti i posvetiti rad svojim znojem i žuljevima. Kad pak istupa kao Učitelj, odbire za učenike radnike i obrtnike ribare, njih izobražava izdiže za prve u kraljevstvu svojem. Možete li zamisliti radosnijega dječaka i radnika od Isusa, kad bi mu što naložio sv. Josip u radionici ili Majka u kući? Ne pita on: jeli ugodno, lako i časno, nego veli: rad je volja Očeva.

Trošim li ja vrijeme — a možda i život — u tricama? Nastojim li izmaknuti radu i posao zbaciti na tuđa leđa? Ne traje li predugo moj odmor? Pobudujem li dobru nakon ujutro i prije posla? Svraćam li se u teškoći opet k Bogu kao pravizvoru svake snage?

2. Srce Isusovo voli težak rad.

Tjelesni i duševni rad je u jezgri jednako rad. Jedan i drugi imaju stupnjeve u težini i vrijednosti. Radom prvog reda vadi se iz zemlje kruh i ogrjev; hrane se životinje, da dadu hranu i odjevo; obrađuju se surovine za orude i stan. Isto tako tim prvim radom obrađuju surovu dušu svećenik, učitelj, redar. To je prvi,

najteži i najpotrebniji rad, a sve drugo: trgovac, činovnik, književnik to je rad druge ruke, manje težak a i manje potreban rad.

Kakav rad odabire Isus? »Poče raditi i učiti« ve-li sv. Luka. »Raditi« stolariju: plug, krov vrata... to je rad prvog reda, teški i najnužniji obrt. »Učiti« bilo je njemu ne sjeti za stol pa iz knjiga vaditi, već kao putujući katehista poučava jednostavni puk. Jedan i drugi rad rosi njegovo čelo teškim znojem i umara ga. Iv. 4, 6. Taj rad Srce njegovo voli slušajući Oca: »Kako mi odredi Otac, tako činim«. Iv. 14, 31. Takav rad traži i od učenika svojih i vježba ih u njemu. Sv. Pavao s ponosom veli: »Što je trebalo meni i pratiocima mojim priskrbile su ove ruke!« Dj. ap. 20, 34. Zato i može doviknuti: »Tko ne radi — neka i ne jede!« 2. Sol. 3, 10.

Na što sam ja gledao i gledam pri izboru staleža? Da li samo: gdje će lakše? Čeznem li samo da djecu i rođake »pogospodim?« Jesam li zadovoljan u svom staležu, kojega mi je Bog dosudio? Svetujem li druge, da se miču sa zemlje, a ona ipak daje čovjeku i potomstvu najsigurniji kruh i najviše čuva od grijeha.

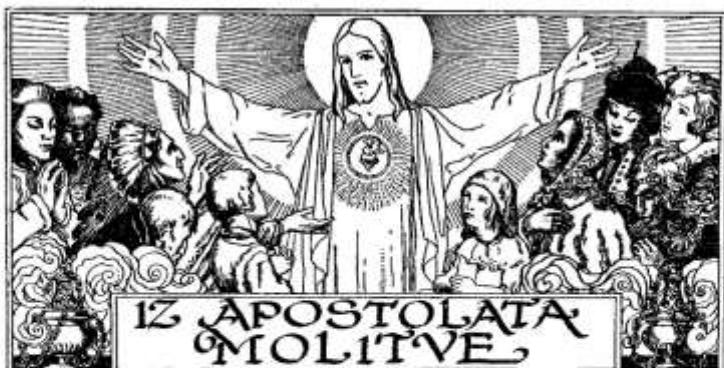
3. Srce Isusovo traži ustrajan rad.

Dok obični ljudi neprestano nastroje da sebe i svoje »poma-knu više«, radi Isus barem 20 godina u vijek isti teški i priprosti posao. Osim godišnjih hodočašća u Jerusolim bio mu je uvijek isti jednolični dnevni red. I on ga drži, radosno drži, ustrajno drži. — Kad se po Očevoj odredbi »dignuo više«, da najtežim duševnim radom obnavlja svijet, čini on to tolikom snagom i ustrajnošću, da može mirno pred smrt reći Ocu: »Djelo, koje si mi dao, dovršio sam. Iv. 17, 4.

Učenicima svojim otvara svijet i šalje ih na veličanstven posao: »Idite naučavajte sve narode!« Kakovo velikodušje, jakost, predanje i ustrajnost time traži! To više, što im zvuči u ušima riječ njegova o lijename sluzi: »Uzmite od njega minu i podajte drugome!« Luka 19, 24. Zapovijedu o dobroj porabi talenata svrstava Isus cijelo čovječanstvo u procesiju rada. On sam ide prvi. Drveni križ izdiže tek zadnji dan, a križ rada nosi 30 godina. »I tko ustraje do kraja, taj će se spasti!« Mt. 10, 22.

Tvojim primjerom i obećanjem, o Bož. Srce, postaje mi zakon rada zakonom milosti, jer mi je vrelo kreposti i zasluga. Radosno će odsada raditi, zvanične dužnosti savjesno će vršiti misleći na Tebe. Primi tī odluku moju i ojač me, da je držim. A molim Te, o Presv. Srce, i za javne narodne radnike, za činovnike i službenike, da uzbudiš u njima savjesnost... da im dadeš ustrajnost!

J. Vrbanek D. L.

NAKANE ZA MISIJE.

U proljeće nosi vjetrič cvjetni prašak u milijunima s jednog cvijeta na drugi. Gdje taj sretno padne na cvijet, oplodi ga i možemo očekivati rod. Zbiva se to nečujo i nevidljivo, a ipak kako je važno i lijepo!

Ni u vrhunaravnom redu spasenja nema ploda riječima, ako ih ne oplodi milost. Raznosi je lahor molitve. Glasnik preporučuje svaki mjesec po koju veliku potrebu sv. Crkve, kako to želi vidljivi joj glavar, da se kraljevstvo Božje širi, dobra djela mnoge i duše napreduju. Čitatelji, u prvom redu članovi Apostolstva, uzimaju tu nakanu za svoju, združe svaki dan svoju želju sa željom živoga Srca Isusova na oltaru, da se ona ispunji. Ta njihova želja i molitva diže mili miris njihova rada i trpljenja u danu Gospodinu, koji onda daje plodnost preporučenoj nakani. U godini dana jedva se obreda 12 nakana, a ipak je potreba sv. Crkve toliko, toliko! Napose je velika potreba obraćenje pogana, jer je velika njihova duševna bijeda, a velika je i pogibao, da se priklone krivovjercima, koji im nose obilje zemaljskoga kruha po bogatim svojim misijskim društвima. Zato je prvi upravitelj apostolata u Rimu ponudio sv. Ocu papi, da će naše društvo uz one glavne nakane svaki mjesec uzeti još jednu nakanu za misije, da Gospodin Bog oplodi trudove misijonara i pospješi katoličko krštenje pogana.

Pijo XI. vrlo se tomu obradovao i odmah odobrio 12 misijskih nakana za ovu godinu. Tako eter imamo da u mjesecu veljači molimo i svoj rad i trpljenje prikazujemo uz onu opću nakanu: Ljubav k neprijateljima — još napose i za katoličke misijonare u sv. Zemlji te za obraćenje Židova. Apostolstvo molitve nazvao je već pred 80 godina njegov utemeljitelj Gotrelè: »Širenje vjere molitvom«. Naše društvo vjerno se toga uvijek držalo s lozinkom: »Dođi kraljevstvo Tvoje!« U tom duhu prihvatić će članovi Apostolata radosno i ovu novost. Upravitelj.

MISIJSKE NAKANE U 1928.

Siječanj. Da se u Kini uspostavi mir i tako onaj narod brže privede Kristu.

Veljača. Za misije u Svetoj Zemlji i za obraćenje Židova.

Ožujak. Da se u misijama umnože sjemeništa i da poraste dobro uzgojeno domaće svećenstvo.

Travanj. Za »sveti zbor za širenje vjere«, koji je vrhovno oruđe Svetе Stolice upravljanju i unapredivanju misija.

Svibanj. Da tajanstvena »Zvijezda jutarnja« Marija privede k svjetlu evanđelja plemeniti japanski narod.

Lipanj. Da se umnožavaju i sve bolje obrazuju učitelji i učiteljice vjere u misijama.

Srpanj. Da se očuvaju od bezvjerja i pokvarenosti mladići, koji radi nauka dolaze s istoka da pohadaju evropska i američka sveučilišta.

Kolovoza. Da ljudi, koji iz katoličkih krajeva sele u misijske krajeve, ne budu tamo na sablazan, već da radije svijetle svima dobrim primjerom.

Rujan. Da se obrate i očuvaju od krivovierskih zamka afrički narodi.

Listopad. Da prema želji sv. Oca Pija XI. svagdje dobro uspije »Misijska nedjelja«.

Studenzi. Da odličnici i plemići hinduistički i njihove pristaše upoznaju božanskog Kralja Gospodina našega Isusa Krista i da Mu se poklone.

Prosinac. Da se istočni odijeljeni kršćani povrate k jedinoj pravoj Crkvi rimokatoličkoj.

NABAVITE NOVE DRUŠTVENE UPISNICE.

Naš Savez Djevojačkih društava S. I. u Zagrebu dao je tiskati pravila na novim upisnicama sa slikom Presv. Srca u više boja. Uz obred primanja tiskano je i sve što treba za večernjicu poslije toga, pa su tako pravila kao mala vrlo lijepa knjižica. Stoe komad samo 2 dinara; a naručuju se kod Uprave Glasnika S. I. Lijepo molimo sve poglavarice Društava, da upitaju djevojke, koje bi željele to novo izdanje, pa da zajedno za sve naruče.

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA.

Crkva Srca Isusova u Jerusolimu. Pobožni i velikodušni nadbiskup tuluški u Francuskoj potaknuo je odmah iza rata misao da bi katolici svega svijeta podigli baziliku u čast Bož. Srcu u mjestu muke i slave njegove u Jerusolimu. Odabirući god. 1920. kardinal Dubois mjesto za tu novu crkvu nađe kao najprikladnije ono, gdje se Bož. Spasitelj krvlju znojio na Maslinskoj gori. Kad su stali priređivati temelje crkvi otkopalaše ruševine stare krasne crkve, koja je upravo na tom mjestu bila sagrađena u četvrtom vijeku. Po iskopinama utvrdiše da je tude ne samo ona spilja, gdje je Spasitelj molio, nego da je to i ono mjesto, gdje je On učio moliti »Oče naš«. Kako to lijepo Providnost vodi, da će sad biti veličanstvena crkva u čast Srca Isusa Kralja naroda upravo na onom mjestu, gdje je On prvi put govorio: »Dodi kraljevstvo Tvoje!« To je lozinka sviju štovatelja Bož. Srca, pa

ako koji što može pridonijeti i u svrhu gradnje crkve neka slobodno pošalje na Upravu Glasnika, koja će to onamo poslati.

Posveta obitelji Presv. Srcu u Njemačkoj. Nijemci su poznaći da hladno misle i sve točno odvagnu prije nego će što učiniti. To je lješe je svjedočanstvo za svećanu posvetu obitelji Presv. Srcu, kad njihova središnjica u Ahenu javlja, da je od lipnja 1926. do travnja 1927. podiglo 3200 obitelji Bož. Srcu spomenik svaka u svom domu i tude ga svećano proglašilo svojim kraljem i vladarom. Osobito lijepo cvate taj način štovanja Bož. Srca u Düsseldorfu, gdje takove obitelji imaju svoju posebnu kapelu za sastanke; ovamo dolaze muževi i Žene svakog prvog petka da prime naknadnu sv. Prciest; tu drže i svoje godišnje duhovne vježbe. Zanimljivo je, da je samo iz tih obitelji u toj župi niknulo 11 svećeničkih i redovničkih zvanja.

Mudri Gospodar obitelji. Nije taj mudri gospodar doktor N., ugledni liječnik u cijelom kraju, nego Onaj, komu je on dopustio barem da zavlada njegovom obitelji po svećanoj posveti. Uzorna, ali nešto bolježljiva žena željna već davno, da se pred slikom Presv. Srca njezina obitelj svećano predade Isusu. Suprug joj to napokon i dopusti, ali sam nije htio biti kod toga. Župnik došao, blagoslovio prekrasnu sliku i obodrio ženu i djecu na ustrajno štovanje Bož. Kralja obitelji. Da vam je bilo čuti i vidjeti žar, kojim obitelj molila za obraćenje očevo!

9. lipnja 1925. nenadano klonu ocu desna nogu, mrtva pa mrtva. Kolikom se tugom napuni cijela kuća, kad doniješe g. doktora takova kući. Sad su ležali bolesni otac i majka. No junačka žena ne gubi pouzdanja. Na svetkovinu Presv. Srca želi primiti sv. Prciest.

— Ne bi li i ti? upita jednoga dana supruga.

— Mislit ću na to, odgovori očito ganut.

U podvečerje došao župnik ispojavio oboje, a na samu svetkovinu Presvetog Srca primio i tvrdi otac skrušeno Spasitelja. Sad se i on posvetio Presv. Srcu, a bolest mu odmah krenula na bolje, dok domala sasvim ne ozdravi.

Mudri su putovi Gospodnjii, kojima dolazi do vlasti, koja mu pripada nad obitelji.

Gradovi se posvećuju Presv. Srcu. Nastojanjem revnitelja i revniteljica Apostolata S. I. posvetile se u Vilongu S. F. (Gornja Italija) gotovo sve obitelji Presv. Srcu. Sto naravnije nego da se i samo mjesto javno stavi pod zaštitu Presv. Srca. To i učiniše prve nedjelje studenoga. — Isto je učinio i grad Veroli na svetkovinu Krista Kralja, kad je sve građanstvo primilo sv. Prciest i javno obavilo posvetu pred kipom Srca Isusova postavljenom na stubištu pred katedralom. Na uspomenu toga staviše reliefnu sliku S. I. na općinsku kuću. — Lijepi primjer grada Bruges-a slijedila su daljnja mjesta u Belgiji: Gand, Namur i Wervicq, te su po svojim gradskim zastupnicima s načelnikom na čelu svećano se stavila pod zaštitu Bož. Srca. **Josip Vrbanek D. L.**

Mali križari

Mala Terezija moli.

Ruža prve mirise
Iz srdačca stresa,
Terezica molitve
Šalje put nebesa.

Tu je eto pogledaj
Malenu i milu,
Kako uči moliti
Na majčinu krilu.

Blago cvijetku rosnomu,
Kojem sunce sjaje,
I djetetu, kojemu
Majka pobožna je.

MALA JUNAKINJA.

Sjutradan iza svoje prve svete pričesti našla se mala Lujza u velikom društvu za stolom. Bilo je tu do 30 osoba. Na stol je doneseno i meso. Kad je došlo do Lujze, ona ne htjede da uzme: bio je petak. »Žuri se«, vele joj. — Ne ču, danas je zabranjeno jesti meso. »A zar ne vidiš, da ga svi uzimaju?« — Ja ne ču uzeti, vršit ču svoju kršćansku dužnost. Rugali joj se, dobila je i batina, no ostala je stalna. Iza gozbe su je za kaznu odmah poslali u grad u konvikt, gdje je učila, premda još nisu svršili praznici. No mala Lujza je bila sretna: tu je u konviku kod dobrih redovnica mogla opet vršiti svoje kršćanske dužnosti.

Dogodilo se to 1927. u Francuskoj. Bi li koja mala Hrvatica uradila poput te francuske djevojčice?

ŽALOST MALOGA STANKA.

Prije nekoliko godina pripravljala se u velikoj samostanskoj školi u Americi četa sretne djece na prvu svetu Prcest. Ah kako su ta dječica bila draga! Sedam djevojčica i devet dječaka. Najmlademu bilo je tek šest godina, a najstarijemu osam. No premda su bila dječica tako mlađadna, ipak su se veoma ozbiljno trsila da urese srca lijepim cvijetem za maloga Isusa. Dan po dan dolazila bi časnoj sestri i kazivala joj o kojem svejzem cvijetku, što su ga uplela u mirisni vjenac. Na priliku: »Sestro, kad sam isla u školu, dala sam novčić siromahul. Ili: »Dok smo se igrali, mama me pozvala, a ja sam odmah ostavio igru. A jedan mali nemirnjak, komu je inače bilo teško mirno sjediti u klupi: »Sestro, nisam se ni jednom ogledao za cijele obuke. I tako bi dječica kazivala sestri dobra djela, što su ih činila za ljubav dragom Isusu.

Prva sveta Prcest bit će 25. ožujka, na mili blagdan Naviještenja Marijina ili Blagovijest. Sve je bilo pripravljeno. Sve te male duše bile su dan prije oprane u presvetoj Krvi dragoga Spasitelja svetom ispovijedu.

I osvanu veliko jutro 25. ožujka, prekrasan proljetni dan. Djeca su dolazila, djevojčice u bijelini sa snježnim koprenama i vijencem ruža oko glave, a dječaci u svetačnom bijelom odijelu. Kako bi koje došlo, sjelo bi na svoje mjesto u školi i mirno čekalo, dok bude sve pripravno.

Jedan mališ, dok je mijenjao cipele, zamazao prste pa zapita sestru, bi li ih isao oprati. »Zar ne sestro, ja ne smijem ići svetoj Prcesti zamazanih prstiju?« Ni on ni sestra nisu slutili, koliku će mu to žalost donijeti.

Dok je prao prste, opazi on malu čašu kraj zdenca. Ne misleći ništa napuni čašu i ispije na dušak, poleti k drugima i zadovoljno sjedne na svoje mjesto. Dva, tri časka minu, kad netko pokuća na vratima. Bila je sluškinja, koja priopći sestri, da je čas prije jedan od prvopričesnika pio vode, barem se njoj tako čini. Sestru produ trnci. Je li moguće? Vrati se k dječi i upita mirno: »Je li se koji dječak zaboravio i pio vode?«

Jadni mali Stanko! Njemu sivevine u pameti, što je uradio. No čim se toga sjetio, odmah navali i napast, da ne rekne ništa; no to potraja samo tren. Ne, on će biti junak. Blijed gotovo kao njegovo odijelo, stane drhtati gledajući u sestru. »O sestro, ja sam nisam mislio. Sestro, Šta mi je činiti?« Sestra ga uze tješiti, kako je najbolje znala. »Sada, sinko, nema druge nego pričekati do sutra. No jadnik je bio kao izgubljen ne mogući pravo razumjeti, što se dogodilo.

Napokon krenu procesija u kapelu. Stanko klečao kraj sestre. Šta li je mali mislio, dok je klečao u krasno okičenoj kapeli i slušao milozvučno pjevanje? Doskora zakuća zvonce na podizanje. Poslije podizanja stanu dječa glasno moliti: »Čine prije svete Prcesti.« Dugo željkovan čas eto je kucnuo. Polagano i pobožno, sklopiljenih ruku i oborenih očiju podu sretna djeca k pričesnoj ogradi — svi osim Stanka. Sad on istom razabra pravo svu tugu svoju — mali Isus eto ne može doći k njemu. Svi će ga primiti, jedini on ne će.

Bijedni Stanko stane glasno jecati, da su se svi u kapeli uznemirili. Morali su ga izvesti, da ne smeta drugima.

Cijeli je taj dan sproveo s ostalima u igri i zabavi. No dok se licima druge djece razlijevao mir i sreća, njegovo je lišće bilo zastrio tugom.

Ali sutradan veoma rano, dok su još druga djeca bila u postelji, otac i mati dovedu Stanka u samostan. Nije bilo u kapeli glazbala ni pjevanja; no zato je Stanko čuo slatku glazbu u svojem čistom srcu, u koje je Isus došao prvi put. Mnogo Mu je imao reći — kako je dug, dugu čekao i pripravljao se, pak onda žalost jučerašnjega dana. Sad je bio tako srećan, da toga nije mogao izreći. Kako su brzo tekli blaženi časovi prve svelte Prcestil. Trebalо je poći kući, no misli sretnoga Stanka uvijek su se vraćale k dragomu Isusu, koga je nosio u svom srcu...

M. V. D. L

† BONICA OREB.

Ostavila nas je 6. kolovoza 1927. Bila je u Veloj Luki požrtvovna povjerenica Glasnika Srca Isusova. Njezin nam je život sjaо ko zvijezda i treba da sav naš narod barem par riječi čuje o toj divnoj duši, koju smo imali u svojoj sredini. Čedna je bila izvana, svatko je imao poštovanje spram nje. Radosna i uslužna uvijek spremna da pomogne svakom, osobito bolesnima. Širila je dobro štivo, osobito Glasnik, od obitelji do obitelji. Bila je već kao dijete bogoljubna, poslušna i krotka i nije se na teškoće tužila. Od 31. III. 1898. bila je članicom Trećeg reda sv. Dominika i u njemu 26 god. učiteljica novakinja. Ni bolest je nije priječila da

prisustvuje mjesecnim sastancima. Kako je s Bogom dragim mnogo u molitvi razgovarala, prelijevala se milina od nje na druge, kad je s ljudima govorila. Najveća joj radost bio Isus u Presvetom Sakramantu. On ljubimac, On prijatelj. Tko ju je video pred njim moliti, nikad je neće zaboraviti. Njegovo svetohranište kititi, o njemu govoriti, duše k njemu privoditi, to nije nitko razumio kao ona. Temeljitu je krepost najbolje zasvjedočila u bolesti. »Kako je Bonice!« pitali je. A ona uvijek: »Kako dragi Bog hoće!« Sve joj se mililo, što je dolazilo od Božanskog Zaručnika. I posljednji joj je uzdah bio: »Isuse moj! Sve za svete rane Tvoje!«

Za života su je držali svetom, a po smrti se to mišljenje još više utvrdilo. najbolje se to očitovalo na sprovodu, koji je bio tako lijep i pobožan. Ufamo se da nas ona s neba već ljubezno gleda i svojom molitvom prati.

Marija Barčot.

U SPOMEN † B. OREB.

Bone naša, — zvuk imena tvoga
Govori nam, kakva si nam bila;
I ako si samo čemer pila
Iz pehara života ovoga...

— »Sve je slatko, što dođe od Božja —
Tim si sebe i druge tješila;
Ravnodušno sve si podnosila
Rad ljubavi Krista Raspetoga...

Otišla si sa ovoga svijeta
Smirenošću Božjega andela;
Zaplamsala jače su kandela
Pred oltarom. A s Gospina cvijeta
Tri su suze kanule, — ko »Hvala«
Resilici Njezina Oltara,

Trećoretkinje.

Zahvalnice

Zahvalnicu potpiši potpunim imenom i prezimenom, označi mjesto, gdje boraviš, i posljednu poštu, jer inače ne će ući u Glasnik. Ti svoje obećanje potpuno izvršuješ, ako pošalješ zahvalnicu uredništvu, a kad će je ono oglasiti i kako će to učiniti, to je njegova stvar. Dogadaje, o kojima govore zahvalnice, držimo dostojnima vjere, kao i svaku drugu stvar, za koju jamči pošten čovjek. Za štampanje zahvalnica ne plaća se ništa, darovi idu za širenje Glasnika.

PRESVETO SRCE — OCU OBITELJI.

Dalmacija. Ovog ljeta morao sam odležati u bolnici dva mjeseca s malo nade da će još kada k neoskrbljenoj ženi i dječici. Moleći se sveder Pr. Srcu izdržao sam ipak i okrijepljen se vratio. — Kad eto da će se vratiti u svoje prijašnje namještenje, a oni ne će i ne će da me prime. Bože moj, kud će sad ja, kuda li djeca i žena! Uputi me jedna gospoja, neka se utem Presv. Srcu po zagovoru sv. Terezije. Utjnim to i taj isti dan pozva me poslodavac, da ipak preuzmem prijašnje mjesto. — Još i kasnije bilo mi je Bož. Srce u pomoći u obiteljskoj potrebi, pa mu prema obećanju smjerno i javno zahvaljujem.

S. T.

SVETA PRİČEST LIJEĆI.

Hrvatska. Već više godina poboljevala sam. Odlučila sam na čast Presv. Srcu Isusovu i Majci Božjoj po mogućnosti svaki dan pristupiti k sv. Pričesti s nakanom, da mi Gosp. Bog udijeli dobro zdravlje. Hvala Presv. Srcu Isusovu i Majci Božjoj od 1. listopada 1926. do danas gotovo svaki dan sam primila sv. Pričest i od onda nijesam bila bolesna. Na tako velikoj milosti javno zahvaljujem Presv. Srcu i Majci Božjoj i darujem za razširenje Glasnika Din. 10. —

C. V.

ZAGOVOR SV. JUDE TADEJA.

Miami Arirona. U znatnim financijskim neprilikama činio sam devetnicu Presv. Srcu, ali bez uspjeha. Sjetim se tada, kako sam čitao jednom, da Gospodin pušta takove teške slučajevne zagovor sv. Jude Tadeja, komu je nesretni njegov imenjak osramotio ime. Utečem se dakle njemu devetnicom. I par dana sam tek molio, kad mi u duši sine osnova, što da učinim za bolju budućnost. Smisljeno učinjeno, i stvar se stala razvijati mnogo bolje nego sam se mogao nadati.

S. M.

SV. MALA TEREZIJA POMAŽE I U GOSPODARSKIM PRILIKAMA.

Slavonija. Prošlih godina pohodio je Gospodin naše krajeve često tučom i za čas su bili uništeni najsjajniji usjevi. Mnogo sirotinje je preteško čutilo taj udarac. G. 1926. dode neki agent, da osigura proti tuči i nevremenu pojš i vinograde. Ponuda je bila skupa, tako da je bilo teško odlučiti se na tu ponudu. Pomislimo: Zazvat ćemo sv. Malu Tereziju, pa ako nas očuva, javno ćemo se zahvaliti. Svaki dan smo u tu nakanu izmolile njoj na slavu Oče naš i Zdravo Mariju. Godina 1926. prošla je sretno, Bog je obilno blagoslavljeni trud; mi smo svoje obećanje održale na svoj način i zahvalile njoj. G. 1927. opet smo sve stavile pod njezinu zaštitu uz obećanje, očuva li dragi Bog nas i našu okolinu, oglasit ćemo u Glasniku Presv. Srca na poticaj drugima. Na mnogim mjestima je i ljetos uništena ljetina; naš kraj je dragi Bog po zagovoru sv. Male Terezije opet očuvao. Slava Gospodinu Bogu, hvala sv. Maloj Tereziji!

S. K.

POVRATIO SE ZALUTALI.

Zagreb. Obolio mi sin. Vidjeli smo da mu više nema tjelesnog zdravlja. Da bi se barem s Bogom izmriol. Godine i godine već bježao od Njega i od Crkve. Pa i sada: na sve prošće ni da čuje o ispovijedi. Odbio jednog svećenika. Došao drugi, revan i blag i ne da se od njega, dok mu nije srce umekšalo. Molila sam prije i tada Presv. Srce, da ga po zagovoru sv. Terezije obrati. I eto sad zahvalno priznajem, da je obraćenje sina djelo njegove sv. milosti, jer se kasnije rado još 10 puta pričestio.

SV. MALA TEREZIJA POMOGLA PRAVOSLAVNOG STUDENTA.

Zagreb. Moj sin, student, bio je zbog čira u crijevima operiran. Kako mu je bila prezvana vena nastalo je silno krvarenje i liječnici su već bili izgubili nadu. Preporučila sam ga sv. Maloj Tereziji, s kojom me je upoznala naša djevojka. Podvrgao se je i drugoj operaciji i trećoj zbog slijepog crijeva i sve je srećno prošlo: on je već posve zdrav. Hvala miloj Svetici, koja je pomogla mojemu sinu, ako i jesmo druge vjere. N. N.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽANSKOMU SRCU:

Babina Greda A V Vratilo mi zdravlje. — **Badiljevina** L J Z Ozdravila bez operacije. — **Bakarač** R P Udijelilo dvije milosti meni i mojoj obitelji. — **Bebićina Gor.** P B Uslijalo mi prošnju. — **Boles** A K Riješilo me teške boli. — **Brođak Stupnik** L C Zahvaljujem za sebe i za djecu: Isusu, Mariji, sv. Josipu i sv. Tereziji. — **Brčko** M Z Isčezla bolest. — **Carevdar** M K Dobila željenu milost. — **Dobrinj** M P Bož. Srce i sv. Ante sačuvali me na mjestu službe. — **Dugica** T S Zagovorom sv. Terezije kod Bož. Srca vratilo mi se zdravlje i posao. — **Drvar** I K Srcu Isusovu i Marijinu hvala na ozdravljenju žene. — **Dakovac** M B Zagovorom † biskupa Langa dobila pomoć u novčanoj neprilici. — **S. K. Sv. Mala Terezija** sačuvala nam usjeve od nepogode. — **Ferdinandovac** J S P. S. L i M. i † biskupu Langu hvala na primljenim milostima. — **Gerovo** J M Preporukom sv. Maloj Tereziji sačuvalo mi Bož. Srce sinčića. — **Gorjani** P Gj Majka Božja vratila mi ženi zdravlje. — **Gjurgjevac** K Z Smilovalo se P. Srce mojemu gospodarstvu. — **Grbaševac** M Š Vratilo zdravlje mužu i majci. — **Greda** Ž H U teškoći za stan pomogla Majka Božja, sv. Josip i † bisk. Lang. — **Imotski** A F Na žarku molitvu majke vratilo S. L zdravlje kćerki. — **Ivančićgrad** M H Uslijalo me u teškoći. — **Jakšić** I P Hvala Bož. Srca i miloj M. Mariji na primljenoj velikoj milosti. — **Karlovac** B L Zagovorila unućicu P. Srcu, M. B. i sv. T. i ostala na životu. — **Korešinci** T C Zagovaranjem u Presv. Srce zadobio zdravlje. — **Korčivnica** D N Zagovorom Četih postigla zdravlje. — **Kornić** D K Povratilo mi Presv. Srce zdravlje. — **Krasilac** F L Štitilo me S. L osobito na putovanju. — **Kostrena** sv. Barbara JR Vratilo mi zdravlje i izgubljenu stvar. — **Kraljeva Vel.** MN Zavjet P. Srcu i zagovor † bpa Langa pomogao u boli. — **Krasica** SM Uslišana za sebe

i za sestruru. — **Križevci** Lj P Molim da prikažeete sv. Misu u čast P. Srcu, jer mi udijelilo i više nego što sam molila. — **Krk** IH dobio povoljan premještaj. — **Kumanovo** J V Velikoj opasnosti izmaknuo muž i ja milošću Presv. Srca. — **Kuželj** F A Zagovorom sv. Male Terezije prohodala mi opet kćerka. — **Leskovac** F Š Tesko mi pozlilo, no molitva Bož. Srcu uklonila pogibelj. — **Ljubljana** J B Zagovorom sv. Terezije riješilo se dijete hude bolesti. — **Miami Arir.** S M Zagovor sv. Jude Tadeja pomogao u teškoj novčanoj neprilici. — **Makoše** C S Presv. Srce po molitvi Sv. Ante i sv. Terezije oslobođilo me bolesti. — **Modrušpotok** J B Zanemario se zahvaliti Presv. Srcu i bio opomenut teškom nevoljom, pa sada to srdačnije čini za sve. — **Novi Jankovci** J G Pomoglo mi P. Srce u dvjema obiteljskim potrebama. — **Novi Sad** A F Prečisto Srce Marijino i zagovor sv. Terezije donio mi radosne vijesti. — **Osijek** M P Hvala Bož. Srcu, koje mi je po zagovoru B. D. M. uslišalo molbu. — **Omiš** M B Jednu milost dobila, drugu još prosim po zagovoru sv. Male Terezije. — **Otok** K I Zahvalna za ozdravljenje kćerke šaljem dar. — **Peskovac** N B Pripisujem zagovoru † bpa Langa, što mi je dijete ponovno ozdravilo od ponovne disterije; njemu sam ga preporučio. — **Petrijanec** AP Uslišalo S. I. moj vapaj i bolje nego sam se nadala. — AJ Kad već nije mogao zemajski liječnik pomoći, pomolila se cijela obitelj Nebeskomu, i On je ozdravio dijete. — **Petrinja** MLj Na mnogim milostima zahvaljujemo Bož. Srcu i Svecima Njegovim. — **Petrovina** AD Dobila parnicu. — AV Slava Ti Presv. Srce za tolike milosti! — **Pleternica** KK Ne imajući za lijekove pomogla sam se devetnicom P. Srcu. — **Piljenica** AG Sv. Josip mi više puta pomogao u gospodarstvu i zdravlju obitelji. — **Podgora** AS Nije pomogao liječnik ni »Alga« već Presveto Srce, komu sam se iza njih utekla. — **Prelošćica** IH Dobio povoljno namještenje kad se preporučio Bož. Srcu. — **Pušća** CV Otkad primam svaki dan sv. Pričest ostavila me bolest. — **Rakitovica** AA Cetiri godišnja bolest prošla, kad sam obecala »Majci bolesnički da će nabaviti njezin kip. — **Razlijev** MP Devetnicom ispisrošla obitelji zdravlje oču da je mogao vršiti svoj posao. — **Roslyn Wu** KŠ Hvala sv. Ruži Limskoj i sestri Čelini, što su uslišali moju molitvu. — **Setub** MF Presv. Srce помогло kod ispita po zagovoru M. B. i sv. J. — **Severin** AV Bož. Srce blagoslovilo mi gospodarstvo. — **Sisak** S. Sv. K. Po zagovoru sv. Terezije uslišalo nas Bož. Srce već mnogo puta u duševnim i tjelesnim potrebama, našim i bolesničkim upravo na čudan način. — **Stowia Polska** Sam. Baz. Držim da nas je po zagovoru † biskupa Langa više puta uslišalo Presv. Srce, jer sam mu se preporučila. — **St. Mikanović** BP Ozdravilo mi je dvaput jedinica sina. — **Sibenik** AB Bl. Gospa i drugi Sveti pomogli nam više puta, napose u stanbenoj poteškoći. — MB Dobila vrucu moljeno. — **Šid** NM Pomođao mi zagovor Majke Božje i sv. Ante. — **Šljivoševci** ZP U teškoj brizi za zdravlje i službu muža molila devetnicu P. Srcu i ono je uslišalo. — **Trbuk** AS Uslišala me sv. Terezija za zdravlje muža. — **Tuhovec** KP Isus me jačio pri dvjema operacijama. — **Ulijanik** Ljš i AS Zagovorom Svetih svojih udijelilo nam Bož. Srce puno milosti. — **Valpovo** MK Hvala P. Srcu, koje mi je blagoslovilo rad. — **Vel. Gorica** KN Zagovorom Majke Božje poboljšalo mi se zdravlje. — **Vinica** OH Devetnicom P. Srcu dobila više milosti. — **Vinkovci** MJ Pomožena u teškoj bolesti. — **Vrbanja** MP Više puta me uslišao Isus i Marija. — **Vukovar** IK P. Srce povratilo jednu obitelj na pravi put. — VS Sretno izdržala operaciju. — **AK** Našla izgubljenu dragocjenost. — **Zagreb** JF Triput mi P. Srce vratilo djetetu zdravlje, kad to liječnici ne moguće. — AM Od svega srca zahvaljujem Bož. Srcu i M. Božjoj na povraćenom zdravlju. — NB Hvala Presv. Srcu na primljenom, molim još jednu osobitu milost. — JV Uslišana preporukom † bp Langu. — IS Presv. Srcu i M. B. pod kamenitim vratima hvala na mnogoj pomoći. — MS Oslobođilo me S. O. pogibli vatre. — AH Zalutali sin se skrušeno obratio. — **KM** Čineći devetnicu S. I. dobila stalnu službu. — Još deseterica iz Zagreba zahvaljuju na raznim milostima. — **Zavidović** AH Gospa Lurdska pomogla me u obiteljskim potrebama. — **Zlatar** BD Sretno svršila parnicu. — **Županja** MD Slava Presv. Srcu za mnugu pomoć napose za uspjeh kćerke kod ispita. —

Vijesti

Dapci. Naše Djevoj. društvo izgubilo je 24. rujna dobru članicu Mariju Miletić. Još od ožujka bila je prikovana na krevet kao Isus na križ. Sad se dovršile njezine боли i učinio se da ona, prva iz našega društva, slavi s nebeskim zaručnikom svoj vječni pir. Bila mu je ovdje vjerna u pobožnosti, radu i osobitoj strpljivosti.

Katarina Tremac, glavarica.

Kostanje. Dalm. Na Blagovijest bilo je primljeno 16 novih članica; dvije su se udale, jedna je umrla, pa smo za one i ovu učinile svoju dužnost. Svake nedjelje pričešćujemo se po skupinama, kitimo oltare i po podne molimo ružarje i zlatnu krunicu.

M. Begić, tajnica.

Ložišće na Braču. Naše Djev. društvo ima 72 članice. Lijepo napreduje primajući redovito naknadnu sv. Prcišć. Svaka članica prima Glasnik Pr. Sreca, a drže se i drugi časopisi. Članice su najuzornije djevojke iz sela, koje broji 1000 duša.

Murter. Djevoj. dr. S. L. 5. VII. 1927. bila je promjena Uprave, pak je za g. 1927./28. izabrana za glavaricu: Pleslić Jaka; revniteljice: Šikić, Jelić, Turčinov i Kalebov. Tajnica i blagajnica: Vodopija Šimica. Barjaktarica: Šikić Jerina.

Društvo sad ima 64 članice i 10 podmlatka. Duhovni voda drži nam svake mlade nedjelje govor i potiče nas na pravo kršćansko življenje. Naše članice pristupaju redovito jedamput mjesечно k sv. pričestii, a revnije svake nedjelje i svaki dan, pak tako gojimo vjerski, euharistični duh u društvu. Više članica, željnih da budu u apoštolsatu kat. akcije, upisale su se u društvo H. K. Orlica, koje u župi vrlo dobro napreduje.

U g. 1927. dosada primile smo ukupno 3580 sv. pričestii, a za iskorenjuće psovke 680 sv. pričestii. Društvo ima karitativnu sekciiju pa skuplja po selu u prigodi milodare za siromašne i dariva ih; postoji sekacija za dobro štampu, koja širi Glasnik Sreca Isusova, Gospe sinjske, sv. Ante i Euharistični Glasnik, a i članice same revno čitaju i duhovno se izobražavaju, čemu služi dobro i duhovna knjižnica, koju društvo ima (oko 200 knjiga). Naše članice goje cvijeće i paze da na svim oltarima, osobito na oltaru Presv. Sakramenta i Bl. Dj. Marije i ljeti i zimi bude svježeg i raznovrsnog cvijeća. — 15. X. 1927. preminula je naša dobra sestra Jerađa Marija u 16. god. života, uzorna članica. Izvanredno je štovala Presv. Srce Isusovo i Nebesku Majku, pa jer je bila draga Bogu, pozvao ju je k sebi u lijepi raj, a mi smo se članice 16. X. 1927. dopratile do groba. Dobra Marija, počivaj u miru Kristovu i na nebū moli za svoje Društvo, koje si toliko volila!

Naše Društvo goji i pobožnost prama »sv. Tereziji od maloga Isusa«, koja je izvanredna pokroviteljica omladine i zato revnije članice skupljaju međusobno, a i po selu milodare za nabavu kipa, koji će se smjestiti na zgodnom mjestu u crkvi, a članice Društva će kititi kip svježim svijećem i pred njim moliti za napredak Društva.

Pleslić Jaka, glavarica.

Sv. Nedjelja na Hvaru. U sunčanoj kotlini, gledajući prema Italiji, leži ovo maleno seoce od 200 duša. Gora ih dijeli od ostalih mesta po dugom ostrvu, pak se poštenje sačuvalo kao biser u sedefovoj školjci. Daleko od kužnih vjetrova, pod nasmijanom modrinošću neba i mora, taj je narod daleko-vidan, otvoren i žilav. Dušobrižnici su im stvorili: Seosku blagajnu, Ružmarinsku zadružgu i Katoličko prosvjetno društvo, gdje se čitaju samo katoličke novine i knjige i drže razni sastanci.

Dok ćeš vrlo teško u rabotni dan naći koga u selu — sve ide za poslom — u svetačni dan crkva grmi od pjevanja naroda. Nijedan da bi izostao. Ona im je sve i za nju bi sve žrtvovali. Svetu Nedjelju Marijin je grad. Dva oltara u crkvi. Oba su njoj posvećena, a na njima dvije umjetničke stare slike. Gospin kip nov, lijep. Na stotine hodočasnika dove preko mora i planine da proslavi u rujnu »Gospu od Centure« (Pojasa) i da se upiše u »sveti Pasac«. Na svakom uglu sela blista Gospa Lurdska, a odozgo, sa divnepćine ko sa mermer-katedrale, milo se smiješi selu velika, bijela pečinska.

Gospa. U toj je pećini crkva i ruševine starog augustinskog samostana. Tamo hodočasnici dolaze u litiji.

Na blagdan Sviđu svetaca osnovalo se u ovoj župi »Djevojačko Društvo Srca Isusova pod pokroviteljstvom Bl. Dj. Marije«. Svrha im je: širiti ljubav i štovanje prema Srcu Isusovu i Blaženoj Djevici Mariji. Primat će se naknadne pričesti i širiti moral i Katolička Akcija. Orlovi, koji su već u grijezdu, skupa će s njima poraditi, da ovo mjestance ostane biser na ostrvu i širi miris katoličkih kreposti i preko gore. Članica se upisalo 27 i izabrana je Uprava. Slika sv. Terezije od Djeteta Isusa, dar, izložena je u crkvi na osobito štovanje.

Dušobrižnik.

Škrip. Evo i nas pod barjakom Srca Isusova. Okupile smo se prošle godine na kraju kolovoza na poziv našeg župnika. I ako je naše selo malo, ipak nam društvo ima 43 članice. Sastajemo se redovito svake 3. nedjelje u mjesecu kod oltara Srca Isusova. Sastanak započnemo s poklonom Svetotajstvenom Isusu, zatim pozdravimo Bl. Dj. Mariju, kojoj u čast ispjevamo: »Tisuć puta zdravo budi, o Marijo naša nado«. Upravitelj nam nakon toga drži zgodan za nas govor, daje opomene i pobude. Potom ispjevamo pjesmu: »U slavu svetog Sreća«. Sastanak završimo procesijom noseći naš društveni barjak, što nam ga je poklonila počasna članica Fina Stipanović, naša mještanica u Los Angelosu. Pri tom pjevamo: »Ustaj rode, kralj ti zbori«, dok

Djevojačko društvo S. L. u Škrpu.

litanijski posvetu presv. Srcu izmolimo preko blagoslova. Naše društvo osim blagdana Srca Isusova časti na osobit način kroz mjesec svibanj neoskrvnjenu Djevicu, kojoj posvećuje 3. nedjelju svibnja. I taj dan pristupi sve društvo na sv. pričest i popodnevnu procesiju s kipom Gospe od Lurda. Za procesije, koja potraje oko tri četvrti sata pjevamo razne Marijine pjesme i »Hoćemo Bogu«, koju nas je uz još dvije naučio pjevati Mp. O. Jordan Viculin o misijama prošle godine. Više drugih pjesama naučile su naš pjevački zbor časne sestre Božje Ljubavi u Supetru, kamo je radi toga zalazio pjevački zbor. Te pjesme pjevamo mi i po brdu i po dolini, a najradije u crkvi u svečanim prigodama. U crkvi imamo pet krasnih oltara, koje članice našeg društva kitate pravim cvijećem. Mjeseca rujna izabrane su: za glavaricu dosadašnja potpisana; za revniteljicu Magd. Mitović, za pomoćnicu Mar. Benčić.

Marijeta Fabjanović, glavarica.

Tuhelj. S veseljemjavljamo, da nam se društvo bilo obnovilo revnim zauzimanjem uzorne nam učiteljice Ljubice Arvaj. U svibnju odabrale smo je od zahvalnosti za počasnu članicu i voditeljicu. U lipnju bilo je primljeno 12 novih članica i javilo se opet 12 novih kandidatica. Za naše glavno prošteće na Vel. Gospu krasno nas je opet spremila mila naša voditeljica, tako te smo ovo prošteće proslavili nutarnjom pobožnošću i vanjskim sjajem kao rijetko kada. Kakova nas je tuga obuzela, kad je dva tjedna iza toga gospojica premještena u daleko selo, gdje nema sv. Mise ni Pričesti, koja joj je bila jedina utjeha. Je li to možda priznanje stanovitih ljudi, što nas je učila radu i ljubavi Božjoj? Sv. Pričesti primile smo od svibnja do konca rujna 500.

A. G., glavarica.

Madžarevo. Djevojačko Društvo primilo je u prvoj polovici godine 500 sv. Pričesti. Podijeljene smo na 6 skupina, svaka sa svojom revniteljicom na čelu. Na blagdan Presv. Srca primljeno je svećanom obredom 48 novih članica. Taj dan je ujedno i obavljen izbor glavarice pa je opet izabrana Marica Stepančec. Udalio se ove godine 20 članica, kojima molimo obilje milosti u novom staležu.

Jelica Ipša, knjižničarka.

Gjurgjevac. Živimo u vrijeme kad se mnogo ljudsko srce udaljilo od nebeskoga Učitelja, kad je mnoga ovca odlutala iz Njegova ovčinjaka, da slobodno provodi u zabavama i plesovima svoje dane. Mladež lako krene na taj put pogotovo ona mladež, na koju ne pazi budno roditeljsko oko prosvijetljeno svijetlom evandeoskim. Stoga proplašaće mnogi oci i majke, požališe svoj nehaj oko uzgoja poroda svoga. »Kaži mi s kime se družiš, pa će ti kazati kakav si. Da su mnogi roditelji pazili na tu našu narodnu poslovnicu gledali bi, s kim se druži njihovo dijete i u kakova društva zalazi.

Dom i škola danas redovito ne daju mladeži dosta duševne snage, da mogu živjeti u svijetu po katoličkim načelima. Taj nedostatak dopunjaju naša katolička društva, okupljena pod barjak Učitelja, koji je jedini mogao reći: »Ja sam put, istina i život«. Kraenim poukama, koje dvaput na mjesec slušamo od našega marnog upravitelja vlč. g. Jak. Novosela mnogo se mlađe srce ga nalo priljubilo sve više euharistijskomu Spasitelju i Bl. Dj. Mariji. Gotovo svake nedjelje i blagdana iz blagoslova okupi se većina djevojaka oko oltara Presv. Srca i traži kod toga žarkog ognjišta ljubavi pravac za svoj život. Udale nam se 42 članice, no i danas je njihovo srce s nama, jer većina polazi na sastanke i mjesecnu sv. ispovijed, a u sv. Pričesti dobivaju Onoga, koji im tihano šapuće: Budite strpljive, uzmite križ i podite za mnom. Zajedničku sv. Pričest primisimo 1927. dva puta i to na Uskrs i na blagdan Presv. Srca Isusova, koji proslavismo procesijom i svećanom sv. Misom. U svibnju dano mješ kitismo oltar nebeske Kraljice, a kod pobožnosti sakupljasmo se kod oltara kao djeca njezina. Na sam Veliki Petak pohodio nas je Gospodin i pozvao u nebesa uzoručnu članicu Mariju Proštan, koju sve ispratismo do groba. Sv. Pričesti primisimo od rujna 1926. blizu 6.000. Izbor poglavarstvu prema pravilima obavismo na Petrovo. U novom poglavarstvu je glavarica Ana Kucel, tajnica: Marta Tomec, revniteljice: M. Dorćec, A. Tomica, T. Mirović i T. Patačko. Blagajnica: S. Marić, barijatarica: B. Pavec. Svećano primanje novih članica bilo je 31. srpnja, primljeno je 20 članica. Sad nas je 257. Veliku Ibjavu euharistijskome Spasitelju pokazaše članice na dan klanjanja 1. kolovoza. Dan prije urediće crkvu. Okitite je mirisnim cvijećem, napose božanski Spasitelj sav u evijeću i u titraju od 36 svjeća. Naš mili Spasitelj nije ni časak bio sam. Svaki sat je bilo po 12 djevojaka i 2 mladića kat. Orla kao počasna straža nevinih arđaca kraj svoga Kralja.

7. kolovoza podosmo pod barjakom na euharistijski kongres u Koprivnici. Kazivali nam kako je dolazak tolikih djevojaka sa znakovima i oduševljeni pijev mlio i pobudno djelevoao. — Od članica Društva i mladića Hrv. kat. Orla osnovan je i pjevački zbor. Skladno pjevanje iz mladih srđaca vije se kao ugodna molitva u hramu Božjem. Mnoge majke su presretne gledajući svoju djecu, kako su im postušna, radina i marljiva, a to imadu zahvaliti Bož. Srcu i njegovu Društvu.

Ana Kucel, glavarica.

KNJIGE.

Dr. F. Simečki: *Ljubav prema neprijatelju.* Potaknut od pok. bisk. Langa izradio je pisac ovo vršno djelo i ubrao lijepo priznanje velikoga bi-skupa i drugih učenih bogoslovaca, koji su tu stvar čitali već u rukopisu. Knjiga vrlo dobro dolazi napose onima, koji ne znaju, kako im se treba vladati prema neprijatelju u pojedinim prilikama. Mnogi znaju imati u ovoj stvari nemirnu savjest, jer ćešće misle, da su više ljubavi dužni neprijatelju no što ga ide. Ovo je djelo uistinu prikladno, da ih u tom pitanju potanko pouči. Mogu ga s velikom korišću čitati i širi narodni redovi.

Bödiker — Sporčić: *Vječno Svetlje.* Ovo je zapravo dodatak k lijepom djelu »Iskrice ljubavie«, koje već četvrtu godinu šire u našem narodu ljubav k presv. Euharistiji. To je »Vječnom Svetlju« ujedno najbolja preporuka. Lijepo opremljena knjižica posvećena je uspomeni † bisk. Langa i polovica čiste dobiti namijenjena za njegov Dom.

Manete in dilectione mea. *Svećenik i Presv. Srce Isusovo.* Knjižica malena opsegom, velika sadržajem. U njoj Bogom preobražena svećenička duša progovara svojoj braći svećenicima onom tajanstvenom snagom, koja dolazi iz Srca Isusova i vuče k njemu. Prevedena je na sve gotovo evropske jezike. Braćo svećenici, urmite, čitajte, ne čete se pokajati.

Dr. A. Živković: *Problem etičke kulture.* Iza rata se kao drugdje tako i kod nas pokazala velika pokvarenost u svim narodnim redovima. Dobri ljudi se zabrinuše: što će biti od nas, ako bude ovako dalje išlo. Javilo se i neki nezvani, da popravljaju svijet. Oni preporučuju, kao lijek »poštene življenje bez vjere«, ili kako se točnije učeno kaže »etičku kulturu bez religije«. To ti je od prilike kao da bi doktor rekao bolesniku: Ozdravi, dragi, ali ne ču da ti dajem ovoga lijeka, od koga bi jedinog mogao ozdraviti. Utenti pisac lijepo pokazuje u ovoj knjizi, kako nema čestita življenja bez vjere. Djelo mogu s korišću čitati, koji su nešto obrazovaniji.

UREDNIŠTVO JE PRIMILO KNJIGE:

Dr. Šimečki: *Ljubav prema neprijatelju.* Stoji D 30. — s poštarinom D 32. — Zagreb, Kaptol 3.

Manete in dilectione mea. *Hrvatski prijevod* D 5. — Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. p. p. 147. — Slovenski prijevod priredio Dr. Jerše. Stoji D 8. — Glasnik, Ljubljana, Zrinskih 9.

Bödiker — Sporčić: *Vječno Svetlje.* Stoji D 10. — Zagreb, Kaptol 3.

Dr. Živković: *Problem etičke kulture.* Stoji D 10. — Knjižnica za savremena pitanja. Mostar.

DAROVI U MJESECU STUDENOM 1927.

Za sv. Misę: Biloxi AM Dol 1 Chicago Ills MK 15 Dol Vidovec KD 10 Draškovec IG 10 Guniera DB 33 Joliet III MH Dol. 3 Kenosha FO Dol. 8 Križevci LP 20 Melcher Iowa AK Dol 3/4 Pitomača IB 50 Sunger ES 40 Visokagreda IM 15 Zavidović AM 40 Zehanec PD 20

Za sv. Misę u Svetištu Srca Isusova: Pittsburgh RM 12 Dol., College Point N Y. SM 9 Dol., Pittsburgh MC 2 Dol., Pittsburgh BR 3 Dol., Pittsburgh AG 4 Dol., Millvale Mrs. R. 2 Dol.

Za Svetište: Amerika BM Din. 80 Bakarac RP 20 Peleć AL 5, PL 5 Benišani AV 10 Požniaci KM 20 Carevdar MK 30 Čerin CB 50 Drvar JK 15 Ferdinandovac NN 100 Karlovac RI. 50 Maidan Kotol. FI. 50 Pag JK 89 Pittsburgh no Dol. 1 ID. BC. JS. MG. BM. Pisač AS 10 Sarajevo LF 100 Split Dr. BB 100 Staro Petrovo selo MB 100 Vukovar VS 50, IK 20 Zagreb JV 10 Zehanec PD 5.

Darovi Srca Isusovu: Ambridge MS Dol. 1 Antin MS 10, MI 10 Ba-

binagreda KS 10 Badljevina LZ 2 Belec JV 10 Bošnjaci MJ 25 Brod AP 100 Cleveland KN Dol 2. Eagle River VK Din 217. Gerovo JM 10 Goričan MG 25 Grbaševac MS 28 Grk TH 200 Komletinci TC 10 Kornić DK 50 Kraljev Vrh UN 25 Maradik MS 20 Našice BL 10 LK 10 Nuštar NG 20 Osijek DE 50, MP 20. Pterijane AJ 10 Petrovina AV 20 Pittsburgh JM Dol. 1. Setuš MF 20 St. Mikanovci BP 50 Štitar VG 10 Svarča JP 100 Tušovec KP 20 Valpovo MK 25 Vočin IS 10 Vrbanja MP 10 Vutiševac JH 10 Zagreb, MS 10, JF 30, NN 200. Županja MD 20 Dar S. L i Marijinu; Petrovina AD 100 Dar presv. Trojstvu: Koprivnica DN 15 Dar Majci Božjoj Gorjani PG 10 Dar sv. Josipu: Petrovina AD 50 Piljenice AG 20 Dar sv. Tereziji M. Is. Đakovo NN 20 Zagreb, FT 10, ZP 20, NN 20, Zavidović AM 20

Za raširenje **Glasnika S. L.**: Bački Monostar AF 20 Belec AK 10 Beničanci KV 25, KV 25 Beograd BŠ 75 Breštovac AK 73 Brod AP 8 Brod. Stupnik LC 10 Celje ML 13 Christopher MJ Dol ½ Đakovo LT 13 Dugareša JJ 10 Gary Ind. MM Dol 1.50 Gjurgjevac KZ 25 Gor. Bebrina PB 30 Gračanica MB 10 Grbač FA 25 Imotski AF 100 Ivanićgrad MH 50 Joljet III. MH Dol 1 Jungštovn MK Dol. 1 Kostajnica RF 5 Kostel TB 20 Kostr. sv. Barbara TR 20 Krasica SM 150 Križevci LP 10 Leskovec FS 50 Lipik AB 20 Ljubuški TZ 5 Makoše SC 10 Miama MS Dol. 4 Modrušpotok JB 10 Mrkopalj SM 30 Nakovo KB 60 New Bringhton KS Dol 1, LP Dol ½ TMS Dol ½ Otočki KI 10 Perkovci JB 20 Peškovač NB 5 Petrijane AP 10 Petrinja ID 20 Plavie FS 73 Pleternica KK 1 sreb. kruna. Pregrada AP 25 Prelašćica AT 10, IH 50 Rečica CV 10 Rab MP 20 Rankin Zavod sv. Marije Din 95. Rostyn SH Dol 1 Severin JV 100 Sirač MB 30 Supetar žup. ur. 25 Sv. Vid MF 100 Šibenik MB 20 Škarnik BG 3 Šlijivoševci ZP 125 Vajska MB 25 Valpovo DR 10 Vinica OH 20 Vinkovci MB 20, MJ 5. Virovitica NN 10 Vojakovac DR 10 Zagreb, G i AŠ 100, NB 30, AM 25, EG 10, IŠ 10, NN 5, IM 23, ZU 10, CA 100, PK 76, AH 56, FB 50, IB 20. Žemun NN 20 Zlatar BD 10

Za kruh sv. Antuna: Kostrena sv. Barbara JR 10 Lipik AB 10 Odvořci RP 10 Perkovci JB 30 Petrovina AD 125 Pregrada AP 25 South Rend. IR Dol. ½ Vilić Selo M i KH 50

Za dobru štampu: Zagreb PP 10.

Za Dom bisk. Langa: Zagreb FT 20, ŠČ 10

Za Malo sjemenište Travnik: Sarajevo FŽ 24 Zagreb IO 10

Za novo nadbiskupsko sjemenište Zagrebu: Jankovec VT 50.

Za Misije: Čepin GB 25 Mladice, sakupljeno u crkvi MI 50 Pittsburgh FK Dol 1 Podcrkavlje žup. ur. 100 Mala Erpenja TV 50, Split, Učenice uzgojnog zavoda Službenica Milosrda D 1420, Vukovar LT 50.

Za Misije među poganim: Dalj TS 40 Rajšavci AČ 10 Travnik FP 20 Žemun JO 50.

Za obraćenje pogana: Roždanik MC 10

U ime sv. Terezije od M. Is. za Misije u centr. Aziji: Parabuć IK 30.

Za potresom nastrandale Misije u Kinii Branjina AŠ 100

Za misiju: O. Vizjakas: Drenovci MI 25 Koprivnica KK 100 Zagreb NN 10

Dar O. Mesariću: Pittsburgh KP Dol 1

O. Mesariću za gradnju crkve S. I. u Hamirpuru: Bakar TM 12 Bošnjaci ML 25 Gruža NL 10 South Bend. IR Dol. 2.

Za pokrštenje crnačke djece: Amerika BM jednog dječaka ime Antun i jedne djevojčice, ime Barica D 200. Pregrada AP 2 dječaka, imena Antun i Franjo, 3 djevojčice, imena Amalija, Celina i Lucija Din. 500. Zagreb, ZD u spomen bisk. Langa jednog dječaka, ime Josip Din 100.

Za otkup i pokrštenje crnačke djece: Glini RG jedne djevojčice, ime Terezija od M. Is. 100; Prozor ŠČ jednog dječaka, ime Zvonimir jedne djevojčice, ime Celina Din 300.

Za pokrštenje jednog pogančeta, ime Marija Krasica SM Din 100.

Urednik: Milan Pavelić D. L.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. L. rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. L.

GLASNIK SRCA ISUSOVA.

God. 37.

Ožujak 1928.

Broj 3.

NEK RASTE POBOŽNOST PREMA SVETOM JOSIPU.

Nakana Apostolstva molitve u ožujku, blagoslovljena od sv. Oca.

Milijuni članova Apostolstva molitve ovog će se mjeseca žarko moliti svaki dan presvetom Srcu, da bi još više porašlo štovanje velikoga patrijarke, svetoga Josipa. Pitat će tko god pa je li pobožnost prema sv. Josipu doista tako znamenita i zamašna stvar, da je vrijedno pozvati milijune katolika, neka bi se molili i svetu pričest primali za širenje i porast te pobožnosti i toga štovanja?

Odgovaram: Jest, vrijedno je i Bogu vrlo milo, a evo zašto.

Odlike svetog Josipa. Ponajprije sveti je Josip iza Isusa i Marije od Boga uzvišen iznad svih ostalih ljudi: ta on je zaručnik i zakoniti muž presvete Djevice i Majke Božje Marije. On je otac božanskoga Spasitelja, premda ne po tijelu, nego po duši, kako lijepo kaže sv. Augustin, i stoga se dragi Isus kao čovjek morao pokoravati svetom Josipu pa se doista i pokoravao: »I bio im je poslušan«. Luka 2, 51. A budući da je božanska osoba, s pravom velimo, da se svetom Josipu pokoravao kao ocu sam Sin Božji. O uzvišenog li dostojanstva svetog Josipa! Sveti li očinske vlasti i službe njegove!

Za ovakovu pak uzvišenu službu Bog je njega uresio tolikom svedočju, da ga u tom nadilaze samo Isus i Marija, i nijedno drugo ljudsko biće.

Sad uzmimo na um još ovo: Crkva je samo svetom Josipu iskazala tu čast, da ga je na usta svetoga Oca Pape Pija devetoga izabrala zaštitnikom svojim: sv. Josip je zaštitnik cijele Crkve Božje.

Napokon iza Majke Božje ne časti Crkva nijednog sveca tako i toliko, kao što i koliko časti svetog Josipa; a to nije ni čudo, kad je sv. Josip iza Marije bio najbliži Bogu na zemlji, a i sada mu je najbliži na nebu.

Velika je korist u drugu ruku od štovanja svetog Josipa i bogoljubnosti prema njemu: korist svakoj kršćanskoj duši, korist obitelji, korist društvu ljudskom, korist cijeloj Crkvi Božjoj.

Kršćanskoj duši donosi ova pobožnost mnogo milosti za sveto življenje i lijepu smrt, jer je sv. Josip moćan zagovorom kod Boga, a povrh toga svjetli sjajnim primjerom svetog, i grešnih naslada zemaljskih, a priljubi Bogu, izvoru mira i sreće nutarnje. Od davnine štuje se sv. Josip i kao zaštitnik nutarnjeg duhovnog života.

Kršćanska je obitelj dandanas u velikoj opasnosti, jer bezvјerski duh, oholost i nezasitna pohlepa za grješnim uživanjem hoće da obitelj poživinče i raskopaju. Budu li roditelji s djecom pravo štovali svetog Josipa i pred očima imali divni uzor njegovih kreposti, veliki će ih svetac, glava nazaretske obitelji, zagovorom svojim braniti od zla duhovnoga i čuvati na dobrom putu, koji vodi u život.

I ljudsko društvo ili država treba pomoći sv. Josipa. Kolika mržnja postoji među narodima, koliko ima zavisti, koliko iskorističivanja slabijih, kako li su zapletene gospodarske prilike! Čovjek se sa zebnjom pita, kud li to plove narodi i cijeli ljudski rod.

Crkva je od postanka na udaru sotoni paklenoj: prvi je sotoni saveznik bio okrutni Herod, a najnoviji mu je ortak krvočni predsjednik meksičke republike po imenu Kales, koji bez suda ubija mirne građane samo zato, jer su katolici. Isus je prorekao svojoj Crkvi, da će biti progonjena, pa tako je i danas progone radeći da je unište. Zato se Crkva pouzdano utječe zagovoru i zaštiti svetoga Josipa, da je čuva i brani, kao što je čuvao Dijete Isusa, Spasitelja i Kralja našega.

Zla su vremena, svuda bijeda i nevolja: Bog nas kara radi strašne psovke i kletve, radi odmetnuća od Crkve, radi bestidnosti, koja se bez straha širi i koči u novinama, knjigama, kazalištima, na ulicama. Ruka Božja bije siromaštvom, da nas vrati na stazu zakona svoga svetog. Sveti je Josip iskusio, što je siromaštvu, beskućnosti, bijeda, kad je bježao u tuđu, poganskiju zemlju egipatsku. On će uslišati naše vapaje u općoj bijedi, a svakako će nam izmoliti strpljivosti, da pijemo gorki kalež trpljenja, dok se Bogu svidi, pa da nam to trpljenje bude duši na spasenje.

Evo Djevica će začeti i roditi će Sina, veli Gospodin.
I zvat će se ime Njegovo Divni, Bog, Jaki.
Sjedit će na prijestolju Davidovu i nad kraljevstvom njegovim uvijek.

Cestitajte mi svi, koji ljubite Gospodina,
Jer kad sam bila malena, svidjela sam se Svevišnjem,
I iz svog sam tijela rodila Boga i čovjeka.
Blaženom će me zvati sva koljena,
Jer je poniznu službenicu pogledao Bog.

Iz brevijara na Blagovijest.

I kod nas ustanju razni dušmani na svetu našu vjeru i Crkvu katoličku, neki otvoreno, neki prikriveno baš kao gra-bežljivi vuci u ovčoj koži. To čine i mnogi žalosni katolici, i oni pliju u lice svojoj predobroj majci, svetoj katoličkoj Crkvi. Obično kažu: »Nismo mi proti vjeri, mi smo samo proti popovima, proti biskupima, proti papi«. Gle mudrih glava! A zar ima Kristova Crkva bez svećenika i biskupa i Pape? Tko je proti Papi, taj je proti Isusu, jer je Papa nasljednik svetoga Petra, prvoga Pape, a njemu je Isus rekao: »Ti si Petar, to jest stijena, i na toj će stijeni sazidati Crkvu svoju... Tebi će dati ključeve kraljevstva nebeskoga...« Mi ćemo se dakle moliti svetom Josipu, neka i nas Hrvate katolike uzme pod moćnu svoju zaštitu, da svi mi, kao narod ostanemo vjerni do groba svetoj, katoličkoj, apostolskoj Crkvi, kojoj je vidljiva glava sveti Otac Papa, nasljednik svetoga Petra i Namjesnik Isusa Krista, Boga i Spasa našega.

Ne smijemo zaboraviti ni to, da su naši slavnji đedovi u sedamnaestom stoljeću na hrvatskom saboru u Zagrebu izabrali svetog Josipa zaštitnikom drevne hrvatske Kraljevine i pod njegovo okrilje stavili sav koliki hrvatski narod.

Kako da ga osobito častimo? — Mi ćemo, nema sumnje, Bogu uvelike ugodići, budemo li još više štovali, častili i naslijedovali svetog Josipa. Šta nam je dakle činiti?

1. Molimo u mjesecu ožujku svaki dan litanije svetog Josipa.

2. Svake srijede, kao na dan posvećen njegovu štovanju, budimo kod svete Mise i primimo svetu pričest, ako nam dopuštaju prilike.

3. Promatrajmo svaki dan divni život sv. Josipa i nastojmo se popraviti. Isporedujmo njegovu poniznost sa svojom taštinom i ohološću; svoju nestrpljivost s njegovom strpljivošću; svoju nečistoću s njegovom djevičanskom čistotom; njegovu živu vjeru sa svojom malovjernošću; svoju malodušnost s njegovom srčanom odanošću u volju Božju; njegovu sabranost i njegov duh molitve sa svojom rastresenošću; njegovu ljubav prema siromaštvu sa svojom pohlepom i zavišiću; njegovu požrtvovnu ljubav sa svojom sebičnošću... I gdje opazimo kakvu svoju manu ili pogrešku, uprimo ozbiljno, da se popravimo i poboljšamo svoj život. A kao zaštitnika dobre smrti, molimo ga svaki dan za sretan posljednji čas našega života.

Miroslav Vanino D. L.

SRCE ISUSOVVO SPASENJE NAŠE molitvenik pun najra-zličnijih sv. molitava, sa lijepim slikama i mnogim pjesmama a ipak nije predebeo. Imade i toliko traženu Devetnicu u čast Presvetom Srcu Isusovu. Stoji u finoj koži sa zlatorezom D. 60.—, u crnom platnu sa zlatorezom D. 30.—, bez zlatoreza D. 20.—

MISIJSKA NAKANA U OŽUKU.

Dobar uzgoj domaćega svećenstva u misijskim stranama.

Rad se u misijama sve više širi, a nije svećenika, da se onamo šalju. Stoga sveta Crkva nastoji, da se u misijskim krajevima između tamošnjih katolika odgoji što više dobrih svećenika. Oni će k tome kao domaći sinovi moći bolje raditi za Kraljevstvo Božje kod svojih zemljaka. I eto u posljednje se vrijeme podiglo više sjemeništa u misijama, iz kojih izlaze učeni i pobožni svećenici, a sv. Otac Pijo XI. posvetio je nedavno šest Kineza i jednoga Japanca za biskupe.

Sve su to dakako istom počeci, hoće se još mnogo takvih sjemeništa, hoće se da upravitelji i učitelji u njima budu domaći sinovi, koji će biti i zgodniji za odgajanje svećenstva u svojem kraju. Hoće se nesamo dobra domaćeg svećenstva u misijama, već da se tamo odgoji i mnogo domaćih redovnika u raznim redovima, koji djeluju u misijama. Članovi Molitvenog apostolstva, molimo u ožujku, da Presveto Srce obilno blagoslovi ovo nastojanje svete Crkve.

U PAUČINI.

Promatrao sam često prema zrakama sunca tu sitnu i prozirnu mrežicu, koja se ne bi mogla gotovo ni zapaziti drukčije, nego prema suncu. Gledao sam i njezinu okretnoga majstora, kako je brzo i vješto plete, pa se zatim sakrije u kut i čeka pljen. I čim se zaplela koja sitna krilatica, video sam ga, kako se žuri k njoj bojeći se, da mu ne izmakne. Za čas je bila sirotica potpuno u njegovoj vlasti. A ne žali on ni truda. Opazi li, da mu je lov neplođan, žuri se i razapinje mrežu na drugom i trećem mjestu. Koje čudo, da na kraju ne ostane nikad bez lovine.

Bože moj, koliko je tih mrežica napravljeno za nas ljude, mrežica tako sitnih »finih«, i uprav zato tako pogibeljnih! Strašni pakleni pauk plete ih u svojoj zlobi oko svakog čovjeka. I mi lijetamo poput roja proljetnih mušica, često i bez svrhe, a ne mislimo, da bi mogli svaki čas stradati zauvijeke. A zločesti pakleni pauk zna dobro kuda mi najradije lijetamo, pozna dobro sve naše strasti i meće nam na put zamke.

Pa šta sam ja kriv? veliš ti, kad nastradaš. Nijesam video te nesretne vraže zamke. Vjerujem ti, gledao si je u tami, a njezine su niti često tako sičušne, da se i ne vide. Ali, da si ti taj svoj put progledao prema sunčanim zrakama, prema svjetlu Presv. Srca Isusova, bilo bi drukčije, ne bi te pauk ulovio. No još nije prekasno. Nastoj se izbaviti, zamoli Presv. Srce, da rastrga tu nesretnu paučinu, a u buduće se ravnaj prema Suncu Srca Isusova, i ne ćeš zabasati.

Tomislav D. Posavac.

† O. Miguel Pro D. I. i drugovi mučenici

Ubijeni za Krista u Meksiku.

Na 23. studenoga 1927. ujutru gledalo je pučanstvo grada Meksika jedan od onih prizora, kakvi su u tom jadnom gradu i širom čitave istoimene države već nešto obično: mnoštvo žandara na konjima skupa s vojničkom pješadijom ulazilo je u dvorište policijskog nadzornika. Imala su biti strijeljana četiri katolika zato, što se neće da klanju bogu Kalesu, već ostaju vjerni Kristu Kralju. Izšao je i sam nadzornik policije, desna ruka Kalesova, zloglasni general Krus; htio je da se kao nekad u Rimu car Neron nasladuje gledajući prolivenu krv kršćansku.

U 10 $\frac{1}{2}$ sati bilo je sve spremno. Na stratištu je čekalo pet žandara na svoje žrtve, koje su u podzemnim zatvorima izgledale čas, da ih pozovu na sud. Ali suda nije bilo. Kales je naredivao, da se imaju što prije smaknuti. Kad je Krus pitao, kako bi se našao barem prividno zakoniti postupak, kojim bi se opravdalo to smaknuće, odgovorio mu je Kales: »Ne trejet. Tu se oprosti veselo s bratom i drugovima dovikuvši ih: »Do videnja momci!« Kod samog izlaza dočeka ga tajni policajac, koji ga je uhvatio, i zamoli ga za oproštenje. O. Pro mu odgovori: »Nesamo da ti opraštam, već ti i zahvaljujem. Nato ga srdačno zagrli i izide čvrstim korakom. Mirna lica dode na pokazano mu mjesto i reče: »Počekajte samo čas. Tad pobožno pokleknuti, pôlako se prekrizi i kratko se pomoli. Nato izvadi mali križ, poljubi ga i ustade. Mirno raskrili ruke držeći u jednoj krunici a u drugoj križić, podiže oči nasmiješi se i spokojno gledajući vojnike reče umjerenim glasom: »Živio Krist Kralj!« U taj tren grunuše puške i o. Pro pada raskriljenih ruku na desnu stranu, a da mu se lice nije ni trznulo.

O. Miguel Pro D. I.

bam zakonito-
sti, nego njihovo
smaknuće».

Prvi je izveden o. Miguel Pro D. I. Kad su ga pozvali da izide naprijed, nije znao, o čemu se radi. No čim se našao vani, razumio je. Mirno, bez ikakve promjene u licu povrati se natrag u zatvor, da popravi malko svoje odijelo prije nego će stupiti pred toliki svi-

Izvedoše potom inžimira Luja Seguru i ponov se isti prizor: mladi čovjek srčano umrije. Sada dode na red brat o. Proa, Humberto, mladi od redovnika. Mirno gledajući žandare upita: »Gdje da stanem?« Označiše mu mjesto kraj mrtvoga tijela bratova, što je još onde ležalo. Mladić izvuče iz džepa medaljicu, poljubi je i zadrža u ruci. I on dobi pet kugala u tijelo i sruši se mrtav k bratu. Posljednji je došao na red siromašni radnik Juan Tirado, čovjek posve nepoznat, koji je živio gotovo u bijedi sa svojim starim roditeljima. Ustrijeliše i njega...

Što su skrivili?

Znate staru basnu o vuku i janjetu? Došlo janje da piye vodu, a našo se tu uza nj i vuk. Taj će odmah srdito janjetu: »Zašto mi mutiš vodu? — Kako bih ti je mutilo, odvrati janje, kad voda evo ne teće od me- ne k tebi, nego od tebe k meni! «A šta, ti si prošle godine, govorilo svaka- kve potvore protiv mene». — Kako bih, kad me je majka i- stoma ove godi- ne ojanjila! »Svejedno, ako me nisi ti kle- vetalo, činila je to tvoja majkal povika srdito vuk i razdera janje.

Tako postu- pa predsjednik

Humberto Pro.

meksičke republike Kales sa katolicima. Ta- ko je bilo i u ovom slučaju. Kalesova je ge- nanerala Obre- gona pokušao neko ubiti, no pokušaj srećom nije uspio. Na- padač nije u- hvaćen, a Kales se osvećuje od reda na katoli- cima. Na Isu- sovca su o. Pro vrebali njegovi špijuni već o- davno. Taj je mladi otac dje- lovao apostol-

skom revnošću u Meksiku. Dan na dan dijelio tajno sv. sakramente, držao duhovne vježbe, skrbio za siročad, kojoj je Kales poubijao hranitelje. Napokon ga se dočepaše, uhvatiše ga s bratom i dva druga i rekoše: Ti su pokušali umoriti generala Obregona! Makar sav Meksiko zna, da je to tužba vuka protiv janjeta, nevine žrtve padو, bez istrage, bez suda...

Sprovod.

Tjelesa o. Pro i brata mu Humberta bila su predana njihovu ocu, 70 godišnjemu starcu. Potresan je bio prizor gledati starca, gdje kleći između dva mrtva sina, a silni narod dolazi da vidi mrtvace i plače. Starac kátkad podigne glavu i rekne: »Ne

treba plača. Otac je bio apostol, a moj Humberto — andeo cijeli svoj život... Umrli su za Boga i već ga uživaju u nebu...« Plać dakako nije prestajao, ali je prelazio u nešto nadljudsko. Svijet je dizao križice, kružice, medaljice, da se dotakne »tijela mučenika«. Odlična neka gospoda diže svoga malog sina i reče mu: »Gledaj, sinko, ove mučenike. Zato sam te dovela, da ti se ovo dobro ureže u pamet, pa da i ti, kad odrasteš, znaš dati svoj život na obranu vjere Kristove i umrijeti poput njih nedužnih i toliko vrijednih«.

Zalost, što je odjekivala uz tjelesa na mrtvačkom odru, preokrenu se u pravo slavlje kod sprovoda. Do 20 tisuća naroda iz svih društvenih razreda pratilo je mrtvu braću Pro k posljednjem počivalištu. Išlo je sa strana preko 600 automobila. Šilnik skupa sa svojim slugama morao je slušati urnebesne poklike: Živio Krist Kralj! Živjeli sveti mučenici! Živio Papa! Živjeli naši biskupi! Živjeli naši svećenici! Gospodine ako hoćeš mučenika evo naše krvi i našega života! Otac mučenika zaželio je, da se nad grobom zapjeva: »Tebe Boga hvalimo!« Sve je plakalo, ali to više nisu bile suze žalosti, već zanosa i radosti.

Isto je takav sprovod prireden indžiniru Seguri i radniku Tiradu. Sav Meksiko odjekuje njihovom slavom, sva usta ponavljaju: »Mučenička krv će nas očistiti i dati nam pobjedu«.

Isusovac o. Pro je bio u jeku muževne dobi, tek u 37. godini. Bogoslovne je nauke slušao u Enghienu u Belgiji, gdje su mu bili školskim drugovima i našioci Mesarić i Marković. Bio je veseljak, volio je šale, ali se pod šaljivom vanjštinom krila duboka duša, koja je čeznula za mučeničkom krunom, kako znaju oni, koji su mu bili najbliži. To najbolje tumači i onaj mir i radost u času smrti njegove, čemu se dive i sami listovi tiranina Kalesa. U Meksiku i izvan njega općenito je uvjerenje među katolicima, koji ispitaju točno prilike njegove smrti, da je Crkva u njemu i njegovim drugovima dobila četiri nova mučenika. Slava junacima Krista Kralja!

P.

GOSPA NA KRIŽNOM PUTU.

Kad Isusa osudiše,
Na rame mu križ staviše
Od drveta vrlo tvrda,
Da ga nosi navrh brda.

Kud god svetom nogom staje,
Tud se za Njim trag poznaje,
Svuda teče krvca s Njega
Za spasenje svita svega.

Za Njim draga Majka stupa,
U suzama sva se kupa.
»Stani, Sinko«, ona cvili,
»Da Ti vidim obraz mili«.

Utišit je Isus želi,
Obzire se pa joj veli:
— Ne plać, mila majko moja,
Jer me boli žalost Tvoja.

Ona jače još uzdiše:
 »Što od Tebe učiniše!
 »Izranjen si, krvav cio —
 »A što si im sakrivio?«

— Ne plač', Majko, rad onoga,
 Što je volja Oca moga,
 Jer ne može drugač biti,
 Moram duše izbaviti.

Zli Židovi to gledaju,
 S Majkom Sina rastavljuju,
 I na brdo vode Njega,
 Gdi ljut krvnik raspinje Ga.

Samo grišnik zli ne haje,
 Ne će da se za grih kaje,
 Ružne slasti traži, ljubi,
 Boga vrđa, dušu gubi.

Sunce skriva lice milo,
 Da ne gleda strašno dilo,
 Crna zemlja puca, cvili,
 Kad se Isus s dušom dili.

O Isuse, Bože mili,
 Grišniku se meni smili,
 Kad mi dojde zadnje vrime,
 Pomiluj me, utiši me.

Kad s ovoga svita pojdem,
 Daj da u raj k Tebi dojdem,
 Sred Tvoje se najdem dike
 S Majkom Tvojom zauvike.

Ivo Čakalić.

SVIJEĆA SVETOGLA ĆIRILA, APOSTOLA SLAVENA.

Svršetak.

»Govori, sine, ja te slušam«, odgovori papa Hadrijan. »Oče sveti, ja nijesam nikada u svome životu bio potpuno zdrav...«

Osjećao sam se poput slabo salivene svijeće, koja gori i gori..., ali je treba neprestano popravljati i namiještati, jer se lomi i izgara od vlastite vrućine... Ali u tome sam vazda osjećao svoju sreću i zadovoljstvo, što sam i uz tu slabost mogao da učinim barem nešto na slavu Božju... I kod Kozara sam jače obolio pa se morao i odande vratiti natrag, ali sa sobom sam ponio veliko blago: svete moći slavnoga biskupa Rimskoga, Klimenta... Već sam tada želio, da tu svetinju donesem ovamo, kamo ona doista i spada, u Rim, u vječni Rim, među ostale svete Arhijereje Rimske. »Daj mi, Bože, da samo tako dugo živim, dokle to ispunim«, često sam tako uzdisao...

»Hvalimo ti, добри sine, — pretrgne sveti Otargovor Ćirilov. A da znadeš, koliko cijenimo tu tvoju ljubav, čim te Gospod pozove k sebi, mi ćemo tvoje tijelo sahraniti pokraj groba sv. Klimenta, pape Rimskoga, u njegovoj crkvi... Nastavi koliko možeš«, zamoli papa umirućeg Ćirila.

»Hvala, hvala, sveti Oče i na toj novoj milosti«, odgovori bolesnik... — »Tad sam se opet vratio u samostansku tišinu, da se i tjelesno i duhovno okrijepim. Nije to dugo trajalo... Jednoga dana dodoše poslanici od slavenskog vojvode Ratislava iz Moravske i zamoliše u Carigradu misijonare, koji znaju slavenski jezik... Vjera je kršćanska kod njih bila još slaba... Navijećivali su je misijonari njemački, koji nijesu znali slavenskog jezika... Gospod je pozvao mene i moga brata na tu misiju. Odgovorih poslanicima: Ja sam umoran i slab, ali na takav posao idem. Povedoh brata svoga sa sobom i rekoh mu: Ti si zdrav i krepak. Ti ćeš raditi više riječju, a ja ću pisati...« I sastavih prema našem grčkom pismu pismena za Slavene... Kada dodosmo k njima, imadamo zgotovljene najvažnije dijelove svetih knjiga na slavenskom jeziku... Bože... Dunav, Vag... Djevin... Njitra, Velehrad, kako su to divne uspomene...

»Slaveni nas primiše otvorenim srcem, raskriljenim rukama... Odbaciše poganske idole... i mi smo bez svake zapreke krstili i krstili na sve strane... Ja sam oživio među svojim milim Slavenima... i na koncu nijesam znao, jesam li više Grkom ili Slavenom... Nakon petgodišnjeg propovijedanja dodosmo ovamo da isprosimo blagoslov Petrove Stolice za svoj rad, za novi slavenski jezik u bogosluženju... Ali ovdje je eto stala dogorjevati svijeća moga života... Brat Metodij neka radi dalje... Čekaju ga velike poteškoće... Molimo se za njega... Ja sam se sklonio u to samostansko zatišje... a sada... sada mi valja ići...«

»Imadeš li Ćirile još kakovu želju«, zapita papa. »Oče sveti«,

odgovori tihim glasom Ciril: »Ljubite Slavene... brinite se za njih, da izdrže... u ljubavi i vjernosti prema Petrovoj Stolici... u pravoj vjeri Kristovoj.«

»Budi miran, Cirile, odgovori papa. —

»Još jedamput želim vidjeti svoga dragog brata i svoje slavenske učenike, koji se nalaze u Rimu... Hoću, da odnesu moj posljednji pozdrav... moj blagoslov mojim Slavenima.« I stupaše u čeliju Metodij, Gorazd, Svorad i drugi.

»Brate Metodije! Orali smo jednu brazdu na njivi Gospodnjoj... progovorili Metodiju. »Gle, ja padam na njoj...«

»Podite među mile Slavene i vi Gorazde, Svorade i drugi i nastavljajte pismom i riječju započeti misjonarski rad među njima... Poučavajte mladež u slavenskom pismu... iz toga će nastati literatura... znanost... slavenska znanost, svjetska... Ona mora da bude samo kršćanska, jer je došla po svetom evangeliju Krista Gospoda. Ona mora služiti Kristu... Ovo pismo, ovu znanost blagoslovio je Rim... Ona mora da sjedini sve Slavene u jednoj Crkvi... u katoličkoj Crkvi, u Crkvi, koja je sagrađena na Petru... To je ideja, za koju sam ja živio... za koju sada ovdje u Rimu polažem svoj život... Ona mora da budē i vaša...«

»Upalili smo svjetlost Kristovu u Karpatima, u Moraviji, u Panoniji, među Hrvatima, Slovincima... Vjera Kristova mora da ostane stalna i posred najtežih oluja... O Gospode, sačuvaj moje stado — Slavene u jedinstvu svete vjere... Sjedini ih sve... sve... sve u Crkvi Svojoj, koja je jedna, sveta katolička i apostolska...«

Svjeća se na stolu sagnula i ugasila... Gorazd je ispravi, upali i dade u ruku umirućega svoga učitelja. Prosuše se suze niz obraze svima, a najviše onomu, na koga je prelazio sav teret misjonarske službe među Slavenima.

Gorjela je i dogorjevala svjeća u ruci prvog i najvećeg apostola i prosvjetitelja Slavena.

Motrio je sve to papa Hadrijan II. .

»Gospode Isuse Kriste, dodi... dodi..., sluga Tvoj čeka...« Svjeća je ugasla, ljubimac se Božji preselio u blaženu vječnost. Ugasla je svjeća prvoga apostola, ali ona je upalila luč svete vjere među svim Slavenima.

»S Bogom, oče, s Bogom, učitelju naš«, govorili su uz plač učenici Cirilovi.

U čeliji je svetoga Cirila nastala svećana tišina. Namjesnik se Kristov spusti nad mrtvo lice sv. Cirila, dade mu posljednji cjelov s riječima: »Počivao u miru. »Vječni mu spomen«, odgovoriše učenici s rastuženim bratom Metodijem.

»Bog tako hoće«, progovori sveti Metodij; »Neka se vrši Njegova sveta volja na nama i po nama sve dane života našega!« »Amen, amen«, odgovoriše učenici preminulog učitelja i podoše da izvrše njegovu svetu oporučku među Slavenima

Priopćio Dr. D.

KAŽIPUT K ČOVJEČJOJ SREĆI.

Toma. Gle, striče, što me već dulje muči. Bezvjeri s kojima sam svaki dan skupa na radu, dovikuju mi: — Pa kad jest Bog, a zašto se on ne javi ljudima?

Petar. Na to je barem lako odgovoriti. Dobri Bog se je već javio ljudima, govorio je često starim patrijarsima i prorocima, onda je uzeo na se tijelo i dušu i došao na svijet kao malo Djetešće...

Toma. Znam, striče. Ali oni svega toga ne će da vjeruju i kažu: — Zašto se Bog ne bi danas javio, zašto se ne bi javio pred svima ljudima, pa bi mu vjerovali.

Petar. Zašto se danas ne bi javio svima? Zašto? Zato, jer Božja mudrost nije sitno, proseno zrnce kao mudrost tih bezvjeraca, ako je uistinu i toliko imadu; Božja je mudrost neizmjerna. Bog se dakako može javljati i danas, pa se i javlja pojedinim ljudima, kako čitamo napose u životima svetih. On bi se mogao javiti i svima ljudima, mogao bi smjesta gromom ubijati svakoga psovača i nevaljanca iagnati sve silom, da vrše Njegov zakon. On bi mogao, da se i ne javi izvana, prisiliti iznutra volju svakoga čovjeka, da mu se pokorava. Ali eto mudri Bog ne će toga, on ne će, da mu mi, Njegovi razumni stvorovi, služimo kao lutke, već hoće, da ga svojom slobodnom voljom ljubimo i sami sebi tom ljubavlju uz Njegovu pomoć sreću zaslужimo. Bog upravo zato nije htio i ne će da se javlja svim ljudima, jer ne će da nam bude vjerovanje kao sa zlicom u tanjur pa u usta. On hoće da se malko i potrudimo kod toga, da imamo zaslugu od svoga vjerovanja. Kakvu bismo zaslugu imali od vjere, kad bismo Njega već tu na zemlji gledali? Zar bi to i bila vjera? A on hoće, da nam na zemlji bude upravo vjera kažiput do sreće.

Toma. Pa što je zapravo vjera?

Petar. Učio si, ali eto zaboravio. No brzo ćeš se sjetiti. Znaš li, kako je daleko sunce od zemlje?

Toma. Znam. Preko 150 milijuna kilometara.

Petar. Je li to istina?

Toma. Kako ne bi bila. To su učeni ljudi točno izračunali.

Petar. Gle, ti toga ne vidiš svojim očima, nisi to sam izračunao, a ipak držiš to za istinu. Zašto? Jer tako kažu učeni ljudi, koji to znaju, ti držiš za istinu njihove riječi, vjeruješ njima. Da je sunce na nebu, toga ne trebaš vjerovati, to vidiš, znaš, a da je sunce daleko od zemlje 150 milijuna kilometara, to vjeruješ ljudskoj znanosti. To ti je eto narav-ska vjera. Tako mi svu silu stvari vjerujemo jedni drugima. Ti vjeruješ, da te je tvoja majka rodila, makar sam nisi vido, kako si rođen. Zašto vjeruješ? Jer ti majka kaže. Vjeruješ, da se jedan dio zemlje zove Australija, makar nisi nikad bio u njoj. Zašto to vjeruješ? Jer su tamo bili mnogi drugi, koji svjedoče, da ona jest, i ti to znaš jošte iz svoje školske knjige, itd.

Mio Bogu i ljudima, blagoslovjen budi spomen Njegov!
Bog mu je dao slavu kao svetima,
Učinio ga je velikim po strahu, što ga je udahnjivao neprijateljima.
Proslavio ga je pred kraljevima,
Pokazao mu je slavu svoju.
Radi vjere i blagosti njegove posvetio ga je;
Odabroa ga je među svim smrtnicima
Dao mu je licem u lice svoje zapovijedi,
Zakon života i znanja.

Iz čitanja u Misi na blagdan sv. Josipa.

Slično je i s drugim vjerovanjem, svetim, svrhunaravskim, kojim mi vjerujemo Božje stvari. Tako vjerujemo, da su u Bogu tri osobe. Zašto? Jer je to Isus rekao. Vjerujemo, da se Isus nalazi u Presvetom Sakramentu. Zašto? Opet, jer je to On sam rekao. Vjerujemo, da nam se na ispovijedi oprštaju grijesi. Zašto vjerujemo? Jer je On rekao itd. Isus je Bog, a Bogu moramo vjerovati, jer nas On ne može varati.

Toma. Dakako, striče. Ali otkud mi znamo, da je to Isus rekao?

Petar. To ti svjedoči preko 18 milijuna mučenika, koji su za vjeru Isusovu do danas dali svoj život. Svjedoče milijuni drugih svetaca i tisuće milijuna ostalih kršćana katolika kroz ovo 19 vijekova, koji su sve to vjerovali. Svjedoči ti Isusova Crkva, kojoj su praoči sami apostoli; oni su te istine slušali iz Isusovih ustā i onda ih drugima kazivali. Svjedoči Sv. Pismo, u kojem su Isusove nauke većinom zapisane, a zapisali su ih ljudi od Boga nadahnuti i prosvijetljeni.

Toma. Bezbošći češće kažu, da su katolici u stara vremena pokvarili Svetu Pismo.

Petar. To ti je, sinko, lude nego da reknu, da su katolici otkinuli komad sunca, a ono još i danas cijelo na nebu sja. Od prvog časa, kako postoji Crkva Isusova, bilo je i svakojakih krivovjera uza nju. I gle, ti isti krivovjerci imaju u rukama Svetu Pismo ko i Crkva. Kad bi katolici i kakvu malenkost bili pokvarili, zar bi to krivovjerci mirno gledali? Zar ne bi vikali protiv toga? A eto krivovjerci u stara vremena nisu katolicima takvo što mogli prigovarati, već su samo Svetu Pismo natezali na svoju i krivo ga tumačili. Bog nam je Svetu Pismo dao, On ga je i čuvao, da ga ljudi ne pokvare.

Toma. A je li u Sv. Pismu zapisano sve, što je Isus rekao ljudima?

Petar. Nije. Ima stvari, što ih je Bog javio, a nisu bile zapisane u Sv. Pismo. Tako su apostoli odmah u početku kršćanstva uzeli svetkovati nedjelju mjesto židovske subote, krstiti i djecu, učiti da ima 7 sakramenata, makar nije zapisano u Sv. Pismu, da se ima tako činiti i učiti. To se eto sve do danas tako čini i uči. Apostoli su to govorili svojim učenicima, ovi opet svojima. Tako su se te nauke, nezapisane u Sv. Pismu, govorile usmeno ili predavale se od usta do usta, pa se stoga zovu u s m e n a p r e d a j a . Razumije se, ako te stvari i nisu zapisane u Sv. Pismu, zapisali su ih sv. Oci i najstariji crkveni pisci u svojim spisima.

Toma. Moramo li i usmenu predaju vjerovati kao i ono, što je u Sv. Pismu?

Petar. Naravski, jer je i to Bog objavio. Mi moramo vjerovati sve, što je Bog govorio starim patrijarsima i prorocima u Starom zavjetu, pa što su govorili Isus i apostoli u Novom zavjetu. Moramo vjerovati, bilo to zapisano u Sv. Pismu ili ne. Sve te

riječi Božje u Sv. Pismu i usmenoj predaji zovu se objava Božja. Tko to sve vjeruje, taj vjeruje kršćanski, taj je kršćanin katolik.

Toma. A moramo li vjerovati i ono, što je Bog javljaо svetim ljudima iza apostola sve do danas?

Petar. Ne, tih kasnijih objava ne moramo vjerovati kao ono, što je u Sv. Pismu i usmenoj predaji. Po tom tko ne bi vjerovao, da se n. pr. Isus javljaо sv. Tereziji, sv. Margareti Alakok, da se Majka Božja javila u Lurd, taj ne bi radio pametno, jer za ta objavljenja imamo posve sigurne dokaze, ali takav ne bi ipak tom svojom nevjерom griješio. Objava Božja, koju moramo vjerovati, svršuje se smrću sv. Ivana Evangeliste, koji je posljednji od apostola umro. — Nego za danas će biti dosta našega razgovora, zar ne?

Toma. Da, striče.

Petar. Drugi put ćemo ovo nastaviti i završiti. Ipak jedno ne zaboravimo: zahvaliti Bogu, što se udostojao nama objaviti i učiti nas, kako ćemo doseći svoju sreću. Ako se sveti prosjak Benedikt Labre za času hladne vode, što su mu je dali pred smrt, tako zahvaljuvao Bogu, da su proplakali svi, koji su ga pri tom gledali, kako da ne zahvaljujemo mi na ovom neizmjernom daru? Hvala Ti, neizmjerno Veličanstvo Božje, koje si se snizilo do nas sitnih crvića, da nam govorиш, da nas učiš svojim putovima; hvala, beskrajno dobri, ljubezni i mili Stvoritelju i Učitelju naš!

P.

»BEZBOŽNIK PADA OD SVOJE BEZBOŽNOSTI.«

Priče 11, 5.

Bio sam još dječak, kad je živio u mom selu čovjek, koji je imao trgovinu i krčmu. Od njegovih se psovka i kletava tresle stijene, od ružnih mu se rijeći sramila zemlja. U njegovoј se kući petak ismjehivao, a nedjelja zabacivala. Krađa je fu nalazila sigurni zaklon.

Covjek se sve više crvenio i debljao. Rugao se svemu i svakomu. Obična mu je riječ bila: »Boga već ne bi doma bilo, kad bi ja stradao ili moral delati.«

Vrijeme je prolazilo. I nije ga mnogo proteklo, a crvenila u toga čovjeka počelo nestajati, i trbuх mu splasnuo. Dotle je došlo, da nije bilo druge, već prihvati tešku motiku. Sad je bio željan ne samo kapljice vina, na koju je bio naučan, već često i korice kruha. I spomenuo se Boga, koji visoko sjedi, naširoko gleda i svojom dugom rukom dosegne svakoga, čija je mjerica puna. Dosegne ga polako, ali stalno i kad je to njegova sveta volja.

L. Rusan.

SRCE ISUSOVO U MUCI.

Razmatranje.

Gledam li Gospodina svoga u krvavom znoju, kako se diže i za čas jednom riječi obara četu vojnika na zemlju, ili ga gledam, kako šuteći prima tuču udaraca bićevima, ili kako jakim glasom izručuje dušu Ocu, iz mora osjećaja Srca njegova svugdje izbijaju tri značajke: dostojanstvo, bol i ljubav. Dopusti mi, o Bož. Srce, da Te izbliža slijedim u muci Tvojoj, pa da se s Tobom žalosnim ražalostim, s Tobom bolnim da i ja u duhu trpim.

1. Srce Isusovo je u muci dostojanstveno.

»Crven sam, a ne čovjek; ruglo narodu«, veli Prorok o njemu gledajući unaprijed, što trpi. Ps. 21, 7. Ipak je Isus u svim poniženjima tako dostojanstven, te se vidi, da tu ne trpi krivac nego Bog. U vrtu pada pred Ocem najsmjernije moleći i satrven traži kod učenika utjehe. No eto ga za čas pred vojnicima, kako ih mirno pita, silom riječi i pojave svoje na zemlju ih obara, pa ih opet diže i slobodno im se predaje. »Sam od sebe polažem život svoj!« Iv. 10, 18. Kad ga sluha udari po licu, svi jesno naglašuje svoje pravo. Visoko vijeće ozbiljno opominje, da će ih on, koga sad krivično osuduju, jednom suditi. Dostojanstvo što je izbijalo iz njegove šutnje, tako je zadivilo Pilata, te je baš po tom stao slutiti, da je on više biće. Sve grozne šibe vojnika nijesu mu izvabile jecaja. Što više, jecanju žena on odgovara utjehom i proroštвom. Isusovo držanje na križu tako se doimlje ponositog časnika, da ga priznaje Bogom. Sloboda, mir, sabranost, odlučnost, jakost, ustrajnost, u tom je dostojanstvo Srca Isusova u muci. U trpljenju se očituje prava veličina duše. Isus ju je tako eto ocitovao te smo prisiljeni s časnikom reći: »Zaista, ti si Sin Božji!«

Vjerujem u Tebe Raspeti... Vjerujem u otkupiteljsku vrijednost znoja i krvi Tvoje... Vjerujem u veličinu duševnih vrednota... Sačuvat ću vazda mir i prisutnost duha, da me ne razjari srdžba, da me ne poništi nesreća, da me ne podivlja napast.

2. Bolno Srce.

Bol je baš zato bol, jer srce razdire. Srcem odjekuje tjelesni i duševni bol. Isusovo Srce kao da je bilo stvoreno samo da što više trpi. Najnežnije, da ga bol to jače razdire; najplemenitije, da nepravdu postupka to jače osjeti; najsvetiјe, da pod grdobom grijeha ljudskih, što ih je sobom ponijelo na križ, to dublje zastenje. I. Petr. 2, 24.

Koje li je udarce tjelesnih boli prepatilo! Iscrpljenost u vrtu; vezanje, guranje, navlačenje putem; čuške i čupanje noću; bićevanje, krunjenje kod Pilata; teški križ do Kalvarije; čavle, razdiranje, žedu, smrt na križu...

Koliko je duša vrednija od tijela toliko su d u š e v n i b o l o v i veći od tjelesnih. Isus je gledao pogaženu svoju č a s t: Juda ga kao robu ili roba prodaje, straža ga hapsi, ulicama ga vodaju svezana kao da je pogibeljan zločinac, čupaju mu bradu i kosu, po licu padaju pljuske i pljuvanke, lažnim iskazima svjedoka vjeruju, zapostavljaju ga razbojniku. Na to Srce pada kao led okorjelost židova, ko mraz steže ga malodušje apostola... u svima gleda n e u s p j e h svoga rada. Ono dapače proživljuje svu gorčinu najstrašnjeg poraza. Tomu Srcu g a d i se griješko i sam davao, a eto sad ga zapljuškuje sva kaljuža svijeta. Tomu Srcu uskraćuje i Otac utjehu prisutnosti svoje pa osjeća z a p u š t e n o s t sličnu paklenoj.

Klanjam Ti se Srce satrveno zbog opaćina naših... Ufam se, da su mi oprošteni grijesi, kad si Ti žrtvovano za njih... Uzdam se, da ćeš mi pomoći da iskorjenjujem pogreške...

3. Srce Isusovo u muci ljubi.

Gledali smo strahovite muke Srca Isusova. Prisluhnimo sad odjeku tih muka. Pjesma je to ljubavi, ljubavi djeletovorne spráme Oca i ljudi.

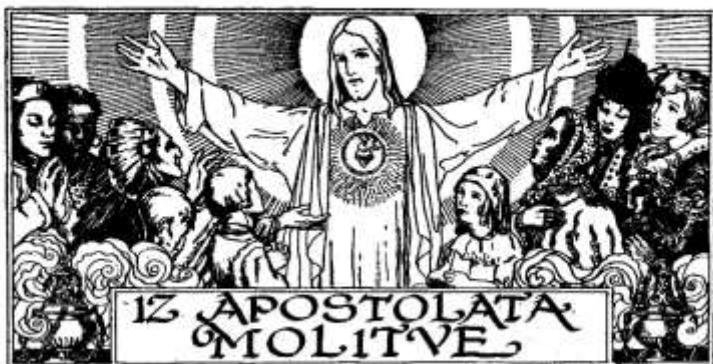
Otc nebeski želi, da ga Isus proslavi mukom. Tu želju Isus ispunja s ljubavlju. »Da pozna svijet, da l j u b i t ī O c a, i kako mi je zapovedio Otac, onako č i n i m; ustanite, ajdemo!« reče Isus pošavši u muku. Iv. 14, 31. Ljubi Oca i žato u muci r a d i. »P r e d a v a s e s e n e p r a v e d n o m s u c u«, veli sv. Petar I. 2, 23. Svaki bolni, trzaj pratilo je Srce sa: »Oče, kako Ti hoćeš!« Muka je njegova žrtva, ali je ne prikazuju krvnici nego Isus sam: »Izmirujući sve u krvi svojoj«, Kološ. 1, 20. i Žid. 9, 12. Ne samim trpljenjem, nego d u h o m t r p l j e n j a — Srcem — pobijede pakao, uništije zadužnicu čovječanstva, otkupljuje svijet. »Ljubio me i predao sebe za mene«, zahvalnim ganućem priznaje sv. Pavao. Gal. 2, 20.

I za mene si se predalo, Bož. Srce, i za braću moju sve grješnike. Ti si dakle i na mene mislio, za mene »sjećalo, za mene umiralo. Primi moju hvalu... ljubav... naknadu... revnost... u molitvi, radu, trpljenju, predanju. J. Vrbanek D. I.

NE ZABORAVI MOLITVE PRIJE SPAVANJA.

Jedne je večeri general Salignac bio umoran, pa legne a da nije izmolio svoje obične molitve. No u postelji se sjeti, da je nije izmolio, pa što će učiniti? Hoće da sebe kazni. Kako? Digne se, obuče se u svećano odijelo, klekne pokraj postelje i izmoli mirno i sabrano sve svoje obične molitve.

A što ti radiš? Umoran si veliš. Dobro, ako nemaš srčanosti kao general Salignac, a ti se barem prekriži i pokaj za grijehe. Budi slobodno kratak u molitvi, ali moli svaki dan, moli ustajno.

IZ APOSTOLATA MOLITVE

STO DAJE MJESNI UPRAVITELJ APOSTOLATA.

Gdje je Apostolstvo molitve zakonito ustanovljeno tude svećenik upravitelj: 1. **prima** članove upisujući ih u popis. Samim tim činom postaju članovi dionicima svih dobrih djela, što ih vrše milijuni članova po svem svjetu; napose pak mogu dobiti one mnogobrojne oproste, što ih čitaju na svojoj upisnici. Kad ih primi, on članove predstavlja Bož. Srcu i dovodi ih u novo poznanstvo s njime. Ako dobra poznanstva vrijede kod ljudi, vrijede ona i te kako kod Isusa. Primjeri Satnika, Zakeja, Lazara - - - u sv. evanđelju svjedoče to očito.

2. Drži sa članovima mjeseci sastanak, na komu čuju ipak par svojih posebnih riječi. Kad to nije drugačije moguće, upravitelj im namiјeni svoju običnu župnu propovijed s kojom riječi o Presv. Srcu ili društvu napose o mjesecnoj nakani prema Glasniku S. I. Kad bi svaki upravitelj samo taj prvi članak iz svakog broja Glasnika pročitao svake prve nedjelje s propovijedaonice i prema potrebi protumacio, potpuno bi zadovoljio dužnosti svojoj i kao župnik, a članovima bi se širilo vjersko znanje i duševni vidik, srce bi se zagrijavalo za velike kršćanske istine.

3. Upravitelj povjerava čast revnitelja i revniteljica vrsnijim članovima i time organizira u župi: Isusu časnike među vojskom župljana; sebi pomoćnike u odgovornom radu; članovima savjetnike i povjerljive prijatelje. To troje se sigurno postizava, ako s revniteljima drži svaki mjesec poseban dogovor.

4. Svaki upravitelj Apostolata može tako vjernicima **blagoslovi** križeve, krunice, medaljice, slike i kipove, da oni pobožnom njihovom uporabom dobivaju oproste: papinske, križarske i sv. Brigitte. Napose može križeve tako blagosloviti, da vjernici mogu njima postići potpuni oprost u času smrti, i ako su bolesni, mogu dobiti oproste kao da križni put obavljaju u crkvi.

5. Kad upravitelj Apostolata čita sv. Misu za pokojne, tri put u tjednu vriјedi ta Misa dušama kao **potpuni oprost** i one

se oslobođaju čistilišta, nijesu li za života stavile tomu kakvu osobitu zapreku.

To je ono posebno, što mogu članovi Apostolata dobiti od svoga upravitelja. Dašto da je puno veće ono, što oni, kao i svi vjernici, dobivaju od njega kao svećenika, župnika, svoga isповједnika, savjetnika i uopće kao djelitelja tajna Božjih. Samo se nažalost često i ovo glavno teško traži, prima — a i dobiva — ako u župi nema pomoći vjerskoga društva. Molite se stoga Bogu, a i svog dušobrižnika molite, da bi se **osnovao u župi Apostolat Srca Isusova** kao najbolja i najlakša pomoć za vjerski napredak, ako pak postoji, suradujte živo i žrtvujte sve, da vam cvate.

APOSTOLAT JOJ DONIO SREĆU.

Iz Nancy-a javila se neka plemenita Francuskinja svome Glasniku, kako je bila nesretna u ženidbi s nevaljanim mužem i bez djece. Nagovorila ju dobra duša i ona se pridruži Apostolstvu molitve. Dotada joj bio život prazan, šlomlijen, beznadan. Pristupom u Apostolat posvema joj se promijenio. Ona osjeća u sebi — u tim jednoličnim i na oko nekorisnim danima — neku čudesnu snagu, da naknadi B. Srcu za uvrede onih, koji se ne mole; napose za svog nesretnog supruga. Uvjerenje, da je ipak našla način, kako može omiljeti Bogu, a koristiti bližnjemu, kao da je preobražava. A ipak u svemu ne čini ništa neobično, nego svoje dnevne dužnosti posvećuje srdačnim jutarnjim prikazanjem i češćim ponavljanjem ljubavi Bož. Srcu kroz dan.

To jutarnje prikazanje, kako ga čitate na zadnjoj stranici Glasnika, jest prva i glavna dužnost Apostolstva. Tko se upiše, dobije tu molitvicu i na upisnici, gdje su označeni i oprosti, što ih članovi dobivaju, a k tome i druge vježbe Apostolata. Gdje nije Apostolstvo osnovano u župi, mogu se ljudi obratiti na Glasnik, pa će ih središnji upravitelj Apostolstva upisati.

Jedna dobra duša predložila je, neka se u prikaznu molitvu uvrsti, da i rado sti svoje prikazujemo, jer bi to bio čin zahvalnosti Bogu, od koga nam i one dolaze. Svatko to može i sam učiniti, jer oblik i riječi prikazanja nijesu strogo propisani. Glavno je: misao i srce sjediniti sa živim Srcem Isusovim na oltaru. Ta misao i uvjerenje diže pusti naravni život do vjerskog života i dovodi do sve tjesnijeg prijateljstva s Isusom, do požrtvovne ljubavi "njegove.

SVETA TEREZIJA OD MALOGA ISUSA ili »Povijest jedne duše«. »Mala« svetica, kako je svī od mila zovu, čini bez prestanka velika čuda. No, najveće je čudo njezin andeoski život, što ga u ovoj knjizi opisuje ona sama. Djelo je obilno urešeno sa 50 prekrasnih slika. Broširano stoji D. 40.—, a u najljepše posve bijelo platno sa zlatnim nakitom uvezano D. 80.—

Mali križari

MALA SE TEREZIJA VJEŽBA U KREPOSTI.

Krila krili ševin ptic,
S gnijezda uvis želi,
U kreposti vježba se
»Cvijet proljetni« bijeli.

Sitnu zloču svladava,
Patnje se ne boji,
Tu sa sekom žrtvice
Na prstiće broji.

O djetešca blaženog!
Tek mu treće ljeto,
A své o tom nastoji,
Da postane sveto!

JUKIKO.

Jukiko Tamura jest mali Japanac ima mu 13 godina, pametan je i dobar. Ide u hram metodista; ni sam ne zna, zašto mu se ne svidaju protestantski pastori. — U lipnju 1926. pohodi me Jukiko, priča o Guido del Toro, Isusovac. Razgovarali smo se o katoličkoj vjeri. Taj mu razgovor tako omilje, da je od onda rado dolazio k meni. Sam zaželi da uči katekizam s oštalim djećacima. Kad je naučio sve što treba za krštenje, obećah mu, da će ga što prije krstiti.

Napokon osvanu 15 studenoga sretni dan duhovnoga preporoda. Tko sretniji od Jukika! Istoga je dana dijelila s njime radost i mala mu sestra Mineko, na krštenju nazvana Marijom, dok je Jukiko dobio ime Alojzije. Sad su se počeli marljivo pripravljati i na prvu sv. pričest. Jednog jutra, dok se nad gradom širila još tama, koračali su oni hitro prema crkvi Sv. Gonzala,

kazujući jedno drugome, što osjećaju sad, gdje im je prvi put primiti Isusa u nevino srce. Pred oltarom su klečali kao dva andelka.

Jednog dana upita o. Guido malog Jukika: »Čemu se tako žuriš, što ti je?«

— Oče, majka mi je bolesna. Prije škole moram sam da kod kuće sve pospremim, jer mi nitko ne pomaže.

— Kad si tako valjan, ja bih ti nešto kazao.

— Slobodno, oče.

— Red je, da naučiš služiti kod sv. mise.

— Vrlo rado, oče, ako hoćeš.

Alojzije brzo nauči sve molitve za dvorbu kod sv. mise. Gledao sam svoga dragog Japanca, odjevena u odijelo ministranta, kako lijepo po prvi put dvori i bio sam ganut. Dječak to opazi, pak će mi:

— Oče, pristaje li mi ovo odijelo?

— Pristaje, dragi Alojzije. Dvorio je kod sv. mise spremno i pobožno. Bio je uzoran ministrant.

Kad se je vratio kući iza večernjice, govorio je svojim poganskim roditeljima: »Lijepa je katolička crkva! U njoj se osobito ističe oltar Presv. Srca Isusova.« Dalje je pričao, kako mu lijepo pristaje ministrantsko odijelo. Roditelji su ga pozorno i rado slušali, veoma su ih zanimale ove za njih čudne novotarije.

Medutim je Alojzije znao reći majci: Da znaš majko, kako je lijepo biti kršćanim! Majko, a zašto se ti ne daš krstiti? Na te bi riječi bolesna majka nehajno okrenula glavu, kao da ne čuje. Ali kad bi opazila, da Jukika to žalosti, tužno bi se zamislila.

Revni bi Alojzije pohadajući o. Guida znao reći: Oče, majka mi je bolesna i ne će da se krsti.

— Moli se Bogu, drago dijete.

— Oče, ti mi moraš kazati, kako se krsti. Prošle je noć bilo majci vrlo zlo, mislio sam, da će umrijeti, a ja nijesam znao, kako da je krstim.

Sutradan ga poduči redovnik, kako se krsti, i upita ga, kako je majci.

— Sad joj je bolje.

Jukiko je vazda molio za svoje mile roditelje, koji su još živjeli u tmimi poganstva.

Iza nekoliko dana eto ti Jukikove sestre male Marije k ocu Guidu, da mu ispripovjedi što se je dogodilo.

— Oče, zar ne znaš, što je uradio moj brat Alojzije?

— Što?

— Mala Fusako Inaba, naša susjeda, bila je teško bolesna, bilo se bojati, da će umrijeti. Čim je to doznao Alojzije, pohrli k bolesnici, uvezši sa sobom čašu vode. Zabrinutim roditeljima male bolesnice reče: Djevojčica ne smije umrijeti, da se prije ne krsti. Ožalošćeni roditelji u onom trenutku nijesu znali, što da kažu. Alojzije držeći čašu, nastavi: »Ja znam krstiti, pa će je

krestiti». Stade je odmah polijevati vodom u isto vrijeme jasno izreče riječi: Ja te krstim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga. Kad je izatoga izlazio iz njihove kuće, reče na pragu sav veseo začuđenim roditeljima: »Ako vaša kćerka umre, ravno će u nebo.«

— Je li Jukiko govorio Inabi o vjeri prije nego ju je krstio? upita o. Guido malu Mariju.

— Nije joj govorio o vjeri, Inabi su bile tek tri godine. Iza krštenja odmah je umrla. Revni se je Jukiko od srca veselio, što je Inabá otišla ravno u nebo.

Majka je žalila gubitak drage kćerke, i eto je k redovniku. Stade pričati, kako je Jukiko krstio njezino dijete i doda: »Jukiko mi je rekao, da je moja kćerka ušla u nebo i tko hoće onamo, da se mora prije krstiti. I ja bih htjela upoznati katoličku vjeru i krstiti se.« Redovnik je stade poučavati i ona primi sveto krštenje. Njezin je život takav, da je sad uzorom ostalim kršćanima. Dobri Jukiko nije tajio svoga veselja radi nove obraćenice.

Jednog dana eto opet k meni male Marije, pripovijeda o. Guido; bila je vanredno vesela, pak će mi:

— Znaš li oče, da je Alojzije obratio i oca?

— Kako?

— Plakao je! Govorio je roditeljima: Majko, ja primam sv. pričest, dvorim kod sv. mise, a ti i otac još ste pogani, častite Budu. To je govorio i suze ronio. Sinoć reče otac Jukiku:

— Sinko, ja bih se rado krstio, ali ne znam, kako mi se treba vladati u crkvi, ne znam moliti, a niti znam, kako bih govorio s ocem Guidom. Ja sam u velikoj neprilici, jer baš ništa ne znam.

— Oče, nemoj se za to uznemirivati, ja će učiniti sve što treba.

Kad je to čula majka, i vidila, kako je njezin muž pripravan da se krsti, reče i ona sinu: »Znaš, Jukiko, i ja će se krstiti.«

Sad se mali Alojzije marljivo lati posla. Kad se je njegov otac iza dnevnog napornog rada umoran vraćao kući, vodio ga je mališ u crkvu S. Gonzala. Tu je slušao tumačenje katekizma i zdušno se pripravljao za sveto krštenje. Mnogih i teških žrtava ga je stajalo krštenje.

Iza nekoliko mjeseci dade se krstiti on i njegova žena. Sada je cijela obitelj Tamura kršćanska, puna vjere i revnosti. Ocu Guidu iskazuju osobitu čast i ljubav, kad ih pohodi. Najviše se dakako raduje njegovom dolasku mali Jukiko — dobri Alojzije, koji je pravi apostol, pun revnosti i ljubavi. S. Dragičević D. L

GOSPODINE ISUSE DAJ:

Da upoznam sebe, da upoznam Tebe,
Da mrzim sebe, da ljubim Tebe,
Da se ne uitam u sebe, da se uitam u Tebe,
Da budem među osima, koji su odabrani od Tebe.
Iz molitve sv. Augustina.

KOGA IDE, NEKA ČITA.

Posljednja ozbiljna riječ prelata † Matije Rihtarića kat. hrv. ženama.

Dodem jednoć k jenomu župniku u Slavoniji, mojemu kolegi. U srcu je Slavonije, a župa mu je čisto njemačka. U razgovoru pitam: Čuješ, kako to da su u tvojoj župi sami Nijemci? Zar nije tu bilo naših ljudi? Kamo su?

Zupnik reče: »Bilo je ljudi, bilo je naših ljudi, ali su nestajali. Ja sam se sam za to zanimal i ispitivao sam starije o tom. Jeden mi teče: Gospodine, kolo je krivo, što je naš narod izgibao. Kolo, prelo i ples. Mlade su žene pjevale: Volim kolo plesat nego djecu radati! Ovdje tražite uzrok ovomu prokletstvu. Cura se uđa. Ko cura vukla se okolo po zabavama, a sad kad se udala, da je, što bi biti imala, ostala bi kod kuće, pazila bi na svoga muža, i kad dode vrijeme — a zato se i udala — rodila bi dijete i odgajala ga. Ali ne, će ona da ostavi kolo, ples i zabave. Trebalо bi da ima dijete; zanosila ga je; znalo se, da ga je zanosila; ali ga na svijet nije rodila. Ubila ga! Nije bilo vjere, nije bilo straha Božjega. U crkvu nije hodila; ili ako je hodila, isla je da se pokaže. Za propovijed nije marila, ni za svetu isповijed, ni za pričest, pa eto, nije se bojala grijeha i ubijala je dječicu u sebi.

Tako je činila jedna, tako druga, treća, peta i deseta, i tako je bivalo naroda sve manje i manje. Najposlije ne će biti nikoga, ni ženskih ni muškaraca. Ono nešto, što ih je ostalo, otišli su u svijet, jer nijesu bili kadri da obrade zemlju. Došao Švabo, najprije ko radnik, ko težak, ko sluga, a na to pokupovao našu zemlju. Ovako je nastala Slavonija njemačka i madžarska.

Napose se ovo svojevoljno pometanje djece širi kod neudatih, kod palih djevojaka. Boga se ne boje, učine grijeh, zanose i ubiju dijete prije nego ga rode. Ne ide ovamo, ali ja bih mogao navesti cijela sela naših ljudi, koja su ovako izumrla. U njih su se naselili tudi ljudi.«

Dovle onaj slavonski župnik. A mi danas na žalost svoju vidimo, kako se to zatorno zlo, gore od svake kuge, sve više šri gotovo po svim hrvatskim krajevima. S ovim čedomorstvom u utrobi majčinoj uporedo hara u vijeku, što su ga ponosno nazvali »vijekom djeteta«, i sprečavanje poroda, mnogi muževi i žene ne će da imadu djece i protiv naravnog zakona te protiv glavne svrhe ženidbe čuvaju se djece.

Cuj me sad ti, koja čitaš. Bog je rekao prvomu čovjeku i prvoj ženi: Idite, množite se, radajte i napunite zemlju. Već kod začeća djeteta stvara Bog dušu, stvara je za nebesa. Ovo se dijete ima roditi i krstiti; a kad umre ili u djetinjstvu ili odrasloj dobi, trebalo bi da dođe u nebo, na jedno od onih mjesa, što su ih izgubili buntovni anđeli.

A eto! Majka, vlastita majka govori dragomu Bogu: Ne, ne češ ga imati! I ubije ga prije nego se je moglo roditi i krstiti!

Kakav grijeh, kakav strahoviti grijeh je to! S potpunim pravom ga Crkva kažnjava izopćenjem (Kanon 2350. § 1.).

Ova majka, ova okrutna majka nije nikad vidjela ovoga svojega djeteta. Ipak će ga jednoć vidjeti. Kada? Na sudnjemu danu. Ondje će se sastati. Poznat će se. Čim se vide, znat će: Eto, to je moja majka! — To je moje dijete! Kakvim licem, kakvim će obrazom pogledati majka ovo svoje dijete, dijete, kojemu ona nije dala, da bude kršteno, da bi moglo jednoć Boga gledati! Ubila ga je, kad je svojevoljno otjerala plod utrobe svoje.

Da se to dijete rodilo i krstilo ili da je umrlo bdmah iza krštenja, ili prije nego je moglo osobno sagriješiti — prije porabe razuma — ravno bi išlo u raj. To mu je zasluzio dragi Isus. I da je dulje ostalo u životu, do odrasle dobi, opet bi moglo doći u nebesa, kao evo i mi.

Ali sad je okrutna mati-nemati kriva, što to dijete nikad, u vjeke vjekova ne će gledati dragoga Boga. Mislim, da se ne varam, ako rečem, da će ovo dijete na sudnjem danu oštrim licem pogledati svoju majku i reći: — Ti si dakle ta okrutna žena, koja niјesi imala srca za mene, da me rodiš na svijet, kako je to odredio Bog, nego si me udavila u utrobi svojoj. Bila si zvijer, a ne majka. I da me je zvijer proždrila poslije krštenja, ne bi mi otela života nebeskoga, kao što si mi ga otela ti, nemati, kad si mi ubila i tijelo i dušu. —

Ako je dakle svojevoljno pometanje djeteta pravo zločinstvo, pravo čedomorstvo pred Bogom i pred Crkvom, to je i grješno sprečavanje zateča, kojim se supruzi čuvaju djece, »mrzost pred Bogom«, premda tu nema govora o umorstvu. Duh Sveti u prvoj knjizi Mojsijevoj 38, 9-10 pripovijeda, kakova je kazna stigla Onana, koji je činio takav grijeh. »Ubio ga je Gospodin, jer je učinio djelo grđno.«

Što je tada bilo Bogu mrsko, to ni danas ne može nitko niti išta opravdati; a dirati u ovaj zakon Božji, znači potkopavati temelje ljudskoga društva.

PIJO XL I SLIJEPCI

Miss Gockel je predsjednica jedne katoličke organizacije u Americi. Ona je došla u Rim i donijela sv. Ocu u ime svoje organizacije oveću količinu crkvenog rublja. Kad je to predala sv. Ocu, reče, da ima kod kuće slijepa brata, koga svaki dan vodi u crkvu k sv. Misi i pričesti, pa moli blagoslov za toga brata. Sv. Otac će joj na to: »Utješite svoga brata, recite mu, da smo ovdje na zemljii svi slijepci, pa ne vidimo ni onoga što je u prirodi. Kako malo shvaćamo od onoga, što je pred našim očima! Kako malo poznajemo ljepotu, koju je Bog očitovao u svojim djelima! Nadajmo se, da ćemo se jednom svi skupa naći u Božjoj svjetlosti, gdje ćemo upoznati tolike stvari, koje su nam sada u tamni!« A.

DUHOVNE VJEŽBE.

U naprednih katoličkih naroda postoje Domovi duhovnih vježba, do kojih mnogo drže i visoko ih cijene svi, koji ih dobro poznaju. A što je Dom duhovnih vježba? To je kuća, kamo dolaze katolici, da u tišini i sabranosti po tri ili više dana nastoje oko spasenja i posvećenja svoje duše.

Da to malko protumačim. Kad imaći da slažeš račune, onda, se zavučeš u sobu, gdje ćeš biti sam, ili otpraviš djecu, da ti ne smetaju, čavrlijanjem. Kad dak uči, potraži mjesto, gdje će biti sabran. Tako eto katolici, kad hoće da porade oko najvažnijega posla, spasenja duše svoje, povuku se u samoču, ostave nekoliko dana svagdašnje brige i poslove, podu u Dom duhovnih vježba. Tamo je sve tako uređeno, da se nemaju ni za što drugo brinuti nego za to, kako će udesiti svoj život, da si osiguraju spasenje.

Šta dakle rade u Domu duhovnih vježba? Mole se mnogo dragom Bogu, jer je molitva ključ, koji čovjeku otvara vrata nebeska; razmišljaju o vječnim istinama, da spoznaju put, koji vodi u život; ispituju svoju savjest, da vide, u čemu su zašli s pravoga puta; stvaraju odluke, da će odsad s pomoći milosti Božje provoditi život, koji će biti u skladu sa zakonom Božjim.

Svaki dan u određene sate skupe se oni, koji čine te vježbe, u kućnoj kapeli ili u dvorani, pa im svećenik u razmatranjima tumači vječne istine, doziva im u pamet kršćanske dužnosti, otkriva im zamke duha paklenoga, pokazuje im ljepotu i sladost kršćanskog življenja, upozoruje ih na opasnosti grješnoga svijeta, spasonosnost čestog primanja svetih otajstva itd.

Pitati će tko god: Zašto se ovi čini kršćanske bogoljubnosti zovu duhovne vježbe? Evo odgovora. Sjećate se, dragi čitatelji, kako su u vrijeme svjetskoga rata vojnici činili svoje vojne vježbe. Izašli bi na polja ili na brda, razdijelili bi se u dvije stranke, kao u dvije dušmanske čete, i onda se primicali jedni drugima; kod toga bi se skrivali, ukopavalj, da ih ne pogodi neprijateljsko Jane. Tu bi se trčalo, penjalo, lijegalo, a sve ovo stajalo je truda i znoja. Pa i u vojarnama svaki se dan vojnici vježbaju, da budu jači i okretniji, a slušaju i pouku o ratnoj vještini. Oružje moraju držati čisto i spremno. Tako rade i u mirna vremena.

A eto i ljudski je život borba, rat, kako veli Duh Sveti: »Vojna je život čovjekov na zemlji«. Pa još kako sudbonosna i opasna vojna! Jer tko podlegne u toj vojni, taj gubi vječni život, nikad lica Božjeg ne će vidjeti niti uživati beskrajnog blaženstva nebeskog.

Nije li dakle mudro i pametno, kad se katolik povlači u tišinu kuće duhovnih vježba, da тамо ojača za borbu s dušmanom svog vječnog spasenja i da bude okretan i vješt u odbijanju nastajaju sotone, strasti svojih i grješnoga svijeta?

U 4. broju Glasnika pokazat ću, kolika je korist od Domova duhovnih vježba.

Miroslav Vanino D. L.

IZ CRKVE I SVIJETA.

Novi način borbe za obranu vjere. Komunisti nadoše posebni način organizacije. Zovu je »stanica«, pa su s njome svagdje vrlo lijepo uspjeli. Tu su organizaciju preuzeли Rusi, koji vjeruju, pa je upotrebljavaju, da sačuvaju kršćanstvo u Rusiji. Tajna je te organizacije u ovom: Ljudi istoga mišljenja slože se i zajednički šire svoje nauke. »Stanica« nije dakle nikakva stranka, ni društvo a nije zapravo ni organizacija već tek malena jurijačeta, koja se tu i tamo sabere, pa prema prilikama jurija i osvaja tlo. Ove su se stanice već do sada rasirile po čitavoj zemlji čak do Sibirije. Imaju one razna pomagala kojima se služe, otvorile su dapače kao pomoć svojim prijateljima razne konsumne udruge, koje rade mnogo bolje od boljsevičkih. Te su stanice nada za bolju budućnost. One su lijep dokaz svemu kršćanskom svijetu, kako valja raditi, da se sačuva vjera i u najvećim progonima. Stanice su dakle nov način kršćanske akcije i to vanredno dubok i dobar. To je sadašnji svjetovnički apostolat iz katakombe, koji s uspjehom vojuje protiv poganstva naših dana.

Njemački biskupi o stampi. U Fuldi u Njemačkoj sastadoše se na godišnji dogovor njemački biskupi. Odatile razaslaće svim svojim svećenicima pišmenu poduku, kako će raditi protiv blatne knjige. U toj poslanici pišu: Nečista i blatna knjiga preotela je mah. Puna je gadnih stvari iz spolnoga kriminalnoga i divljega života. Vježtaci tvrde da u Njemačkoj izlazi takvih blatnih stvari preko tri milijarde na godinu, to jest 50 knjiga na svaku glavu. U jednom samo katoličkom gradu našli su, kad su samo jedanput tražili, 50.000 a u drugom 100.000 takvih knjiga. Ta će kuga uništiti sve. Odakle toliko širenja toga zla? Otud poglavito, što ljudi ne znaju i ne mare za tu pogibelj, ocevi su i majke u tom tako slijepi, da bi ih valjalo oštro kazniti. Eto polje rada za svećenstvo, katoličku štampu i narodne zastupnike. Svećenstvo valja da otkriva narodu, kako ta nečist i blato dolazi u ruke mladeži u obitelji. Valja da živo opominje nesamo mladež već i odrasle, napose majke. U svemu će ga tomu pomagati katolička štampa, osobito naši nedjeljni i župni listovi.

Internacionalna židozidarija. Kako je poznato, ukinute su u Mađarskoj iza uništenja komunizma sve židozidarske lože, jer su aktivno radile, da se proširi revolucija. Nedavno je izšla knjiga nekoga bivšeg velikoga meštira, koja hoće da dokaže, da je židozidarija nepolitičko društvo, koje poštuje vjeru i čini dobro na sve strane. Svaka pojedina ova tvrdnja odbijena je u kršćanskoj štampi i dokazano je izvacima iz ložnih listova, da tvrdnja toga bivšeg meštira nikako ne stoji.

Ljeti 1927. otvorena je u Jerusolimu, kako izvješćuje »R. W. K.« nova loža pod naslovom »Gora Sionska«. U Australiji je židozidarstvo vrlo rašireno i moćno. Ima tamo 400 loža, pa je svaki četvrti Australac židozidar. Sva uplivnija mjesta, javna i privatna, u njihovim su rukama. Velika loža u glavnom gradu Australije Melbournu, imenom »Viktoria«, primila je prva prijašnje ratne neprijatelje engleske u svoje članove. Engleska loža povećala se 1926. za 93 lože te ima danas 4.217 ateljera, od toga ih je 996 u Londonu. Engleskih loža ima u samoj Engleskoj 2535 a 686 ih je izvan nje. Najveće američanske lože jesu ove: Velika loža u Newyorku sa 320.000 članova; velika loža u Illinois ima 270.000 članova, Pensylvanska 220.000 članova. Od 46 guvernera, koji upravljaju pojedinim državama Američke Unije, trideset i dvojica pripadaju loži. »New Age Magazine« donosi iz pera Williama Vaila, prijašnjega vrhovnog velikoga meštira škotskoga obreda u Meksiku, da je loža u Meksiku jako napredovala i broj se njezinih članova podvostručio. Lože su u Meksiku posljednjih godina otvorile 1100 večernih škola, posve nezavisnih od vlade. Te škole utječu silno na radničku mladež u zemlji. Odatile se može prilično razumjeti današnje proganjanje vjere u toj državi i šutnja velike svjetske štampe o Kalesovim krvološtivima. Židozidarija se spremila da učini s Kristovom Crkvom ono, što njezini praoči učinile s Kristom: hoće da povede Crkvu na Kalvariju i razapne je na križ. Ali oni zaboravljaju, da je Krist upravo na križu pobijedio.

M.

Zahvalnice

RATNE USPOMENE.

Zagorje. Bio sam u prošlom svjetskom ratu. Povrh svih onih ratnih grozota bio sam i tužen na vojni sud radi neke stvari. Predviđao sam pogibelj, koja bi me mogla snaci, jer je bilo obično, da se vjerovalo više tužitelju nego optuženom. No prije nego sam išao pred sud, dobio sam nekako u ruke Glasnik Srca Isusova. Citajući u njemu one lijepe članke i zahvalnice, nešto mi je u srcu govorilo: »Taj će i tebe spasiti!« Skrušenom molitvom utečem se Presv. Srcu i zamolio ga, da mi ono bude braniti kod suda i voda i čuvat u sve ratne dane. Zavjetovalo sam također, da će se u Glasniku javno zahvaliti, i biti doživotni preplatnik Glasnika te dati svake godine da se služi jedna sv. Misa na čast Srcu Isusovu. I doista se stvar kod suda glatko riješila, i ja bio oprošten svake kazne. Bio sam na fronti od prvoga dana tím je rat počeo pa do zadnjega, kad se je svršio i ostao sam netaknut od tanaka i svakoga drugog oružja i zdrav se kući povratio. Svoju obetanju izvršujem, samo sam sa zahvalnicom što malo okasnio. Lj. K.

U SRCU ISUSOVU JAKOST.

Zagreb. U teškoj bolesti pred velikom operacijom obratih se k Tebi o Presveto Srcu Isusovo. Ti utjeho žalosnih i zdravlje bolesnih. I Ti si me, Sine Božji, u času prije moje operacije ohrabrio i utješio. Ufajući se u Tebe Presv. Srce Isusovo sretno sam prošla operaciju. Tebi na slavu i hvalu darujem 100 d. Zavjetovala sam se, da će držati i Glasnik Presv. Srca Isusovu do smrti. Hvaljeno bilo po sve vijeke ovo vrlo milosti, koje k sebi zove sve umorne i opterećene!

S. K.

MAJKA ZA DIJETE.

Hrvatska. Prije nekoliko mjeseci nastradao mi je sinčić Marijan na nozi. Prema mišljenju samih lječnika držala sam, da je nogu slomljena i da ne će više njome ići. U teškim borbama i brizi za ozdravljenje djeleta skrušeno se utekoh P. S. I. Dok je moj sinčić provodio najteže vrijeme svoje bolesti u bolnici, ja sam čvrsto vjerovala u pomoć Božju. P. S. I. uslijalo je moje molitve. Ne samo, da mu nije nogu ostala kraća, kako su me uvjerali, već se je posve zdrav povratio kući. Stoga zahvaljujem P. S. I. najtoplje na udijeljenoj mi milosti. Kao vanjski znak zahvalnosti žaljem 100 D. za Glasnik. M. B.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽANSKOMU SRCU.

Bački Monoštior JA Moleči S. I. i zavjetovavši se držati Glasnik dobio suprug službu. — Banja Luka AZ Slava Bož. Srcu, koje je bilo utjeha bolesnoj majci. — Beograd MF Pomoglo bolesnom bratu. — Ciglena IK Ustajnom pobožnošću S. I. pomožen u gospodarstvu i zdravlju. — Čazma AŠ Riješilo me teške bolesti. — Čerević MB Ozdravilo mi sestruru, majku sirotne dječice. — Drivenik MH Isus i Marija bili mi u pomoći u mnogim nevoljama. — Gerovo FC Našao službu. — Gjurđevac RH Zavjetovavši dar S. I. ozdravila. — Gumjera DB Tri lječnika ne pomogao majci, pomože Bož. Srcu. — Hrženica JB Bilo mi na pomoći pa mu se i dajde preporučujem. — Hum PR Osjetio njegovu pomoć u gospodarstvu. — Ilok MM Ozdravilo tešku glavobolju. — Ivance ZZ Zagovorom sv. Ante kod Bož. Srca sretno riješeni sporovi obiteljski i vanjski. — Kajgana KM Uslijalo me za gospodarstvo i zdravlje. — Karlobag RF Štitilo me P. Srce u pogiblju. — DP Sačuvalo mi dijetu. — Kapela KL Jednom uslijana okajavam nezahvalnost. — Klana MB Ozdravio mi muž 9 m. bolestan. — Klanjec ON Zahvalna zagovor sv. Jude Tadeja darujem za misiju. — Klenovnik JV Pomožen u liječenju. — Kobaš BJ Sin zanatlija dobio mjesto. — Korčula OP Povraćeno zdravlje. — Kostrena MT Zagovorom sv. Terezije primila željenu milost. — DP zahvaljuje za primljeno, moli za

još potrebno. — **Kotoriba** MH, FC i KV zahvalne za uslišenje šalu dar. — **Kraljeva** Vel. ML Preporuča svoje boli Bož. Srcu. — **Krap.** Toplice Lj K Sretno prošao kod suda na fronti. — **Križišće** MB Sinčiću ozdravila slomljena noge. — **Krk** MS Uslišana molitva zagovorom † bpa Langa. — **Kukujeveci** MB Blagoslovom je pratilo moje dijete. — **Kuna IV** Ozdravilo sina vojnika. — **LF Nasao** izgubljeno. — **Lepoglava** MC i TK Vratilo S. L zdavljče djetetu. — **Lokve** DB Molitvom majke pomoženo djetetu. — **Luka VH** Sretno se oženio. — **Ljubljana** EH Pomođe mi P. Srce u nevolji. — **Martinska Ves** KR Devetnicom P. Srce povraćeno zdravlje. — **Melcher MG** Zahvalna Bož. Srcu ostajem s njim sjedinjen i darujem 5 dol. za Svetište. — **Mursko Sred.** AK Sama svemoć Bož. Srca otela me smrti. — **Nova Kapela** Gđ. Medu ostalim utekla sam se zagovoru svog liječnika, † bpa Langa i moji sinovi sretno položile ispite. — MB U pogibli za ruku hilj. na pomoć M. Božja. — **Novi Vinodol** VD Kćerka sretno prošla u řeškom porodu. — **Novoselo TM** Ostavljenoj od ljudi pomođe Bož. Srce u bolesti. — **R-M** Sačuvano zdravlje mužu. — **Nuštar FP** Olakšalo mi teške bolje. — **Odra RV** Bož. Srce mi vratilo zdravlje. — **Osijek JM** Dobio namještenje. — **ER** Zahvalna za sretan porod. — **Orahovica SR** Napušteno dijete od liječnika pridigao Bož. Liječnik. — **Orašac LL** Moleći devetnice P. Srce i M. Božjoj strpljivo mogla podnosi klevete. — **Petrovaradin DJ** Pouzdanjem u Bož. Srce vježbala u bolesti. — **Pokasin BS** Utekao se Ses. Celini i pomožen da može raditi. — **Popovača PR** Zagovorom † bpa Langa prošao na ispit. — **Rasinja SM** Kod Presv. Srca zagovorio me † bp Lang. — **Rovinje NN** Nebrojeno puta, me od mladosti S. I. pomoglo. — **Razloge LT** Bilo mi S. I. utjeha proti klečetama i pomoć u bolesti. — **Retkovići BM** Preporučila se više puta Ses. Celini i bila uslišana. — **Sali NF** Obecavši P. Srce veliku devetnicu bolest mi, krenu na bolje. — **Salmon Id** KT Često mi pomogao Isus po zagovoru Svetih svojih, a sad ga molim da mogu u redov staze. — **Sibinj JM** Stalno štovanje Bož. Srca vrlo je koristilo meni i obitelji. — **Sikirevcu PP** Konačno postigao mir obitelji po S. I. — **Sinj JS** Riješilo me S. I. pogibeljnog posla i pomoglo za namještenje. — **Lipovčani KS** Šest mjeseci bolesno dijete odmah ozdravilo, kad sam se utekao zagovoru † bpa Langa. — **Skopje MO** Stavljam sebe i obitelj pod zaštitu Presv. Srca, koja nas štiti. — **Split MR** Od S. I. primio mnogo milosti. — **Sombor RM** Olakšalo mi Presv. Srce životnu borbu. — **Starigrad MK** Na zagovor Svetih uslišalo me Bož. Srce. — **Sušak SM** Preporukom † bpu Langu i zagovorom Svetih postigla sam već mnogo milosti od P. Srca. — **SŠ** U pogibli kćerkina zdravlja utekla se sv. Obitelji i bila uslišena. — **BK Prevarenoj i ostavljenoj** obitelji pomogao zagovor sv. Terezije. — **Šamac SI** DB Usrdna molitva obitelji za bolesno dijete bila uslišana. — **Šaranovo JL** Zagovorom M. B. Bistričke pomoglo mi P. Srce. — **Sibenik AB** Češće već, a osobito u stanbenoj krizi uslišalo nas Bož. Srce. — **Šid AM** Dragom unučetu pomoglo Bož. Srce. — **Škrlevo JM** Sačuvano dijete u pogibli. — **Trovitica MM** Primila već više milosti od S. I., sada prosim jednu osobitu. — **Trsteno AT** Zahvalna šalje dar, jer ju S. I. pomoglo u nevolji. — **Valpovo AF** Obecala dar S. I. i bilo mi je bolje. — **MM Brigu** za mene i sina olakšala mi zagovorom sv. Terezija. — **Varaždin MC** Duševne teškoće olakšala molitva Bož. Srcu. — **Velika RI** Sretna što mi je dijete primljeno u sjemenište zahvaljujem Bož. Srcu. — **Vel. Grdevac AH** Oslobodilo me teškog probadanja. — **Vukovar MK** Ozdravilo dijete. — **Zagreb JG** Presv. Srce M. Božja i sv. Josip pomogli mi u bolesti. — **AM** Brat moj želiо je da prije smrti položi još jedan ispit i Presv. Srce pomoglo mu do tog nevinog vješlja. — **ZO** Obecavši javnu zahvalu P. Srce ispunila mi se želja već "drugi dan". — **ZK** Trim devetnicama † bpu Langu postigla tri milosti. — **SK** Isus me hrabrio prije operacije i utješio poslije nje. — **JŠ** Popustila tešku bol. — **M Sch** Ozdravila bez operacije, koju su liječnici držali prijeko nužnom, a utekla se međutim P. Srce. — **MT** Popravilo se stanje mogu bolesnog ujaka. — **Gj S** Hvala Bož. Srcu na pomoći pri prodaji nekretnina. — **JD** Povratilo mi zdravje gbla. — **RR** Uspjela operacija zagovorom † bna Langa kod P. Srca. — **DM** Bož. Srce mi često pomoglo. — **JK, IO, RS, OZ, MP i BS** zahvaljuju za razne uslišane molbe. — **Zlobin TS** Ublažilo mi teške bolove.

Vijesti

Veliki Bukovac. Od siječnja do kolovoza primile smo 770 naknadnih sv. Pričesti. Koncem svibnja primljene su 72 nove članice. Tri smo morale isključiti, jer su se pokazale nevrijedne. Svetkovinu Presv. Srca proslavili smo u sam petak: Svetotajstvo cijeli dan izloženo pratili smo navečer u sjajnoj procesiji kroz vrt grofa Draškovića. Na euharistijski kongres u Koprivnici posle smo i mi pod svojim barjakom i sretne smo bile, što smo toliko lijepa vidjele i čule, napose od našega Preuzv. g. nadbiskupa. I ovom zgodom izričemo srdačnu zahvalnost svomu preč. g. župniku, koji se toliko trudi vođeći nas putem poštjenja i ljubavi Isusove.

A. Osivnik, glavarica.

Velika Gorica. Naše Djev. Društvo S. L. primilo je u travnju 120, u svibnju 130, u lipnju 180, u srpnju 165, a u kolovozu 190 sv. Pričesti u naknadu Bož. Srcu za grijeha našeg naroda. S našim veleč. g. župnikom hodočastile smo o blagdanu Presv. Srca u Zagreb, poslije opet Majci Božjoj na Bistricu te joj izručile svoje i narodne potrebe.

Da što svečanije proslavimo svetkovinu Krista Kralja, zeljele smo da na taj dan bude i primanje u naše Djev. Društvo S. L i da nam tom zgodom progovori koji veleč. otac Isusovac. Kad je ovo drugo bilo tek u drugu nedjelju 6. stud. moguće, odgodili smo i nismo se pokajali, jer su dva govera, što nam ih je držao vel. o. rektor Lj. Dostal, obnovila u nama ljubav Kristu Kralju i njegovom svetom zakonu. Radosno je pohrilo 35 novih članica pod njegov barjak, a s njima smo i mi prijašnje obavile obnovu posvete.

Selca na Braču. Prošle godine proslavljmo desetogodišnjicu opstanka Djevojačkog Društva S. L. Naš veleč. g. župnik priredio nam je za ovu prigodu trodnevnicu kao pripravu. Svako jutro držao je zgodnu propovijed, crtajući naš rad kroz minulih 10 godina i potičući nas na novi život i novu revnost u duhu današnjih potreba. Na sam dan slavlja, baš na 1. petak u svibnju pred izloženim Svetotajstvom iz propovijedi i pobožnosti Srcu Isusovu pristupiše sve članice k sv. Pričesti. Našem se slavlju pridruži i mjesni III. red sv. Dominika i više pobožnih vjernika. Čedno da, ali nastojasmo da što pobožnije ovu zgodu proslavimo molitvom, razmišljanjem, skladnim pjevanjem te vrućim željama i odlukama za budućnost.

Naše Društvo ima 105 članica. Razdijeljeno je na 4 skupine, svaka sa svojom reniteljicom. Imamo 3 odsjeka i to: za dobru štampu, naknadnu sv. Pričest i ukras crkve.

Marica Stambuk, glavarica.

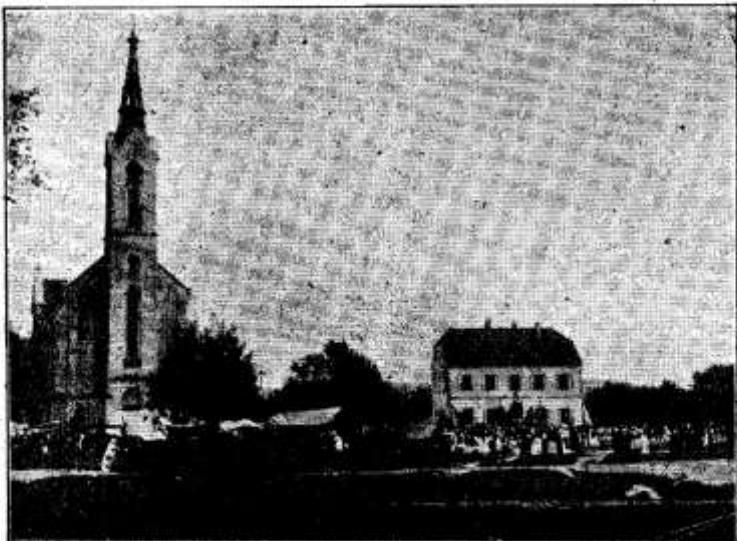
Veli Iz, (Dalmacija). Na 17. lipnja 1927. god. osnovano je u ovom selu Djevojačko društvo Presv. Srca Isusova. Imala nas 51 članica. Pripravljale

Djevojačko društvo S. L. u Voloderu.

smo se dugo vremena, kako da osnujemo ovo društvo, koje je za djevojke veoma korisno. Ta nam se je želja ispunila. Mnogi nam se rugaju, da nas od društva odvrate, ali nas Presv. Srce Isusovo krije. — Sastajemo se svake nedjelje poslije podne u crkvi. Molimo zlatnu krunicu s litanijsama pred slikom Srca Isusova, koju smo nedavno kupile u Zagrebu. Prije Krunice dobivamo od vlč. župnika, našeg upravitelja, krasnih poticaja na što krepošnje življene. Uči nas pjevati razne pjesme u čast Presv. Srca. Pričešćujemo se svake prve nedjelje u mjesecu u naknadu za uvrede dragom Isusu nanesene. Mnoge se članice pretplatiše na Glasnik S. I. Svaka članica ima krasni molitvenik »Srce Isusovo spašenje naše.«

Molimo drago Srce Isusovo, da rasplamti ljubav svoju kao u nama, tako u svim djevojkama našega sela. **Marija Bilan, glavarica.**

Župna crkva u Voloderu u Moslavini.

Voštane u Dalmaciji. Moja zabitna župa na obronku bosanskih gora doživjela je 26. VI., uz gruvanje mužara i slavljenje zvona, izvanrednu svečanost u čast Bož. Srca. Sami seljaci grade crkvu, siromašni su, lanjske godine stradali su od suše i povodnje, ali su ustrajni i posao ide. Premda gradnja nove crkve nije dovršena, ipak je puk želio, da se svećano blagosloví novi kip Srca Isusova. U tu svrhu uputila se brojna procesija sa milovidnim kipom iz kapele sv. Klimenta pjevajući zlatnu krunicu u staru, trošnu župnu crkvu. Iza propovijedi bio je blagoslov kipa Bož. Srca. U tom svečanom času sjetili smo se zahvalna srca na osobiti način plemenite gosp. Julijane ud. Seđer, koja je poklonila ovaj kip, kao i vrijednog gosp. Franu Košaku iz Velike Gorice, koji nam je posao na dar lijepu novu sliku Presv. Imena Isusova. Hvala im od srca! Djevojačko Društvo S. I., osnovano lanjske godine o misijama, lijepo napreduje, članice su marljive te rado i postojano dolaze na mjesечne sastanke i na sv. Pričest svakog prvoga petka. Veseli me, što je pobožnost spram Bož. Srca zahvatila duboki korijen. Ova silna pobožnost korisno djeluje na duševnu obnovu cijele župe. A to je za duhovnog pastira najveća utjeha.

Zupnik L. P.

KNJIGE.

Scherer — Lang: Zašto ljubim svoju Crkvu? Nakladom odbora za gradnju »Doma biskupa Langa«. Ta krasna knjižica dolazi izvrsne baš u naše dane gdje se boj protiv Kristove Crkve bije već i kod nas na sve načine i svakovrsnim oružjem. Ako to djelo i nije veliko — 157. str. džepnoga oblika — ipak nam posve jasno osvjetljuje svetu Crkvu, otkriva nam njezinu istinitost, veličinu i ljepotu, pokazuje nam divne darove, što nam ih Bog po njoj daje. Tko tu knjižicu pročita, pa bio i bladniji, osjetit će i ponos i sreću, što je katolik i što ima takvu Majku. Djelo je pisano jasno, živo, čuvstveno. Čitat će ga s velikom radošću i korišću svi. Ima i krasan naslovni list, što ga je izradio jedan veoma daroviti student naše umjetničke akademije, koji je izradio i naslovni list i mnoge lijepе crteže za naš Glasnik. Uzmi i čitaj!

Reynes Monlaur — E. Šah: Suzana, roman jedne djevojke, prijevod iz francuskoga. Tko tu knjigu pročita, ljubit će više Gospodina našega Isusa Krista. To joj je najljepša preporuka. Sigurno će omiljeti i našim djevojkama kao što je omiljela francuskim.

UREDNISTVO JE PRIMILO:

Scherer — Lang: Zašto ljubim svoju Crkvu? Cijena Din. 10.— Narudžbe prime: Zemaljni ured sv. Marije, Zagreb, Kaptol 3.

R. Monlaur — E. Šah: Suzana. Stoji D 15.— a samo D 10.— za onoga, tko naruči sva četiri romana trećega kola »Knjižnice Dobrih Roman«. Društvo Sv. Jeronima, Zagreb, Trg kralja Tomislava 18.

DAROVI U MJESECU PROSINCU 1927.

Za sv. Mise: Berkasovo AA 10 Celje KS 45 Chicago MM 1 Dol. — Cleveland MB Dol. 1. — Čapljina VB 15 Eskinabu AG Dol. 1. — KO Dol. 2. — Farmington S i HG Dol. 2. — Glina IB 25 New York AZ Dol. ½ Orašac LL 30 Orlík MG 20 Pittsbrug KP Dol. 1. — Razloge LT 60 Satnica AK 20 Sikirevc PP 10 Sprague MM Dol. 1. — St. Louis MB Dol. 1. — St. Topočja LM 20 Tiborjanci MD 25 Vel. Grdevac AH 30

Za Svetište S. L: Amerika RS Dol. 1. — Beaver VB Dol. 1. — Brestača SA 2 Brestovac FV 12 Ciglena IK 30 Cleveland MB Dol. 1. — Čakovac EF 23 Čazma AŠ 30 Dalj TE 15 Dubrovnik LB 10 Hrvatska LT 20 Gerovo FC 100 Glina IB 60 Kaniža MP 25 Kobaš BJ 10 Komletinci ZC 10 Kuželj AB 10 Ljubljana EH 100 Melcher MG Dol. 5. — New Brighton JP Dol. 2. — Norris Ill AP Dol. 1. — Nova Gradiška CD 10 Novi Sad JS 10 Osijek ER 50, JM 25. Pakrac SF 15 Podgora AŠ 25 Prezid župljanka D. 250. — Satnica FP 12 Sesvete Ludbr. TJ 20 St. Petrovo Selo SP 20 Steelton AS. Dol. 1. — Šamac DB 50 Škrlejovo JM 20 Trsteni AT 40 Valpovo TP 30 Varaždin JP 5 Viškovci KS 10 Vranjic RM 20 Zagreb RD 100.

Darovi Srca Isusova: Antunovac JB 50 Bački Monoštar JA 10 Beograd AW 50, MF 10 Berkasovo AM 10 Breman BS 30 Brod EF 8 Cleveland I i EO Dol. 1. — MM Dol. 2. — Đakovo AK 10 Domagoić KD 30 Farkaševac KJ 20 Ferdinandovac KM 10 Gor. Bistra JB 100 Grabovac JS 10 Hreljin ZS 20 Hrženica IH 50 Hum PR 10 Ilaca HT 5 Jurjevo Brdo TP 100 Kaniža SV 10 Karlovci JR 15 Kespert PD Dol. 1. — Klenovnik VJ 50 Kotoriba, MH i FC 100, KV 10 Križevci IK 10 Kuželj JK 10 Lepoglava MC 10, TK 10 Lev. Varoš MD 20, KM 10 Lipik CM 10 Martinskavac KR 50 Prekobrdo KL 30 Prizna DP 23 Rasinja SM 20 Sinj JS 100 Sisak AM 23 Slatine MM 20 Sombor EB 100 Steelton AP Dol. 1. — Stubića don. Djev. druš. 20 Subotica PVL 20 Sušak SS 100, OBK 50 Valpovo JB 50 Virovitica TK 15 Vinkovci MG 10 Vukovar DD 10 Zagreb, JB 20, JR 50, MD 100, MT 35, SK 100, ZB 50.

Za raš. Glasnika S. L. Akron RB Dol. 1. Amerika IM Dol. 1. Amsterdam AB Dol. 1. Andrijeveci AB 10 Arisona MS Dol. 4. Bač, Breg JB 5 Banjaluka AP 3 Bjelovar IA 13, KK 50 Bretovac FV 15 Brezine IK 13 Brinje MM 50 Čakovec, ER 23 Capljina VB 10 Dalj TE 10 Desinić DM 10 Detroit AS Dol. 1. — BP Dol. 1. — Diklo MB 3 Dobrljin TH 11 Dobova MZ 8 Driv. Zagrad MH 50 Dužice VJ 38 Farmington S i HG Dol. 1. — Garešnica KM 10 Gjurgjevac MH 10, RH 20 Gradište JM 4 Holland Mih. NK Dol. ½, Yongstovn MB Dol. 8. — Karlovci IE 100 Keesport FM Dol. 1. — Klana MB Lira 10 Kneginec MP 8, jedna bolesnica 20. Korčula OP 25 Kostrena DP 30 Križiće MB 100 Kukujevci MB 10 Kuna na P. V. V. 5 Lačici IB 15 Lokve DB 50 Mitrovica LP 5 Mrkopalj ZJ 5 Nijemci JG 10 Novi Sad JS 10 Novoseljani FM 20 Novi Vukovar ED 50 Novi Vinodol VD 30 Novska NL 20 Nuštar FP 20 Odvorci JM 20 Orohovica SK 10 Orubica AG 10, LS 10, ED 50 Osijek MB 50 Petrovaradin DJ 20 Pitomača MP 6 Pokažin SB 10 Popovača PR 15 Razloge LT 20 Rovišće MN 20 Runa MB 13 Sali FN 10 Selnic AK 5 Sanj FL 3 Slatića JT 10 Sombor MP 5 Starigrad MK 10 Stolac FK 73 Subotica JH 7, KK 50 Sutomačica ŠČ 18 Sušak SM 50 Trnovitica MM 10 Tuzla HR 3 Valpovo AI 10, MM 12, MR 15 Vareš IL 20 Vel. Gorica RV 10 Vinkovci TA 10 Vrh ž. u. 14 Vrtoče KK 20 Vukovar AŠ 10 Zagreb AG 3, AK 5, FG 5, FV 5, IG 5, IH 20, IO 10, JD 20, JS 10, KG 23, KS 140, MČ 15, NS 120, RR 60, SS 85. Žemun IJ 5 Žuljana IC 3.

Za kruh sv. Antuna: Bos. Brod JB 5 Bunjani JM 30 Gjurgjevac AD 10 Kamenica AA 10 Kuželj KS 10 Lacitici IB 5, Lev. Varoš MD 20 Mar. Gorica MA 10 Novoseljani FM 20 Osijek JM 25 Razloge LT 20 Štakovci KS 25 Uličani AC 10 Zagreb MP 50 Žuljani IC 10

Dar S. L i Marijanu: Marjanci JB 100, Markušica MB 23.

Dar Majci Božjoj: Hrženica JB 10

Dar sv. Obitelji Zagreb M Sch 250. —

Dar sv. Josipu Hrženica JB 10

Dar sv. Anti Ivanec ZZ 30 Hrženica JB 10

Dar sv. Terezi Kostrena TM 10 Sušak SM 20 Zagreb RS 20.

Dar za duše u čistilištu Ivanec ZZ 20

Za Molitve Krap. Toplice FO 10.

Za Svetohranište Sikirevci EM 10

Za ulje vječ. svjetla Sv. Matej MJ 5

Za zvona Svetišta S. L Vel. Gorica MP 17

Za raš. dobre štampe Karlobag RP 10 Zagreb PP 10

Za Novicijsat D. L Domagović TF 50

Za Malo sjemenište D. L u Travniku: Cigleña IK 20 Zagreb IH 40 BK 500 i opet 500 Din. Razne kongregacije: 100 D., 500 D., 300 D., 300 D., 1000 D., 300 D., MS 1000 D., ML 100 D., Jedan samostan 927 D., CS 60 D., GH 20 D., GD 30, FV 20, JA 20, DA 10, LH 20, JM 10, osim toga iz Zagreba krasno misno odjelo.

Za Langov Dom: Domagović TF 25 Glina IB 100 Sušak SM 100 Sutomašica ŠČ 10 Zagreb RR 60.

Za Misije: Jongstovn NK Dol. 1. — Skoplje MO 20 Zagreb BS 5.

Za Misije na čast Judi Tadeju Klanjec NO 50

Za Misije među pogonima: Čerević ET 20 New Brighton JP Dol. 2. —

Misije među crncima Domagović TF 50

Za hrv. Misije među crncima Amerika J i DŠ Dol. 2. — Mala Górica

BM 100 Zagreb SR 30

Za Misijonski savez u Africi Vrbanj MZL 3

O. Mesariću za gradnju crkve S. L u Hamirpuru Bakar TM sakupila D. 44 Detroit BD Din 184.

Mg. Vizijaku Steelton AS Dol. 1. —

Urednik: Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. L rektor.

Tiskom: »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA.

God. 37.

Travanj 1928.

Broj 4.

ZA NAPREDAK »KATOLIČKE AKCIJE«.

Nakana Apostolstva molitve u travnju, blagoslovljena od sv. Oca.

Zar ne, kako lijepo je pogledati dobro uredenu vojsku, gdje stoji zbijena u redove kao jedan čovjek, prožeta jednim duhom, povezana jednom voljom; promatrati je, kako sva kipi od snage, poleta i oduševljenja nestrpljivo čekajući, da plane zapovijed, a ona se prelije kao silni val, poplavi i pregazi neprijatelja.

Sveci su rado zamišljali ovaj svijet kao nepregledno bojno polje. Vjekovni se tu biće boj između Svetlosti i Tame, Dobra i Zla, za neumre ljudske duše. Na povisokom mjestu stoji Isus Krist, naš Spasitelj, ogrnut odorom svoga kraljevskog dostojanstva. Njegovo oko mirno i dostojanstveno kruži bojištem. Visoko je izdigao zastavu dobra, vjernosti i odanosti Bogu. Oko njega se okupilo, svrstalo u bojne redove sve što je dobro i pošteno među ljudima: muško i žensko. Svaki ima svoje mjesto, nisko ili visoko, časničko ili obično vojničko. Svaki je zadovoljan i sretan, što smije vojevati pod zastavom takova vojskovođe; vjerno čuva svoj položaj, spremam, da na glas Kralja srne na dušmanina.

Koliko su pobude i snage našli sveci u toj slici! Osjećali su se uklopljenima u veliku cjelinu, okruženi povorkom najdivnijih boraca: apostola, mučenika, isповijedalaca i djevice. To ih je dizalo, ulijevalo im novu radost i hrabrost, ispunjalo ih nadom u sigurnu pobjedu. A to ih je poticalo i na revnost, na savjesno i ustrajno vršenje njihovih dužnosti. Znali su, da pobjeda stoji do vojnika. Samo onda će vojska pobijediti, ako svaki vojnik potpuno ispuni svoju dužnost. A kako da je oni ne ispune, gdje

se borę za tako svetu stvar, pod takvim vojskovodom, u društvu tako hrabrih i svetih boraca?

Katolička akcija

Od neko doba ova ratna slika traži put u svako katoličko srce, hoće da zaokupi sve Kristu vjerne duše. Već blage uspomene papa Pijo X., a još jače i češće sadanji sv. Otac Pijo XI. ističe, da je potrebno i da je dužnost svih katolika, muškaraca i ženskih, da pomognu Crkvi u borbi za kraljevstvo Božje i marljivo sudjeluju u nastojanju Crkve, da proširi evangelje Isusovo po svem svijetu i unese ga u sve prilike života. Zato ih pozivaju, da stvore katoličku akciju: t. j. da se skupe u društva, koja će pomagati svećenicima u radu za spasenje duša.

Kamo bi došla vojska, kad bi svaki vojnik pucao, kad mu se prohtjedne; jurišao na neprijatelja, gdje mu se upravo svidi? Samo uredena, jedinstvena i složna vojska pobjeduje. Upravo tako je i u borbi za kraljevstvo Kristovo. Onda razumijemo, da sv. Otac želi, poziva i traži, da se zajednički rad svih vjernika za kraljevstvo Kristovo uredi, da se unese u nj neko jedinstvo i sklad. Treba da budemo doista jedna dobro uredena vojska pod jednim vrhovnim vodom Isusom i njegovim vidljivim namjesnikom sv. Ocem papom; pod vodstvom viših časnika sv. Crkve, naših biskupa; a napokon svaki odio, svaka župa pod vodstvom svoga pastira, svoga župnika.

Tako će kroz sve redove ove goleme katoličke vojske strujiti isti duh; svi ćemo biti prožeti istom mišlju i istom voljom, mišlju i voljom našega Gospodina Isusa Krista, koji nam govori preko vidljivih svojih namjesnika među nama: »Tko vas sluša, mene sluša.« Eto to je katolička akcija, koja treba da pomaže Crkvu i svećenike u borbi za Isusovo kraljevstvo.

S Kristom protiv nevjere.

U naše dane bezbošći se više ne skrivaju. Oni su skinuli krinku s obraza, istakli javno i bez stida svoje zastave. Nevjera se pokazuje u parlamentu, bani se i napuhuje na političkim skupštinama, prodaje svoju pokvarenu i gnjilu robu u govorima i knjigama. Susrećeš je na ulici, u izlozima je razgalila svoju sramotu. Prokrčila si je put u škole, uvukla se pače u sela i seljačke domove.

Ali ni vjerni katolici se više ne stide. Nikomu već ne pada na um, da je vjera zasebna stvar. Ne, naša katolička vjera nije nikakvo pastorče, mi katolici nismo nikakvi građani drugoga reda. Štaviše, naša vjera je jedino prava vjera, i samo ona ima pravo na život, na sav život, javni i zasebni. Sve mora imati na sebi biljež katolički. Naše škole moraju biti katoličke, naše knjige i novine katoličke, naši gradovi i sela katolička. Sve pripada Kristu, njegova nauka i njegov zakon treba da svuda vlada. Po ostalim katoličkim zemljama u Italiji, Belgiji, Francuskoj,

Njemačkoj naša braća u vjeri osnivaju društva muška i ženska i živo rade da osvoje natrag Kristu narod, što mu ga nevjera istrgla.

Naša dužnost.

Red je, da se okupimo svi s pomoću društava u guste, neprobojne redove oko svojih duhovnih pastira. »Žetva je velika, a poslenika malo«. Svećenici ne mogu svuda dospijeti. Naša je dužnost, da im pomognemo. Sv. Otac nam to veli. A i razum nas tako uči. Čovjek ne živi sam zase. Nismo se rodili nezavisno od drugih ljudi. Bez tude pomoći ne možemo uzrasti. I odgajati nas moraju drugi. Kroz čitav život vezani smo jedan na drugoga. I to ne samo čelesno, i za našu dušu vrijedi to u nekoj mjeri. Ljudski rod u neku ruku zajedno se spasava ili zajedno propada, kao što i vojska zajedno pobjeđuje ili zajedno pogiba. Svi odgovaraju za svakoga, i svaki za sve. Zato nam ne može i ne smije biti svejedno, kakvi su drugi. Pogotovo ne zato, jer je isti Isus i naš i njihov život. I njih je on otkupio mukom i smrću svojom. Nemoguće je ljubiti Isusa, a ne ljubiti ga u bližnjemu. »Štогод сте учинили једном од ових најманјих, мене сте учинили.«

Članovi apostolstva molitve preporučit će danomice Bogu katoličku akciju, ovo pomlađeno vojno poduzeće sv. Crkve. Molit će se, neka bi sve, mlado i staro shvatilo svoju dužnost, ustalo listom i pristupilo u kadre katoličke akcije. Molit će se, da bì Gospodin u srca svih boraca ulio žarku ljubav i sinovsku odanost k sv. Ocu, našemu vrhovnom vojskovodi. A sami će se trsiti, da budu pravi apostoli primjером, riječju i djelom.

I. Kozélj D. I.

MISIJSKA NAKANA U TRAVNUJU.

Pomožimo molitvom Zbor za širenje vjere.

Taj Zbor je glavno pomagalo Sv. Stolice, kojim ona upravlja i unapređuje misije. Podigao ga je papa Grgur XV. 1622. Zadatak mu je, da širi vjeru Isusovu po svemu svijetu. Stoga je on na čelu misijama, koje propovijedaju evanđelje Kristovo, postavlja i mijenja tamošnje duhovne službenike te radi i izvodi sve što je potrebno i porisno za tu stvar. Taj Zbor ima duhovnu vlast u onim krajevima, gdje još nema crkvenoga uredenja ili ono još nije potpuno, t. j. gdje još nema biskupa, župnika itd. ili se istom osnivaju biskupije i župe. Godine 1922. proslavljena je 300 godišnjica toga Zbora, koji je kroz ta tri vijeka učinio takto dobra dušama širom svijeta. Zborom za širenje vjere upravlja sada uzoriti gospodin kardinal van Rossum. Članovima Molitvenoga apostolstva preporučuje se, da mole u travnju za što blagoslovljienje будуće djelovanje toga Zbora.

IZ MEKSIKA.

U meksičkoj državi Leonu uapsiše biskupa Altamirana i odvedoše ga u glavni grad Meksiko. Katolici su oplakivali svoga natpastira i molili za nj kod različnih svečanosti, što su se baš radi njega držale. Učiteljica Julijana Oazar kupi više križića, da ih podijeli među svoju školsku djecu kao spomen na te svečanosti. Kad je došla večer i ona držala, da je sad već ne će nitko vidjeti, izvadi križice i objesi svakomu djetetu po jedan oko vrata. Reče im, neka ih tako nose do smrti. Da ih još bolje na to potakne, pokaza im svoj i reče: »Nosim ga od djetinjstva, dala mi ga je moja majka«. Tad izvadi iz džepa veće raspolo, objesi ga na zid i reče: »Sad ćemo se posvetiti Kristu Kralju našemu i molit ćemo za našega biskupa, koji je u tannici«. Dok je ona najljepše molila s djecom, zagrimi gadna psovka protiv Boga i začuše se udarci kundaka o vrata, koja domala pukoše i silom se rastvorise. Prestrašena i blijeda dječica stisnuše se oko učiteljice vičući: »Gospojice, vodite nas odovud!« Dvanaest vojnika s jednim časnikom provališe u školu, udarcem kundaka odijeliše učiteljicu od djece. Zatim potrgaše s djece križice pa ih skupa s raspolom sa zida bacise na pod u jednu hrpu. »Gazite to!« uzeše sad nagoniti dječicu, ali se niti jedno ne dotaknu nogom križa. Bijesni vojnici htjedoše sada na mig časnika da sami gaze po križevima, no tad se učiteljica nekako istrže, baci se medu vojниke i križeve i povika: »Mene pogazite, mene zlostavljajte, a ne moga Gospodina i moga Kralja na križul!« Tako ona viče, a časnik uperi revolver. Par časaka potom nalazilo se u školi samo mrtvo okrvavljenog tijela Julijane Oazar. Sve onako mrtva grli ona svoga na križ raspetog Spasitelja privivši ga ukočenim rukama na grudi...

OPAKI SIN I MAJČINA KLETVA.

Godine 1865. udario sin majku nogom u trbu. Nato će majka: »Kako ti mene nogom u utrobu, koja te je nosila i rodila, onako bio sretan ti i porod tvoje. Sin nije bio još oženjen. Kasnije se oženio i imao 4 sina i 2 kćeri. Sva mu djeca brzo pomriješe. Zadnja mu kći, udata u Čikagu, umrije 1913. tri mjeseca iza vjenčanja. Djeco, ljubite roditelje. Roditelji ne kunate djece. Bog i na ovom svijetu često puta kazni grijeh, da bude drugima živa opomena.

S. D.

SVETI ALOJZIJE GONZAGA

Toj knjigi, koja ima 7 slika i 320 strana, najbolja je preporuka, što ona crta život zaštitnika i uzora mlađeži, andeoskog Alojzija, i to, što ju je napisao naš velikan, † biskup Lang. Broširana stoji D. 15.— vezana u crno platno D. 20.— Narudžbe prima: Uprava Glasnika S. I. Zagreb L. p. p. 147.

Što tražiš, Magdaleno?
Kud letiš izvan sebe od боли?

»Uzeli Gospodina moga i ne znam, kud ga metnuše!«

Kraj je mukama, što te more, Marijo.

Zvona vječnosti pjevaju: Aleluja!

Probio je nebeski Cvijet ledni oklop smrti,

Donio je proljeće dušama, proljeće bez kraja.

Još čas i srce će ti se uzbibati ko more puno radosti.

I milijarde će s tobom klicati uvijeke: Rabboni — Učitelju moj!

DR. ANTUN BAUER,
nadbiskup zagrebački o pobožnosti Presv. Srca.

Misleći preuzvišeni naš Metropolita, kako bi osigurao vjerski život svoga naroda u tako teškim današnjim pogiblima, ne može mu ništa jače i milije da preporuči od pobožnosti Presv. Srca. Zato u svojoj ovogodišnjoj korizmenoj poslanici potanko tumači tu spasosnošnu pobožnost. Kako je ta poslanica potekla iz duše crkvenoga poglavice i učena bogoslovca, pa joj je po tom velik ugled, to je mi eto donosimo najradosnije i s dubokom zahvalnosti. Da uđovoljimo čitateljima, koji očekuju i različnost štiva u Glasniku, donijet ćemo poslanicu u dva broja ispustivši samo općeniti uvod.

Pobožnost presv. Srcu Isusovu, veli Natpastir, odnosi se na samu Božansku osobu Spasiteljevu, i to joj je zajedničko sa svim ostalim pobožnostima, koje se tiču Spasitelja. Ono pak, po čemu se ova pobožnost razlikuje od svih ostalih pobožnosti, dakle onaj posebni obzir i razlog, poradi kojega vršimo ovu pobožnost, jest **l j u b a v**, što ju je Božanski naš Spasitelj očitovao svojim utjelovljenjem, svojim životom na zemlji, svojom gorkom mukom i smrću na križu, i osobito ustanovljenjem presvetog oltarskog sakramenta, a ljudi tu ljubav tako malo cijene te je uzvraćaju crnom nezahvalnošću.

Pobožnost dakle presvetom Srcu Isusovu jest štovanje Sina Božjega, koji tako neizmjerno ljubi ljudе, a oni ga preziru i vrijedaju.

Kad je dakle predmet pobožnosti Srcu Isusovu sama osoba predragog Spasitelja, a onaj posebni razlog ovog štovanja neizmjerna ljubav Njegova, zašto se onda ona zove pobožnost Srcu Isusovu, za što kod ove pobožnosti štovanje svoje, ljubav i klanjanje upravljamo Srcu Isusovu kao posebnom predmetu štovanja?

Tomu su dva poglavita razloga. Prvo: Srce je znak ili simbol ljubavi, te riječ srce i u Sv. Pismu i u govoru svih naroda često puta i ne znači ništa drugo, nego li ljubav. Drugo: srce je onaj najnežniji dio tijela čovječjega, koji prima najjače utiske i podražaje čuštva naše duše, i pojmenice čuštva ljubavi. Zato mi ova pobožnost zove pobožnost Srcu Isusovu, i zato mi svoje molitve, svoje štovanje, svoju ljubav upravljamo ovomu presvetomu Srcu. Ali kao što se mi u presvetom oltarskom sakramentu klanjam presvetom tijelu i krvi Kristovoj, ne kao odijeljeno i za sebe, već onako, kako su zbilja nazočni u presv. sakramantu, t. j. kao u živoj osobi Isusa Krista — Boga i čovjeka — tako isto štujemo i presveto Srce Isusovo, kako ono živo kuca u grudima Božanskog Spasitelja te pripada Božanskoj osobi Njegovoj puno života Božjega. I upravo zato, što ovo presveto Srce pripada Božanskoj osobi Isusa Krista, na koju se i odnosi štovanje Njegova

Srca, ide ga najveće, najviše i najuzvišenije štovanje, koje dugujemo jedino Bogu, te se zove posebnim imenom k l a n j a n j e.

2. Da bi sada shvatili, **kako je pravedno i d o s t o j n o š t o v a t i presveto Srce Spasiteljevo**, treba da u p o z n a m o to Srce i ono neizmjerno blago ljubavi i milosrda, koje se u njemu nalazi, koje iz njega izvire i prelijeva se na čitav svijet. Ali čije će nam riječi moći opisati ovo blago, i utažiti žedu našu, da ga upoznamo? Samo N j e g o v e r i j e č i , predragi vjernici, jer samo one nam mogu otkriti dubinu otajstva Srca Njegova. Nije li On sam nekoć rekao: »Od punine srca govore usta« (Mat. 12, 34) i tim nam otkrio put, kako ćemo upoznati čuvstva i osjećaje presvetog Srca Njegova. Put je taj siguran i neprevarljiv, jer u Njemu nije bilo varke ni himbe. Podimo dakle s pouzdanjem tim putem, te se iz riječi Njegovih spustimo u slatke dubine presvetog Srca Njegova.

Sv. Pavao (Žid. 10, 7 i 9) ponavljajući proročke riječi, veli za Isusa: »Ulazeći u svijet govori: Evo dodjoh, da učinim volju Tvoju, Bože«. Ove riječi nisu izrekla usta Spasiteljeva, nego Srce Njegovo s prvim daškom čovječjega života Njegova još u utrobi preblažene Djevice. A što znače ove riječi? »E v o . d o š a o s a m «, došao na svijet, u ovu dolinu suza, gdje vlada tmina grijeha i sjeni smrti; došao sam, da u siromaštvu, bijedi i pregaranju provedem život; da iskusim teške kušnje, protimbe, nezahvalnosti, preziranja, klevetanja, rugla, izdajstva; došao sam, da budem obružen, čuškan, bičevan, trnjem krunjen, i da pribijen na križ među dva razbojnika dadem život svoj za tebe, o čovječe, da tebe otkupim od grijeha, da tebe učinim sretnim, blaženim i da tako izvršim volju Očevu. To su značile riječi, što su prve izašle iz djetinjeg Srca Spasiteljeva, a izašle su svjesno i iz ljubavi jer je on jasno gledao sav udes svoj od prvoga časa života svoga. Tko je sad kadar, da izmjeri bezdan ljubavi, što su nam ga otvorile ove prve riječi izašle iz Božanskog Srca Spasiteljeva! A iza njih poteklo je sve iz istog vrela bezbroj drugih, punih milosrdne ljubavi Njegove. Razmotrimo samo neke.

Iz kojeg su izvora potekle one smilovanja pune riječi, koje se svih nas i te kako tiču: »Ne trebaju zdravi liječnika, nego bolesni. Ja nisam došao, da zovem pravednike, nego griešnike na pokajanje« (Mat. 9, 12, 13). »Kažem vam, da će biti veća radost na nebu za jednoga griešnika, koji čini pokoru, nego li za devedeset i devet pravednika, kojima ne treba pokore«. (Luk. 15, 7). Ovako je Isus suzbijao prigovor farizeja, što opći s griešnicima. Ili ope: »Ne boj se sinko, opraštaju ti se grijesi tvoji« (Mat. 9, 2) i reče ženi »opraštaju ti se grijesi«. Nisu li to riječi pune smilovanja, pune utjehe zajadne griešnike, kadre i najokorjelije sačuvati od zdvojnosti. A otkle su potekle? Iz onog presvetog Srca, koje je tako puno ljubavi, da obuhvata i griešnike, da čitav griešni svijet. A onaj tako mili poziv upravljen svima, koji trpe, koje biju razne nevolje: »Dodjite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni, i ja ću vas okrijepiti« (Mat. 11, 28) otkle je potekao,

nego li iz onog presvetog Srca, kojemu nije bilo dosta vlastitog stradanja i muka, već je spremam, da nam i naše nevolje olakša. Pa i duševni naš nemir, naše duševne muke jednako su mu bile na srcu, zato nam govori: »Učite se od mene, jer ja sam krotak i ponizan srcem, i naći ćete pokoj dušama svojima« (Mat. 11, 29). O nesebične li nježnosti, blage li obzirnosti za sve nevolje naše! O milosrdne li ljubavi, koja ne traži druge nagrade, nego li da nas usreći. Sve stradanje Njegovo činilo mu se ništa, samo da nama donese mir.

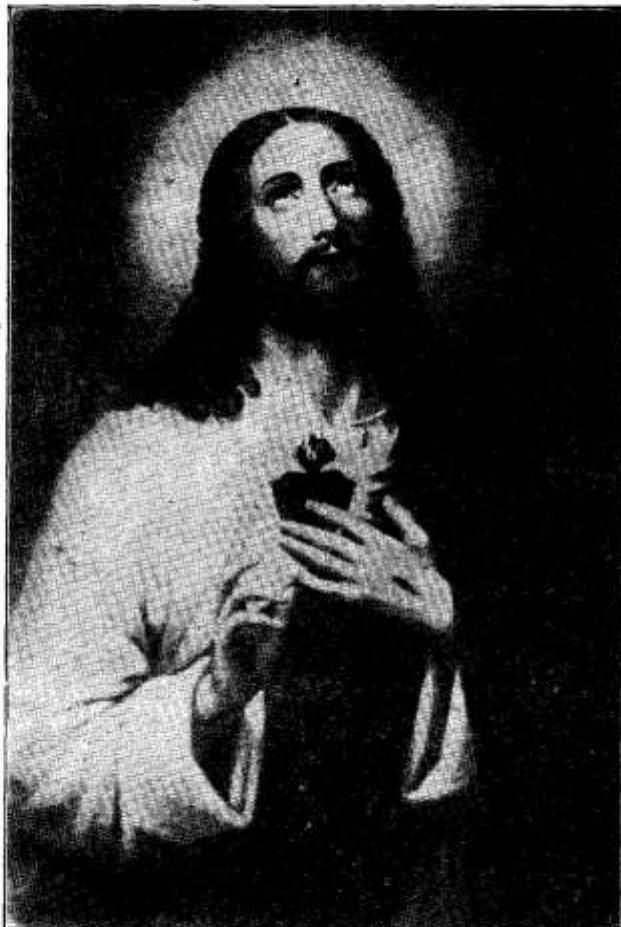
A na posljednjoj večeri kako se razbuktila ljubav u presvetom Srcu Njegovu! Sav onaj tom prigodom izrečen govor i molitva predivna je pjesma ljubavi, koje je moglo ispjevati Božansko Srce, a dostojanstvo čovjeka podigla je više, nego li sva mudrost staroga i novoga svijeta. Učenike svoje zove on majčinom nježnošću »dječice moja«, zove ih »priatelji moji«, i kad ih vidi ožalošćene poradi riječi, da će ih skoro ostaviti, jer ide k Ocu, tješi ih, obećaje im Duha Svetoga, i uvjerava ih da ih ne će ostaviti sirotne. Tom je prilikom izrekao i one upravo Božanske riječi: »Uzmite i jedite, ovo je tijelo moje«, pihte iz njega (t. j. kaleža) svi, jer je ovo krv moja« (Mat. 26, 26—27). Jest, Božanske su to riječi i samo kao Božanske mogle su imati i još danas imadu život i snagu, da izvedu ono, što znaće: da pod spodobom kruha i vina On sam ostaje na oltarima našim do konca svijeta. Eto! Božansko Srce Isusovo tako nas je ljubilo, da Ono samo ostaje s nama, da Ono samo u spodobi kruha dolazi u nas, da neposredno iz Njega, kao iz vrela crpamo sve milosti i blagodati potrebne nama za vječni život. O kako Božanskim je načinom predragi naš Spasitelj ispunio obećanje svoje, veleći: »I evo ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta«.

Davši nam ovakav dokaz neograničene ljubavi svoje pošao je Isus iz blagovališta preko maslinskoga vrta i sudnice, da nakon strašnih duševnih i tjelesnih muka na sramotnom drvetu križa završi svoj zemaljski život. I s križa još progovaraju umiruća usta Njegova, a svaka riječ otkriva nam nanovo more ljubavi presvetog Srca Njegova. Čujmo samo neke.

Prve su bile riječi: »Oče oprosti im, jer ne znaju što čine« (Luk. 23, 34). Čavlima na križ pribijen, uz neizrecive tjelesne muke, sluša ruganje svjetine, a Srce Njegovo ne zgraža se nad vlastitim smrtonosnim bolovima svojim, nego se zgraža nad strahotom grijeha, što ga počinju oni, koji ga ubijaju. Zato moli za njih; a molilo je Srce Njegovo i prikazivalo muku svoju i krv svoju i za sve grješnike, koji su grijesima svojim skrivili muku Njegovu — molilo je dakle i za nas. Tko da se ne divi tolikoj milosrdnoj ljubavi Božanskoga Srca Isusova spram nas grješnika! Koga ta ljubav ne dira i ne privlači!

Ali ako je Srce Isusovo bilo toliko zabrinuto za nevoljne grješnike, je li moglo zanemariti one, koji su mu ostali vjerni u ljubavi i pod križem? On vidi pod križem predragu majku svoju,

i učenika, koga je osobito ljubio, i zabrinulo se Srce Njegovo i za njih te im dalo dokaz nježne ljubavi svoje. »Ženo, eto ti sina«, govori Majci svojoj, a sv. Ivanu: »Eto ti matere« (Jv. 19, 25). Kako je nježan vez ovim riječima splela ljubav Isusova između

ove dvije svete duše! Ali sv. Augustin i drugi sv. oci uče nas, da je sv. Ivan ovdje zastupao sve vjernike, da je dakle Isus predragu majku svoju predao svima nama za majku. Pošto nam je već predao sve svoje: nauku svoju, milost svoju, sv. sakramente i sebe sama, još mu je preostala samo predraga majka, i nju nam s križa predaje kao posljednji dar svoj, samo da nam olakša

spasenje. Jer, što nam je s tim darom dao? Sva ona moć, milost, blagost i dobrota, kojima je tako bogato nadario presvetu majku svoju, od sada ide i nam u korist, jer je ona majka naša. Više nije imalo što da nam dade presv. Srce Isusovo. »Svršeno je.«

Kad ulazeći u svijet reče: »Eto, dolazim, da učinim volju Tvoju, Bože«, sad na križu završuje: »Oče u ruke Tvoje predajem duh svoj« i izdahnu (Luk. 23, 41). »Od punine srca govore usta.« Mora dakle da u presvetom Srcu Isusovu bukti silna vatra milosrdne ljubavi k svim ljudima, koja je prodrla na usta Njegova i izlila se u ovim i tolikim drugim preljubaznim riječima Spasiteljevim. A riječi su Njegove istina i život, te nam istinito pokazuju čuvstva neizmjernog milosrđa, smilovanja, dobrohotnosti i ljubavi presvetog Srca Njegova. Koliko dakle zasluzuje ovo Božansko Srce, da ga ljubimo ljubavlju nježnom i pravom, da ga štujemo i da mu se klanjamо kao izvoru svake dobrote! A ipak svijet tako malо mari za ovu preveliku ljubav, on dapače ne prestaje vrijedati ovo presveto Srce!

3. Drugi razlog, koji nas mora potaknuti na štovanje presvetog Srca Isusova, jest izričita i goruća želja Njegova, kako je on sam to objavio poniznoj, svijetu sakrivenoj, ali nevinosti i svetošću odlikovanoj djevici Margareti Mariji Alakok. Ta se djevica rodila god. 1647., a 1671. stupila je u samostan Paray le Monial reda od Pohoda bl. Djevice Marije, gdje je i umrla god. 1690. Godine 1864. uvrstio ju Pio IX. u broj blaženih, a 1920. Benedikt XV. proglašio ju sveticom.

Ovu pobožnu dušu odabrao je Gospodin Isus, da po njoj proširi u svijetu pobožnost presvetom Srcu svome. Ona je vazda gojila osobitu pobožnost k presvetom Oltarskom Sakramentu, pred kim je znala u molitvi proboraviti po čitave ure. Kod takve jedne pobožnosti 27. prosinca godine 1673. objavio joj se Isus. Božansko Srce Mu bilo sjajnije od sunca i kao na prijestolju od same vatre i plamena, bacajući trakove na sve strane. Rane, koje mu zadadoše na križu jasno se vidjele. Oko presvetog Srca bio je vijenac od trnja, a odozgo križ. I reče joj Isus: »Srce moje Božansko tako je puno ljubavi prama ljudima i prama tebi napose, da ne može dulje da zadrži u sebi plamen ove ljubavi goruće, već mora da se posredovanjem tvojim otkrije i ljudima da se objavi: da bi ih obogatilo onim blagom, što ga u sebi pohranjuje. Tebi hoću da otkrijem, od kolike je vrijednosti ovo blago, što u sebi pohranjuje milosti posvećujuće i spasonosne, a što su potrebite, da se ljudi izbave iz ponora propasti. Ja sam tebe, prem sasma nevrijednu i neuku, odabrao, da izvedem ovaj veliki naum, neka se vidi, da je sve to djelo moje.«

Drugi put, u petak tijelovske osmine god. 1674. uz običnu pojavu tuži se na nezahvalnost ljudi i reče joj: »To je, što me boli više nego sve što sam pretrpio u svoj muci, tako te ja ne bih za veliku stvar držao sve ono, što za njih uradih; a želio bih još više za njih učiniti, kad bi to bilo moguće. No u njih je srce hladno i

otporno za sva moja naprezanja, da im učinim dobro. Ti barem daj mi ugodi, te zadovolji, koliko samo možeš, za njihovu nezahvalnost».

U trećoj i najznamenitijoj objavi, opet u tijelovskoj osmini 16. lipnja 1675., otkriviš Srce svoje reko joj Isus: »Gle ovo Srce, koje je ljude toliko ljubilo, te nije ništa propustilo, nego se iscrpilo i uništilo, samo da im pokaže svoju ljubav. A za hvalu od veće strane ljudi ne primam drugo van nezahvalnosti, koju mi u tom sakramantu ljubavi pokazuju svojim prezirom, nepristojnošću, svetogrđem i hladnoćom svojom. Pa što me još više boli, jest, što to čine srca, koja su mi posvećena. Zato od tebe tražim, da prvi petak iza osmine tijelovske bude posebna svetkovina u slavu mojojmu Srcu. Na taj dan neka se primi sv. pričest i neka se Srcu mojojmu svečanom otprošnjom povrati čast, povrijedena uvredama, što su mu nanesene za vrijeme, dok je bilo izloženo na oltarima. A ja ti obećajem, da će se moje Srce raširiti i milostima ljubavi svoje obilno nadariti one, koji mi iskažu ovu počast te uznaštoje, da mu je i drugi iskažu».

Eto, Božansko Srce Spasiteljevo, ono Srce, koje nas toliko ljubi, koje je za nas toliko pretrpilo, tako živo želi, da ga i mi uzljubimo, i da iz ljubavi k Njemu, nastojimo dati Mu zadovoljštinu za uvrede, koje mu se nanose. Hoćemo li ostati hladni?

Svršit će se.

PRESVETO SRCE ISUSOVО — SPASENJE NAŠE.

Bilo je to prije nekoliko godina. Vozio sam se kolima na proštenje u jednu župu. Najedamput poplaše se konji i potrče u divljem bijegu. U smrtnom strahu nisam znao, što bih započeo. Posve sam izgubio prisutnost duha. Skočim s kola, koja su jurila poput brzog vlaka. Znam da sam pao nauznak, kako sam dugo ležao, ne znam. Probudim se ko od smrtnog sna. Nigdje ni žive duše. Ležim u prašini s glavom na otvorenom molitveniku, koji sam nosio sa sobom na proštenje, i to upravo na slici Presv. Srca Isusova. Krv pomalo kaplje iz rane na glavi. Poškropila je molitvenik i sliku Srca Isusova. I tako sam se s malom ranom na glavi spasio od sigurne smrti.

Presveto Srce Isusovo me je očuvalo. Kao da je podmetnulo ruku, da mi glava ne udari o kamen. Hvala Mu vječna! Spomenuta Njegova slika bila mi je i prije draga, te sam je uвijek nosio u molitveniku i rado je gledao. No sad mi je još milija. Neka nas Presv. Srce Isusovo očuvā sve od one druge smrti, koja je kud i kamo strašnija: od smrti vječne.

Svećenik.

RAZMATRANJA O LITANIJAMA PRESV. SRCA ISUSOVA

Litanije Presvetoga Srca idu medu najuzvišenije molitve, što ih ima naša sv. Crkva. Ako hoćeš da ih što bolje moliš, treba da ih dobro razumiješ. U tome će ti pomoći ova lijepa razmatranja, što ih je napisao o. Kulundić. Stope D 10. — Narudžbe prima: Uprava Glasnika S. I Zagreb I. p. p. 147.

DOM DUHOVNIH VJEŽBA.

Reče mi tu neki dan čitatelj Glasnika Srca Isusova:

— Ej velečasni, kako bi bilo lijepo, kad bi i mi Hrvati imali onakav Dom duhovnih vježba, o kojem ste pisali u 3. broju Glasnika.

— A uzato kako korisno i spasonosno! rekoh starom žnancu. Kako spasonosno! Pomislite, prijatelju, kako bi se prosvijetili

u vjeri naši muževi i mlađi raznih staleža! I sami znate, da muški svijet slabo mari za vjerski život. A zašto to? Jer vjeru slabo pozna. Ne poznaju Božja, Isusa, Crkvu, svetu Misu, svetu pričest; ili poznaju, ali jako slabo! Dobro poznaju i razlikuju opol, šiler, žilavku, tamjaniku, rizling, muškat, graševinu, prošek, pelinkovac, ali kad staneš s njima govoriti o vjeri, mnogi se čude kao ona mlada životinja pred novim vratima. Vidi te, u duhovnim vježbama puklo bi im pred očima, postali bi bolji katolici.

— A takvih nam danas i treba.

— Treba kao gladnu kruhu. Mi trebamo potpunih

katolika, kojima vjera nije samo na jeziku, koji trube o katoličanstvu, a idu samo jednom na godinu sv. pričesti. Mi trebamo srčanih katolika, koji će vjeru braniti, i ne samo braniti. To bi bilo malo. Mi moramo osvajati, predobivati. Ovakvi katolici rađaju se, da tako reknem, u domovima duhovnih vježba.

— To bi bili kao apostoli.

— Baš apostoli, oduševljeni za Isusa Krista i carstvo njegovo, a to je katolička Crkva.

— Pa kolika bi korist bila i za obitelji, opet će moj znanac, koji je vidio ovakove domove duh. vježba u Njemačkoj i Francuskoj. Kazivali su mi, da se mnogo muževa obratilo u duh. vježbama, a onda se preobrazile i njihove obitelji. Nije se više psovalo, pijančevalo, dječa se već nisu klatila po noći kojekuda, počela se moliti zajednička večernja molitva, učio se kršćanski nauk, išlo se opet svake nedjelje svetoj Misi. Ali šta ja to vama, Oče, pripovijedam, kad ste u to bolje upućeni od mene.

Nego to bih rado znao: bi li mi Hrvati mogli dobiti ovakav dom duhovnih vježba?

— Dobiti? Ne mislim.

— Kako, Oče?! Pa zar smo mi baš najgori?

— Dobiti ga ne ćemo, nego ga moramo stvoriti! Treba zasukat rukave, treba žrtvovati.

— Po onoj: Zrno do zrna...

— Tako je, a što je važnije: ne valja odgađati, nego odmah prionuti za plug i orati brazde. No sad čujte, prijatelju, a rado bì, da me čuje cijeli hrvatski narod: mi smo hrvatski Isusovci naumili podići ovakav Dom duhovnih vježba u bijelom Zagrebu, u srcu i središtu Hrvata.

— Niste mi, Oče, mogli reci radosnije vijesti. To će biti jedna od najvećih stvari za katolički preporod našeg roda. Evo mene dušom i tijelom za ovu stvar Božju.

— Na vas sam računao, jer znam, koliko vam je na srcu pravi napredak.

— Htio bih nešto da upitam, ama me je strah.

— Ne bojte se, od mene vam ne će biti zamjere.

— Imate li već koju stotinu tisuća dinara za gradnju Doma?

— Nemamo ni prebijene pare! Moj je prijan od čuda zinuo: graditi bez novaca! To ne može biti.

— Ali mi ćemo dobiti novaca: dat će ih hrvatski katolici.

— Mi smo danas siromašni.

— Još nismo toliko siromašni, da ne bi mogli podići jedan Dom za spasenje hrvatskog naroda.

— Moj Oče, za sebe ja se ne bojim; ja ču dati sav svoj suvišak, pače otkidat ču sebi od usta, jer hoću da učinim zadužbinu kod Boga. Ali hoće li se odazvati katolici i katolikinje u dovoljnom broju?

— Hoće! Danas katolici vide, da im valja uprijeti sve sile, ako hoće da odole zlu i da sačuvaju sveti amanet katoličke vjere. Gledajte, prijatelju, koliko danas Hrvati davaju za vjerske potrebe, a koliko su davali prije desetak godina. Mi smo napredovali. — Uostalom naša je jedina nada dragi Bog, koji ne će zapustiti svojih Hrvata. Mislim, da je u njegovim knjigama zabilježena svaka kap hrvatske krvi prolivena za Isusa i svetu vjeru. Ja ču ovaj naš razgovor uvrstiti u Glasnik Srca Isusova pa se nadam, da će vam za mjesec dana moći kazati, tko je poslao Glasniku prvi prinos za hrvatski Dom duhovnih vježba.

Rukovasmo se, »S Bogom — S Bogom« i svaki k sebi. Razmišljam, kako bi lijepo bilo, kad bi imućni katolici i katolikinje htjeli dati Bogu nešto za Dom duhovnih vježba. Za siromašnije se ne bojim, jer je stara riječ — sirotinja crkve gradi: od sirotinje će doći mnogo zrnja. Nek ju Bog blagoslov!

— U petom će broju Glasnik donijeti crtica iz povijesti domova duhovnih vježba u naprednim narodima.

Miroslav Vanino D. I.

KAŽIPUT K ČOVJEČJOJ SREĆI.

Toma. Mi bi imali, striče, da svršimo svoj posljednji razgovor o vjeri. Danas je mnogo ljudi, koji ne vjeruju. Zar će uistinu biti svi osuđeni?

Petar. Ako neki čovjek zna, da je vjera Isusova prava, pa ipak neće da prihvati tu vjeru, bit će osuđen.

Toma. To razumijem. Pravo je, da bude osuđen, tko ne vjeruje Bogu. Ali što će biti s drugima, koji ne znaju, da je Isusova vjera prava?

Petar. Ako neki čovjek sumnja, da bi ipak vjera Isusova mogla biti prava vjera, pa neće da istražuje, ne će da bolje upozna Isusovu vjeru, nego i nadalje ostaje u svojoj nevjeri, bit će osuđen. I za ovakve vrijedi Isusova riječ: »Tko ne bude vjerovao, osudit će se«. Marko 16, 16.

Toma. Razumijem i to. A drugi?

Petar. Tih drugih ima više. Oni, koji su tako tupi, da ne mogu znati ni prvih istina vjere te po tom ne vjeruju ni da Bog jest ni da će suditi ljude, oni su jednaki maloj djeci, pa će, ako su kršteni, u nebo, ako nisu, doći će tamo, gdje su nekrštena djeca. Oni, koji prave vjere ne znaju, ali žive poštano prema zakonu, što im ga je Bog zapisaо u srce, spasit će se.

Toma. A što je s onima, koji otpadnu od prave Isusove vjere?

Petar. Isto, što i s onima, koji znaju, da je Isusova vjera prava, pa neće da je prime: bit će osuđeni.

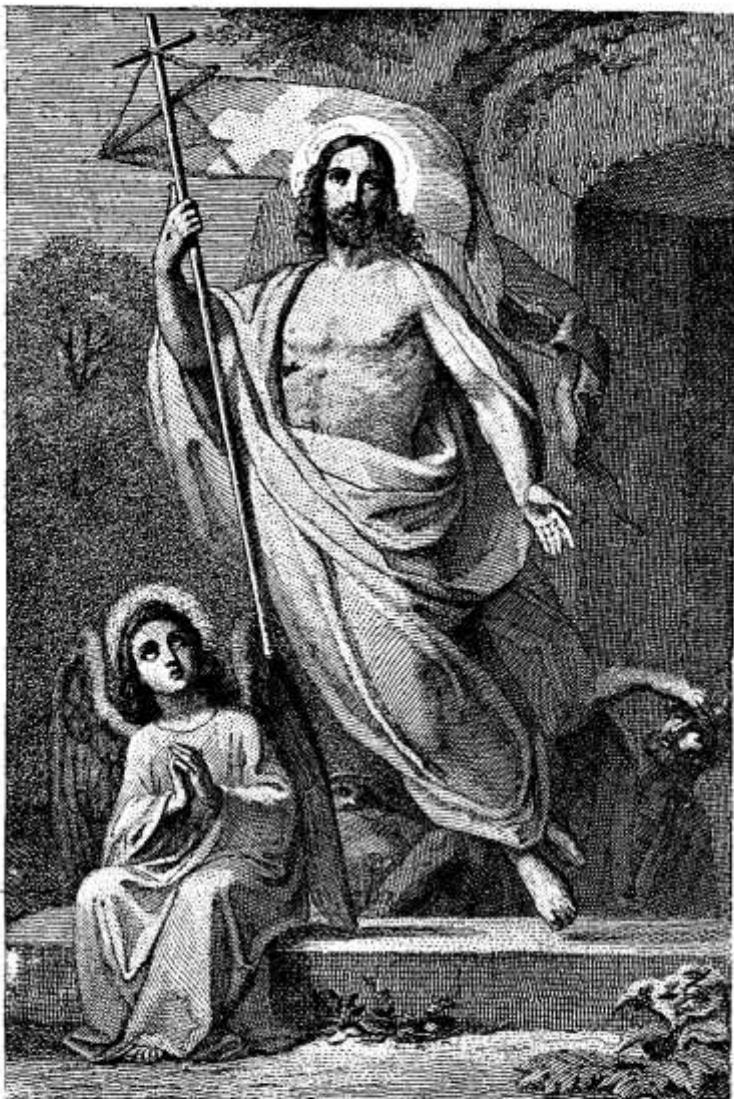
Toma. Uistinu, što ja poznam i učenijih i neukrijih katolika, koji su ostavili svoju vjeru, mislim, da je ni jedan nije ostavio zato, što bi uvidio, da ona nije prava.

Petar. Tako je, sinko. Ostavili su našu vjeru, da mogu dobiti dobro mjesto, novaca, ženu ili kakvo mu drago drugo zemaljsko dobro. Bili su to jadni katolici, pa će takvi jadnici biti i u onoj drugoj vjeri. »Kad papa čisti vrtove, onda nama baca koprive«, rekao je jedan lutoran, kad je proučavao kakvi katolici dolaze u Luterovu vjeru. Traže takvi zemaljsku sreću, ali će ih ta gadno izdati na njihovu smrtnom času.

Toma. Cuo sam, da takvi žalosno umiru, jadikuju na smrtnom času, što su ostavili vjeru i Crkvu katoličku. Naprotiv nikad nisam čuo, da bi se koji nekatolik na smrtnom času pokajao, što se obratio na katoličku vjeru.

Petar. Da. Najveća većina onih, koji se obrate i stupe u katoličku Crkvu, čine to radi spasenja svoje duše. To su obično najbolji ljudi među svojim istovjercima i potonji puno izgube, kad ih ovakvi ostave. Jedan lutoran reče: »Kad koji katolik postane protestantom, onda mi ne dobijemo ništa, ali kad koji protestant ode među katolike, onda mi izgubimo puno«.

Toma. Pa ipak ima katolika, koji se boje istupiti za svoju vjeru, koji se skrivaju, kad treba pokazati, da su katolici.

Uskrsnu Pastir dobri, koji dade dušu svoju za ovce svoje.

I udostaja se umrijeti za stado svoje.

Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Naš je Vazam žrtvovanij Krist.

Aleluja! Aleluja! Aleluja!

Iz crkvene molitve.

Petar. Za takve naš lijepi jezik ima kratku riječ, koja ih potpuno označuje: to su rde. Ipak, hvala dragomu Bogu, biva sve manje ovakvih jadnika, sve više nestaje lažnoga stida i straha. Što ne valja, to ostavlja Isusa i njegovu Crkvu, što vrijedi, to se ponosi katoličkim imenom i spremno je dati za svetu vjeru sve

Toma. Naši su se djedovi dičili tim, što su katolici, umirali su za Crkvu Kristovu.

Petar. Imali su se čim ponositi, imali su za što umirati. Evo da ti pročitam, kako je jedan engleski katolik odgovorio, kad su ga upitali, što je katolička Crkva: — Bog Otac je osnivač katoličke Crkve, Bog Sin je njezin Spasitelj, Bog Duh Sveti njezin posvetitelj. Blažena Djevica je njezina kraljica, andeli su njezini zaštitnici, patrijarsi njezin korijen, proroci njezini navjestitelji, apostoli njezini širitelji, sveci njezini zagovornici. Rimski papa je njezina glava, biskupi su njezini pastiri, svećenici njezin glas, mučenici njezini svjedoci, učitelji njezino svjetlo, priznavaoci njezine utvrde, redovničke družbe njezini podupornji, svete djevice njezin nakit, vjernici njezina dječa.

Sveti krst je njezina kolijevka, potvrda je njezina jakost, Presveti Oltarski Sakramenat njezina hrana, pokora i posljednja pomast njezine ljekarije, svećenički red njezino sudstvo, ženidba njezin rasadnjak. Deset zapovijedi Božjih jesu njezini bedemi, pet zapovijedi crkvenih njezin šanac, evandeoski savjeti njezina vanjska djela. Tijelo je našega Gospodina Isusa Krista njezino blago, neprevarljivost njezina oznaka, jedinstvo njezini stožer, općenitost njezino ogledalo, Sveti Pismo njezin dokaz, usmena predaja njezina čvrstoča. Crkveni sabori su njezino dostojanstvo, istina je njezino mjerilo, blagost je njezin duh, gorljivost njezin izvor, molitva njezin štit, strpljivost njezina pobjeda.

Vjera je njoj poput vrata, nada njezin put, ljubav njezino preobraženje, milost našega Gospodina njezino bogatstvo, čistoča njezin cvijet, pravednost njezin sjaj, razboritost njezino oko, jakost njezina mišica, umjerenost njezino disanje. Svetost je njezina radost, grijeh njezina žalost. Pravednici su uzrok njezina klicanja, grjevnički uzrok njezina plača. Židovi su njezini živi spomenici, krivovjerci njezina bol, obraćenje svih naroda izvor svim njezinim uzdasmama i molitvama.

Presveto Trostvo je najviši predmet njezina klanjanja, na Golgoti umoreni Bog-Čovjek njezina pomirna, pohvalna, prosna i zahvalna žrtva. Obredi su njezino svečano odijelo. Žemlja je njezino progonstvo, križ njezina baština, slava nebeska njezina svrha. Sablazni su njezina muka, kajanje njezina utjeha, oproštenje grijeha i vječnih kazna njezina darežljivost. Isus Krist je njezin božanski Zaručnik, njegova nazočnost njezin zanos, konac svijeta njezin krunidbeni dan. Na zemlji se bori, u čistilištu pati, u nebu slavi slavlje uživajući Boga! — Eto što je katolička Crkva.

Toma. Hvala Onomu, koji nam je dao takovu Majku!

Petar. Hvala Mu u vijekove!

U PET MINUTA IZ BEZVJERSTVA U ISPOVIJEDAONICU.

Dragi gospodine!

I opet nešto novo! Vi me molite — služim se baš vašim riječima — da vam izdam »zrakoplovnu putnicu«, koja će vas iz vjerskih sumnja dovesti do pred vrata isповијedaonice. Kako pišete! Ta da u duhu dvadesetoga vijeka... Mi se sve više primičemo onomu čudnovatomu krugu, o kojem govori Dante u svojoj »Božanstvenoj komediji« gdje ljudi u sve većoj svagdanjoj buci živu »stostrukim životom«, ali nemaju za dušu ni časka vremena. Kad vi tako želite, ajde da kušamo malo »zrakoplovne bogoslovije«. U pet časaka iznijet ću pred vas kratak nacrt vjere. Počinjem.

Ima jedan Bog. — Kad bismo u pustinji ili na sjevernom ledenom polu našli gumbe ili vršak olovke, kazali bismo: Ovud je neko prošao; to je morao biti bar donekle obrazovan čovjek. Kad je Kristof Kolumbo, tražeći novi svijet, ugledao komad nagorena drveta, što je plovilo po vodi, odmah zavika: Zemlja! Zemlja! A kad ja gledam lijepe male cvjetove i silne zvijezde nebeske, velim: Bog je tu, to je njegovo djelo. A kad gledam i najmanju pticu, što spremi gnijezdo mladima, za koje još ne zna, a sigurno će doći, vićem: Nebo!

Imam jednu jedinu dušu. — Jeste li ikad gledali, kad ko umire? Jeste li stali onaj čas uz umirućega, kad se mogla, kako se ono veli, duša prstom ticati? Tijelo je tada stari, istrošeni stroj. Gotovo je. Iz toga raspadanja javlja se često neki nutarnji glas, koji nas sjeća krasnih i ozbiljnih stvari. Imaju u našoj nutritinji teških, ljutih bojeva. Gdjegod je boj, tu moraju da budu barem dvojica. - U ratu drhtalo je često tijelo i najsmjelijim ljudima. Ko je gonio tijelo pred ograde žica, pod nišan strojnih pušaka? Ko drugi nego duša? Mogao bi tako još mnogo nabrajati...

Isus nareduje sveti sakramenat pokore.

Ima veza između Boga i duše; tu vezu zovemo »vjera«. — Kad pišem knjigu, nesamo cijelu knjigu, već i najmanji dio njezin, zanimam se, idem u tiskarnu, popravljam jedamput, dvaput, triput... Isto tako čini kipar, kad kleše kip, slikar, kad spremi sliku, mјernik, kad sastavlja stroj. Bog ne može da bude gori od čovjeka; ne može On biti ravnodušan spram djela svojih ruku. Misao da Bog odbacuje prezirno svijet, što ga je stvorio, da ne mari za svijet, da se samo sobom bavi, ta se misao ne može održati, očito je lažna.

Sve vjere ne mogu da budu jednakost istinite. — Jer dva i dva su ili četiri ili pet, ali nikada i četri i pet u jedan mah. Kad mi Židov veli: Oko za oko zub za zub..., a Krist mi nalaže, da oprostim uvrede, onda mora jedan od ove dvojice da se vara. Kad koran kaže: Uzmi toliko žena, koliko si ih kadar prehraniti, a evandelje uči: Muž i žena vezani su do smrti, ne mogu i korak i evandelje u isto vrijeme imati pravo.

Valja dakle izabrati. Isporede li se najvažnije vjere na zemaljskoj kugli, pokazuje se kršćanstvo tako uvišenim, da ga mora svaki poštenu i čisti duh upoznati kano najbolji vjerski oblik, što ga je ikad zemlja imala. Hoćete li ikad naći što bolje od evandelja i deset zapovijedi Božjih? I ako je kršćanstvo najbolja vjera, onda je ono i istinito. Jer nije moguće, da bi se Bog služio s nižim pomagalom, da govori ljudima, i da bi pustio, da druga koja vjera bude bolja od objave, što ju je On nama dao. Kad je dakle kršćanstvo najbolja vjera, morate vršiti barem njegove najglavnije zapovijedi. Među njima je jedna od najvažnijih »uskrnsna dužnost«.

Dakle, dragi i nepoznati letaču, koji ste od mene zamolili »zrakoplovnu putnicu«, evo nas na kraju, u predvečerje Uskrsa. Iskrcavam vas oprezno ali sigurno pred vratima isповјedaonice. Za nagradu, što sam vam dao ovaj bogoslovski savjet, molim vas, da uđete u isповјedaonicu i da se u njoj dobro i spasonosno očistite. Iza isповјedi primit ćete sutra našega Učitelja i Gospodara, Isusa Krista.

Pierre l' Ermite — M.

NE JEDI MESA U PETAK.

Na 9. rujna 1904. u Sinju u Dalmaciji našao se u gostionici neki čovjek i zatražio mesa. Spomenuli mu, da je petak. Bilo ih je, koji mu i prigovoriše, što jede meso u takav dan. A on od prkosca naruči još jednu porciju. Kod trećega se zalogaja stade dušiti i udavi se, premda u tome mesu nije bilo kosti. Vrši treću crkvenu zapovijed, jer koristi duši, kako uče sv. Oci. A koristi i tijelu, kako to svjedoče liječnici.

S. D.

SV. OTAC PAPA O NASEM DRUŠTVU.

U rujnu 1927. poklonilo se 77 mjesnih upravitelja Apostolstva molitve sv. Ocu papi za vrijeme svoga vijećanja u Rimu. Sv. Otac izrazio je svoju radost nad radom društva, koje toliko promiče kraljevstvo Kristovo. »Svatko je dužan da to čini — reče Pijo XI. — jer su svi ljudi podložnici toga kraljevstva, pa kao članovi iste obitelji treba da za nju nešto i učine. Ne činiti tako grijeh je propusta, koji može biti i težak. Svi treba da rade, no ne svi istim načinom. Razni su apostolati: molitve, rada, trpljenja, govora, pa i novčarke, jer treba djela Božja među ljudima i uzdržavati. Svatko mora da svoj apostolat po svojoj mogućnosti vrši.«

No Apostolat molitve mogu da vrše svi, jer svi mogu moliti. Ta molitva je govor ljubavi, a tko ne može ljubiti? Ovaj Apostolat dakle obvezuje sve, pa bi trebalo da mu pripadaju svi kršćani. Stoga i ne ćete vi upravitelji izvršiti svoje zadaće potpuno dotle, dok ne bude i zadnji čovjek predobiven za Apostolat. K tomu je Apostolat i najuspješniji, jer je Gospod molitvi obećao sve, pa po tom do nje i stoji uspjeh svakoga apostolata.«

K važnim ovim riječima Kristova Namjesnika dodajemo samo: 1. Koji svećenik još nema u župi Apoštolata neka se obrati potpisanoj upravitelju; 2. Koji katolik se ne može upisati u svojoj župi, neka se isto javi izravno potpisanoj, koji može primati pojedince iz cijele naše države. **J. Vrbanek D. L Zagreb. I. pp 147.**

Ženu jaku tko će naći?
Vrednija je od biserja.
Srce se muževu uzda u nju
I bit će na dobitku.
Ona je ko lada trgovčaka,
Donosi kruh svoj s daljine.
Hvata se preslice
I prsti joj uzimaju vretemo.

Pruža ruku nevoljniku,
I širi dlan prema siromahu.
Otvara ustia svoja mudrosti
I dobre su joj riječi na jeziku.
Pazi na staze kuće svoje
I ne jede kruha u lijenosći.
Varav je čar i tašta ljepota,
Zena bogobojszna bit će hvaljena.
Iz »Knjige Priča« 31.

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA.

Narod i država zahvalni Presv. Srcu. Na koncu listopada 1927. proslavio je kolumbijski narod, koji je u većini španjolskoga podrijetla, s predsjednikom države i cijelom vladom na čelu 25. godišnjicu svoje službene posvete Božanskomu Srcu. U svečanoj sjednici svoga sabora, 20. listopada, stvorili su zakonski zaključak, da će u znak zahvalnosti, što im je Bož. Srce u ovo 25 godina očuvalo gradanski i vanjski mir države, pomoći graditi u Bogotu zavjetno svetište Srca Isusova, dajući mjesечно 2000 pesosa. U sjajnoj procesiji na samu svetkovinu Krista Kralja dala je kraljevsku počast Isusu u Hostiji sva vlada, vojska i narod. Sam predsjednik države Mihael Abadija Mendez obnovio je gromkim glasom posvetu naroda Kristu Kralju, dok su tisuće i tisuće prisutnih oduševljeno ponavljale. »Blago narodu, komu je Gospod Bog kralj njegov«. Ps. 143, 15. Naročito treba istaknuti, da su predsjednik republike i većina ministara te velik dio narodnih poslanika članovi Apostolstva molitve.

I pogani dižu spomenik Presv. Srcu. Na Sunda-otočju u Nizozemskoj Indiji živi kojih 100.000 katolika među 4 milijuna pogana. Odlučili oni da će podići spomenik Srcu Krista Kralja u Mameru, glavnom gradu otoka Flores. Kad su počeli sabirati prinose, prvi je darovao 50 forinta poganski radža (župan) i toplo je preporučio, da i drugi daruju. I tako od 12. prosinca prošle godine stoji na glavnom trgu poganskoga grada prekrasan kip Srca Isusova visok 2^m i 10 cm na isklesanom podnožju više od 3 m. visokome. S najvećim počitanjem prolazi kršćanin i pogani mimo i iskazuje počast Kristu Kralju.

Dobro organiziran Apostolat S. L. Naše društvo Apostolstvo molitve osnovano je pred 80. godinu i sve do prošle godine bilo vodeno iz Tuluze u Francuskoj. Dašto da se tu imalo prilike i razviti. U 16 mjesnih središta toga grada ima ono danas 385 revnitelja i revniteljica sa 11.790 članova. Kad sam prije 6 godina bio ondje, divio sam se njihovom oduševljenju i domišljatosti u radu, a napose značajnom istupu njihovih muževa. Svaki mjesec pristupaju oni — u mnogo stotina — sad u jednoj sad u drugoj župnoj crkvi zajednički sv. Pričesti i daju tako primjer žive vjere

Posveta obitelji Presv. Srcu. Iz Albanije javljaju, kako se tamo s velikom utjehom i korišću katoličke obitelji posvećuju Srcu Isusovu. G. 1926. obašli su misjonari Isusovci cijelu zadrimsku biskupiju, a kruna je misijskih pobožnosti bila, što je 800 obitelji obavilo svečanu posvetu Srcu Krista Kralja. Bilo je upravo potresnih prizora, kako ojađeni iscrpljeni progonom i bijedom ocevi obitelji uzimaju slike Presv. Srca i stavljući ih na zid u kući govore: »Ti si nam, Isuse, sad još jedino utočište i pomoč!« Ili: »Od ovoga časa budi Ti, Isuse, Kralj i pomočnik ove obitelji!« O, i kolikim hrvatskim obiteljima će to biti Bož. Srce, ako isto učine; svečano se njemu posvete! J. V.

Mali križari

MALA TEREZIJA HRANI SIROMAHE.

Udovice, sirote,
Starci ubogari,
Hladan svijet je, oduvijek
Malo za vas mari.

Pazila vas, hranila,
Terezija mala,
Ko anđelak vaše je
Suze otirala.

Stoga i njoj dragi Bog
Divne dade dare:
Moć toliku u nebu,
Na zemlji oltare.

MALI OZDRAVLJENIK.

Hodočasnici se vraćaju iz Lurda. Već su svi ušli u vagone na lurdskoj postaji. Svi gledaju kroz prozore, da uprave još jednom svoj pogled prema Marijinu svetištu. To su hodočasnici iz francuske biskupije Lavala. I oni su kao drugi hodočasnici poveli sa sobom više bolesnika, da bi našli zdravlja u Lurdu. U jednom vagonu leži na posteljici dječak, kome je istom sedam godina. Kraj njega sjedi njegova majka. Oh, koliko se nadala, da će joj Bl. Djevica ozdraviti miljenče! Uzdala se sve do zadnjeg časa. Kako bi veselo javila iz Lurda svome suprugu da im je mali Henrik ozdravio! Sad više nema nade, i ona se evo vraća s djetetom bolesnim. Možda je tako bolje, tješi se u svojoj tugi.

Vlak se maknu. Svi hodočasnici mahnu rupcima prema svetištu, neki počnu moliti pred ostalima krunicu. Svi su im odgovarali. Odjednom proleti kroz sve vagone vijest. Što se

dogodilo? Ništa tužno ni neugodno, jer se sva lica zasjaše veseljem. Svi navališe prema jednomu vagonu. Što je? Dok se molila krunica, mala djevojčica Saget potpuno ozdraví od Pottove bolesti. I mali Henrik upita majku, što se dogodilo, da ljudi idu iz njihova vagona. Mati mu protumači. Domalo reče on: »Mama, i ja bih ustao, da vidim malu; koja je ozdravila.« Majka ga sažalno i začudeno pogledala i samo je šutjela. Što se sve odigravalo u majčinom srcu! Ta već toliko mjeseci, nije mali bolesnik stupio izvan kreveta niti može da se ispravi. Rodio se slabunjav, a 1925. pojavila se bolest u crijevima i svoj nutarnjosti. Imao je posve neurednu probavu, nije hajao za hranu, morila ga besanica, mnogo se znojio. Svako bi mu veće porasla vrućica. Sve je više mršavio, pa je iza nekoliko mjeseci bio prava kost i koža i imao jedva 14 kilograma i pô. Liječnik dr. Vannier, koji ga liječio, izgubi napokon svaku nadu i reče to roditeljima. Ovi tužni odluče, da će u kolovozu 1927. povesti malisa u Lurd. I dijete ode tamo s majkom u hodočašću lavalske biskupije, a otac kao i sva obitelj očekivaše napeto svaki dan radosnu vijest o ozdravljenju, ali uzalud.

Mali Henrik pogleda opet majci u oči i ponovi: »Mama, pusti me da ustanem i vidim ozdravljenu djevojčicu.« Ona je opet šutjela. Uto prođe vagonom upraviteljica hodočašća i upita kako je malomu bolesniku. Mati reče, što bi rad malis. I upraviteljica podupre njegovu molbu. Dječak se ispravi, stupa sigurnim korakom, a za njim mati i nekoliko drugih osoba. Majka je išla tik do sincića, da ga prihvati, ako bi pao ili se onesvijestio. Kako joj je sad bilo pri srcu! Je li to san ili java? Zar je ozdravio? Kad je dječak došao do male ozdravljenice Saget, od srca se nasmiješi i čestita nepoznatoj djevojčici, što ju je eto Majka Božja čudesno ozdravila. Svi odmah doznaše, da je i dječak netom čudesno ozdravio; ljudi su gledali i plakali od mila.

U tren se raširila vijest o novom čudu. Sve je klicalo u čast Majci Božjoj, lile su se suze radosnice. Sretna majka nije znala od radosti, gdje je. Što da kaže? Kome da zahvali? Zar ne će odmah sve javiti kući? Stotina misli je salijetalo, no ona diže najprije dušu k Majci Mariji i toplo joj zahvali. Tad potaknu i dijete i ono sklopi ručice pa zahvaljuše tako, da ga nisi mogao gledati bez duboka ganuća.

Bila je nedjelja, kada je prispio s majkom u Brielles, svoje rodno mjesto. Dočekaše ga svi njegovi. Otac ga poljubi i pozva ga u crkvu, gdje će se pričestiti skupa s roditeljima. To je bilo slavlje za sve mjesto. Svi su došli, da se nagledaju čuda. Dječak je stupao između roditelja, a da ga nitko nije vodio ili držao za ruku; išao je kao posve zdravi dječaci. Sada je Henrik zdrav i krepak dječak, pun živahnosti. Jede svaku hranu i probavlja sve bez poteškoće. Liječnici su Vannier i Baron izjavili, da je dječak Henrik Miuzet u Bréellesu potpuno zdrav.

A. A.

† MARIJA HASENAY.

Vječni sudac pozva k sebi 24. veljače 1927. poštarcu u Levanjskoj Varoši, vanrednu katoličku radnicu, koja je čitav svoj život posvetila Bogu i radu za vjeru i narod, ali se pomno krila i izbjegavala hvalu ljudsku. Rodila se je od oca Gustava, od kojega je baštinila oštrinu, a od matere Franjke blagost. Radi svjetla značaja i spretnosti bude namještena kod jedne plemenite velikaške obitelji. Tu joj povjeriše odgoj djece, koju je ona ujedno pripravljala za osnovnu školu. Došavši tu u doticaj s odlično obrazovanim ljudima svjetovnoga i duhovnog staleža, uznastoja ona da proširi svoje znanje proučavajući mnoga znamenita djela znanosti i umjetnosti. Mnogo je putovala po inozemstvu i okoristila se tim stekavši mnogo znanja i iskustva. Upoznala je napredne narode i njihove tekovine.

U dvadesetoj godini zavjetova Bogu vječno djevičanstvo, posveti Mu se sasvim, odluci svaki dan pristupati k stolu Gospodnjemu i sve svoje sile okrenuti na slavu Božju i za dobro bližnjega. Od te odluke nije ni za dlaku odstupila do svoje smrti. Ni jedna ju zapreka osim bolesti nije mogla odvratiti od dnevнog primanja Jaganjca Božjega. Kad ju je bolest prisilila, da ostavi zvanje odgojiteljice, posvetila se poštanskoj službi. Dobila je mjesto u Lev. Varoši i počela službavati 26. III. 1914. Tu je s osobitim zadovoljstvom radila u tišini za Boga i narod »za svijet, u svijetu bez svijeta«. Ponajprije uresi dobrovoljnim prinosima crkvu, zatim raširi malo pomalo mnoge katoličke listove i postade im neumorna povjerenica. Njezino je bistro oko našlo mnogo prirođenog dobra u seljaku. To je ona nastojala razvijati a narodne mane oprezno ali ustrajno uklanjati. Nikada se nije odmarala. Vazda je tražila s nekim doticaja, kako bi ovom ili onom zlu učinila kraj ili koje dobro započela ili unaprijedila. Skupljala je oko sebe žensku mladež, usadivala joj u srce najplemenitije cvijeće vjere. Brinula se, da imaju u dokolici valjana štiva. Koliko nije mogla sama djelovati za mušku mladež, našla bi posrednika. Dječicu je nedjeljom češće skupila. S njima se je igrala, pjevala i pri tom im oplemenjivala dušu.

Vanrednim je oštromljem pratila katoličku štampu. Posebnom vještinom znala je naći one članke, koji su za naše prilike najzgodniji, te ih davala čitati onima, kojima će najviše koristiti. Oštro je osudivala štampu, pod čijim se okriljem krije često najveće zlo. Bila je izvanredno ponosna na svoje katoličko uvjerenje, te ga je svagda isticala, nikada ga nije zatajila ni gdje ni pred kim. Na poštanskom stolu stajalo je propeće, na vrata je prikvala križ sa Srcem Isusovim. Mlakosti u radu nije podnosila, na žilavi je posao poticala sve.

Svako je zlo nastojala ugušiti već u kluci. Do potrebe je strogo karala, ali je ipak bila najstroža prema sebi samoj. U poslušnosti prama Crkvi nije poznavala granica. Zamisli su kod nje ključale upravo jedna iza druge. Nastojala je organizirati mladež. Osobita je sreća za nju bila osnutak »Hrv. kat. prosvjetnog društva«. U tom društvu bila je ona dušom kao i u svim, koja će se zatim osnovati u Lev. Varoši. Kako je bilo teško bez prostorija, nastojaše ona skloniti svoju okolinu, da se zajedničkim silama, bez sredstava, poput Štadlera, uz ustrajnu molitvu, uzdajući se u pomoć Božju, dade na gradnju »Hrvatskoga katoličkog pučkog doma«. Danju je i noću smisljala, kako će se izvesti taj pothvat. Kolike sreće za nju, kad je u tom domu vidjela i »Hrvatsku seljačku štedionicu« zatim »Seljačku konzumnu zadruгу!« Mnogo je sudjelovala u radu tih poduzeća i dok je sve u okolini propalo, katolički je duh ušćuvao te pothvate na visini pored svih neprijatelja...

Sirotinji bijaše majka. Što je dobra činila, pomno je krila pred svijetom, jer ne htjede steći ljudske slave. Dapače u dopisivanju sa znamenitim ličnostima ne odavaše se, tko je. Najveća joj čežnja bijaše, da doskoči potrebama Crkve. Zato je svojim osobito oštrim okom nastojala naći i okupiti oko sebe dobre i bistro dječake pa ih je podučavala u vjeri, njemačkom i francuskom jeziku i budila u njima želju, da se posvete svećeničkom zvanju. Njezinim će se nastojanjem zarediti, ako Bog dade, sedam njenih zahvalnih učenika. Što god danas u Lev. Varoši polazi nauke, prošlo je najprije njenu školu, njoj duguje zahvalnost.

Koliko je god bila fina i otmjena, toliko je opet bila jednostavna u svemu. Zahtijevala je, da joj i ukop bude jednostavan, bez ikakva vanjskoga sjaja. Prerano ju je od nas smrt rastavila, s njom pada u grob jedna osobito okretna i marna katolička radnica. Život joj je izgarao poput voštanice na oltaru, on je bio snažna propovijed, živa opomena zdravima i sposobnima, kako mora raditi, tko hoće da bude katoličkim radnikom. Ona je mrtva, duh njezin živi, sjeme rada njenoga ne će propasti.

Gospodine, kojega je toliko ljubila i za kojega je sve žrtvovala, Ti budi plaća njezina prevelika!

V.

PITANJA I ODGOVORI.

Koliko se može vjerovati zaručniku druge vjere, koji prije vjenčanja obećaje, da će se djeca odgajati u katoličkoj vjeri?

1. Po katoličkom crkvenom zakonu katolička se stranka smije vjenčati s nekatoličkom istom onda, ako nekatolička stranka iskreno i ozbiljno obeća, da će se djeca krstiti katolički i odgajati katolički.

2. Iskustvo uči, da se općenito govoreći vrlo rijetko smije vjerovati takovom obećanju. Mnoge djevojke podu nekatoličku na hlepak; postije plaku, ali kasno je popodne na Misu. Tim smo odgovorili na pitanje, no zbog važnosti ove stvari, dodajemo još dvije, tri.

3. Katolička je stranka dužna pod smrtni grijeh učiniti sve, da se djeca krste i odgoje katolički. Mnogi katolici odveć lako popuštaju.

4. Crkva katkada dopušta katoličkoj stranci da se vjenča s nekatoličkom. To je mješovita ženidba. Dakako, vjenčanje mora biti pred katoličkim svećenikom. Tko bi pokušao vjenčati se pred nekatoličkim vjerskim službenikom, taj je izopćen iz Crkve, vjenčanje mu ne vrijedi i ne može se valjano isповjediti ni pričestiti, dok tu stvar ne uredi i ne popravi.

5. Veoma se često dogada, da djeca iz mješovite ženidbe ili nemaju nikakve vjere ili ju rano gube. Zato Crkva odvraca vjernike od takove ženidbe, a dužnost je pravih katolika Crkvu u tom slušati.

Može li siromah stupiti u samostan?

Može. — Doduše u nas su samostani siromašni, pa je pravo, da, tko može, doneće samostanu prema svojem imućstvu; no radi samog siromaštva ne će ga samostan odbiti. Glavno je da ima iskrenu volju posvetiti se Bogu pa da je zdrav i da ima nužne sposobnosti.

Treba li dalje moliti, kad se čini, da nam Bog ne će da usliša molitve? Imamo svećano obećanje Isusovo: »Zaista vam kažem, ako što zamolite Oca u ime moje, dat će vam. Iv. 16, 23. Isus je dužan sebi i svojoj vjernosti da ispunja ovo obećanje, i on nas uslišava, kad smo u stanju milosti posvećujuće. Nego On obećanje ispunja tako, da nam da ili ono što molimo ili drugu stvar, bolju i veću. U tome On postupa kao dobra i mudra majka: dijete kadšto moli nešto, što bi mu škodilo; onda mu majka ne će uslišati želje, jer ga ljubi. Ili dijete moli malenu stvar, a majka mu ne da nje, nego puno ljepešu i veću. Tako i dragi Bog često postupa s nama. A kadšto nas Bog kuša i pušta nas, da se dugo molimo, n. pr. za nečije obraćenje. Čini se onda, kao da su nam molitve zaludu, a ipak nijedna molitva ne propada, njom uvijek nešto dobijemo, makar i ne odmah. Bog ima svoje putove a mi se uzdajmo u njegovu dobrotu i moleći se ne prestajmo. M. Vanino D. I.

Zahvalnice

Zahvalnicu potpiši potpunim imenom i prezimenom, označi mjesto, gdje boraviš, i posljednju poštu, jer inače ne će ući u Glasnik. Ti svoje obećanje potpuno izvršuješ, ako pošalješ zahvalnicu uredništvu, a kad će je ono oglasiti i kako će to učiniti, to je njegova stvar. Događaje, o kojima govore zahvalnice, držimo dostojnim vjere, kao i svaku drugu stvar, za koju jamči pošten čovjek. Za štampanje zahvalnica ne plaća se ništa, darovi idu za širenje Glasnika.

ZA SINA VOJNIKA.

Dalmacija. Moj sin prije tri mjeseca teško oboli u vojničkoj bolnici, fri dobra voj. liječnika konstatiraše otrovanje krvi i da je nastala žutica, koja je vrlo loš znak. Oni rekote da mu nemo spasa. Ja sam se zaufano, kao u svakoj potrebi, utekla dragoj Gospoj od Loreta, sv. Antunu, a preko sv. Terezije M. Isusa Presv. Srcu Isusovu, koje me je uslijilo te mogu miloga sina ozdravilo. Zahvalna preplaćujem svoga sina doživotno na Glasnik S. I. L. V.

ZA SINA SJEMENISTARCA.

Slavonija. Imam jedino dijete, koje sam od prvoga časa, kad sam ga ugledala, posvetila Bogu i odgajala ga za Boga. Molila sam sv. Malu Tereziju, da ga preporuci Bož. Srcu neka bi ga uzelio za svoga svećenika. I dijete je imalo želju i primljeno je u sjemenište, pa je tako dosada P. Srcu ispunilo moju prošnju. Znam, još mnogo treba da postigne cilj, stoga preporučujem svaki dan božanskoj dobroti spas njegove duše i njegov budući rad za slavu Božiju. R. L.

DVA PUTA OPERIRANA.

Zagreb. Imam da zahvalim Presvetom Srcu na ozdravljenju od teških bolesti. Mnogo sam trpjela od bolesti želuca, pa je najzad bila potrebna i operacija, kod koje su mi bila izrezana 2 želudčna čira. Izatoga su došle druge nevolje pa sam 1927. morala opet na operaciju, koja je također dobro uspjela; izvadeni mi je iz žući 5 kamenova. Hvala nebeskomu Liječniku, koji mi je pri svemu tomu toliko pomagao. (Darovala u tri maha u svemu d 75).

J. K.

TROSTRUKA POMOĆ.

Dalmacija. Bila sam bolesna na desnoj nozi tako, da se činila potrebnom operacija. Nešto izatoga oboli mi brat, kod koga je operacija bila priješko potrebna. Ktome je naše siromaštvo tražilo, da moj muž nade zarade. U toj stiscici utekoh se vrućom molitvom presvetom Srcu Isusovu, Bezgrješno Začetoj, Svetoj Tereziji od Malog Isusa i Svetom Anti obavljajući Devečnicu Presv. Srcu Isusovu uz svagdanju sv. pričest. Uspjeh nije izostao. Već prvih dana hitro krenuo moja bolest na bolje, bratova operacija uspjela je potpuno, a u isto doba dobio je moj muž namještenje i zaradu, da smo sa obitelji mogli živjeti. Najtoplijje zahvaljujem na tim milostima i toplo preporučujem svim dobrim kršćanima, da samo zovu u pomoć ovo Presveto Srce u svim nevoljama. Za raširenje Glasnika Presvetog Srca Isusova prilažem 100 Din. J. Č.

ZA MAJKU.

Bosna. Moja majka dobije ljetos opasnu bolest, koja se kod nas zove »Crni priš« (Antrax). Starica od 65 godina bila je u pogibelji da podlegne, pogotovo, kad su u isto vrijeme nekoliki mladi ljudi podlegli. Tri doktora su izjavila, da ima vrlo malo nade. Utečem se Presv. Srcu, očitam nekoliko sv. misa i obećam, da će se javno zahvaliti u Njegovu Glasniku, što evo i činim. Majka je ozdravila proti svakom očekivanju. Neka je hvala i čast presv. Srcu, sv. Josipu i sv. Anti.

D. B., župnik.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽANSKOMU SRCU:

Babina Greda KA Ukradenu joj stvar našla policija, dobila češće pomoć, napose u velikoj skrbi, dar. d 3. — **Bakarac AS** U zahvalu dar. d 30. — **Badljevina ML** Iza devenetice P. Srcu prestalo joj probadanje oko srca, dar. d 10. — **Monostor MP** Dobila pomoć u velikoj nuždi, dar. d 100. — **Banja Luka AČ** Pomoglo P. Srce da nije moralna na ponovnu operaciju, dar. d 10. — **Baška na Krku MMB** Hvali na mnogim milostima, dar. d 50. — **Belišće FF** Uslišana joj molba, dar. d 20. — **Berkasovo AM** Ozdravila od grčeva u stomaku s pomoću sv. Antuna, dar. d 20. za kruh sv. A. — **Bjelovar AK** Ozdravilo dijete, hvala sv. Maloj Terezi. — **Brezine BT** Ozdravila bez operacije, dobila pomoć u raznim potreboćama, dar. d 20. — **Cleveland MC** Izvinuo ruku, pomogao božanski Liječnik, dar. dolar 1. — **Čikago IP** Dobila razne milosti po zagovoru sv. Male Tereze, dar. dolar 1. — **MC Dijete** po drugi put operirano s boljim uspjehom nego su liječnici očekivali, hvali P. Srcu i sv. pomoćnicima, dar. dolar 3. — **Drenovci JL** Minula joj zuba bol. — **Dubrava Obitelji SZ** Dobila pomoć u raznim neprilikama i bolesti, dar. d 10. — **Dubrovnik VP** Zahvaljuje na mnogim milostima. — **Djakovo EM** Iza duge želudčne boli dobro prošla operaciju, hvali sv. M. Tereziji i sestri Celine. — **Erdut ŠK** Ozdravilo im živinče, dar. d 10. — **Ferdinandovac LJ** Ozdravio dvaput od teške bolesti, sad je opet bolestan, no predaje se u volju Božju, zahvaljujući ako i nešto kasnije. — **Goraj Ladevac JK** Pomogla sv. Lucija protiv bolesti zubi. — **Gradačac NN** Sestra i brat ozdravili od Zubobolje. — **Gradec - Jammica MG** U zahvalu P. Srcu dar. d 50. — **Gradište AJ** Hvali na uslišanoj želji i moli za mir, dar d 100. — **Irig OS** Hvali na velikoj milosti, dar. d 10. — **Ivanjicgrad MK** Hvali P. S. L i preporučuje se i dalje za pomoć — **Iz Veliki. NN** Zahvaljuje na primljenoj milosti, dar. d 20. — **Janjina ML** Ozdravila bez operacije, dar. d 5. — **Kloštar Podravski LD** Hvali, osobito Ito

je sretan u obitelji, dar. d 15. — **Kneginec Gornji ST** Dobio potrebn novac i žena sretno prošla na porodaju. — **Kostel MJ Presv. Srce spasilo joj život od napadača, sv. M. Terezija pomogla naći dijete, što je bilo oklevetano i pobjeglo, dar. d 20.** — **Koštrena MT** Pomogla sv. M. Terezija, dar. d 100. — **MT U teškoj bolesti pomoglo P. Srce, dar. d 15.** — **Koška DS** Ozdravila teško bolesna supruga, sv. Anton pomogao u gospodarstvu, dar. d 30. — **Kravarsko KK** Dobila strpljivost kod operacije, dar. d 10. — **Križevci JS** Kupila posjed, kako je molila, hvali i na drugim milostima, dar. d 100. — **Križovljani LR** Popustile boli zubi i glave, dar. d 10. — **Krušvar KJ** Dobro svršilo ispit. — **Lič JW** Ozdravila od teške bolesti, dar. d 10. — **Markuševec ST** U teškoj bolesti molio zdravlje ili sretnu smrt i ozdravio, dar. d 10. — **Mitrovica ME** Ozdravila joj ruka, dar. d 10. — **Nove Plavnice CR** Sretno joj prošla operacija kod poroda, dar. d 10. — **Novi Bošnjani AM** Očuvana od boli u porodu, dijete zdravo. — **Novi Vinodol MZ** Sin preporučen P. Srcu odabrao napokon svećeničko zvanje, dar. d 50. — **Ogulin SH** Po sv. Alojziju dobio pomoć u stiski. — **Osijek NM** Sami liječnici je odgovarali od teške operacije, no ona joj se ipak podvržla i sve sretno prošlo. — **Obitelj M Izbjavljeni** od velike nevolje moleti devetnicu u čast P. Srcu. — **NN** Po zagovoru sv. M. Terezije uslišana u vrlo važnoj stvari. — **Otočac IG** Po zagovoru t. bisk. Langa' ozdravila nečakinja od preteške bolesti. — **Pančeva MK** U zahvalu P. Srcu dar. d 10. — **Pitomača MP** Nečak ozdravio. — **Poljanice - Bistra KS** Ozdravilo živinče po zagovoru Prečiste Djevice, dar. d 10. — **Repaš KM** Primila mnoge milosti po zagovoru Kraljice Nebeske. — **Privlaka FB** Za sretan porod dar. d 50. — **Prelog Lj C** Uslišena joj molba, dar. d 10. — **Sarajevo AG** Sretno uspjela operacija majke. — **ŠC** Primila mnoge milosti po zagovoru drage Gospe. — **Senj VS** Sinu teška bolest krenula na bolje, hvali P. Srcu, Majci B. i Zagovoru sestre Celine. — **Sikirević JK** Vraćen joj novac, dar. d 10. — **Sisak MT** Dobila pomoć u bolesti, dar. d 50. — **Sotin LB** Prohođalo dijete, što je bilo bolesno na nogama, dar. d 40. — **Srijedani ML** Oslobođena velike brije i žalosti. — **S. Moravice BM** Dobila pomoć u velikim teškoćama, hvali i t. bisk. Langu. — **Stenjevac JK** Po zagovoru sv. M. Terezije uslišena joj molitva, dar. d 50. — **Sušica IP** Za pomoć u porodu dar. d 10. — **Sutivan TB** Očuvana od teška zla, dar. d 25. — **Sv. Ivan Želina SM** Dobro svršen ispit, dar. d 10. — **Štefanci JB** U bolesti i tugi uvijek dobila pomoć, dar. d 35. — **Tavankut EM** Na pomoći kod operacije hvali i Zagovoru sv. M. Terezije. — **Topličica BC** Ozdravila od gripe. — **Trnjani EM** Češće u bolesti ona i dijete joj dobili pomoć. — **Tuhovac KP** Zahvaljuje na sretnom uspijehu dviju operacija. — **Ubergren Holandija S. M. I. Isus** pomogao, da je napokon mogla stupiti u samostan. — **Valpovo RM** U zahvalu dar. d 30. — **Var. Toplice ŠS** Dobila pomoć u bolestima i potrebama, dar. d 10. — **Velaluka INS** Uslišena joj molba, dar. d 100. — **Velika Gorica RV** Patila u porodu, još više iza poroda, pa je morala i u bolnicu; sad je bolje, dar. d 10. — **Vel. Korjenovo KT** Majka Božja ozdravila joj grlo, P. Srce pomogao sinu gimnazijalcu. — **Vrsnik AG** Dobila pomoć u potrebama. — **Zagreb AS** Klonula posve, P. Srce podiglo joj vjeru ufanje i ljubav i pomoglo u bolesti, dar. d 50. — **DJ** Dijete joj primljeno u sjemenište, dar. d 10. — **UF** Morala ostaviti mjesto, dobila drugo, gdje još više trpi, no Bog joj dao strpljivosti. — **FH** Devetnicom sv. Franji Ksavverskom izmoljen sretan porod ženi, dar. d 20. — **JK** Ozdravila od tri teške bolesti, 2 puta operirana, dar. d 75. — **MH** Smirila se i ozdravila od plućne bolesti. — **SK** Vraćeno mu zdravlje, dar. d 20. — **M Gj** Češće uslišena, opet se preporučuje sv. M. Tereziji i sestri Celinii. — **OK** Sinčić joj već po drugi put ozdravio, preplaćujući Glasnik sa d 50. — **SK** Vraćeno mu zdravlje, dar. d 20. — **Zbelava JB** Spašeno živinče. — **Žepče AT** Ozdravila od zubobolje. — **Županja MD** Dobila pomoć u svim potrebama i kod ispita, dar. d 20. —

DVA KRISTOVA VITEZA

Knjižica pisana novim, za mladež vrlo privlačivim načinom, a osnjuje uzore mladosti: sv. Alojzija i sv. Stanka. Broširana stoji D 5. — vezana D 8. — Narudžbe prima: Uprava Glasnika Presv. Srca Isusova Zagreb L, p. p. 147.

VIJESTI

Bobovišće. Naše Djev. društvo osnovano je g. 1909. od tadašnjeg v. g. župnika Don Vice Gabelića. Od tada smo proživjeli mnoge teške dane i razne promjene. Revnosti je uvijek bilo, samo nam se u zadnje doba broj smanjio. To je lako shvatiti, ako se promisli, da je u ono doba naše selo imalo do 700 duša, dok sada nema ni 300. Uzrok su tomu teške životne prilike, u kojima se nalazimo. Osim toga nas nije i druga nevolja: prečesto mijenjanje velečasnih župnika; to prijeći, da se nešto trajno i solidno uvede u župi uopće, a u društvu napose. — Sadašnji župnik vel. D. Dušan Nazor nakon dvije godine požrtvovnog i rada za župu, osobito za Djekočko društvo, ostavlja nas. On kao i njegovi predšasnici redovito su držali mjesecne

Djekočko Društvo S. I. u Bobovišću.

sastanke, koje članice revno pohadaju. Svima najsrdačnije zahvaljujemo na brizi, koju su imali oko nas, a Presveto Srce neka blagoslov rad njihov u vinogradu Božjem, osobito u današnje tako teško doba za svećenike, kad se u njihovo najplementitije nastojanje upliće tudi bodnjikavi drač. Međutim će naše malo društvo ostati uvijek vjerno svojem nastojanju, da širi istinsku pobožnost prema Presv. Srcu Isusovu i na osobit način revno i ustajno vrši svoju naknadnu sv. Prijest.

Anastazia Marangunić, glavarica.

Drenovci. Na 9. veljače iznenadilo je naše Djev. društvo svoga prečasnog g. upravitelja lijepom akademijom. Htjeli smo naime da proslavimo 25. godišnjicu njegova boravka u našem mjestu. Akademija je započela dirljivim govorom, kojim je glavarica pozdravila duhovnoga vodu kao začetnika našeg Djev. društva. Zatim dvije pjesme domovini, pa onda deklamacija »Kriz u gori», a na koncu karišk Hrv. pjesama. Sve je izvedeno na veliko zadovoljstvo prisutnih. Lijepa hvala gdici, učiteljici Miciki Kos, koja se mnogo s nama trudila, i g. učitelju L. Henglju, koji se mnogo štirjuje učeti društvo duhovne i svjetske pjesme. Akademiji su prisustvovala sva domaća gospoda i naroda što je samo stati moglo. Svima najlijepša hvala! — Društvo se umanjilo, jer se nekoliko članica udalo. Članice su ustajne u radu i vrše točno pravila društva. Presv. pričesti u prosincu i siječnju bilo je 210. Knjižnica nam se lijepo uvećala i većina djevojaka mnogo čita.

A. Vilić, glavarica.

Petrinja. Potaknuto radom odličnih zagrebačkih gospoda, odlučilo je i naše Djev. društvo, da proslavi uspomenu našega vrlog biskupa † Dr. J. Langa i to malom zabavicom na dan Bezgrešnog Začeća. Priredimo predstavici »Bernardica Subiru«, kojom prodičisimo i Bezgrešno Začetu. Predstava je vrlo uspjela, ne samo materijalno već i moralno. Bilo je vrlo ružno vrijeme, kišovito, hladno, pa smo se bojale, da će dvorana ostati prazna. No bit će da je i sam sveti biskup vodio brigu za posjetioce, jer je znao, čim više duša dode, tim će veća svota otpasti na njegov »Dom«, koji će pod svoj krov primati siromašne djevojke. Otač sirotinje pružio je i ovom zgodom svoju pomoćnicu ruku, pa se je mogla odboru za gradnju Langovog doma poslati svota od 1400 Din. Ove retke dajemo u javnost, da budu na pobudu i ostalim društvima.

Marijana Belohlavek, glavarica.

Djevojačko Društvo S. L u Donjoj Stubici.

Donja Stubica. Na posvetilo naše crkve, 4. rujna, ispunila nam se živa želja, što dobismo opet sjajno obnovljeni barjak svoga Djev. društva. Pohitila su k nama i druga susjedna društva, pa je bila prava radost i slavlje, kad je preč. g. župnik Dr. Dovranić blagoslovio barjak uz lijepu kratku propovijed. Kumovala je barjaku gospojica Ivanka Prpić, koja je društvu i pomogla velikim darom. Članica imade sada 90, sve su revne i redovito prve nedjelje primaju sv. pričest, paze na čistoću i ukrašenju crkve marljivo čitaju Glasnik.

Dragica Šipek, glavarica.

Dubašnica na Krku. Naše Djev. društvo ima 75 članova i podijeljene smo, da lakše primamo sv. sakramente. Osim redovitih sastanaka na prvu nedjelju, sastajemo se i inače na klanjanje Presv. Sakramentu. Prošle su nam se godine udale 4 članice. Svim milim sestrinskim društvima lijepi pozdrav i preporuka u molitve.

Glavarica.

Vrtlinska. Hvala na lijepim pismima od Saveza, koja su nas potakla, te smo svetkovinu Presv. Srca nastojali ljepše proslaviti. Iz Rečice pošlo je nas oko 20 djevojaka pod zastavom k župnoj crkvi, ispovijedile smo se i pričestile i pobožnost svoju što ljepše obavile. Gledat ćemo da od sada svoje dužnosti sve bolje izvršujemo.

Rozeta Rudančić, glavarica.

Mače. U zadnje vrijeme primljeno je opet u naše Djev. društvo 12 članica, udalo ih se 5. Sv. Pricašti u naknadu Bož. Srcu prikazale smo: u listopadu 470, studenom 520, prosincu 570. Preporučujemo se svima u molitve, da bismo što bolje napredovale. **Amalija Ivančir**, glavarica.

Misije u hrvatskoj crkvi Presv. Trojstva u Čikagu. Velečasni oci Isusovci, Ivan Kujundžić i Miroslav Vanino, obaviše sv. Misije u našoj župi od 11. do 25. rujna. Dan 11. rujna bio je lijep i slavan za našu župu. Već u 9 sati zasvirala dalmatinska glazba da je svakomu srce zaigralo. Dok je glazba svirala narod se je sakupljao za veliku povorku i veličanstvenu manifestaciju. Točno u 10 sati krenula povorka gradskim ulicama kao što je običaj i u domovini. Na čelu je stupala glazba Vučulovića s 12 glazbenika a za njima naša školska djeca sa svojom zastavom. Na djeci se odmah vidi neumorni rad časnih sestara, koje se brinu za povjerenje im dječicu bolje nego brižne majke. Iza djece eto raznih društava s američkim i svojim vjerskim zastavama i velikim društvenim znakovima na prsim i to 6 takvih društava što duhovnih što prosvjetnih. Upravo se oni svrstali u red, kad se začuše skladni zvuci glazbe. Svatko se okreće — evo dolazi bratsko slovensko društvo Sv. Križ sa 142 člana i članice, a vodi ih Škvorceva glazba. To se društvo priključi k ostalima. Iza njih krenuće ministranti i najposlijе veleč. o. Kujundžić, Vanino i naš župnik, Dominikanac o. Innocent Bojančić.

Povorka je bila tako dugačka, da zadnji nisu ni znali za prvu glazbu. Bila je milota gledati, kako mladež obojeg spola pobožno stupa uz starce da javno pokaze odanost Bogu i sv. vjeri. Ovo je lijepo djelovalo i na pučanstvo drugih narodnosti. Jedan Čeh poslao je župniku 5 dolara za crkvu sa porukom, da je bio do suza ganut. Povorka je prošla 7 ulica. Kada se povratila u crkvu, rastumači veleč. o. Vanino dirljivom propovijedi narodu važnost sv. Misije. Crkva sa 850 sjedala bila je prelijesna pa su djeca morala stajati u sakristiji i vani. Sav je narod bio veselo i razdražan.

Svaku večer je dolazio u crkvu lijep broj muževa, mladića i djevojaka. Uspjeh sv. Misije jasno se vidi i po sv. Pricaštima, kojih je bilo 2.400.

Vrijutanac je slavlja bio u nedjelju 25. rujna kod sv. Mise u 8 sati, kada je bila prava gozba Gospodnja sa 571 sv. Pricaštima. Osobito je bilo milo gledati kako velik broj muškaraca stupa k stolu Gospodnjem. Navečer bila je crkva dupkom puna da su mnogi morali stajati. Oprosnu propovijed držao je veleč. o. Kujundžić.

Milom Bogu slava a hvala veleč. i vrijednom našem župniku o. Bojančiću, koji nam je uz veliki trud pripravio ovu svečanost. Isto srdaćna hvala oo. misjonarima na dobru sjemenu, što su ga posijali u srca naša. A sve skupa nas blagoslovio dobiti Bog i dao nam milost da plod sv. misije uživamo do vijeka. Pozdrav vam u Presv. Srcu.

Karlo Mihaljević, Chicago, Ill.

KAKO MOŽEMO POMOĆI, DA SE VJEĆNO USREĆE MILIJUNI DUŠA?

Svojom molitvom! O tom piše nedavno Družbi sv. Petra Klavera vič. otac Milakić, Hrvat-misijonar u egipatskom Sudanu u Africi:

„Molite za nas i nastojte, da i drugi mole za nas. Sjećam se, kako sam čitao negdje, da su se, pogani u prvo doba kršćanstva po molitvi sv. Pavla pustinjaka pod palmom, te sv. Antuna pustinjaka u pecini, isto tako obraćali na kršćanstvo, kao i po propovijedima svetih otaca. Ako Gospodar ne gradi kuće, uzalud je grade graditelji. A biskup Herman u Donjoj Volti Zapadna Afrika,javlja nam: „U više karmelitskih samostana mole za naš Vikarijat. Tu je naša jakost i uzrok našeg napretka.“

Dragi bi Bog bez sumnje mogao da spasi duše i bez nas. No budući da On stanovite milosti samo onda dijeli, kad Ga za to molimo, to sudbina nebrojenih duša stoji do nas. Ova je pomisao poticala Sveće, da neprekidno mole za bližnjega, pa će, ako se u nju zadubemo sigurno i nas potaknuti, da barem ovih devet dana pred blagdanom Zaštite sv. Josipa, posvetimo posebnoj posredujućoj molitvi za spasenje neumrlih duša, te da se

svom revnošću pridružimo »Križarskoj molitvenoj vojni za Afriku«, na koju Družba sv. Petra Klavera svake godine poziva sve vjerne katolike.

Posebne tiskane molitve (»Otpričnja Presvetom Srcu Isusovu za afričke Crnce«) za ovu devetnicu, koja se vrši od 16. — 24. travnja, možeš besplatno dobiti, koliko ih hoćeš, od Družbe sv. Petra Klavera, Zagreb L. Samo platиш poštarinu.

Jurišajmo zajednički na Presveto Sreću Isusovo, jer do toga stoji vječna sreća naše još poganske braće u Africi!

KNJIGE:

Frane Ivasović: Pouka o sakramenu zadnjega pomazanja. (Strane 74. Split 1928. Frane Ivasović: Pouka o sakramenu svetoga reda. (Strane 54. Split 1928. U ove je dvije knjižice pribrano mnogo veoma korisne pouke, koja će dobro doći katolicima željnim dublje i šire spoznaje ovih dvaju sakramenata. Naročito će se moći da okoriste svećenici, koji se budu htjeli dati na hvale vrijedan posao da vjernicima tumače ljepotu i spasonosnost sakramenta svetoga reda i svete pomasti.

V.

Sienkiewicz: Ognjem i mačem. Ovaj lijepi historijski roman velikoga poljskog pisca, počela je Knjižnica Dobrih Romana (sekcija Hrv. Knjiž. Društva sv. Jeronima) izdavati u svescima po dinar. Pokušaj, da se u ovom obliku publici, a naročito omladini dade valjano štivo, svakako je vrijedan hvale. Dobije se kod: Knjiž. Dobrih Romana Zagreb, Trg Kralja Tomislava 18.

Sweta Terezija od Djeteta Isusa šalje svojim štovateljima u našoj domovini darak za sveto korizmeno vrijeme!

Upravo je doštampana na 8 malih strana kitica razmišljanja Male sv. Terezije o svetom Licu mukotrpnog Spasitelja, koja nas upoznaje s ovom pobožnošću naše andeoske Svetice. Na čelu tih listića стоји slika svetoga Lica, prava umjetnina, koju je sa sv. rupca u Turinu preslikala rodena sestra Male sv. Terezije — Celina Martin (s. Genoveva od sv. Lica). Na koncu tih listića krasna je i duboka molitva svetome Licu, koju je sastavila sama Svetica. Sv. Otac Pijo X. obdario je pobožnost k svetome Licu velikim oprostima i ujedno izrazio svoju želju, da opet oživi pobožnost prema Muci Isusovo, koja je u današnjem kršćanskom svijetu tako zanemarena. Nake ova slika svetoga Lica s Karmela u Lisieuxu približi srca hrvatskog naroda mukama Srca Spasiteljeva. Sličica se naručuje kod:

Društva za sveudiljno klanjanje, Zagreb, Frankopanska ulica 17, cijena 1 Din. po komadu. Narudžbe počevši od 100 komada šalju se franko poštarna.

DAROVI U SIJEĆNJU 1928.

Za sv. Mise: Antunvac PC 20 Chicago MC Dol. 1., IP Dol. 1. Gor. Desinec LD 20 Hrženica MB 10 Krasice IZ 50 Lič NN 20 Lužani TP 25 Nova Gradiška IS 30, MP 15 Oštrelj MM 20 Retkovci DL 10 Ruma JM 40 Split AB 20 Srp. Moravice AG 25 Sutivan TB 25 Sv. Ivan Zelina IC 15 Thorold KB Dol. 1. Travnik RT 15 Zagreb AF 20

Za Svetište: Antunovac PC 53 Chicago MC Dol. 2., MV Dol. 1. Davor MG 25 Farmington MM 112 Goražda PK 10 Gor. Vrba FM 7 Iž Vel. VC 20 Jammica MG 50 Janjevo PTG 8 Koška AD 10 Lipik ML 5 Marče GK 10 New York SV Dol. 1. Odra LF 100 Ogulin MP 7 Pittsburg ZM Dol. 2. Prelog JJ 10 Sarajevo AG 10 Sotin AV 50 Sv. Ivan Žabno BT 20 Varaždin SK 25 Zagreb, Dr. MJ 100.

U čest Srcu Isusovu: Bački Mon. MP 25 Badljevina ML 10, TV 10 Belišće FF 20 Cabuna FS 10 Gerovo MH 50 Hodošan LS 100 Kansas RK Dol. 1. Koška DS 10 Krivac AR 30 Krizevci JS 100 Ledenica FK 24.50 Marjančaci RM 30 Markuševac TS 10 Novska EM 50 Perušić JH 50 Petrovsko AC 25 Poljanice SK 10 Sibinj FV 10 Sikirevci JK 10 Sisak

MT 50 Sotin LB 40 Sušice IP 10 Svarča AP 15 Štefanci JB 35 Valpovo AM 15 Vrhovine MB 20 Zagorje AL 20 Zagreb jedna osoba u bolnici 100, SG 20 Županja MD 20

Srca Marijinu: Ivančić grad NN 100

Blaženoj Gospi: Bački Mon. MP 25

Sv. Josipu: Bački Mon. MP 25 Novska EM 50 Zagreb KB 20

Sv. Antu: Bački Mon. MP 25 Koška DS 20 Zagreb JF 13

Sv. Tereziji: Keewatin KL Dol. 1. Maja JB 10 Prelog GB 15

Za raširenje Glasnika S. L.: Amerika AM 120 Antunovac TP 15 Bakar

MD 35 Banjaluka AČ 10 Baška JH 50 Beretinec GK 100 Bos. Novi LB 10 Brod n/S KT 10, RA 11 Budančevica LD 5 Caprag TD 5 Čajavica MŠ 5 Čepin AS 10 Chicago IP Dol. 1. Daruvar DP 5 Davor JK 5 Detroit MK 14 Djakovo MR 4 Drvar NK 10 Dubrava SP 8 Dubrovnik IZ 10 Erdut MT 25, ŠK 10 Farmington MM 84 Glina LP 5 Gor. Vuka KS 20 Gračac NN 100, NN 10 Gradište AJ 100 Irig OS 10 Jurovčak LK 10 Kansas MS Dol. 1. Kastav KD 100 Konjic MJ 7 Kostr. sv. Barbara MT 15 Kozarić MM 10 Kraljevac JV 20 Kras ŽM 10 Kravarsko KK 10 Križevci TK 15 Križovljani RL 20 Kukujevci KV 10 Kuzminec MT 10 Lešće MF 15 Lič JV 10 Mitrovica ME 10 Neum Klek MM 15 Nove Plovnice CR 10 Novimaroš VP 15 Novi Vinodol NN 50 Osijek AH 5, AI 10, DK 12 Opuzen TS 5 Orahovica JC 100 Praputnjak BL 30 Prelog LC 10 Privlaka FB 50 Split PS 35 St. Crnkovci EF 10 Stenjevac JK 50 Stupnik RS 5 Subotica BI 10, TMV 35 Sušak ZS 5 Sv. Ivan Zelina ČI 5, NN 10 Šibenik AZ 7 Trsat ZL 95 Turbe ŽM 10 Varaždin MK 25 Varažd. Toplice ŠS 10 Vinkovci AD 5, AŠ 5 Virovitica KG 5 Vis IM 18 Vukovar EH 10 Zagreb, MJ 5, KS 15, NN 10, IP 10, MH 20, PK 10, JS 50, KL 15, MK 5, NN 10, GK 5, SK 85, MK 3, NN 10, JD 5, RS 5, LS 5, RK 50, SK 20, LK 15, AŠ 50, MD 10, DMJ 23, MJ 10, MB 15, OK 35, MB 18, ZH 23, JD 10, FZ 100, JH 15. Zetkau O Š 10.

Za kruh sv. Ante: Berkasovo AM 17 Dobrljin DB 10 Ivanec ZZ 10 Klanjec TP 20 Pakrac JA 10 Ruma KS 15 Sušak KN 5 Sv. Ivan Žabno BT 10 Zagreb, KK 25.

Za dobru štampu: Velaluka Dr. LB 100

Za svijeće: Brčko MK 5

Za Svetohranište: Zagreb ZH 50

Za svećenički podmladak: Chicago IP Dol. 2.

Za Malo sjemenište u Travniku: Šopovo MR 20 Zagreb H 40, DMJ 100.

Za Langovi Dom: Bakar RI 20 Cerna, MS 5 Osijek KV 10 Prozor MČ 10

Za Misije: Budančevica LD 10 Dobrljin DB 20 Gjurgjevac MO 50

Sv. Ivan Zelina NN 5 Vinkovci KC 50

Za Misije među poganim: Križevci TK 10 Zlatar SM 30

Za Misije među crncima: Močile SC 50 Stafilic MM 100 Zagreb KK 25

O. Mesariću za otokup crnaca: Našice VA 50

O. Mesariću za gradnju crkve S. L. u Hamirparu: Bakar TM 15 Gary Ind. JN, 30 centi, JP 50 c., SK 50 c., FP 25 c.

Za otokup jednog crnaca: Gračac NN 100

Za pokrštenje crnačke djece: ime Mala Terezija: Kostr. sv. Barb. TM 100, Šmrika MM 100; ime Rudolf: Zagreb S. E. 100

Darovi primljeni u mjesecu prosincu 1927.:

Za pokrštenje crnačke djece: Mat. Gorica MA jedne djevojčice na ime Marija 100 Zagreb MŠ jednog dječaka na ime Antun 100

Za opremu i pokrštenje djece u Africi: Capljina VB jednog dječaka na ime Antun i jedne djevojčice na ime Terezija 100

O. Mesariću za pokrštenje jednog dječaka na ime Franjo Ksaverij: Prezid župljanka 100.

Urednik: Milan Pavelić D. L.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. I. rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA.

God. 37.

Svibanj 1928.

Broj 5.

POSREDNICA SVIH MILOSTI

Nakana Apostolstva molitve u svibnju blagoslovljena od sv. Oca.

Jednom dode k sv. Bernardu neki veliki grješnik i stade mu se tužiti radi svojih preteških i nebrojenih grijeha. »Nije moguće«, kliknu napokon nevolnjik kroz gorke suze, »nije moguće da bih ja mogao ikad više naći kod Boga milost i oproštenje!«

»Ne očajavaj, sinko!« odvrati svetac. »Kad bi se i bojao, da ne ćeš naći milosti kod Boga, ipak se ufaj, da ćeš je naći kod Marije, kod One, kojoj Andeo reče: »Našla si milost«. Ti si eto izgubio milost, a Marija ju je našla. Idi k Njoj, od Nje ćeš opet dobiti svoju izgubljenu milost«. I grješnik se primiri, moljaše se blaženoj Djevici, obrati se i uze sveto živjeti.

Utjeha sv. učitelja, što ju je dao tomu siromahu, vrijedi od riječi do riječi za sve ljude. Sav je rod ljudski izgubio milost, Marija je našla njegovu izgubljenu milost. Ona ju je vratila svim ljudima skupa, Ona je vraća svakomu čovjeku napose. Ona nam je donijela sve milosti, dok je živjela na zemlji, Ona nam ih dijeli i sad s neba.

Za života na zemlji.

Da je blažena Djevica živeći na zemlji donijela ljudima sve milosti, to je jasno ko sunce. Ta Ona nam je rodila Spasitelja, a s njim izvor svih milosti. Ona je Žena, o kojoj se proriče na početku Sv. Pisma, da će sa svojim Sinom »satrti glavu« Zmiji.

I. Mojs. 3, 15. Ona je Žena, od koje počinje ljudsko spašenje kao što od Eve počinje grijeh. Ona je nova, sveta Eva uz novoga, nedužnog Adama — Isusa, prava »Majka živih«. To je materinstvo započelo već kad je rodila Boga-Čovjeka, a svečano joj je predano, kad je pod križem čula: »Evo ti sina« Iv. 19, 26. i u Ivanu uzela sve nas za djecu svoju.

Ne kao službenica već kao pomoćnica i drugarica stoji ona uz Isusa, dok On spasava ljudi. Pa kao što je »jedan posrednik između Boga i ljudi, Isus Krist kao čovjek«, tako je i Marija posrednica s kojom se ne može u tome isporediti nitko od ljudi, pa ni najviši sveci. Tu je slavu zasluzio njoj njezin božanski Sin.

U slavi nebeskoj.

Marija i iza svoga uznesenja na nebo ostaje djeliteljica milosti. Što je Bog dao svojoj Majci na zemlji, toga joj jamačno nije oduzeo na nebu. A ona se kao naša Majka brine i tamo gore za spasenje svakoga od nas, ona u svijetu slave vječne vidi bolje neg i jedan od andela i svetaca potrebe svakoga pojedinog između nas. Stogod milosti dolazi s neba na svakoga od nas, sve to dolazi po Mariji.

To se tako neprestano uči i vjeruje u sv. Crkvi. To potvrđuju izjave tolikih Papa. Tako veli Benedikt XIV.: »Blažena Djevica je kao nebeski potok, iz kojega dotječu vode svih milosti i darova u srca bijednih smrtnika«. Bulla »Gloriosae Dominae« 1748. Pijo VII. potiče sve vjernike na pobožnost prema »premiloj našoj Rodeljici i Djeliteljici svih milosti«. Oficij, čast »Pomoćnici kršćana« 1816. Tako ćešće i Leo XIII., koji kliče: »Nema ga, o Presveta, koji bi Boga upoznao, osim po tebi; koji bi se spasio, osim po tebi«. Tako i Pijo X. i Benedikt XV. i Pijo XI., koji je zove »Posrednicom svih milosti kog Boga«. Pismo od 2. III. 1922.

Čemu ova mjeseca nakana? Zar da se njom pouče vjerni katolici, da im se ovaj nauk priopći ko kakva novost? Ne, katolički svijet to dobro zna, da je po Mariji došlo i vazda još dolazi sve dobro na svakoga od nas. Ovo se ističe mjesecnom nakanom samo zato, da se u naša teška vremena širi i sve više pobožnost prema bl. Djevcici kao posrednici i djeliteljici svih milosti. Molimo to osobito ovaj mjesec. Od Nje očekujemo mi svu pomoć u teškoj nevolji. Po Njoj se čiste grješnici od gube grijeha, po Njoj cvjetaju čistoćom milijuni djevičanskih duša, po Njoj putuju k savršenosti vojske svetaca. O da, mila Majko, tko da ne postane uza Te dobar, ako hoće, kad iz Tebe struji sama bezazlena nedužnost, sama dobrota! S Tvojih se dlanova lije sjajna milost u naša srca, Tvoji ljiljan-prsti vezu za nas nebeskim zlatom svadbenu haljinu, i mi ko djeca ljubimo te Tvoje dobre ruke, o Majko milosrdnosti, Majko ufanja i milosti, Majko svete radosti! I mi molimo kao što moli sveta Crkva u Misi na dan »Marije posrednice svih milosti«:

»Gospodine Isuse Kriste, posredniče naš kod Oca! Ti si se udostojao dati preblaženu Djesticu Majku svoju i nama za Majku i posrednicu kod Tebe. Podaj milostivo, da svaki, koji dode k Tebi moleći za dobročinstva, bude obradovan izmolinivši sve po Njoj. Amen.

Milan Pavelić D. L.

MISIJSKA NAKANA.

Da tajinstvena »Zvijezda Jutarnjica« Marija privede plemeniti japanski narod k svjetlu evandelja.

Katolička je vjera do pred nekoliko godina slabo napredovala u Japanu. Razlog je tomu bio neki vjerski nehaj, posve materijalistična prosvjeta pa kriva i krivo shvaćena znanost. Prilike su se promjenile na bolje, osobito otkad je lani domaći sin, prečasni Hayasaka, posvećen za biskupa. To je prvi biskup Japanac, pa je ovo imenovanje veoma umnožalo zanimanje za vjeru katoličku i poštovanje prema sv. Ocu papi.

Od godine se 1923. radi o tom, da i Japan dobije svoga poslanika kod svete Stolice u Rimu. Tomu se živo opiru »bonci«, budistički duhovnici, ali ipak pitanje nije zaboravljeno, novine japanske dan na dan rade, da se Japan približi katoličkoj Crkvi. Ktomu papinski poslanik uživa među japanskim odličnicima veliki ugled, vrlo je čašćen od sviju. Povoljno djeluje za zbližavanje s Crkvom i to, što Japanci vrlo poštuju velikoga sv. Franju Ksavera. Na 15. listopada podignut mu je tamo skup spomenik, za koji dadoše novac samo nekatolici. Iskazana je ta čast svecu pogotovo zato, što je on prvi od Evropljana razumio i toliko ljubio japanski narod. Uz ove povoljne prilike mnogo djeluje i to, što se više odličnih i obrazovanih ljudi obratilo na katoličku vjeru u novije vrijeme. Prošle je godine postao katolikom profesor na carskom sveučilištu u Tokiju, Tanaka, koji je opisao svoje obraćenje u posebnoj knjizi. Ta je bila u dva tjedna sva rasprodana. Nedavno je primljen u kat. Crkvu sin japanskoga poslanika u Londonu.

Velike su eto nade, da će se ovaj narod predobiti napokon za Krista. Članovi Molitvenog Apostolstva, združimo svoje molitve na tu nakamu! Vrli katolik, zapovjednik japanske mornarice Yamamoto, upravitelj društva tokijskih mladića, pozvao je sve katolike svega svijeta, da se mole za obraćenje Japana molitvom, što ju je Pijo X. 1909. odobrio i obdario oprostima. Molimo je i mi! Evo je ovdje:

»O Marijo, sjajna Zvijezdo Jutarnjice! Kad si se Ti pojavila na zemlji, navijestila si, da je blizu Sunce pravde i istine. Dostoj se blago zasjati gradima japanskoga carstva, dā se oslobođe duševnih tmina i dobro upoznaju Sjaj Svjetla vječnoga, Tvoj Sina, Gospodina našega Isusa Krista. Amen.«

P.

KAD SU CVALE MAJSKE RUŽE...

Kad su cvale majske ruže, kako li je bila krasna, sva kao jedan cvijet, mala kapelica Tvoja među žitom i okićena ružama, Gospo naša draga! Bijelim divljim sa živica i pitomima iz bašča. U žlatni sutan, kad prosjaše prve zvijeze s krune Tvoje, povrh klasja i cvijeća, prošla je poljem pjesma:

Marijo, svibnja kraljice...

Kad su cvale majske ruže...

* * *

Daleko od kapelice venula je nasred puta jedna ruža za Te ubrana a tamo izgubljena. Venula je u glibu, ali još ne pogaćena — kao duša na vratima pakla.

Kako nije strunula do kraja? Kako? U bijelom plaštu i opasana plavim pojasmom prošetala si Ti putevima. Šta si vidjela na njoj, da si je digla i oprala suzama?

Marijo, zvijezdo mora!...

* * *

Šta ćeš s njome? Položi je na mekane ruke baščovanke Svoje, Male sestre Terezije! U nje su ruke pune ruža bijelih i crvenih.

Položi u njih i ovu ružu ne bi li i ona, polivena suzama Tvojim, mirisala među njima malim, skrovitim mirisom plaća i pokore.

Hoće li biti tada vrijedna, da okiti i zadnji kutić u bašći nebeskoga vječnog maja?

Marijo, Ružo otajstvena!...

Lovre Katić.

SVIBANJSKOJ KRALJICI.

Evo svibnja, slavuj pjeva,
Iznad vrta lebdi ševa
Sunce sjaje s neba plava
Zeleni se mlada trava.
Gospin mjesec dode evo:
Zdravo budi, rajska Djevo!

Niz zelene livadice
Prosule se tratinčice,
A u vrtu ruža cvjetna
Sva miriše lijepa, sretna.
Marijin je mjesec evo:
Zdravo budi, rajska Djevo!

Djevojčice cvijeće brale,
U vijence ga saplitale,
U crkvu su pohitile,
Gospin oltar okitile.
Gospin mjesec dode evo:
Zdravo budi, rajska Djevo!

Svak u crkvu hrli rado,
Gospu štuje staro, mlado,
Njoj se u čast pjesme ore
I dopiru k nebu gore.
Marijin je mjesec evo:
Zdravo budi, rajska Djevo!

Marija Levaković.

*Zdravo Marijo, milosti puna, svetija od svetaca, viša od nebesa,
slavnija od kerubina, časnija od serafina, poštovana od svih stvorenja!*

*Zdravo golubice, koja nam nosiš plod masline i navješćeš
Čuvara, koji čuva od duhovnoga potopa, i luku spasenja!*

*Zdravo najljupkiji, razumni raju Božji, u kojem cvjeta živo drvo
spoznanja istine: koji od njega okuse, postižu besmrtnost!*

*Zdravo presveto zidana, neokaljana i najčistija palača najvišega
Kralja Boga, koja sve primaš u goste, i krije piš tajanstvenom milinom!*

*Zdravo posudo livena od suhogog zlata, u kojoj se nalazi naj-
veća slatkoća duša naših, Krist, koji je mana nebeska....*

Iz govora sv. Germana

DA ME JE TKO UPUTIO!..

Svršivši šestu gimnaziju zamolio sam da me prime u sjemenište, želeći postati svećenikom. Kad mi javiše, da sam primljen, uzeh čitati po drugi put život sv. Alojzija, da se malo uživim u ono, što me čeka u »crnoj školi«. Sto sam dalje čitao, to se u meni više budila želja, da bi i ja bio Isusovac.

E, ali kako? Gde su ti Isusovci? Koga oni primaju? Treba li što plačati, dok se izučiš? Tko da mi na ta pitanja odgovori?

Kako bih tada sretan bio, da sam se namjerio na kojega prijatelja Isusovca, na koji razgovor o njima, na kakvu knjižicu njihovu. Za tada morao sam - a bilo je to prije ravnih 30 godina - zakopati svoju tajnu, ali s njom i radost svoju, noseći odsada u sebi nemir radi nepostignuta zvanja i kraj svega rada i uspjeha neprestano nezadovoljstvo. Ono je prestalo tek, kad se nakon 12 godina nádoh u novicijatu Družbe Isusove u Zagrebu. Tu, kasnije i u drugim školama, nádoh drugova, koji su jednako žalili, što im nije imao tko da pokaže ravan put do zvanja. Namjerio sam se opet i na druge: lječnika, profesora, činovnike, koji mi se tužili: »I ja bih bio najsretniji, da je bio, tko bi mi bio pokazao put k Isusovcima. Kasna, izgubljena zvanja zbog neupućenosti!«

— Ne biste li vi Isusovci davali kakve izvještaje o svom životu i radu, da budemo mi katolički svjetovnjaci upućeni. Na vas toliko navaluju i krivo vas sude, pa bišmo mi mogli opravrći. Ovakо me upravo molili prijatelji činovnici A., P., R., V. i dr.

— Dok su ljudi mislili svojom glavom, a ne nadahnjivali se iz bezvjerskih novina, odgovaram ja, Isusovci se uopće nisu osvratali na napadaje, nego su trpjeli i dalje radili, a njihov život i rad bio je pametnima dovoljan, da odbiju klevete. Danas, kad se i dobri inače ljudi daju zavesti, daje Družba u nekim krajevima takve izvještaje o svom radu i osnovama. Prijatelji, kojima se to šalje, čine povjerljivi krug, koji se zove Društvo sv. Ignacija ili slično.

— Eto to bismo baš i mi trebali, rekoše mi, Materijalnih žrtava se nebojte, ljubav je vaših prijatelja jaka, da ih namakne.

— Da, trebalo bi i tih, potvrdim ja, jer i onako ide teško s uzdržavanjem Malog sjemeništa Družbe u Travniku, a još je veća briga s onima, koji su na dugim naukama u inozemstvu. No eto, blaga Providnost brine se i za to i potiče plemenite duše, da nam priskoče u pomoć. Glavno je ipak, da se zna potpuna istina i da se tako uklone zapreke uspješnom moralnom djelovanju Družbe.

— Za to nemajte brige, velečasni, reče prijatelj. Hrvatski katolici uvidaju sve bolje, tko im je zapravo najbolji savjetnik. Samo, kad ste već spomenuli duge nauke, recite mi, što zapravo uče vaši ocí?

— To vam je, dragi, duga pripovijest, koju čete, ako Bog da iz tih naših izvještaja doznati, jer se nadamo, da će i naše Društvo sv. Ignacija domala pred vas.

J. V.

DR. ANTUN BAUER,
nadbiskup zagrebački, o pobožnosti Presv. Srca.

Svršetak.

4. Kako treba da štujemo presveto Srce Isusovo? Treba najprije da znamo, da prava pobožnost стоји u tom, da se duša iskreno odluči i ustrajno nastoji u svemu ispuniti sv. volju Božiju. Zato je i pobožnost presvetom Srcu Isusovu samo onda prava i istinita, ako smo spremni uvijek i u svemu ono ljubiti i činiti, čime ćemo Njemu ugoditi, i tim mu dokazati ljubav svoju. Zato treba najprvo, da vršimo Njegove zapovijedi. On je sam rekao: »Ako me ljubite, držite moje zapovijedi« (Iv. 14, 15).

»Ostanite u ljubavi mojoj. Ako moje zapovijedi uzdržite, ostati ćete u mojoj ljubavi, kao što sam i ja održao zapovijedi svoga Oca i ostajem u Njegovoj ljubavi« (Iv. 10, 9—11). Tko dakle znalice i hotice prestupa zapovijedi Božje, ne može zaista reći, da istinito i dostojno štuje presv. Srce Isusovo. Hoćemo li ugoditi tomu presv. Srcu treba nadalje, da se trsimo naslijedovati Krsta u krepostima Njegova sveta života, osobito u onim krepostima, koje su Srcu Njegovu najmilije. Zato će iskreni štovatelj Srca Isusova ljubiti molitvu, čuvati sv. čistoću, neprestano se vježbati u krotkosti, poniznosti, da uđovolji pozivu Spasiteljevom: »Učite se od mene, jer sam krotak i ponizan

srcem». Naročito pak će nastojati, da vrši iskrenu i djelotvornu ljubav k bližnjemu, jer je to kraljevski zakon Spasiteljev. »Novu vam zapovijed dajem«, govori Isus poslije posljednje večere, »da ljubite jedan drugoga; kao što sam ja ljubio vas, da se i vi ljubite među sobom. Po tom će svijet poznati, da ste učenici moji, ako uzimate ljubav među sobom« (Iv. 13, 34, 35).

Hoćemo li dakle dostojno štovati presv. Srce Isusovo, nastojimo iskreno i ustrajno njegovati u sebi čežnju, da u životu svom vršimo ove kreposti.

Ali to nije lahek posao. U pokvarenoj naravi našoj živi neprestano nagon, koji nas odvraća od onoga, što je milo Srcu Spasiteljevom, a privlači nas svijetu, u kojem svuda vlada pohota puti, pohota očiju i oholost života. Da taj nagon sviladamo i očuvamo u sebi uvijek živu težnju za Bogom, treba nam jake milosti Božje, koja će nam dati snagu, da prezremo što je zemaljsko, i priljubimo se Isusu. »Nitko ne dolazi k meni, koga ne privuče Otač moj«, veli Isus. Ovu pak milost dobivamo i umnažamo je u sebi molitvom i drugim vježbama, što se vrše na čast presv. Srca Isusova. Molitvom i tim drugim vježbama mi sami sudjelujemo s milošću Božjom; pobudujemo naime i učvršćujemo u srcu svom čuvenstva, želje i težnje, koje nas sve više sjedinjuju s Isusom, u čem zapravo stoji prava pobožnost presvetom Srcu Njegovom. Za to se ta pojedina nabožna djela i zovu pobožne vježbe, jer se njima duša naša vježba i usavršuje, da dode do trajne sposobnosti u svemu i svagda ugoditi presv. Srcu Isusovu. Iz toga se odmah vidi, u kako kobnoj bi bio zabludi, tko bi mislio, da se u samim tim molitvicama sastoji sva pobožnost presv. Srcu, ali je jednako očito i to, kako krivo sude oni, koji te molitvice i pobožne vježbe smatraju suvišnim, te ih zabacuju i zanemaruju. Dok naime prvi ono, što je samo sredstvo i pomagalo pobožnosti, krivo drže za samu pobožnost, to drugi sasvim krivo misle, da će se i bez tih vježba moći dovinuti do one visoke duševne vrline, u kojoj stoji prava pobožnost, i da će u njoj ustrajati. To je oholost ljudska, koja ne će da vidi svoju slabost i grješnost, dok se nasuprot znade, da su mnogi i veliki sveci Božji tek s mnogim naporima, borborom i susama polučili toliku savršenost, da su u svemu i svagda vršili volju Svevišnjega.

Te posebne vježbe pobožnosti ne ću navoditi, već samo upućujem na krasnu molitvenicu: »Srce Isusovo spasenje naše«, gdje se nalazi obilje mirisavog cvijeća za sve potrebe štovatelja presv. Srca Isusova, te je moja želja, da se, predragi vjernici, što obilnije poslužite njome na duševni vaš napredak i spasenje vaše.

5. Nešto iz povijesti ove pobožnosti. Ta povijest dokazuje, da je ova pobožnost zaista djelo Božje. Gospodin, tako veli sv. Pavao (I. Kor. 1, 28, 29) voli odabirati ono, što je u očima

svijeta slabo, prezreno, da posrami, što je pred svijetom mudro i jako, »da se ne bi hvalilo ni jedno tijelo pred Gospodinom«, već da se vidi djelo Njegovo. Tako je Gospodin odabrao poniznu, svjetu sasvim nepoznatu djevicu Margaritu, da uvede ovu pobožnost u Crkvi svojoj. Kad se ona, pozivajući se na nevrijednost i neznatnost svoju, otimala, da se dade na taj posao, reče joj Isus: »Ne znaš li, da se ja služim upravo slabim stvorovima, da postidim jake? I da ja obično pokazujem po malenima i siromašnima duhom svoju moć u najvišem sjaju, da ne bi štogod sebi samima svojatali«. Iiza zapreka i teških kušnja došao napokon određeni čas. Svuda se ljudi počeli sastajati pred slikom presv. Srca, Njemu u čast gradili se žrtvenici, kapele i crkve, osnivale se bratovštine i pobožnost se širila sve više i više i naročito za to, jer ju je pratila svemogača desnica Božja. Presveto je naime Srce po vjernoj službenici svojoj sv. Margariti proglašilo velika obećanja grješnicima i ljudima dobre volje, redovnicima i svećenicima, kao i obiteljima, jednom rijeći svima, koji će štovati presveto Srce Njegovo. Ta je pak obećanja ovo Božansko Srce svemoći svojom i ispunjalo, što je bez svake sumnje bio, a i danas je glavni razlog širenja ove tako mile pobožnosti.

Cujite, predragi vjernici, ta obećanja, bar ona, koja se mogu ticiti svih vas.

Onima, koji se trude oko spasavanja duša; »Božanski moj Spasitelj dade mi razumjeti, da će oni, koji rade oko spasa duša, moći ganuti i najtvrdja srca i da će raditi čudnovatim uspjehom, ako sami budu pronišnuti nježnom pobožnošću prema bož. Srcu Njegovu.«

Dosta je, da upoznaju duše s njim; ovom bož. Srcu neka prepuste zatim trud, da ono prodre toplinom svoje milosti u ona srca, koja je za se sačuvalo. Blago onima, koji se nalaze u tome broju!«

Onima koji nastoje, da postanu bolji:

»Nadam se, da će ovo bož. Srce postati bogatim i neiscrpivim izvorom milosrđa i milosti... da će odalečiti... pravednu srdžbu Božju na tolike opačine...«

»Bog će oprostiti grješnicima radi ljubavi, kojom on ljubi ovo presveto Srce... koje je kao tvrđava i stalno zaklonište svim bijednim grješnicima, koji hoće, da se za nj zaklone, da izmaknu božanskoj pravdi.«

»Presveto je Srce svemoguće, da postigne milosrđe.«

»Presveto Srce hoće, da veliki broj duša svrne s puta izgubljenja te uništi u dušama kraljevstvo sotone, a podigne u njima kraljevstvo svoje ljubavi.«

Dušama dobre volje:

»Svetovne osobe naći će u ovoj slatkoj pobožnosti sve pomoći potrebite njihovu staležu.«

»Dat će mir njihovim obiteljima. Ponovno će sjediniti rastavljenje obitelji. Pomoći će im u njihovu radu. Utješit će ih u

njihovim nevoljama. Izlit će blagoslov na sve njihove pothvate.

U ovom će Srcu one naći utočište za svega života, a osobito na času smrti. Kako li je slatko umrijeti, kada smo bez prestanka bili pobožni Srcu onoga, koji će nas suditi. Oni, koji su pobožni ovome presvetome Srcu, ne će se nikada izgubiti«.

Apostolima presvetoga Srca:

»Pokaza mi, kako su u njemu (u presvetom Srcu) mnoga imena upisana, jer su željeli širiti njegovu čast. Stoga on ne će dopustiti, da ikada budu odanle izbrisana. On mi otkri blago ljubavi i milosti za one, koji se budu posvetili i žrtvovali tome, da iskazuju i šire, koliko mogu, štovanje, ljubav i slavu Njegovu.«

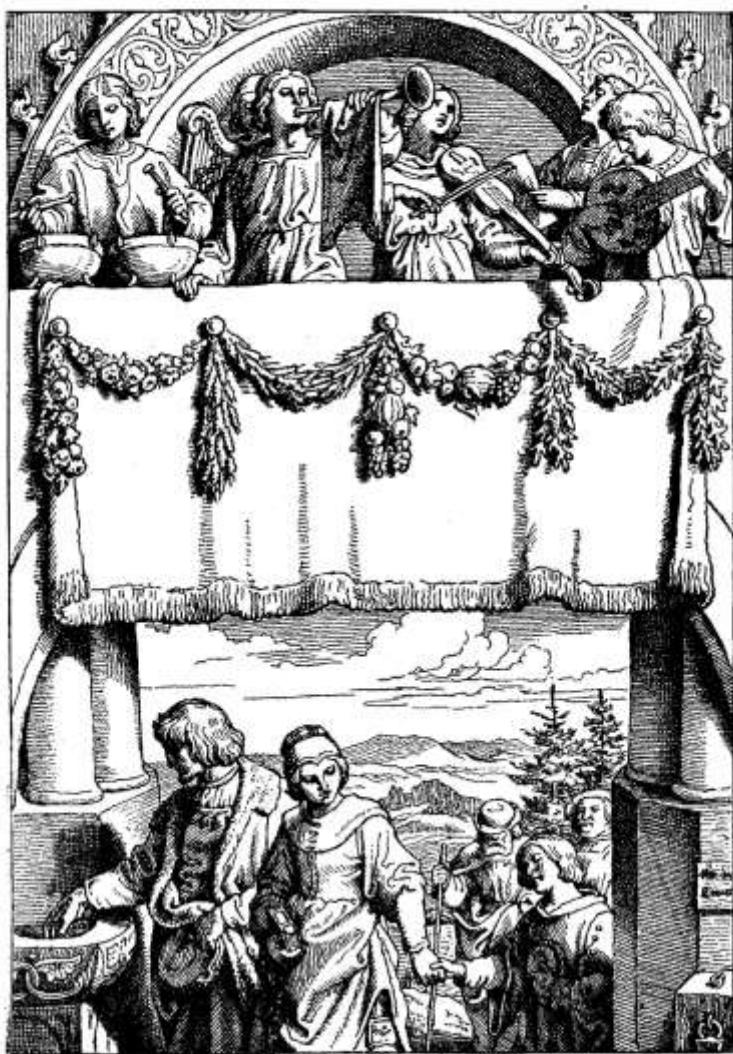
Ove plodove donosilo je divno stablo pobožnosti Srcu Isusovu, kudgod je rasprostrlo svoje grane. Svakogje je po svijetu porasla ljubav k Isusu i življiji vjerski život po ovoj pobožnosti, tako te je veliki Lav XIII. rekao: »U znaku Srca Isusova je sva nada i spas!«

Hvala dragomu Bogu, što se takva jedna grana razvila i u našoj nadbiskupiji, na kojoj ste i vi, predragi vjernici, brojne mladice, a vaš vjerski život zdravi plodovi. S cijelim katoličkim svijetom posvetili smo se i mi, a napose naša mlađež, god. 1900. Bož. Srcu i od onda nam se stao buditi življiji vjerski život, u našim posebnim teškoćama posvetili smo se opet g. 1916. i g. 1923. Srcu nebeskoga našega Kralja skupa s cijelim hrvatskim narodom. Vi ste rado pohrli u društva Presv. Srca, u bratovštinu, Apostolat i vojsku Srca Isusova, jer eto im ih u nadbiskupiji 227. U tim ste društvinama bili nakani otvoreno priznati svoju kat. vjeru, uzvraćati Isusu ljubav za ljubav i pomagati se međusobno u kreposnom životu. Obnovite, predragi, ovu plemenitu odluku svoju, oživite društva ova, da društva ožive vas. Gdje ih pak još nema, odazovite se glasu dušobrižnika svojih i pohrlite pod zastavu Bož. Srca.

Vi se rado molite Bož. Srcu, jer njegov Glasnik ima 55.000 predbrojnika. Vi rado zalazite u Svetište Srca Isusova u Zagrebu, gdje se godišnje podijeli 180.000 sv. pričestii; kod vas pak nalazim u svakoj iole dobroj župi kip, oltar ili kapelu Presv. Srca. Sve su to lijepi dokazi vaše ljubavi Bož. Srcu i ujedno njegova pomagala, da procvate pravi kršćanski život u dušama.

No napose vas želim upozoriti na ovu snažnu pomoć, što je možete dobiti od Bož. Srca za obitelji svoje. Obećao je naime Bož. Spasitelj po sv. Margariti: »Budući da je On izvor sviju blagoslova, izliti će blagoslove u punoj mjeri na sva mesta, gdje bude izložena slika ovoga slatkoga Srca, da je ljudi štuju i ljube!«.

Znadem, predragi, i osjećam s vama, kakove vas teške brige taru ne samo za tjelesni život obitelji vaših, nego još više za poštenje i kršćanski njihov odgoj. A eto, Presv. Srce obećaje vam sigurnu pomoć u jednom i drugom, ako postavite sliku njegovu na najčasnijem mjestu doma svojega i pred njom se njemu posvetite

*Kako su ljudski stanovi tvoji, Gospodine nad vojskama!
Čezne i gine duša moja za dvorima Gospodnjim.
Srce moje i tijelo moje klikču Bogu životu.
Jer i vrabac nalazi sebi kuću
I grlica sebi gnijezdo, gdje stavlja ptiće svoje:
Oltare tvoje, Gospodine nad vojskama,
Kralju moj i Bože moj!
Jer je bolji jedan dan u dvorima tvojim nego tisuće.
Volim stajati na pragu u domu Boga mojega,
Nego živjeti u stanovima grješničkim.*

Iz Psalma 83.

njihovim nevoljama. Izlit će blagoslov na sve njihove pothvate.

U ovom će Srcu one naći utočište za svega života, a osobito na času smrti. Kako li je slatko umrijeti, kada smo bez prestanka bili pobožni Srcu onoga, koji će nas suditi. Oni, koji su pobožni ovome presvetome Srcu, ne će se nikada izgubiti«.

A p o s t o l i m a p r e s v e t o g a S r c a :

»Pokaza mi, kako su u njemu (u presvetom Srcu) mnoga imena upisana, jer su željeli širiti njegovu čast. Stoga on ne će dopustiti, da ikada budu odanle izbrisana. On mi otkri blago ljubavi i milosti za one, koji se budu posvetili i žrtvovali tome, da iskazuju i šire, koliko mogu, štovanje, ljubav i slavu Njegovu.«

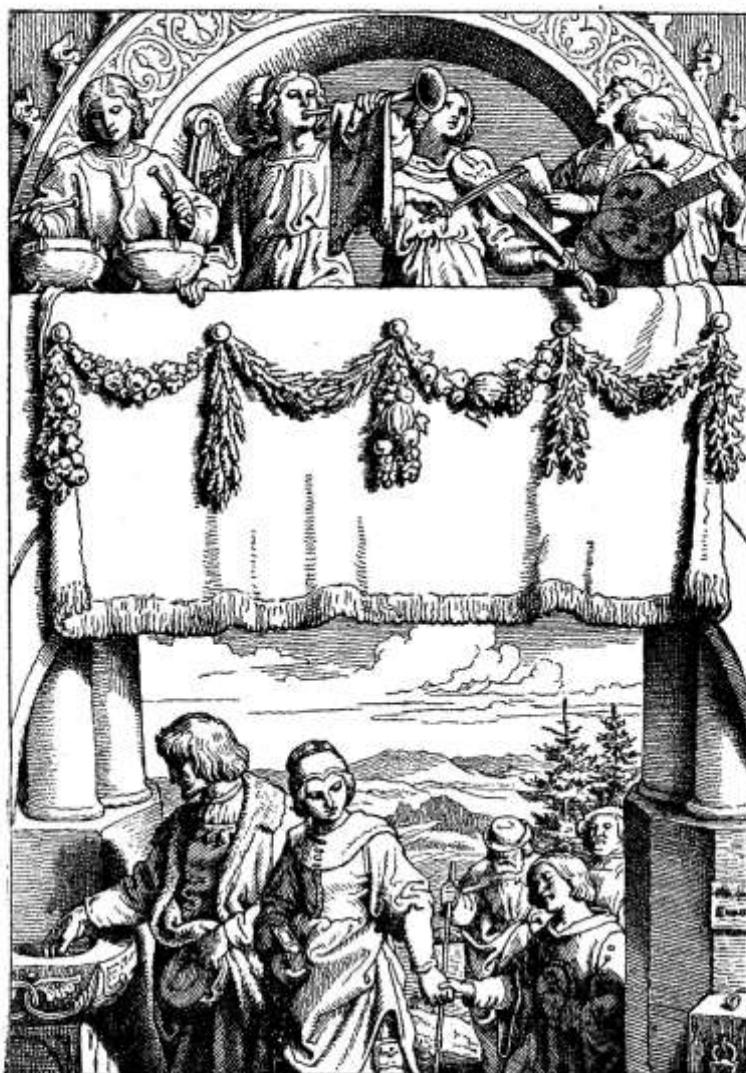
Ove plodove donosilo je divno stablo pobožnosti Srcu Isusovu, kudgod je rasprostrlo svoje grane. Svagdje je po svijetu porasla ljubav k Isusu i življiji vjerski život po ovoj pobožnosti, tako te je veliki Lav XIII. rekao: »U znaku Srcu Isusova je sva nada i spas!«

Hvala dragomu Bogu, što se takva jedna grana razvila i u našoj nadbiskupiji, na kojoj ste i vi, predragi vjernici, brojne mladice, a vaš vjerski život zdravi plodovi. S cijelim katoličkim svijetom posvetili smo se i mi, a napose naša mlađež, god. 1900. Bož. Srcu i od onda nam se stao buditi življiji vjerski život. u našim posebnim teškoćama posvetili smo se opet g. 1916. i g. 1923. Srcu nebeskoga našega Kralja skupa s cijelim hrvatskim narodom. Vi ste rado pohrili u društva Presv. Srca, u bratovštinu, Apostolat i vojsku Srcu Isusova, jer eto ima ih u nadbiskupiji 227. U tim ste društvinama bili nakani otvoreno priznati svoju kat. vjeru, uzvraćati Isusu ljubav za ljubav i pomagati se međusobno u kreponom životu. Obnovite, predragi, ovu plemenitu odluku svoju, oživite društva ova, da društva ožive vas. Gdje ih pak još nema, odazovite se glasu dušobrižnika svojih i pohrilitate pod zastavu Bož. Srca.

Vi se rado molite Bož. Srcu, jer njegov Glasnik ima 55.000 predbrojnika. Vi rado zalazite u Svetište Srcu Isusova u Zagrebu, gdje se godišnje podijeli 180.000 sv. pričestiti; kod vas pak nalazim u svakoj iole dobroj župi kip, oltar ili kapelu Presv. Srca. Sve su to lijepi dokazi vaše ljubavi Bož. Srcu i ujedno njegova pomagala, da procvate pravi kršćanski život u dušama.

No napose vas želim upozoriti na ovu snažnu pomoć, što je možete dobiti od Bož. Srca za obitelji svoje. Obećao je naime Bož. Spasitelj po sv. Margariti: »Budući da je On izvor sviju blagoslova, izliti će blagoslove u punoj mjeri na sva mesta, gdje bude izložena slika ovoga slatkoga Srca, da je ljudi štuju i ljube.«.

Znadem, predragi, i osjećam s vama, kakove vas teške brige taru ne samo za tjelesni život obitelji vaših, nego još više za poštenje i kršćanski njihov odgoj. A eto, Presv. Srce obećaje vam sigurnu pomoć u jednom i drugom, ako postavite sliku njegovu na najčasnijem mjestu doma svojega i pred njom se njemu posvetite

Kako su ljupki stanovi tvoji, Gospodine nad vojskama!

Čeze i gine duša moja za dvorima Gospodnjim.

Srce moje i tijelo moje klikču Bogu životu.

Jer i vrabac nalazi sebi kuću

I grlica sebi gnijezdo, gdje stavlja ptice svoje:

Oltate tvoje, Gospodine nad vojskama,

Kralju moj i Bože moj!

Jer je bolji jedan dan u dvorima tvojim nego tisuće.

Volim stajati na pragu u domu Boga mojega,

Nego živjeti u stanovima grješničkim. Iz Psalma 83.

kao Gospodaru svoje obitelji. Skupno smo već g. 1918. posvetili obitelji u crkvama, ali sad vas molim da to učinite ove godine kao na desetgodišnjicu svaki na svome domu u dan, koji je komu prikladan, i po mogućnosti u prisustvu svoga dušobrižnika i prema njegovoj uputi.¹

Učinilo je to više od 3000 obitelji u našoj nadbiskupiji, kako svjedoči »Zlatna knjiga posvećenih obitelji«, koja se čuva u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu. Ako se tom prigodom upišete u Apostolstvo molitve te češće kroz godinu primite živo Bož. Srce u sv. pričesti, a kod kuće opet tu posvetu obovite svakog prvog petka ili nedjelje — bit će to divan savez s Bož. Srcem, u kom ćete naći najjače sredstvo za ustrajnost u kršćanskom životu. Najbolje to mogu posvjedočiti one čestite obitelji, koje su tu posvetu učinile i savjesno obnavljale i držale. Iz takovih obitelji nicać će bolji mlađi naraštaj, napose pak svet svećenički podmladak. Takove će obitelji biti zdrave i krepke jedinice kraljevstva Isusova; po njima će se ostvariti, što apostol punom svijesti nadahnuća reče: »Isus treba da vlada!«

U želji da se to ispunji u svakom pojedincu, u obitelji svakoj i u cijelom narodu našem po ljubavi Bož. Srca, sazivam na sve vas obilje blagoslova Božjega.

U Zagrebu, dne 29. siječnja 1928.

Antun v. r. nadbiskup.

¹ Braća svećenici naći će potanku uputu o tom u knjižici: »Savremena pomoć obitelji«, koja je bila poslana svim župskim uredima.

L I J E R.

Još raste lijer u vrtu mom
Visoko dižuć razvit cvijet,
Još raste, premda mnogi prah
Uzvitla nad njim ovaj svijet.

Još cvjeta, premdaugo već
Ne cijeliva ga lahor tih,
Još cvjeća sretno umaknuv
Strahotama oluja svih.

Pod križem starim on je još
U svojem ruhu snježanom,
Tu Krist ga štiti grudima
I hrani Tajnom presvetom.

O bdij mi nad njim, Gospode,
Ko sunce Ti ga ogrijevaj,
Presadi njega pred zimu
U andeoskih lijera kraj!

† Tomislav D. Posavac.*

* † Tomo Grbavac. Tako mu je bilo pravo ime. Našim je čitateljima poznat po više uspjehljih pjesama i članaka. Svršio je gimnaziju i imao da stupi u Isusovački novicijat, no teška bolest ga je spriječila i odnijela u novicijat nebeski. Milošču preč. o. generala Isusovačkoga načinio je ipak redovničke zavjete Družbe Isusove i umro kao Isusovac, što je toliko želio. Ko i rodak mu po krv i duši uzorni pok. Petar Barbarić prije 31 godinu. Sv. zavjete je položio na 22. II., umro na 10. III. o. g. kod dobrih Sestara Malog Isusa u Mladicama blizu Sarajeva. Majka Marija primila njegovu lijepu dušu i svojim je dragim rukama digla k onomu Srcu, o kojem je s tolikom ljubavi pisao! Ur.

Istina i Život

NAŠA LIJEGA KATOLIČKA VJERA.

Alaj veselja, kad djeca nađu u šumi velikog rogača ili ptiče gnijezdo! A nek nađu u prašini zrno bisera, uzet će ga, igrat će se može biti s njim, no ne će mnogo mariti za nj, pa će ga lako izgubiti, a i baciti. Eto ne znaju, koliko vrijedi zrno bisera. Toj su djeci nalik mnogi katolici: ne znaju, kako je lijepa naša katolička vjera; zato i ne haju mnogo za nju. Čujte, nije li tako!

Dodu u selo nekakvi gradski ljudi, obećavaju sve i sva, a onda kao iz neba pa u rebra udri po katoličkoj Crkvi, da je ovaka, da je onaka, a katolici, koji to slušaju, zinu i ne znaju ništa reći, nego se kao stide, što su katolici, mjesto da ovakve krive proroke pozovu na red i protjeraju onamo, otkud su došli.

Dodu u selo ili u grad vuci u ovčjoj koži i propovijedaju novu vjeru, psuju i grde katoličku Crkvu i svetog Oca Papu i zovu katolike, da ostave svoju djedovsku vjeru i da se upišu u njihovu. A ta njihova vjera tek je od jučer a ne vrijedi probijene pare. I nadje se vajnih katolika, koji se dadu navesti na tanak led i daju pšenicu za pljevu.

Ima ih, koji se posvade sa župnikom. Znam ja, može i župnik pogriješiti. Ali zar je Crkva kriva, ako je njezin službenik pogriješio? Zar zato smije katolik ostaviti svoju katoličku vjeru i prijeći na krvu? Katolička vjera ostaje prava, makar pogriješio i koji svećenik, pa i hiljadu njih.

Otkuda to, da neki katolici tako lako nasjedaju kojekakvim krivim prorcima? Ne poznaju svoje lijepo katoličke vjere, a stara je riječ: Neznano — neljubljeno! Otuda dolazi i ovo: Katolici na ţzborima velikom većinom ne gledaju, da li će onaj, za koga glasuju, braniti ili rušiti katoličku vjeru; dapače glasuju često za ljude, za koje znaju da govore, pišu i rade proti katoličkoj vjeri i Crkvil. Takovi katolici amo grade crkvu u svojem mjestu, a onamo šalju druge, da ju ruše. Ne poznaju svoje lijepo katoličke vjere!

Dogada se često još i ovo: u društvu se govori o vjeri, a nađe se jedan ili više njih pa se rugaju našoj vjeri. Da se pak

mognu narugati, oni katoličkoj Crkvi podmetnu, da uči ovo ili ono, a kad tamo — nije istina. Tako n. pr. kad govore o Papi, kažu: Šta vaš Papa! On može sagriješiti kô svaki drugi čovjek, a vi vjerujete, da on ne može sagriješiti. Tako oni kažu, a neuki katolici im vjeruju, jer ne znaju, što to znači, kad Crkva nauča, da je Papa nepogrešiv. Ja vam toga sada ne ču tumačiti. Bit će zgode i za to. Sad samo hoću da reknem, kako je velika šteta, što mnogi katolici ne poznaju svoje lijepe katoličke vjere.

A nije li ti, dragi čitatelju, došla u ruke knjiga, na priliku pripovijest ili roman, u kojoj se prljava ruka nabacuje blatom na katoličku Crkvu, na sv. Oca Papu, na biskupe i svećenike, na naše svetinje? Možda su ti pale u ruku novine, koje gude staru sotoninu pjesmu proti katoličkoj vjeri? Može biti si čitao i one novine, u kojima nekakvo staro čangrizavo čeljade mrči papir izmišljenim grozotama, koje su tobøže počinjali katolički redovnici (Dominikanci, Franjevci, Isusovci)? Bojim se, da nisi pravo znao, šta bi mislio o tim glupostima pisanim očito za budale, pa si se možda i uplašio, da mije u tom ipak nešto istine. Evo i tebi treba pouke, valja da upoznaš svetu katoličku Crkvu. Glasnik će ti u tome pomoći, kad bude malo pomalo iznosio zasluge katoličke Crkve za cijelo čovječanstvo, a napose za hrvatski narod.

Nauka je katolička divna i spasonosna, a i ne može drukčije da bude, kad dolazi od Boga i Spasa našeg Isusa Krista. To je blago neprocjenjive vrijednosti, a Isus ga je povjerio u poklad svetoj katoličkoj Crkvi, da ga ona daje vjernicima kaošto majka daje mirisni kruh svojoj dječici i ona se njime hrane. Isus je dao Crkvi i svetu Žrtvu Novoga Zavjeta sa sedam svetih sakramenata; iz ovoga nebeskog vrela ključa život božanski i struji u duše vjernika. Oh, kako je krasna i prekrasna ta božanska nauka, kako su slatki ti darovi milosti, što izviru iz nebeskog studenca! Ali treba ih upoznati, pa će ih svaciće srce zavoljeti, a onda će istom osjetiti, kako je lijepa ta naša katolička vjera.

Evo, braćo, Glasnik vam već mnogo godina otkriva bogatstvo pohranjeno u katoličkoj Crkvi; no dandanas je kraj velikog broja krivih proroka još veća potreba, da vam se obilnije tumači katolička istina. Zato je eto on od nove godine amo redovito donosio pouke o vjeri, a tako će ciniti i dalje. Ta će pouka biti kao luč, koja svijetli putniku, kad u noćnom mraku jadan ne zna, kuda će, na koju li stranu. Čitate rado tu pouku i dajte je čitati i drugima. Otvorit će vam se kao nov svijet, pun neslučenih ljestvica, pa ćete zavoljeti i ljubiti našu lijepu katoličku vjeru.

Da pak tu pouku o katoličkoj vjeri u Glasniku lakše nadete, mi ćemo ju stavljati pod natpis:

ISTINA I ŽIVOT.

To su riječi našeg božanskog Spasitelja, koj je za svoju nauku s pravom rekao da je ona **istina i život**. A katolička Crkva nauča nauku Isusovu potpunu i neokrnjenu, ona ju nauča sigurno i nepogrešivo.

Miroslav Vanino D. L.

NA SASTANKU REVNITELJA.

U dobro organiziranom mjesnom središtu Apostolata imadu revnitelji i revniteljice osobitu važnost. Žarom ljubavi svoje za Isusa i njegove želje uvjeravaju oni braću i sestre svoje te ih privode u društvo, a po društvu k Isusu.

S njima drži upravitelj svaki mjesec poseban dogovor. To se najbolje obavi u većoj sobi župnog dvora ili za silu u sakristiji. Kad kratkom molitvom zazovu pomoći Duha Svetoga, upravitelj pita, da li su članovi društva, koliko je revniteljima (— cama) poznato, razumjeli mjesecnu nakanu, koja je Apostolatu u Glasniku preporučena i da li se što za tu nakanu učinilo? A ako je bio prije o tome stvoren kakav zaključak, koliko treba da se taj još i dalje izvodi?

Drugo: da li je koji član Apostolata ili članica Djevojačkog društva u pogibli od zla društva, štiva ili zabave? Ako jest, odredi se, kako će joj se duhovno pomoći: uputom, opomenom, molitvom; ako ne bi koristilo, da se isključi iz društva.

Treće: nalazi li se koji član u teškoj nevolji od bolesti, siromaštva, zapuštenosti, da mu se pomogne.

Četvrto: Upravitelj kratko rastumači nakanu za sljedeći mjesec i posavjetuje se, kako bi se u župi moglo štogod učiniti, da se ta nakana ostvari. Revnitelji i revniteljice prvi će veledušno na posao, kad upravitelj predloži i proglaši društvu zaključak.

Peto: Raspravlja se o drugim djelima Apostolata, kao o posveti obitelji Presv. Srcu, koju Apostolat kao svoje najomiljelije djelo širi i vrši; zatim o iskorenuću psovke, napose gdje se Vojska Srca Isusova udružila u Apostolatu; dalje o privođenju djece prvoj i čestoj sv. prijesti; o molitvi za sv. Oca papu i svećenički podmladak te o pomaganju seminaraca i sjemeništa; o klanjanju »svete ure« pred Presvetim; o drugim djelima, što ih preporučuje Glasnik.

Šesto: Revnitelji treba da iznesu svoja opažanja, što bi još u župi trebalo poduzeti za čast Božju (podići kip, popraviti

raspelo ili kapelu,...) ili korist bližnjega (nevjenčane priležnike privesti, da se vjenčaju, rastavljene supruge složiti, zavadene susede izmiriti, društvo sv. Vinka osnovati ili unaprediti itd.

Sedmo: Upravitelj revnitelje kratkim govorom od 3—5 minuta na veće štovanje i ljubav Bož. Srcu i naslijedovanje koje njegove kreposti. Sastanak se završi molitvom litanija Presv. Srca i kratkom posvetom.

Ovakvi sastanci revnitelja vode do svestranog napretka. Tuda može biti srce i jezgra svega kršćanskog života i obnove. To govori iskustvo u drugih naroda. Daj, o Presv. Srce, da progovori što prije i u nas.

Upravitelj Apostolata.

MUŽVI, OVAKO TREBA!

Apostolat muževa osnovan je ovdje u Sutlanskoj Poljani g. 1925. Do sada upisalo se 53 člana — sve sami muževi. Od tih umrla su 3 člana: Fr. Cvetić, Fr. Komerički i M. Pasarić. Komerički Franjo na upit moj: »Bojite li se smrti?« odgovorio je: »Ne bojim se nimalo; ako je sada volja Božja, rado umirem!« I doista kao revni član društva Srca Isusova umro je tako mirno i tako lako, kako se rijetko umire. Marko Pasarić dulje je bolovao. Nekoliko puta primio je svete sakramente na krevetu i izjavio: »Da ne štujem Srce Isusovo, i da me ono ne štiti, od silnih bi boli boli zdvojio!« Par sati prije smrti pjevao je pjesmu Srcu Isusovu i tako utješen spokojno umro u Srcu Božanskom.

Pet članova je otpalo; stalno su odsutna dva člana. Tako su sad stalno ovdje 43 člana. Ti članovi svaki mjesec — gotovo svi — pristupaju sv. ispovjedi i primaju presv. pričest — neki na prvi petak, a neki na prvu nedjelju. Kako je dirljivo vidjeti na primjer prve nedjelje u mjesecu, gdje preko stotinu štovatelja Srca Isusova prima svetu pričest, a među ovima oko 35 do 40 ozbiljnih muškaraca. Tako eto ti apostoli čestom sv. pričesti jačaju sebe za životnu borbu i daju najljepši primjer mladeži i drugovima.

Misljam da je vrijedno spomenuti još i ovo. Za klečanja u ovoj župi, 28. ožujka prošle godine, čitav dan — kraj svega jako ružnog vremena — bila je crkva puna te se neprestano molilo i pjevalo. Apostolat muževa imao je poseban sat zajedničkoga klanjanja; no osim toga još su svaki sat po trojica posebno uzeli sat klečanja. Muževi apostolata sa III. redom i Marijinom kongregacijom obavljali su klanjanje i kod Božjeg groba u noći od Velikog petka na subotu, tako da ni po noći nije bila crkva prazna ni dragi Isus sam.

Razumije se, da svetkovinu Srca Isusova svake godine obavljaju što samo mogu svečanje i pobožnije bilo na sam dan, bilo osobito nedjelju poslije toga. Osam članova izvelo je već vruću želju Bož. Srca, te su mu posvetili svoje obitelji svečano svaki na svome domu. Za vrijeme lanjske izborne borbe nisu se dali naši muževi smesti, nego su i dalje ostali vjerni članovi društva.

Božansko Srce Isusovo neka ih i dalje čini dobrim i revnim članovima — štovateljima svojim, pa neka njih i njihove obitelji obilno blagoslov i stostruko im uzvrti ovu ljubav! V. Komerički.

VOJSKA SRCA ISUSOVA.

Ledenik, filijala je Podgoračke župe, sat udaljena od župne crkve. 3. srpnja g. 1927. uputila se je pobožna procesija iz ovog sela, da sudjeluje kod svećanoga osnutka »Vojske Srca Isusova«. U Podgoraču bila je svećana sv. Misa, zatim oduševljena prigodna propovijed, koju je držao revni g. župnik Teodor Mađerić. Zatim je bio svećani blagoslov barjaka »Vojske Srca Isusova«, u koju se svrstala 42 vrijedna člana, a poslije se sve više množila ta odabra-

na četa. Gospoda Ana Sitaš, kuma barjaka, zahvalila se je biranim riječima g. župniku. Potakla je u svom govoru razdragane članove »Vojske Srca Isusova«, da vjerno vrše pravila svoga Društva, ističući da je pobožnost Srca Isusova najbolji način za duševni preporod pojedinog člana, te da donosi obitelji osobiti blagoslov, jer to sam Bož. Spasitelj obećaje. Poslije podne toga dana držala se zanimiva predstava. Ovo Društvo lijepo napreduje, te služi i drugima na pobudu, da što više štuju Presv. Srce Isusovo.

S. D.

DOBRA OBITELJ.

Profesor Dr Bernard Barth stupio je u red kapucina u Hemersbahu u Badenu. Njegova žena je postala Franjevka u Ahenu. Sin njegov Bernard je Benediktinac; dvije starije kćeri su redovnice učiteljice u Stasburgu, a mlada je Benediktinka u Rüdesheimu.

Kako mile uspomene nosi svaki od njih na ono obiteljsko ognjište, gdje je primio tako plemeniti uzgoj i stvorio visoke odlike svetoga zvanja!... Kako bi posve drugaćiji bili uspjesi i našega svećeničkog uzgoja u Hrvatskoj, kad bi obitelji bile prave obitelji Srca Isusova, kuće naše: domovi Srca Isusova!

Nije sreća u grijehu.

Odgojen sam bio kršćanski, no u mladenačkoj sam dobi poput tolikih drugih zapao u grijehu i odbacio vjeru. Od crkve sam se toliko klonio, da više godina nisam ni zavirio u nju. No u dmšu mi se zavukao crv nezadovoljstva i nije mi dao mira. Zaglušavao bih ga još nekako, dok sam se nalazio u društvu, ali kad bih ostao sam sa svojim mislima, eto muke. Ničega mi nije nedostajalo, svadje su me častili i iskazivali mi ljubav, ali zaludu sve: mira nije bilo.

U uredu, gdje radim kao činovnik, imao sam kolegu, otpaloga katoličkog svećenika, koji se trudio da me predobiže za svoju »starokatoličku« sjedbu. Uspjelo mu je toliko, što sam novčano pomagao njegovu »crkvu«. Ali moj nemir je sve više rastao. Zapao sam i u društvo bezvjeraca. — Nema Boga! vikali su. Ne, nema ga. Kakav je? Tko ga je vidiо? Uto sam se upravo imao vjenčati. Već je sve bilo pripravno za vjenčanje. Ali ispovijed! Zar da ja idem k popu? A po što? Neki me nagovarači, drugi odgovarali, treći govorili: »Vjenčaj se kod »starokatolika«. Na nagovor zaručnice podem ipak na ispovijed, kažem tamo tek nešto, samo da se reče, da sam se ispovjedio. Sad istom osjetih svu težinu Božje ruke. U srcu mi je bjesnio pravi pakao. Nigdje nisam mogao da nađem mira ni pokoja. Uto mi umre otac. Ukopasmo ga. U noći iza njegova pokopa usnih grozan san. Vidjeh pokojnog oca gdje leži u otvorenu grobu; lijes, odjeća mu, sve razbacano. Iznad mrtvaca stoji jedan moj bratučed, upire prstom u nj i govori mi: »Nema mira, jer si ti ostavio vjeru«. Probudio sam se s grozom u duši i tijelu.

Povjerim se jednomu poznatom svećeniku i on me nagovori, da podem k sv. ispovijedi. Ispovijednik je mirno slušao sve opačine, koje sam ja s mukom kazivao. U blagim sam njegovim očima video samilosnu suzu. S najdubljim ganućem poljubio sam mu ruku, koja je nada mnom pravila križ, dok su mu usta tiho izgovarala riječi oprاشtanja. Plakao sam od sreće primajući sv. pričest. Mir i zadovoljstvo se opet useliše u moje srce. Odonda pristupam češće k sv. pričesti i to su moji najljepši dani.

O vi svi, koji ste nemirni, nezadovoljni, nesretni, povratite se k svome Bogu dobrom sv. ispovijedi, primite svoga Spasitelja i naći ćete, što sam našao ja: mir, radost, sreću. L — e

Mali križari

MALA SE TEREZIJA ZABAVLJA.

Gle pred tobom ovdje dva
Pustinjaka stroga,
Dokle jedan posluje,
Drugi moli Boga.

Tako čase slobodne
Provodit je znala
S drugaricom Marijom
Terezija mala.

A kakove zabave
Ti mi voliš, dijete?
Jesu l' barem pristojne,
Ako nisu slete?

JOŠKO I TREŠNJE.

Godine 1909. živjela u Normandiji dobra radnička obitelj. Bila bi sretna, da nije bila zadužena. Jedne se večeri vraćao iz škole sin te obitelji, mali Joško, i vido majku gdje plače, a oca veoma zabrinuta. Odmah upita:

— Oče, zašto majka plače?
— Nije ništa, dijete, odvrati otac.

— Hoću da znam, molio Joško, pa poče i sam plakati.

Otac poljubi sina u čelo pa će mu: — Ima ti deset godina, dakle ćeš nešto razumjeti. Brzo nam se valja seliti, ostaviti kuću i ovaj tako lijepi vrtić. — Joško rastvoril širom oči kao da će nešto upitati.

— Da, nastavi otac, seliti nam se je. Dužni smo, sve će nam se prodati za dug.

Nastade šutnja. Joško kao da se nešto sjetio pa će ocu:
— Oče, gospodin kateheta nam je rekao: »Tko lijepo moli kod sv. Mise, tomu će Bog uslišati molitvu«. Hajdemo sutra k sv. Misi, da nam Bog očuva kuću i vrtić.

Otat je bio dobar katolik, svake je nedjelje i blagdana rado slušao sv. Misu, pa je odmah razumio sina.

— Dobro, reče, poći ćemo, slušat ćemo sv. Misu, i lijepo ćemo se Bogu moliti.

* * *

Došli su od Mise. Činovnik je poreznoga ureda već pregleđao kuću i vrt. Joško je usrdno i dalje molio. Susjed te obitelji, gospodin Durand, dobro je poznavao radnika i njegove, i sazna za pogibelj, koja mu prijeti.

— Neka bude, reće ja ču drage volje platiti 2000 franaka za tu valjanu obitelj, samo da ih ne progone. Kad je Joško doznao, da je spasena kuća i vrtić, poče skakati od veselja i grliti majku.

— »Rekao sam ja! Lijepo smo molili i slušali sv. Misu i spašeni smo. Kuća i vrtić su naši!« klicao je. Dječak obide vrtić, pogleda cvijeće, drveta i povrće, sve mu je sada bilo još milije.

— »Red je da zahvalimo gospodinu Durandu«, reće dječak ulazeći u kuću. »Majko, hoćeš li da uberem trešnju i da ponesem gospodinu Durandu, da mu zahvalim na svemu, što je učinio za nas?«

Majka radosno odobri njegovu misao i Joško podje s košaricom i pokuca na vrata g. Duranda. Otvori mu gospoda, a Joško joj reče, komu i zašto hoće da pokloni tu košaricu trešanja. Gospoda mu uze košaricu i reče: »Pričekaj«, pa ode i za čas eto je natrag s trešnjama u srebrnoj fino izrađenoj posudi.

»Drž trešnje, Joško, reče ona, i reci još momu suprugu, kada dođe: — Gospodine, zahvaljujem vam na svemu, što ste učinili za moje roditelje, a u znak zahvalnosti evo vam i ova srebrna posuda i trešnje.

Joško se nečkao da primi srebrnu posudu, u kojoj je gospoda ukusno poredala i nekoliko svojih ovečih crvenih trešnja. Ali kad ga je gospoda uvjerila, da je tako bolje, dječak pristade. Napokon dođe g. Durand i sasluša Joškovu zahvalu. Veoma mu omilje dječak pomilova ga, i obeća da će se za nj pobrinuti, ako bude dobar.

* * *

Naše siromašne molitve slične su malim trešnjama Joškovim; zasluge su Kristove kao one lijepe trešnje, što ih je dala plemenita gospoda. Molitve i djela prikazujemo Bogu u svom siromašnom srcu, kao što je bila siromašna Joškova košarica. Srebrna posuda je Srce Isusovo. Sjedinimo svoje patnje i molitve s ljubavlju božanskoga Srca, napose u sv. Misi, pa će one imati neizmjernu vrijednost. To pak sve vršiš, kad pobožno moliš svagdanje prikazanje božanskomu Srcu. Moli ga što bolje!

S. Dragičević. D. I.

M E K S I K O.

Već blizu dvije godine bjesni najokrutnije progonstvo protiv katolika u Meksiku. Sav svijet to zna, ali se najveći dio svjetske štampe i vlade gotovo svih država pričinjuju kao da o tom upravo ništa ne znaju. Odakle ta čudna pojava? Stampa je barem u 90 postotaka u rukama Židova i protivnika katoličke vjere, koji se meksičkim progontvima ili veseli ili ih gledaju ravnodušno kao da Kales vodi kakvu hajku na zjerad. To isto vrijedi i o nekršćanskim vladama. Ali ima i kršćanskih država i vlada, pa gle, i te šute. Gospodi je državnicima preča kakva časovita korist ili obzir njihove države od krvi i suza ubijene braće u Meksiku.

U Saveznim Državama Američkim ustadoše katoličke žene i digoše svoj glas protiv vlade svoje domovine, koja podupire Kalesa i svojim ugledom i materijalnom pomoći. Pa ipak ona hoće da je kršćanska, a vlada Kalesova svojim ustawom nesamo zarobljuje slobodu vjere, već pače ništi kršćanska načela. Da istaknu tu grđobu obratiše se katoličke žene 27. prosinca 1927. na vrhovnoga poglavici Saveznih Država.

Pismo katolikinja predsjedniku Kulidžu.

Gospodine predsjedniče! U ovo doba godine, kad sav svijet slavi rođenje našega Gospodina i Spasitelja, čiji je dolazak naviješten klicanjem: »Mir na zemlji ljudma dobre volje«, usloboduje se »Narodna skupština katoličkih žena« upraviti Vama protest protiv progonstva kršćana, koje se u Meksiku razmahalo pod vladom Kalesa. To je progonstvo uništilo mir u toj zemlji, ono pače ozleđuje i mir u Saveznim Državama. Mi tražimo, da se naša vlada zbiljski pobrine, kako bi pred svim svjetom pokazala,

Sveta Ivana Dark, koja je spasila Francusku od neprijatelja. Zaštitnica hrvatskih »Orlica«.

da ne odobrava takvoga silništva. Svi Američani zdrava razuma panje se poput nas radi dobrih odnosa između naše vlade i Kalesa. Ti uski odnosaši, što ih je uveo naš tamošnji poslanik, pa pohod pukovnika Lindberga, kojeg obožava američki puk, posvud se tumače, kao da naša država odobrava djela Kalesa, koji se upinje, da uništi slobodu vjere, slobodu štampe i slobodu škole.

Američka štampa za čudo šuti o nasiljima i divljaštvinama, od kojih se zgraža obrazovani svijet. Tko da dokuči razloge toj šutnji! Između stotina okrutnosti, što su počinjene u Meksiku, navodimo dvije tri najnovije:

1. U jednom predgradu grada Meksiko provalila je policija u jednu kuću i uapsila 17 ženskih, koje su tu stanovali. Za te se ženske doznašo, da su to redovnice karmelićanke i da provode život u molitvi. Zatvorile ih kod policije i optužile, da su povrijedile vjerske zakone.

2. Zauzevši grad »Union di Tala« dade general Izaguerro uapsiti redovnice poznate pod imenom »sestara od Ejutle«. Majku poglavaricu ubiše a sestre predadoše vojnicima.

3. Uapsiše župnika iz Tamazule. Odsjekoše mu obje ruke veleći da to čine stoga, da ne može više nikad služiti mise. On je domala umro od tih teških rana.

Na glavu nadbiskupa Orozko raspisana je ucjena. Valja ga dovesti živa ili mrtva. A eto on je pisao svome narodu u poslanici od 15. kolovoza 1927.: »Duboko bih žalio, kad bi se i jedna od mojih riječi tumačila kao poticanje na bunu. Takvo što ne dolikuje nipošto crkvenom pastiru i posve je protivno od svrhe, za kojom ja idem. Od početka sam vam govorio, da je moja jedina želja uzdržati u vama vašu kršćansku srčanost, vašu vjeru i vašu pobožnost posred ovih nesreća.«

Kad su se digli protesti protiv nasilja Kalesovih, nedostojnih Amerike i prosvijetljenoga naroda, naša je vlada tvrdila, da ona nema prava miješati se u nutarnja pitanja druge zemlje. Tad se zatražilo od naše vlade, da digne svoj glas u obranu načela slobode, na koja se oslanja naš narod. Odgovoreno nam je, da vlada ne može ništa učiniti, da mora ostati nepriistrana. No sad evo naša vlada kao da čini sve, da pokaže, kako je naša država za Kalesa i za njegovu politiku. Ona ga podržava uoči izbora. Sve ovo dokazuje, da se naša vlada miješa u nutarnje poslove meksičke. Zašto dakle ne bi ona poradila tamo na korist slobode i mira, mjesto da podupire vladu, koja ih surovo ruši.

Mi ćedno tražimo, da bi kakva izjava osigurala naše sugrađane i pokazala im, da je naša država u svom odnosašu s drugim narodima vjerna načelima pravâ ljudske slobode, koja će biti naše spasenje i za koja vazda proglašujemo pred svijetom, da se borimo za njih.

Iskreno Vam privržena Mary G Hawks, predsjednica.

IZ CRKVE I SVIJETA.

Njemački biskupi o školi. »Njemački se katolici nalaze sada u boju, koji je za njih još znamenitiji od takozvanoga »kulturmarpa« prije 60 godina. To je boj za školu. Ako nam hoće da zakrate kršćansko odgajanje katoličke djece, nastavljat ćemo boj do kraja. Naše načelo glasi: Katoličke škole s katoličkim učiteljima katoličkoj djeci«. Tako je govorio biskup Dr. Kilian na jednom katoličkom sastanku u Limbergu. Trijerski pak biskup, Dr. Bornewasser, piše u svome biskupijskom listu protiv onih, koji rade za bezvjersku školu: Bogu hvala, da još imademo pučku školu, u kojoj vjerni katolički učitelji poučavaju djecu u duhu vjere i Crkve i u kojoj svećenici daju djeci vjerski odgoj. Samo u takove škole pripadaju djeca katoličkih roditelja. Stoga uzdižem svoj glas i opominjem vas sa svetom ozbiljnošću, da ne slušate bezvjerskih zavodnika, koji obilaze okolo i nagovaraju vas, da svoju djecu prijavite u bezvjersku pučku školu«.

Protiv bezbožnoga odgoja. Na sve članove njemačkoga sabora upraviše 83 liječnika u bolnicama za umobolne i živčano bolesne ovo objašnjenje: »U sadašnjoj tužnoj borbi političkih stranaka, koja se vodi za njemačku školu i njemačku mladež, ustaju neki u svojoj ljestvici i protiv tvrdave kršćanstva. Mi potpisani liječnici za umobolne i živčane bolesti, koji kod liječenja bolesnih duševnih stanja gledamo svaki dan duševnoj bijedi u njezine najdublje bezdane, opominjemo živo i ozbiljno, da se ostavi na miru kršćanska vjera u srcima naše mladeži, jer je upravo ona sidro u olujama našega vremena. Kršćanska je vjera još i sada, a tako će i dalje biti, mudrost, nauka o duši, nauka o čestituživotu i o uređenju društva. U tom smo mi liječnici ovih bolesnika u skladu sa najvećim i najplemenitijim duhovima, što ih njemački puk smije s ponosom zvati svojim sinovima, i koji su nas upoznali s pravim kršćanstvom, s njegovom neizmjernom mudrosti, istinitosti, slobodom i jakosti«.

Moć štampe. Slovački biskup Jan Vojtasek piše u jednom pozivu: »Često razbijamo sebi glavu i ne možemo razumjeti, zašto katolička Crkva, ta Božja država na zemlji, koja ima najveći broj državljanata, s kojom se na zemlji ne može isporediti nijedna država, zašto ona i u najmanjim državama ovoga svijeta mora prosjačiti za svoja prava? Uzmimo kao primjer samo našu češko-slovačku republiku. Ova ima jedva 13 milijuna stanovnika, i katolička Crkva, koja ma 350 milijuna članova, mora u ovoj maloj republici moljnjati za svoja prva. Ima pače ljudi u ovoj republici od 13 milijuna, koji su se usudili katoličkoj Crkvi reći, da će katolici kod nas imati samo toliko prava, koliko izvojuju. Kako da riješimo tu zagonetku? Odgovor je: šfampa! Kad bi mi katolici imali u rukama takvu štampu, kakvu imaju neprijatelji katoličanstva, brzo bi se pokazalo, kakva je svjetska moć katolička Crkva.

Framazuni i židovstvo. Slobodna zidarija u Newyorku upravila je pitanje na 233 američka rabina reformirane židovske vjere, da odgovore, kako oni stoje prema slobodnoj zidariji. Došao je odgovor: 140 je rabina slobodnim zidarima, a samo 93 nijesu to. Kakojavljaju novine New-Herald, bilo je kod 75 godišnjega sastanka okružne lože broj 1., koja pripada međunarodnom redu »B'nai B'rit« zaključeno, da se sakupi fond od 750 tisuća do 2 milijuna dolara »za izvanredne ciljeve ložine«. Taj će novac služiti za širenje židovske prosvjete i za borbu protiv neprijatelja židovstva... **M.**

IDI ZA GLASOM BOŽJIM.

U povijesti Crkve Kristove nalazimo mnogo primjera, koji očito pokazuju, kako Isus pomaže Crkvi i dušama, kad se bore za krepot. I u današnje opako doba doživjeli smo mi u Bošnjacima takav primjer. Bila je to uzor djevojka lijepo vanjštine, a još ljepše duše, zvali su je »Lina«. Nježna kao dašak proljetni, a čista kao rosa jutarnja. Sveti Alojzije bio je njezin uzor. Posvetila se Bogu i odlučila položiti zavjet vječite čistoće. Prvi momci u selu otimahu se za njezinu ruku, ali je ona sve postojano odbijala. Graknula sva okolina na nju, da se uđa za najboljeg.

Jednoga dana osvane kod mene i kroz suze mi se ovako izjada: »Ujače — što da radim? Sile me na udaju, a ja ne mogu, jer osjećam poziv Božji, da samo Njemu služim u vječitoj čistoći. Bog me zove, ja bih u samostan! Slaba sam, strah me je, da ne bi možda podlegla napastima moje okoline i oglušila se glasu Božjemu«. »Moli se samo ustrajno, Bog će te krijeptiti u borbi«, utješim je ja, i ona smirena ode kući, a ja stanem tražiti puteve, kako da joj pomognem. Kad eto malo zatim stiže mi poziv, da dodem na zaruke! Bilo mi je kao da me je grom ošinuo. Rekoh sam sebi: Dobro biti ne će, jer je to očito protivljenje Božjoj volji. Zaokupiše me crne slutnje. I doista — na samim zarukama Lina teško oboli. Bolovala je dugo i činilo se, da će preboljeti — i ustala je, ali je bolest nanovo srvala i ona zakratko umre. Meni se oteo klik: Ne mogu ljudi ništa preko Božje volje! Čista duša ipak poleti u nebo, da služi samo Njemu. Nedokučivi su putovi Gospodnji. Podlažimo vazda svoju volju svetoj volji Njegovoj.

Franjo Jovanovac.

Zahvalnice

Zahvalnicu potpiši potpunim imenom i prezimenom, označi mjesto, gdje boraviš, i posljednu poštu, jer inače ne će ući u Glasnik. Ti svoje obećanje potpuno izvršuješ, ako pošalješ zahvalnicu uredništvu, a kad će je ono oglasiti i kako će to učiniti, to je njegova stvar. Dogadaje, o kojima govore zahvalnice, držimo dostoјnim vjere, kao i svaku drugu stvar, za koju jamči pošten čovjek. Za štampanje zahvalnica ne plaća se ništa, darovi idu za širenje Glasnika.

»RUŽA« SV. TEREZIJE OD MALOGA ISUSA.

Zagreb. U svibnju 1927. nisam mogla s drugima častiti dragu Majku. Morala sam u postelju. Nesnosna bolest — žučni kamenac — mučila me što dalje to jače. Liječnik izjavlja: Ne će ići bez operacije. Pozva me da dodem na pregledbu iza 14 dana.

Tad se sjetim svete male Terezije, počnem njoj na čast devetnicu i zamolim je po primjeru o. Puntigama: »Ako nije volja Božja da se dadem operirati, pošalji mi crvenu ružu.« Za zdravlje nisam molila. Iza 4 dana eto k meni dviju sestara učiteljica, koje doniješe cvijeća. Jedna mi dade lijepu crvenu ružu i reče: »Ova je samo za tebe rasla.« Nije mi taj čas ni izdaleka padala na um prošnja, što sam je upravila svetoj maloj Tereziji.

Par dana izatoga upita me sestra: »Jesi li se odlučila na operaciju?« — Da, odgovorim. »A crvena ruža?« upita ona. »Što ti je?« povika nato vidjevši, da sam sva problijedila. Isprijevjem joj sve i reknam, kako mi nije dolazilo na pamet da bi dobivena ruža mogla biti odgovor sv. male Terezije.

»Jeste li se odlučili na operaciju?« upita me liječnik, kad ga potom pohodih. — Nek bude, kako vi odlučite, g. doktore, rekoh mu. »Ja sam za operaciju,« reče on, »ali vam dajem još 14 dana, da ojačate.« Prode i tih četrnaest dana. Liječnik spremam da me operira uze još jednom ponovo sve pretraživati i nakon duga pregledavanja reče: »Ta gdje je to, što vas bolí? Ne mogu ništa naći!« — Ne osjećam ništa, g. doktore, odvratim. »Ni ja ne nalazim više ništa, pa šta da režemo? Dodite, kad opet bude nesnosno.«

Pomislim: mala Svetica ti pokazuje volju Božju, Bog hoće da tripi. No eto, premda nisam nikad molila da ozdravim već se potpuno predala u sv. volju Božju, od dana, kad primih crvenu ružu, nisam više osjetila ni jednom ni najmanje boli, a to je već punih 8 mjeseci. U zahvalu sam postavila Svetičinu sliku na dostoјno mjesto u svom stanu i dala čitati tri sv. Mise na njezinu nakanu, da ih ona namijeni za koga hoće. Hvala maloj sv. Tereziji, hvala nada sve Božjemu veličanstvu na svim darovima, što sam ih primila od milosrdne ruke Njegove!

M. V.

OTAJSTVENI ISUS ZVONARU.

Podravina. Ja sam crkveni zvonar i sakristan već 30 godina i otac sam brojne obitelji. Bolovao sam od želuca i srca pune 2 godine, pohadao sam više liječnika i uzimao razne lijekove, ali mi nije ništa pomoglo. Bivalo je naprotiv sve gore, klonula mi je svaka nuda u ozdravljenje; reklo se, da meni više pomoći nema. Utekoh se pouzdano još k najboljem liječniku našemu Gospodinu Isusu u presvetom oltarskom Otajstvu s pouzdanom molbom, da mi se smiluje. Klečeći pred oltarom skrušeno sam molio i obećao, da će sve dane do smrti biti vjeran svojoj službi, i svaki dan izmoliti 3 Očenaša i 3 Zdravo Marije na slavu božanskom Srcu Isusovu u Oltarskom Otajstvu i na čast Majci Božjoj dok god budem živio. I to ja činim od onog dana kako sam obećao, i držati će obećanje do smrti, jer sam na čudo moje, i moje obitelji brzo i potpuno ozdravio.

S. J.

U ŽIVOTNOJ BORBLI

Dalmacija. God. 1926. u oktobru otkazala sam svoje mjesto i počela samostalno raditi u vlastitoj trgovini. Počela sam bez Božjeg blagoslova i sve išlo zlo, umalo da me ne upropasti. Utekoh se devetnicama Presv. Srca Isusovu, Bl. Dj. Mariji, sv. Antu i sv. Tereziji od Maloga Isusa i obećala zahvalu, ako prodam-dućan. Molbu mi je dragi Bog uslišao, te sam dućan prodala, i hvala Bogu što sam barem izašla bez duga. Sad ne mogoh naći namještenja i opet se utekoh devetnicama Presv. Srca Isusovu, Bl. Dj. Mariji i sv. Antu, sv. Tereziji i sv. Arkandelu Rafaelu. Dobila sam namještenje, koje sam želila. Sad se od srca zahvaljujem, moleti P. Srce Isusovo i Preč. Djevicu da mi i nadalje budu na pomoći u svakoj potrebi duševnoj i tjelesnoj i šaljem D. 100 za dar.

J. S.

NADA, KOJA NE VARA.

Slavonija. Bolovala sam od teškoga trbušnog tifusa, a uzato me mučio suhi kašalj. Boli su trajale punih šest tjedana. Svaka ljudska pomoć bila je uzašudna. Uto mi sine nuda, da će me Srce Isusovo ozdraviti. Zazovem u pomoć Presvetu Srce, blaženu Djericu i sv. Josipa i izmolim polako Očenaš i Zdravo Mariju. Uzato se zavjetujem, ako ozdravim, da ću se javno zahvaliti u Glasniku. Hvala Presvetom Srcu Isusovu, ja sam posve ozdravila i evo izvršujem svoj zavjet. Prilažem 50 Din. za Svetište Srca Isusova, te kličem: Hvaljeno budi Preveto Srce Isusovo, Njegova presveta Majka Marija i sv. Josip!

M. K.

POMOĆ SV. JOSIPA.

Bosna. Pod ovakim naslovom čitao sam članak u Glasniku, kad li baš u to vrijeme zavladala metiljavost na blagu u kraju. Srce mi se napuni odmah pouzdanjem i ja se utecem sv. Josipu, da mi zagovorom svojim uzdrži ono blaga, što još ne bješe uginulo. I doista sam radošno-odmah promatrao, kako mi se blago sve bolje pridiže i malo pred tim gotovo izgubljene životinje sada eto ozdraviše. Kako sam onda obećao, javno zahvaljujem Gospodu Bogu i Zaručniku Majke Sina njegova, što su pogledali na moju duševnu i tjelesnu potrebu.

M. Š.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽANSKOMU SRCU:

Apatovac AV Mnogo puta uslišana pretplaćuje se zahvalna na Glasnik. — **Bakar RTI** Srce Isusovo i Marijino bilo nam često utočiste. — **Banja Luka MŠ** Zagovorom sv. Josipa očuvalo mi se blago. — **Babinagreda MŽ** Pomoglo me Pr. Srce u mnogim teškoćama. — **Brokovo TB** Primila mnoge milosti. — **Bjelovar AB** U tuzi i nevolji bilo mi S. I. pomoćnik. — **KD Molitvom** S. I. namjerila se na dobrog liječnika i pridigla se iz dugе bolesti. — **SG Izlječilo** bolest moju i majčinu te očuvalo muža u službi. — **Cerje VM** Sretno prošla kroz teške boli i operaciju. — **Cernik KC** Ozdravila sam prije nego se nadala. — **Cirkovljani RF** Uticuci se Pr. Srcu riješila sam se bolesti na nogama. — **Čazma JP** Molitva krunice pomogao mi u nenadanoj bolesti. — **Črečani JZ** Bož. Liječnik mi pomogao, gdje drugi nisu mogli. — **Domagović MF** Boli i žalosti okrenule mi se radost. — **Drvar FM** Mnogo sam već primila, mnogo još prosim. — **Dubrava BŠ** Zagovorom sv. Josipa kod Pr. Srca pomoćena. — **Dugoselo JS** Uslišalo mi skrusenu molitvu. — **Erdut AI** Zagovor sv. Terezije mi pomogao kod Srca Isusova. — **Garešnica AR** Primite malen dar u znak velike zahvalnosti S. I. — **Gerovo MK** Pr. Srce i sv. Josip me uslišali. — **Gračani JB** Propale sve nade samo nije ona u Pr. Srce, odakle je došla pomoć meni i mojoj kući. — **Grđurovec JO** Obiteljske brige i nevolje olakšalo Pr. Srce po zagovoru Svetih svojih. — **Habjanovci RK** Spasilo mene i dijete u teškom porodu. — **Hraščan DN** Devetnicom S. I. izbavila se iz velike stiske. — **Ivankovo JS** Razjasnila mi se teška dvojba zagovorom sv. Terezije. — **Ivanicgrad ML** U duševnoj i tjelesnoj teškoći pomoglo mi S. I. — **Ivanec Kopr. TS** Bož. Srce vratilo zdravlje meni i dijetetu. — **Janjina AČ** Postojanom

molitvom rješila se srčanog bola. — **Karlović** BP Hvala P. Srcu za primljenu milost! — **Kešinci** AB Darujem Pr. Srcu i stavljam se pod njegovu zaštitu. — **Komletinci** PK Primila mnogo milosti. — **Koprivnica** BG Vratilo mi kćerki zdravlje. — **Krapina** JH Ozdravilo S. I. mi ženu. — **Krasica** MP Zagovorom Svetaca pomoglo mi Pr. Srce u bolesti. — **Krap. Toplice** JH Obećala sv. Mise i bila uslišana u gospodarstvu. — **Kunišinci** JG Uz druge milosti obratilo mi dragoga muža. — **Lastovo** FT Dijete mi ozdravilo od upale pluća. — **Lipovljani** AT Sinu mi vratilo zdravlje dok sam molila devetnice. — **Milna** KV Pomoglo mi u teškoj životnoj borbi. — **MD Zagovorom** Gospe Pompejske ozdravila unuka. — **Mrkopalj** MS Majka Božja mi ozdravila ruku. — **Nin** IL Sačuvalo oca brojnoj obitelji. — **Novigrad** Podr. KK Kadgod sam se obratila S. I. uslišalo me. — **Novska** EM Sveti Josip pomogao meni i obitelji mojoj kod Bož. Srca. — **Odra** Lj F Zahvalna za primljene milosti daruje 100 din. — **Ogulin** AS Kroz dulje vremena i više puta pomoglo mi Pr. Srce. — **Osijek** FP U vrlo teškom položaju pomogao mi sv. Juda Tadej već prvi dan. — **Paljevine** CM Uslišalo me S. I. kroz devetnicu. — **Petrinja** AD Bož. Srce čulo je molitvu moju. — **AZ Na vapaj sv. Tereziji** »O ruža Majke Božje, pomozi mi, zaista me uslišala. — **Podsused** ER Pr. Srce ozdravilo mi muža. — **DB Tisuć** hvala Bož. Srcu i Svetima njegovim za udjeljene pomoći. — **Popovača** AM i Lj P Zahvaljuju za zdravlje i napredak u naucima. — **Požega** KP Primila više milosti od Pr. Srca. — **Rača** N. MV Prošle godine pratila me pomoć Bož. Srca zagovorom M. Božje i † bpa Langa. — **Riječka** D. ZK Preporučila u teškoj bolesti muža S. I. i on baš još u zadnji čas dobro došao na operaciju. — **Ruski Krstur** DR Dobro ispalala operaciju. — **Ruševi** SB Izbavilo me iz neprilika S. I. — **Selca** BŠ Primila pomoći u raznim potrebama. — **Severin** HM Duševno i tjelesno pomožena. — **Sesvete** Podr. ŠJ Riješilo me želučane bolesti, kad sam Mu se u Pr. Sakramentu zaufano utjecao. — **Sikirević** IL Bož. Srce vratilo mi kćerki zdravlje. — **Slatina** MŽ Sin sretno položio ispit. — **Split** JR U tjeskobi zagovorila mene i moje sv. Terezija kod Pr. Srca. — **JB Hvala** ugodnicima Božjim za zagovor. — **BZ** Dobro prošao na operaciji. — **AG Prije** i sada zaštito je Bož. Srce moju obitelj. — **St. Rača** JD Dobro prošao u školi. — **St. Jankovci** JG Uslišalo mi prošnju za mene i sina. — **Sušak** MN Zahvaljuje za odavna dobivenu milost i preporuča se opet Bož. Srcu. — **Sv. Ivan** Z. Lj Ž Preporučila se † bpu Langu i bila uslišana. — **Toronto** OH BC Zagovorom sv. Terezije ozdravila mi kćerka, pa zahvalna šaljem dar 10 d. — **Turbe** AM Ustrajala sam u moliti za obitelj i Pr. Srce je nama zavladalo. — **Varaždin** LP Isus, Marija i sv. Josip uslišali me u nevolji. — **Vareš** MŠM Obećah u bolesti Pr. Srcu javnu zahvalu i ono me ozdravi. — **Vel. Gorica** MP Zahvalna sv. Tereziji za zagovor šaljem dar. — **Vinkovci** KB Presveto Srce, hvala Ti na pomoći! — **Virje** M i OC, JK Slava Bož. Srcu za zaštitu u nauci. — **Virovitica** AK Primila i zahvaljujem na mnogim milostima. — **TA** S ljubavlju za život pomolila seiza sv. Pricači M. B. Bistrickoj i za nekoliko sati mogla sam već ustati a domala i izašla iz bolnice. — **VK** U raznim potrebama iskusila ljubav Presv. Srca, M. Božje i Svetaca. — **Visoko** EG Srcu Isusovu i Marijinu hvala za dobročinstva prošle godine. — **Vojni Krž** MC Nevolje i duševne bijede oslobođilo me samo Pr. Srce. — **Vrbnik** MD Riješilo mi sina teške bolesti. — **Vukovar** EH Utekla se Pr. Srcu i našla izgubljeni novac. — **Wanwatusa** Wis. AG Dvanaest doktora nije pomoglo, Presv. Srce jest, na njihovo veliko zažudenje, darujem 5 dolara za Svetište. — **Zagreb** VL Preporukom sv. Tereziji sretno prošla na operaciji. — **VS** Hvala Bož. Srcu za sve milosti primljene g. 1927. — **IS** Moći devetnice osjetila olakšicu u, vidu. — **Dr. FZ** U teškim prilikama pomogao uz ostalo zagovor † bpa Langa. — **Lj. J.** Hvala Ti moj Isuse za primljene milosti, preporučam se za buduće. — **DS** Godinu i pol utječem se zagovoru † bpa Langa i on me u svemu uslišao. — **AT** Presv. Srce pomoglo meni i sinovcu. — **KK** Peti dan devetnice primila željeno. — **Zemun** MD Šaljem dar, jer mi Bož. Srce povratio zdravlje. — **Zlatar** AS Sv. Terezija isprosila mi bolje mjesto za školjanje djece. — **KB** Zagovorom sv. Ane, sv. Alojzija i sv. Antuna povratio se zdravlje dijetetu.

VIJESTI

Veliki Bukovac. Članice primaju redovito naknadnu sv. Pricaest svaki mjesec, a nekoje i više puta. Sastanak imademo svake prve nedjelje, kojega nam drži prečasni gospodin upravitelj M. Gaži. Prije svakoga sastanka molimo litanije Srca Isusova i pjevamo jednu pjesmu na čest Božanskome Srcu. Na sastanku nam se čita po jedan odломak iz knjige »Iskrice ljubavi Svetootajstvenome Isusu«, a uz to nam se govori o mjesecnim zaštitnicima. Iza toga nam se daju upute i opomene prema potrebi. Posljednjih 5 mjeseci primljeno je 800 naknadnih sv. Pricaesti. Jedna članica umrla je nagnom, ali nadamo se sretnom smrću. Prvoga petka primila je dragoga Spasitelja u sv. pričesti, a za pet dana preselila se u vječnost. Djevojke i nadalje vode crkveno pjevanje. Župnu crkvu kite časne sestre, a pojedine kapele djevojke.

Agneza Osivnik, glavarica.

Gradac, Primorje. Prema pravilu 14. Djevojačkih društava izvješćujemo, da je 9. listopada 1927. osnovano u našoj župi »Djevojačko društvo Srca Isusova« nastojanjem našeg župnika veleč. V. D. Mimice, a s odobrenjem presvjeti. Ordinarijata u Splitu. Društvo ima danas 30 članica, koje napreduju u nutarnjem životu vršeći zdužno pravila. Nadamo se pak, da će se skoro to opaziti i na moralnom i na vjerskom preporodu mjesta. Društvo ima svoju zastavu te s njom prisutstvuje svim javnim ophodima, noseći kao znak društva medalje S. I. Svake prve nedjelje skupno pristupamo k stolu Gospodnjem i imamo posebno mjesto u crkvi. Pomažemo g. župniku pjevanjem kao i kleteći crkvu.

Marija Rudež, glavarica.

Remetinec. Kako smo za vrijeme misija, 16. kolovoza 1927., lijepo s Djevojačkim društvom započeli, ono je tako i nastavilo primajući redovite mjesecne sv. pričest, u svemu preko 1000 u 4 mjeseca. Na dan župnoga klečanja izmjenjivalo se svaku uru po 25 društvenih djevojaka držeći počasnu stražu pred Presvetim.

Roza Puškadija, glavarica.

Donja Kupčina. Na 26. II. o. g. stigla nas je teška žalost, jer smo izgubili našeg vrlo zasluznog g. župnika Edu Bertelja, koji je premješten u Veliko Trgovište. Dan njegova odlaska bio je dan općenite velike žalosti. Kod sv. Mise u crkvi dupkom punoj naroda, govorio nam je o uzvišenosti sv. Mise i štovanju Presv. Srca Isusova. Oprostio se rijećima: »Mene zaboravite, ali moje riječi ne zaboravite!« Poslije večernjice oprostio se s njime Franjo Biskup u ime »Orlovskega društva« kao i sviju župljana; a u ime »Djevoj. društva« i »Apostol. molitve« glavarica društva S. I. Suza je za njim prolito više nego na ikojem sprovodu, jer nam je bio svećenik po Srcu Božjem. Prostor ne dopušta, da nabrojim velike njegove zasluge za moralno dizanje naroda i u našoj župi do sada besprimjerno vršenje svoga sveć. zvanja. U kratko tek spominjem, da nam je on osnovao društva i velikim ih žrtvama uzbudavao na visini. Svake nedjelje i blagdana služio je dvije sv. Mise i propovijedao žarko i revno. Tjednom nas opet sabrao u crkvi društvenim sv. Misama, i to utorkom na čest sv. Antunu; četvrtkom na čest Presv. Oltar. Sakramentu; subotom za duše u četištu; a poslije podne kod večernjice. Kod svibljanjskih i lipanjjskih pobožnosti, svake godine smislio je nešto novo, čime smo davali sve veću čest i štovanje nebeskoj Kraljici i Presvetom Srcu, kojemu smo se posvetili. Ispovijedaonica bila je uvihek i u svako doba otvorena, nikada mu broj vjernika nije bio previelik. Mnogi suzu sirotama obrisala je njegova desnica, a da za to nije znala ljevica. Jednom riječju: bio je nama potpun svećenik, duhovni pastir. Neumorni i požrtvovni rad i trud naplatio mu dobar Bog u obilatoj mjeri i dao mu blagoslov u novoj župi! U prošloj godini je naše djevojačko društvo zajedno sa Apostol. mol. prikazalo 3500 naknadnih sv. pričesti.

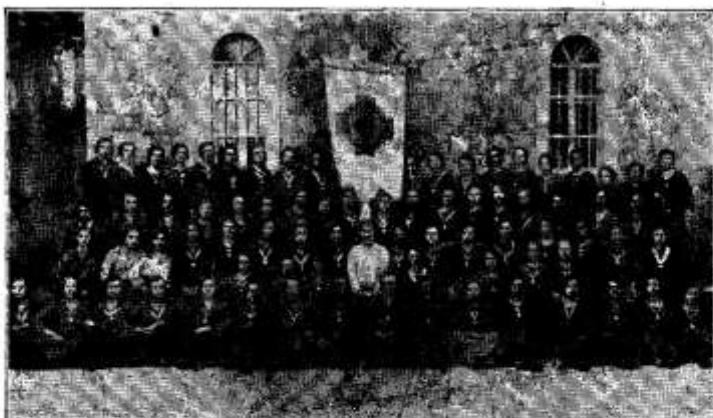
Štelica Antolčić, glavarica.

Gornji Lipovac. Djevojačko društvo S. I., što je u vrijeme misija osnovano, ustrajno je i članice revno primaju sv. pričest. U prosincu, siječnju i veljači bilo je svega 800 sv. pričesti. Primjer djevojačke revnosti lijepo djeluje na cijelu župu.

Glavarica.

Peteranec. Pred godinu dana osnovano je našo društvo sa 76 članica. Razdijeljene smo kao obično u 4 skupine s revanteljicama na čelu. Na Srce Isusovo skupno smo primile sv. pribest, a inače je prima svake subote po jedna skupina. Bile smo pod svojim barjakom u procesiji na Euh. kongresu u Koprivnici. Kroz ovu godinu udalo se iz našeg društva 16 djevojaka, a dvije su isključene. Na prvi petak 2. III. o. g. primio je g. župnik pod sv. Misom svećano 11 novih članica iz podmlatka. G. 1901. u našoj župi osnovana je bratovština Srca Is., pa se i njezini članovi često isповijedaju i nekih 10 primaju svagdanju sv. pribest, a u korizmi se sastaju svaki dan kod drugoga člana na molitvu. Uzato držimo mi skupa s bratovštinom 50 Glasnika S. I. i 32 Glasnika sv. Josipa.

Katica Sataić, glavarica.

Beli na Cresu. Naše Djevojačko društvo S. L. koje ima sada 96 članica, opстоje već preko 20 godina. 25-godišnjicu, koja nam nije već daleko, gledat ćemo što dostojnije proslaviti, da se zahvalimo božanskom Srcu Isusovu na mnogim milostima, koje nam je dalo kroz ovaj niz godina. Kako je naša župa rastresena, to smo se porazdijelile na petke i nedjelje, da tako lakše uzmognemo pristupiti svetim sakramentima: ispovjedi i pribesti. Svaki prvi petak prisustvujemo u večini sv. Misi i pobožnosti, koju obavimo iza sv. Mise. Mjeseci sastanak držimo svake prve nedjelje. Sastanak otvaramo pjevanjem zazivom Duha Svetoga. Gosp. župnik drži nam iza toga prigodni govor, potičući nas na krepostan život i vršenje naših dužnosti. Izmolićmo zlatnu krunicu, ispijevamo koju pjesmicu, i sa molitvom za pokojne članice zaključimo sastanak. Svakoga mjeseca izmolićmo povečer po dvije do tri devetnice, proseći božansko Srce Isusovo, da bi ugrijalo ognjem svoje ljubavi naša hladna srca. Nabavile smo kip Presvetog Srca, koji su lanske godine na blagdan Srca Isusova mladići nosili po mjestu. Procesija je bila vrlo ganutljiva.

Anica Velčić, glavarica.

Sv. Ivan Zelina. U g. 1927. proslavismo blagdan Srca Isusova te svećani je, što taj dan slavismo ujedno i zaštitnika župne crkve sv. Ivana. Nakon zajedničke sv. pribesti držao nam je veleč. g. upravitelj Ivan Janeš lijep govor, a potom je primljeno 15 novih članica. Na 17. srpnja hodočastisimo s procesijom k Majci Božjoj na Bistrici. U listopadu nam se preseila jedna članica u vječnu domovinu i mi je s vijencem i pod barjakom otpratismo do groba. Božićne blagdane proslavismo lijepšim nakitom u crkvi. Udalio se 14 članica. Od svibnja do siječnja primljeno je 850 sv. pribesti. **K. Panjkrc,** glavarica.

PAŽLJIVO PROČITAJ!

Na pasici ti je označen broj Glasnikā, što ih treba platiti.
 Kad nam pišeš, piši kratko, piši čitljivo, osobito svoju adresu.
 Ispravci se provode samo do 10. u mjesecu. Koji stignu kasnije, ostaju za drugi mjesec t. j. za slijedeći broj.
 Kad nam što pišeš o broju »Glasnikā«, navedi samo broj Glasnikā, koje plaćaš, ne onih, koje dobivaš na dar.
 Što želiš javiti, javi na kuponu naputnice ili čeka, nipošto na cedulji u vraćenom Glasniku.
 Šalješ li novac za više takih, koji dobivaju list na svoje ime, navedi imena onih, za koje plaćaš.
 Vraćajući list nemoj zamazati adrese tako, da se ne zna, tko vraća.
 Naručujući list šalji odmah ujedno i preplatu.
 Ne naručuj knjiga i stvari, koje nisu popisane u Glasniku, ili tuda izdanja. Ne naručuj Glasnik za drugoga bez njegova znanja, osim da sam odmah šalješ preplatu za onog, za koga naručuješ.
 Povjerenici nek nastoje da barem ne prekorače godinu, a da nisu sve platili. Upotrebite poštanski ček, kojega smo ove godine u prvi broj priložili svakomu bez razlike, da možete poslati preplatu bez daljnjih troškova.

NAŠIM CIJENJENIM PRETPLATNICIMA U AMERICI.

Najbolje da šalješ novac u registriranom pismu. Nije praktično slati kroz banku, jer banke rijetko označe, tko šalje.
 Nije praktično slati ni po pošti, jer se tu iskrive imena.
 Po ovom će znati, kojih se tiče, odakle su pogreške, na koje se tuže.

UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA
Zagreb I. Pp. 147.

HRVATSKO HODOČASČE U LURD.

Dne 2. kolovoza o. g. polazi iz Zagreba hodočašće u Lurd. Putuje se onamo ovim gradovima: Zagreb, Trst, Venecija, Padova, Milan, Genua, Nica, Marsilija, Lurd. Vraća se: Lurd, Bordo, Lion, Ara Zeneva, Losana, Lucern, Eisideln, Buks, Innsbruk, Jesenice, Ljubljana, Zagreb. Cijeli putni trošak iznosi Din. 3850. U toj je svoti uključena vožnja od Zagreba do Lurda i natrag do Zagreba. Obilna hrana tri puta na dan bez vina, razgledavanje gradova u automobilima, spavanje i posluga u hotelima. Posebna će se taksa platiti jedino za putnicu, ali će ta biti vrlo neznačna, jer će putnica biti zajednička. Prijave se primaju najkasnije do 1. lipnja i to zato, da se na vrijeme može nabaviti putnica i hodočasnicima poslati prije toga tiskanicu, koju će potvrditi sreski poglavar, da nema zapreke da putuju u strani svijet, da se mogu na vrijeme naručiti hoteli i najaviti hodočašće u Lurd. Prijave se šalju sa kaparom od Din. 1000 na Odbor za ludska hodočašća, Zagreb, Kaptol 29.

KNJIGE:

Mäder - Strižić: Misli natražnjaka. Snažni švicarski pisac R. Mäder osvjetljuje u toj knjizici jakom svjetlošću premnoge zablude današnjega doba i izdiže svuda neustrašivo cijelu i neprikrivenu katoličku istinu. Krepki, lapidarni stil češće iznenaduje izvornošću. Djelo je kao stvoreno napose za zrelu mladež, puno je zdravoga katoličkog radikalizma. O. B. Strižić D. I. učinio je vrlo dobro, kad je ovo djelo preveo na hrvatski.

Dr. D. Njaradi: Sveta tajna ženidbe i kršćanski život u porodici. Nevjera je upela sve sile, da istjera Boga iz javnoga života. To joj još ne polazi za rukom, stoga se bacila na kršćansku obitelj, da je raskrščani, dobro znajući, da će kršćanstvo svuda, gdje ga nestane u obitelji, prestati da živi i u državi i svemu javnom životu. Činjavao je uzeo da stavlja mine u same temelje Crkve i države. Sv. Crkva ne gleda to skrštenih ruku, već nastoji da osuđeli osne pakla. Presvjeti g. biskup krijevački dr. Njaradi izdaje u obliku brošure svoju ovogodišnju korizmennu poslanicu, koja radi o ovom važnom predmetu. Kršćanski nauk o ženidbi i kršćanskoj porodici razložen je u toj poslanici uistinu lijepo, a što je glavno, tako jasno, da sve to može dokučiti i neuk čovjek. Imat će dakle korist od te poslanice nesamo vjernici presv. g. biskupa, već i svaki katolik koji je bude čitao. Ovako kratko, jasno i iscrpivo teško da smo u ovoj prevažnoj stvari imali iznesen nauk naše sv. vjere. Djelce se samo sobom najbolje preporučuje.

Dr. Fran Binički: Ivan Hrvaćanin, roman iz hrvatske prošlosti. Radnja se ovog romana događa u 16. vijeku, u glavnom za banovanja Petra Berislavića i Ivana Karlovića. Binički je lijepo prikazao tadašnje crkvene i političke prilike kod nas, majstorski očrtao pad Like o oživio pred nama različite gradine i mjesto. Ovaj zanimljivi originalni roman preporučujemo osobito mladeži.

UREDNISTVO JE PRIMILO SA ZAHVALNOŠĆU:

Mäder - Strižić: Misli natražnjaka. Naručiće prima: Uprava Glasnika a S. I. Zagreb I. pp. 147. Stoji D. 10.— Na 10 komada i komad na dar.

Dr. D. Njaradi, biskup: Sveta tajna ženidbe i kršć. života u porodici. Naručuje se kod: Narodne Prosvjete Zagreb, Kaptol 29. Cijena D. 3.— Tko naruči 10 i više komada, dobiva uz 10% popusta.

Dr. F. Binički: Ivan Hrvaćanin. Naručuje se kod: H. K. D. Sv. Jeronima u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava br. 20. Cijena D. 15.— vezano D. 25.—

DAROVI U MJESECU VELJACI 1928.

Za sv. Mise: Amerika RS 710 Antunovac JR 25 Calumet Mich RS Dol. 2. Celje LK 85 Davson AG Dol. 3. Kamenica TK 10 Loviliš Jova AP Dol 1. Morley JJ Dol. 2. Osijek ZK 47 Pittsburg MV Dol. 1. Raton JC Dol. 2. San Francisco FT Dol. 45. VK Dol. 30. Špišić Bukovica JM 10 Valpovo AV 15 Zagreb NN 12.

Za Svetištje S. L: Babina Greda MŽ 50 Bakarac AS 30 Beretinec EM 10 Bjelovar SD 23 Carevdar SR 50 Cleveland PR Dol. 5. Dren. Slatnik KI 10 Dugmešme KS Dol. 2. Hrvatska SI 15 Kešinci AB 50 Kumšinci JG 10 Lacići JK 30 Ogulin MV 10 Osijek VV 20 Rakitovica JJ i PG 20 Salmon SJ Dol 2. Split JB 30 Šćepan MŠ 21 Valpovo MŠ 10 Vel. Gorica MP 10 Zagreb MR 15, R K 210.

Za Svetohraništje: Lăstovo FT 100.
Darovi Šrcu Isusovu: Babina Greda AČ 20 Bil. Novoselo KM 50 Brod MB 10 Čeminac AH 25 Dugmešme KS Dol. 2. Glogovac RK 10 Golubinci MC 50 Goricač CK 20 Grajs Landing AŽ Dol. 4. Hrkovci MM 15 Ivanec TS 5 Ivanjgrad ML 30 Karlovac JV 5 Lipik IB 20 Maradik JA 20, MS 20. Mavrinci MS 100 Mitrovica RK 50 Molve PK 10 Nova Rača MV 10 Oštarije PB 20 Oštrelj DK 20 Popovača AM 100, LP 10. Severin MH 10 Slatina MŽ 50 Slunj MM, LM i KG 80 Tijesno IC 10.50 Toront Ohio BC Dol. 5. Valpovo MP 25 Washington SP Dol. 1. Waukesha AG 25 Vinkovci MS 10 Visoko EG 10 Zenica MD 20 Župa Bikovska TB 30.

Darovi Šrcu Is. i Marijinu: Conegliano NC 21 Karlovci MH 50 Pittsburgh SM Dol. 1. Prijedor LS 50 Rus. Kretur DR 10 San. Most IB 10

Dar sv. Josipu: Nuštar MM 15

Darovi sv. Tereziji M. L: Erdut AI 22 San. Most IB 10 Sela SM 30
Toronto Ohio BC Dol. 5. Turla AB 15

Za raširenje Glasnika S. L: Babina Greda MZ 100 Betina BT 5 Bjelovar
AB 28, KD 20, KT 10, Bos. Gradiška Sam. sv. Ante 35 Brezovica BC 5
Brod Moravica IB 35 Bušetina LH 20 Cernik KC 30 Crikvenica AC 30
Cagliari CS 10 Cretanac JZ 10 Dekanovci FA 20 Domagović MF 25 Don Miholjac
MM 10 Driven. Zagrad MB 12 Drvar TU 20 Dubrava BŠ 40 Dugmesne KS
Dol. 2. Erdut AI 22 Gaj MK 3 Garešnica AR 10 Gašinci JA 10 Gor. Mihaljevac
AV 10 Gundinci MJ 20 Hlebine JJ 5 Hrvatska NN 15 Iresno KD Dol. 1.
Kansas City JC Dol. 1. Karlovci BP 203 Kašina AP 15 Kajtmár SM 10 Kom-
pletinci PK 20 Komušina PI 10 Kostel MJ 20 Kraljevica SS 5 Krapina JH 20
Krasica MP 60 Kruševica FB 50 Kutina EB 70 Kuzminec jedna žena 10
Lemeš TS 5 Malino AM 85 Margečan MV 20 Maribor SS 20 Milna KV 50,
MD 40. Mitrovica MP 5 Mrkopalj DT 10, AT 10. Nartia KK 5 Nijemci MR 35
Nova Gradiška AF 5 Novi Marof SM 15 Obrežiće JB 10 Ogulin AS 20, VT 40
Orebic AH 5 Osijek AW 5, FP 20, EA 5, IL 5, KM 5, PB 50. Oštrelj AD 10
Paljevina MC 20 Petrinja AD 10 Pivnica MK 10 Podsused ER 10 Požega
KP 10, TK 100 Preko NN 100 Prozor SC 10 Rijeka Donja ZK 30 Sarajevo
Af 20, MC 15. Selca n/B. BŠ 20 Senj IV 9 Šikirevcii TL 45 Sinj PB 23
Slakovci JL 10 Split AG 25, JB 20, MJ 30, ZB 10. Stub. Toplice SC 5
Sv. Jana MR 10, RR 10, RH 10. Sv. Jakov MG 5 Svetozar Miletić DK 10
Sunger BT 5, MT 10 Sušak MN 95 Šamac JB 3 Tyrane Pa MD Dol. 1. Tuhejl
Djevojačko Društvo 100 Turbe MV 10 Valpovo AK 15, KF 10 Varaždin LP
10, MŠ 15, Vel. Bukovec MT 20 Vinkovci KB 10 Vrbnik MD 10 Vrgorac JZ 5
Zagreb, AB 5, AT 50, AZ 15, FB 15, GM 6, GS 5, IS 15, JB 15, JP 15, LP 10,
MJ 18, MK 5, MP 5, MS 10, MN 5, NN 10, 30, 30, 20, RK 5, SB 5, SJ 5. TS 5.
ZT 35. Zlatar AS 20.

Za kruh sv. Antuna: Bošnjaci KJ 10 Djakovo ED 5 Domagović MF 25
Dugmesne KS Dol. 5. Kunišinci JG 10 Lipovljani AF 100 Nova Gradiška
JK 15 Osijek JG 20 Pakrac OK 50 Rastićevo LJ 250 Stari Perkovci BB 15
Sv. Ivan Zel. TS 10 Štefanje AM 15 Wankesha AG 19 Zagreb MR 15 Zemun
DS 20 Zlatar MG 5.

Za Malo sjemenište D. L u Travniku: Podsused DB 30 Zagreb PP 40
OF 100; Razne kongregacije: 300, 500, 300, 600, 100, 300, Razne kongregacije
opet: 700, 100, 300, 100. BK 500. AL u K. 150. TL 20, JH 80, AM u D. sakupila
500 (osim raznih stvari). DM 100 NN 500 ML 250, JP 10, GH 30, SJ 10, LH 10,
ST 20. BK 500 + 500+500; NN 50, DG 20, LH 20, JM 10, LI 10.

Za svećenički podmladak: Sv. Ivan Zel. MZ 10.

Za dobru štampu: Gašinci JA 10 Zagreb JM 10

Za Langov Dom: Sarajevo BK 50

Za novo Svetište u Jeruzalemu: Bos. Brod AZ 12. Don. Popovac MS 50
Koprivnica BG 20, JP 15. Retković JK 10 Vrhovina BM 10 Zagreb Neža 100

Za Misije: Čakovac ER 10 Postire MR 9 Sarajevo KD 10 St. Mikanovci
10 Sunja SO 15 Sv. Ivan Zel. 10 Vel. Kopanica ME 50 Zagreb, KM 10, PJ 10.

Za Misije među poganima: Breg MB 5 Varaždin GC 10

Za Misije među crncima: Bjelovar JJ 55 Sinj PB 50.

Za Misije u Africi: Dekanovci FA 20.

Za Misije u Bengaliji: Dekanovci FA 24.

Za pokrštenje jedne crnice, ime Jelica: Malinska JG 100.

O. Mesariću za gradnju crkve S. L u Hamirpuru: Bakar T Msakupila 74.
Cleveland MM Dol. 1.

Urednik: Milan Pavelić D. L.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. L rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova» — A. Alfrević D. L

GLASNIK SRCA ISUSOVA.

God. 37.

Lipanj 1928.

Broj 6.

NAKNAĐUJMO ZA POGRDIVANJA PRESV. SAKRAMENTA.

Nakana apostolstva molitve u lipnju, blagoslovljena od sv. Oca.

Mlađ svećenik bio imenovan župnikom. Pun zanosa došao u župu čeznući samo za tim, da svega sebe žrtvuje za dobro naroda. Radio je u crkvi i izvan nje ne štedeći svojih sila. Mnogi su ga shvačali, no bilo ih je, koji su sav njegov rad primali kao da mu ne vjeruju ili kao da svega toga naprezanja i ne treba. Utom eto ti i izbora za sabor. Župnik nije mogao po savjeti da glasuje za kandidata protivna vjeri Kristovoj. No taj se umio pred narodom prikazati kao kršćanin pa je imao za sebe gotovo sve izbornike. Na jadnoga su župnika padale pogrde i klevete, pjevale se njemu u čast sramotne pjesme, a malo da nije bio i zlostavljen. Nitko se od boljih ne usudi da ga brani...

Zar ne, kolika bol, kad oni, koje ljubiš, preziru tvoju nesibičnu ljubav i pliju na nju! A što je sva ljubav i ne znam kako plemenitog ljudskog srca prema ljubavi, kojom nas ljubi Srce Isusovo, kojom ono plamti za nas već 19 vjekova u Presvetom Sakramentu? Pa što mu vraćaju za tu ljubav premnogi ljudi?

Najstrašnije pogrde.

Tko od nas nije čuo za provale u crkvu i krađe svetih posuda, kod kojih zlikovci razbacaju svete hostije? Bilo je tih strahota i po mnogim hrvatskim mjestima napose sad iza rata. A što se dogada danas u Meksiku, gdje zločinački žandari Kalesovi bjesne protiv Isusa u Euharistiji ubijajući svećenike i najgadnije obeščaćujući svete hostije, o tom već dosta znaju katoliči svega

svijeta. Manje je poznato, a ipak je već davno dokazano, da ima i takvih tajnih društava, koja kradu svete hostije i izvrgavaju ih na svojim sastancima ruglu...

Sve su ovo neprijatelji Kristovi, nevjernici. Njihove pogrde bole Gospodina, ali o njima se može reći kano što je On rekao o mučiteljima, koji su ga razapeli: »Oče, oprosti im, jer ne znaju, što čine«. No koliku bol osjeća Njegovo Srce od pogrda onih, koji su Njegov! Koliko ima kršćana, koji ga u ovom Sakramentu tako preziru, da ga ne primaju ni jedamput na godinu, a on ih zove, da često dolaze k stolu ljubavi Njegove, On im se pače prijeti: »Ako ne budete jeli tijela Sina čovječjega i ne budete pili krvi njegove, ne ćete imati života u sebi«. A što da istom reknemo o onima, koji ga primaju, i možda često, ali sa smrtnim grijehom na duši! To, to je ono, što ga nada sve boli, kako se je potužio sv. Margareti Alakok: »Gle Srce, što je toliko ljubilo ljude... A za zahvalu primam od njih... nepoštovanje, svetogrd, hladnoću i prezir prema meni u ovom Sakramentu ljubavi. No najviše me boli, što tako rade srca, koja su meni posvećena...«

Naknada.

Dogodilo se ovo u Francuskoj uoči Bezgrješnog Začeća 1868. Neki nesretni dječak sa četiri još druga strašno pogrdio svetu hostiju. Savjest ga stala mučiti i on pode do Monsinjora Segura i iskaza mu sve. Izatoga se isповjedi i dobije za pokoru samo jednu »Zdravo Marijo«. Odlazeći od biskupa reče: »Tako male na pokora!« »Da, odvrati čovjek Božji, idi u miru i ne grješi više. Za pokoru ču se pobrinuti ja«. I biskup dade u naknadu za to svetogrđe služiti pet tisuća svetih Misa i obeća Isusu, da će svaku noć vršiti jedan do dva sata klanjanje pred Presvetim Sakramentom. Već je bio star i slijep, no vazda je vršio tu pokorу. Da mu bude lakše dizati se i odijevati po noći, obukao bi se već uvečer u široku halju redovnikā trapistā, koju je upravo zato nabavio, legao bi na goli pod i tako počivao.

Tako je eto činio pokoru za tudi grijeh taj pobožni biskup. Ne možemo ga posve naslijedovati, ali činimo što možemo. Isus traži od onih, koji ga ljube, da mu naknaduju za uvrede, kojima ga bezbrojni dan na dan vrijedaju u Presv. Sakramentu. Upravo zato je htio da se uvede svetkovina Srca Njegova. A kako su osnivači Apostolstva molitve zamislili Apostolstvo kao djelo na k n a d e Srcu Isusovu za uvrede, s čim se nada sve slaže naknadivanje za pogrde nanesene Presv. Euharistiji, to su osobito zvani članovi Apostolstva, da se što više dađu na taj sveti posao. U svagdanjem prikazivanju mole oni: »Božansko Srce Isusovo, ja ti prikazujem... sve... kao naknadu za uvrede...« A trećem je stupnju Apostolata glavni posao upravo n a k n a d a, jer mu članovi primaju svaki mjesec sv. pričest u naknadu Presv. Srcu za uvrede.

Pripovijeda se o dječačiću, koji je prvi put čuo za muku Isusovu i ostavši sam, uzeo raspelo, vadio Isusu čavle iz ruku i nogu, suzicama umivao Njegovo čelo i lica, a na ranu Mu stavljao travu, za koju mu rekoše da ljeći rane. Milo je dijete mislilo, da tako ublažuje boli dobromu Spasitelju... Članovi Apostolata, ublažujmo i mi boli onoga Srca, što je samo sebe uništilo od ljubavi prema ljudima, a oni ga dan na dan zasićuju pogrdama! Podvostrućimo, potrostrućimo ljubav svoju prema Njemu, ljubimo ga mjesto onih, koji Ga ne ne ljube, primajmo Ga često mjesto onih, koji Ga ne primaju, primajmo Ga što dostojnije i pobožnije mjesto onih, koji ga svetogrdno primaju. Nastojmo razumjeti ovo Srce u Sakramentu ljubavi Njegove, patimo s njim, žrtvujmo se za nj. Nada sve: molimo, da svi pravi katolici naknaduju Isusu za toliku pogrdivanja Presvete Euharistije.

Milan Pavelić D. I.

MISIJSKA NAKANA U LIPNJU.

Da se umnože i sve bolje obrazuju katehisti u misijama.

Katehisti, to jest učitelji i učiteljice vjere u misijama jesu pomoćnici misijonara. Misijonar ne može stalno boraviti u jednom mjestu, već staje sad ovdje sad ondje po koje vrijeme, putujući od mjesta do mjesta. A tko da se brine za pouku novoobraćenika i za njihov napredak u kreposti, dok nema među njima svećenika? Katehisti. Misijonara je tek šaka, katehista cijele čete. 1923. bilo je svih katehisti u misijama 65.641. Danas je taj broj i veći, ali nije još dovoljan za tolike potrebe.

Katehisti imaju različne zadaće: pripravljati put misijonaru, sazivati pogane, koji se obraćaju, tumačiti im 10 zapovijedi Božjih i istine vjere, paziti na kršćansku mladež i vjernike, skupljati ih nedjeljom na zajedničku molitvu. Oni moraju javljati misijonarima sve teškoće, što nastaju u kršćanskim obiteljima, svađe i javne grijeha; moraju krstiti u slučaju potrebe, pripravljati vjernike na primanje sv. sakramenata, umiruće na smrt itd.

Muški katehisti su većinom mladi oženjeni ljudi, koji uče u katehetskim školama pet do šest godina i vježbaju se u kreprenom življenu. Katedistice su naprotiv većinom neudate ili su članice »Udruženja djevica«, što je ko neka redovnička družba. Obrazuju se slično muškarcima i najbolje su pomoćnice u misijama, naročito kod obraćanja ženskih.

Eto krasne nakane, na koju neka misle članovi Apostolstva ovaj mjesec u svojim molitvama.

POHRLITE GOSPODINU KAO MALENI!

Spomen na prvu sv. pričest u Srijemskim Karlovcima 1927.

Svećenik po Srcu Božjem zapisao je najuzvišeniju Tajnu u duše mališa tako, da se one privinuše Gospodinu svim moćima svojim. I Gospodin je u nutrini tih dušica djelovao svojom milošću, izradivao od njih najdivniju umjetninu, pripravljao ih za prvu svetu pričest.

Svanuo je nježni dan, mala su srca kucala andeoskom srećom. Bijela je procesija kretala od škole k crkvi. Sve ju je s ganućem gledalo, hladne su stijene ljudskih srdaca pucale i pretvarale se u plodnu njivu Božju. A zvona su zvonila, zvonila zovući sve k preslatkoj gozbi oltara Gospodnjega...

Pred crkvom dočeka djecu sjedi starac župnik i dade im blagoslov. Dirnut si, osjećaš se bliže Bogu, stidiš se, što si češće svojom krivnjom bio tako daleko od Njega. No odmah te miri blago uvjerenje, da je Gospodin oprostio, da je zaboravio, što niješti bio uvijek kao sada, gdje motriš polazak nevinih k Njegovu stolu.

Glazba ušuti, svijet se stiša, i poče moliti; sve se vanjske ljepote pokloniše Spaitelju. Djeca dodoše do oltara, svi klekoše. O kako su lijepa u bjelini, s gorućom svijećom u ruci, tamo pred oltarom! Kako napose blistaju male zaručnice pod bijelim velom! Desna im ruka počiva na srdašcu, koje jače kuca čeznući za Srcem Sina Božjega...

Zvonce je zazvonilo, sv. Misa je započela. Kako smo svi bili sretni pod tom sv. Misom, kako smo molili kod nje! Za njih, za najmlade goste kod stola Isusova, da im nikad ružna mrlja ne oblati divne bijele haljine. A njihove su duše čeznule i zvali: o dodi mili Isuse! Mi te ne poznamo koliko veliki ljudi, ali mi Te jako, jako volimo!

Gospodine, nijesam dostojan, da unideš pod krov tijela moga, već samo reci riječ, i ozdravit će duša moja! Veseliye plamsaju svijeće u malim rukama, a mali se cvijetovi vraćaju od oltara s Isusom u gradima. Hvala Ti, moj Isuse! Daj da Te uvijek svi ovako primaju kao mi na današnji dan!

Iza djece pristupaju k Isusu puni sreće njihovi roditelji, uz njih mnoštvo ganuta naroda. Zaželješe se i oni milosrdnoga Srca, što kuca za nas sakriveno u svetoj Hostiji. Uzveličavaju tako dan prve pričesti djetinje, što je zaslugom pobožnoga vjeroučitelja najljepši od svih dana u godini uz Uskrs i Tijelovo.

Dječica cjevljavaju sliku, koja će ih sjećati toga blaženog dana, uzimaju zajednički zajutrak, fotografiraju se skupa sa svojim učiteljima, izvode vješto akademiju, koja će im dati prihod, da nabave crkvenoškolsku svoju zastavu. Tko da izbroji i opiše sve to? Bože daj, slavio se taj dan uvijek i svuda tako!

Pohrlite Gospodinu kao maleni svi vi, koji spremate djecu za prvu sv. pričest! Poslušajte glas Kristova Namjesnika na zemlji svi, napose vi učitelji! Otkrijte svakomu, kako je sladak Gospodin u sv. pričesti, pohrlite k Njemu kao maleni!

T.

*Ko andel mali zvonca glas,
da poklekнемo, zove nas:
star sluga nosi Boga svog
do bolesnika ubogog.*

*I meni skoro bit će kraj;
moj Isuse, o u čas taj
i k meni dodri kao lijek,
i zagrli me zaувјек!*

N E M A R.

Gospodin B. obilno potpomagao Ivu, napokon mu otvorio školom put u ljepši život. Jednoga dana reče Ivo majci: »Majko, kum je B. dosada bio sa mnom vrlo prijazan, a sada mu se odražuje na licu nekđe nezadovoljstvo, kad me vidi kao da bi me htio koriti. Radi čega je on takav spram mene?«

Majka se propita i sazna, da je gospodin B. žalostan a po nešto i srdit, što ga Ivo sada izbjegava izgovarajući se, da mu ovaj ili onaj posao ne dopušta pohoditi kuma, a kad mu treba pomoći, eto ga uvijek na kumova vrata.

Dragi čitatelju, a šta veli božanski Spasitelj, kad ti prolaziš toliko puta kraj crkve, kraj Presv. Oltarskog Sakramenta a ne pohodiš Ga? Koliko puta ideš prijatelju i znancu u susjedno selo ili grad, pohodaš dobrotvora, da mu se ne zamjeriš, a Onaj koji te najpripravnije čeka, tužno gleda za tobom iz svetohraništa...

Nepojmljivo je, da uvjereni katolik može ravnodušno proći pored crkve, u kojoj je u oltaru presveto Tijelo, a da ne nade časak vremena za razgovor s Onim, koji veli: »Dodatak k meni svi, koji ste opterećeni, i ja će vas utješiti!«

Proborio sam dulje vremena u jednom gradu. Našao sam nekoliko crkava, gdje se možeš u svako doba pokloniti Isusu, ali nažalost pored velikog broja katoličkih organizacija — Isus bijaše ponajčešće sâm... Gostionice, kazališta, kina i druga mjesta bila su puna... Ima ih mnogo, koji kažu: Bog nas je zaboravio... Pohadajmo dvostrukim marom Presv. Oltarski Sakramenat, pohadajmo ga i mjesto onih, koji nehajno prolaze pokraj Njega. V.

PRESVETOMU SRCU ISUSOVU.

Svagdanje prikazivanje.

Isusovo Srce sveto,
Po Majčinu srcu eto
Ja ti danas prinosim
Molitve mi, patnje, čine,
Da Ti njima, Božji Sine,
Za uvrede naknadim.

Prinos ovaj jošte Ti mi
Poput mila dara primi
Za sve ono, Spase naš,
Za što Ti se Ocu svome
Na oltaru presvetome
Neprestano darivaš.

A za Crkvu navlastito,
Svetog Oca, kano i to,
Što kroz mjesec taj i dan
Apostolstvo želi Tvoje,
Da iz cijele duše svoje
Moli svaki njegov član.

KAKO SAM POSTAO SVEĆENIK.

Zivio sam u siromaštvu, slaboj okolini, a nada sve bio sam slabašna zdravlja, te se ni po čemu nije moglo slutiti, da bih mogao postati svećenik.

Ipak sam ja ozbiljno vjerovao, da će biti svećenik i još ozbiljnije molio za tu milost, te sam je i postigao. »Proti svake nade sam se nadao«, jer sam se pouzdavao u Bož. Srce Isusovo.

Prvi put sam zaželio postati svećenikom, kad sam gledao jednog mladog uzornog i puna revnosti svećenika. Dobar primjer me povukao. A još kao čobanče, čitajući Glasnik Srca Isusova, upoznao sam u zahvalnicama moć ljubavi k Presv. Srcu i odlučih se moliti. Dobro štivo me potaklo.

Nitko nije o tomu ni sanjao. Ja sam se pouzданo molio i brižno sakrivaо svoju tajnu želju svakomu osim Bož. Srcu. U kući, u polju, na paši uticao sam se Presv. Srcu, da mi dadne te postanem svećenik, a da će mu zato zahvaliti u »Glasniku«, kao što i drugi zahvaljuju na raznim drugim milostima.

I Srce Isusovo je čulo moju molitvu i radilo. Najprije je moju tajnu želju otkrilo na svoj način župniku i oduševilo župnika za nju, zatim je božanskom snagom slomilo protivnu volju mojih roditelja, koji su se žestoko opirali bojeći se siromaštva.

Moljeno — postignuto, i ja se nađoh u sjemeništu. Slabo se moje zdravlje počelo već prvih godina opirati nauku. No što ne može čovjek sam, mogu čovjek i Bog skupa. Ne klonuh, već se junačih umujući ovako: Bož, Srce me je čudesnim osnovama proti svakom očekivanju dovelo u sjemenište, ono će me dovesti i do svetog svećeništva. To mora biti. Pogodba je među nama: s jedne strane moja želja i molitva, s druge strane Njegovo obećanje, da će biti uslišan. Moli dakle, ustraj i uzdaj se.

Sv. Paskal Baylon, veliki štovatelj Presv. Sakramenta.

I bi tako! Pred malo vremena sam postao svećenik. Srce Isusovo je izvršilo svoje čudo, ova je naša pogodba izvršena. Sada mogu umrijeti kad Bog ushtjedne.

Hvala dakle Presvetom Srcu! Njegovu ču slavu uvijek propovijedati. I ovom svojom zahvalnicom htio bih Ga proslaviti i propovijedati. Usput pozivljem sve one, koji imaju tajne želje za svećeništvom, za koje drže, da se bilo s kojih razloga ne mogu ispuniti: Uzdajte se i pobijedit ćete u zajednici s Presvetim Srcem!

Don R.

ZAŠTO NAPADAJU SVEĆENIKE?

Sretnom jednom dobroga znanca, svjetovnjaka u odličnoj službi. Razgovarajući o raznim prilikama dode govor i na vjeru, Crkvu i svećenstvo. I napokon me zapita moj znanac: »Recite mi, zašto ljudi toliko udaraju na svećenike?«

— Na to bi se pitanje, rekoh, moglo mnogo toga reći.

Tad će moj znanac: »Dozvolite, da vam ja dadem jedan odgovor«. Zatim nastavi: »Svaki čovjek bio dobar ili zao, kad susrete svećenika, osjeća nešto kao da je susreo svoju savjest. Čovjek vjere s radošću sastaje svećenika znajući, da je svećenik posrednik između njega i Boga, da je svećenik pozvan, da čovjeka vodi od koliveke do groba, da svećenik prinosi Žrtvu pomirnicu za grijeha svijeta i ublažuje njome pravdu Božju. Ovako sudi dobar čovjek, čovjek vjere. Protivno je sa čovjekom, kojemu je savjest opterećena raznim prestupcima. I on susretajući se sa svećenikom, susreće se sa svojom savjesti. Ova se kod toga sastanka probudi i počne prestupniku prigovarati i uz nemirivati ga. Savjest govorit: Evo svećenika, koji kori moj život, koji me pozivlje, da živim čisto, da radim pošteno, da ne zaboravim kršćanskih dužnosti nedjeljne Mise, korizmene ispovijedi i pričesti i drugo. Kako takav nema jakosti, da promijeni život, da se odluči za dobro, srdi se na svećenike, više na njih, iznosi protiv njih sva zla, ogovore i klevete; traži saveznike i pomagače, da mu pomognu protiv onga, koji mu je tako mrzak. Ništeći ugled svećenika hoće takav čovjek, da ušutka svoju savjest. — I tako je svećenik za jedne utjeha i radost, a za druge, kojima su Božje zapovjedi teške, uzrok teške muke, jer ih čim ga vide, kara sama njihova savjest..

Rekoh znancu: »Dobro ste sudili«. I padoše mi na pamet pročke rijeći starca Simeona, koji je primivši kod prikazanja u hramu dijete Isusa na svoje ruke rekao: »Gle, postavljen je ovaj, da mnoge obori i podigne i da bude znak, protiv koga će se govoriti«. Svećenik, sluga Isusov, pobuduje kod ljudi slične osjećaje kao i njegov Gospodar: dobri mu se raduju, ljube ga, zli se srde na nj, protive mu se, govore protiv njega. I on je takav znak.

Nikola Matasić, župnik.

UPOZNAJMO CRKVU!

Gospodin i Spasitelj naš Isus Krist učio je božansku istinu i svojom smrću otkupio ljudski rod.. Tu božansku istinu i plod otkupljenja povjerio je svojoj Crkvi, pa tko hoće da se spasi, dužan je umom i srcem prihvatići i vjerovati božansku istinu, koju Crkva nauča, služiti se sakramentima, koje ona dijeli, i slušati zapovijedi, koje ona u Božje ime daje.

Što je Crkva? Crkva je zajednica svih vjernika pod jednom glavom. Da ogledamo pojedine riječi.

Crkva je zajednica ili društvo, sastoji dakle od mnogih, koji idu za istim ciljem i služe se istim sredstvima. U tom je Crkva slična drugim društvima, kao što su n. pr. seljačke zadruge, obrtne zadruge, prosvjetna društva itd. No dok je ljudskim društvima svrha ili cilj zemaljsko dobro, Crkvi je svrha posvećenje i spasenje duša.

2. Crkva je zajednica vjernika, a to su svi oni, koji su kršteni te ispovijedaju istu vjeru i iste sakramente. Ovi vjernici pripadaju, kako bogoslovi kažu, tijelu Crkve. No ima vjernika, koji su darovima Duha Svetoga zdržani s Isusom, no ne poznaju prave Crkve, već u svojem neznanju pristaju uz krvnu vjeru misleći da su u pravoj, kao n. pr. mnogi protestanti. Ovakvi pripadaju duši Crkve.

Spasitelj je uredio Crkvu tako, da ona sastoji od dva dijela: jedan je Crkva naučujuća — biskupi i svećenici, a drugi slušajuća.

Dužnosti su naučajuće Crkve ove tri:

— Nauča vjernike božansku istinu, jer je Isus naložio apostolima i njihovim zakonitim nasljednicima: »Idite dakle i naučajte sve narode«. Mat. 28, 19. Taj nalog ponavlja sv. Petar, kad veli: »I zapovjedio nam je, da propovijedamo narodu«. Dj. Ap. 10, 42.

— Da dijeli svete sakramente, n. pr. sveti krst: »Kresteći ih«, Mat. 28, 19; potvrdu, u kojoj su apostoli polaganjem ruku

dijeli Duha Svetoga Dj. Ap. 8, 17; potom isповијед: »Kojima oprostite гrijeha, bit će im опрошти«. Iv. 20, 23.

— Da upravljaju vjernicima: »Tebi ћu dati ključ kraljevstva nebeskoga«, rekao je Isus Petru, a sličnu je vlast dao i ostalim apostolima i biskupima. Ta je vlast bila priznata u Crkvi od početka; to se očito vidi u onim riječima svetoga Pavla, što ih je rekao u gradu Efezu crkvenim starješinama: »Pazite na sebe i na sve stado, nad kojim vas je Duh Sveti postavio biskupima, da pasete Crkvu Božju, koju steče krvlju svojom« Dj. Ap. 20, 28.

Dužnosti su slušajuće Crkve ove dvije:

Primati svim srcem, što Crkva nauča, i pokoravati se pastirima duša. Božanski Spasitelj osuđuje one, koji ne će da slušaju Crkve: »Ako li ne posluša Crkve, neka ti je kao neznabozac i carinik«. Mat. 18, 17. Još je rekao apostolima: »Tko vas sluša, mene sluša; tko vas prezire, mene prezire, a tko mene prezire, prezire onoga, koji me je poslao«. A sv. Pavao često potiče vjernike, da slušaju crkvene poglavare: »Sjećajte se svojih predstojnika, koji su vam propovijedali riječ Božju... ugledajte se na njihovu vjeru« Žid. 13, 7. »Pokoravajte se svojim predstojnicima i slušajte ih, jer oni bdiju nad dušama vašim kao oni, koji će dati račun« Žid. 13, 17. Otuda svak vidi, zašto pravi katolik poštuje i rado sluša duhovne poglavare. Slušajući njih, slušamo Boga.

3. Crkva je zajednica svih vjernika, bili oni gdje mu drago, makar na kraju svijeta.

Da li pripadaju Crkvi i loši vjernici? Sada, na zemlji, pripadaju i loši, ali u vječnosti ne. Te nas istine sjećaju neke priče božanskog Spasitelja o njegovu kraljevstvu, kao n. pr. ona o pšenici i kukolju na istoj njivi, pa priča o dobrim i zlim ribama, koje se uhvatiše u istu mrežu nebeskog Ribara.

Pitat će tkogod: koji su ljudi isključeni iz crkvene zajednice? Isključeni su ovi:

Krivobošci, koji nisu nikad pripadali Crkvi, n. pr. u Indiji, Kitaju.

Krivovjerci (heretici), i to samo oni, koji znajući i hotice zabaciše koju nauku Crkve, n. pr. protestanti.

Iz općenitosti jest katolici, što ih je Crkva za kaznu prestala držati svojom djecom te im uskraćuje sakramente i druge milosti. Ovakovi su isključeni iz Crkve sve dotle, dok se ne pokaju i ne poprave krivicu. Već je sveti Pavao izopćio iz Crkve nekoje grješnike zbog rodoskrbnstva.

Zidovi i nevjernici, koji doduše vjeruju u Boga, no svjesno odbijaju kršćanstvo.

4. Da Crkva bude ono, što je Isus htio da bude, mora imati i jednu vrhovnu glavu ili jednoga vrhovnog poglavara. Kakvo bi to bilo društvo, gdje bi dvojica ili čak više njih zapovijedalo! Jedno društvo, jedna glava. Tako je svuda po svijetu u svakom dobro uređenom društvu: jedan zapovijeda, ostali slušaju. Šta bi se dogodilo, kad n. pr. u vojsci ne bi bio jedan vrhovni vojvoda,

kojega bi svi drugi generali slušali? Takva bi vojska sigurno stradala. — Već stoga je razloga jasno, da je božanski Spasitelj morao dati svojoj Crkvi jednu glavu. Ta je glava bio sveti Petar, a poslije njega nasljednici mu na rimskoj stolici, sveti Oci Pape. I zato, tko priznaje Papu, taj je kršćanin katolik.

Sveti Pavao poreduje Crkvu s ljudskim tijelom: svaki ud ima svoju službu da vrši: oko da gleda, uho da sluša, noge da hodaju, želudac da probavlja hranu, srce da goni krv tijelom itd., a svi udovi vrše službe svoje za zajedničko dobro cijelog tijela, ali — glava vodi. Tako je po volji i zapovijedi Isusovoj i u Crkvi: svi moraju vršiti svoje dužnosti, a sve vodi jedna vrhovna glava.

U Crkvi se nastavlja djelo otkupljenja Kristova, a otkupljenje je najdivnije djelo Božje prema vani. Isus živi i djeluje ne prekidno u Crkvi u svakoj duši. Zato je eto Crkva tako krasna, zato obiluje životom božanskim, zato je tako jaka, da je nikakova sila ni zemaljska ni paklena nije mogla nadvladati, a i ne će dovijeka.

Radujmo se, što smo djeca svete Božje Crkve! Kako je klicao od radosti plemeniti pjesnik, grof Fridrik Stolberg, kad je nakon mnogog proučavanja i nakon mnoge molitve prigrlio kataličku vjeru (1800). Bilo mu je tada 50 godina, a bio je na glasu kao pjesnik i književnik. Spoznao bježe, da protestantska vjera ne može da bude prava Kristova vjera, a ni ikoja druga do kataličke. Sačuvala su se mnoga njegova pisma, u kojima daje oduška svojoj sreći, što se vratio u onu Crkvu, koju su negda ostavili njegovi djedovi, prevareni od Lutera. Evo što veli u jednom pismu svojoj ženi: »Ne mogu Ti izreći, kako me je prožela velika misao, što nam je Bog udijelio milost da slavimo njegovo ime, dok ne zapjevamo novu pjesan... Koliku li nam je milost Bog dao! Neka je ime njegovo blagosloveno do vijekal!« Miroslav Vanino D. L.

N O V O !

Milan Pavelić D. I. Pjesme o malom Isusu. O. Pavelić sabrao je u zbirčicu neke pjesme, što ih je složio za djecu i mladež. Kako više njih govori o malom Isusu i djeci, dobile su po tome naslov. Izdanje je vrlo ukusno s krasnom slikom djeteta Isusa u šumi i nježno crtanim početnim slovima kod svake pjesme. Knjižica može lijepo poslužiti kao dar djeci, naročito za prvu sv. pričest. Bude li dobro primljena ova zbirka, nastavit će se s daljnjim svećicima Pavelićevih pjesama za mladež i odrasle.

Četrnaest pjesama slike Terezije od Malog Isusa. Preveo M. Pavelić D. I. Tiskom Tiskare Glasnika Srca Isusova. Pjesme male sv. Terezije poznate su ponešto i kod nas. U ovoj knjižici dobivamo uz 10 otprije prevedenih i 4 nove. Sve su zgodne za deklamaciju. Knjižica ima krasan naslovni list i dvije slike u tekstu. U svim ovim pjesmama osjećaš andeoski čistu, žarku i srdačnu dušu divne Svetice. Mala će se naklada, stalni smo, brzo razgrabit, pogotovo kad je djelce tako jeftino. Stoji D 5. —

VRATA U SRCE ISUSOVО.

Jednom ču sv. Margareta Alacoque u svom srcu glas, koji joj je govorio: Čuvaj se, zakloni se, jer stojiš na rubu bezdana. Kako nije mogla protumačiti šta znaće ove riječi, bilo joj je veoma teško. S velikim pouzdanjem zamoli od Gospodina, da je rasvjetli te upozna, što to znači. I doista joj se u molitvi ukaza Spasitelj sav izranjen, a rana mu na presv. Srcu širom otvorena. »Pogledaj ranu moga Srca«, reče joj, »koju je otvorila moja ljubav. Na ovu možeš unići u moje Srce kao u sigurno zaklonište. Hoćeš li izbjegić pogibelji, koja ti prijeti, unidi u moje Srce, ovaj bezdan moje ljubavi, i tako ćeš biti očuvana i zaštićena od svake nesreće. Ovo je stan onih, koji me ljube. Ovdje će naći sve što im je potrebno za dvostruki život, život duše i srca. Duša se ovdje neprestano čisti na izvoru žive vode i prima ujedno milost, koju je grijehom izgubila. Srce pak nalazi se ovdje kao u žarkom ognju ljubavi, koji ga tako prožme, da provodi život jedino po ljubavi. I kao što se duša ovdje neprestao posvećuje, tako srce sve više izgara. Ali otvor, koji vodi u ovo zaklonište, veoma je uzak i kroza nj može samo onaj, koji je malen i lišenskih stvari.«

Blago tebi, kršćanska dušo, što imaš ovako sigurno zaklonište. Nema sreće kao što je tvoja ako doista odabereš ovaj stan za svoj trajni boravak.

F. Jović.

»REĆI ĆU TO TVOJOJ MAJCI!«

Francusko narodno hodočašće u Lurd 1926. doživjelo je ganutljivo čudo. Među mnogim se bolesnicima nalazio mladi čovjek, čiju su smrt očekivali svaki čas. Prije nego su ga ponijeli k spilji, podijelili su mu sakramente umirućih. Kad je procesija s Presvetim Sakramentom došla do njega, pruži kardinal pokaznicu s Presvetim nad njegovu glavu. Umirući je siromah molio: »Isuse, sine Marijin, ozdravi me!...« No Isus je prošao čineći se, da ne čuje njegove molbe. Kardinal se udaljio a bolesnikova kolica krenuše za njim. Tad se mladi čovjek s mukom pridigne, upne posljednje svoje sile i povice: »Isuse, sine Marijin, nisi me ozdravio... Reći će to tvojoj Majci!« Nato pade natrag u jastuke. Duboko dirnut tim djetinjnim pouzdanjem okrene se kardinal, približi se opet k umirućemu i blagoslovni ga blagoslovom, koji je već toliko čudesa učinio. I eto, »izide sila iz Sina Božjega«, obale Gave odjeknuše klicanjem punim silne radosti javljujući novo veliko čudo. Najsjretniji je bio, to se zna, sam mladi ozdravljenik. On usta i povika: »Isuse, sine Marijin, ozdravio si me! Reći će to tvojoj Majci, neka mi ona pomogne, da ti zahvalim...« — Petit Messager du Coeur de Marie. Veljača 1928. —

RADIMO ZA ISUSA!

(Pročitaj ovo pomnjiwo).

Najuzvišeniji ljudski posao na zemlji jest rad za svetu Crkvu, za ovo kraljevstvo istine, dobrote i ljubavi, što ga je osnovao Gospodin i Spasitelj naš Isus Krist i posvetio svojom mukom i smrću. S tim se radom ne može baš ništa sruvniti. Zato evo i štuje Crkva svete apostole toliko; oni su se dušom i tijelom žrtvovali za širenje kraljevstva Božjeg na zemlji, svete Crkve.

Blažena Djevica Marija i Presveta Euharistija.

Svaki je kršćanin katolik tako sretan, da i on može raditi za kraljevstvo Isusovo, svaki bez razlike; ne smeta nimalo, ako nisi bogat, ne smeta, ako nisi učen i obrazovan, ne smeta, ako si star i nemoćan. Svi bez razlike mogu raditi za svetu Crkvu.

A dandanas i mora svaki da radi za Crkvu Božju; nije to dužnost samo svećenika Kristovih. Ne širi li se bezvjerstvo u sav mah? Ne ubija li nas nehaj i nemar za vjeru i vjerske dužnosti? Ne srćemo li u propast? A mladež? Sa zebnjom se pitamo, što će biti od nje. Sad još uzmite na um ovo: pučanstvo brojem raste, posao se množi, a svećenika biva sve manje!

Dužnost je dakle, da s v a k i katolički, s v a k a katolikinja radi za svetu Crkvu. Ali kako? Ja ču vam, dragi Glasnikovi prijatelji i prijateljice, pokazati jedan način.

Društvo Svetoga Ignacija.

Hrvatski su Isusovci u Zagrebu osnovali crkveno Društvo svetoga Ignacija, odobreno od duhovne oblasti.

Što hoće ovo društvo? Hoće troje.

P r v o: da pomaže valjane dake, da se školaju za svećenike Isusovce, koji će danas sutra propovijedati riječ Božju, pisati dobre knjige, poučavati mladež u višim školama, voditi crkvena društva, davati duhovne vježbe, držati slike misije, ispovijedati i druge sakramente dijeliti, a neki će čak poći u daleke poganske zemlje kao misijonari. Pred Bogom je veoma zaslužno djelo pomoci mlađiću do službe oltara.

D r u g o: ovo društvo pomaže hrvatske vjerovjesnike u Indiji, gdje čitavi krajevi čeznu za svetim krstom.

T r eć e: Društvo sv. Ignacija radi da se podigne u Zagrebu Dom duhovnih vježba. Taj je Dom vrlo važna stvar, koja će mnogo pripomoći, da se hrvatski narod preporodi u vjeri. To će biti kano oficirska škola katoličke Crkve. Kako to? Svaki, koji dobro učini duhovne vježbe, taj će kao apostol širiti oko sebe kršćanski duh svojim primjerom, svojim djelima i svojom riječju.

Evo za kakve lijepe, velike, Božje stvari radi Društvo sv. Ignacija. Stupi u nj i ti, budi apostol! U nekim hrvatskim gradovima već se Društvo sv. Ignacija osnovalo.

Da budeš član, dosta je moliti se za svrhe Društva, a bit će ti za dušu, ako žrtvuješ svake godine kakav novčani prinos.

Iz zahvalnosti čini Isusovački red svakog člana Društva dijonom svih svojih dobrih djela, molitava, žrtava i svetih Misa, a svakog petka služi se za članove i njihove potrebe sveta Misa u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu.

Povrh toga, tko radi za odgoj budućih svećenika, dobiva mnogo oprostā.

Nakon članovi će Društva dobivati svake godine tiskana izvješća o radu i djelovanju hrvatskih Isusovaca.

Kako da postaneš član Društva sv. Ignacija?

Javi usmeno ili pismeno starješini koje Isusovačke kuće, da želiš postati član Društva sv. Ignacija, i zaišti pravila. Možeš se pismom javiti i potpisnom.

Prijatelje našega reda molimo, da bi uzeli na sebe povjereništva: dužnost bi povjereniku (povjerenici) bila, da agitiraju za Društvo, ubiru prinose, dijele tiskanice itd.

Pozivamo na suradnju i brojne prijatelje širom Amerike (U. S. A.): neka se sjete velikih vjerskih potreba svoje stare Domovine! Upute o Društvu sv. Ignacija daje: o. Miroslav Vanino D. I.

Zagreb I., Pošt. pretinac 147. Palmotičeva ul. 33.

SRCE ISUSOVU U RADOSTI.

Razmatranje.

Rijetko kad mi je veličina Evandelja i Božanstvo Isusovo tako zasjalo, kao kad sam tražio: čemu i kako se radovalo Srce Isusovo. Ako se pravo kaže: što koga veseli, to on jest (sv. Augustin), onda iz Isusovih radosti zaista prosijeva veličanstvo Boga-Čovjeka. Zadržimo se ovaj put samo u radoštima, što ih je On pokazao prije smrti i uskrsnuća svoga. Gledajmo ga n. pr. okružena od apostola i 72 učenika, koji mu veselo pripovijedaju, kako su im se na apostolskom radu i davli pokoravali. »U onaj čas obradova se Isus u Duhu Svetom i reče: Hvalim ti, Oče, gospodaru neba i zemlje, što si to sakrio mudrima i razumnima i objavio si malenima. Da, Oče, jer se tako tebi svidjelo. Sve je Otac moj predao meni; i nitko ne pozna Sina nego Otac, niti tko pozna Oca nego Sin i komu Sin htjedne da objavi«. Lk. 10, 21.

Otkrij, Bož. Srce, to sada nama, koji smo vrlo maleni, da s tobom dijelimo spoznanje i radost tvoju, jer u tom je život!

Nebeski grozd izašet na križu.

1. Čemu se raduje Srce Isusovo.

»Gdje je blago tvoje, onđe je i srce tvoje«, reče Isus. Mt. 6, 21. Što cijeniš, ono i ljubiš; što ljubiš, tomu se veseliš. Srce Isusovo cijeni i ljubi nada sve Oca svoga i njemu se raduje, kako sam priznaje. Iv. 15, 10. Kao u neizmjernom životu zrcalu gleda duša Isusova svu istinu, dobrotu i ljepotu Božanstva, koje je kao Riječ s njome sjedinjeno. Tako Isus znade i svu ljepotu ovoga svijeta i tisuće drugih mogućih ljepota i tomu se raduje. Za čim naše srce na tom svijetu tek čezne, to je njegovo već i prije uskrsnuća imalo i osjećalo. To hoće da kaže Evandelje kad veli, da se Isus raduje u Duhu Svetomu. Duh Sveti je ljubav i radost Oca i Sina, a Srce Isusovo je u tu božansku ljubav i

radost kao u more uronjeno. Ono se raduje časti, što se Ocu iskazuje, raduje se radu i uspjehu svome i učenika svojih u širenju te časti. Iv. 4, 36. Ono se raduje sreći ljudskoj, bilo da je čovjek sačuvao nevinost, kao ona djeca, što ih je On milovao (Mr 10, 16.); bilo da je čestito živio, kao onaj mlađić, koga je On tako milo pogledao (Mr 10, 21.); bilo da se iskreno obratio, kao Zakej, koga je posjetom počastio; bilo da je ozbiljno za savršenošću težio, kao kuća Lazarova, koju je svojim prijateljstvom odlikovao; bilo da se vjernošću pokazao pripravnim primiti izvanrednu milost i vlast, kao apostoli, kad im je pred smrt povjerio tajne: »Ovo sam vam kazao, da bude moja radost u vama, i vaša radost da se ispunи«. Iv. 15, 11.

Bog i krepot — to je eto jedina radost Srca Isusova. U njemu nema ni sjenke želje za bilo kakvim zemnim užitkom i radošću. Kako je uzvišeno to Srce! A kako su kukavne naše zemaljske sićušne radosti, kad ih to Srce ne htjede da primi u sebe. Da li možda takove sitnarije čine sadržaj moga života?... Ili se dapače radujem grubo kršeći zapovijedi Božje?...

2. Kako se raduje Srce Isusovo.

Radost Isusova je skladna i blagotvorna. Evanelje ne bilježi, da se Isus ikad nasmijao. Strahovita ozbiljnost, prema kojoj je smjerao sav život Isusov, činila je, da se njegova radost pokazuje izvana u miloj vedrini, vedromu miru i dobrohotnoj spokojnosti. Boravak na svadbi u Kani nije njemu pusta zabava, nego je učinak bio, veli evandelist, da »Isus pokaza slavu svoju«. Iv. 2, 11. Čekajući na ručak kod Marte zanosi Isus prisutne za »najboljim dijelom« savršene ljubavi Božje; a u jednakim prigodama kod farizeja uči ih poniznosti i drugim krepostima. On se dakle ne predaje radosti sav, nego s božanskom otmjenošću pokazuje dostojanstveni sklad svih svojih osjećaja.

Takova pojava Isusova ulijevala je smirenost i pouzdanje, radost u kreposti i volju za rad; njegovo društvo nije umaralo i iscrpljivalo već nasuprot davalо novih sila i najuzvišenijih misli. Sjetimo se razgovora njegova sa Samaritankom, ili kako kori Petra, kad se utapao, veselo mu veleći: »Malovjerni, zašto si posumnjao?« Pruža mu ruku i diže ga iz valova. Mt. 14, 31. Ko proljetno sunce u sobu bolesnika ili na njivu težaka, sijevala je njegova pojava hrpama bolesnika i zboru naroda. »Sav narod radovao se za sva njegova slavna djela«. Lk 13, 17.

Što mi prigovara savjestiza moga odmora i zabave? Da li se sramotim i ponizujem — možda ispod životinje — u piću, ljutini, ogovoru, nošnji?... »Od punine srca govore usta. Dobar čovjek od dobra blaga iznosi dobro«. Mt. 12, 35. Možda i okužujem druge, mjesto da ih dižem?... »Zao čovjek od zla blaga iznosi zlo«.

3. Kako Srce Isusovo pribavlja sebi radost?

Slijedi čovjeka kuda ide, kad je sam i slobodan, pa ćeš vidjeti, kako pribavlja sebi radost. Za Isusa veli sv. Luka da je upravo običavao zalaziti u samoču i moliti. Lk 5, 16. Razumljivo, jer kad mu je najveća radost bila u Ocu, što će drugo, nego li s njime razgovarati. »Kad biste me ljubili, veselili biste se, što idem k Ocu«, Iv. 14, 28. Molitva je vazda vrelo najčišće radosti. Zar i meni?... Da bi to bila barem odsada!

U samoči nije bio Isus samo radi samoče, nego i zbog lijepе prirode, koja je kroz njegove oči najsavršenije slavila svoga Stvoritelja, a po tom služila Isusu na radost i za pouku naroda. Mt. 6, 26.

Daljnje vrelo radosti jest slobodan izbor i savjesno vršenje zvanja i rada. Svoju radost u tome divno opisuje Isus u slici dobrog pastira, koji ne samo da rado i krvari tražeći izgubljenu ovcu, nego i život daje za nju. Iv. 10, 11. Lk. 15, 5. Vršenje njegova zvanja jest njemu najslada hrana. Iv. 4, 34. Radom stećeno zadovoljstvo jest doista najsolidnije veselje. O da bi to htjeli oprobati bogataške dangube i sirotinjske lijencine, nestalo bi odmah pola socijalne nevolje. Što mogu tomu ja pripomoći? kod moga oca... muža... žene... brata.. sestre .. sluge? Primjerom... prošnjom?

Radost se napokon pribavlja i procjenjuje žrtvama. Isus je zato postavio načelo: »Blago onima, koji se žaloste, jer će biti utješeni«. Mt 5, 5. To je on obilno i u svemu izvršio. On uvjera na primjer apostole, kako se veseli, što će uskrnućem Lazara porasti vjera njihova. Ali kako duboko se zbog toga prije ožalostilo Srce njegovo! Dvaput je u životu plakao, od toga jednom nad mrtvim Lazarom. Iv. 11, 15.

Jesam li ja među onima, koji se vesele samo na tudi račun: koji prave šalu od tudi nedostataka... izmamljuju novac da ga protepu... očekuju samo od drugih da ih zabavljaju? Računam li sa žrtvama, koje traži vječna radost, kao s novcem uloženim u Božju štedionu?

»Radujte se i veselite se, jer je plača vaša velika na nebesima!« Lk 6, 23. Ali: »Radujte se u Gospodu. I čednost vašu neka svjedoči sav svijet«. Filip. 4, 4.

Srce Isusovo, izvore sve utjehe, budi Ti život i uskrnuće naše, da radosno žrtvujemo zemaljske užitke, te nademo radost u vršenju volje Tvoje i Oca Tvojega.

J. V.

SVETI ALOJZIJE GONZAGA. Njegov život priredio je nekad naš veliki † biskup Dr. Josip Lang. Iza životopisa nalazi se 6 nedjeljna pobožnost, izatoga molitve i pjesme Sv. Alojziju u čast. Ova knjiga imtde 7 slika sa 320 strana. Broširana stoji D. 15. — u crno platno uvezana D. 20. —

DR. JOSIP SREBRNIĆ
biskup krčki za posvetu obitelji Presv. Srcu.

Krasnu svoju korizmenu poslanicu ispunio je Presvjetli biskup uputama i prošnjama, kako neka narod udesi svoj obiteljski život, da taj bude po Srcu Isusovu, po Srcu Kralja i Gospodara obitelji. Na kraju sabire svu pouku i sredstva u jedno i preporuča najtoplije **posvetu obitelji Bož. Srcu.**

Uprava Apostolata, kojoj je dužnost širiti ovo spasonosno djelo, najsmjernije zahvaljuje Presvjetlome za ovaj sveti njegov poticaj. I kad želimo pozvati sve obitelji, neka se svaka u svom domu na 15. lipnja posvete Bož. Srcu ne možemo to ljepše učiniti nego da navedemo ovaj poziv Presvjetloga krčkoga biskupa.

»Središte svete Obitelji je Isus i Njegovo Presveto Srce. On govori svim obiteljima: »Pustite djecu i ne zabranjujte im dolaziti k meni« (Mt. 19, 14). On ih pozivlje: »Dodite k meni svi, koji ste umorni i opterećeni i ja će vas okrijepliti« (Mt. 11, 28). »On je kruh, koji s neba silazi, da tko od njega jede, ne umre« (Iv. 6, 50). On je život naš, on svjetlo naše, on sva istina, sva utjeha, on naš predobri Spasitelj, on naš Bog! Kaošto je bio u svetoj obitelji sve, tako mora da bude i u svakoj našoj kršćanskoj obitelji. Premda siromašna, premda progonjena, premda daleko od prijatelja sv. Obitelj bila je obitelj uvijek sretna i nada sve zadovoljna, jer je bio Isus u njezinom krugu; a kad su bili bez njega, lijevali su gorke suze i Marija i Josip. Da, Isus mora da bude središtem svake kršćanske obitelji, koja hoće, da ostane dobra i Bogu vjerna osobito u današnje teško doba, kad treba ozbiljno nastojati, da budu djeca dobro i sveto odgojena.

Središtem obitelji postat će Isus, ako se obitelj posveti njemu i njegovu božanskому Srcu. To nas uče već Marija i sv. Josip. Oni su bili posve posvećeni Isusu. Samo na njega su mislili, samo za njega se trudili, žrtvovali i živjeli. Marije i sv. Josipa ne možemo niti zamisliti bez Isusa. Isus im je bio sve. Isto mora da bude i u svakoj kršćanskoj obitelji. Stoga vas ovime srdačno pozivljem, kršćanski roditelji, da sebe i svoje obitelji posvetite Presv. Srcu

Veliko ima značenje takva posveta. Posvetom se izričito izjavite, da hoćete da bude Isus i njegovo Presveto Srce gospodarom vaših obitelji. Isus je Bog naš; on je naš najveći dobročinac, jer je naš Spasitelj; on će nam biti i sudac u času smrti naše, koji će odrediti, da li će duša naša radi svojih djela u raj ili pakao. Posvetom njegovu

Sveti Ivan pričešće Blaženu Djevcu.

Presvetom Srcu postavlja se obitelj pod njegovu zaštitu te odlučuje, da hoće njemu u vijek služiti kao Kralju svojemu; da svi članovi u obitelji hoće za njega i po njegovoј nakani obavljati sve svoje poslove, a roditelj i osobito svoj najvažniji posao, a taj je odgoj djece. Svako dijete postaje u sv. krštenju dijete Božje. To znaju dobro i roditelji. Pak etero, ako su vaša dje-

ca; djeca Božja, vaša je dužnost da ih odgojite za Boga, za Isusa! Posvetom Presv. Srcu Isusovu izjavlja obitelj, da će uvijek nastojati da postane sijelom lijepih kreposti; obećaje, da će se boriti proti svim opaćinama, osobito da će se svi čuvati međusobnog psovanja, ogovaranja, mržnje na bližnjega, kletve i svakog grijeha proti stidljivosti i sv. čistoći.

Gdje su obitelji već upisane u Udrugu sv. Obitelji, ne će biti ni najmanja poteškoća, da obave i posvetu Presv. Srcu Isusovu. Jasno je to za svakoga. Nema sv. Obitelji bez Srca Isusova, pa ne može da bude ni kršćanska obitelj, koja štuje sv. Obitelj bez Srca Isusova. Nabavite si dakle lijepu sliku Presv. Srca Isusova, dajte joj uz sliku sv. Obitelji najljepše mjesto u kući te obavite prema uputama svoga mjesnoga dušobrižnika posvetu Presv. Srcu. Spasitelj je obećao velike pomoći i milosti obiteljima, kojemu se posvete i odluče se, da će mu služiti kako je prije istaknuto. Čujte samo nekoju od obećanja, što ih je dao preko sv. Margarete Alacoque štovateljima svoga božanskog Srca: »Ja ću im dati svaku pomoć potrebitu staležu njihovu. Ja ću ih krijeputi u radu i blagosloviti im, štogod poduzmu. Ja ću ih tješiti u nevoljama njihovim. Ja ne ću dopustiti, da se itko izgubi od onih, koji se posvete Srcu mojemu. Ja ću obilno blagosloviti svako mjesto, gdje se izloži i štuje slika mojega Srca«. Kraljevska su to doista obećanja, i svaka bi obitelj morala da se što prije posveti Presvetom Srcu. Ali dakako, ne lakoumno, nego iskrenom čvrstom voljom, da će mu služiti kao Kralju svojemu!

Sveta i uzvišena uredba je kršćanska ženidba; sveta i uzvišena uredba kršćanska obitelj! Ako je obitelj zdrava i dobra, bogoljubna i krijepona, bit će i čitavo društvo zdravo i dobro, bogoljubno i krijepono. Sve visi od obitelji. Radi toga se Bog baš za obitelj najviše zanima. On ju je ustanovio, on blagoslovio, on posvetio, on joj dao za početak i razvitak života poseban sveti sakramenat; iz nje je izšao Spasitelj, iz nje su izišli svi sljedbenici i sljedbenice njegove, koje Crkva časti na svojim oltarima. Radi toga je davao čitavu vojsku neprijatelja pokrenuo protiv nje, da je sruši i time uništi kraljevstvo Božje. Ali Bog čuva svoje blago na svijetu. Isus nam pruža svoje ruke, da obitelj spasi preko posvete Njegovu Presvetom Srcu. Molim i pozivljem vas, kršćanski roditelji, izvedite tu posvetu i predajte sebe i djecu svoju, svu rodbinu i svu kuću zaštititi božanskog Srca Isusova, da kraljuje nad vama i da mu vi vjerno služite! Za to vam Isus zajamčuje ljubav, mir i blagoslov svoga božanskog Srca. Taj blagoslov vam želim u najvećoj mjeri i ja te vas u istu svrhu po istome božanskome Srcu blagosivljem u ime † Oca i † Sina i † Duha Svetoga. Amen.

RAZMATRANJA O LITANIJAMA PRESV. SRCA ISUSOVA

Litanije Presvetoga Srca idu među najuzvišenije molitve, što ih ima naša sv. Crkva. Ako hoćeš da ih što bolje molis, treba da ih dobro razumiješ. U tome će ti pomoći ova lijepa razmatranja, što ih je napisao o. Kulunčić.

PLODNO DRVO.

»Tko ostane u meni i ja u njemu, taj donosi mnogi rod« reče Isus. Iv. 15, 5. Štovatelji Presv. Srca ostaju u Isusu mišlu i ljubavlju, Isus ostaje u njima milošću i snagom svojom. S Isusom i za Isusa mogu oni, što inače ne bi mogli. Vijesti iz društava Srca Isusova i zahvalnice to svjedoče.

Ovdje eto nekoliko neobičnih dokaza ljubavi Pr. Srcu od štovatelja njegovih, koji su, u većini članovi Apostolata.

Jedni grade crkvicu. Selo Herešin je 3 klm udaljeno od Koprivnice, svoje župe, i ima samo 63 kuće. Za jubilarnu godinu zaželi ono da ima kakav znak svoje svete vjere i dade se na posao da gradi kapelu. Revni predsjednik Ivan Poljak s ljubavlju okupi braću; jedni će zidati, drugi tesati, treći voziti, četvrti pomagati, a peti i prositi oko dobrih ljudi. Iza tri godine, 21. kolovoza 1927. slave oni sa vrlim župnikom svojim preč. g. S. Pavunićem blagoslov truda svoga, kapelica u čast Kristu Kralju je gotova: 9 m duga, 5 m široka i isto toliko visoka. ima i lijep tornjic. Dobrotom župe Ždala ima kapelica i oltar i zvonce 61 kg teško.

Dруги dižu križni put. Bogoljubni Tiješnjani u Americi — kako javlja I. Čaberica — nabavili su za svoju župnu crkvu krasan Put Križa i 7. siječnja ove g. slavilo njihovo Tjesno blagoslov tog ureza crkve i još više: te najbolje propovijedaonice ljubavi Presvetog Srca.

Treći rede hram Božji. Pod naše kapele — piše glavarica djevojačkog društva iz E. — jest od cigle i što se ljudi sjećaju nije bio oriban kojih 20 godina. Tek što se osnovalo Djevojačko društvo Srca Isusova, dalo se nas devet na posao i baš na Vel. Četvrtak čistile smo čitav dan tako, da smo pri tom trebale 12 hektolitara vode. Jedna je članica bila na njivi i sadila krumpir kad joj je stigao poziv, da dođe ribati; ostavila je posao na polju i u kući majku pa hajde da pomogne ukrasiti Isusov stan. Zasadile smo kraj crkve i gredicu 50 m dugačku lijepim cvijećem, što smo ga isposile u selu.

Četvrta okuplja Isusove miljenike. Ime joj ne smijemo reći, jer ih ima, koji bi je zbog toga progonili. No to ćemo reći da je vrlo naobražena učiteljica više djevojačke škole izvan Zagreba. Šalje ona popis od mladih 50 članova Apostolata i 63 člana za bratovštinu Presv. Srca. »Obradovat će Vas sigurno, da imadete dobre djece, koja se od srca raduju »prvome petku« i veselo trče ranim jutrom na sv. ispunjavajući i pričest...« Da, divan je to prizor za ljudsko oko, još divnije za Božansko, koje prodire u sav čar nevinosti.

Peta polazi u misiji. Sada Sestra M. Irena u misijskom zavodu Übergen u Holandiji, bila je članica djev. društva S. I. u Sv. Ivanu Zelinii. Sva sretna zahvaljuje Bož. Srcu, što ju je pozvalo bliže k sebi, da potpuno žrtvuje sve, samo da što savršenije zavlada njegova ljubav.

Vrijedni otac brojne obitelji g. Ignacije Majerić, blagajnik u Humu na Sutli, davni je čitatelj Glasnika S. I. i još pred 25 godina bio mu povjerenik za župe Prišlin i Taborsko. Sa skromnom plaćom općinskoga blagajnika uspio je da plemenito odgoji i iškola devetoro drage djece. Jedna kćerka udala se za kot. predstojnika, druga za bilježnika, treća za trgovca, dvije su poštarice, tri sina učitelja, a jedan liječnik. »Teško je to išlo, ali ne bi nikako išlo, da nije bilo blagoslova Božjega«, piše vrijedni starina i priznaje, da mu je sve dobro došlo štovanjem i zazivanjem Presv. Srca.

Ne boji se poroda Ruža K. iz Podravine, premda je jedamput teško stradala. Kad se drugi put približio čas poroda g. 1923., svjetovali joj u bolnici, neka pusti ubiti dijete u sebi, jer će inače skupa s njime umrijeti. »Ne dam duše njegove ni svoje, pa neka bude, što Bog hoće!« reče junačka majka. Usrdno se preporuči Bož. Srcu i rodi za sat, dva zdravo dijete. God. 1925. opet se ponovi muka, ponoviše se i savjeti, a kršćanska majka ufa se opet u Pomoćnika obitelji, Bož. Srce, odbija silovitu operaciju i opet sretno porodi. »Boli su to, kakvih nema, ali za dušu i radost djeteta treba ih podnijeti. Isus, prijatelj djece, jači me!«

Čezne za prijateljicom. Slavica Mihalić bila je moja najmilija drugarica, najvjernija prijateljica. Upravi Glasnika S. I. i Sv. Josipa bila je dobro znana, jer je redovito dizala Glasnike za župu Remeće. Uzorna je to bila katolička djevojka, sretna u molitvi, radosna u poslu, mila u društvu, a svojoj obitelji kao otac i majka, što su joj njezini, premda malo kasno, i priznali. U teškoj bolesti bila je vazda vedra i do uđivljena strpljiva. Sa čežnjom čekala je, kad će njezin Isus doći po nju. I došao je 20. siječnja ove godine, da je uvede u radost Oca svojega. Draga Slavice — piše ovo prijateljica njezina Marija M. — moli za Maricu svoju, koja te traži po svim stazama, u svakom cvijetku i po zvjezdanom nebu, da dugo ne čeka susreta tvoga, da i ona skoro ugleda Spasitelja svoga!...«

To su osjećaji, rad i žrtve štovatelja Bož. Srca. »Po rodovima njihovim poznat ćete ih!« Mt. 7. 20.

Josip Urbanek D. I., upravitelj Apostolata.

KAKO SE POSVETI OBITELJ PRESV. SRCU.

Kratku uputu o tom naći ćeš u molitveniku »Srce Isusovo - spasenje naše« str. 125. i 374.

Lijepo slike Presv. Srca za na zid, sa tiskanim potpisom: Presv. Srcu Isusovu posvetila se obitelj... sa članovima... dana... — dobiju se i kod uprave Glasnika S. I. Zagreb I. pp. 147.

Zlatna knjiga obitelji posvećenih Presv. Srcu nalazi se u Zagrebu u Svetištu Presv. Srca, Palmotićeva ulica 33. Kojagod obitelj obavi ovu posvetu neka to barem kartom javi Upravi Apostolskva Molitve. Zagreb I. pp. 147., da je u tu knjigu upiše. Zato se ne plaća ništa.

Za ustrajnost u duhu Posvete pristupaju članovi posvećenih obitelji društva Srca Isusova, Apostolstvu molitve. Koji toga društva nema u vlastitoj župi neka se javi: Upravi Apostolstva Molitve. Zagreb I. pp. 147. Palmotićeva 33. Odanje i ondje dobivaju se upisnice toga društva (komad po 1 dinar) i znakovi društva (komad po 10 din.).

MALI KRIŽARI

MALA TEREZIJA PRIMA PRVU SVETU PRIČEST.

Isuse u malenoj
Bijeloj hostijici,
Kako rad si došao
K svojoj Terezici!

Ginula je za Tobom
Ko za rosom cvijeće,
A kada si došao,
Plakala od sreće.

Otada joj srdašće,
Tebe vazda žedno,
Zauvijeke ostade
S Tvojim Srcem jedno.

I JA CU NA PRIČEST.

U ožujku 1928. držale se pučke misije u Koritnoj, koja pripada župi semeljačkoj kod Đakova. I školska su djeca imala da se ispovjede i pričeste. Njihovu drugu, malomu devetgodišnjemu Miji nije bilo dobro: ležao je, držala ga jaka vrućica. Ipak je govorio majci: »I ja ću na pričest!«

— Ne možeš, sinko, odgovarala majka. I otac misijonar je rekao, da ostaneš samo u postelji. Kad ozdraviš, onda ćeš u crkvu na sv. pričest. No mali plače i ne popušta: »Majko, i ja ću na pričest!«

U petak, predzadnji dan misije, eto ti Mije u crkvu. Blijed je i tako slab, da se jedva drži na nogama. Vidi se na njemu, da je još u vrućici, no od te je jača ljubav prema Isusu, koja gori u

malom srcu dobrog dječaka. Majka je uza nj, pomaže mu da sjedne i malko se odmori. On međutim neprestano upire oči u Svetohranište i čeka isповijed.

I prošla je isповijed, i eto već zvoni zvonce za sv. pričest. Mijo kleći među prvima kod pričesne klupe. Drhtave mu usne izgovaraju tihu molitvu. Blijeda mu se lica malko zarumenila od radosti, s kojom očekuje Isusa. I dođe sretni čas. Svećenik pravi malom bijelom Hostijom znamenje križa nad mališem i govori: »Tijelo Gospodina našega Isusa Krista čuvalo dušu tvoju za život vječni. Amen«. Dječak pun sreće obara glavicu: što je čekao s tolikom željom, dočekao je — mili Prijatelj malenih nalazi se eto u njegovu srcu... Velika mu je radost sjala s lica, kad je dobio od misijonara medaljicu božanskoga Srca Isusova.

Dječice, da li vi tako čeznete za Isusom kao ovaj pobožni dječak? Idete li rado i često k svetoj pričesti, makar vam bilo i teško nešto ranije radi toga ustati, makar vas malo bolio Zub ili glava, makar bili i siromašno obućeni? Isus jako želi, da dođe u vaša srdača, da ih učini lijepima i dobrima. Ne kratite toga veselja svomu božanskom Prijatelju!

S. D. D. L.

PRIČESNO ZVONCE.

Sretne li mene,
Kad slušati mogu
Srebrni glasak pričesnog zvonca
U svojoj crkvici dragoj,
Ko da su usta
Božanskog Dječaka
Koji se rodi u Hostiji svetoj.

Poziva zvonce, duša se javlja,
K stolu se Gospodnjem spravlja,
Svijet joj čitavi sada
Časom u zaborav pada,
Nečujna u njoj muzika struji,
Iznad nje pjesma anđela zuji.

Srebrni zvuk se po drugi put glasi.
O Kriste dragi prosti i spasi!
Još jedan časak čežnje i strave
I već mi je u srcu vječni Kralj slave.
Zanosom cijela duša se ori,
Od radosti gori,
Svaka gorčina se gubi,
Jer srce ljubi i ljubi...

Posljednji put još zvonce se glasi —
O kako su slatki uz Isusa čas!

Marija Miholić.

Zahvalnicu potpiši potpunim imenom i prezimenom, označi mjesto, gdje boraviš, i posljednu poštu, jer inače ne će ući u Glasnik. Ti svoje obećanje potpuno izvršećeš, ako pošalješ zahvalnicu uredništvu, a kad će je ono oglasiti i kako će to učiniti, to je njegova stvar. Dogadaje, o kojima govore zahvalnice, držimo dostojnima vjere, kao i svaku drugu stvar, za koju jamči pošten čovjek. Za štampanje zahvalnica ne plaća se ništa, darovi idu za širenje Glasnika.

VJERAN ČUVAR OBITELJI.

Dalmacija. U mjesecu siječnju teško sam obolio. Brojna neopskrbljena obitelj bila bi mojom smrću izložena stradanju. U tom teškom stanju, gdje su i lječnici sumnjali u moje ozdravljenje zavapim presvetom Srcu Isusovu, da mi se smiluje, da mi nejaka djeca ne ostanu bez hranitelja i da će se javno u njegovu Glasniku zahvaliti. Ali dodah, ne kako ja hoću, već neka se vrši sveta volja Njegova, kojoj se sasvim pokoravam. Smjesta mi je bolest krenula na bolje i kroz par dana sam potpuno ozdradio. Stoga od svega srca kličem: Hvala i slava Bož. Srcu Isusovu, koje mi je bezbroj puta pomočio u duševnim i tjelesnim potrebama. I. L.

POUZDANJE DŽE.

Crna Gora. Bijeda me tjerala u očaj. Već mi se činio cijeli svijet zavit u crno, a preda mnom samo ponor. Vapio sam samo za smrću da me izbavi. No u to mi pane na pamet, kako sam čitao u Glasniku svoga druga, da je zagovor sv. Terezije i t. bpa Langa mnogima čudesno pomogao. Ta je misao na mene djelovala kao snažna ruka, koja me silnom snagom vuče natrag od ponora. Zaista se počnem moliti njima i obećam javnu zahvalu. Već četvrti dan devetnice stiže mi na neobičan način pomoći, tako da mi je sad jasno kao dan, da ima duša, ima Bog, koji čovjeka vodi i zagovor Svetih uslišava.

NEDOKUČLJIVI BOŽJI SUD.

Međumurje. Svekar i svekra zamrzili me strašno, a potom nisam ni ja mogla njih gledati. Dan za danom samo progon i zlostavljanje, grijeh na grijeh. Muž moj trpio je zbog mene i zbog njih. Vidjela sam to i u velikoj tugi utekla sam se Presv. Srcu, neka bi nas ono smirilo. Nisam im želila smrti, ali eto dogodila se, jer je svekar naglo umro od kapi, a svekra otišla k svojoj kćeri, i sad je u kući mir. Ne znam je li to bila za moga progonitelja kazna, ali znam, da je meni nekrivoj time došla pomoći. Bože, smiluj se njegovoj duši, a od mene primi zahvalnost! M. V.

TRI ŽALOSTI OBRATILE SE U RADOST.

Chicago. Tri su me žalosti trle. Muž, moj dobar muž, postao socijalist i odnemario Boga, a skoro i obitelj. Sin pošao i dalje — do komunizma, do tamnice: zlo, samo zlo od njega. Ja tužna majka nisam klonula duhom, već s drugom djecom jurišah na Presv. Srce, da nam ono povrati obiteljsku sreću. Pet smo godina molili, pet godina gorkog i burnog života. I na kraju je ipak pobijedio Isus: muž mi dosao pred prijestolje njegova milosrda — na sv. isповijed, a za njim i sin, i tako su sad oba u ladi Gospodnjoj, a mi s njima u miru i ljubavi. A sad mi se i treća žalost smirila, a to je bilo, što nismo imali svoje narodne katoličke škole, pa sam se jako bojala za svoju djecu. Sada imamo i to i zahvalna šaljem 5 dolara za raširenje Glasnika, koji me je već toliko godina tješio i pouzdanje u Isusa dizaо. Hvala Presv. Srcu, a hvala i Vama. M. M.

RUŽICA MAJKE BOŽJE.

Hrvatska. U velikoj potrebi zazvala sam u pomoć »karmelski cvijet« i on mi je pomogao. Vapila sam: »O ružo Majke Božje pomozi!« Na ove vapaje pomogla mi je Mala sv. Terezija od Djeteta Isusa! Hvala Ti, mala svetice! Preporučujem Ti se za još jedan zagovor, usliši me, i ja će Ti biti uvijek zahvalna! Ujedno hvala i velikom čudotvorcu sv. Antunu Pad. na mnogim primljenim milostima!

Z. A.

BLAGI BISKUP LANG ME STITL

Zagreb. Saznala sam, da je u Glasniku bilo napomenuto, neka bi se javili oni, kojima je molitva po zagovoru † biskupa Langa bila uslišana. Povodom toga izjavljujem, da već više od godinu i pol svaku svoju želju i potrebu izručim njegovu zagovoru i on mi je do danas svaku ispunio. Dapaće, kad sam pošla da to osobno kod Vašeg uredništva izjavim, doživjela sam i na tom putu ugodno iznenadenje, što shvaćam kao znak, da mi dragi Bog ovo moje pouzdanje odobrava.

D. Sp., supruga kapetana.

JOŠTE ZAHVALJUJU BOŽANSKOME SRCU:

Adžamovci MG Moleći litanije Presv. Oltar. Sakramenu ozdravila mi kćerka i meni bilo lagje. — **Aljmaš AW** Uslišalo me Srce Isusovo po zagovoru svojih Svetih. — **Bedenec Lj K** Ozdravilo nam majku. — **Bizovac EB** Isplnilo mi vruće želje. — **Bjelovar SG** Od Presv. Srca primila sam mnoge milosti. — **Borkovac AH** Srce Krista Kralja pomoglo mi obitelji i vratilo joj mir. — **Brestovac JH** Uspjela mi pravedna parnica. — **Bribir KF** Devetnicom S. I. postigla te mi se javio otac. — **TP** Davno me već pomoglo Bož. Srce, sada zahvaljujem i opet se preporučujem. — **Brlog MB** Mnoge mi molbe uslišalo. — **Brod MM** Dobila pravdu proti pogibeljnom protivniku. — **AB** Hvala Presv. Srcu za više dobroćinstava. — **Bukovec PA** Dobila putnicu. — **Calumet RS** Zagovorom † bpa Langa pomoglo mi Presveto Srce više puta. — **Chicago MM** Vratili se k Isusu muž od socijalista, sin od komunista. — **Cerna MŽ** Deveinicama S. I. postigla zdravlje. — **Cvetkovec MV** Dalо mi Presv. Sreć obiteljski sveti mir. — **Čazma VK** Isus i Marija pomogli me često na čudesan način. — **MH** Primili pomoć u gospodarstvu. — **Čepin TP** Ozdravilo mi S. L kćerku, da je ko drijen. — **Davor BD** Šaljem mladore zahvalan za primljene milosti. — **Davson N. M.** AG Napustio me doktor, izdješio me Isus, hvala mu budil — **Đicmo MŠ** Jačilo me S. I. u duševnoj borbi i sad mu preporučam dragu dijete. — **Dakovo AP** Utječem se S. I. za pomoć obitelji. — **MB** Primila novčanu pomoć. — **Dol. Furjan IS** Umirio me Isus i okrunjena Majka Božja, da strpljivo snosim nepravde. — **Dol. Kupčina AS** Vratilo mi dijetetu zdravlje. — **Dubrava KM** Izbavilo mi djecu od očite smrti. — **Dugaresa NB** Olakšalo mi boli — **Galičinci EH** Riješilo me 5 mjesечne bolesti. — **Gorica JR** Pomoženo u zdravlju i gospodarstvu. — **Glini UP** Zagovor † bpa Langa pomogao mi u teškom porodu. — **Glogovac JJ** Primila prošeno. — **Goričan TG** Zagovorom sv. Margarete Al. postigla željenu milost. — **Gor. Hrašćan LF** Živio Isus Kralj, koji mi je vratio zdravlje ženi. — **Gradec MM** Slava Presv. Srcu za blagoslov u gospodarstvu. — **RM** Zahvaljujem za prije primljene pomoći i preporučam se za mir obitelji. — **Granečina FŠ** Izbačiven dvaput od velike pogibli u šumskoj radnji. — **Gradište DM** Prehlada prošla bez posljedica. — **Hreljin AP** Uslišalo ju Presv. Sreć po zagovoru sv. Lucije. — **AK** Zaštito mi po zagovoru sv. Josipa djecu. — **Ilača MI** Bolest vrućica krenula na bolje. — **Jakšić SR** Isus pomogao mom ranjenom ocu, prem je liječnik bio izgubio svaku nadu. — **Jaska JV** Štitilo me S. I. u ratu. — **Kamenik IS** Pobožnošću 9 prvih petaka i postom isprosila željeno. — **Kaštel Suć, MK** Sretno svršila parnica. — **Krajnica PJ** Dvaput mi Presv. Sreć vratilo zdravlje na čudnovat način i štitilo me inače u životu. — **Križovljani PG** Uslišana molitva, darujem 100 d. za Dom † bpa Langa. — **Kučan G.** RM Pomoglo mi Presv. Sreć očima i u porodu. — **Kula MP** Sretno položila ispit. — **Kutjevo NB** Zagovorom Gospe Kutjevačke ozdravilo mi S. L suprugu. — **Levanjska Varoš TS** Srce Isusovo i S. Marijino smilovali se mojoj obitelji u više potreba. — **Lokve IC** Zdravije krenulo na

bolje. — **Manoield** AK Sretno putovao u Ameriku pod zaštitom Presv. Srca. — **Marija Bistrica** FR Osjeti osam pomoći S. I. u bolesti žene i u teškoj parnici. — **Meja VM** Pomogao mi zagovor Sestre Celine. — **Mokošice MM** Ozdravila pouzdanom molitvom Presv. Srcu. — **Mrkopalj BM** Ostavljenu tješilo me Presv. Srce i ranjenoj mojoj majci dalo snage da preboli ranu. — **ZJ Minula** me teška duševna kriza. — **MI** Tješili me i pomagali Isus i Marija. — **Muljevac MM** Primila osobito dobročinstvo od Bož. Srca. — **Nova Kapela MZ** Uslisalo me S. I. u mnogim potrebara. — **Novska NL** Sprječilo nepravedno premještenje. — **Oprovec KD** Muž mi sretno prošao u Ameriku i mene pomogao Presv. Srce u bolesti. — **Osijak VR** Našla vjenčani prsten. — **MM Očuvalo** me u teškoj napasti. — **PB** Po zagovoru ţoca Bellera uslišalo mi Presv. Srce molitvu i pomoglo u velikoj duševnoj i tjelesnoj potrebi. — **Oštrelj MM** Stitilo mi obitelji od početka i sada. — **Palača ŠD** Pomođo mi ženi u teškom porodu. — **Podr. Slatina ZD** Hvala Isusu i Mariji za svekolike milosti. — **Pokupsko ZŠ** U bolesti djeteta i drugim teškoćama uslišao dragi Isus prošnje ţba Langa i drugih Svetih. — **Požega PS** Presv. Srcu i M. Tereziji zahvaljujem za uspjelu operaciju oka. — **MM Čuvalo** me S. I. u bolesti. — **MM Sina** mi riješilo klevete i meni vratio zdravlje. — **Raton JS** U teškoj obiteljskoj nevolji tješilo me i pomoglo samo Presv. Srce i njegovi Sveti. — **Ravnogora DJ** Presv. Srcu, Majci Božjoj i sv. Josipu hvala za primljenu milost. — **VP** Presv. Srcu zahvalna za postignuto zdravje ţaljem dar. — **Rutland LS** Presv. Srce ozdravilo mi sina i više puta pomoglo. — **MP Bož.** Srce po zagovoru sv. Terezije pomoglo mi u zdravlju. — **Saša DV** Iz teških nevolja izbavio me zagovor ţba Langa. — **Sesvete Podr.** Lj S Darujem zahvalna za primljeno ozdravljenje. — **Sigetec AR** oslobođilo me teškog reumatizma. — **Sikirević EM** Pratila me milost S. I. i zagovor sv. Ante i sv. Terezije. — **ML** Iz ponovne bolesti pridiglo me Bož. Srce. — **Sou Omaha AD** Ţaljem 6 dolara u zahvalu Presv. Srcu za sretan porod supruge. — **Starigrad FP** Hvala Bož. Srcu što mi je pomoglo obitelji u bolesti. — **Stivor LA** Čuvalo me u teškom porodu. — **Subotica KK** Slava Presv. Srcu i Svetima za povraćeni mir obitelji. — **LČ** Presv. Srcu na čast darujem 100 d. jer me ozdravilo. — **BJ Okrenulo** mi sina s krivog puta. — **MG Nebeski** zagovornici isposili mi od Bož. Srca više neobičnih ozdravljenja u obitelji i drugih pomoći. — **AL Riješilo** me nemira u obitelji i pomoglo više puta u bolesti. — **Suba Katalena**. BP Ozdravila krvotoka ustrajnom molitvom Presv. Srcu. — **Šuhopolje JH** Zahvalan za podijeljenu milost ţaljem 100 din. za gradnju crkve u Jerusalimu. — **Suisvale MS** Zagovorom sv. Terezije i drugih Svetaca sretno prošla i na četvrtoj operaciji. — **Sunger IB** Hvala Presv. Srcu za milost ozdravljenja. — **FJ Iesu, Marija i sv. Josip** pomogli mi opet do zdravlja. — **Sušak JR** Bož. Srcu hvala, koje mi po prošnji sv. Ante udijelilo zdravlje. — **Sv. Ilija Obrež FJ** Minula me Zubobolja. — **Sv. Gjorgji PP** Brzo ozdravila nogu. — **Šalovec FG** Riješilo me zubne boli. — **Škrlevo MŠ** Srcu Isusovu i Marijinu zahvaljujem da mi je ozdravilo uho. — **Tjesno TB** Presveto Srce uslišalo moju molbu prije još nego sam završila devetnicu; darujem 50 d. preporučujući se unapred njegovoj zaštiti. — **Trebinje Lj A** Uspjela pred sudom naša pravedna stvar. — **Trnovac IL** Bož. Liječnik me pridigao. — **Ulijanik IV** Ništa nije pomogalo, ali zagovor sv. Terezije kod Presv. Srca je pomogao. — **Valpovo VK** Pomoglo mi u naukama. — **AM** Ozdravila mila osoba od duge bolesti. — **Varaždin CM** Sretno ozdravila. — **MS Nadeni** dragocjenost. — **Vinkovci AP** Bilo nam Presveto Srce i dalje u pomoći! — **JB** Slava Isusu, Mariji i sv. Josipu za sretnu smrt brata. — **Virovitica OG** Za mnoge milosti — mnoga hvala! — **Visoko JM** Dobro prošla parnica. — **TH** Uspjela operacija; daruje svaka po 10 din. — **Vrbanja AD** Više puta me uslišalo Presveto Srce. — **MP** Primila jednu osobitu milost. — **Vrhovine AB** Bilo mi je S. I. uvijek u pomoći. — **Vulišenac HS** Nije bilo pomoći do Boga i on me čuo i uslišio. — **Zagreb Lj K** Zagovor ţba Langa i sv. Terezije vratio majci zdravlje. — **SM Majka Božja Pompejska** uslišala me za zdravlje sina. — **MZ** Našla dobre ljude u starosti. — **MH** Kao najbolji Prijatelj vodilo me i tješilo Presveto Srce od mladosti. — **IG, MH, HD i MJ** zahvaljuju za opet postignuto zdravje darom Presv. Srcu. — **Zlatar AF** Ostavile me teške boli zagovorom ţbiskupa Langa kod Isusa i Marije.

VIJESTI

Svetište Presvetoga Srca Isusova u Brčkom. Brčko, po svojoj živoj trgovini pravi bosanski Hamburg, gradić je od 7 hiljada stanovnika. Nalazi se na obali Save, pa je srce naše plodne Posavine. Katolići prevladavaju u u bliskoj i daljnoj okolici i s ove i s one strane Save. Zato se svuda naokolo bijele naše krasne crkve i govore svima o jakosti našoj. Sam grad nasuprot nema mnogo katolika. Cijela župa Brčko skupa sa žiteljstvom, što je razasuto po pustarama i seocima, udaljenim i do 18 km, ima oko 1700 duša. Od tih živi u gradu oko 1250. Pretežni broj građana jesu muslimani, koji imaju nekoliko lijepih džamija. Za njima dolaze ravnoslavni, koji imaju krasnu crkvu. Mi katolici smo iza njih. Manji od nas brojem Židovi diće se pristalom sinagogom, a i ona šaka protestanata nije bez crkvice.

Katolici, naseljeni ovamo s raznih mjesta naše države, imamo crkvicu, koja nikako ne udovoljava duhovnim potrebama župe, pogotovo ne potrebama okolice, koja se od vremena do vremena navraća u Brčko. Zato je već davno pala misao, da se podigne pristojna župna crkva. Razne teškoće zategnute izvođenje te slike namisli, dok ona nije napokon prošle godine 1927. potpuno sazreala. Na svetkovinu je Presv. Srca Isusova položen temeljni kamen novoj župnoj crkvi, koja će biti posvećena Presv. Srcu, a to stoga, što se Ono u svoj našoj okolici osobito štuje. Od nekoliko se godina štoviše uveo običaj, da na svetkovinu Presv. Srca dolazi silan narod u procesijama u Brčko i ovdje je taj dan velika slava.

Nova će crkva biti veoma lijepa, ko mala katedrala u romanskom slogu. Ona ima da postane svetište Presv. Srca za našu Posavinu. Uz blagoslov Srca Isusova i pomoć dobrih ljudi već je pod krovom. Dosad je već utrošeno u gradnju oko 450.000 Din., sva će stajati oko jedan milijun. Čvrsto se nadamo, da ćemo u blizini budućnosti dovršiti veliko djelo. Nadamo se stoga, jer u poslu očito gledamo izvanrednu pomoć Presv. Srca. Odasvud nam stižu darovi od štovatelja Njegovih, naročito od naših vrlih znanaca, koji su u bilo kakvoj vezi s Brčkom. Mi svima u našem dragom Glasniku Presv. Srca najtoplijje zahvaljujemo i preporučujemo se za budućnost. Nadamo se, da će njihov svjetli primjer naslijedovati i drugi. Kao ugodnu vijest javljamo, da će uskoro na zvoniku našega svetišta zasjati sv. križ na radoš i utjehu svim katolicima mjesita i okolice.

Dalo Presv. Srce Isusovo, da se Njegovo svetište što prije dovrši i stane sipati zrake štovanja i ljubavi prema Njemu ravnom našom Posavinom na vremenito i vječno dobro mlalog našeg naroda.

N.

Sušak. Djevojačko društvo Presv. Srca Isusova utemeljeno je 27. februara 1927. Nas 55 članica primile smo toga dana znak Djev. društva, i veselo se vratile svojim kućama, da djelom počnemo vršiti svoja obećanja. Članice su učenice više djev. škole, realke, činovnice te kućanice, od kojih svake nedjelje jedna grupa pristupa k sv. pričesti. Sastanak imademo svake prve nedjelje u mjesecu, u crkvici Č. Sestara sv. Križa, gdje nam naš upravitelj i katehet gosp. V. Volarić drži prikladnu propovijed i žarko nas potiče na ljubav prema Presv. Srcu. Vruća želja da dodemo što prije do društvenoga barjaka, potakla nas je, te smo prije Božića prestavljale igru »Čudo ružica«. Igra se svima svidjela, mnoge je ganula do suza. Istu smo predstavu davale i u obližnjem mjestanstvu Kostreni sv. Lucije. Uz brigu i nastojanje našega vrijednog vode dalo nam Božansko Srce Isusovo da dodemo što prije do svoga cilja.

Stržak Vanda, glavarica.

Tijesno. Dalmacija. Bogoljubni naši zemljaci u Americi sjetili se rodnog kraja i nabavili lijep križni put za domaću crkvu. 7. siječnja svećano ga

blagoslovio mnogo poštovani A. Bukić, franjevac uz pomoć g. župnika Don T. Perina i preč. kan. Don M. Corića. Velečasni su cijelo popodne ispojedali, pa je drugi dan bila sva sila svijeta na sv. pričesti. L. Čaberica.

Cista, Dalmacija. Prošle jeseni osnovao je revni naš župnik Don Radoslav Rišov »Materinsko društvo«, Djevojačko društvo Srca Isusova i »Pomladak Vojske S. I.«. Sve je to uđešeno prema općim pravilima tih društava i tim postavljen čvrst temelj bujnom vjerskom životu u župi.

Križ. Premda se ne javljamo, članice našega Djevojačkog društva S. I. ipak u lijepom broju vrše svoje dužnosti mjesecašnoga sastanka i mjesecne slike pričesti. Uz njih ima u župi i drugih lijepih primjera pobožnosti, kao kod mladih tako i kod starijih, pa gotovo svake nedjelje ima popriječko po 100, a često i više sv. pričesti.

Djevojačko društvo S. I. u Selnci u Medimurju.

Mače. Ustrajne u našoj glavnoj vježbi naknadne sv. pričesti primile smo u siječnju 533, a u veljači 415.

Madarevo. Ima nas u Djevojačkom društvu S. I. 147 članica. Mila nam drugarica Amica Kuzel pošla 27. siječnja u vječnost; udalo se opet 20 članica, tri su stupile u samostan. U drugoj polovici 1927. prikazale smo Bož. Srcu 768 sv. pričesti u naknadu za nanesene uvrede; prva tri mjeseca ove godine opet 316. M. Stepanec, glavarica.

Maruševec. Kad je pred godinu dana došao k nama naš novi veležupnik T. Košutic, obnovio je Djevojačko društvo, i 10. srpnja primljeno je velikom svečanocu 14 članica. Odonda revnije vršimo svoje dužnosti i tako smo primile 1927. naknadnih sv. pričesti 795, a prva dva mjeseca ove godine 151. Potkraj veljače umrla nam je vrijedna drugarica Slavica Kolenko i mi smo za nju prikazale sv. pričest kod sv. Mise, što se služila za nju. Hodočastile smo o Duhovima — po običaju župe — k Majci Božjoj na Bistricu.

Velika Gorica. Naše Djevojačko društvo S. I. primilo je lijepo pismo naših misjonara iz Indije, kojim mole duhovnu pomoć za obraćenje pogana. Mi smo odmah u prosincu prikazale na tu nakamu 280 sv. pričesti, 250 slušanih sv. Misa i 300 krunica. Veliki dio članica pričešćivo se dnevice kod zornica. U siječnju smo opet u istu svrhu prikazale 200 sv. pričesti; a u veljači 265 za iskorenjene peovke. Udalio se ove zime 6 članica i društvo ih je po običaju pratilo pri tom svetom činu. A. Trupčević, glavarica.

Veliki Bukovac. Društvene sastanke držimo točno i čitamo na njima iz knjige »Iskrice ljubavi«. U prva tri mjeseca ove godine bilo je 400 sv. pričesti u društvu. Agnez Osivnik, glavarica.

Milna. Djevojačko društvo S. I. opstoji u nas tek godinu i pô, ali ima već 130 članica. Bila je živa želja sviju, da nabave društveni stijeg. I eto, već na dan Gospina Prikazanja skupiše se članice, okupljene Kruhom Andela, oko oltara Presv. Srca, gdje se dizao krasan stijeg sa slikama Presv. Srca i mile zaštitnice društva, sv. Male Terezije. Sa izrazom zadovoljstva i sreće oslovili g. župnik Don Ante Marušić svoje stado, na kojem se vidjelo, da se uz svoj stijeg osjeća većim i jačim. Na to je veleč. Isusovac o Rabadjija, poznatom svojom rječitošću razbuktio u srcima nazočnih plam ljubavi napram Presv. Srcu i blagoslovio ponos društva, novi stijeg a članice i ustima i srcem zapjevaše Gospin hvalospjev: »Veliča duša moja Gospodina». Kad je nakon posvete družica Meriti Poklepović pred vratima crkve pred nepreglednim mnogočetvrom zanosno pozdravila novu zastavu, oko koje se okupilo društvo, orosilo se je mnogo oko suzom gauča.

M. r.

HRVATSKO KNJIŽEVNO DRUŠTVO SV. JERONIMA.

Ovo naše vrlo zaslužno društvo slavi ljetos šezdesetu godinu svoga opstanka. Pravila su mu bila potvrđena 27. III. 1868., a na blagdan njegova zaštitnika sv. Jeronima 30. XI. iste godine započeo njegov blagoslovni rad. Osnivač mu je kardinal-nadbdiskup zagrebački Juraj Haulik, veliki dobrotvor hrvatskoga naroda, koji je silnim svotama podupro mnoge naše prosvjetne ustanove. Društvo je u ovih 60 godina okupilo preko tisuću suradnika, 70.000 članova i proširilo u narod 7 miljuna dobrih knjiga različna sadržaja. Bog blagoslovio njegov rad i unaprijed, knjige njegove doprile u svaku hrvatsku kuću unosile svuda ljubav Božju, hrvatsku svijest i pravi napredak.

KNJIGE.

Jägers - Schmitt — Msgr. Dr. Beluhan: Priprava na prvu svetu isповijed i svetu pričest. Zagreb 1928. — Evo knjige, koja izvrsno dolazi svećeniku, pa katoličkom učitelju i učiteljici, koji zamjenjuju svećenika pripravljajući djece za prvu sv. isповijed i sv. pričest. Do priprave na prvo primanje sv. sakramenta stoji i kasnije njihovo primanje kroz čitav život čovjekov. A Msgr. dr. Beluhan je vrlo olakšao tu pripravu izdanjem svoga priručnika, izrađena od dvaju izvrsnih auktora. Lijepa knjiga u osminskom formatu sa preko 180 str. stoji samo D 20. — s poštarnicom D 22. — Narudžbe prima: Župni ured sv. Marije, Zagreb, Kaptol 3.

Cvjjetnjak sv. Antuna Padovanskoga. Lijepa molitvena knjižica u čast velikomu čudotvorcu. Glavni dio zaprema »Pobožnost trinaest utoraka«, a ima i isповjedne i priče s pa misne i druge molitve, kratki život sv. Antuna, križni put, više krunica, Hranjiva itd. Lijepo vezan, ukusna džepnog oblika stoji D 15. — Narudžbe primaju: Oo. Konventualci, Split.

Dr. Dominik Gudek: Katekeze III. dio. Sredstva milosti: Milost, Sakramenti, Krštenje, Potvrda, Euharistija. Glasnik je već toplo preporučio lijepu katekezu dra Gudeku, pa to čini i za ovu svesku, koja je čitava knjiga od 148 str. u osminskom formatu. Stoji D 20. — Narudžbe prima Dr. D. Gudek Zagreb, Palmotićeva 3.

Roman o starokatolicima izao je pod naslovom: Roman jednoga kraljana, njemački napisao dr. H. K. Strachwitz, preveo dr. J. Andrić. Katolički odmetnici u Njemačkoj pred 50 i više godina, koji se naravaše starokatolicima, povedoše s pomoći protestanata i vlade borbu protiv katoličke Crkve, ali se namjeriše na tvrd orah. Biskupi i svećenici i mnogi odlični svjetovnjaci dodeši, istina, u zatvor, ali to sve još pojača otpor katolički. U romanu se sva ta borba lijepo crta u liku mladog junaka kapelana. Djelo ćeš čitati s najvećim zanimanjem. Stoji D 15. — Za svetojeronske članove D 12. — više. Narudžbe prima: Društvo sv. Jeronima, Trg kralja Tomislava 20, Zagreb.

DAROVI U OŽUJKU 1928.

Za sv. Mise: Cabuna IS 70 Chicago PB Dol. 1 Dayton Ohio AK Dol. ½ Des Moines ML Dol. 1 Drenovec IMJ 20 Etna Pa BS 30 Farmington MM Dol. 2 Gašinci EH 10 MK 20 Granite MŠ Dol. 1 Grgaš FP 15 Jungstovn MB Dol. 4 Kamenica L Š 10 Kotoriba TP 120 Kutjevo NB 150 Kuželj AB 15 Lev. Varaž MB 50 Miholječ JB 10 Millval KJ Dol. 1 Mrkopalj MI 20 New York AS Dol. 2 Novska MI 20 Omaha JB Dol. 1 Pisarovina LK 50 Podvinje MČ 25 San Francisco MF Dol. 1 St. Louis Mo LB 96 Sikirevci MŽ 20 Soljani AP 10 Split BB 25, SR 68.50 Srijedani MM 20 Sv. Iv. Zel. SM 30 Tirane MD Dol. 1 Turtle Creek Dol. 1.

Za Svetište S. L: Barilović AJ 30 Borkovac AH 10 Des Moines Dol. ½ Drvar IK 20 Cepin TP 100 Chicago MS Dol. ½, Z Dol. 5. Farrel MG Dol. 1 Gorjani IS 10 Granite MŠ Dol. 1 Hreljin AP 20 Indiana Harbor VK Dol. 6. Ivanec Kopriva, KM 50, MS 80 Jungstovn AS Dol. 2. Kansas IG Dol. 1½ Kladanj EG 50 Kula MP 10 Kutina KS 85 Lebanon CL Dol. 3 Lemeš MB 5 Madaraševac AB 20 Mozdjanec MS 10 New York FH Dol. 1 Nova Gradiška ML 10 Novska NL 30 Obediće KS 10 Omišalj FZ 10 Poljane AD 30 Požega ZD 20, MM 30 Prelog JJ 5, NN 5 Sesvete Podrav. I i AA 100 Sigetec AR 10 Sikirevci EM 10 Split BB 500 Sred. Mosti MR 5 Starigrad KF 5 St. Petrovoselo KB 50 Turtle Creek BD Dol. 1 Valpovo JC 10, AS 10 Vojnovac KR 10 Vrhovine ID 20 Zagreb FG 20, HD 30, RK 200 Zavidović MB 15 Zemun JG 5.

U čast Srcu Isusovu: Adžamović MG 25 Ankland LM Dol. 1 Bjelovar SG 100 Breštovac JH 15 Černa MŽ 30 Delnice KS 30 Dol VG 20 Dol. Desinec ZK 10 Dol. Kupčina A S20 Dol. Miholjac NN 10 Erdut JL 100 Etna Pa BS 40 Gačice MV 30 Glavotok AZ 10 Gjina MP 50, AP 20, AB 10, AŠ 10 Glogovac JJ 10 Gospic Kamča AB 20 Gospic KH 100 Gradeč RM 20 Granešina FS 10 Klanja JG 15 Komarnica TK 15 Komiža KV 10 Kuželj AB 15 Ljubija LM 100 Lokve IC 20 Mala Vašča DT 35 Maradić JA 20 Molve MF 8 Osijek AH 20, F V50, MM 10 Paljinovec FS 10 Petrovaradin ŠM 10 Podgajci TS 10 Pučišće VM 10 Ravna Gora DJ 10, VP 15 Rathbum NN Dol. 2, PM Dol. 1, VM Dol. ½ AB Dol. ½, Rubinac DC 100 Rutland III LŠ Dol. 2, MP Dol. 1 Sisak AM 50 Subotica JK 20, KK 30, LČ 100 Sušak IB 15, JR 20. Tijesno TB 50, Tuzla MK 20 Valpovo MK 30, SF 25, VK 25 Varaždin CM 13, AP 50 Vrbanja AD 50 Vrhovine AB 150 Vukovar IJ 100 Zadar JB 14 Zlatar AF 20

Srcu Isusovu i Marijinu: Daruvar VH 40

Srcu Isus., Marij. i sv. Josipu: Djakovo AP 30, Vinkovci JB 20

Sv. Josipu: Daruvar VH 30 Gradeč RM 10

Gospo Lurdskoj: Chicago IC Dol. 1.

Sv. Tereziji od M. Is.: Ilača IM 10, Komiža KV 10 Rutland III MP Dol. 2 Sesvete Podravskie I i AA 100, L S10.

Za raširenje Glasnika S. L: Albany AM Dol. ½ Benifanci MV 10 Berek MH 20, FH 10, FS 20 Bereng ZI 5 Bizovac EB 25 Bjelovar AS 50 Bos. Novi LB 25 Bosut BH 5 Brčko JV 5 Bribir KF 10 Brod n/S MM 20, VK 13 Bučje MZ 100 Bukovje AP 100 Busovača IA 50 Canadin FJ Dol. 1 Čabar MA 10 Čazma MH 20, VK 50 Chicago JG 16, MM Dol. 5, MM Dol. 1 Cvetkovec MV 15 Davor BD 20 Desinić SK 10 Dicmo MŠ 10 Djakovo DV 5 JD 10 Dol AJ 30 Dolci KS 10 Dol. Furjan IS 20 Drvenik AM 10 Dubrovnik KM 5, VM 10 Dugaresa NB 10 Dugoselo MV 5 Dužica AI 8 Gašinci EH 10 Globočac FK 50 Gorica RJ 50 Goričan TG 50 Gor. Plavnica MM 10 Gor. Ulijanik 10 Gradeč MM 10 Gradište AS 10, S i AA 10 Hrvatska VD 100 Hum n/S AB 50 Ilača JP 30 Imotski JJ 20 Jajce KM 5 Jungstovn AS Dol. 1. Jušići TS 60 Kamenica RH 50 Kansas MŠ Dol. ½ Kast. Sučurac NK 20 Katalema DP 10 Kraljeva Vel. MV 20 Kraljevica IV 5 Križevac TL 8 Kucan Gor. MR 20 Ladimirovci TG 10 Lastinja MT 10 Lipnik MM 10 Livno SD 50 Meja VM 20 Middletown Ohio R i MB Dol. 10.25, DR Dol. 1, JO Dol. 1. Millval KJ Dol. 1 Mitrovica EK 5, KI 5 Mladoševica HB 5 Mokošica MM 50 Mravinec MJ 5 Mrkopalj ER 5, ZJ 30 Nova Gradiška AZ 10 Novska NL 15 Pakrac AS 5 Palača SD 20 Palanjek KV 30 Petrijevci MB 12 Pleše dve osobe 20 Podbrest BK 15 Pokupsko ZŠ 10 Poljice BK 20 Požega IM 5, MM 10, PS 50 SZ 10

Rab JO 5 Red Lodge FS Dol. 1 Ruma AT 50 Ruski Krstur JH 5 Ruševac MF 10 Samobor JT 8 Sarajevo AT 5 Selce NP 40 Sesvete podr. I i AA 30 Sikirevci TL 16 Slatina ZD 10 Sombor AL 20 Sotin EB 20 South Omaha AD Dol. 5 Split IM 8, VJ 5 Starigrad IP 20 St. Perković BB 10 Subotica AL 10, BJ 100, JS 20, MG 10, TBP 10 Sunja IB 20 Supetar MH 10 Sušak JJ 5, NN 40 Sv. Ilija FJ 20 Sv. Nedjelja OR 13 Šibenik MD 6 Teslić MO 10 Trebinje AL 10 Triban KB 35 Valpovo AM 20, BR 5, BS 25 Valun MB 75, FK 18 Wien AR 10 Vinkovci MH 10 Virje SP 25 Virovitica OG 35, JB 5 Visoko SA 20 Vranovci MP 5 Vranić MJ 30 Vrbnik LV 5 Vukovar JK 50 Zagreb AK 13, AK 5, AL 9, FP 10, HD 70, IG 10, IŠ 5, IT 5, JM 50, JS 15, KB 10, KU 15, UT 10, NN 20, OS 22, OZ 35, DB 20, NN 10, MH 10, SM 100. Zemun AT 11.

Za kruh sv. Antuna: Ajmaš AW 10 Breg Bač JT 10 Culina AG 9 Durići EM 27 Don. Kraljevec PR 25 Drenovci IMJ 20 Gašinci EH 10 Križevci u župnoj crkvi sv. Ante sakupljeno Din 63. Kuželj AB 10 Moslavina EP 10 Moždjanec MS 15 Osijek MP 25 Pakrac AS 50 Vel. Bukovac US 12 Vrbanja AD 25 Zagreb PP 30

Za Božićnu rasvjetu Zagreb NN 20.

Za Isusov grob: Adžamovci MG 25

Za svjeće: Steelton A BDol. 1.

Za Svetohraništvo: Zagreb ZK 50

Za ulje svjetla pred ikonom žalosne Majke Božje: Teslić MO 48, RO 48.

Za ras. vjere: Marijančaci JM 25.

Za Malo sjemenište Travnik: Farmington MM Dol. 5 Koprivnica SP 100 Sesvete podr. I i AA 100 Zagreb OH 50, Neža 30 Razne kongregacije: 300, 200. Jedan kongreganist u T. 100. Presvij. g. I. 500. PP 150. NN 500 BK 500. Š. u U. 30. JG 80. Dr. JH 1500. SA 20. ZD 30. VS 10. DF 10. JA 10.

Za gradnju nove bazilike u Jeruzalemu: Bošnjaci ML 30 Brlog MB 50 Čička Poljana MM 20 Drenovci IMJ 20 Dubrovčan ML 10 Farmington MM Dol. 3. Ivanovci MD 10, EŠ 10, MK 10 Kreševi JJ 50 Nerežiće INS 50 Rešetari AB 10 Sarajevo BK 200 Split MG 100 Srijedani MM 10 Stara Gradiška TR 50 Subopolje JH 100 Tyrane MD Dol. 1 Vrbanja AD 10 Vuka MS 75.

Za Langov Dom: Kraljevica VG 100 Stara Gradiška TR 20 Trnovec JL 20

Za dobru štampu: Vranić MB 50

Za sirotište Karmeličanki: Chicago AM Dol. 3.

Za Misije: Dubrovnik VM 40 Hreljin AK 50 Lorain AD 4 Sušak NN 30

Sv. Gjurad PP 100 Torjanci ST 10 Varazdin DP 10

Za Afričke Misije: Brčko JV 20 Sigetec AJ 15

Za poganske Misije: Kotoriba FP 100 Kuželj AB 10 Mraclin BC 60

Sv. Ivan Žabno ŠP 20.

Za Misije u Bengalijsi: Subotica JŠ 15.

Za Misije u Indiji: Bač. Breg JT 20 Jungstovn AS Dol. 1

Za crnce: South Bend CČ Dol. 1 Vodjinec VJ 20.

Za Misije sv. Petru Klav.: Dubrovnik VM 100

Za hrvatske misjonare: Zagreb MK 20.

Za otkup i pokrštenje jednog pog., ime Ante Mihovil Požega MM 100

Za pokrštenje crnačkih dječaka: ime Pavao: Bulinac PM 100, ime Stanislav: Kotoriba MH 100; Za pokrštenje crnačkih djevojčica: ime Marija Celina: Bošnjaci ML 100, ime Ana: Kansas C. AL Dol. 2, ime Terezija: Kotoriba MM 100, ime Marija: Sv. Ivan Želina MŽ 100;

O. Vizjaku za pokrštenje jednog dječaka, ime Josip i jedne djevojčice, ime Margareta: Banjaluka II. r. osnov. škole č. ss. Milosrdnica Din. 200;

Mg. A. Vizjaku za jaslice u Bengalijsi: Chicago EV Dol. 2%

O. Mesarić za crkvu S. I. u Hamirparu: Bakar TM 20 Chicago EV Dol. 2% Zagreb IH 100.

Urednik: Milan Pavelić D. I.

Vjesnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. I. rektor.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA.

God. 37.

Srpanj 1928.

Broj 7.

POSLANICA SVETOГA OCA PAPE

Časnoj braću patrijarkama, primasima, nadbiskupima, biskupima i drugim redovitim mjesnim poglavarima koji su u miru i zajednici
s Apostolskom Stolicom.

PAPA PIJO XI.

Časna braćo pozdrav i apostolski blagoslov.

O NAKNADIVANJU ŠTO GA SVI DUGUJEMO BOŽ. SRCU.

Krist pomaže svoju Crkvu.

Milosrdni naš Otkupitelj pribavi ljudskome rodu spasenje na drvetu križa i prije nego uzade s ovoga svijeta k Ocu, reče na utjehu svojim apostolima i učenicima: »Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta«. Mat. 28, 30. Te nam uistinu slatke riječi podaju svaku nadu i sigurnost. One nam, časna braćo, brzo dolaze na pamet, kad god s ove, da tako reknemo, stražarnice motrimo i čitavo ljudsko društvo, koje pati od tolikih jada i nevolja, i samu Crkvu, koja se muči u samim navalama i zasjedama. Jer kao što je to božansko obećanje u prvi mah pridiglo klonula srca apostolima, osokolilo ih, zažeglo i rasplam-salo, da bacaju zemljom zrnje evandeoske nauke, tako je poslije dovelo Crkvu do pobjede nad moći paklenskom.

Gospodin je Isus Krist bio doista vazda u pomoć svojoj Crkvi, no ipak ju je više pomagao i štitio, kad bi je snašle teže pogibelji i nesreće. Tad joj je božanskom svojom mudrošću, koja »od kraja do kraja snažno dopire i sve slatko uređuje« — Mudr. 8, 1. — davao oružje, što je više odgovaralo tomu vremenu i prilikama. Ali ni u novije se doba nije »stisla ruka Gospodnja«

— Is. 59, 1. — naročito kad se uvukla i nadaleko raširila kakva bludnja, pa se bilo bojati, da ne bi za ljude, udaljene od ljubavi k Bogu i prijateljevanja s njim, presahli izvori kršćanskoga života.

Ima ih u narodu, koji možda još ne znaju, i drugih, koji ne mare za tužbu, kojom se ljubezni Isus potužio sv. Mariji Margareti Alakok, kad joj se pokazao, kao ni za ono, što je rekao, da očekuje i hoće od ljudi, a što je na kraju kraja na njihovu korist. Hoćemo stoga, časna časna braćo, da vam rekнемo nekoliko riječi, o tom, kako smo dužni davati časnu zadovoljštinu Presvetomu Srcu Isusovu. A govorimo s namjerom, da svi o onom, što vam budemo priopćili, brižljivo poučavate svoje stado i potičete ga, da to i vrši.

Srce Isusovo i novija vremena.

Među drugim dokazima neizmjerne dobrote našega Otkupitelja najživlje sja ovaj: kad je ohladnjela ljubav Kristovih vjernika, stupi pred nas sama božanska ljubav, da je častimo posebnim štovanjem. Tad se širom otvori dragocjena riznica crkvena onom pobožnošću, kojom častimo Presveto Srce Isusovo, »u kom je sve blago mudrosti i znanja«. Kološ. 2, 3. Negda je Bog htio, da ljudskomu rodu, koji je izlazio iz Noine lađe, zasja u znak sklopljenoga prijateljstva »duga, koja se pokazala u oblacima«. I. Mojs. 2, 14. Slično se je zbilo i u burno novije doba. Njim je plazilo krivotvjerje podmuklije od sviju, jansenističko, a protivno ljubavi Božjoj i pobožnosti. Ono je propovijedalo, da ne smiješ Boža toliko ljubiti kao oca, već ga se više bojati kac neumoljivoga suca. Tad pokaza dobrostivi Isus narodima svoje Presveto Srce kao zastavu mira i ljubavi, koja navješćuje sigurnu pobjedu u borbi. Zato je pravo, što naš prethodnik Leo XIII. u poslanici »Sveta godina«, gledajući s udivljenjem, kako je nada sve zgodna pobožnost k Presvetomu Srcu Isusovu, nije okljevao da izrekne: »Kad je Crkvu u prve njezine dane davio jaram Cezarâ, pokazao se mladomu Cezaru na nebu križ, koji je bio i znak i uzrok sjajne pobjede, što je malo zatim izvojevana. Danas nam evo pred očima drugog blaženoga i božanstvenog znaka, to jest Presvetoga Srca Isusova, nad kojim se diže križ i sav blista u plamenu. U nj treba da stavimo svu nadu, od njega treba da tražimo i očekujemo spasenje ljudsko«.

Pobožnost k Srcu Isusovu puna je snage.

S potpunim pravom, časna braćo. Ta zar nije u tom sretnom znaku i u pobožnosti, koja nastaje od njega jezgra cijele vjere i napose pravilo za savršeniji život, pravilo koje brže vodi duše, da dublje upoznаду Krista Gospodina, i življe pokreće srca, da ga žarče ljube i odlučnije naslijeduju? Neka se dakle nitko ne čudi, što su naši prethodnici vazda branili ovu krasnu pobožnost od klevetničkih tužba, pa je opisipali najvećim pohvalama i unapre-

divali iz svih sila, kako su iziskivala vremena i prilike. Bog je svojim nadahnućem učinio, da je pobožno osjećanje Kristovih vjernika raslo sve više od dana do dana prema Presvetomu Srcu Isusovu. Tako nastadoše posvud pobožna udruženja, da šire štovanje božanskoga Srca, i zavlada običaj, koji se danas već svagdje udomio, da se prvi petak svakoga mjeseca prima sveta pričest, kako je to zaželio sam Isus Krist.

Posveta Presvetomu Srcu.

Stalno je, da među različnim pobožnostima, kojima se časti Presveto Srce, treba na prvo mjesto staviti i spomenuti posvetu, kojom sebe i sve svoje prinosimo Srcu Isusovu priznajući, da smo sve to dobili od vječne ljubavi Božje. Naš je Spasitelj objavio nevinoj učenici svoga Srca, svetoj Margareti Mariji, koliko želi, da ga ljudi časte tom pobožnošću. Nije to želio stoga, da mu se dade, što ga po pravu ide, već ga je na to potakla neizmjerna ljubav prema nama. I prva je od sviju ovršila tu pobožnost sama Svetica sa svojim duhovnim ocem Klaudijem de la Colombière. Naslijedovali su ih po vremenu pojedini ljudi, potom privatne obitelji i udruženja, napokon sami poglavice, gradovi i kraljevstva.

U prošlom vijeku, a i u našem, dovele su spletke bezbožnika dotle, te je zavladalo mišljenje, da Krist Gospodin nema vrhovnoga gospodstva. Crkvi javno navijestiše rat zakonima i odlukama naroda, protivnim pravu Božjem i naravnom; pače se u saborima vikalo: »Ne ćemo, da ovaj vlast nad nama!« Luk. 19, 14. I gle, upravo po spomenutoj posveti zaori se jednodušno posve protivan glas štovatelja Presvetoga Srca, koji je tražio njegovu slavu i branio njegova prava: »Treba da Krist vlasta« — I. Kor. 15, 25. — Dodji Kraljevstvo tvoje. To napokon urodi sretnim dogadjajem: na početku ovoga vijeka, uz klicanje svega kršćanstva, posveti naš prethodnik Leo XIII. Presvetomu Srcu sav rod ljudski, koji po prirođenom pravu pripada Kristu, u »kojem su opet ujedinjene sve stvari«. Ef. 1, 10.

Svetkovina Krista Kralja i posveta.

Ove tako sretne i vesele početke, kao što rekosmo u svojoj poslanici »Ove prve«, dovršimo sasvim po daru Božjem mi sami. Bilo je to, kad smo prema tolikim željama i molbama biskupa i vjernika ustanovili na kraju jubilejske godine svetkovinu Krista Kralja svega svijeta, da je svećano slavi sve kršćanstvo. Tom smo prilikom osvijetlili vrhovno gospodstvo, što ga Krist ima nad svim stvarima, nad građanskim i domaćim društvom i nad pojedinim ljudima. No ujedno smo već tada osjetili unaprijed radost, što će je donijeti onaj srećni dan, u koji će se sav svijet podložiti drage volje gospodstvu premiloga Krista Kralja. Zato smo tad naredili i to, da se na ustanovljeni blagdan obnavlja svake godine ova posveta i to stoga, da stalnije i obilnije uberemo plod

same posvete, i da kršćanska ljubav i mir združi sve narode u Srcu Kralja nad kraljevima i Vladara nad vladarima.

Posveta počinje i svršava naknadivanjem.

No uza sve ove pobožnosti, napose uz tako korisnu posvetu, koja je kao utvrđena svetom svetkovinom Krista Kralja, treba da se nade još nešto, o čem smo ovdje s vama, časna braćo, voljni malo više govoriti. To je dužnost časne zadovoljštine ili naknadivanja, kako se kaže, što ga treba vršiti prema Presvetomu Srcu Isusovu. Doista, ako je kod posvete prva i glavna stvar, da stvorene Stvoritelju za njegovu ljubav uvrati svojom ljubavi, to odatile samu sobom dolazi druga stvar: da se toj nestvorenoj ljubavi dade naknada za kako mu dragu nanesene uvrede, bilo da je ta Ljubav prezrena zaboravom ili povrijedena uvredom. Tu dužnost obično zovemo »naknadivanjem«.

Nastavit će se.

JEDNO PISMO IZ SVETIH DUHOVNIH VJEŽBA.

Godine 1925. u studenom vršila je u domu za duh. vježbe u Budimpešti grupica od 38 mlađih ljudi svoje duh. vježbe. Bili su, da, mlađi no ozbiljni i trijezni ljudi. Na koncu će duh. vježba da se lijepo zahvale ocu, koji ih je vodio kroz te tihe i svete dane, po kojemu je sam Bog govorio njihovu srcu. Jedan u ime svih zahvališe kratkim ganutljivim govorom. Završujući pruži mlađi govornik ocu pisamce s riječima: »Velečasni, evo jednoga pisma, našao sam ga u pretincu svoga stola. U njemu su prekrasne riječi. Pročitao sam ga, i jer mi se osobito svida, dodao sam nešto. Pismo je glasilo:

»Dragi moj neznance! Kada budeš našao bijeli ovaj listić, znaj, da ga je napisala umorna ruka obraćenog radnika, mлада čovjeka, koji je proživio mnoge grozote krvavog svjetskoga rata. Kod tog istog pisačega stola zabilježio je ljepše i dragocjenije stvari no što ih je ikad u životu zapisao. Bog Duh Sveti javlja mu ih je po ustima ljubeznog oca, voditelja duh. vježba. Presretan sam, jer sam očutio ljubav sv. Crkve k mojoj ubogoj duši i neizrecivu dobrotu i moć, što je sv. Petru predade sam Gospodin Isus Krist. Olakšana i okrijepljena srca i čiste duše izlazim preko praga te sobe i molim Gospodina, da bi mnogi činili isto. Obraćeni bravari, koji je ovdje doista postao sretnim. Mir s vama!«

Mladić, što je našao pismo dodao je:

»Pretećo i brate moj, potpisujem ti svaku riječ. Dalo Presv. Srcu Isusovo, da se svi oni, koji budu poslije mene unišli pod taj krov, s isto tako mirnom savješću vrate kućama svojima kao ja i da uvijek žarko čeznu za tim domom kao i ja«. Fr. Krist. D. I.

CRKVA I SOCIJALNO PITANJE.

Nakana Apostolstva molitve u srpnju, blagoslovljena od sv. Oca.

Socijalizam, socijalist, te riječi poznaju danas svi narodi. I kod nas je već svako dijete čulo za njih. Pa što, zar se i Glasnik dao u socijaliste? Tako nekako. Štaviše, želio bi od čitatelja svojih stvoriti ovaj mjesec u vojsku revnih, oduševljenih socijalista. Evo kako!

Što je socijalno pitanje?

Svi znamo, što po prilici hoće socijalisti: preokrenuti, popraviti svijet; preuzeti diobu dobara ovoga svijeta, da bude bolje siromašnjim ljudima. Takvima su socijalistima u neku ruku svi, što traže »agrarnu reformu«. Ima ih svuda po našim selima, i tamo gdje kod izbora socijalisti ne dobiju nijedne kuglice. No to još nije zlo.

Zar ne, vi idete poljima i livadama, što tako krasno pašu vaše selo. Iza vas ostale seoske kućice, a po strani se u hladu bujnog drveća sakrio bogati dvorac. Odjednom vas zaokupi misao: Kakav je to red? Gospodin tamо u dvorcu malо ili ništa ne radi, a sjajno živi. Drugi mu obrađuju polja, on uživa njihovu muku. A sirota naš Ivan? Čitav dan se muči i znoji na bogataševim poljima, pa ipak jedva sastavlja kraj s krajem. Jedno ili dvoje djece još u kuću, i evo ti nevolje. A teško je živjeti pošteno i kršćanski, gdje nema kruha u kući.

Vi osjećate, da to nije posve pravo, da tu nešto šepa. I polja i šume i livade stvorio je Bog za čovjeka, t. j. za sve ljude, da mogu živjeti kao ljudi, a nesamo za ovog ili onog čovjeka. Pojedinac nema pravo zgrnuti oko sebe toliko, da pliva i tone u bogatstvu, dok njegov bližnji nema od čega da živi.

No eto poteškoće. Kako vam u jednu ruku zdrava pamet veli, da to nije u redu, tako vam u drugu poštene brani dirati u ono, što je tude. Bogataš ili stariji njegovi stekli su ta dobra, i njihova su. A siromah Ivan nek drugdje traži zarade, širok je svijet.

Ali kad bi siromašni naš Ivan došao u široki svijet, našao bi, da je svuda tako. Na jednoj strani šaka bogatih ljudi, posjednika velikih šuma, rudnika i tvornica — »kapitaliste« — a na drugoj cijele vojske radnika, koji se čitave dane muče za tvrdu koru hljeba. Ali i svuda ista neprilika. Bogati se brane, da su pravedno stekli, što imaju, siromašni viču, da i oni imaju pravo, da živu kao ljudi i da uživaju plod žuljeva svojih. Kako razriješiti taj čvor? U tom je jezgra socijalnoga pitanja.

Razni odgovori.

Zvani i nezvani odgovaraju na to pitanje. *Socijalizam*, a još više komunizam ustaje pa veli: U svijetu neće biti mira i zadovoljstva, dok bude »mogao i »tvoga«; dok pojedini čovjek bude mogao zvati polja, šume, rudnike »svojim«, da onda tuđom mukom izbjije iz njih što veći novac. Sve neka bude »naše«, t. j. zajedničko, a država neka svim upravlja. Uglavnom ti ljudi ne vjeruju u Boga, ne priznaju Božjeg zakona. Za se traže zemlju, a nebesko kraljevstvo »ostavljaju vrapcima«. I ruske bolje u vike ubrajamo ovamo. Oni su najžilaviji i najbezbožniji, a ne žacaju se nikakvih sredstava, da dodu do cilja.

Na protivnoj strani je liberalizam. Ljudi te ruke puni su nečovječnog, poganskog duha. Sjede za punim stolom i bez srca gledaju na bijedu radnika. Njima slični zabranili su i uništili udruženja bratovština i cehova, u kojima je Crkva u srednjem vijeku okupila radnike i zanatlje, da zajednički brane svoje interese i da se pomažu među se. A sad bezočno govore: Pustite vi socijalno pitanje na miru. Neka se radnik pomogne, kako znade, a mi ćemo se braniti, kako mi znamo. Ko jači, taj kvači.

Upute Crkve.

Crkva se u prvom redu brine za vječno dobro naše, za spasenje naših duša, zato ju je Isus osnovao. Država je tu, da se stara za vremenito dobro svojih članova i da rješava socijalno pitanje. Uza sve to Crkvi ne može biti svejedno, hoće li se to pitanje riješiti ili ne, i kako će se riješiti. Zna ona dobro, da je duhovni, vjerski život vrlo težak tamo, gdje vremeniye prilike nisu sredene i gdje vlada oskudica. Zato je Crkva od prvoga početka nastojala da ublaži bijedu poganskih robova, a pomalo je ropstvo posve dokinula. U srednjem vijeku ona je upravo majčinskom brigom gojila i štitila udruženja radnika, koja su donijela toliko dobra.

Pogotovo Crkva ne može ravnodušno gledati, kako će se riješiti socijalno pitanje, a to stoga, jer samo ona ima pravu nauku, kako ga treba riješiti. Sama Crkva ga ne rješava, ali ona uči i pokazuje puteve, kako prema Isusovoj nauci treba riješiti to pitanje. To je Crkva u više navrata i učinila. Najviše je u tom uradio sv. otac Leo XIII. On je izdao znamenito okružno pismo, što je zapanjivalo i bezvjerski svijet; tako je puno

Neobična slika zar ne? Izradio ju je pred više od 400 godina slavni njemački umjetnik Dürer i to prema viđenju sv. Ivana Evangeliista, što je zapisano u 6. glavi njegove knjige, koja se zove Otkrivenje. Gledamo na njoj četiri jahača. Prvi ima na glavi krunu, a u rukama lük sa strijelom; pod njim je bijel konj. On ide kao pobjednik i pobjeduje. To je Isus Krist, koji je na krizu pobijedio davla i osnovao na zemlji svoju Crkvu. On se i sad za nju bori, što kaže lük u rukama njegovim. Blago onima, koji mu se pokore drage volje,, koji se dadu pobijediti od njega! Tko ne će milom, pokorit će se silom. To kažu tri daljnja jahača. Drugi s mačem u ruci, na ridem konju, znači rat; treći na crnu konju, s vagom u ruci, znači glad; četvrti na sivu konju, kugu. Da svi ljudi slušaju Isusa, ne bi sigurno nikad bilo rata, teško da bi gdje bilo i glada, a smrt im ne bi bila kao strašna nemam, već mila kao andeo što se vidi nad Isusom. Krist je Kralj i on će kraljevati, pa zavladali boljevići i Kalesi cijelom zemljom. Njihova je vlast časovita, Kristova vjekovita.

mudrosti, tako duboko, oštroumno i bogato najljepšim naukama. Svi kasniji pape i katolički učenjaci potvrđuju, da je samo to pravi put u rješavanju socijalnog pitanja. Prije 40 godina izašlo je prvi puta to pismo, a tako dobro pristaje našim prilikama kao da ga je sv. Otac danas objelodanio.

Sv. otac Leo XIII. brani naravno pravo, koje svaki čovjek ima, da steče nešto, što može nazvati »svojim«. Što socijalisti uče, to je krivo, nepravedno i vrlo pogibeljno. S druge strane brani sv. otac slabe i nemoćne protiv »liberalnih« i naglašuje, da država mora priskoći u pomoć siromašnima; ona ne smije dopustiti, da se nagomila odviše dobara u rukama nekih pojedinača a na veliku štetu zajednice. Usto treba država da pusti slobodu, da se radnici udruže i zajednički brane svoje interese.

Nadalje sv. otac vrlo lijepo i jasno uči, kolika bi morala biti najmanja nadnica, kako dugo bi smio trajati dnevni rad, kako bi trebalo urediti nedjeljni počinak itd.

No svi pape neprestano dovikuju: socijalno pitane ne će se riješiti, dok u srcima svih ljudi ne zavlada kršćanska prave dobrošt i ljubav, duh Presv. Srca Isusova.

Članovi Apostolstva bez sumnje su socijalisti koliko žele, da se poprave žalosne prilike u svijetu. Zato neka kroz ovaj mjesec gorljivo mole, da svijet posluša i primi nauke i upute sv. Crkve.

Ivan Kozelj D. L.

MISIJSKA NAKANA U SRPNJU.

Da se od bezvjerstva i pokvarenosti očuvaju mladići, što radi nauka dolaze na evropska i američka sveučilišta.

Svake godine dolazi mnogo daka napose iz Azije na evropska sveučilišta. To je po sebi dobro, jer tako ti mladi pogani imaju priliku, da upoznaju kršćansku vjeru. No najčešće bi na žalost bolje bilo za njih, da su ostali kod kuće, jer se na mnogim sveučilištima od profesora bezvjeraca nauče bezvjerju pa se vraćaju u domovinu pokvareni i s mržnjom na kršćanstvo. Kako posvud po svijetu, napose na sveučilištima i u znanstvenim središtima tajno rade boljevici, da rašire svoje nauke, to oni redovito predobivaju ovakve dake. Kad se vrate kući, postaju oni najgorljiviji širitelji boljevizma, kako su dokazali najnoviji nemiri u Kini i Indijama. Ovakvi daci šire kod kuće mržnju na kršćanstvo i progone misijonare. Molimo dakle, da Gospodin očuva ovakve mladiće od pokvarenosti i bezvjerstva.

RAZMATRANJA O LITANIJAMA PRESVETOGLA SRCA ISUSOVA.
Svi su zazivi u tim krasnim litanijama puni smisla i veličanstva. Uznose napose dušu, koja ih dublje shvaća. Do takva shvaćanja će te dovesti lijepa razmatranja pod gornjim naslovom, što ih je napisao o. Kulunčić. Stope D 10. — Narudžbe prima Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. pp. 147.

ČUDESNO OZDRAVILA.

Gdica Lucija Revillot rodila se 26. ožujka 1901. u Varennes Grand (Saone-et-Loire) u Francuskoj. Roditelji su joj živi, ali oboje slaba zdravlja. Ona oboli u 4. godini od tifusa i tad joj se iskrivi hrptenica, pa osta pognuta nalijevo. God. 1913. stavi joj liječnik poseban steznik od kovine, da je ispravi. Taj steznik je bolesnica nosila 2 godine. U 17. se njezinoj godini pojavile razne bolesti: gibanje hrptenice postade teško, zahvati je teška glavobolja pa vrućica i oslabi joj čitavo tijelo. G. 1921. osjeti jake boli ispod pazuha. Te je godine poslaše liječnici na kliniku u Chalons-sur-Saone. Tamo je prispjela početkom kolovoza. Liječnik otkri sušicu, pa je blesnica morala preći u Laussianu (Švicarska).

Iza nekoliko mjeseci oporavi se Lucija i vrati se kući u Varennes na svršetku 1922. Činilo se, da su boli prestale, i ona preuze službu nadzornice rublja. No u siječnju 1924. mogla je da radi samo s mukom, zahvati je slabina. Svake se večeri uze javljati vrućica i bol u trbuhi. Iza godine i pô morala je opet u bolnicu u Chalon. Bolest je bivala sve teža. U hrptenici je osjećala nesnosnu bol, noge i donji dio tijela bijahu posve hladni, hrane nije mogla više da prima, tek je smukom uzimala nešto tekućine.

To su bili teški dani. Bolesnica vidje, da je svakome samo na teret. Što da uradi? Kome da se uteče? Pade joj tada na um Majka Božja u Lurd. Ne bi li tamo pošla? Dugo je razmišljala i napokon se odluči. Kada je došao dan odlaska, isprati je rodbina. Mnogi su od njih pomislili, da se Lucija ne će živa povratiti. I činovnici na željeznici rekoše: Ta će umrijeti na putu.

U Lurd je prispjela više mrtva nego živa 29. srpnja 1925. Odmah je to popodne poniješe u kupelj. Prije nego će sići u vodu, problijedi kao da je u njoj nestalo i kapi krvi. U svojoj se slaboći ispruži na nosilima. Napokon je spustiše u vodu. Tu osjeti ko da ju je tko udario, te odjednom sjede u vodi. U taj tren osjeti, da joj se kosti ispraviše i da joj je dobro. U isti mah nesta boli. Izšavši iz vode, sama se obuće i hodaše. Prisile je ipak, da sjedne u kolica i tako prisustvuje procesiji Presv. Sakramenta. Kad se povrati u bolnicu odmah je posjeti njezin župnik. Sva sretna pripovjedi mu, što se s njom dogodilo. Za potvrdu slatko spavala. Na 30. srpnja Lucija je već bila zdrava. Ipak podje na brdo iznad svetišta Majke Božje, da ondje obavi Križni put. Na Kalvariju se popela na koljenima preko Svetih stepenica. Iza toga ode u Liječnički ured. Tu je liječnici pregledaše i izjavio, da je potpuno zdrava.

Na povratku u svoj zavičaj, Varenes, zaustavi se u Neversu i tu se pomoli na grobu bl. Bernardice. Moleći krunicu osjeti neki drhat u hrptenici i izide iz kapelice; dolazilo joj mučno. Uto se najednom ispravi njezin vrat. Stigavši u Chalon prevali pješice 8 kilometara do roditeljske kuće. I tu liječnici ustanoviše, da je Lucija potpuno ozdravila. Koje veselje u kući!

Lucija je 31. srpnja 1926. opet pohodila Lurd, da zahvali Majci Božoj. Tu su je pregledali i sastavili zapisnik o njezinu ozdravljenju liječnici: Delvallez iz Par-de-Calais, Oster iz St. Die (Vorges), Petit-Pierre iz Vara, Pley iz Calaisa, Pourtal iz Marseille, Sheen iz Chicaga i predsjednik Liječničkog ureda u Lurd Dr. A. Vallet. Svi su našli, da u Lucije nema ni traga staroj bolesti, da je tako zdrava kao da nije nikada ni bila bolesna. Na povratku iz Lurda dakako morala je Lucija Revillot nebrojeno puta pripovijediti, kako je ozdravila. Svi su hodočasnici slavili dobru nebesku Majku i Kraljicu, koja je tako milosrdna ljudima. A. A.

SIN ZASTIDIO MAJKU.

Nedavno je u Talijanskom gradu Pesaro dječak od 10 godina primio prvu sv. pričest. Bio je pri tom vrlo pobožan. Poslijepodne ode sva obitelj u kazalište. Kod predstave nije bilo sve u redu; čulo se i nepristojnih riječi. Dječak će odjednom:

»Majko! tu ne mogu ostati«. Iza tih riječi odmah ode. A majka? Nju je bilo stid otici. Poslije je pripovjedala prijateljicama:

»Kako mi je bilo pri duši iza odlaska moga nevinog djeteta! Njegove su mi riječi zvučile u ušima kao glas Božji. Ipak se nijesam usudila, da odem s njime iz kazališta. Stidjela sam se i mislila, što će kazati ljudi. Bolje bi bilo, da sam poslušala sina, nego svoj ludi obzir. Ta ne će me iza smrti suditi ljudi, nego Bog«.

PAPA JE VRHOVNI POGLAVAR CIJELE CRKVE.

Došao neki dan k meni onako na razgovor stari moj znanac, recimo, da se zove Ivo. Nekoć se on sabljom passao, pa kako je bio valjan i bistre pameti, prišilo mu nekoliko bijelih zvijezda na carsku bluzu. Odslužio on svoje tri godinice, te onda bude primljen u žandare; a kad je i tu namirio vrijeme, dobi svoju poštenu zasluženu penziju. Meni je drago s njim se zavesti u razgovor, a njemu čuti štograd o svetoj vjeri. Ja ču ovdje ispisati, što smo nas dvojica raspredali: mislim, ne će mu to biti krivo, jer što sam njemu kazivao, moglo bi koristiti mnogim Glasnikovim prijateljima.

Govorili smo dakako o vremenu, pa o fašistima, kojima se hoće zadjevica, a onda se Ivo počeše za uhom pa reče:

— Nešto bih vam, Oče, kazao, ama stid me je.

— Samo reci, ne boj se, osokolim ja njega.

— Prepirao sam se jučer sa susjedom, lutoranske jevjere: on veli, poglavar je Crkve Gospodin Isus Krist, a ja kažem, jok, poglavar je Crkve sveti Otac Papa. Sve me je nekud strah, da nisam pravo rekao.

— Evo moj Ivo, i pravo si rekao i krivo si rekao.

— Kako to može da bude? čudi se on.

— Evo ovako: vidljivi je poglavar Crkve sveti Otac Papa, a nevidljivi je poglavar Crkve naš Spasitelj Isus Krist: On je Crkvu osnovao, da po Crkvi spasi ljude za život vječni; On je slavan uzašao na nebo, no sám je za sebe kazao apostolima: »Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta« (Mat. 28, 20). Isus je sada sa svojom Crkvom nevidljiv doduše smrtnom oku, no On ipak djeluje u svojoj Crkvi, daje joj život, On ju drži, vodi, krije i posvećuje svojom Žrtvom i svojim sakramentima; a da On Crkve ne drži i ne čuva, ljudi bi je već davno raskopali i uništili. Vidiš li dakle, Ivo, da je Gospodin Isus Krist poglavar Crkve?

Vidim, a vidim i to, kako malo poznam našu lijepu katoličku vjeru.

— Zato čitaj u Glasniku, što se piše o Crkvi. No imao si pravo, kad si rekao, da je sveti Otac Papa poglavar Crkve: Papa je po naredenju Gospodina i Spasitelja Isusa Krista vidljivi poglavar. A šta bi ti rekao lutoranu, da ti kaže ovako: Dosta je Crkvi nevidljivi poglavar, Isus Krist, ona ne treba vidljivog poglavara.

Moj se Ivo zamisli i onda odgovori:

— Ja bih mu rekao ovo: Mi smo ljudi pa trebamo nekoga, koji će nas učiti i voditi, a ako ga ne vidimo, kako da ga slušamo?

— Živ bio, moj Ivo! Dobro si odgovorio. Kad kralj šalje vojsku da brani domovinu, onda joj da vojskovodu, vrhovnoga poglavara, koga moraju slušati svi generali i ostali vojnici. Kad ne bi bilo jednog vrhovnog vojskovode, svaki bi general i svaki vojnik vukao na svoju stranu, a onda bi ih neprijatelji lako potukli. Tako je i Isus dao Crkvi jednoga vrhovnog poglavara na zemlji: to je sveti Otac Papa.

— Molim vas, recite mi, zašto se sv. Otac zove rimski biskup?

— Zove se biskup zato, jer ima biskupiju iliti diecezu kao i drugi biskupi, no mjesto Pape upravlja tom biskupijom njegov zamjenik ili prema latinskom vikar (vicarius). Papa je biskup rimski, jer je u Rimu stolovao (25 godina) prvi Papa, sveti apostol Petar, i u Rimu umro. Papa je naslijednik svetoga Petra. U Rimu je dakle vrhovni poglavar Crkve, Rim je prijestolni grad katoličke Crkve, središte vjere i jedinstva, i jer će Crkva trajati do konca svijeta, zato se zove Rim vječni grad. Rim čuva naše najveće svetinje, pa je i s ovog razloga pravom katoliku nada sve drag i svet.

— Sad razumijem, zašto neki lukavci toliko viču i psuju Rim: kad ne smiju otvoreno psovati katoličku vjeru, onda psuju Rim, a nas katolike zovu Rimljanim.

— Jest, tako rade dušmani katoličke Crkve, podmuklo, da se tko ne dosjeti...

— Čitam u novinama, da se fašisti kostruše na svetog Oca Papu, pak me je strah, da ga ne protjeraju iz Rima. Bi li onda Papa ostao rimski biskup?

Dakako, Papa bi bio rimski biskup, makar stolovao i drugdje. Tako je bilo neko vrijeme u četrnaestom stoljeću (od godine 1309. do 1377.), kad su Pape stolovali u franceskom gradu Avignonu.

— A koliko je dosad bilo Papa? upitat će Ivo.

— Bila su dvjesta šezdeset i dva (262). A daj da sada ja tebe upitam: Znaš li ti, kako je ime današnjem svetom Ocu Papi?

— Kako ne bih znao, — lecne se Ivo kô malo uvrijeden. Danas vlada Crkvom sveti Otac Pijo.

— Ama koji Pijo? Ta bilo ih je više nego jedan, opet ču ja.

Sad se moj Ivo nade u neprelici.

— Ništa, ništa, evo ja ču ti kazati: danas slavno stoluje na Petrovoj stolici Pijo XI. (jedanaesti). Sve se bojim, da ni tvoja Mara ni djeca ne znadu, kako je ime današnjega svetog Oca. Ako

je tako, lijepo ih pouči, nek znadu ime Namjesnika Isusova na zemlji. — Ja bih ti rado još nešto protumačio o Papi, no bojim se, da ti ne dodijam.

— Ne ćete mi dodijati, Oče; ja vas pače molim, da me po-učite, i sâm viđim, da malo znam.

— Svetom Petru, prvome Papi, dao je vrhovnu vlast nad cijelom Crkvom sâm Gospodin Isus Krist. Petru je Spasitelj promjenio ime, kad mu kazao: »Ti si Petar, i na toj stijeni sazidat ću Crkvu svoju, i vrata ju pakle na ne će nadvladati. I tebi ću dati ključe kraljevstva nebeskoga, pa štogod svežeš na zemlji, bit će svezano i na nebesima, i štoga razriješiš na zemlji, bit će razriješeno i na nebesima«. (Mat. 16, 18, 19). Eto sv. Petar je vidljivi temelj Crkve, a to znači, da on ima vrhovnu vlast, i ovoj se vlasti moraju pokoravati svi bez razlike, bili oni ibskupi ili svećenici ili vjernici. Ta vrhovna vlast prelazila je od Petra na njegove naslijednike na rimskoj biskupskoj stolici, na Pape, i tako je došla i na današnjeg svetog Oca, i dalje će prelaziti sve do svršetka svijeta. I još čuj ovo: Biskupi smiju vršiti biskupsku vlast i svećenici svećeničku vlast samo dok su skupa s Papom; kad se koji biskup ili svećenik odmetne od Pape, isti čas gubi on pravo da vrši svoju vlast. Tko se odcijepi od Pape, taj se odcijepi od katoličke Crkve i nije više katolik, on je odsječena grana, koja se neko vrijeme zeleni, no pomalo vene i vene, dok se napokon osuši. Gledaj oko sebe pa ćeš vidjeti, da je ovako. — Nego danas nek je ovo dosta; drugi ću ti put još koješta reći o svetom Ocu Papi, ako te bude volja slušati. Sad nam se je rastati, jer moram k bolesniku.

— Baš vam hvala, Oče, samo mi je žao, što svega toga nisam prije znao, no bolje ikad nego nikad. Miroslav Vanino D. L.

Š T A M P A .

Opaka je štampa osiliła
Na svetinje naše udarila.
Pogrdjuje našu vjeru svetu
I sramoti Hrvate po svijetu.
Piše, da se bori za pravicu,
A sve siće kukolj med pšenicu.
Otaj kukolj bezvjersko je sjeme,
Koje truje hrvatsko nam pleme.
Brate dragi, nemoj vjerovati,
Nemoj mi se zlom štampom trovatи
Takav kukolj u vatri sažeži
I daleko od te zmije bježi.

Čuvaj vjeru, Boga dragog slavi,
Živi, radi ko kršćanin pravi.
Citat štampu, što poštено piše,
Koja duhom katoličkim diše.
Zlo u ruhu pristalu se širi,
Koža lijepa, al vuk iz nje viri.
Bože daj, da lažu raskrinkamo,
Da bezvjersku štampu nadvladamo,
I posvuda rašrimo štivo.
Koje za Te borit će se živo.
Kriva štampo, ne bilo ti traga,
U Hrvatskoj neka Isus vladal!

P. R.

ČUDO NA ZAGOVAR SV. IGNACIJA.

Piše brat ozdravljenice.

U jednoj od novih njemačkih naseobina u brazilskoj državi Rio Grande do Sul živjela je porodica Lenz; njezini predi iselili su se g. 1818. iz pokrajine Trier u Njemačkoj. Od trinaestoro djece izabraše redovnički stalež 3 brata i 4 sestre. Marija, najstarija sestra, ima da zahvali svoje čudovito ozdravljenje sv. Ignaciјu. Ona se rodila 1881. a stupila je u red Klarisa u 19. godini.

Sv. Ignacije Lojolski ostavlja vojnički stalež: odijelo je zamijenio s prosjakom, mač stavlja pred kip Majke Božje u svetištu Monserratu. Ali ona sama ne htjede da ostane bez tih za nju zadnjih, kako je mislila, duhovnih vježba. Radi velikog i neprestanog gubitka krvi veoma oslabi i već očekivaše smrt. Tad vidje u snu po treći put sv. Ignacija, koji je ukori veleći: »Nisi još ozdravila, jer se premalo pouzdaješ«. Od tada uze ona mopliti s dvostrukom revnosti. Da pokaže da se potpunoma uzda u svečev zagovor, ostavi sve ljekarije i stade se služiti samo vodom sv. Ignacija.

Pustimo da govori sam liječnik. Evo od riječi do riječi njegove izjave, prevedene s portugalskoga jezika: Časna sestra Kolumba, Klarisa iz samostana sv. Duha u gradu Bagé, bolovala

Još od 1902. trpjela je Marija, koja se sad zove sestra Kolumba, sad veće sad manje boli u prsima. Kasnije se pokazalo, da je to bio znak rak-rane. Pred 6 godina pokaza se na prsima čir, koji se nakon duljeg liječenja zatvori. Na 27. listopada 1925. provali se čir iznova. Rana na lijevoj strani prsa bila je velika, često je krvarila i uzrokovala sestri nepodnosive boli. S. Kolumba preporuči se sv. Ignaciјu i obavi njemu na čast više devetnica. Vodu blagoslovljenu u čast sv. Ignacija miješala je u ljekarie, kojima se liječila. No ne bi nikakove polakšice, naprotiv joj se stade lijeva ruka sve više kočiti. U to vrijeme vidje dvaput u snu sv. Ignaciјa, koji ju poticava, da se čvrsto uzda.

U siječnju 1927. trebala je sestra Kolumba po redovničkom običaju obaviti godišnje duhovne vježbe. Sestra poglavarica namisli je osloboditi od te dužnosti, videći da je sestra za to preslaba. Ali ona sama ne htjede da ostane bez tih za nju zadnjih, kako je mislila, duhovnih vježba. Radi velikog i neprestanog gubitka krvi veoma oslabi i već očekivaše smrt. Tad vidje u snu po treći put sv. Ignacija, koji je ukori veleći: »Nisi još ozdravila, jer se premalo pouzdaješ«. Od tada uze ona mopliti s dvostrukom revnosti. Da pokaže da se potpunoma uzda u svečev zagovor,

je od čira na prsima. Oko sredine mjeseca studenog bio sam pozvan, da je liječim. Pošto sam je pregledao, pronađem, da se radi o čiru čudnovatog karaktera. Pred 5 godina imala je čir sličan ovome, a taj se je liječenjem zatvorio. No pred 14—15 mjeseci otvor se opet i pokaza se odmah očito čir vrste fagedenismusa. Rana je zahvatila čitavu lijevu stranu prsa. Nepravilna oblika, tu i tamo kao da se nije dalje širila, dok je drugdje neopazice išla dalje izjednačujući se nekako s ostalom kožom. Nanajširim mjestima imala je 11—15 cm. Čir se je jednako gnojio i krvario. Upotrebio sam sva sredstva, koja sam mogao, ali sve utaman. Napokon pokušam s radioterapijom, ali nakon nekoliko pokušaja, poraste čir još više uzrokujući nesnosne boli. Zato ostavim liječenje radioterapijom i nastavim samo ljekovima.

Na 24. siječnja 1927. započeše u samostanu zajedničke duh. vježbe u kojima je bila i sestra Kolumba. U utorak 25. siječnja poslije podne opet počne rana krvariti. U noći joj boli tako porastoše, da bolesnica nije cijelu noć ni oka stisnula. Živčevje u ramenu oboli, a ruka nateće. U srijedu 26. dode bolesnica k časnoj majci, da je obavijesti o svom stanju. Kad je ova čula, šta je sve sestra pretrpjela savjetova joj, da se odmori, i odluci da će je poradi bolesti oslobođiti duh. vježba. Sestra nešto malo založi, zatim htjede ranu nanovo previti, ne bi li malo ublažila bol. Ukloni stoga zavoje i pamuk, a na ranu stavi rubac nakvašen s vodom blagoslovljenom u čast sv. Ignacija. To bijaše u 1 sat poslijepodne. Izmučena i onemogla od velikih bolova legne u postelju i zaspri. Oko dva sata probudi se i ustane. Osjeti da joj je posve dobro. Otekline na ruci nije više bilo a rana je nije bolila. Od uzbudnja ne usudi se sama pogledati, šta se dogodilo. nego zovne sestruru bolničarku Gregoriju i rekne joj, kako se dobro osjeća. S. Gregorija ukloni rupčić i ugleda na prsima brazgotinu, koja je već bila potpuno pokrivena tankom kožicom. S. Kolumba bijaše izlijječena. Sjutradan zovnuše me da je pregledam. Ispričaše mi, šta se je dogodilo. Na mjestu, gdje je čir bio, nađem, da je sve potpuno zaraslo. Kako je događaj bio posve izvanredan, i ako ne radi toga, da je sestra ozdravila, već što se sve tako naglo dogodilo, pozovem svoga cijenjenog prijatelja dr. Ernesta Medici, da pregleda ozdravljenicu. I on ustanovi, da je rana potpuno zarasla, i dometnu da je nemoguće, da bi taj čir, kojega su se zarasli tragovi još jasno vidjeli, u jednom satu bio potpuno iscjeljen, kako mu se reklo. Upravo to iscjeljenje u času, koga moj prijatelj dr. M. nije htio nikako dopustiti, dokazom je, da ono potječe od vrhunaravne moći. Ja sam sestruru video, liječnički pregledao, bez uspjeha liječio i pače morao vidjeti, kako se čir sve više širi i dublje prodire, a sada nalazim potpuno osušenu zaraslinu, koja ne zadaje nikakove boli i ima potpuno uspostavljene krvne žilice. Ja ponavljam još jednom, moram oprovrgnuti sud prijatelja dra Medici. Meni je ovaj događaj novi dokaz svemoći i dobrote Božje, ja vidim u njemu djelovanje Njegove ruke. Tim

više, što dr. Medici uporno tvrdi da se čir ili druga rana koje mu drago naravi i veličine, može iscijeliti samo u nekom određenom vremenu, t. j. koliko ga treba, da se bolesni dijelovi obnove, drugim riječima da iscijeljenje biva *uvijek polako*. Ja kao liječnik znam i onu: U naravi nema skokova. Znam isto tako, da za ovo nije dovoljna klinika, da je tu preslabta terapeutika, da je nemoćna narav za djelo ovakove vrste. Sam događaj, koji se zbio između 1 i 2 sata poslije podne, očevidan je, a jer se iscijeljenje dogodilo u tako malo vremena, tako naglo, tvrdim, da se nije moglo dogoditi naravnim putem. Ponizna kći sv. Franje je zdrava i hvali Boga svojim radom u samostanu.

Ne govorim ja ovdje o događaju samo mogućem nego istinom. A ovo izjavljujem samo stoga, da našemu Gospodinu Bogu iskažem čast i Njemu samo svu hvalu i slavu dadem, koji me htio učiniti svjedokom neobičnoga ozdravljenja, što se dogodilo upotrebom vode blagoslovljene u čast sv. Ignacija.

Bagé 8. veljače, 1927. Dr. Agostinko. — Prev. Fr. Jović.

Z A V J E T.

O Isuse mili, već je dosta dana,
Da zavjetom Tebi ja sam obvezana,
Osim Tebe nikog da ljubiti ne ču,
Za Te samo živjet, za Te i umrijet ču.

Andeosku hranu pošto primih mlada,
Andeosku krepost zavjetovah tada:
Osim Tebe nikog ja ljubiti ne ču,
Za Te samo živjet, za Te i umrijet ču.

Daj da vjerno držim, što obećah Tebi,
I što jednom rekoh, da porekla ne bih:
Osim Tebe nikog ja ljubiti ne ču,
Za Te samo živjet, za Te i umrijet ču.

Uz Tvoju ču pomoći do posljednjeg daha
Kao srčan vojnik borit se bez straha,
Osim Tebe nikog nikad ljubit ne ču,
Za Te samo živjet, za Te i umrijet ču.

Ana B.

SVETI ALOJZIJE GONZAGA. Njegov život priredio je nekad naš veliki † biskup Dr. Josip Lang. Iza životopisa nalazi se 6 nedjeljna pobožnost, izatoga molitve i pjesme Sv. Alojziju u čast. Ova knjiga imtde 7 slika sa 320 strana. Broširana stoji D. 15. — u crno platno uvezana D. 20. —

ZVANJE.

Kad Bog zove u koji stalež, treba da se pozvani odazove. Služiti Bogu znači kraljevati, kako to vele sveti Oci. Neki počnu služiti nebeskomu Kralju s velikim oduševljenjem, ali im pomalo ohladi sveti žar, jer ih jače privlači grijeh. Neće da se bore proti požudama, „već radije popuštaju nagonu, slušaju zavodljivu riječ zlih prijatelja, otkrivaju tajne života u opakom štivu. Srce im leti za neobuzdanom slobodom, budi u njima uvjerenje, da nemaju zvanja. Ipak ih savjest kori, da su skrenuli s pravog puta. No grižnju savesti prigušuju zablude. Ne ustaju duhovnim oružjem protiv svojih strasti, da ih stišaju, da se čuje glas Božji, već kao da se vesele, što su pobijedili u sebi uzvišeni poziv i što mogu reći: Izgubio sam zvanje...

»Žetva je velika, a poslenika malo.«

Sebična rodbina kao da vidi u takvu mladom »pobjedniku« zoru svoje sreće. Uvjeravaju ga, da je skinuo s leđa veliko breme; pobožno tvrde, da se je oslobođio velike odgovornosti pred Bogom, što ne će da bude svećenikom. Eto, negda su roditelji željeli, da im se koje dijete posveti Bogu, danas ih odvraćaju i stavljaju im razne zapreke.

Zvanje za duhovni stalež dragocjeno je blago i brižno ga treba čuvati, da ga neprijatelj duše ne otme. Bog daje i potrebitu milost, da se očuva zvanje. Svak ima, da se sam njome posluži, jer Bog nikoga ne sili. Treba se čuvati od pogibelji, tko se ne čuva, nastradat će. Mnogi se je pokajao, što se nije odazvao

Božjem glasu, A neki su i nesretno svršili. Mladi jedan bogoslov ostavio sjemenište i pošao da uči drugu struku na sveučilištu. Iza svršenih nauka nije bio zadovoljan sa službom. Oženio se bogato, dao se na trgovinu. No čega se god lačao, sve mu je slabo uspijevalo. To je na nj tako djelovalo, da je napokon umro u ludnici. Djeca mu se razišla po svijetu, ni njih nije sreća pratila. Kuća im i imanje padoše u ruke vjerovnika.

Neki dak nije mario, da se odazove Božjem pozivu. Odveć se ponosio ljepotom svoga tijela i zakopao nevinost duše. Oženio se, i želio da udobno živi. Više je trošio, nego dobivao. Kad je ispraznio ne samo svoju nego i jednu tudu blagajnu, ode daleko od grada na groblje i tu se ustrijeli.

Ivan je bio prvi u razredu. drugovi se divili njegovoj bistroj pameti, a on ponoseći se tim, otudivao se Božjem pozivu. Ohlost ga poticala, da odabere drugi stalež a ne svećenički, jer će drugdje bolje pokazati, što sve može njegova mudra glava. Ostavio sjemenište. U svijetu nije ni s čim bio zadovoljan, sve mu je bilo premaleno. Međutim se iskvario, i obolio od toga. Zadnja služba, koju je vršio, bila mu je vrlo teška: kao pometač ulica u gradu Miljanu preseli se u božnicu. Njegov bivši profesor — svećenik — pohادао bolesnike, taj je dao i njemu posljednju utjehu. Ivan je sam priznao, da ga je Bog kaznio, što je profućkao sveto zvanje.

Dobri roditelji drže se za sretne, kad imaju sina svećenika.

Kršćanski narod želi biti kod mlade mise i primiti mlado-misnikov blagoslov. Tom se prilikom iskazuje osobita čast mlado-misniku i njegovim roditeljima.

Josip Tovini, talijanski odvjetnik i uzoran katolik, koji se nije stadio, da javno ispovijeda vjeru, otpriat će svoga sina u samostan. Učitelju novaka reče: »Veoma sam veseo, što se moj sin odlučio, da se posveti Bogu. Sretan sam, što sam to doživio«. Sin mu je umro u indijskim misijama, a cijelu je obitelj pratio osobiti Božji blagoslov. Kad se je kapelan Josip Sarto, kasniji papa Pijo X. dovinuo časti mletačkoga patrijarke, htjede jednom razveseliti svoju majku. Znao je, da nije nikada vidjela, niti će kad vidjeti mletačkoga patrijarha. Stoga on jednoga dana spremi u putni kovčeg svećano odijelo što ga je kao patrijarha imao, te će ravno u Rijese, svoje rodno mjesto. Majka je bila sama u svojoj sobi. On se obuće kao patrijarha i uđe k njoj. Iznenadena starica poljubi patrijarhin prsten pak će kroz suze: »Hvala dragomu Bogu, da sam to doživjela!« Zahvalni sin zagrljavi majku.

Lijepo opominje sv. Pavao: »Duga ne gasite«. Sol. 5, 19. Neka se roditelji ne protive svetomu zvanju svoje djece. Neka ih ne kušaju izlažujući ih pogibelji grijeha. Mladež ne će gasiti ovaj sveti žar, već će ga dalje raspirivati, ako bude molila i čuvala čisto srce. Na raskrižju života valja da ona čvrsto upre pogled u Isusa, pastira duša, koji želi da je privuče posve k sebi.

S. Dragičević D. I.

MALI KRIŽARI

MALA TEREZIJA U PRAZNICIMA.

Što tu radiš, cvjetiću,
Samecat uru mnogu?
— U zastor se sakrivam,
Da misliti mogu.

Kakve misli niču ti
U dušici bijeloj?
— Ja mislim o Isusu
I vječnosti cijeloj.

I još, kako život naš
Tu na zemlji leti,
Kako ćemo domala
Svi do jednog mrijeti.

KAD JOJ NE GOVORIŠ TI, GOVORIT ĆU JA...«

»Zašto držiš kod sebe kip Majke Božje, kad je ne ljubiš?« upita mala Janja svoga strica Marka, staroga gospodina, koji je skupljao svakakve stare umjetnine. »Zašto je držiš medu starinama, kad bi je mogao imati u svojoj sobi i pred njom se moliti?« — Samo djeca mole Boga, reče stric, kad narasteš, i ti ćeš zaboraviti molitvu.

»O ne, striče«, odvrati mala. »Moja majka kaže, da treba svaki dan moliti i da se molitva ne smije nikad zanemariti... A ti, ti ne moliš ništa?«

— Ne.

Mala ušuti, začudeno pogleda strica i počne plakati. »Moj striče, ako se nikada Bogu ne moliš, ti ćeš u pakao. Da, stalno u

pakao, tako nam je govorio gospodin župnik. Treba biti vjeran dragomu Bogu ustrajati u dobru do smrti. Onda će nas dobiti Isus uvesti u lijepi raj. Da, striče, nastavi mala, koja se upravo spremala na prvu sv. pričest, možda ti i nisi primio prvu sv. pričest?«

— Šuti, ljutito će stric, šuti!

»Hoću da ti sve kažem... Je l' da ti ne želiš u pakao? To bi za te bilo jako zlo, a mene bi veoma žalostilo. Možda ti nisi imao majke, koja bi te učila sklapati ruke i moliti Boga?«

Starac se zamislio. Prostodušnost male Janje dozivala mu u pamet djetinjsko doba, savjete njegove kreposne majke, dobre primjere, što ih je vidio u svojoj obitelji. No ipak htjede pokazati, da sve to na nj ne djeluje, pa kao da je zaista rasrđen vikne oštros: — Već je kasno, idi spavati i ne dosaduj mi budalaštinama!

»Idem, idem dragi striče. Ali daj mi kip Majke Božje. Kad joj ti ne govorиш, govorit će joj ja.« Stric otvori ormar i pruži joj mali kip. — Samo idi, promrmlja i spavaj do sutra.

Te večeri nije starac mogao da usne, vraćale mu se u pamet riječi male Janje i uspomene iz djetinjstva. Najednom kao da se je nečemu domislio, reče u sebi: — Dijete je radi mene plakalo... možda je bolesno? Već svi spavaju... idem da je sam vidim. I uze svjeću, došlju se do Janjine sobe i otvoru je. Pogleda i stade dirnut na vratima. Na stolu, zastrtu bijelim platnom, nalazio se Gospin kip među dvije goruće svijeće. Janja klečala pred tim svojim oltarom, na sklopljene ručice naslonila glavu: andelak je zaspao. Stric je polako diže i položi je u krevet. Dijete se časom prene oda sna i nastavi svoju molitvu: »Sveta Djevice, molim te za obraćenje svoga strica, koga mnogo ljubim. Vruće te prosim u ime Oca i Sina i Duha Svetoga... i opet usnu. »Amen« doda stric sa suzom u oku i pokri malu sinovku.

Molitva je male Janje došla do prijestolja Nebeske Kraljice i srce je strica Marka bilo predobiveno. Povratio se je k vjeri svoje mladosti, opet je na Janjinu radost molio, išao s njom u crkvu i primao svede sakramente...

Djeco, molite za svoje roditelje i rođake. Molite za obraćenje nevoljnih grješnika. Vaše molitve primaju sveti anđeli, nose ih Kraljici nebeskoj, a ona ih sluša i dobiva sve što hoće od Božanskog Srca Isusova.

S. Dragičević D. L.

ČUDO SV. TEREZIJE OD MALOG ISUSA.

U Preštenicama u južnoj Českoj dogodilo se 21. veljače ove godine nenadano ozdravljenje, koje se ne može naravski protumačiti. Franjo Koutnik, sin jednog zakupnika, bolovao je od g. 1921, otkada je naime počeo pohadati gradansku školu u Milevskom.

On je sada u 20. godini. U početku je bolovao od bubrega, želuca, zatim od mjejhura; ležao je u bolnici u Milevskom, okružja Pisek. Istražio ga je Rentgenovim zrakama profesor Thomayer u Pragu, pa i neki specijalisti za nutarnje bolesti. Liječenje je ostalo bez uspjeha. Boli su rasle. U hrptenjači se pojavila crvotoč i tako napredovala, da ga je majka morala dizati i prenositi, dok mu je pravila postelju. Zadnje godine 1927. nije jeo, nego je uzimao malo mljeka s čokoladom, k tome je imao napadaje vrućice i grčeve u nogama. Prve sedmice 1928. nije jadnik mogao ništa jesti; boli su bile nesnosne.

Mladić je bio pobožan od rane mladosti. Majka ga je hrabriла vjerskim utjehama i govorila mu o sv. Tereziji od Malog Isusa. U noći 21. veljače začudiše se brižni roditelji, kada ga nadoše izvan postelje, iz koje se nije mogao sam zadnjih mjeseci ni pridići. Mladić reče da je u 2 sata noću ugledao sv. Tereziju i da mu je ona rekla: »Digni se, hodaj, nemoj ništa jesti, dok se ne pričestiš i ozdravit ćeš«. I zaista na Čistu srijedu primi on sv. pričest i iza molitve uze nešto hrane. Jeo je bez poteškoće. Mladić je potpuno ozdravio. On je doduše još vazda mršav, ali ne čuti više nikakove boli, hoda i radi. Više ga je liječnika pregledalo i svi su priznali njegovo ozdravljenje.

Ipak se našao socijalistički list, koji je napisao, da je Koutník ozdravio s pomoću sugestije. Na to je Dr. Hynek iz Praga, specijalista u nevrologiji, 1. ožujka temeljito pregledao ozdravljenika, pa je odmah dao izjavu u praškim novinama »Lidove Listy« i Prager Presse, da se ovo ozdravljenje ne može protumačiti ni s pomoću hysterije niti autosugestije, nego da se radi o ozdravljenju, kojega liječnička znanost ne može da razjasni. Mladić će doći u Prag, da ga slobodno pregledaju i drugi sveučilišni profesori.

A. A.

OPLEMENUJMO RUZE!

U vrtu sam imao mnogo divljih ruža. Tako su se raširile, te sam se bojao, da će mi zagušiti sve ostalo cvijeće. Stoga se jednoga lipanskog dana odvažim, uzmem škare i nemilice isijecem mnogobrojne mladice i grane tako, da se vidjela tu i tamo tek po koja gola ružina šipčica. Uzmem zatim nožić, odrežem nekoliko pupova sa lijepo plemenite ruže i ucijepim sve na svoje okresane divljake. Iza dva, tri mjeseca već neke procvaše ucijepljenom ružom.

I naša je duša možda nalična na taj neuredni vrt. Možda su divlje strasti potjerale u našem srcu bujne grane, i možda je već opasnost da nam propane cijeli vrt — naše srce. Zar da mirno čekamo? Ne, već treba da se odvažimo i nemilosrdnim škarama porežemo sav drač i gole stabljike nakalamimo plemenitim pupovima ruže Presv. Srca, da i ruže našega srca procvjetaju Njegovim krepostima. Ali nam valja dalje obilaziti svoj vrt: ispitivati često

savjest, da vidimo, nije li opet potjerao koji pup strasti, pa ako ga nademo, otkinimo ga odmah savršenim pokajanjem, da ne uzima hranu mladim grančicama kreposti. Oplemenujmo divljače svoga srca divnim krepostima Isusovim, da nam srce postane slično Njegovu. »Isuse, blaga i ponizna Srca, učini srce moje po Srcu svojem!«

KAKO SVRŠUJU BOŽJI NEPRIJATELJI.

Kako im je na drugom svijetu, to oni znaju i osjećaju. No desnica svemoćnega Boga, protiv kojega su se bjesomučno dizali, udari ih obično još ovdje na zemlji, ponizi ih i pred živima. Možda bi vam stariji znali štogod pripovijedati o kojem takvom slučaju iz vašega kraja. Povijest svijeta pripovijeda nam pak to o više glasovitih progonitelja vjere Kristove. Okrutni Neron, koji je prvi od rimskih careva počeo mučiti kršćane, bio je svrgnut s prijestolja i zaklan. Car Dikolecijan je pred smrt poludio. Car Julijan odmetnik pogoden strelicom u grlo morao je u cvijetu mladosti da ostavi zemlju. Mrzitelj Krista francuski zloglasni pisac Volter umirao je tako očajnički, da je groza hvatala sve, koji su ga gledali na smrtnoj postelji. Romanopisca Emila Zolu, koji je u svojim romanima vojeval protiv Boga i gotovo vazda crtao tek blato iz ljudskoga života, nadoše jedno jutro gdje leži mrtav uz postelju, a uza nj mrtav njegov pas.

Ima jedan veoma neobičan takav svršetak upravo u naše dane. Mislimo francuskoga bogomrsca, koji se zove René Viviani. Taj je 1906. pun oholosti povikao u jednom govoru u Parizu: »Mi smo ugasili zvijezde nebeske, i one se neće više nikad zapaliti...« Bog ima kad čekati i pustio je Vivianija, da kao ministar i ministarski predsjednik juriša na Krista i Crkvu punih 20 godina. No napokon je došla Božja subota i s njom plača. Viviani se hvastao, da je pogasio zvijezde nebeske, to jest istine vjere Kristove, a Bog najednom ugasiti sve njegove zvijezde: uze mu razum, pamćenje i onaj sjajni govornički dar, kojim je toliko puta zavodio narod. Jadni je ludak mogao sada tek da muca kojekakve riječi bez saveza. Otimaо je Boga iz srca male djece, sad je postao sam djetinjast. Glavni mu je posao za života bio pun mržnje protiv Crkve i svećenika. I gledajte čuda: u ludnici je gradio oltar i pred njim mrmljao molitve oponašajući svećenika, kako služi Misu! Htio je gasiti zvijezde, a sada je sate i sate tratio tim, da je užigao svjeće. Rekao je poput lucifera, da će se popeti na nebo, a eto umro je jadnom smrću pužući lud po zemlji... »Gasitelj zvijezda nebeskih kukavno je eto svršio, a zvijezde vjere Kristove sjaju u Francuskoj sve većim sjajem i tjeraju u laž bijednoga ludaka i njegovu vojsku.

Stojmo čvrsto uz Boga i Crkvu. Nek budu jaki neprijatelji Njegovi koliko im drago, Bog je jači. Prije ili kasnije spustit će se desnica pravde Njegove na glavu njihovu, da je smrvi.

† DR. IVAN MERZ.

Bilo je vrijeme, i ne tako davno, da si među hrvatskom školovanom gospodom svjetovne ruke mogao na prste prebrojiti one, koji su išli k sv. Misu, ispunjivali se, primali sv. pričest, ukratko, koji su živjeli po vjeri i javno pokazivali, da su katolici. Prije dvadesetak godina javi se kod nas novi naraštaj, koji pogazi lažni stid i neustrašivo razvija zastavu Isusa Krista. I katolička Hrvatska vidje opet među svojom djecom učitelja, profesora, sudaca, advokata, liječnika i drugih

obrazovanih ljudi svake vrste, gdje pobožno slušaju sv. Misu, primaju sakramente, žive kao katolici. Neke od prvaka tog katoličkog pokreta u Hrvatskoj pozva Bog k sebi u cvijetu mlađosti njihove, kao dra Ekerta, dra Rogulju, a najposlijе evo nedavno i dra Ivana Merza.

Plemeniti Danac, obraćenik Jørgensen, reče negdje, da tek oni ljudi rade pravo ljudski, koji u glavnim stvarima ne ostaju nigda u sredini, već idu do kraja; kad su kršćani, trude se iz svih sile, da budu potpuni, cijeli kršćani. Takav je bio naš pokojni dr. Merz i u tome mu je teško naći preanca u nas. Bio je mlad, ta navršio je tek 31. godinu, pa ipak je blistao u njemu kršćanski značaj, karakter, kao najfinije izbrušen dragi kamen. Bio je to katolik mislima, osjećajem, voljom, življenjem.

Svaki je dan razmišljao barem pola sata život Isusov, svaki dan slušao sv. Misu i primao sv. pričest, molio krunicu i čitao duhovno štivo. S tijelom je svojim bio oistar, često je na podu ili daski spavao, svetu čistoću kao zjenicu oka svoga čuvao. Provodeći tako gotovo redovnički život, htio je stupiti u Družbu Isusovu, no u duhovnim vježbama razabra, da se ima sav. žrtvovati za Božju stvar u svijetu, i on se doista potpuno žrtvovao.

Dr Merz ljubi svetu Crkvu Božju upravo nježnom, djetinjom i u isti mah viteškom, velikodušnom ljubavlju. Kad je u tuđini čuo za smrt biskupa Mahnića, zapisao je u svoj dnevnik: »Naš Mahniću, moli za nas! Moli se, da iz našega pokreta nikne što više snažnih ličnosti, koje će raditi samo za Presvetu Crkvu Katoličku«. Značajka je sviju svetaca, da su za Crkvu i Papu bili spremni poći i u muke i u smrt. Kako im je u tome sličan mili pokojnik! On revnuje svim silama, da se sluša riječ sv. Oca, da se sve radi pod vodstvom biskupa, u zajednići sa svećenstvom.

Za ovakav rad bio je dr. Merz spremjan kao malo tko. Svršivši pučku i srednju školu u Banjoj Luci, gdje se i rodio 16. XII. 1896., učio je više nauke u Beču i Parizu. Vrativši se kući pro- učavao je mladi učenjak najozbiljnije kršćansku filozofiju kroz

dvije godine. Bavio se zatim i bogoslovnim naucima, osobito je duboko zaronio u nauku o bogoslužju. Da vidi, što naročito u današnje dane traži Crkva od djece svoje, dao se na proučavanje svih poslanica, što su ih upravljali na katolički svijet najnoviji Pape od Pija IX. do Pija XI.

Ovako krasno pripravljen za javno djelovanje u katoličkom smjeru, uz posao, što ga je imao kao profesor francuske književnosti na nadbiskupskoj gimnaziji u Zagrebu, daje se svim žarom svoje mlađe duše na rad među omladinom i djeluje neumorno u predsjedništvu »Hrvatskog Orlovskega Saveza« od 1923. do svoje smrti. Njegovo nastojanje ide poglavito za tim da zadoji mlado Orlovstvo ljubavlju k Presvetom Sakramantu, da ga priveže što uže za Crkvu. U »Zlatnoj Knjizi« orlovskej prerađuje u tom pravcu neka poglavlja, trudi se, da Orlove zadahne pravim duhom negdašnjega viteškog vremena. Orlovstvo mu je bilo tako na srcu, da je za nj prikazao Bogu i žrtvu svoga mladog života nekoliko dana pred svoju smrt.

Ovakav izvanredni čovjek ne bi bio potpun, kad bi mu život tekao bez боли. Gospodin je svoga miljenika napajao iz duboka njezina kaleža. A ta je bol bila dobra. Bolujući od očiju bilježi 1921. u dnevnik, da mu je ta bol urodila plodom dubljega vjerskog življenja, ona mu je dala pravac za sav život. Za te bolesti zapisuje i ove retke: »Srce Isusovo, Tebi posvećujem život svoj; ako je na Tvoju slavu, da trpim i tako dodem k Tebi, nek bude volja Tvoja«. Zadnjih je godina neprestano poboljevao. Imao je upalu dušnika, vrata, plućnih vršaka, po-rebrice. Napokon je obolio od upale u čeljusnoj šupljini. Muka je morala biti velika, jer je tad zapisao: »Lako je svaki dan primati sv. pričest i gostiti se s Gospodinom. O kako je čovjeku trpko, kad mora da grize tvrdo drvo svetoga križa!« I pošao je u bolnicu na operaciju, ali odonud nije više izašao, već su iznijeli tijelo mladoga junačkog patnika, a duša je poletjela onamo, kud je sva čeznula — tamo »... gdje su Otac, Sin, Blažena Djevica, Apostoli, Mučenici, Andeli, Djevice...«

Dr. Ivan Merz je ljubio žarko Crkvu i njezine svećenike. Kako je nježno vraćala ta Majka svomu milom sinku! Koliki su se za nj molili, kolike se svete Mise za nj služile! Biskupi su mu pred smrt krasna pisma pisali, papin ga poslanik pohodio, sv. Otac mu brzjavno blagoslov poslao, biskupi su mu mrtvo tijelo do groba pratili. Uz njegove drage Orle i Orlice plakali su za njim i isti stari svećenici. Katolički Zagreb ga je dostoјno ispratio do posljednjeg počivališta. Mladi ponosni Orle željeznih krila i diamantnih očiju a golubinjega srca, primio Te sveti Orao Ivan Eviđelist, zagrlila Te cijela slavna Crkva, Majka Te Marija digla u naručje Krista Kralja našegal!

Milan Pavelić D. L

ZAHVALNICE

Zahvalnicu potpiši potpunim imenom i prezimenom, označi mjesto, gdje boraviš, i posljednju poštu, jer inače ne će ući u Glasnik. Ti svoje obećanje potpuno izvršuješ, ako pošalješ zahvalnicu uredništvu, a kad će je ono oglasiti i kako će to učiniti, to je njegova stvar. Dogadaje, o kojima govore zahvalnice, držimo dostoјnjima vjere, kna i svaku drugu stvar, za koju jamči pošten čovjek. Za štampanje zahvalnica ne plaća se ništa, darovi idu za širenje Glasnika.

UTOČIŠTE OBITELJL

Hrvatska. Moja obitelj vrlo je zadužena Bož. Srcu, jer nam je pomoglo u više navrata, a pogotovo sada pred par nedjelja. Imam 3 djevojčice. Srednja i najstarija obolile su teško od angine. Srednja još najteže. Imala je 40—41 stupanj vrućine kroz 9 dana, ništa nije mogla jesti, te konačne jedne noći u 1 sat smo joj izmolili i litanijske umirućib! U onoj tjeskobi, zavikah iza glasa: »Preslatko Srce spasi, vrati mi moje dijete javno će zahvaliti u Glasniku Tvome! Ja ču se popraviti i ne ču više griješiti, već Tebi biti na slavu! I zatim smo molili devetnicu Presv. Srcu. Dao sam odsiluziti sv. Misu i bolest je krenula na bolje. Danas moja dječica veselo skakuću po dvorištu. Jednoj je 8, drugoj je 6, a trećoj 5 godina. Najstarija je bila lane hodočasnica k Mariji Bistrici, a ove godine, ako ikako bude moguće idu obadviye Marica i Anka, a prvom zgodom ćemo i k Presvetom Srcu u Zagreb.

M. K.

MUŽ PREŠAO NA KATOLIČKU VJERU.

Zagreb. Cijeneći svoju svetu rimokatoličku vjeru žarko sam željela i Boga molila, da bi je prigrlio i moj suprug protestant. Pobožnošć k Majci Božjoj i zagovorom sv. Antuna postigla sam to prije 4 godine. Naš obiteljski život preporučivala sam uvijek Bož. Srcu i ono nas čuvalo i pomagalo. Sada me opet u važnoj stvari uslišalo po zagovoru sv. Terezije, kojoj sam molila devetnicu sa 24 »Slava Ocu«. Zahvalna za sve velike milosti šaljem D 20 za svećenički podmladak, 40 za misije. J. G.

BISKUP LANG SVOJOJ UČENICI

Slavonija. Više od pol godine rasla mi je kvrga na desnoj ruci u zglobu, gdje počinje šaka. U prošlim škol. praznicima počela me je i dobrano boliti. Pred rujan bila je bol već toliko, da mi i po noći nije dala mira. Počela škola, a ruka mi zadavala velike brige, jer 48mero djece u prvom razredu, pa nije šala svakomu pokazivati i vući ruku kod učenja u pisanju. Taj sam posao obavljala pomažući se s lijevom rukom. Jako me je bolilo. Sjetim se mojega dragoga učitelja pok. biskupa Langa i utečem se njemu, neka me zagovori kod Presv. Srca Isusova, da bi mi ruka prošla i ja mogla vršiti teško zvanje, pa obećam javno se zahvaliti u Glasniku Srca Isusova i sv. Josipa. Kad sam svršila prvu devetnicu nestalo je boli, samo je ostala kvrga, koja je prolazila malo po malo, a sada se još samo malo pozna, ali me ne boli baš ništa.

Već je par godina, a da ne znam razloga, bila jedna osoba na mene tako ljuta, kao da sam joj ne znam što učinila. Obratim se mojem dragomu učitelju i nakon kratkog vremena postade ta osoba prama meni tako blaga, kao da sam joj najmilija rodakinja. Dobri i dragi moj učitelju, najsrdačnije zahvaljujem na zagovoru i dalo Presv. Srce Isusovo, da što prije dođeš na sveti oltar!

T. R.

Zahvalnicu potpiši potpunim imenom i prezimenom, označi mjesto, gdje boraviš, i posljednju poštu, jer inače neće ući u Glasnik. Ti svoje obećanje potpuno izvršuješ, ako pošalješ zahvalnicu uredništvu, a kad će je ono oglasiti i kako će to učiniti, to je njegova stvar. Dogadaje, o kojima govore zahvalnice, držimo dostoјnim vjere, kao i svaku drugu stvar, za koju jamči pošten čovjek. Za štampanje zahvalnica ne plaća se ništa, darovi idu za širenje Glasnika.

UTOČIŠTE OBITELJLJ.

Hrvatska. Moja obitelj vrlo je zadužena Bož. Srcu, jer nam je pomogao u više navrata, a pogotovo sada pred par nedjelja. Imam 3 djevojčice. Srednja i najstarija obolile su teško od angine. Srednja još najteže. Imala je 40—41 stupanj vrućine kroz 9 dana, ništa nije mogla jesti, te konačne jedne noći u 1 sat smo joj izmolili i litanije umirućih! U onoj tjeskobi, zavikak iza glasa: »Preslatko Srce spasi, vrati mi moje dijete javno će zahvaliti u Glasniku Tvome! Ja će se popraviti i ne će više grijesiti, već Tebi biti na slavu! I zatim smo molili devetnicu Presv. Srcu. Dao sam odslužiti sv. Misu i bolest je krenula na bolje. Danas moja dječica veselo skakuću po dvorištu. Jednoj je 8, drugoj je 6, a trećoj 5 godina. Najstarija je bila lane hodočasnica k Mariji Bistrici, a ove godine, ako ikako bude moguće idu obadviye Marica i Anka, a prvom zgodom ćemo i k Presvetom Srcu u Zagreb.

M. K.

MUŽ PRESAO NA KATOLIČKU VJERU.

Zagreb. Cijeneći svoju svetu rimokatoličku vjeru žarko sam željela i Boga molila, da bi je priglio i moj suprug protestant. Pobožnošću k Majci Božjoj i zagovorom sv. Antuna postigla sam to prije 4 godine. Naš obiteljski život preporučivala sam uvijek Bož. Srcu i ono nas čuvalo i pomagalo. Sada me opet u važnoj stvari uslišalo po zagovoru sv. Terezije, kojoj sam molila devetnicu sa 24 »Slava Ocu«. Zahvalna za sve velike milosti šaljem D 20 za svećenički podmiadak, 40 za misije.

J. G.

BISKUP LANG SVOJOJ UČENICI.

Slavonija. Više od pol godine rasla mi je kvrga na desnoj ruci u zglobu, gdje počinje šaka. U prošlim škol. praznicima počela me je i dobrano boliti. Pred rujan bila je bol već toliko, da mi i po noći nije dala mira. Počela škola, a ruka mi zadavala velike brije, jer 48mero djece u prvom razredu, pa nije šala svakomu pokazivati i vući ruku kod učenja u pisanju. Taj sam posao obavljala pomažući se s lijevom rukom. Jako me je bolilo. Sjetim se mojega dragoga učitelja pok. biskupa Langa i utečem se njemu, neka me zagovori kod Presv. Srca Isusova, da bi mi ruka prošla i ja mogla vršiti teško zvanje, pa obećam javno se zahvaliti u Glasniku Srca Isusova i sv. Josipa. Kad sam svršila prvu devetnicu nestalo je boli, samo je ostala kvrga, koja je prolazila malo po malo, a sada se još samo malo pozna, ali me ne boli baš ništa.

Već je par godina, a da ne znam razloga, bila jedna osoba na mene tako ljuta, kao da sam joj ne znam što učinila. Obratim se mojem dragomu učitelju i nakon kratkog vremena postade ta osoba prama meni tako blaga, kao da sam joj najmilija rodakinja. Dobri i dragi moj učitelju, najsrdičnije zahvaljujem na zagovoru i dalo Presv. Srce Isusovo, da što prije dođeš na sveti oltar!

T. R.

JOSTE ZAHVALJUJU BOŽANSKOME SRCU:

Babina Greda AV Spasila me devetnica S. I. i S. M. — **Bački Monoštior** AP Moleći devetnicu S. I. ozdravilo mi dijete. — **Bakar** MC Presv. Srce i Žalosna Gospa vratili mi zdravlje. — **Baška** FZ Zagovorom Svetih i t bpa Langa ozdravilo mi Presv. Srce sestruru. — **Beničanci** PV Sretno porodića. — **Bistra** PM Bož. Srce pratiло me u naukama i ispitima. — **Brestaća** KK Sretno dovršila parnicu. — **Brodski Stupnik** JS Presv. Srce i sv. Josip pomogli obitelji. — **Busovača** IA Šaljem dar priznanja za davno primljenu milost. — **Cerić AGj** Sretno položio ispit. — **Čepin** JŠ Bož. Srce dalo mi milost ustrpljenja i jakosti pri operaciji. — **Čilipi** KN Dobrotom Presv. Srca ozdravila mi djeca. — **Čučerje** LjS Udiđelilo mi zdravlje. — **Delnice** JŽ primio više milosti i Šaljem dar 50 d. — **KŠ** Presv. Srcu, sv. Antu i sv. Tereziji hvala na uslušenju; darujem 30 d. — **Djakovo** JD Zagovorom sv. Terezije uslišalo me Presv. Srce za djecu. — **Dol** JA Prošla bol bez operacije. — **Dolci** KS Ozdravila joj nogu. — **Drenovci** LJ Zahvalan darujem za crkvu u Jerusalimu. — **Garešnica** ID Dobila mirovinu. — **Gerovac** MM Ozdravilo sina. — **Goričan** JM Riješio se bolesti. — **Gospić** AB Tjesnilo me i pomoglo u bolesti. — **Gračac** LL Hvala Bož. Liječniku, koji je ozdravio moje dijete. — **Gundinci** DV Zagovor sv. Ante kod Presv. Srca pomogao djetetu. — **Harkov** VC Obratilo Presv. Srce velikog grješnika. — **Hrašće** AC Obecavači javnu zahvalu, ispunilo mi Presv. Srce želju. — **Hrašćina** VT Opet se pridigla dva teška bolesnika. — **Hreljin** TB Preporukom Bl. Djevice i sv. Juriju uspijela operacija. — **Ivanec Kopr.** BD Presv. Srce dvaput pomoglo. — **Ivanska** JM U teškoj bolesti uslišana. — **Iž Veliki** AD Zahvalujem na primljenoj milosti i darujem 100 d. — **Jaklić** TS Bolest krenula na bolje. — **Kamenica** RH Ponovljena bolest sjeća me na propuštenu zahvalnost. — **Kapitol** RL Pouzdanjem u Presv. Srce vraća mi se zdravlje. — **Karlovac** SB Sv. Terezija i t bpa Lang pomogli mi u teškoj bolesti. — **DM** U raznim potrebnama često iškusila zaštitu Presv. Srca. — **MK** Spasilo me da mi niješu nogu odrezali. — **Kaštel Gomilica** PB Zaštitilo me Presv. Srce na sudu i u ženidbi. — **Krapina** DK Obecao, uz ostalo, u čast Presv. Srca paliti petkom svjetlo — i dobio željeno mjesto. — **Krasica** DG Zahvalan za dobivenu milost Šaljem 30 d. — **Kuželj** AO Zagovorom t bpa Langa uslišana molitva; dar za Dom 100 d. — **Ljubija** LM Zahvalna Bož. Srcu za primljeno preporuču se za buduće i daruje 100 d. — **Maribor** IC Primljen u željenu školu i ojačan protiv napasti. — **Marijančaci** JM Dar za raširenje vjere zahvalan za udijeljenu milost. — **Milna** BT Slava Presv. Srcu i sv. Ani za sretan brak i porodaj. — **Moravice** AC Primila više pomoći. — **Nova Ves** TJ Mnogo puta me uslušalo. — **Osijak** FS Sretno ozdravila. — **BF** Uslišana Šaljem 100 d. — **MP** Očuvana od zarazne bolesti i našla izgubljeno. — **Otočac** El U Ozdravilo mi supruga, dar 20 d. — **Otok** LT Riješilo ju živčane boli. — **DŠ** Zahvalna za primljeno daruje 20 d. — **Pivare** KN Neka se širi čest Bož. Srcu, koje je i meni milostivo bilo. — **Podgajci** TS Ozdravilo ju od teške bolesti; daruje 10 d. — **Poljanci** KS Pomogao Isus, kad nisu mogli liječnici. — **Polonja gor.** JK Moleći krunicu isprislo roditeljima pomoći; dar 20 d. — **SP** Čuvalo me Presv. Srce u bolesti i pogibli. — **Postire** FB Sina mi izbavio zagovor Svetih kod Bož. Srcu. — **Preko** JB Zahvalna daruje 14 d. — **Prelog** SR Hvala Isusu, koji bolesne liječi, slabe krijepti, žalosne tjeći. — **Privlaka** KC Devetnicom mi se triput ispunila prošnja. — **Pučišće** Obitelj D. Izvanrednu milost postigli velikom devetnicom. — **Rakitnica** JK Na mnogim ljenje ustrajalo. — **Rudnik** RM Postigla namještenje. — **Ruma** KT Na mnogim milostima zahvaljuje i nove proši. — **Samarica** GjR Uslišalo me Bož. Srcu. — **Samobor** KB Ojunačilo me S. I. da izvršim vjersku dužnost. — **BT** Hvali za dobivenu pomoć i preporuči se Presv. Srcu i dalje; dar 20 d. — **Sleme** TG Ozdravila djetetu nogu. — **Skoplje** VM Progonjena ipak dobila namještenje. — **DO** Zahvaljuje za mnoge milosti. — **Sombor** BF Slava Presv. Srcu, koje mi je posroglo u širenju slave njegove. — **Stara Gradiška** TR Zagovorom t bpa Langa ozdravila ruka i smirila se napetost. — **St Louis** Obitelj V Hvala Bož. Srcu. Bl. Gospa i našim svetim pomoćnicima na mnogo milosti, dar 1 dollar. — **St. Topolje** LM Primila pomoć u bolesti djeteta. — **St. Siankamen** KB Sv. gdje bilo i glada, a smrt im ne bi bila strašna kao nemam, već mila kao andeo.

Josip i † bp Lang pomogli mi u dvim bolestima. — **St. David III HT Smilovao** se Isus meni i mojoj kćeri. — **St. Joseph Mo Kl i Lj.** Izbavilo me iz neprilike i gubitka. — **Stupnik ŠŠ Utekla se** za zagovoru † bpa Langa i našla izgubljenu stvar. — **Subotica JP Postigao zvanje,** daruje 100 d. — **BS Oslobođilo me** grčeva i još u drugom pomoglo. — **Supetar MA Zahvalna za uslišenje** daruje 10 d. — **Suhopolje EV Primila razne milosti.** — **Sv. Ivan Zelina BC Ozdravilo** mi S. I oči. — **Šag RJ i M Zahvalne S. I.** daruju 20 d. — **SR Pomoglo** mi u bolesti noge. — **Šaptinovci SA Ustrajnom molitvom** rješilo ga S. I. trganja. — **Široki briješ HK Bož.** Srce pomoglo u teškim neprilikama. — **Tuzla MK Srce** Isusovo bilo mi u pomoći; dar 20 d. — **DL Pomogla Mala sv. Terezija.** — **Varaždin AK Zahvaljuje** za mnoge milosti i daruje 100 d. — **Vel. Paka MD** Davno ozdravilo majku, a nedavno dijetu. — **Vodinci VJ Zahvalna za primljeno moli za trajnu zaštitu.** — **Vranjic MJ Darujem iz zahvalnosti S. I.** 30 d. — **Vrbica MB Ojačilo** me u teškom porodu. — **MK Pomoglo S. L i zagovor sv.** Ante u gospodarstvu. — **Vrbovec AV Teška bolest prestala** zavjetom sv. Pričesti na svaki prvi petak. — **Vukovar IJ Srce Isusovo pomoglo;** darujem 100 d. — **Zagreb JG Presv.** Srce dalo mom suprugu milost prave vjere. — **SJ Prije i sada iskusio zaštitu Bož. Kralja obitelji.** — **MJ Za primljene milosti zahvaljuje sv. Anti.** — **FR Sretno uspjela operacija.** — **KD Srce Isusovo pomoglo** majci da opet vidi. — **FP Uslijena po zagovoru † bpa Langa i moli za njegovo proglašenje blaženim.** Isto tako zahvaljuju i prose: EK, TB., DC i JT, koja je bila njegova učenica u Zlataru, a sad joj vratio zdravlje. — **SNB Otac ozdravio od vrlo pogibeljne bolesti,** dok je sva obitelj žarko za njega molila. — **BS, MP, VK, MB i MD zahvaljuju Bož. Srcu za razne milosti.**

Pušča. U veljači i ožujku primilo je naše Društvo 70 sv. pričesti. Sa zadovoljstvom možemo javiti, da se Presv. Srce sve više štuje u našoj župi. To se napose opaža prvo petka, kad uz nas i više drugih osoba pristupa k stolu Gospodnjemu. Na dan sv. Valentina, koji se u nas osobito štuje, blagoslovio je veleč. Isusovac o. Müller njegov novi kip, a popodne primio je svečano 19 novih članica u Društvo. Uzdamo se u milost Bož. Srca i dobru volju članica, da će društvo sve više raditi za slavu Božju i napredak župe.

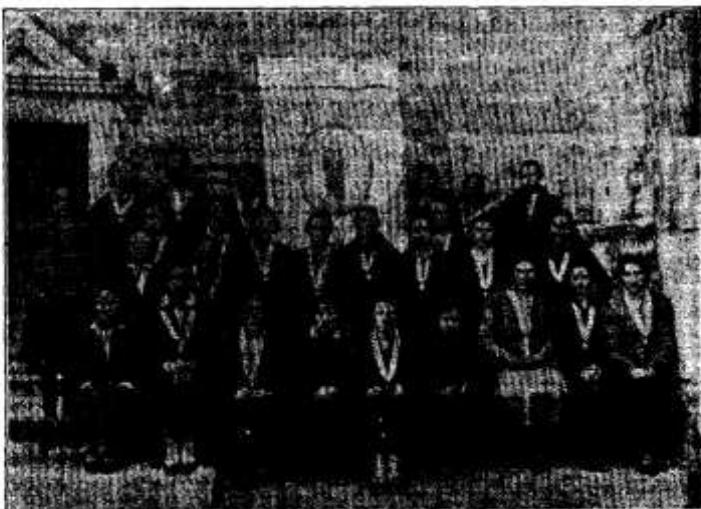
Milka Rebinec.

Varaždinske Toplice. Ovdje je g. 1897. osnovana »Bratovština Presveloga Srca«. Kako bratovština kao takva nema osobite organizacije, lako se zbude te jenja revnost članova. Zato je preč. g. župnik A. Zadravec uveo Apostolat molitve, da potakne prijašnje članove društva S. L i prikupi nove. Djekojo je već okupio vel. g. kapelan Dr. Kociper u odio Apostolata kao Djekojačko društvo i sad sve spremamo za svečani osnutak. One se revno okupljuju oko kipa Bož. Srca i vježbaju se, kako će kasnije raditi u društvu.

Trogir »Djekojačko društvo Srca Isusovac. Iako se odavna ne javisimo u Glasniku ipak radimo kao pčelice. Spas nam je duša pred očima, pak se žrtvujemo. Uz skromni naš rad znademo kaškada i manifestirati. Nedavno smo za to imali i prigodu. Marijivim sakupljanjem samih članica i požrtvovnim radom vode Don Frane Coce, katehete, nabavismo iz Vicence u Italiji prekrasnu zastavu, koja je bila svečano blagoslovljena. Pripravljale smo se za to tri dana duhovnim vježbama, što nam ih je održao mr. O. M. Rabadžija. Na dan mjesnog patrona sv. Ivana Trogirskog 14. XI. došao je kao svake

godine u naš grad presvj. biskup Dr. Bonefačić, koji nam je blagoslovio zastavu. Kumovale su vrijedne članice gđa Marija Liović i gđa Franje Zilić. Poslijje blagoslova sudjelovale smo sve u procesiji oko grada sa novom zastavom. Naše pjevačko društvo je pjevalo pod pontifikalnom sv. Misom. Radosne smo, što smo ispunile i tu želju, te imamo barjak, pod kojim ćemo se boriti za spasenje duša. Neka nas u tomu blagoslovni prev. Srce Isusovo. **Tajnica.**

Jelsa n Hvaru. »Družba Kćeri Marijinih« pod zaštitom Bezgrješne Djevice i sv. Janje djev. i mučenice u Jelsi (Dalmacija) utemeljena je 1912. Svrha joj je: Širiti pobožnost prama Bl. Dj. Mariji i očuvati članice od svjetovne pokvarenosti. Kroz ovo doba bilo je upisanih do 150 djevojaka iz svih stalaža. Od tih se do 50 udalo a 7 otišlo u vječnost. Zasluga je Družba i za širenje dobrog katoličkog štiva, kao i za ured crkve. Barjak je zajednički

Društvo Kćeri Marijinih u Jelsi na Hvaru.

dobavljen sa trećim Franjevačkim redom, i svečano blagoslovljen na Imakulatu 1921. Sada družba imade 25 članica »K. M.«, 8 kandidatice. Osobito sudjeluje Družba »K. M.« pri proslavi blagdana Presv. Srca Isusova. Mnoge članice provode cijeli mjesec lipanj u zajedničkim privatnim pobožnostima Presv. Srcu. — Dao Bog da nam Družba »K. M.« u ovo pokvareno doba urodi obiljem kreposti.

Pučišće. Na mjesечноj sastanku 13. XI. 1927. birala se nova uprava našega Društva. Biranje se obavljalo tajno ceduljama. Uprava je ostala skoro nepromjenjena. Društvo je primilo od mjeseca svibnja lanske godine 490 naknadnih sv. pričesti. Nekoliko je članica na žalost isključeno, a dvije su otišle da se posvete Bogu u samostanu. Svake druge nedjelje imamo sastanak, na kojem nas vlč. g. župnik potiče na kreposno življenje, daje nam dobrobit savjeta, do potrebe i opomena. Za mladi Uskra priredili smo malu zabavu s predstavom uz pripomoć gdice Marije Baturić, kojoj i ovdje najljepše zahvaljujemo. Molimo dragog Boga, da nam udijeli što više ljubavi k Presv. Srcu, koja će nam dati jakosti da što revnije ispunjamo pravila svoga Društva.

Vinka Galetović.

Pokupsko. Teško se dižemo u vjerskoj prosvjeti, a još teže u organiziranju rada. I sada eto, kad se htjedosmo okupiti i življe raditi, moramo prije javiti smrt nego uspjeh. Na Cvjetnicu sahranili smo uzornu našu učiteljicu gđu Mariju Markiš, rod. Tominović, koja se divno bila spremila za svoj učiteljski rad i s velikim ga uspjehom započela. Sposebna, poletna i požrtvovna dala se da organizira orlovske društvo, sjajno svršila pripravne tečajeve i već se latila posla — kad je eto pozva Gospod k sebi. Divan njezin primjer ne će ipak ostati bez ploda, jer je i djeci i odraslima pokazala, kako je lijepo, plemenito i s potrebnim žrtvovati se za čast Božju i narodni napredak.

Cerević. Dan kat. omladine — 6. svibnja — bio je za nas dan duhovnog slavlja, jer je župa stupila u redove kat. organizacije. Osnovano je Apostolstvo molitve i to za sada: odio »Djev. društvo«. Baš 24 djevojke pripravljao je veleč. g. župnik već dulje vremena za taj korak. Više puta pristupile su zajednički sv. pričestici i primale staleške pouke. Tko da opiše polet, žar i radost, kojom su taj dan pohrile pred oltar Božji! Dočekao ih on okićen ko nikada, okružen počasnom stražom od šest ljudi s duplirima, a pet je mladića dvorilo kod sv. Mise. Poslije propovijedi na njih upravljene odjekivalo je kod primanja njihov skladan: »Hoćemo!« »Obećajemo!« i još krasnija posveta Bož. Srcu. Svetom pričeštu dao je ovoj zavjeri sam Spasitelj svoj pečat.

Prvi dio popodnevnoga društvenog sastanka bio je u crkvi: ponovni govor, molitve i blagoslov. Nastavak bio je u školi: predavanja, čitanja i deklamacije, što se sve brojnim prisutnima toliko svidjelo te zaželješe, da što prije bude opet takav sastanak.

Veli Iž. Djevojačko Društvo Presvetog Srca Isusova osnovano je u Velenom Ižu 17. lipnja 1927. Upisalo se u društvo 50 djevojaka. Sada nas već ima 80. Budući da u župi postoji i muški podmladak Vojske S. I. proti psotii, naše se društvo sastaje svake druge nedjelje poslije podne u crkvi, gdje obavljamo zajednički zlatnu krunicu Srcu Isusovu. Tu nam vše naš župnik drži zanimljive propovijedi, koje nas jačaju i bodre, da možemo, ne osvrćuti se na ljudski obzir, vršiti svoje kršćanske dužnosti. Nadamo se, da će se ove godine osnovati i podmladak Djevojačkog društva. Pričešćujemo se svake prve nedjelje u mjesecu. Velečasni naš župnik čitao je jednu sv. Misu pri kojoj smo se pričestile za obraćenje grješnika. Svaka članica ima molitvenik »Srce Isusovo spasenje naše«, a 35 članica primaju Glasnike presv. Srca Isusova. Uz revnu gdicu Mariju Sinigoj, učiteljicu, brinemo se, da svi oltari u crkvi budu urešeni svježim cvijećem, a zimi barem zelenilom. Presv. Srce Isusovo će dati, da će se naše društvo još povećati tako te sve čestite djevojke u našem selu stupe u naše kolo i tako se sva mlada srca okupe oko Srca Isusova.

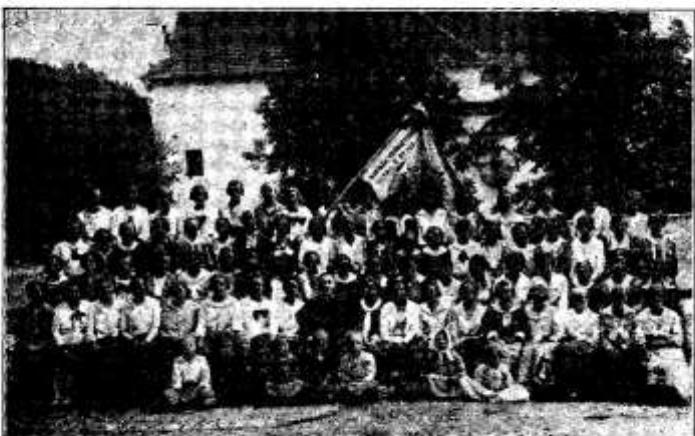
Marija Bilan, glavarica.

Dobrinj. Na 18. IV. ostavio nas je naš vrijedni dugogodišnji župnik vel. Ivan Trinajstić, koji je morao radi narušenog zdravlja u mirovinu. Službovao je u Dobrinju punih 30 godina. Nije bio svećenik samo po zvanju, nego i pravi voda naroda. Bio je ustrajan siјać riječi Božje radnik Božji u crkvi i izvan nje. Stoga imamo danas među nama vidnih plodova njegova požrtvovnog rada. Svijetlio nam je dobrim primjerom, čim je stekao ljubav i poštovanje naroda. Stoga su i pojedinci i društva nastojali, da mu kod odslaska iskažu počast i priznanje. Među ovima nije htjela zaostati ni škola. Ova je priredila zabavu, na kojoj se jedna učenica oprostila s njime u ime učiteljstva i škole. Tom zgodom bila mu je poklonjena zlatna medaljica sa slikom »Žalosne Majke« i sa natpisom »Uspomena dobrinjske škole«. Na Uskrs oprostio se i on sa svojim narodom dirljivim govorom tako, da je sve udario u glasan plać. Kao djeca Božja dužni smo pokoriti se volji Božjoj, pa i ovaj teški rastanak moramo pregorjeti. Mi mu od srca želimo, da još mnogo proživi u miru i da mu nikakav oblik ne zamuti vedrinu čela. Na njegovo mjesto došao je veleč. Pavao Šabalja, koji je doseče službovao na otoku Cresu u Valunu, te je imao prilike okusiti talijansku pravicu. To je muž pobožan, skroman i radin, i mi ga od srca pozdravljamo: »Dobro nam došao!«

M. P.

Rajić. Mi smo ovde osnovali djevojačko društvo S. L. Svečano primanje obavili smo 22. travnja o. g. Primljeno je bilo 29 članica, dok malo po malo dolaze i nove. 6. svibnja primili smo 29 svetih pričesti kao naknadu za sve uvrede, koje se nose Bož. Srcu Isusovu. Sve članice vrše točno svoje dužnosti. Prije svečanog primanja držao je govor naš vlc. g. župnik. Pjevali smo veselo i skladno: Do nebesa nek se ori. — Bilo na veću slavu Bož. Srcu Isusova! Molimo ga, da nas uzdrži na tom putu.

Katica Crnković, glavarica.

Djevojačko Društvo S. L. u Peterancu.

Dol na Braču. Apostolstvo molitve osnovano je u nas još 22. VIII. 1879., a Djevojačko društvo S. L. obnovljeno je 1. III. 1915. sa 73 članicom. Naš duh, voda drži nam svake druge nedjelje govor o Presv. Srcu i krepostima, kojima treba da ga naslijedujemo. Jedna skupina članica pazi na urez crkve, druga za širenje dobre štampe, treća radi za misije. Sv. pričesti prikazale smo g. 1924. = 3066; g. 1925. = 4586; g. 1926. = 5442; g. 1927. = 5462. svake treće nedjelje obavljamo sat klanjanja. S nama čine to i Orlovi.

Pobožnost Presv. Srcu je u nas općenita, što se osobito vidi u mjesecu lipnju, kad se obreda cijela župa primajući naknadnu sv. pričest. Blagdan Presv. Srcu je dan slavlja i radosti. Osobito je vrijedno istaknuti, kako pozrtvovni mladići bosonogi nose kip Presv. Srcu u procesiji vršeći tako svoj zavjet iz svjetskoga rata.

Iz društva se udale 32 djevojke, a umrlo ih je 7. Neke su pošle u Ameriku i odane se sjećaju društva; neke opet posvetile se sasvim Isusu u redovničkom staležu. Sada nas ima svega 62 članice. — Za napredak društva je veoma zaslžna dobra naša i iskušna glavarica, koja već dugi niz godina kao majka upućuje i pazi članice.

Tajnica.

Sali, Dalmacija. U nas je Apostolstvo molitve osnovano g. 1885., a Djevojačko društvo S. L. u njemu obnovljeno g. 1899. Bilo je doduče vrijeme, kad je revnost bila malaksala, no opet se društvo podiglo i sad nas im 120 članica. U prve petke dajemo služiti našu sv. Misu i zajednički primamo sv. pričest. Primamo 57 Glasnika. Revnje članice okupile se u Orličko društvo, a najbolje svjedočanstvo za njihovu visinu jest, da je predsjednica L. Grandov prošle godine stupila u samostan. Od srca smo zahvalne svomu upravitelju v. Don A. Stragičiću, koji se mnogo žrtvuje za naš napredak.

F. Tomica, glavarica.

VITEZ — BOSNA. Veliki štovatelj Presv. Srca Isusova, pok. nadbiskup dr Josip Stadler, naš utemeljitelj i utemeljitelj »Glasnika« želio je ovdje podići dom za slaboumnu djecu. Smrt je spriječila, te nije izveo svoje plemenite želje, pa evo je mi odlučisno izvesti. Odlučile smo podići za slaboumnu djecu »Dom sv. Josipa« s malom crkvicom. U našem domu želimo ublažiti bijedu jadne ove djece brinući se za njihovo vremenito i duševno dobro.

Braćo i sestre! u ime ljubavi Božanskega Srca pomozite nam! Same smo sirote, te bez dobrih ljudi ne možemo izvesti svoga pothvata. Naše smo već više dobročinitelja, pa se i Vi pridružite tim plemenitim dušama.

Božansko Srce našega Spasitelja neka Vam plati Vašu ljubav prema Njegovoj najbjednijoj braći i sestrama!

Služavke Maloga Isusa p. Han Kump. Vitez, Bosna.

RAZNI MALENI VJENČIĆI

koji su se prije dobivali na Rijeci Kuća Dobre Štampe (OO. Kapucini) mogu se sada opet dobiti kod OO. Kapucina Varaždin i Hrvatske Knjižare — Split.

Vjenčići Srca Isusova	kom. 3 Din.
Vjenčići sv. Ante	kom. 3 Din.
Vjenčići sv. Josipa	kom. 3 Din.
Vjenčići sv. Franje Asiškoga	kom. 3 Din.
Vjenčići Naše Gospe Lurdskе	kom. 3 Din.
Vjenčići Duša u čistilištu	kom. 5 Din.
Vjenčići sv. Terezije Malenoga Isusa	kom. 3 Din.
Vjenčići Pred Presv. Sakramentom	kom. 3 Din.

IZ DRUŠTVA SV. JERONIMA.

Ustaljenje valute omogućilo je, da se u »Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima primaju opet i doživotni članovi. To su oni, koji polože svotu od D. 300,—, pa onda dok su god živi dobivaju svake godine redovita izdanja, ili D. 600,—, pa dobivaju redovita i izvanredna izdaja bez svake nadoplate osim što namire poštarnicu. Redovita su izdanja »Danica« i obično još tri knjige, a izvanredna izdaja obično četiri knjige. Svaki doživotni član, kada uplati svoj udio, dobiva još krasnu diplomu.

DESETI DAN KATOLIČKE ŠTAMPE.

Na blagdan apostolskih prvaka sv. Petra i Pavla 29. lipnja slavimo već deset godina svake godine Dan Katoličke Štampe, koja mora da se danas bori protiv deset puta jače bezvjerske štampe. Sveti oci Pape i biskupi sve više pišu i govore katoličkom svijetu, da vjera treba katoličku štampu isto tako, kao što treba dobrih propovjednika i misijonara. Bez katoličke štampe nema više nijednoga katoličkog naroda. Koji narod ne cijeni i ne pomaže svoju katoličku štampu, ne može više ostati siguran za svoju vjeru. Zato moramo i mi katoliči Hrvati bar na ovaj »Dan Katoličke Štampe« učiniti što više možemo za nju. Ne smije biti ni jednoag katolika Hrvata, koji na taj dan ne bi barem jedan dinar darovao za pomoć katoličkoj štampi.

DAROVI U TRAVNUJU 1928.

Za sv. Mise: Biloxi Miss IB Dol. 1, MD Dol. 1, Brestača KK 15 Canton MC Dol. 1, Cleveland NE Dol. 1, Dadgewille MJ Dol. 1, Gundinci AK 20 Jungstovna MB Dol. 5, Kamenica KF 10 Krap. Toplice FO 20 Lorain Ohio MR Dol 1 Mojkovac MG 23 Mount Olive FL Dol. 1 M i AJ Dol 1½ NS Pittsburgh NE Dol. 1 Piščetke MR 25, MR 25 Pribislavec FV 20 Sušak MJ 25 Sv. Đurđ AH 50 Trsat IL 70 Ukeneton MC Dol 1.

Za Svetiće S. L: Beničanci KV 20, PV 50 Brod KM 25 Brod. Stup. JS 10 Drago VH 20 Gospic MK 10 Gundinci AK 15 Hreljin TB 10 Iz Veli AD 100

Jungstovna MM Dol 1. Karlovac AG 10, M i MK 10 Kuželj MB 20 NS Pittsburgh NE Dol. 2. Omis MB 20 Otočac EU 20 Otok LT 25 Pittsburgh KK Dol. 1. Skoplje VM 50 Subotica JP 100 Sušak MJ 25 Šimatovalo AC 7 Torjanci AŽ 5 Zagreb JH 100, ŠE 100.

U čast Srcu Isusovu: Beograd OD 96 Biloxi Miss KM Dol. 1, IB Dol. ½ Brestača KK 10 Čučerje LŠ 10 Dubočac SV 20 Garešnica ID 20 Gerovo MM 15 Gračac LL 10 Kaptol RL 15 Lev. Varoš LJ 20 Los Angelos MG 10 Maradik MS 10 MS 10 Marjanci RM 10 Nova Rača SF 20 Petrijaneč TJ 10 Požega DO 10 Samarica GR 10 St. David HI HT Dol. 2. Skoplje MR 10 Stara Gradiška JN 5 Subotica KK 10 Suhopolje EW 10 Šag JR 10, MR 10 Široki Brijeg HK 50 Torjanci MŽ 10 Vrbica MB 10 Zagreb MD 15, MH 50, ŠM 35.

U čast Majci Božjoj, sv. Josipu, sv. Tereziji M. L i sv. Ante: Bakar MC 50 Cerić AG 40 St. Slankamen KB 50 St. Topolje LM 10 Tuzla DL 10 Varoš KL 25.

Za raširenje Glasnika S. L: Alesandrija AB 75 Andrijevci MP 5 Bač. Monoštor AP 10 Bajmok LI 50 Bajluka FJ 50 Baška FZ 50 Bistra PM 10 Bizovac TD 10 Bokšić SA 10 Bos. Novi IO 5 Brezniča AB 5 Brinje NN 100 Busovača SA 50 Centreville FS Dol. 1. Čilići MN 50 Dekanovec MA 10 Delnice JŽ 50 Djakovo FK 5 Garčin MV 10 Goričan JM 30 Gospic SD 10, NM 50 Gradačac TI 5 Gundinci GV 20 Hrašće AC 100 Hrvatska MJ 20 Husinec VT 10 Ivanec Kopriv. BD 10 Ivanska JM 10 Iz Veli MB 10, AS 10, AS 10, SC 10. Jaska VŠ 7 Karlovac DM 15, SB 10 Koprivnica VM 20 Krasica LG 30 Križevci LD 10 Los Angelos ME Dol. 5. Milna BT 60 Moslavina JT 10 New York MP Dol. 1. Osijek BF 100 FS 40 Otok DS 20 Pag SB 5 Polonja Gor. BC 10 JK 20 Postire TB 12 Prelog SR 25 Retković JM 10 Ruma KP 10 Selca EŠ 10 St. Joseph Mo I i LK Dol. 5. Šisak AP 10 Skoplje DO 30 Sleme TG 20 Sombor TB 20 Split AS 5 Srp. Moravice AC 10 Stara Gradiška JN 5 Šušak Š M 10 Sv. Ilija KL 20 Šag SR 10 Torjanci JŽ 11 Tuhelj JF 20 Varaždin AK 100, BŠ 50 West Alis T i MR Dol. 3. Weste Bridgewater BŠ Dol. 2. Vukovar AM 20 Zagreb AC 15, AŠ 300, JK 10, KD 30, MB 30, MD 20, NN 160, NZ 50, VK 15, ZB 5.

Za kruh sv. Ante: Cerić AG 60 Columbos Ohio AD Dol. 1. Gerovo MM 5 Gundinci AK 20 Jakšić EŠ 15 Kobaš AD 5 Piščetke MR 7 Vrbica IK 10 Zagreb NZ 50.

Za Dom duh. vježbu: Hlebine IK 10 Hrvatska NN 10 Jungstovna MM Dol. 1. Letina JK 10 Lev. Varoš NN 10 Mitrovica A i LP 10 Mušić LU 10, ZŠ 10 Opovo MR 50 Prelog NN 50 Staro Petrovo Selo MG 10 Subotica RI 100 Vojni Kriz JT 25 Zagreb BŠ 20, JK 10, PP 10, NN 100 Zreme SD 10.

Za svećenički podmladak: Garčin NG 30, MI 10, MR 5, AV 100, RF 5, IP 7, JK 60, VH 20. Zagreb JG 20, gdica S 100.

Za Malo sjemenište, Travnik: Split MM 50 Zagreb Neža 30, PP 10 BK 500 i opet 500. Razne kongregacije: 500, 300, 300, Vel. g. DP 200, IH 40, MŠ u U. 30, i opet 30. JM 10, ZI 10, MH 10, PS 10 DH 20. Obitelj L. 100. NN 500. I opet razne kongregacije: 1000, 300, 300.

Za novo svišće u Jeruzalemu: Biloxi Miss. AM Dol. 1. AP Dol. 1. DM Dol. ½.

Za dobru štampu Split MM 50.

Za Langov Dom Farmington MM Dol. 2. Kuželj OM 100 Stari Slankamen KB 50 Varaždin štovatelji BL 25.

Za razne Misije: Zagreb MŠ 6 JG 40 Čepin JŠ 50 Sinj JS 100.

Za Misiju O. Mesariću Dekanovec AM 23 Koprivnica SP 100

Za Misiju O. Vizjaku Farmington MM Dol. 2. Koprivnica SP 100.

O. Mesariću za gradnju crkve u Hamirpuru Bakar TM 108 St. Louis gđa Anić sakupila Dol. 8.

Za otkup i krš. crn. dječ. i djevojčica na imena: Antun: Subotica DL 100, Josip: Plemenitaš MT 100, Antun Padov.: Siao MB 100, Marija: Opovo MR 100.

Urednik: Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. I. rektor.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA.

God. 37.

Kolovoz 1928.

Broj 8.

O NAKNADIVANJU, ŠTO GA SVI DUGUJEMO BOŽ. SRCU.

Nastavak poslanice sv. Oca Pape.

Pravednost i ljubav traže, da naknadujemo.

Na jedno i na drugo nas doduše nukaju isti razlozi. No da naknadujemo i okajavamo, na to nas nekud više obvezuju pravda i ljubav. Veže nas pravda, da okajavamo uvredu, što je nanesosmo Bogu svojim opaćinama, i da pokorom popravimo prouzročeni nered. Veže nas ljubav, da trpimo s Kristom, koji je trpio i bio tasičen pogrdama, i da ga već prema svojem uboštву malko potješimo. Ta mi smo svi grješnici, svi nosimo na sebi tolike krvde. Stoga nam treba častiti Boga nesamo tako, da se klanjamо kao što smo dužni njegovu najvišemu veličanstvu, da molitvom priznajemo njegovo vrhovno gospodstvo, da zahvaljujući slavimo njegovu beskrajnu darežljivost, već treba da uzato zadovoljimo Bogu pravednomu osvetniku »za nebrojene grijehе, uvredе i nemarnosti svoje«. Prema tome posveti, kojom se Bogu prinosimo i nazivamo se sveti Bogu onom svetošću i stalnošću, koja je, kao što uči sv. Toma Akvinac, vlastita posvećenju, toj posveti treba da još dodamo okajavanje, kojim se grijesi posve uništiju. Inače bi nas mogla najviša presveta pravednost odbaciti kao nevrijedne bezobraznike, i gnjevno odbiti naš dar, mjesto da ga milo primi.

Ova dužnost okajavanja obvezuje čitav ljudski rod. On je kako nas uči kršćanska vjera, poslije prežalosnoga pada Adamova okaljan baštinjenim grijehom, podvrgnut požudama i tako jadno pokvaren, pa je zasluzio da bude osuđen u vječnu propast. Istina, neki oholi mudraci našega vremena obnavljaju staru bludnju krivovjercu Pelagija i vele, da tomu nije tako. 'Oni

bubnjaju, da se u čovječjoj naravi nalazi neka prirođena dobrota, koja sama svojom silom ide k sve većemu savršenstvu. No ove lažne izmišljotine ljudske oholosti osuđuje sv. Pavao, koji nam kaže: »Po naravi smo bili sinovi srdžbe« Ef. 2, 3. I uistinu, svi su ljudi već od početka svijeta kao upoznali, da su dužni okajavati; vodeni nekim naravnim nagonom stali su i javnim žrtvama ublaživati Boga.

Sin Božji pomiritelj roda ljudskoga.

Ali nije toga stvorenja, koje bi moglo okajati ljudska zločinstva, da nije Sin Božji uzeo na se ljudsku narav, da je popravi. To je sam Spasitelj svijeta rekao na usta svetog psalmiste: »Nisi htio žrtava ni primosa, već si meni priredio tijelo; žrtve za grejeh nisu ti se miliile. Tad sam ja rekao: Evo dolazim«. Žid. 10, 5—7. I uistinu »slabosti je naše on uzeo i boli naše nosio, ranjen je radi opaćina naših«. Is. 43, 4—5. »Grijeha je naše ponio on sam u svojem tijelu na drvo«. I. Petr. 2, 24. »On je uništil spis, koji je bio pisan protiv nas; učinio je, da ga nestane pribivši ga na križ« — Kološ. 2, 14. — »da mi umremo grijesima i živimo za pravdu«. I. Petr. 2, 24.

Potrebitno je, da se zdržimo s Kristom Pomiriteljem.

Doista je bogatu otkupninu dao za nas Krist i potpuno nam »darovao sve grijeha«. Kološ. 2, 13. Ipak po divnoj odredbi božanske Mudrosti treba da mi u svom tijelu dopunjujemo patnje, što još fale tijelu Kristovu, to jest Crkvi. Kološ. 1, 24. Stoga možemo, pače moramo slavljenju i zadovoljštinama, što ih je u ime grješnika prinio Bogu Krist, dodati i svoje slavljenje i zadovoljštine. Ipak nam treba uvijek imati na umu, da sva moć naknadivanja stoji samo do Kristove krvave žrtve, koja se bez prestanka nekrvnim načinom obnavlja na našim oltarima, jer je »jedna i ista Žrtva, isti što sad žrtvuje po svećenicima, koji je sebe sama tad na križu prinio, samo je način prikazivanja različit«. Sabor trid. sjed. 22. gl. 2. Stoga se s ovom uzvišenom Euharistijskom žrtvom mora zdržiti i prinošenje Božjih službenika i drugih vjernika, da i oni sami sebe prikažu kao »žrtve žive, svete, Bogu ugodne«. Rim. 12, 1. Sv. Ciprijan pače ne okljeva tvrditi, da se »Gospodnja žrtva ne vrši i ne posvećuje zakonito, ako prinošenje i žrtvovanje nas samih ne bi odgovaralo muci«. Stoga nas opominje sv. Pavao, da »smrt Isusovu vazda u svojem tijelu nosimo« — II. Kor. 4, 10. — da zakopani s Kristom i zasadeni kao što je bilo s njim u smrti njegovoj — Rim. 6, 4—5. razapinjemo svoje tijelo, opaćine i strasti — Gal. 5, 24 — »bjedeći od pokvarene požude, koja je u svijetu«. II. Petr. 1, 4. No ne samo to, »već da se život Isusov pokaže u tjelesima našim« — II. Kor. 4, 10. — i da postavši dionicima njegova vječnog svećeništva možemo primositi »darove i žrtve za grijeha«. Žid. 5, 1. Jer u ovom tajinstvenom svećeništvu i u dužnosti da zadovoljavaju i

žrtviju nisu dobili dio samo oni, kojima se naš veliki svećenik Isus Krist služi, da prikazuje božanskom Imenu u svakom mjestu od istoka do zapada žrtvu čistu. Malak. 1, 11. Ne, već i cito svijet kršćanski, što ga poglavica apostolski pravo naziva »rod izabrani, kraljevsko svećeništvo«, cito taj svijet mora prinositi žrtvu za grijeha za sebe i za sav rod ljudski gotovo isto tako kao svaki svećenik i biskup, »koji je uzet između ljudi i postavljen za ljude u svim stvarima, što se tiču Boga«. Žid. 5, 1.

Što potpunije bude naš pri-nos i naša žrtva odgovarala žrtvi Gospodnjoj, to jest, što potpunije žrtvujemo mi svoje samoljublje i svoje strasti, razapnemo svoje tijelo onim tajinstvenim razapinjanjem, o kojem govori sv. Pavao, to ćemo obilati plodove pomirenja i naknadivanja ubrati za sebe i za druge. Doista Krista i vjernike veže onaj čudesni vez, što veže glavu i druge udove. Isto tako po tajinstvenom onom općinstvu svetih, što ga isповijedamo u katoličkoj vjeri, zdržani su i pojedini ljudi i narodi ne-samo među se, već i s »glavom, a to je Krist. Po njemu čitavo tijelo, zdržano i ujedinjeno vezovima udova, koji pomažu jedan drugomu i od kojih svaki posluje prema onome, zašto jest, raste i usavršuje se u ljubavi». Ef. 4, 15—16. To je sam Isus Krist, Posrednik između Boga i ljudi, pred svoju smrt zamolio Oca: »Ja u njima i ti u meni, da budu potpuno ujedinjeni«. Iv. 17, 23.

Pobožnost k Presv. Srcu i naknadivanje.

Ujedinjenje s Kristom isповijeda prema tome i učvršćuje posveta. Isto tako okajavanje, koje čisti od grijeha, i počinje to isto ujedinjenje, i upotpunjuje ga imajući dio u mukama Kristovim, i dovršuje prinoseći žrtve za braću. A to je baš i kanilo milosrde Isusovo, kad se udostojao da nam otkrije svoje Srce urešeno znakovima muke i goreće plamenom ljubavi. Htio je naime, da u jednu dokučimo beskrajnu zloču grijeha, a u drugu, da se divimo beskrajnoj Otkupiteljevoj ljubavi, pa tako živje mrzimo na grijeh i žarče uzvraćamo ljubav.

I doista je upravo duh okajavanja ili naknadivanja bio uvijek na prvom i glavnom mjestu u štovanju, kojim se časti Presveto Srce Isusovo. Pa i nema ničega, što bi se tako slagalo sa početkom naravi, moći i izvršavanjem ove posebne pobožnosti. To potvrđuju povijest i poraba, pa sveto bogoslužje i spisi rimskih Papa. Kad se naime Krist pokazao sv. Mariji Margareti, govorio joj je o svojoj neizmjernoj ljubavi i ujedno se kao kakav jednik potužio na tolike i takve uvrede, što mu ih zadadoše nezahvalni ljudi. O da bi se riječi, što ih je tad izrekao zasjekle duboko u pobožne duše i da im ne bi nikad otišle s pameti! »Gle Srca«, reče on, »što je toliko ljubilo ljudi i obasulo ih svim dobročinstvima, a za beskrajnu svoju ljubav nesamo da nije dobilo nikakve zahvalnosti, već je nasuprot zaboravljanu, zanemarivano, vrijedano; pače tako se katkad vladaju prema njemu i oni, koji su obvezani i dužni da ga osobito ljube«. Da se te krivice operu, preporučio nam je On mnogošta, napose pak ovo kao sebi najdraže: da ljudi primaju s tom načinom naknadivanja svetu pričest, koju stoga i zovemo »naknadnom pričeštu«. Uzato hoće, da se po čitav sat vrše pomirne prošnje i molitve, što se s potpunim pravom zove »sveta ura«. Te je pobožnosti Crkva nesamo odobrila, već ih obilno nadarila mnogim duhovnim darovima.

Kako mi to tješimo Isusa.

Isus blaženo vlada u nebu. Kako bi ga dakle mogli tješiti ovakvi čini pomirenja? »Daj dušu, koja ljubi, i razumjet će, što velim«, odgovaramo rijećima sv. Augustina k evandelju sv. Ivana 26, 4 — koje ovamo najljepše pristaju.

Uistinu, svaka duša, koja žarko ljubi Boga, ako se obazre u prošlost, vidi u promišljanju i promatra Krista, gdje pati za čovjeka, gdje tuguje i podnosi najteže boli. Vidi ga, gdje je »radi nas ljudi i radi našega spasenja« zalošću, tjeskobom i rugalom gotovo uništen, gleda ga pače satrvena zbog opaćina naših — Is. 53, 5. — i gdje nas ozdravlja svojim modricama. Takva su razmatranja pobožnih duša to istinitija, što su grijesi i opaćine, koje ljudi počinile u kojima mu drago vremenima, bili uzrok, da je Sin Božji predan na smrt. Oni bi mu sami po sebi i sad još zadali smrt skupa sa svom onom boli i jadom. Uzima se naime, da svaki grijeh, svojim već načinom, obnavlja muku Gospodnju: »Iznova u sebi samima razavinju Sina Božjega i izvrgavaju ruglu«. Žid. 6, 6. Ako se dakle duša Kristova na smrt ražalostila i zbog naših grijeha, koji su se doduše imali počiniti u budućnosti, ali ih je ona unaprijed vidjela, to nema sumnje, da je i od našega naknadivanja, što ga je također unaprijed vidjela, osjetila nešto utjehe već tada, kad se njemu »pokazao andeo s neba« — Luka 22, 43. — da utješi njegovo Srce zahvaćeno zgražanjem i tjeskobom.

Eto kako i sada još nekim čudnim ali istinskim načinom možemo i moramo tješiti ono Presveto Srce, što ga grijesi ne-

Na slici vidimo dva glavna prizora: Isusovu slavu i ljudsku bijedu. Na brdu lebdi u zraku preobraženi Isus s Mojsijem i Ilijom, a pred njima leže izvan sebe Petar, Jakov i Ivan. Ispod brda je pak narod, koji čeka Isusa. Pozornost je većine svraćena na dječaka, koga je opsjednuta od zla duha, doveo otac, da ga Isus ozdravi. U ovom drugom prizoru možemo gledati i sliku današnjega nesretnog čovječanstva. Nema mu spasenja osim u Isusu, On ga jedini može spasiti kao što je sišavši s gore oslobođio i dječaka.

zahvalnih ljudi bez prestanka vrijedaju. Ta Krist se, kako čitamo i u svetoj liturgiji, tuži na usta psalmiste, da je ostavljen od svojih prijatelja: »Sramota mi je slomila Srce i jadan sam; čekam, da me tko sažali, i nema ga, da me tko utješi, i ne nalazim ga«. Ps. 68.-21.

Svršit će se.

DOBRO JEZERO.

Tomislav D. Posavac.

Proljeće je. Snijeg se već otopio i po obližnjim vrhuncima, radi čega su hitri potoci silno nabujali i uzmutili se. Zuta je voda tekla uz divlju buku k svome cilju valjajući za sobom drvle i kamenje — i uništavajući sve, što joj se opiralo. Tako je eto od onoga snijega postala golema voda, koja je rušila ostarjele mostove, potkopavala glinenaste obale i njihovim se muljem još jače mutila. I tekla je tako, došla vijugajući se između zasijanih njiva, gustih šumica i razasutih sela pa se napokon izlijevala uz silnu buku u bistro jezero, iz kojega je opet tamo negdje na drugoj strani istjecala, ali sasvim drukčija. Ovdje posve mutna, tamo tako čista, da se sunce u njoj ogledava; ovdje strahovita, tamo ljubežljiva i blaga. Pa ni jezero nije izgubilo ništa od prijašnje ljepote: bilo je i sada ljupko i vedro, pokriveno nekim zelenilom, od kojega se odbijale u divnim šarama sunčane zrake.

Brojni posjetioci, koji su dolazili da uživaju u prirodnim čarima, promatrali su ovaj prizor diveći se, ali i bez jedne dublje misli. Tek se jedan mladić zavezao mislima dalje, tražio je među ljudima zbilju, kojoj je sve to bilo tek slikom. Ona strašna rijeka, promišljao je on, vjeran je odraz ljudskoga života, koji je nabujao od mnogih grijeha, zamuljio se dugim zlim navikama i strastima, ubjesnio radi mnogobrojnih briga, neuspjeha, bolova i svakojakih nevolja. I ta rijeka života blateći se sve više teče tako k moru vječnosti. Blago onomu, koji prode kroz jezero, koje ga može očistiti. To jezero je milosrđe Božje u sakramantu pokore, u svetoj ispovijedi. Tu se duša naša čisti od grijeha, tu slabe njezine zle sklonosti i jačaju dobre, tu se liju suze kajanja i u dušu ulazi mir. Tu postaje duša sposobna, da se u njoj ugleda sunce pravde, da prima u sebe euharistijskoga Isusa. O neizmjernoga milosrđa Božjega, o beskrajne sreće grješnih ljudi! Grješniče, ne prezri dara nebeskoga, idi često k tomu jezeru, umivaj dušu u blagoslovljenoj vodi njegovoj, da ti život može teći čist prema vječnosti!

RAZMATRANJA O LITANIJAMA PRESV. SRCA ISUSOVA

Litanije Presvetoga Srca idu među najuzvišenije molitve, što ih ima naša sv. Crkva. Ako hoćeš da ih što bolje moliš, treba da ih dobro razumiješ. U tome će ti pomoći ova lijepa razmatranja, što ih je napisao o. Kulunčić.

KRŠĆANSKA LJUBAV K DOMOVINI.

Nakana Apostolstva molitve u kolovozu, blagoslovljena od sv. Oca.

»Bože živi, blagoslovi
Srdaca nam plamenište,
To hrvatsko hrvalište,
Svetu zemlju, mili dom!«

Eto kakav je zanos i žar budila u srcu našega pjesnika Preradovića čarobna i draga zemlja naših otaca! Zemlja Tomislava, Krešimira, Zvonimira, Svačića, Berislavića, Zrinjskih i Frankopana. Zemlja naroda vjekovima gaženoga, ali živog i hvala Bogu zdravog u svojoj jezgri. Zemlja hrvatska, posvećena krvljku prolivanom kroz vjebove za Isusa; zemlja, u kojoj tolike duše živeći vrhunaravnim životom nose u sebi Isusa; zemlja okičena crkvama i crkvicama, u kojima stanuje euharistijski Isus. Doista sveta zemlja, mili dom!

Svaki pravi čovjek ljubi svoju domovinu. Zašto? Pa svaki se tako rodio, da ljubi oca, majku, braću, sestre, rod. Ova se pak njegova ljubav širi na sve one, koji su s njim istoga jezika i vjere, iste prošlosti i stanuju u istom kraju. To je domovina.

Svaki pravi kršćanin ljubi domovinu bolje nego drugi ljudi. Naravska se ljubav prema domovini u nama rada sama od sebe, a kršćanska je vjera oplemenjuje, jača i posvećuje, čini od prirodne ljubavi natprirodnu krepost. Suze, što ih je Isus ronio nad Jeruzalemom, dokazuju nam, koliko je njegovo Srce ljubilo svoju domovinu.

Tko ne ljubi domovine ili je krivo ljubi.

Tko zna samo vikati; »Živila Hrvatska!« nazdravlјati domovini, piti za nju i samo grđiti one, koji ne gledaju sreću domovine u onom, u čemu je on gleda, taj se ljuto vara, ako misli da ljubi domovinu. Tko se zna samo nadimati radi slavne prošlosti svoga naroda, a sam nije za domovinu učinio ni koliko je crna pod noktom, njegova je ljubav prema domovini kao mjehur od sapuna. Tko razuzdano živi i daje narodu svojem rđav primjer, taj ne ljubi pravo svoje domovine, makar svijet kovao u zvijezde njegovo rodojublje. Tko govori i radi protiv vjere i Crkve Isusove, taj ne ljubi domovine, on naprotiv ruši same temelje njezine sreće. Tko nije spremjan da dade za domovinu sve pa i isti život, kad je domovina u pogibelji, tomu kaže sv. Anzelmo: »Izdajnik je i kukavica, koji ostavlja majku u pogibelji! Slatka je majka domovina, koja te je rodila i othranila!«

Tko tako ljubi svoju domovinu, da poradi te ljubavi mrzi na druge narode, taj krivo ljubi domovinu. Kao što svi ljudi, tako su i svi narodi braća po Adamu i po Isusu Kristu, svi su pozvani, da uđu u Crkvu Kristovu i dodu u nebo. Svaki narod ima svojih dobrih strana i svojih pogrešaka, ko i svaki čovjek. Ne smijemo gledati kod svoga naroda samo dobre strane, a kod drugih samo rđave. Svi narodi treba da teže za mirom i uklanjuju sve, što izaziva rat, koji je — kao nužno зло — dopušten istom tada, kad jedan narod ne može uprav nikako drukčije da obrani svoj život i svoja prava.

Tko pravo ljubi domovinu?

Onaj, koji je ljubi srcem, ustima i nada sve djelima. Takav nastoji, da mu domovina bude sretna. On želi i radi u prvom redu, da svi članovi njegove domovine postignu vječnu sreću. Po tome onaj pravo ljubi domovinu, koji nastoji, da se u mjoj daje slava Bogu, da u njoj cvatu vjera, ufanje, ljubav i svaka krepštost. Ljubi je onaj, koji se za nju moli, koji sam kreposno živi i daje drugima dobar primjer. Tako su više od sviju ljubili domovinu sveci.

Tko radi za vječnu sreću naroda, taj udara odmah temelje njegovoj vremenitoj sreći: narod prožet kršćanskom vjerom, narod čestita života ne će biti nikad uništen, odoljet će svim zatiračima. Svjedoče to osobito katolička Irska i Poljska, koje su bile vjekovima ugnjetavane pa su ipak napokon uskrsnule na novi život.

Dakako pravi rodoljub pazi, kome povjerava u ruke sudbinu domovine, on kod izbora za sabor daje svoj glas samo onakvomu čovjeku, za kojega je stalan, da je čestit Hrvat katolik, koji će u saboru raditi, da Isus Krist vlada u obitelji, školi i u svemu javnom življenu njegova naroda.

U vrijeme, kad je okrutni engleski kralj Henrik VIII. započeo progoniti ognjem i mačem katoličku vjeru u Engleskoj, pobegao je odonud u Rim plemeniti Robert Pecham. Došavši u Rim umro

je. Na grob mu metnuše natpis: »Ovdje počiva Robert Pecham, engleski katolik, koji je pobjegao iz svoje domovine, jer nije mogao živjeti bez svoje vjere, a kad je došao u Rim, umro je, jer nije mogao živjeti bez svoje domovine.«

Nek i u našem srcu budu tako zdržane te dvije velike ljubavi: vjera i domovina, pa ćemo vazda pravo ljubiti svoj narod. Molimo božansko Srce, što je neizmjernom ljubavi grlilo sve narode, a na prvom mjestu narod židovski, molimo Ga, neka nauči sve kršćane da ljube dakako ponajprije svoj narod, ali da ne preziru i ne mrze ni drugih naroda, već da i za njih nadu velikodušnom ljubavlju mjeseta u svom srcu. **Milan Pavelić D. I.**

MISIJSKA NAKANA U KOLOVOZU.

Da se pošteno vladaju katolici Evropljani živeći u misijama.

Vjera će katolička svakoga, koji se nje sirogo drži, dovesti do najvećih krepasti. No na žalost ima mnogo katolika, koji se ne drže svoje vjere, već živu kao najgori pogani. Ovakve zove sv. Pavao »neprijateljima križa Kristova, kojima je Bog trbuš«. Ovakvi su krivi, što ljudi druge vjere znaju reći: »Pa što ste vi katolici bolji od svijeta druge vjere? Često ste i gorili!«

Tako se to čuje u krajevima, gdje je Crkva dala toliko svetaca. A što će istom biti u misijskim stranama, gdje tamošnji poganski svijet još nije možda ni vidio misijonara, ali već gleda mnoge pokvarene kršćanske trgovce i upravnike! Ovakvi su velika zapreka obraćenju pogana. Od ovakvih je kršćana jadni domaći svijet naučio svakojake opačine: pijanje, besramnost, varanje, otimanje. Ovakvi su krivi, da u mnogim krivoboškim krajevima i samo ime krščanin ogorčeno mrze. Kolika žalost! Misijonari grade, a ovakvi nepoštenjaci dolaze i ruše...

Kraj toga domaći svijet u onim stranama, koji je malo više obrazovan, gleda u kinima svakojake pakosti i sramote, što se događaju medu Evropljanim. Kako dakle da drže što do njih?

Pa kako to, da kršćani tamo tako zlo žive? Biva to stoga, što redovito onamo putuju ljudi nesavjesni, koji idu samo za tim, da se obogate. Takvih, to se zna, nije briće za dušu jadnoga poganskog svijeta; glavno je, da oni nagrnu novca pa bilo to i kradom i otimačinom, kako piše već sv. Franjo Ksaverski. Ktomu su prilike podneblja takve, da ljudi u onoj sunčanoj žegi živčano oslabe i lako postanu žrtvom svakakvih strasti. Trebalo bi da onamo idu samo ljudi velike kreposti. Preporučujmo to Presv. Srcu Isusovu i prečistom Srcu Marijinu, kojemu je posvećen kolovoz. Tako ćemo misijonarima vrlo olakšati teško breme.

ISTINA i ŽIVOT

PAPA JE NEPOGREŠIVI NAUČITELJ CRKVE.

Popodne uoči Tijelova sjedim ja pod granatom lipom i čitam krasnu knjigu »Zašto ljubim svoju Crkvu?« kad eto ti našeg Iva. Lijepo se pozdravismo katoličkim pozdravom »Hvaljen Isus! — Uvijeke hvaljen!« a Ivo izvadi iz džepa lipanjski broj Glasnika i sve se nešto smiješi: »Ama, Oče, vi ste tu zapisali, što smo se onmadne razgovarali!« — Pa je li ti žao? odgovorim ja.

— Nije mi žao, pače mi je i milo, jer sam sve ono proučio i sad bi na ispit u dobro prošao. A dao sam Glasnik i susjedu lutoranu, nek čita naš razgovor o Papi.

— Pa šta je rekao?

— Priznao je, da Crkvi doista treba vidljiv poglavatar, koji u ime Isusovo upravlja Crkvom. Još mi se tužio, kako u njih svaki pastor i bogoslov drukčije nauča.

— IstINU je rekao; oni se ne slažu ni u temeljnim naukama: jedni naučaju, da ima sveto Trojstvo, drugi, da nema; jedni vjeruju, da nas je Isus otkupio smrću na križu, drugi ne vjeruju, a tako i u drugim važnim stvarima. To je tako moralo doći, otkad su se pred četiri stoljeća odcijepili od Pape. Oni su kao vojska bez vojskovode, kao stado bez pastira, kao dječica bez roditelja. — Papu je postavio sam Gospodin Isus Krist, da bude poglavatar i naučitelj Njegovoj Crkvi, pa tko je uz Papu, taj je uz Isusa, tko sluša Papu, sluša Isusa.

I vidiš, baš po Papi naša je katolička Crkva tako jaka: ona je građena na stancu kamenu. Zato naša Crkva stoji jaka i čvrsta, prkos već 19 vijekova buri i olujii, dok se sve druge vjere drobe i mrve i idu ususret sigurnoj propasti: sazidane su na pijesku.

Ivo se zagledao u moju knjigu, i ja pogađajuć njegovu misao, dam mu je:

— Uzmi, Ivo, i čitaj. Vidjet ćeš, kako je lijepa naša katolička Crkva, o kojoj ta knjiga piše, a daj ju čitati i onom lutoranu, nek nađe istinu.

— Hvala vam, Oče, baš sam željan dobre knjige. Da sam ovu proučio, valjda bi bolje umio odgovoriti lutoranu: neki je dan prigovorio, što mi vjerujemo, da je Papa nepogrešiv. I Papa je, veli, čovjek, pa kako on ne bi mogao sagriješiti! I još mi spomenu riječ sv. Ivana Apostola: »Ako rečemo, da nemamo grijeha, sami sebe varamo« (Jv. 1, 8).

— A šta si odgovorio?

— Reko sam mu: naša vjera ne uči, da Papa ne može sagriješiti. Može on sagriješiti.

— Dakako, i mora se isповijedati kao i svaki drugi. — Nije li lutoran rekao, da je bilo grješnih Papa?

— Jest, jest! hrlo će Ivo. I spomenuo je Papu Aleksandra VI.

— Istina, bilo je i grješnih Papa, ali veoma malo, pa i ovima se mnogošta prišilo, što nije istinito. A vidiš, baš u tom se vidi, kako Bog bđije nad Crkvom i kako je čuva: nijedan od tih slabih Papa nije naučao krivu vjeru. Toga Duh Sveti nije dao i ne će nikad dati.

— Ta rekao je naš Gospodin: Vrata paklena ne će Crkve nadvladati, dometne Ivo.

— Tako je! Nego da nastavimo o Papinoj nepogrešivosti.

Ivo me napeto sluša, ni da bi okom trenuo, a ja nadovežem:

— Kad mi velimo, da je Papa nepogrešiv, onda ne mislimo, da on ne može počiniti grijeha ili krivo pomisliti; mi velimo samo ovo: Papa ne može pogriješiti onda, kad kao vrhovni Pastir i Naučitelj svih kršćana proglašuje nauku, koja se tiče vjere i čudoreda, a mora ju vjerovati cijela Crkva.

Ivo počeo žmirkati očima: znao sam, mnogo sam rekao u jedan mah.

— Sad ču ti redom istumačiti riječ po riječ, pa ćeš sve lijepo razumjeti. Rekoh: Papa ne može pogriješiti. To znači: Papa ne može naučati nauku, koja bi se protivila istini, što ju je Bog objavio, a koju Crkva vjeruje. Sad pazi! Kad ne može Papa krivo naučati ni Crkvu u bludnju zavesti? Papa ne može pogriješiti u naučanju vjere i čudoreda samo onda, ako je zajedno ovo troje:

Prvo: kad nauča kao vrhovni Pastir i Naučitelj svih kršćana, dakle kad nauča službeno kao glava cijele Crkve; nije pak nepogrešiv, kad kao privatna osoba govori nekolicini ili kad propovijeda u kojoj crkvi ili kad piše učenu knjigu.

Dруго: Papa je nepogrešiv, kad proglašuje nauku, koja se tiče vjere i čudoreda; dakle može se on prevariti, kad govori i piše o svjetskim stvarima, na priliku o zvjezdonanstvu, prirodopisu, o trgovini, državi itd; ali pazi: kad su svjetske stvari vezane s vjerom ili čudoredem, onda je nepogrešiv i u ovakim stvarima, ukoliko su vezane s vjerom.

Treće: traži se još i ovo: da Papa hoće obvezati cijelu Crkvu, da vjeruje proglašenu nauku

k a n o o d B o g a o b j a v l j e n u i s t i n u . Vidiš, kad je ovo troje zajedno, onda smo sigurni, da Duh Sveti govori na usta Isusova Namjesnika, a što Bog nauča, to je vječna istina.

— Dosad sam, Oče, sve dobro razumio, samo bih rado znao, kako to biva, da sveti Otac može samo istinu naučati: da li mu Bog objavljuje ono, što mora naučati?

— Bog ne objavljuje Papi nauke, koju mora Crkva vjerovati, niti Bog Papu napose nadahnjuje niti mu daje posebno rasvjetljenje, nego Duh Sveti čuva, pomaže Papu, da izrekne objavljenu, Božju istinu.

— Dakako, prihvati Ivo, kad Bog čuva Papu, onda nas Papa ne može naučati neistinu niti nas dovesti u bludnju.

— Sad čuj još ovo: Papa ne može nikakvu novu nauku proglašiti, kao da je od Boga objavljena, ili drugim riječima: Papa može proglašiti objavljenom istinom samo onu nauku, koju je Crkva o d v a j k a d a v j e r o v a l a , ali je bila kano sakrita u drugim vjerovanim istinama, bila je kao jezgra u lupini, a Papa tu nauku vadi iz drugih istina kaošto mi vadimo jezgru iz lupine. Da ti osvijetlim ovo s dva primjera: Godine 1616. otkrio je engleski liječnik Harvey, da krv kola ili struji naokolo tijelom; kolanje krvi nije bila nova stvar, jer je krv i prije kolala tijelom. Veliki i pobožni učenjak Newton otkrio je zakon teže, no teža je postojala u prirodi i prije toga otkrića. Nešto je slično na vjerskom području: eto Crkva je od početka naučala, da je Isus Bog, ali nauka, da je Marija Majka Božja, proglašena je istom god. 431. na crkvenom saboru u Efezu. Nauka o Bezgrješnom Začetku Marije proglašena je objavljenom istinom g. 1854. Obje ove nauke bile su već sadržane u drugim objavljenim istinama k a o š t o je b i l j k a u s j e m e n u .

— Baš vam hvala, Oče, za pouku. Sad vidim, kako je lijepa i razumna nauka o Papinoj nepogrešivosti. Samo vas molim još ovo: gdje se može kupiti ova knjiga »Zašto ljubim svoju Crkvu?«

— Naručuje se u župnom uredu sv. Marije u Zagrebu. (Cijena 10 dinara komad). Vrijedi zlata, pa bi ju valjalo rasturiti među narod.

Miroslav Vanino D. I.

KADA MOTRIM.

Kada motrim, gdje pod križem Dragi Isus pada,	A kad gledam, gdje na križu Dragi Isus visi,
Duša mi je tada bolna Srce moje strada.	Tad mi tužno srce kaže: »Svemu kriva ti si.«

Moj Isuse, daj da s tobom
Križ taj teški nosim,
Daj, da ove gorke boli
I ja s tobom snosim!

O. F.

OZDRAVIŠTE U LURDU 1925. I 1926.

Liječnički je ured u Lurdru zabilježio u 1926. ova stalna i zajamčena ozdravljenja:

Marija R. Robert iz Cuichena (Ille et Vilaine) ozdravila je od bubrežne bolesti 14. svibnja 1925. Napokon je zajamčeno potpuno njezino ozdravljenje 20. lipnja 1926. — Franjka Le Guerbe iz Saint Goazeca bolovala je od Pottove bolesti i ozdravila 23. rujna 1925; ozdravljenje zajamčeno 4. srpnja 1926. — Marija Dupeu ozdravila od sušice 30. kolovoza 1925. i to u času, kada je ulazila u vlak da se vrati kući. Ured ju je pregledao 11. srpnja i našao, da je posve ozdravila. — Florentina van Hoof imala je ranu u želucu još od 1921., te je 29. lipnja 1925. kod kupanja u Lurdru nenadano ozdravila. Ured ju je 25. srpnja opet pregledao i potvrdio, da je zdrava. — Luciana Revillot iz Varenes le Grand imala je od 1921. Pottovu bolest pa je djelomično ozdravila kod kupanja u Lurdru 29. srpnja 1925., a posve kod groba bl. Bernardice u Neversu 3. kolovoza 1925. Ured je u Lurdru 26. rujna 1926. konačno zasvjedočio potpuno ozdravljenje. — Marcelina Guihot iz Rennesa bolovala je od Pottove bolesti. Ona je ozdravila 16. svibnja 1926. baš na dan, kada se povratila iz Lurda. Ured ju je 26. rujna 1926. opet pregledao i potvrdio čudesno ozdravljenje. — Franjka Courseault je redovnica u Rouenu. Ona je 10. rujna 1925. ozdravila od Pottove bolesti. Ovo je čudo potvrđeno 10. listopada 1926. — Eugenija Courant je 4. rujna 1925. ozdravila od akutne upale slijepog crijeva i to iza pričesti u lurdskoj spilji. Ovo je ozdravljenje potvrđeno 17. listopada 1926. — Lucijana Brugneau iz Geumonta bolovala je od plućne sušice. Ozdravila je u Lurdru 8. rujna 1925. pred spiljom. Ured lurdski potvrđuje sada to ozdravljenje kao sigurno. I gospodica Croiseaux iz Malencourta bolovala je od sušičave peritonite. Ona je ozdravila u Lurdru iza trećeg kupanja 13. rujna 1925. Čudo je zajamčeno 7. studenog 1926. John Traynor iz Liverpoola (Engleska), ratni ranjenik, doveden u Lurd potpuno je ozdravio 25. srpnja 1925. kod prolaza prev. Sakramenta za procesije. To je čudo istraženo i potvrđeno još jednom. Alojzija Denis iz Brede imala je tešku bolest na kuku, pa je 22. kolovoza 1925. ozdravila u Lurdru. 3. rujna 1926. potvrđeno je to čudo. Marija Arnaud iz Meze došla je u Lurd s francuskim narodnim hodočašćem i tu ozdravila od skleroze, a liječnički je ured u Lurdru potvrdio to ozdravljenje 5. rujna 1926.

Kako se vidi, čudesna ima i danas. Kamo sreće, kad bi ih bezvjeri proučavali i onda prema tome stvorili sebi sud o Crkvi i Bogu. Iz navedenih je primjera i to jasno, dà lurdski liječnički ured postupa vrlo oprezno, jer neće da prizna koje ozdravljenje sigurnim i pravim čudom, ako ono nije i trajno. A.

NEMAM ŠTO DA ISPOVJEDIM...

Jedamput će jedan svećenikov priatelj: — Velečasni, poznate li gospodina B?

— Dakako. Bio sam profesor njegova sina, pa smo imali zgodе, da se upoznamo.

— A znate li, da će sada imati oko 70, a kod zadnje isповједи bio je prije 40 godina, tamo kad se vjenčao?

— Pošaljite mi ga. Recite mu, da se zanimam za njegova sina, pa bih htio znati, kako mu ide u životu.

I zbilja, g. B. iza kratkog vremena pohodio je toga svećenika. Najprije se govorilo o sinu i o pokojnoj ženi. Zatim se razgovor svrnuo na samog g. B.

— A koliko bi vam godina moglo sada biti, upita svećenik.

— 72.

— Dobre izgledate.

— To je samo naoko. Mnogo trpim od slabosti srca. Otuda i astma, koja me mnogo muči.

— Ah, ta mi je bolest dobro poznata. Kad bi do mog izbora bilo, radije bih izabrao sebi koju drugu. Nego znate, da sam na vašem mjestu, ja bih se barem još jedamput isповјedio.

— Ja da se isповједim! Ta šta ču isповједati? Nijesam nikoga ubio, nikoga okrao...

— Nemojte misliti, da sam vas držao za ubojicu ili kradljivca. Ali vi dobro znadete, da osim pete i sedme zapovijedi Božje imade i drugih. Sad vam je sigurno radi bolesti slobodno i u petak meso jesti. Ali, zar ne, vi ste ga voljeli u ovaj dan i onda, dok ste bili još potpuno zdravi?

— Dakako, odvrati bolesnik.

— A nedjeljom ste znali više puta dulje vremena ostati u krevetu, pa nijeste došli ni k svetoj Misi?

— Imate pravo.

— A i srdili ste se katkada?

— Ne mogu reći da nijesam.

Sad je bilo lako započeti s isповједu. Sa suzama u očima rastao se g. B. od svećenika. Sutradan se pričestio. To je bila njegova posljednja pričest. Iza tri tjedna udarila ga kap. Mogao je primiti još samo zadnju pomast.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA 1929.

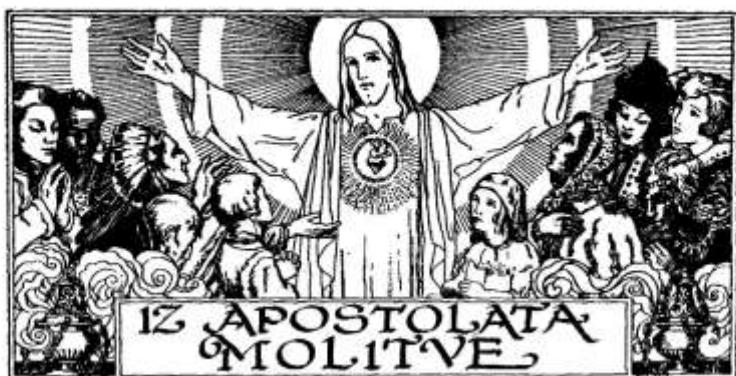
netom se doštampava. I ljetos je pun ugodne pouke, lijepih pri-povijedaka i pjesama, zdrave i krepke duševne hrane, a ukrašen je mnóstvom krasnih slika. Uza sve to stoji i opet samo DIN. 12.—kano i dosad. Na svakih 10 komada dobiva se 1 komad na dar.

Cijenjene svoje povjerenike, prijatelje i pretplatnike molimo, da ga naruče odmah. Narudžbe prima:

UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. PP. 147.

Od svetog dakona Lovrenca traži sudac, da mu izruči crkvene dragocjenosti. Svetac dozove siromašne bolesnike i kaže: »Evo naše biserje i drago kamenje. Zlato, na koje si ti tako lakom, izvor je svih opačina. Dao sam ga ovima, koji se ne će s njim na zlo služiti, nego će ga odnijeti u nebesku rinvicu. Uzmi njih, ove naše miljenike, i skrbi se za njih: oni će biti na spasenje državi i caru«. Dakako, nauk je bio odveć visok za suca paganina i svetac je dobio mučeničku krunu.

SA SASTANKA DJEV. DRUŠTAVA S. I.

Savez Djev. dr. S. I. želio je prirediti odgojni tečaj za svoje članice, koje dolaze o svetkovini P. Srca u Zagreb. Društva se brojno odazvala, no većinom uz uvjet polovične vožnje na željeznici. Ta nam je podijeljena tek 12. lipnja, a sastanak imao je početi 15.! Mogli smo stoga držati tek nekoliko predavanja u nedjelju, 17. po podne. Uza sve zakašnjenje i ružno vrijeme bilo je u kapelici kraj Svetišta ipak sabrano oko 230 odaslanica iz raznih krajeva. Bilo je slikovito vidjeti njihove narodne nošnje, no nuda sve dirala je sveta i vedra ozbiljnost djevojaka.

Sabrane pozdravio je upravitelj Apostolata i naglasio, kako pobožnost P. Srcu daje snagu i radost za društveni život i duševni napredak. Zato se i u najnovije doba ova društva sve više osnivaju i obnavljaju.

Prva je predavala mil. gđa učiteljica A. Gašparac o lijepom vladanju kat. djevojke. To vladanje nije samo proračunani izražaj da se svidi ljudima, niti je namješteno držanje, da se istakne, nego je krepost, koja ide za tim, da sveta duša onako izbjije u vladanju, kako će druge na dobro potaknuti i Bogu uvijek mila ostati. Krasno ovo predavanje nešto skraćeno donosimo niže, da se i druge članice njime okoriste.

Za njom je predavala mil. gđa M. Vujnović o izobrazbi katoličke djevojke, kako se ta stiče i pokazuje u razgovoru i čitanju. I ovo ćemo predavanje donijeti u br. 9. Glasnika. No ono, što će se teže iz mrtva slova čitati, bilo je uvjerenje i žar, kojim je vrijedna učenica svetoga našega biskupa Langa djevojke upućivala, molila i zaklinjala, da vode svete razgovore i čitaju samo najbolje stivo.

Upravitelj Apostolata zahvalio je objema odličnim predavačicama i sam zatim progovorio o načinu, što je prema najnovijoj uputi sv. Oca Pija XI. treba da dajemo Bož. Srcu. To je naša dužnost, naša korist i naša radost. Dužnost zbog vlastitih pogrešaka i grijeha naših bližnjih. Tu dužnost smo pristupom

u društvo preuzeli. Korist je, jer time umanjujemo ili otklanjamo vremenite kazne zbog grijeha, kako je Gospodin bio spremna oprostiti i Sodomi, kad bi se u njoj bilo našlo pet pravednika. Radost je naša, što se smijemo pridružiti onom sv. Andelu, koji je Spasitelja tješio u smrtnoj borbi u vrtu, te Milomu našem otrti suzu, što navire zbog tolikih uvreda napose u Presv. Olt. Sakramantu. Zato će djevojke društva nesamo čuvati se grijeha i vršiti svoje dužnosti radosno, nego će svojevoljno preuzeti i

»Evo Janje Božje!«

Svetim oduševljenjem pošle su djevojke u Svetište na blagoslov, jer procesija nije mogla izaći zbog ružna vremena. Neka to sveto oduševljenje dugo potraje i donese mnogo roda strpljivosti, čednosti, radinosti, pobožnosti i požrtvovnosti.

dugo trpljenje, samo da budu sličnije Srcu trnjem ovjenčanom.
J. Vrbanek D. I.

O ČEDNOM VLADANJU.

Predavala na sastanku Djev. društava S. I. gđa A. Gašparac.

Radosnim srcem pozdravljam vas, katoličke djevojke, u našem bijelom Zagrebu. Dobro nam došle iz svih krajeva lijepe naše hrvatske domovine. Kao vijenac ili kita cvijeća s vaših lijepih polja i ubavih gajeva sabraste se ovdje u Svetištu Presv. Srca

Isusova, da mu donesete miris svojih duša, a i da vanjskim načinom pokažete svoju ljubav prema Njemu. Tom prilikom htjela bi vam reći nekoliko riječi, kako treba da se vlada i odijeva katolička djevojka, da i vanjskim načinom t. j. ponašanjem pokaže, da je tijelo njezino zaista stan Stvoritelja njenog.

Držanje tijela.

Tijelo je čovječe tako uredeno, da čovjek može hodati uspravno. Zdrav čovjek treba da hoda ravno, a kretanje njegova tijela mora da odaje čednost. Hod treba, da je lagan, neukočen, ali opet ni takav, da tijelom uvijaš. Pristojna će djevojka uvijek lagano stupajući gledati preda se, ne će se ogledavati ni smijati se za drugima ili dovikivati natrag svoje primjedbe. I kad stojiš i kad hodaš, treba da se držiš neusiljeno i uspravno, a ruke spustiš naravnim načinom niz bokove, ili ih položiš pred sobom uzdignuvši ih malo prema prsima. Isprsivati se, savijati se, nije ni pristojno, ni lijepo.

Kretnje rukama treba, da su prirodne i zaobljene. Kad pripovijedamo ili pružamo kakav predmet, kretanje rukama mora biti lagan i prirođan. Kriljenje rukama, guranje ili pokazivanje prstom nezgrapno je i nelijepo. Lupati šakom ili se objema rukama naslanjati na stol, nije pristojno.

Glavu treba držati uspravno. Neka ni jedna ne misli da je time Bogu milija, ako nakrivi glavu nalijevo ili nadesno. Iz različica neka je vedar, otvoren, prijazan i dobrohotan, jer mrko i neprijazno lice odaje zlu čud. Iz očiju treba da se čita blaga i dobra duša. Za oči se veli, da su prozor duše, pa će katolička djevojka i kako paziti, da joj ti prozori budu čisti. Pogled treba, da je vedar. Slobodno je otvoreno i mirno gledati pred se, ali zirkati u koga, izazivati koga očima, zažmizirivati, niti je lijepo pred ljudima, koji osuduju takovu djevojku, a niti je Bogu draga.

Paziti morate i na to, kako se smijete. Glasan, grohotan smijeh ne dolikuje nikada mladoj djevojci. Njezin smijeh mora da bude kao žubor potocića, koji se rad sluša. Smiješak njezin neka izrazuje vedrinu i veselje mlade duše. Tko se smije gdje ne dolikuje smijeh, tomu pravo vele, da je neuglađen, kao i onome tko se bez razloga smije, da je lud.

Sjediti moramo uspravno, ruke složiti u krilo, noge držati prirodno. Prekrstiti jednu nogu preko druge nije lijepo ni čedno; isto je tako ružno raširiti noge ili ih ispružiti daleko od sebe. To bi vam eto bilo barem nešto o držanju djevojke, toliko da barem ne daje sablazni i ne izazove koga na grijeh svojom nespretnošću.

Djevojački najljepši čar je u nepokvarenoj prirodnosti njezinoj, u blagoj smjesi umiljatosti, dobrote, bezazlenosti, ljubavi i vjere. Prava ljepota njezina sakrivena je u životu njezine duše, koja joj oživljuje cijeli lik pobožnošću i puni je neodoljivim mi-

ljem, kao što je procvala ruža puna mirisa. Duševna ljepota je prava ljepota, ona ostaje uvijek svježa i mlada.

Čedna nošnja.

Vrlo je važno za čovjeka odijelo. Ono nas čuva od zime i nepogoda i čini nas priyatne u ljudskom društvu. Prirodno je čovjeku, da se nastoji učiniti prijatnim; to opažamo i kod divljih naroda, koji se toga radi kute šarenim ptičjim perjem, sjajnim kamenjem itd. Pa i svaka od vas želi da bude lijepo i dobro obućena. No kada se može reći, da si **lijepo obućena?** Lijepo je odijelo, kad je skladno, oku ugodno, a u sebi dobro. Katolička djevojka birat će za sebe odijelo jednostavno, jer je to i najljepše. Nije lijepo, kad se prenatrpavate raznim nakitima, koji se već na daleko vide; niti je lijepo preveliko šarenilo i mnogo živih boja zajedno; birajte radije jednu boju, koja pojedinoj više pristaje... Ne treba ni da spominjem, kako je glavno za djevojačku pojavu da bude čista ona sama i odijelo njezinu uvijek čisto, bilo da je kod kuće, bilo da izlazi. Da odijelo bude lijepo, mora biti pristojno i čedno. Prvi pak uvjet za pristojnost jest, da odijelo ne pokazuje golotinu. Žena gubi od svoje trajne milote i čara to više, što više ističe golotinu. Sto se manje otkriva, to je ljepša i privlačivija. Upravo ona čednost, koja prekriva oblike tijela, osvaja plemenite duše više nego najveća ljepota, ako s te ljepote skine se koprena pristojnosti. Na neplemenite pak ne računate za udaju, niti se trebate obazirati na njihov sud i može biti poruge... Nepristojno je oblačiti odijelo, koje tako prilegne uz tijelo, da se svaka crta tijela pozna. To izaziva grijeh i čini, da se o takovoj djevojci zlo govori. Katolička djevojka će se klonuti toga. Ona će svagdje, pa i kasnije u braku ostati čedna i pristojna. Najljepši je njezin ures kršćanski život.

Od nečedna odijevanja štiti vas i lijepa vaša narodna nošnja. Ona je oduvijek čedna, zatvorena, ali lijepa i slikovita. Ona je ponos naroda i gdje nestaje nje, nestaje i čistoće i narodnog ponosa. To je biser naš, pa ne mogu dosta da vam preporučim, da je sačuvate i da je nosite onako, kako su je davno nosili predi naši, da je ne mijenjate, jer ste joj onda oduzeli svu ljepotu. Njezinoj se ljepoti dive i tudinci, otimaju se za nju, pa kako da ju ne volimo i da se ne ponosimo njome mi, kad je naša. Nastojte je dakle zadržati i širiti.

I vladanje i odijelo katoličke djevojke treba, da je samo odraz njezine čiste, kreposne duše. Jednim i drugim treba da zasvjedočimo, da smo hram Božji..., da smo djeca Božja... Toga je vazda svjesna djevojka Društva Srca Isusova.

SVETI ALOJZIJE GONZAGA

Toj knjigi, koja ima 7 slika i 320 strana, najbolja je preporuka, što ona crta život zaštitnika i uzora mlađeži, andeoskog Alojzija, i to, što ju je napisao naš velikan, † biskup Lang. Broširana stoji D. 15.— vezana u crno platno D. 20.— Narudžbe prima: Uprava Glasnika S. I. Zagreb I. p. p. 147.

MALI KRIŽARI

TEREZIJA KANDIDATICA U KARMELOU.

Lijepa, umna, bogata,
Kud si došla, dijete?
Zar da »mala kraljica«
Ko služavka mete?

»Ovom metlom nači će
Neizmjerno blago,
Ljepotu sačuvati
Za jedino Drago.

»Ništa nema divnije
Sirom zemlje cijele
Od posluha, uboštva
I čistoće bijele.«

AKO NE BUDETE KAO DJECA...

Mali je Branko, otkako je počeo shvaćati i pamtitи priče, najviše, kad bi mu mamica pripovijedala istinite stvari o samostanu i o časnim sestrama, kod kojih je ona svršila preparandiju. Ispočetka se izmučio, dok je zapamtio sva imena sestara, ali je poslije izvrsno znao, kakvo ime kojoj pripada, i kakova je koja.

Nije prošla nijedna veća svetkovina, a da on ne bi sjetio mamu, da treba otići u samostan pogledati stare i bolesne sestre.

Kad je malo ponarastao i smio sam iz kuće u najbližu okolicu, prvo mu je bilo svaki dan, da ide u samostansku crkvu. Pitali su ga, zašto toliko voli tu crkvu, a on je odgovorio:

»Nigdje nije crkva tako lijepo okičena kao kod časnih sestara, jer su časne sestre najbolje žene na svijetu. One nemaju

novaca, ali se dragi Bog tako za njih brine, da imadu uvijek sve, što im treba«.

Od prve svoje pričesti prima mali Branko dobrog Isusa u svoje nevino srce svake nedjelje. Opazio on, da mama ne ide s njime baš svake nedjelje na pričest, pa će joj žalosno:

»Mamice, zar tebe ne vuče srce k Isusu? Zašto si danas ostala u klupi, kad sam ja pošao do željezne ograde zastre bijelim stolnjakom, kod koje se dijeli dragi Isus?«

»Sinko, ja ne mogu uvijek da idem k sv. pričesti. Vidiš, često je neposlušan ili tvoj braco ili tvoja seka, pa se ja razljutim, nestrpljiva sam, korim vas, a u takovo srce ne dolazi rado Isus.«

»Ja mislim, mamice, da ti ipak nemaš pravo, što ne ideš na sv. pričest. Trebaš ići Isusu, da te on od svega toga izlijeci.«

Kad je Brankov otac postao šef jednoga važnog odjeljenja, dobili su krasan, prostran stan. Djeca su mogla sada uživati u svojoj posebnoj dječjoj sobi. Majka se pobrinula, da na zidovima te sobe budu nacrtani lijepi prizori iz dječjega života, a usto da vise na njima i ukusne slike. Kad su djeca prvi put stupila u svoju sobu, nije bilo klicanj i veselju kraja. I Branko se u prvi mah iskreno razveselio, ali se začas uozbiljio i snuždio. Svi su ga začudeno pitali, šta mu je, šta mu se ne svida.

»Sve je lijepo, samo nešto fali, bez čega ja ne mogu biti u ovoj sobi: nema raspela.«

Majka je doduše mislila na raspelo za tu sobu, ali joj se činilo, da je to ipak preozbiljno za malu djecu, pa je zato na pročelje sobe metnula lijepu sliku Isusa prijatelja malenih. Branku je odgovorila, da je raspelo preskupo, a sad su bili veliki troškovi, pa neka se zadovolji sa sobom kakva jest, sad se ne će ništa novo kupovati.

»Mamice, mi bismo mogli nekoliko dana živjeti bez mera, a ja znam da bi se od toga uštedenoga novca moglo lako kupiti krasno raspelo za našu sobu.«

Prvi put je čuo Branko za misije i misjonare nekako pred sv. Nikolu. Nije puno govorio o tom, ali se vidjelo, da je od onda

postao šutljiviji i ozbiljniji. Često je obdan odletio k svome ormaru, turio nešto u nj i zaključao ga. Tako je radio sve do poklada. Na poklade su svi navalili na njega, neka im otvori svoj ormar, da vide, što on to tamo tako tajanstveno spremi. Imali su šta vidjeti: pun ormar čokolade i bonbona. To je Branko spremao za male Crnče, pa kad čuje, da će prvi poznati mu dječak ili misijonar krenuti u Afriku, poslat će to po njima malim crncima.

Kad je velika kiša ili studen, onda majka ne pušta Branka na večernju, jer je mali vrlo nježna zdravlja. Ali on se ne da puno smesti tom zabranom. Odmah se spravi i služi večernju. Majka mora odgovarati litanije i druge molitve, a Branko sa svom pobožnošću molí pred njom sve onako, kako je čuo da svećenik čini u crkvi.

Prije nego pode na počinak, Branko dugo, dugo moli.

»Sinko, šta toliko moliš?«

»Krunicu, mamice.«

Kad bi majka opazila, da je već gotov s krunicom, a još ne liježe, opet bi ga pitala:

»A što sad opet radiš?«

»Razgovaram se s dragim Bogom, mamice.«

Tako Branko svaku večer zaspie s molitvom na usnama.

Gospode, daj nam da budemo kao djeca.

B.

MATT TALBOT

veliki pokornik u radničkoj košulji.

Mekoputno je naše doba, boji se pregaranja. Ipak ima jučačkih, požrtvovnih duša, koje se po primjeru sv. Pavla odlikuju duhom pokore. Dopunjaju »nedostatak nevolja Kristovih u tijelu svojemu za tijelo njegovo, za Crkvu«. Kološ. 1. 24. Među ove ide i irski radnik Matt — Mato — Talbot. Njegov molitveni i pokornički život udara to više u oči, što ga je vodio usred svijeta. Ipak većina njegovih znanaca nije ni slutila, kako on živi. Tek nenadana smrt njegova digla je koprenu s tajne njegove. Bio je priprost radnik, drvodjelja. Živio je u skrovitosti 40 godina veoma strogo, pokornički.

Preokret. Rodio se 1857. u Dublinu, glavnom gradu Irske. Roditelji su mu bili siromašni. Osnovnu školu učio je kod Školske Braće, a onda je morao na rad. Do 25. godine nije se baš isticao bogoljubnošću, dapače vrlo je odan bio rakiji. Kako i zašto je nastao preokret u duši njegovoj, ne zna se. Ali to se zna, da je pokornički život započeo tim, što se sasvim odrekao svakog alkoholnog pića. »Odsada ne pijem više ni kapljice«, reče odlučno majci svojoj jedne subote. I ovoj odluci nikada se nije iznevjerio. U 37. godini (1894.) dođe kao radnik u trgovinu drvima. Tuj osta do

svoje bolesti (1923.) Dok mu majka živjela — oca je zarana izgubio — stanovao je kod nje. Kasnije najmi sebi sobicu. Ženio se nije nikada.

Molitva. Kroz mnoga godina ustajao bi jutrom oko 2 sata. Od 2—4 klečao bi s raskriljenim rukama na ležaju svom i molio. U 4 bi ustao, obukao se i molio. U 5 sati uvijek je bio pred crkvom. Tu je strpljivo čekao, dok se ne bi crkva u 5% otvorila. Bilo vrijeme lijepo ili ružno, on je dотle klečao na pločniku na golim koljenima i molio. Kaput je čvrsto privukao, da mu tkogod ne bi opazio golih koljena. Stupivši u crkvu kleknuo bi i poljubio tlo. Do sv. Mise — u 6½ — molio je križni put. Po Misom se pričešćivao. Nije upotrebljavao molitvenika, nego bi razmatrao ili molio napamet neke usmene molitve. Za podnevnih radničkih odmora zavukao bi se u koji kutić i molio. Večer od 6 sati do 10% sproveo je u molitvi i duhovnom čitanju — imao je lijep broj bogoljubnih knjiga i knjižica. Nedjeljom je boravio u crkvi od prve sv. Mise sve do zadnje, koja se svršila u 1½. U crkvi je uvijek klečao i to uspravno. Ništa u cijelom njegovu vladanju nije udaralo u oči izuzevši njegovu neobičnu sabranost duha. Bio je član 3. reda sv. Franje i muške Marijine kongregacije. Na sastanke je dolazio uvijek savjesno i točno. U čast presv. Srca Isusova uoči prvog petka sproveo bi uru klanjanja pred izloženim Svetotajstvom.

Rad. Nikada nije Talbot zakasnio na posao. Tako tvrde dva svjedoka — njegovi nadziratelji, — koji su ga 30 godina poznivali. Samo jednamput, veli jedan, slučajno je nešto zadocnio. Vladanju njegovu prema poslodavcima i drugovima — radnicima nije bilo prigovora. Imao je potpuno razumijevanje za nastojanja radnička oko poboljšanja njihova položaja i on je mogao krepko govoriti o pravima i dužnostima kako poslodavaca tako i radnika. Kada je radničko pitanje bilo goruće i radnici vijecali, kako će ubuduće, nije bio nazočan kod tih dogovora. No što je većina odlučila, na to je pristao. Samo se ustručavao, da sudjeluje u javnim manifestacijama i da traži plaću štrajka. Kad bi mu ovakovu plaću ponudili, ne bi je odbio, ali je držao, da nema prava, da to naročito traži. Isprva rugali su se drugovi Talbotu radi njegove pobožnosti, no doskora su ga počeli poštivati. Riječi njegove i primjer uspjeli su, te se i najbesniji i lakounniji među radnicima žacali, da u njegovoj nazočnosti izuste koju nepristojnu ili bogumrsku riječ.

Post. Kad bi se Talbott vratio ujutro iz crkve u svoj stan, prije nego će na posao, ugrijao bi kakao, što mu ga sestra dan prije uvečer pripravila, i jeo je s nešto kruha. O podne, dok je bio zdrav, ništa nije ručao, odgodio bi ručak za večer. Katkada navališe na nj drugovi, da uzme od njihova jela. Obično bi primio ponudu. Bilo je u njega pravilo, da poziv k jelu nikada ne odbije, da ne bi svratio pozornost drugova na svoj veliki post. Kad bi uvečer došao kući, svukao bi kaput, poljubio raspelo i klečeći ručao. Poslije toga spremila bi mu sestra sobu i ostavila ga sama. Svake je subote u čast Gospi živio samo od suvoga kruha i crnog

čaja. Cijele korizme nikada ne bi okusio ni mesa ni mlijeka ni maslaca. Slično je bilo mjeseca lipnja u čast presv. Srcu Isusovu. Znali su ga prekoravati, da tako škodi zdravlju. Tada bi odvratio, da je Spasitelj kud i kamo više trpio, i da bi on želio još mnogo podnosititi za Nj, kad bi mogao.

Druge pokore. Da nadvlada radoznalost, nije godine i godine nikada čitao novina. Neke novosti saznao bi u razgovoru sa svojim drugovima u radionici. Pa i oglase na trgovima i ulicama ne bi nikada gledao. Jedno 12 ili 14 godina pred smrti dopane mu u ruke knjižica: »Prava bogoljubnost k Bl. Djevici«, što ju je napisao bl. Grinjon. Tu je čitao o robovima Marijinim, koji su njoj u čast nosili lance. Odmah nabavi lance i nosio ih je uvijek sve do smrti. Kad su ga mrtva svlačili, vidjeli su, da je oko tijela dvaput opasan željeznim kolnim lancem, — lanac je bio svezan jakom vrvcom —; drugim lancem bila je sputana jedna noga a užetom stegnuta druga mu nogu. Nešto lakši lanac bio je ovijen oko jednog ramena, oko drugoga pojasa sv. Franje Asiskoga. Lanci su bili zardali i donekle prodrli u kožu. Ali tijelo mu je bilo sasvim čisto. Spavao je na tvrdoj dasci, a uzglavlje mu bila klada. Daska je bila pokrivena platnom, da se ne vidi drvo. Preko toga imao je polovicu pokrivača. To mu je bila cijela posteljina, više nije htio. Samo za cice zime stavila mu je sestra na ležište nekoliko vreća, da ga zaštiti od studeni. A da se sva ova oštRNA Talbotova u postu i ostalim pokorničkim djelima pravo shvati, valja imati na umu, da je svaki dan osim nedjelje morao naporno raditi u gradevnem poduzeću! Nije Talbot bio mučaljiv ni mrzovljast, mrk, već naprotiv razgovoran, prijazan, uslužan.

Darežljivost. Talbot je ljubio bližnjega djelotvorno. Dok mu je majka bila još u životu, svojom zaslужbom pomagao je nju. Pa ipak još uvijek preostalo bi mu nešto za siromahe. Poslije majčine smrti trebao bi za sebe na sedmicu 6 šilinga — oko 80 dinara — do rata, aiza rata 10 šilinga — oko 130 dinara. — Tim bi novcem platilo stan i hranu, obuću i odjeću — nosio se siromašno, ali uredno i čisto — i određeni dio u pogrebnu blagajnu. Sve ostalo razdijelio bi u dobrotvorne svrhe. Za same misije dao je za života do 40.000 dinara.

Bolest i smrt. U svibnju 1923. prvi put očitova Talbot, da ga boli srce. Morao je češće ići u bolnicu i ostaviti rad. U svibnju 1925. poboljša mu se donekle zdravlje i opet se prihvati posla. 7. lipnja iste godine oko 9% prije podne pode u crkvu. Na putu se onesvijesti. Dok su ga nosili u bolnicu, umre.

Prvi je napisao život Taboltov engleski pisac Sir Josip Glynn. On veli: »Neka se vesele radnici, da je među njima živio i iz njihovih redova izašao jedan, koji je za života trpio kao što i oni moraju trjeti i oskudjevati, i koji još i poslije smrti može utjecati na život mnogih, koji sada prvi put čuju za povijest ovoga života, što je s Kristom bio sakriven u Bogu.«

Josip Predragović D. L.

Zagreb. Posvećen sa cijelom obitelji Presv. Srcu stavljao sam svu svoju nadu u njega vazda pa i sad kod porodaja moje žene. Očekujući taj teški čas obećali smo Presv. Srcu jednu sv. Misu i zahvalnicu. Naše pouzdanje ispunilo se, jer se djetetešće rodilo zdravo, a ni majka nije imala osobitih teškoća. Izvršujući svoj zavjet velim svakoj kršć. obitelji, neka u prvom redu traži prijateljstvo milostivog Srca Isusova, a Njemu toliko puta hvala, koliko je od postanka svijeta proteklo minuta!

S. J.

POMOĆ U BOLESTI.

Hrvatska. Oboliла sam vrlo teško na srcu i plućima. Bila sam radi toga dugo i u bolnici, no sve uzalud, dok se nisam utekla Presv. Srcu obećavši da će se pričešćivati svakog prvog petka u naknadu Bož. Srcu dok budem živa. To mi je pomoglo, pa sam sada zdrava. Hvala Bož. Srcu! A. V.

PROGONJENA DOBILA NAMJEŠTENJE.

Macedonija. Mili Glasniče! Evo ti i opet dokaz, da Presv. Sreća ne ostavlja one, koji mu se u nevolji utiču. Zlobom neprijatelja izgubih namještenje i to zimi u najgorje vrijeme. No ipak ne izgubih nade. Utekoh se devetnicom P. S. L. i Marijinu, sv. Josipu, sv. Antu i sv. Tereziji od Maloga Isusa obećavši javnu zahvalu po dobivenoj milosti i bih uslišena. Izvršujući svoj zavjet šaljem 50 din od prve plaće za Svetište S. L. u Zagrebu. V. M.

PO ZAGOVORU † BISKUPA LANGA IZLIJECEN OD PADAVICE.

Hrvatska. Moj sinčić je bolovao od padavice. U zadnje vrijeme bolest krenula na gore te smo mislili, da joj ne će odoljeti. Dobio sam uto komadić haljine † Langa i metnuo ga djetetu pod glavu moleći † biskupa za zagovor. Boli je sasvim nestalo. — Hvala na toj i na drugim milostima presv. Srcu, Majci Mariji, sv. Josipu i sv. Antu.

L. B.

JOSTE ZAHVALJUJU BOŽANSKOME SRCU:

Beograd AL Bolest uha bratu moje prijateljice krenula na bolje. — **Bobovlje** ŠB Po zagovoru † bpa Langa uslišalo me P. Sreća, te mi se parnica lijepo riješila. — **Brod** n/S MBB Utekosno se devetnicom P. Srcu, sv. Josipu, sv. M. Tereziji i † bpu Langu, prošne uslišane. — **Ciglena** RS P. Sreća povratilo mir i slogan u obitelji. — **Cardak** FJ Sreća Isusova mnogo puta pomoglo. — **Dalmacija** ŠB Zahvaljuje na primljenoj milosti. — **Doljanovac** ŠC Hvala P. Sreću i sv. Antunu, što me očuvaše od nesreće. — **Donji Kraljevac** PR Darujem za kruh sv. Ante 25 Din., te zahvaljujem Spasitelju i Bl. Dj. Mariji na dobivenim milostima. — **Donji Miholjac** MP U zahvali P. Sreću na vraćenom zdravlju dar. D 50. — **Gerovo** ZB Dobila pomoć u raznim neprilikama, dar. D 20. — **Gornji Desinac** Lj P Pomožena u teškoj napasti. — **Gospic** MK U teškoj bolesti majčinoj ovršila devetnicu P. Sreću i majci bilo bolje. — **Gračanica** Lj R Zahvaljuje na davno dobivenoj milosti. — **Jakšić** AŠ Dobio zaostalu rentu. — **Jalžabet** MH U velikoj gospodarskoj neprilici devetnicom u č. P. Sreća dobila milost. — **Kalinovac** RD Po Mariji izmoliila od P. Sreća zdravje oču. — **Komarnica** EP Devetnicom u č. P. Sreća izmolila kćerki ozdravljenje od teške bolesti uha. — **Kozarac** AM Ozdravila bolesna ruka. — **Kozarevac** DA Za dobivene

milosti dar. D 25. — **Križiće NN** Na mnogim milostima hvala P. Srcu. — **Lipovljani AF** Izjavljen sin iz velike opasnosti. — **Ludbreg AAD** U teškoj bolesti skratio muke sinstiću te ga uzeo k sebi. — **Mačkovač MR** P. Srce, Marija i sv. Terzija pomogli u diobi imetka. — **Miholjanec KK** Pomožena u kućnim nezgodama. — **Mlini DB** U neprilici novčanoj dobila milost. — **Mostar RV** Hvala na iskazanoj milosti, dar. D 10. — **Našice MC** Za zdravlje djeteta i mnogo drugih milosti. — **Nijemci AH** Za mnoge milosti šaljem D 50. — **Novo Čiče JM** Zahvaljuje na sretnom porodu. — **Novoselo MT** Sv. Mala Terezija ozdravila teško bolesnu sestru. — **Nuštar AŠ** Ozdravilo dijete, dar. D 15. — **Ogulin JS** Od P. Srca i sv. Josipa primila raznih milosti. — **Osijek Lj K** Sv. Mala Terezija nebrojeno puta pomogla. — **Pecno DH** Pomoglo u velikoj nevolji i tugi. — **Petrovaradin KS** Uz ostale milosti hvali na sretnom porodu. — **Podbun DB** Otac, koji se dugo nije javljao iz Amerike, poslao znatnu pomoć. Brat u vojski ozdravio. — **Podrav. Slatina AM** U teškoj bolesti djeteta dobili pomoć, dar. D 100. — **Primorje RK** Zahvaljuje na primljenoj milosti. — **Radočaj KS** Izjavljena od teške bolesti. — **Senj FZ** Hvali, što je uspio ispit i na drugim milostima. — **MF P.** Srce povratilo joj po zagovoru Bl. Dj. Marije i sv. M. Terezije potpuno zdravlje. — **RL** Već dugo teško bolesna mogla je ipak na Uskrs k sv. Misi. — **Skrad VJ** Hvali, što je sretno porodila. — **Slunj JC** Uslišana joj molitva. — **Sotin AP** Dobila što je tražila. — **Split MA** Primila prenogene milosti. — **Staro Čiče EM** Hvala na dobivenom. — **Sušak SM** Ozdravila sestra. U novčanoj neprilici i u duševnim potrebama uslišana. — **Sv. Jelena ME** Bolesna nalazila se u pogibelji života, pomoglo P. Srce po zagovoru Bl. Dj. Marije, sv. Josipa, sv. Antuna i sv. M. Terezije. — **Šišinac AS** Oslobođena od opasne bolesti. — **Taborško AF** Hvala na mnogim milostima. — **Tišina Erd. MC** Ozdravio. — **Tuhelj ZS** Uslišana u raznim zgodama. — **Valpovo RS** Zahvaljuje moći za daljnju pomoć. — **SV** Zahvaljuje i šalje dar. — **Varaždin MO** Uslišana molba. — **Velika JH** Ozdravila od tifusa, i primila mnogo imlosti, dar. D 10. — **Velika Gorica BM** Zahvaljuje na mnogim milostima, dar. D 10. — **FO** Sretno uspio na ispit. — **Vinkovci AAU** P. Srce pomoglo u svim neprilikama. — **MI** Po zagovoru B. D. M. i sv. Terezije uslišalo P. Srce te se bolesnica izmirlila s Bogom. — **Virje RH** Ozdravilo bolesno dijete. — **Vranjic MB** P. Srce ozdravilo muža. — **Vrbica BB** Zagovorom M. B. i sv. Terezije pomoglo P. Srce. — **Vukmanić JM** Zahvaljuje na sretnom porodu. — **KD Bolovala** 3 godine od želuca i prsi i ozdravila po zagovoru sv. Antuna kod P. Srca. — **Zagreb AB** Hvala P. Srcu, muž ozdravio od teške bolesti i nakon 38 godina primio sv. pričest. — **BD** Izjavljeni iz velike neprilike. — **JG** Po zagovoru sv. Jude Tadeja uslišana molba. — Po zagovoru Marije i t bpa Langa moj se jedinac vratio na pravi put. — **AR** Zahvaljuje P. Srcu, što je dobila dobru službu. — **MB** Hvala S. I. B. D. M. na uslišanoj molbi. — **FM** Po sv. Tereziji dobila obilne milosti. — **BŠ** Sv. Ante uvijek pomaže. — **SK** U velikoj zapreki kod posla, uslišen kod P. Srca zagovorom sv. Antuna. — **Vj J** Zahvaljuje P. Srcu i sv. M. Tereziji. — **Zemun AMG** Srce Isusovo čudesno pomoglo. — **Zlatar AK** P. Srce izbavilo me iz teške pogibelji. — **Zlobin MK** Srcu Isusovu hvala na danim milostima. — **Zmajevac JHG** Poslalo pomoć u teškoj bolesti.

MISIJSKI KALENDAR ZA GODINU 1929.

Bit će pun zabavna i poučna štiva. Članke su većinom napisali naši poznati hrvatski misijonari. Neće manjkati ni pjesme ni drame, a i veseli kutić će imati svoje odlično mjesto. Osobito je pažnja posvećena lijepim i zanimivim slikama iz misijskog života. Skupljajte već sada pretplatnike! Javite nam koliko kalendara želite! Ne zaboravimo, da s kalendaram prodire i misijska ideja i osvaja si prijatelje. — Cijena je 10 Din. Na svaki deset kalendara 1 je na dar. Narudžbe prima: Uprava Kat. Misija Zagreb I. pp. 147.

VIJESTI

Tordinči. Za misiju u veljači osnovali smo Djev. društvo S. I. u Apostolsku molitve. Ono se lijepo razvija u sebi i djeluje na župu. Svakoga prvog petka imamo svečanu s. Misu i skupnu pričest. Na Bijelu nedjelju priredile smo zabavu s pjevanjem, deklamacijom i prikazom »Čežnja za domovinom«. Naše majke iskitile »Staru školu«, gdje se držala zabava, a župljani — pa i kalvini — nekad katolici, dok ih turci ne otudiše — brojno su s velikim zanimanjem prisustvovali. Jednoj gospoji tako se sve svidjelo, da se izjavila spremnom nabaviti nam društveni barjak. Pribor od 897 din. poslužit će nam za osnutak Orličkog društva.

S. Lukasović, glavarica.

Djevojačko društvo Srca Isusova u Ivancu.

Vranjic. Uzoran štovatelj Presv. Srca. Kajo Grgić iz Vranjice, vrijedni povjenik našega Glasnika od prvog dana njegova izlaska, umro je baš na Uskrs ujutro. Doživio je 78. godinu života. Bio je uvijek otvoren i potpun katolik, praktični vjernik i uzorni otac obitelji. Nitko ne pamti u našem selu čovjeka, koji bi više sv. Misu slušao, sv. pričesti primio, sv. blagoslova, večernja i drugih sv. obreda slušao. Vrijedni saradnik svećenstva znao je svakoj dobroj stvari i riječi i djelom pripomoci. Širo je svakovrsnju dobru štampu, osobito naš Glasnik, koji je kroz toliko godina puno dobra učinio dušama našega sela. Ostavlja mnogobrojnu porodicu, kršćanski uzgojenu, a njegov sin pohvalno se izrazio, da će preuzeti i nastaviti časnu

službu svoga oca u širenju našega Glasnika. Preporučujemo ga u molitve svim čitateljima Glasnika Presv. Srca, osobito namjerom, da Presveto Srce dade i selu Vranjicu i svemu hrv. narodu velik broj ovakovih potpunih katoličkih muževa-apostola. Počivao u miru!

D. A. B.

Razloge. Društvo naše ide postojano dobrim putem i prima redovno sv. sakramente. Na Novu godinu primljene su dvije nove članice, a dvije se medutim udale.

Lenka Tomac, glavarica.

Gurgjevac. Od listopada do svibnja primisimo 1900 sv. pričest. Knjižnicom se marljivo služimo. Sastanke revno polazimo. Udalio se 25 članica, a umrele su: T. Turković, A. Markovica i B. Jančijev, za koje smo izvršile naše dužnosti.

Draga Baška. Naše Djevojačko društvo nastojalo je, da što bolje posveti mjesec lipanj Presv. Srcu Isusovu. U prvu nedjelju održale smo svoj mjeseci sastanak. Na mladi petak i na blagdan Sreća Isusova bile su članice kod sv. Mise. Obavile su uvečer iza dnevnoga posla devetnicu. Sv. pričest primilo je 36 članica. Uz pozdrav Presv. Srcu Isusovu!

K. Tomasić, glavarica.

Drenovci. Društvo lijepo napreduje. Ima nas samo 30, ali je svaka članica svjesna svoje dužnosti. Na 15. travnja davale smo predstavu »Sv. Cecilijs«. Komad se mnogo dojmio prisutnih. Svaka je diletantica vrlo lijepo izvela svoju ulogu. U travnju primile smo 50 sv. pričest. U svibnju polazimo svake večeri pred divno rasvjetljen oltar Bl. Djevice, da joj pjevamo hvalospjeve i preporučimo sebe i drugarice, koje još ne dodoše do pravoga prosvijetljenja.

A. Vilić, glavarica.

Ivanska kod Bjelovara. U ovoj je župi uveo 1925. g. župnik Aleksije List trodnevnicu u čast Presv. Sakramenta, koja se drži od 10 do 15. lipnja. Uoči je sv. Ante na večer svečana procesija sa Presv. Sakramentom i klečanje cijelu noć do 4 sata poslije podne. Na Antunovo sakupi se mnoštvo naroda iz okolice, susjedni župnici dolaze da pomognu ispunjavati. Toga je dana tijesna crkva, premda je inače imala dosta za cijelu župu. Ljetos se na taj dan osnovalo Djevojačko Društvo Sreća Isusova. Bilo je svečano primanje 60 članica. Upisale se djevojke iz Ivanske, Gjurgića, Križica, Utješana, Kolarova sela, Sredske, Berka, Paljevine. U selu Berku blagoslovjen je veliki lijepi kameni križ, podignut brigom i nastojanjem g. Jurja Soplande. Želja je seljaka, da se na tom mjestu sagradi kapela u čast sv. Mihovila.

Djevojke su odabrale i upravu za svoje društvo: Ivanska, glavarica: Veronika Toplek; savjetnice: Marija Tatalović i Štefanić Klobučar. Gjurgić, glavarica: Franjka Horvatić, savjetnice: Marija i Cecilia Kukoli. Križić: glavarica Marija Rovišćanec. Istog se dana obnovila i Bratovština Sreća Isusova, osnovana 24. XI. 1904. Bratovština sada ima 210 članova. Kod lijepog oltara Sreća Isusova izložena je diploma Bratovštine, a sada se nalazi i imenik Djevojačkog Društva. Svaka članica dobiva pravila i društveni znak: medaliju Sreća Isusova na crvenoj vrpci. U župi ima Glasnik Sreća Isusova nekoliko preplatnika. Sada će se njihov broj umnožiti, jer je on glasilo društava Sreća Isusova. Želja je g. župnika, da u župnoj crkvi podigne oltar u čast Lurdske Gospe. Lijep nacrt pohvaljen je i odobren od crkvene oblasti. Revni se g. župnik nuda, da će s pomoću ovih društava obnoviti svoju župu, za koju se svim silama žrtvuje. Neka Bož. Sreća blagoslov njegovo nastojanje i rad.

S. D.

Baška. Pred Duševe pohodio je i nas velež. o. Foretić i držao je vrlo lijepo propovijedi i pouke u crkvi za cijelu župu i Djevojačkom i Materinskom Društvu napose. Mnogo se je vjernika tom prilikom ispunjedilo i pričestilo, te smo u skupu hodočastili k Majci Božjoj Goričkoj. Crkva je neiznina sada milodarima lijepo popravljena i slikama vještom rukom slikara g. Volarica. — Umrla nam je članica djevojka Andrijana Dujmović u dobi 22. god. iza teške bolesti, odana u volju Božju. Djevojaka ima u društvu preko stotinu, pa se nadamo da će biti marljivije u obavljanju svojih dužnosti.

Dinka Pajalić, glavarica.

Sv. Nedjelja. Svake prve nedjelje u mjesecu prikazuje se sv. Misa na čast presv. Srcu Isusovu za sve žive i pokojne članice. Djelovke pristupaju zajedničkoj svetoj pričesti, a koje ne mogu prve nedjelje, dodo druge ili treće. 92 članice primile su prošle godine 904 presv. pričesti, a 95 žena, revniteljica Apostolata molitve, primile su 701. presv. pričest. Ukupno 1605 presv. pričesti. — Neke su se članice kroz godinu udale, a dvije su umrle. Glasnici Sreća Isusova primamo 40. kom. U lipnju pohodile su članice svetište Sreća Isusova, da budu čast i poštovanje božanskomu Srcu i izmole mnoge potrebne milosti za sebe i svoje. U rujnu bio je blagoslov zvona. Tom redom su članice lijepo okitile crkvu vijencima i cvijećem. O velikim blagdanima brinu se za ukrašenje oltara, te su neke izradile već mnogo umjetnog cvijeća. S pouzdanjem molimo presv. Sreću Isusovo za bolju budućnost.

Olga Trstenjak, glavarica.

Velika Gorica. U ožujku primilo je Društvo 218 sv. pričesti, u travnju 180, u svibnju 190. Počasnu stražu kod sv. groba činile smo i prikazale za proganjene u Meksiku.

A. Trupčević, glavarica.

Mače. U svibnju prikazale smo 530 sv. pričesti.

St. Petrovoselo. U travnju primilo Društvo 41 sv. pričest.

Ludina. Naše je društvo opet okupio veleć, g. župnik Fr. Oršulić. Imamo sada 50 članica. Sv. pričesti pristupamo izmjenočno svake nedjelje po jedno odjeljenje. Nastojat ćemo po Presv. Srcu da oživimo zamrlu revnost.

Ružica Črnko, glavarica.

DAČKI KONVIKT U VISOKOM.

Početkom školske godine 1928.—29. otvaraju bosanski franjevci uz svoju gimnaziju i dački konvikt u Visokom. Konvikt je uređen potpuno prema higijenskim zahtjevima, a može se u njega smjestiti do 150 daka. Nađor u konviktu vrše franjevci, koji su ujedno i gimnaziski profesori, pa je tako uz intelektualnu izobrazbu zajamčen i religiozni odgoj daka.

Daci će iz konvikta pohadati franjevačku veliku gimnaziju humanističkog tipa s latinskim jezikom od I. razreda, francuskim od II. razreda, a grčkim od V. razreda. Da se omogući pohadjanje gimnazije i onima, koji prema nastavnom planu državnih gimnazija nijesu učili latinskog jezika u crva tr. razreda, predavat će se paralelno u IV. i V. razredu latinski jezik za početnike, tako da se ne će morati polagati diferencijalni ispit iz tog predmeta. Osim toga dratat će se u gimnaziji posebni tečajevi njemačkog i engleskog jezika.

U konvikt će se primati daci od I.—VIII. razreda. Daci će plaćati za stan i hranu osim školarine 600 D mesečno i to svaki mjesec unapred. Taksa je za sve jednak. Popusta od ove takse nema.

Daci koji reflektiraju da budu primljeni u konvikt treba da načasnije do 15. augusta pošalju na Ravnateljstvo dačkog konvikta molbenicu s ovim prilozima: 1. krasnim listom, 2. školskom svjedodžbom zadnje godine. 3. izjavom roditelja da će uredno plaćati mjesечnu taksu, 4. popratnim pismom župnika ili vjerooučitelja.

Početak je školske godine kao i u ostalim gimnazijama kraljevine. Ravnateljstvo dačkog konvikta, Visoko Bosna.

RAZNI MALENI VJENCICI

koji su se prije dobivali na Rijeci Kuća Dobre Štampe (OO Kapucini) mogu se sada opet dobiti kod OO. Kapucina Varaždin i Hrvatske Knjizare — Split.

Vjenčici Sreća Isusova	kom. 3 Din.
Vjenčici sv. Ante	kom. 3 Din.
Vjenčici sv. Josipa	kom. 3 Din.
Vjenčici sv. Franje Asiškoga	kom. 3 Din.
Vjenčici Naše Gospe Lurdske	kom. 3 Din.
Vjenčici Duša u čistilištu	kom. 5 Din.
Vjenčici sv. Terezije Malenoga Isusa	kom. 3 Din.
Vjenčici Pred Presv. Sakramentom	kom. 3 Din.

K N J I G E:

Muž i žena ili Što treba znati o ženidbi. Po engleskom Miroslav Vanino D. I. Ova izvanredna knjižica dolazi u pravo vrijeme. Na same 32 strane iznosi jezgrovito i razumljivo najažnije stvari, koje trebaju da znadu mlađić i djevojka, kad se spremaju da stupe u sveti ženidbeni stalež. Dušobrižnici i roditelji očuvat će buduće braćne drugove od mnogoga zla i osigurati im bolju sreću, ako im dadu u ruke ovu knjižicu. Ta će izvršno poslužiti i kod pouke prije ženidbe. S velikom će je korišću čitati i oženjeni, koliko zbog sebe toliko i zbog djece. U engleskom je svijetu te doista zlatna knjižica na daleko poznata. Cijena je hrvatskom izdanju posve malena, samo 4 dinara. Naručuju se kod Uprave Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. p.p. 147. Palmotičeva ul. 31. — »Muž i žena« je prvi svezak »Knjižica Glasnika Srca Isusova«, što ih pokreću Isusovci za preporod vjerskog i čudorednog života hrvatskog naroda.

L. E. Šarić: Hagija Solija. Preuzvišeni g. nadbiskup vrhbosanski pjeva »Svetoj Mudrosti«, što znači gornji naslov. Pjesme pune poniznosti i zanosa, nikle u pobožnoj velikosvećeničkoj duši, klanjanju se tu pred Svevišnjim, gledaju sva stvorenja u svijetu Njegove Mudrosti. Jednostavne i luke, vrlo prikladne za deklamaciju, bit će one sigurno s veseljem primljene i razgrabiljene kao i dosadašnje zbirke nadbiskupa pjesnika. Stoe u jednostavnijem uveru D. 20. — u finijem D. 30. — Naručuju se kod Kaptola vrhbosanskog, Sarajevo, Krekova 5.

Dr. Gudek: Kateheze. III. dio, knjiga II. Pokora, posljednje pomazanje, sveti red, ženidba. To je nastavak lijepih kateheza, koje zasljužuju svaku preporuku. Cijena je ovoj svesci D 15. — za bogoslove, učitelje, učenike i za škole D 5. — Godišnja preplata na više svezaka kateheza samo D 30. — Preplata prima: Dr. D. Gudek Zagreb, Palmotičeva 3.

Izdanja svetojeronska: M. Stjernstedt Roman jedne žene. Vrlo zanimljiva priповijest. Stoji D 15. — Newman: Kalista. Ta je krasna knjiga kao sestra svima poznate Fabijole Wisemanove, ali nadvisuje Fabijolu prekrasnom umjetničkom obradom. Stoji D. 15. — Ilija Jakovljević: Hercegovke. Vrsni mlađi književnik, Hercegovac Ilija Jakovljević, napisao je zbirku priповijesti pod naslovom »Hercegovka«. Djelce je lijepo ilustrirano. Dio naklade poklonjen za gladnu dječicu u Hercegovini. Stoji din. 6. — Širola-Deželić: Posljednja pričest sv. Jeronima. Mnogo slavljeno muzičko djelo dra Širole zu rječi dra Deželića ml., koje će se izvoditi na 30. IX. u Zagrebačkoj katedrali. Veoma ukusno opremljeno djelo na 90 strana stoji D. 30. — Sva ova djela se naručuju kod Svetojeroninskog Društva u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava 20.

Dr. Jablanović: Galileo Galilei. Ime Galilejevo je ispučani top neprijateljski uperen protiv Crkve Kristove. Njim se ipak i danas služe oni, koji zavodeći neuke hoće da dokažu, da je Crkva protivna znanosti. Učeni pisac mirno razlaže Galilejevo pitanje, priznaje ljudske pogreške, koliko ih je bilo u ovoj stvari i lijepo brani Crkvu od potvora. Djelo stoji D 10. — Naružabe prima: Uprava »Savremenih Pitana« u Mostaru.

Petar Kunjić: Zlatno dijete — Opomene školskoj mlađeži. (Naklada »Učiteljskog doma« u Splitu; str. 91). Mlađeži, koja toliko teži za srećom, pokazuju ova knjiga lijepo put u život. Pisana je s toplinom i zanosom. Mlađež bi je morala nesamo pročitati, nego i dobro pamtititi njezin sadržaj.

O. Placido Belavić: Povijest samostana i župe Vukovarske. (Drugo izdanje. Tiskara »Novo Doba«, Vukovar, str. 93; stoji D. 5. —). Knjiga donosi povjesničke podatke o franji. samostanu i franji. župi u Vukovaru. Marno sabrane činjenice zasladene su zanimljivim crticama i narodnim pričanjem.

D. A. Braškić: Junačka mlađež. Preporučujemo ovaj prijevod, u kojem je lijepo očrtana divna smrt nekih mlađih Meksikanaca. Naručuje se kod Hrvatske Knjižare, Split. Stoji D. 10. —

DAROVI U MJESECU SVIBNJU 1928.

Za sv. Mise: Kalinovac RD 15 Kaštel Suć, MD 100 Mala Dobra VJ 10 Pisarovina LK 50 Plaški JM 30 Split MŠ 20 St. David MŠ Dol. 1. Sv. Ivan Žabno KM 100 Šibenik MB 50 Vučani JP 30.

Za Svetište S. L: Brod n/S M BB 50 Cansas City J Š 10 Dalmacija SB 20 Gračenica IB 10 Granešina SF 5 Ivanovci JO 50 Keesport GU Dol. 1. Petrinja SG 20 Podgajci MP 50 Podhum DB 100 Rankin AP Dol. 1. Split MŠ 65 Sv. Jelena MU 6 Sv. Ivan Zelina AD 10 Trnovitica JR 10 Valpovo SV 100 Varaždin MS 100 Vrhovina MD 40 Zagreb DH 50 Zlobin MK 50.

U čast Srca Isusova: Ambridge ML Dol. 2. Antunovac RG 15 Apatija AD 10 Brantfort S Ch Dol. 2. Brije MK 20 Brod n/S AP 10 Donji Desinec Agneza 10 Draga di Moschiene PB 20 Farmington MM Dol. 1. Gerovo ZB 20 Gora MG 20 Goričan KV 10 Gor. Desinac B J 10 Gospic SB 5 Illok AT 20 Jakšić Č 10 Kaštel Suć, MD 220 Kozarevac GA 25 Mačkovač MR 10 Maradić MS 10 Nijemci AH 50 Nuštar AS 15 Radočaj KŠ 10 Setuš FC B 10 Sotin AP 30 Šišinac AS 20 Taborsko AF 20 Trnava KS 25 Vel. Gorica BM 10 Vočin LG 35 Vrbica BB 10 Vukmanić KD 20 Zbjegovača TP 10 Žemun AMG 20 Zmajevac JG 110.

Srca Isusova, Bl. Dj. Mariji, sv. Josipu, sv. Antu i sv. Terezi M L: Ankland VK Dol. 1. Varaždin MS 300 Zagreb FM 10

Za rađ. Glasnika S. L: Baškavoda MD 5 Beograd SS 8, AL 7, SS 30 Bobovje SB 100 Bos. Brod AŠ 10 Brezovica JK 10 Chicago MP Dol ½. Ciglena RS 25 Derventa BT 5, LE 7 Devdelije SS Euh. 20 Draga AR 20 Gara NŠ 11.70 Goričan KM 50, SG 25 Gor. Zovik AK 10 Gospic MK 9 Gračenica LR 10 Ivanićgrad NJ 500 Jalžabet MH 20 Kalinovac RD 5 Komarnica EP 50 Koprivnica JS 10 Kožarac AM 20 Križiće NN 30 Krk RK 10 Loraine AV Dol 1½. Lužnica FB 5 Marija Gorica MZ 4 Mostar RV 10 Našice MC 20 Novo Čiči JM 10 Ogulin JS 10 Palajnik KV 30 Petrovaradin KS 50 Platičevo MR 20 Pučišće DE 100 Radočaj AŠ 5 Slunj, obitelj J 20, MŠ 70, JC 10 Split MA 100 Starigrad n/H Djev. Društvo 30 St. Čiće EM 20 St. David MŠ Dol. 1. Sv. Kriz MZ 10 Šibenik MB 50 Tišina MC 20 Varaždin MH 15 Velika J H 10 Vel. Gorica FO 10 Virje RH 10 Virovitica AR 20 Vis MZ 5 Vranjic MB 25 Vukmanić JM 20 Zagreb AF 5, AM 50, AR 50, BŠ 10, JG 20, MB 100, MŠ 5, NJ 10, NN 10, SR 5, VJ 50. Zlatar AK 10 Žardok EJ 20.

Za kruh sv. Antuna: Chicago MP Dol ½. Križevci, župna crkva sv. Ane D 180.05 Lipovljani AF 100 Plaški JM 15 Slatina AM 100 Zagreb ML 15.

Za zvona u Svetištu S. L: Vinkovci LU 10, MI 10.

Za Malo sjemenište u Travniku: Goričan CK 50 Sušak SM 100 Zagreb NH 40, VJ 50.

Za Dom duh. vježba: Cirkvena KS 10 Gary Ind. MM Dol. 2. Milvauke AŠ Dol. 1.

Za crkvu u Jeruzalemu: Gor. Popovac MŠ 50 Letovanić JM 20, JM 10 Zagreb AM 50.

Za crkvu Gospe Olovske: Varaždin MS 100.

Za Langov Dom: Sušak SM 50 Varaždin MS 100 Vel gorica FO 10.

Za Misije: Cirkvena MP 100 Horvatska ZŠ 25 Ivanić grad NJ 500. Osekovac Mis. sekc. 100 Sušak SM 60 Zagreb DH 50, TM 20.

Za Misije u Bengaliji: Varaždin MS 100.

Za Misije među crncima: Granešina FS 35

Za Misije O. Vizjaku: Devdelije, SS Euh. 174.

O. Mesarić za gradnju crkve S. L u Hamirpuru: Bakar, dobra osoba 500, TM 30 Varaždin MS 100.

O. Mesarić za uzdržavanje katehista: Bakar, dobra osoba 500.

Za otkup i pokrštenje poganske djece: Na ime Anka: Stenjevec zavod, AU 200, na ime Josip: Sv. Jelena MU 100.

Za otkup i pokrštenje crnačke djece: Dječaka: po volji: Devdelije SS Euhar. 100, ime Antun: Zagreb TP 100. Djevojčice na ime Terezija M. L. Kašina SV 100, ime Marija: Varaždin MS 100.

MJESEČNA NAKANA U KOLOVOZU.

Katolička ljubav prema domovini.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 S Petar u okovima. Sv. Otac papa.
- 2 Ć Alfonzo Ligvori. Porcijunkula. Trećoreci.
- 3 P Augustin, bisk. zagrebački. Posveta obitelji.
- 4 S Dominik. Dominikanci i njihov podmladak.
- 5 N 10. po Duh. SNJEŽNA GOSPA. Mjes. zašt. Grješnici.
- 6 P Preobraženje Kristovo. Ljubav k Isusu.
- 7 U Kajetan. Da nas Bog očuva od tute i suše.
- 8 S Cirijak. Umirući.
- 9 Ć Roman. Progonitelji Crkve.
- 10 P Lovrinac. Crkva u Meksiku.
- 11 S Suzana. Citatelji Glasnika S. L.
- 12 N 11. po Duh. Klara. Redovnice sv. Klare.
- 13 P Hipolit i Kasijan. Progonjeni i napastovani.
- 14 U † Euzebije. Sjedinjenje istočnih kršć. s Crkvom.
- 15 S Velika Gospa. Hrvatski narod.
- 16 Ć Joakim otac B. D. M. Obraćenje Židova.
- 17 P Hijacint. Revnost za spasenje duša.
- 18 S Jelena Križarica. Ljubav prema sv. Križu.
- 19 N 12. po Duh. Ljudevit biskup. Naši biskupi i svećenici.
- 20 P Bernardo. Trapisti i njihov podmladak.
- 21 U Franciska Šantal. Hrvatske žene.
- 22 S Simforijan. Hrvatski Orlovi.
- 23 Ć Filip Beničić. Siromasi.
- 24 P Bartol apostol. Svećenička zvanja.
- 25 S Ljudevit kralj. Crkva u Francuskoj.
- 26 N 13. po Duh. Zefirin. Širenje Glasnika S. L.
- 27 P Josip Kalasancij. Učitelji i učiteljice.
- 28 U Augustin Obraćenici.
- 29 S Glavosijek Ivana Krst. Katolička neustrašivost.
- 30 Ć Ruža Lipanska. Djevičanske duše.
- 31 P Rajmund. Naši pokojnici.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuš na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprosi prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Mjes. nakana u rujnu: Društva za pomaganje umirućih.

Urednik: Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. I. rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 37.

Rujan 1928.

Broj 9.

O NAKNADIVANJU, ŠTO GA SVI DUGUJEMO BOŽ. SRCU

Svršetak poslanice sv. Oca Pape.

Krist pati u svom tajinstvenom tijelu.

Amo ide i ovo. Muka Kristova kao zadovoljština obnavlja se i na neki način nastavlja i ispunjuje na njegovu tajinstvenom tijelu. Doista, da se opet poslužimo riječima sv. Augustina, »Krist je pretrpio sve, što je trebalo da pretrpi, mjera je muka njegovih potpuna. Ispunjene su dakle muke, ali na glavi; ostalo je još, da Krist trpi na tijelu«. To se dostoјao sam Gospodin Isus objasniti, kad je rekao Savlu, »koji je još uvijek ljuto mrzio i bio željan ubijati učenike« — Dj. 9, 1. —: »Ja sam Isus, koga ti progoniš«. Dj. 9, 5. Tu je jasno označio, da progonstva, što se dižu protiv Crkve, teško udaraju samu božansku glavu njezinu. Zato s potpunim pravom Krist, koji još trpi u svom tajinstvenom tijelu, želi, da mi skupa s njim zadovoljavamo. To traži i naša tjesna veza s njim, jer kad smo »tijelo Kristovo i udovi od uđa« — I. Kor. 12, 27. — to treba da skupa s glavom trpe svi udovi, što ona trpi.

Naknadivanje je potrebito osobito u naše dane.

Ovoga se okajavanja i naknadivanja hoće osobito u ovo naše doba. To je očito svakomu, koji očima i umom, kao što rekosmo na početku, promatra ovaj »u zlo ogrezi svijet«. I. Iv. 5, 19. Odasvud naime dopiru do Nas vapaji naroda, kojih su se vladari ili vlade digli i skupa se urotili protiv Gospodina i Crkve njegove». Ps. 2, 2. Gledamo, kako se u tim kršćevima gaze sva božanska i ljudska prava. Hramovi se ruše i nište; redovnici

se i Bogu posvećene djevice tjeraju iz svojih kuća, pogrdaju, najbesnije zlostavljaju, more gladom i tamnicom. Čitave se čete dječaka i djevojčica trguju iz krila majke Crkve i počiju, da se odreknu Krista i opsuju Ga, da se bace na najgora djela bludnosti. Čitav se kršćanski puk, teško zastrašen i rastjeran nalazi bez prestanka u pogibelji, da ili otpadne od vjere ili bude umoren pa i najokrutnijom smrću. Sve je to tako žalosno, te bi se moglo učiniti, da se ovim nesrećama već sada navješćuje i proriče »početak nevolja«, što će ih donijeti »čovjek grjeha, koji se diže protiv svega, što se zove Bog ili što se štuje«. II. Sol. 2, 4.

Ali još više treba žaliti, časna braća, tužni prizor, što se vidi među samim vjernicima. Ako i jesu oni oprani na krštenju krvlju neokajanoga Jaganca i obogaćeni milošću, ipak se nalazi među njima toliko ljudi iz sviju staleža, koji su potpune neznanice u božanskim stvarima i otrovani lažnim naukama. Oni provode opak život daleko od Očeve kuće, život bez svjetla prave vjere, bez radosti, koju daje ufanje u buduće blaženstvo. Ne krije ih i ne grijje topla ljubav, pa se doista može reći, da se nalaze u tminama i sjeni smrtnoj. K tomu vjernici sve manje mare za crkvenu stegu i stare uredbe, koje drže sav kršćanski život, ravnaju domaćim društvom, zaštićuju svetost ženidbe. Posve je zanemaren ili premekanim postupkom i umiljavanjem pokvaren uzgoj djece, ili je što više uzeća Crkvi mogućnost da uzgaja kršćansku mladež. Žalosno je zaboravljen kršćanski stid u življenu i odijevanju, osobito ženskom. Posvud vlada nezasitna pothlepa za prolaznim dobrima, nad sve se diže politika, traži se sklonost naroda preko svakog zakona, prezire se zakonita vlast i riječ Božja, i tako se sama vjera potresa ili se stavlja u tešku opasnost.

K svoj gomili zala pridolazi nebriga i nemar onih, koji nalik na zaspale i pobegle apostole, kolebajući se u vjeri ostavljaju kukavički Krista, zahvaćena smrtnom stiskom ili zaskočena sotinim pomoćnicima; pridolazi nevjera onih, koji po primjeru izdajnika Jude lakoumno i svetogrđno pristupaju k sv. prijesti ili prelaze u neprijateljski tabor. I tako nam i protiv volje dolazi na um, da su se primakla vremena, o kojima je prorekao naš Gospodin: »I jer će se umnožiti bezakonje, ohladnjet će ljubav u mnogima«. Mat. 24, 12.

Naknadivanje se vrši.

Sve to pobožno promatrajući ne će moći vjernici, a da se ne raspale ljubavlju prema ražalošćenomu Kristu, da revnije ne zadovoljuju za svoje i tude grijeha, da opet ne uzdižu Kristovu čast i gorljivo ne djeluju za spasenje duša. I doista možemo donekle ovo naše doba označiti onom sv. Pavla: »Gdje se umnožio grijeh, još se više umnožila milost«. Rim. 5, 20. Kako je naime porasla među ljudima opakost, tako milošću Duha Svetoga

raste i broj vjernika obojega spola, koji nastoje spremnije zadovoljavati za tolike uvrede nanesene božanskomu Srcu, pače ne okljevaju ni same sebe prinijeti Kristu kao žrtvu. I bez sumnje, tko god s ljubavlju razmisli, što smo dosad naveli, i komu se to utisne duboko u srce, taj će morati, da se boji grijeha kao najvećega zla i da ga se čuva. On će se pače potpuno predati volji Božjoj, on će se truditi, da uspostavlja povrijedenu čast božanskoga Veličanstva postojanom molitvom, svojevoljnim pokorama i podnošenjem nevolja, ako ga snadu, čitavim napokon životom, provođenim u ovom duhu naknadivanja.

Tako se i rodiše mnoge muške i ženske redovničke obitelji, koje danju i noću željno služeći Isusu hoće da budu donekle nalik na andela, koji ga je tješio u vrtu. Tako nastadoše i pobožne zadruge, što ih je također Sveta Stolica odobrila i obdarila oprostima, i koje se isto tako dadoše na posao naknadivanja, a vrše ga prikladnim pobožnostima i vježbanjem u kreposti. Tako započeše, da ne spominjemo drugo, pobožnosti i svečanosti, kojima se naknaduje za povrijedenu božansku čast, što čine ne samo pojedini vjernici, već i cijele župe, biskupije, gradovi.

Časna naknada Presv. Srcu.

Pobožnost posvećivanja Presv. Srcu, koja je tako skromno započela a potom se na daleko raširila, dobila je Našim posvećenjem sjaj i žudenu krunu. Isto tako Mi vruće želimo zbog svega spomenutog, časna braćo, da i ovo zadovoljavanje ili pobožno naknadivanje, što je već dulje sveto uvedeno i sveto šireno, dobije Našom apostolskom vlašću najčvršći pečat, i da ga što svečanije vrši čitav katolički svijet. Stoga odlučujemo i zapovijedamo, da se svake godine na svetkovinu Presvetoga Srca Isusova — koja je ovom prilikom po Našoj naredbi uzdignuta na svetkovinu prvoga reda i ima osminu — u svim crkvama po svemu širokom svijetu svečano ovrši istim riječima, prema obrascu, što je priložen ovoj poslanici, pomirna molitva ili naknada našemu premilom Spasitelju, da se njom oplaču naši grijesi i dade zadovoljstva za pogažena prava Krista vrhovnoga Kralja i ljubeznoga Gospodara.

Nade.

Ne sumnjam, časna braćo, da će od ove sveto obnovljene i na svu Crkvu protegnute pobožnosti doći mnoga i znatna dobra i pojedincima i društvu vjerskom, domaćem i gradanskom. Ta sam je naš Spasitelj obećao svetoj Margariti Mariji, da će oba suti obiljem svojih milosti sve, koji budu iskazivali ovu čast njegovu Srcu. Grješnici će, »videći koga su proboli« — Iv. 19, 37. — potreseni uzdasima i plaćem cijele Crkve, požaliti uvrede, što ih nanesoše višnjemu Kralju. »Ući će u sebe« — Is. 46, 8. — da ne bi okorjeli u grijesima pa da ne bi nad Onim, koga probodoše, kasno i uzalud plakali — Otkriv.

1, 7. — kad Ga ugledaju, gdje »dolazi na oblacima nebeskim«. Mat. 26, 64. A pravednici će postajati još pravedniji i svetiji — Otkriv. 22, 11. — i posvetiti će se novim žarom službi svoga Kralja, kad ga vide tako prezrena, napadana i toliko pogrdvana. Navlastice će porasti u njima gorljivost za spasavanje duša, kad naviknu razmišljati onu tužbu božanske Žrtve: »Kakva je korist od moje krvi?« Ps. 19, 10. i razumijevati ujedno radost, što će je imati ovo Presveto Srce »nad jednim grješnikom, koji se kaje«. Luka 15, 4. A nada sve žarko želimo i nadamo se, da će pravda velikog Boga, koja bi radi deset pravednika bila poštovana Sodomu, to prije poštedjeti cio rod ljudski, kad je budu smjerno molili i ublaživali svi vjernici skupa s Posrednikom i Glavom, Kristom.

Nek ove naše želje i odredbe pomaže Djeva Bogorodica, koja je davši nam Isusa Pomiritelja, othranivši ga i prikazavši pokraj križa kao Žrtvu za nas, po tajinstvenoj vezi s njim i po njegovoj sasvim izvanrednoj milosti i sama postala Pomiriteljicom, pa se tako od pobožnosti i zove. Pouzdavamo se u njezin zagovor kod Isusa, koji je jedini »Posrednik između Boga i ljudi«. — I. Tim. 2, 5. — pa je ipak htio da uzme k sebi svoju Majku za braniteljicu grješnika, djeliteljicu i posrednicu milosti. U nju se pouznavajući, vama časna braćo, i svemu stardu, što je povjerenovo vašoj brizi, dajemo apostolski blagoslov kao znak nebeskih darova i naše očinske sklonosti.

U Rimu kod sv. Petra 8. svibnja 1928., sedme godine Našega papovanja.
Papa Pijo XI.

POMIRNA MOLITVA.

Premili Isuse, Ti si neizmjerno ljubio ljude, a oni tu Tvoju ljubav tako nezahvalno zaboravljaju, zanemaruju i preziru. Klečeći pred oltarom Tvojim hoćemo evo mi da Ti iskažemo osobito poštovanje i njime popravimo toliki opaki nemar i uvrede, kojima ljudi odasvud udaraju na ljubezno Srce Tvoje.

Znamo na žalost, da smo se i mi katkad tako nevrijednjima pokazali, pa žalimo to s najdubljom boli i molimo milosrde Tvoje ponajprije za sebe. Spremni smo okajavati svojevoljnim naknadivanjem nesamo grijeha, koje smo počinili sami, već i zla djela onih, koji su daleko odlutali s puta spasenja i otvrđnuli u svojoj nevjeri, pa neće da idu za Tobom vodom i pastirom, ili su pogazili krsni zavjet i odbacili slatki jaram Tvoga zakona.

Sve te žalosne opačine hoćemo da okajavamo. No napose kanimo naknadivati za nečedno i ružno življenje i odijevanje, za tolike zamke, što ih stavlja pokvarenost nevinim dušama, za oskvrnjivanje blagdana, za mrske psovke izbacivane protiv Tebe i Tvojih svetaca, za napadaje na Tvoga namjesnika i svećenstvo, za nemar i strašna svetogrđa, kojima se pogrdjuje sam Sakramenat

božanske ljubavi, i napokon za javne prestupke narodâ, koji se dižu na prava Crkve, što si je Ti osnovao, i na njezino učiteljstvo.

O da možemo oprati te opačine krvlju svojom! Međutim da naknadimo za pogrdenu božansku čast, prinosimo ti onu zadovoljštinu, što si je negda na križu Ti sam prikazao Ocu, i koju obnavljaš svaki dan na oltarima. Tomu pridružujemo pokore Djevice Majke, svih svetaca i pobožnih kršćana. Obećavamo Ti od svega srca, da ćemo grijeha, što smo ih počinili mi i drugi, i nemar za toliku ljubav, koliko bude do nas, s pomoću Tvoje milosti popravljati tvrdom vjerom, čestitim življenjem i točnim vršenjem evanđeoskoga zakona, osobito zakona ljubavi. Obećavamo, da ćemo svim silama sprečavati uvrede, što Ti se nanose, i da ćemo poticati sve, koje budemo mogli, da nasleduju Tebe.

Primi, molimo Te, dobrostivi Isuse, po zagovoru naše Pomeriteljice B. D. Marije ovu dragovoljnu naknadu i daj nam veliki onaj dar postojanosti, da Te do smrti vjerno slušamo i služimo, pa svi napokon stignemo u onu domovinu, gdje Ti s Ocem i Duhom Svetim živiš i kraljuješ u vijeke vjekova. Amen.

BOJE SE ISTINE.

Svi vidimo, da ima ljudi, koji bježe od Boga, a jer ne mogu biti bez Boga, traže sebi posebne bogove. Ima ljudi, kojima ne miriše nauk svete rimokatoličke Crkve, pa traže crkvu, koja odgovara njihovom srcu i ukusu. Neki ne podnose pojave katoličkog svećenika. Kad ga opaze, prelaze na drugu stranu ceste ili ako mu se ne mogu ukloniti, okreću glavu na stranu. Nekima je opet prava strahota ispovijed, a drugima propovijed itd. A što je tomu razlog? Ljudi se boje istine.

Čitao sam negdje, da se slon plaši sama себе pa nikad ne pije iz čistog vrela, jer se boji svoje slike; zato traži mutnu vodu. Priznaješ li Boga, katoličku vjeru, ispovijed, potrebu katoličkog svećenika, to se ne ćeš odvraćati od slike svoje savjesti, svoje duše. Gledajući pak sliku svoje duše, svoje savjesti, odricat ćeš se svojih slaboca, strasti, zlih navika i grjehoti, služiti ćeš Bogu i kršćanski živjeti. A to je upravo ono, što se ne mili današnjem naraštaju, koji se bojiji istine. Boji se istine, jer bi morao promijeniti svoj život i svoja načela. Međutim takve će ljudi stići, što veli Psalmista o grješnicima: »Grješnici niču kao trava, i vide se, koji opako rade. Ali će izginuti u vijeke vjekova, a ti ostaješ u vijek Višnji, o Gospodine!« Ps. 91, 7.—8.

Ne budi nespretni slon, već hitri gorski jelen, o kojem veli Psalmista: »Kao što jelen čezne za izvorom vode, tako čezne duša moja za tobom, Božel!« Ps. 41, 2. — Ne zaboravi, što kaže prorok Ozeja: »Pravednik će se zeleniti kao ljljan, i cvasti će dobijeka pred Gospodinom«. Oz. 14, 6. L. Rusan.

DRUŠTVA DOBRE SMRTI.

Nakana Apostolstva molitve u rujnu, blagoslovljena od sv. Oca.

Naša glavna briga za ovog života mora biti da jednom dobro umremo. Ali kao članovi Apostolstva molitve moramo se također brinuti za dobru smrt svoga bližnjega. Svaki tjedan umre od prilike milijun ljudi. Svi su otkupljeni predragocjenom krvlju Isusovom. No dali će ova presveta krv svima koristiti za vječnost?

Ljubav spram duša, koje se u tako velikom broju svaki dan sele na drugi svijet, potakla je apostolske muževe, da osnuju razna društva, koja će nastojati, da osiguraju vječno spasenje ljudi. Glavna od ovih društava, što ih je Crkva odobrila i žarko ih preporuča, jesu:

1. Kongregacija ili družba dobre smrti.

Tu je Družbu dobre smrti osnovao 1648. Vincencije Karafa, sedmi general Družbe Isusove. U isusovačkoj naime crkvi al Gesu u Rimu skupljao se svaki petak poslije podne velik broj pobožnog svijeta. Tom bi se prilikom izložio Presv. Sakramenat, a propovjednik bi govorio slušateljima o muci Isusovoj i o žalostima Majke Božje. Davale se spasonosne pouke o pripravi na dobru smrt. Iz toga se malo pomalo razvijala spomenuta Kongregacija ili Družba. Već god. 1655. obdarili je papa Aleksander VII. oprostima. Ova se pobožnost doskora nadaleko raširila. Leon XIII. dopustio je isusovačkom generalu, da smije osnivati ova društva i u crkvama, koje ne pripadaju njegovu redu.

Svrha ove Družbe dobre smrti jest, da se njezini članovi priprave na što sretniju vječnost. Da to postignu, često će se sjećati muke, što ju je Spasitelj podnio za naše spasenje. U tu svrhu skupljaju se članovi u crkvi ili kapelici svakog petka ili svake nedjelje ili barem jedamput na mjesec. Tom se zgodom izloži Presv. Sakramenat, te se propovijeda o muci Isusovoj ili žalostima Bl. Djevice ili o posljednjim stvarima. Obave se zajed-

ničke molitve, u kojima se na osobit način spominju bolesni ili umirući članovi. Članovima se osobito preporučuje često primanje sv. sakramenata. Svakog mjeseca razmišljaju kroz neko vrijeme o svojem životu. Preporučuje im se slušanje sv. Mise i u radne dane, svake večeri kratko ispitivanje savjesti, dijeljenje milostinje, pohod bolesnika i briga, da za vremena prime sakramente umirućih. Svojevoljnim pokorničkim djelima sudjeluju u muci Isusovoj i u žalostima Marijinim.

2. Bratovština Srca Isusova od smrte stiske.

Društvo je osnovao Isusovac Ivan Lyonard 1848. Njega je osobito dirala pomisao, da smrt svaki dan kosi bezbroj žrtava, koje se nalaze u smrtnom grijehu. Da ovom zlu barem donekle doskoči, osnova o. Lyonard društvo molitve za spasenje umirućih. Ovo se društvo na osobiti način sjeća boli, koju je Srce Isusovo podnijelo za smrte borbe u Maslinskem vrtu. A jer je i Srce Marijino bilo prežalosno radi muke Isusove, štuju članovi ovoga društva uz Srce Sina i Srce Majčino. Mnogi francuski i belgijski biskupi odobriše odmah ovo društvo. A da bi se ono što brže rasirilo, nastojao je o. L. da njegovo središte prenese u Jeruzalem, u neposrednu blizinu mjesta, gdje se Isus znojio krvavim znojem.

Bratovština ima na stotine tisuća članova. Hiljade svećenika, koji pripadaju ovoj bratovštini, govore svake godine barem jednu sv. Misi za spasenje umirućih. Sama bratovština daje čitati oko 3000 Misa na istu nakanu za svoje članove. Članovi su dužni, da svaki dan izmole barem Očenaš ili Zdravomariju ili molitvicu, koju je sastavio sam o. Lyonard: »Premilostivi Isuse! Ti goriš od ljubavi prema dušama, pa te zaklinjem smrtnom borbom tvoga Presv. Srca i bolima tvoje bezgrješne Majke, operi u svojoj krvi sve grješnike na zemlji, koji se nalaze sada u smrtnoj borbi i koji će danas umrijeti. Amen. Srce Isusovo u smrtnoj stisci, smiluj se umirućima«. Ovoj je molitvi Pijo IX. podijelio mnogo oprosta i preporučio je katolicima. Sam Papa molio ju je triput na dan.

Članovima se preporučuje, da svakog mjeseca pola sata mole za umiruće. Koliko im je moguće, nastoje, da bolesnici u njihovoj blizini na vrijeme prime sakramente umirućih. Svećenici, koji pripadaju ovoj bratovštini, mole se, da reknu svake godine barem jednu sv. Misi za umiruće u prvoj nakani, a u drugoj nakani svakog tjedna.

»Ova je pobožnost«, veli kardinal Gasparri, »pravi čin ljubavi apostolske. Ovim se djelom pomaže hiljadama neumrlih duša. Dobrota će Spasiteljeva bez sumnje obilno nagraditi sve one, koji obavljaju ovu pobožnost«.

G. 1864. osnovan je i ženski red, koji se nazvao »Srca Isusova od smrte borbe i Srca Supatnice Bl. Djevice Marije«. I taj red osobitim načinom štuje smrtnu borbu Isusovu te svoje molitve za spasenje duša združuje s njegovim molitvama i patnjama.

3. Bratovština smrti sv. Josipa.

Sv. Josip jest osobiti zaštitnik umirućih. On je preminuo u naručju Isusovu i Marijinu. Zar može biti sretnije smrti?

U Rimu je Pijo X. dao sagraditi crkvu na čast smrti sv. Josipa. U ovoj crkvi osnovano je 17. veljače 1913. društvo, koje ide za tim, da na sve moguće načine pomaže umirućim. Pijo X. htio je da se njegovo ime stavi na prvo mjesto među članove ovog društva. I Benedikt XV. upisao se u nj. Članovi ove bratovštine mole svakog jutra i svake večeri: »Sv. Josipe, pravi zaručniče Marijin i pravi hranitelju Isusov, moli za nas i za sve one, koji se nalaze danas u času smrti.«

Članovi Apostolstva molitve, ne zaboravimo u svojim molitvama onih, koji su najpotrebniji, ne zaboravimo grješnika, koji su na smrtnom času a nalaze se u smrtnom grijehul F. Mašić D. L.

MISIJSKA NAKANA U RUJNU.

Da se Afrika obrati i očuva od krivovjeraca.

U Africi ima katolička vjera mnogo nade u uspjeh. Manje je ufanja u sjevernom njezinom dijelu, gdje vlada islam, više u sredini i na jugu. Istom je pedeset godina, što je svijetlo Kristovo počelo prodirati dublje u srednju Afriku. Katolika ima u Africi uza sav rad istom 4 milijuna. Što je to prema 130 milijuna drugih, od kojih je 7 i pol milijuna kršćana nekatolika, gotovo 53 milijuna muslimana i 72 i pol milijuna pogana! No mnogi redovi i kongregacije rade ipak neumorno oko obraćenja siromašnih crnaca. Imamo tamo 2610 evropskih i 159 crnačkih svećenika, 1617 redovničke braće, 6525 redovnica i 26.717 misijskih postaja, 14.865 crkvi i kapela, 14.097 škola, 650.505 učenika, 817.741 katekumena. Pomoći dobivaju od brojnih društava širom svijeta, osobito od »Društva sv. Petra Klavera«, koje je i kod nas dobro poznato. Protestantni dobivaju silan novac, zato mogu da lakše i više rade među crncima. Reći ćeš: i protestanti su kršćani, bolje da crnac bude i protestant, nego da se klanja idolu. Da, ali protestanti redovito postaju nehajni za vjeru, idu u bezvjerje. Zato je protestantstvo zlo za Afriku. Molimo stoga, da Bog posalje više duhovnih radnika u Afriku i da gane srca onih katolika, koji mogu novčano poduprijeti Afričke misije.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA ZA 1929.

netom je doštampan. I ljetos je pun ugodne pouke, lijepih pri-povijedaka i pjesama, zdrave i krepke duševne hrane, a ukrašen je mnoštvom krasnih slika. Uza sve to stoji i opet samo DIN. 12.—kano i dosad. Na svakih 10 komada dobiva se 1 komad na dar. Cijenjene prijatelje molimo, da ga naruče odmah. Narudžbe prima: UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. PP. 147.

ZDRAVO, O MARIJO!

Zdravo, o Marijo!
Uz gusle evo
Tebi sam, Djeko,
Pjesmicu složio —
Zdravo, o Marijo!

Zdravo, o Marijo!
Tvoje miline,
Tvoje vrline
Rado bih slavio —
Zdravo, o Marijo!

Zdravo, o Marijo!
Otač je vječni
Ljudski rod srečni
Tobom obdario —
Zdravo, o Marijo!

Zdravo, o Marijo!
Ruke su Tvoje
Pridigle, što je
Đavo iskvario —
Zdravo, o Marijo!

Zdravo, o Marijo!
Ljubezno Ti mi
Pjesmicu primi,
Što sam je svršio —
Zdravo, o Marijo!

LJUBAV ZA LJUBAV.

Jednog se dana 1832. vraćao kući glasoviti liječnik-kirurg Vilim Dupuytren idući iz državne bolnice u Parizu. Bio je umoran, jer je taj dan pohodio mnoge bolesnike po kućama. Kod kuće ga je dugo čekao starac župnik iz okolice. Čim je dobri starac čuo korake, okrenu se, te ga umiljato i prijazno pozdravi. Liječnik oštros upita: »Što želite, velečasni?« Vedra lica i sa smiješkom na ustima odvrati starac: »Gospodine doktore, već su dvije godine, da me nešto boli na vratu. Sada me pak bolest drži tako jako, da je više ne mogu podnositi; došao sam k vama, da me izlijecite.«

Doktor ga uvede u dvoranu i pomnivo pregleda. Na starčevu je vratu bila velika rana; morao je doista mnogo trpjeti. Liječnik se čudio, kako se starac još čvrsto drži. Uze nož i prereže malo oteklinu da mu olakša bol. Strpljivi bolesnik ni da bi pisnuo niti se maknuo, pa se liječnik još više divio svećenikovoj strpljivosti. No kad je dovršio tu malu operaciju i očistio mu ranu, upre pogled u župnika, pak će odrešito: »Gospodine župniče, vašoj bolesti nema lijeka, treba da umrete. Starac se nimalo ne smete na te rijeći, već sam omota mirno vrat.«

Na koncu izvadi svećenik pet franaka i dade liječniku ispričavajući se: »Gospodine doktore, siromašan sam i ne mogu da uzvratim najvrsnjem francuskom kirurgu kako se dolikuje. Neka vam dragi Bog naplati. A ja sam na sve spreman, neka bude što Bog hoće. Ovo je zadnji pokušaj, na nj su me nagovorili moji župljeni. Morao sam udovoljiti njihovoj želji. Neka se Božja volja vrši!« Pokloni se liječniku i mirno krene napolje.

Doktor se zamisli: bilo mu je, kao da pred njim ne stoji slab starac, već neko više biće. Požali, što se onako ponio prema kreposnom svećeniku, poleti za njim i zaustavi ga: »Gospodine župniče, reče, nije izgubljena svaka nada, pa ako hoćete, možete se podvrći operaciju.«

— Baš sam za to i došao u Pariz, odvrati svećenik.

— Moram vas upozoriti, da će operacija biti duga i teška, a uspjeh nije stalan.

— Ne marim; izvršite samo operaciju. Moji bi se župljeni tako radovali, da kojom srećom ozdravim.

— Pa dobro, odgovori doktor, evo vam moje posjetnice. Podite u državnu bolnicu, tamo će vas lijepo paziti. Mene eto sutra, da vas operiram. Svećenik uzme posjetnicu i zadovoljan krene put bolnice. Sutradan izvrši doktor doista operaciju i starac ozdravi. Godinu zatim eto ti starca k svom liječniku. U zaprašenom odijelu i cipelama stupi u njegov stan, a u ruci mu čvrsto vezana košara. Dupuytren ga ljubezno primi i upita, čime mu može poslužiti.

— Gospodine doktore, odgovori dobri župnik, ravno ste mi pred godinu dana vi spasili život. Htio bi da vam iskažem zahvalnost, ali kako sam vam rekao, moja je župa siromašna, pa sam vam evo donio dvije kokoši iz svoga dvorišta i nešto voća iz svoje bašće. Nadam se, da će vam to biti drago.

Starčeva zahvalnost ganu Dupuytrena. Ljubezno mu zahvali i zamoli ga, da bi ostao kod njega na ručku. Župnik se ispričavao, da ne može, jer mu se je žuriti: ima u župi bolesnika, koje onog dana mora posjetiti. I starac se pješke vrati doma, kako bješe i došao. Svake je godine u taj dan dolazio starac k svom liječniku i nosio mu dar u zahvalu.

Na početku godine 1835. zahvati teška bolest liječnika Dupuytrena. Ni promjena podneblja ni vještina i briga liječnika, njegovih drugova, nisu pomogle. Bolest je kretala sve na gore.

Jednog dana zamoli bolesni liječnik, neka pišu starom župniku: »Dodatak odmah, da ne bude kasno!« Starac se je požurio i došao na vrijeme. Dupuytren primi pobožno sv. sakramente. Kad ukućani unidoše u sobu, nađoše bolesnika veoma mirna i spokojna. Starac župnik glasno reče pred prisutnima, tako da ga je i bolesnik mogao čuti: »Sretan sam, da sam mogao vratiti ljubav za ljubav.«

Budi zahvalan! Zahvalnost predobiva sva prava srca, mila je Bogu i ljudima.

S. Dragičević D. I.

ISTINA i ŽIVOT

IZVAN CRKVE NEMA SPASENJA.

— Koliko je Crkava ustanovio Isus? pitao me jedamput Ivan.
 — A zašto to pitaš, Ivane?
 — Zato, jer mi katolici kažemo, da je našu Crkvu osnovao Isus, a i drugi kršćani, koji ne pripadaju Crkvi katoličkoj, tvrde isto svaki o svojoj crkvi. Prema tomu je Isus osnovao više crkava?
 — Ne, ne, Ivane. Isus je osnovao samo jednu Crkvu, a to je katolička. Izvan nje nema spasenja.
 — Dakle će svi oni, koji ne pripadaju katoličkoj Crkvi zauvijek propasti?
 — Polako, Ivane! Treba da se razumijemo. Treba dobro shvatiti onu riječ: Izvan Crkve nema spasenja. Isus je osnovao samo jednu Crkvu. Osim toga On je obvezao sve ljudе, da moraju stupiti u ovu Crkvu. »Idite po svem svijetu«, veli Isus apostolima, »i propovijedajte Evanelje svakom stvorenenju. Tko uzvjeruje i pokrsti se, spasit će se, koji ne uzvjeruje, osudit će se«. Mt. 16, 15—16. Apostoli dakle moraju sve ljudе upoznati s naukom Isusovom; s druge opet strane svi ljudi moraju prihvatići ovu nauku. Ako je ne prihvate, čeka ih vječna kazna. »A koji ne uzvjeruje, osudit će se«. Nije Isus rekao apostolima: Idite, propovijedajte evanđelje, pa ako vas tko posluša, dobro, ako vas ne posluša, nikomu ništa... Ne, on je naprotiv odlučno i bez pogodbe naložio: svatko mora prihvatići njegovu vjeru.

Tako su apostoli i shvatili Isusa. I oni su propovijedali, da izvan Crkve Kristove nema spasenja. Sv. Petar ističe to u svojoj prvoj poslanici, kad isporeduje Crkvu s ladom Noinom. Kao što se izvan lade Noine nitko nije mogao spasiti za općeg potopa, tako se i sada ne mogu spasiti nego samo oni, koji se nalaze u Crkvi. 1. Petr. 3, 20.—21.

Po tome svi oni, koji znađu, da je katolička vjera ona vjera, što ju je propovijedao Isus, moraju unići u katoličku Crkvu, ako još nijesu u njoj. Ako toga ne učine, propast će svojom krivnjom.

— Razumijem, odvrati Ivan, jer bi tako bili neposlušni Bogu u velikoj stvari te smrtno sagriješili, a sa grijehom se smrtnim ne dolazi u nebo.

— Tako je, Ivane! Nego treba znati, da među onima, koji ne pripadaju katoličkoj Crkvi, ima mnogo takvih ljudi, koji ne shvaćaju, da bi jedina Crkva katolička imala pravu nauku Isusovu. Često oni nijesu krivi, što su u toj zabludi. Njihovi su roditelji pripadali ovoj ili onoj vjeri, pa su u njoj odgojili i svoju djecu. Djeca su rasla i odrasla, ali su uvijek mislila, da se nalaze u pravoj vjeri. Oni vide katolike oko sebe, vide katoličke crkve, katoličke procesije, ali uza sve to može se dogoditi ono, što se dogodilo sv. Pavlu. Sveti je Pavao prije svoga obraćenja progonio kršćane. Činio je to stoga, jer je mislio, da su se odmetnuli od prave nauke Božje. Apostol se radi toga kasnije vrlo kajao, ali sam priznaje, da je to činio, jer nije poznao istine.

Tako se može i danas dogoditi. Mnogi su odgojeni izvan Crkve katoličke, pa misle, da pravo rade, ako ne stupe u nju. Takvi se ljudi mogu spasiti.

— A kako će se spasiti, kad ne pripadaju pravoj Crkvi, a rekli ste, da izvan prave Crkve nema spasenja?

— Istina je, Ivane, izvan prave Crkve nema spasenja. Ali moraš znati, da i ovakvi ljudi u nekom pogledu pripadaju pravoj Crkvi, pa se baš radi toga i mogu spasiti. Oni su spremni, da u svemu vrše svetu volju Božju. Kad bi oni znali, da je katolička Crkva jedina Crkva Kristova, oni bi stupili u nju. A Bog nagrađuje baš ovu njihovu dobro volju. Oni pripadaju pravoj Crkvi, a da ni sami toga ne znaaju.

— Dakle se i oni mogu spasiti?

— Dakako. Ali moraju živjeti prema savjesti. Takvi ljudi pripadaju dušom Crkvi katoličkoj. Kao što će neki od onih, što se nalaze u pravoj Crkvi Kristovoj, ipak propasti, ne radi Crkve Kristove, nego radi svoga života, koji se ne slaže s naukom Kristovom, isto će se tako spasiti neki, koji pripadaju drugim vjerama, ne zato, što pripadaju tim vjerama, nego s toga, što pripadaju dušom Crkvi Kristovoj.

Otar svetog Grgura Nazijanskoga pripadao je iz početka nekoj krivovjernoj sljedbi. O njemu veli svetac, da je i za vrijeme svoje zablude pripadao Crkvi Kristovoj. Kako joj je pripadao? Svojim životom. Drugi su naprotiv svojim životom bili izvan prave Crkve, iako su se brojili u njezine članove.

— Čemu onda toliko nastojanje od strane Crkve katoličke, da i drugi prigrle njezinu nauku, kad se čovjek može spasiti i u drugim vjerama?

— Crkva mora tako činiti, jer joj to nalaže Bog. Riječi, što ih je Isus upravio apostolima: »Idite i naučavajte sve narode«, tiču se i Crkve, jer ona nastavlja službu svetih apostola. Kao što su dakle apostoli neumorno propovijedali nauku Isusovu, tako je mora propovijedati i Crkva. Istina je, i u drugim se vje-

rama čovjek može spasiti, ali mnogo teže, jer nema onih pomagala spasenja, što ih je Isus ostavio svojoj Crkvi. I stranputicama možeš doći katkada do željenoga cilja. Ali uz koliki trud i napor! Zar nije mnogo lakše onomu, koji ide pravim, utrtim putem? Mi smo na pravom putu. Stoga se nama mnogo lakše spasiti, samo ako hoćemo. Radi toga moramo moliti, mnogo moliti, da naskoro bude jedan ovčinjak i jedan pastir, da svi ljudi stupe u pravu Crkvu Kristovu, u Crkvu katoličku.

— Da, da, odvrati Ivan, molit će se i ja, da dragi Bog svima ljudima pokaže, gdje je prava Crkva Kristova. F. M.

DOBRA STARICA.

Uoči smo Bezgrješnog Začeća. Četiri su sata popodne. Odmaram se kraj štednjaka i objedujem, jer sam već kasno morao i k trećem bolesniku. Netko pokuca na vrata, i ja se pozurim, da otvorim. Preda mnom pogrbljena starica, koja se jedva drži na nogama. Pozdravi me drhtavim glasom sa Hvaljen Isus i zamoli, da smije unići. Primim je pod ruku, da ne padne, te joj pružim stolicu, da sjedne i odahne.

— Otkuda vi, mama? upitam je. Šta želite za ovako ljute zime i ovake poledice?

— Ja sam iz Gornjih Kunića, tamo gore iz onih brdina. Ime mi je Tonka Fabina. Vaš šekutor ili crkveni otac, to je moj Ivan. Drugo moje dijete, puno straha Božjeg, nalazi se u Americi. To je moj Mika, koji je lajske godine preplatio 30 osoba za Glasnik presv. Srca Isusova.

— A pošto ste došli, mama, ovako kasno?

— Došuljala sam se kukavica, duhovni oče, da se s Bogom izmirim.

— Pa zar sada, mama? To bi vam moglo naškoditi u vašoj dobi. Koliko bi vam moglo biti godina?

— Po prilici 80. Stiskuje me u prsima, klecaju koljena, varaju oči i sluh, starost je. Ali hoću, hoću, duhovni oče, svetu isповijed i svetu pričest za sebe, za svoju djecu, za zlatnu svoju unučad, za one, što su kod kuće, kao i za one, što su daleko od majčina oka, ali ne od majčina srca. I to prosim odmah.

— Šta zar i svetu pričest? upitam začuđeno.

— Da, da, oče duhovni, i svetu pričest, Sina Božjeg! Od jučer nijesam ništa ni okusila.

Zatim se digne i pode prema crkvi. Tu je ispovijedim i dadem joj sv. pričest, koja se inače ne dijeli poslije podne osim u izvanrednim slučajevima. Iza nekoga vremena starica obide oltar, poklekne, poljubi podnožje, digne ruke spram svoje zaštitnice sv. Katarine te zavapi: »Hvala ti slatka zaštitnice! Hoćemo li se još vidjeti?« Prekrsti se i ode.

Eto kršćanke starih vremena!

F. Livić, svećenik.

IZ CRKVE I SVIJETA.

Obraćenja u Engleskoj. G. 1926. je prešlo u katoličku Crkvu 11.714 osoba. Biskupije Westminster, Liverpool, Salford, Southwark, Birmingham, Hesham i Newcastle su imale po 1.000 obraćenika, druge po 300. Od 1911. do svršetka g. 1926. bilo je do 158.679 obraćenja. Među obraćenicima ima mnogo osoba, koje su svršile sveučilišne nauke. Ti ljudi ne prelaze zbog koristi da se mogu ženiti kao drugdje, već iskrenim srcem traže Boga.

Jedna 400-godišnjica. OO. Kapucini slavili su početkom srpnja 400-godišnjicu osnutka svoga reda, kćji tako uspješno djeluje u sv. Crkvi, osobito na misijskom polju. Njihov blagoslovni rad osjeća u nekim osobito krajevima i hrvatski narod.

Protesti protiv progona u Meksiku. Na svim stranama nastavljaju se protesti protiv progona katolika u Meksiku. U Berlinu je jedan protestni sastanak bio tako brojan, da je policija morala zatvoriti prepunu dvoranu. Morao se držati i drugi sastanak. Uz njemačke biskupe predsjedao je skupštini također prognani meksički biskup Gonzalez de Durango. On je izjavio, da je konačni triumf katolika osiguran.

Katolička mladež u Tirolu. Katolička Akcija uvelike je napredovala u Tirolu. Plod je to osobitog nastojanja biskupa Weitza. 6. svibnja bio je organiziran Ženski dan, gdje su sudjelovali također i 4000 mlađica. »Mladi Tirolci« obvezali se svečano ovom zgodom, da će po običaju svojih pređa vjerno obdržavati zakon Božji. Zahtijevali su vjerske škole s izjavom, da je vjera najveća dragocjenost države.

Njemačke žene pristupile Apost. molitve. Javili smo već prije par godina, kako se do 800.000 njemačkih muževa okupilo pod zastavom Apostolata S. I. Za njima ne htjedoše zaostati ni njemačke žene. Njihovo glasilo »Müttersontag« (Majčinska nedjelja) izlazi sada u 327.000 primjeraka i donosi uvijek mjesecnu nakanu Apostolata, za koju i one mole i žrtvuju. Tako se sada i ta brojna četa pridružila Apostolstvu molitve, da uzme želje i nakane Bož. Srca na oltaru za svoje.

Sloboda katolika u Engleskoj. Na kraju 1926. ukinuti su u Engleskoj zakoni protiv katolika, koji su potjecali još iz vremena, kad je engleski protestantizam krvavo progonio katoličku Crkvu. Katolici postigoše napokon potpunu slobodu, kojom se poslužiše naročito za tjelevske procesije. Ta nije već preko tri vijeka smjela u javnost, no zato se 1927. pojavi s najvećim sjajem. U gradu Midlesboroughu pratilo je euharistijskog Spasitelja kroz gradske ulice 25 tisuća osoba. U Karfinu ih je bilo što u procesiji što medu gledaocima do 60 tisuća. U Manchesteru su se prvi put, otkad postoji sveučilište, svi sveučilištarcí katolici skupa našli u procesiji. U nekim krajevima su stupali u procesiji i sami engleski protestanti, gdjegdje je bilo gotovo polovica njih samih. Oblasti i policija bili posvud na ruku.

EUHARISTIJSKI MEDUNARODNI KONGRES U SIDNEY-U.

Godine 1788. došao je prvi engleski brod s uznicima u lijepu luku sidneysku. Velik broj tih uznika bili su katolici. Ali istom g. 1803. dopušteno je, da se tamo smjela čitati sv. Misa, i to samo jednom u mjesecu. No iza jedne godine bi ukinuta i ta povlastica. Za 13 godina ostali su tamošnji katolici bez sv. Mise. G. 1817. imenovan je cistercita J. Flynn apostolskim prefektom za New South Walles. Bio to rodom Irac. Uz velike poteškoće mogao je tek nekoliko mjeseci ostati u Sidneyu. Izatoga je bio uapšen te kao uznik odveden u London. Ipak je za svojega boravka u Sidneyu čitao Flynn potajno sv. Misu u kući jednog pobožnoga katolika, koji se zvao Davis. U cedrovoj se škrinji čuvao Presv. Sakramenat za bolesnike. Budući da je apostolski prefekt bio iznenada uapšen, nije imao vremena, da se pobrine za Presveto. I tako je ovo predragocjeno blago ostalo u Davisovoj kući. Kroz dvije godine je pobožna obitelj palila vječno svjetlo i klanjala se euharistijskom Isusu. Na mjestu ove kuće, koju su zvali: »Sveta kuća u Australiji«, diže se sada

crkva sv. Patricija. Gradilište i sredstva za gradnju crkve dao je Davis. Nezakoniti i bezobzirni postupak s apostolskim prefektom Flynnom izazvao je u samoj Engleskoj ogorčene proteste. Ti su protesti bili povodom, da su u Australiju poslana dva svećenika i da je prestalo okrutno proganjanje katolika. Međutim se još dugo vremena obavljalo katoličko bogoslužje tek pod stalnim uvjetima.

U ovoj dakle zemlji, koja je pred jedno stoljeće bila posve poganska, a sada broji na tisuće katoličkih svećenika, držat će se od 5.—9. rujna o. g. 29. međunarodni euharistijski kongres. Za nas je put do Australije predalek. Ali ipak možemo i mi nešto pridonijeti proslavi euharistijskog Spasitelja u Sidneyu: Molimo se vruće ovom prilikom, da se po čitavom svijetu još jače uzljubi Isus u Presv. Sakramentu; da svi ljudi priznaju Isusa svojim Kraljem i da Mu vjerno služe.

NESMILJENI PROGONI KATOLIČKE CRKVE U RUSIJI.

Već rano su počeli ruski boljševici da progone katoličku Crkvu. Crkve su pozatvarane, svećenici ili okrutno poubijani ili su morali pobjeći u inozemstvo. Tek je nekolicini pošlo za rukom, da ostanu u zemlji. Uz najveće poteškoće nastojali su ovi svećenici, da pomažu i tješe progomjene katolike. Nego boljševici se zakleli, da i njih mora nestati iz Rusije. Vlada je izdala naredbu, prema kojoj svi katolički svećenici moraju izjaviti svoju odanost sovjetu. Ako toga ne učine, čeka ih stalno izgon na Soloweckijeve otoke u Bijelom moru. Međutim u ovoj naredbi ima takovih zahtjeva, koji se nikako ne mogu složiti sa savješću jednog katolika. Između ostalog zahtjeva ova naredba bezuvjetno poslušnost sovjetskoj vlasti; svojim biskupima moraju svećenici zanjekati svaki posluh; sa Sv. Stolicom smiju općiti samo preko vlade.

Razumije se, da ovakovim zahtjevima ne smije nijedan katolik zadovoljiti. Oni bi bili kraj katoličkomu životu u Rusiji.

Lanske godine u jeseni prignula je pravoslavna Crkva u Rusiji glavu pod jaram sovjetske vlade. Ona je to učinila po svom metropolitu Sergiju. Cini se, da je ovaj korak pravoslavne Crkve potakao boljševike, te pokušaju istu sreću i s katolicima. Oni bi htjeli, da još i ono malo katolika, što ih je uza sav bijesni progon ostalo na životu, učine svojim potpunim robljem. Nema stoga sumnje, da će za našu braću u Rusiji započeti vrijeme najvećih patnja. Najviše će prepatiti svećenici.

Međutim mi se smijemo nadati, da će se ruski katolici ponijeti u svim prilikama kao i njihova braća u Meksiku. I oni će znati da pokažu svoju srčanost u borbi za svetu vjeru.

U tijelu duh Jeronimov,
Dok o svom Bogu razmišlja,
Od silne vučen ljubavi,
Put zvijezda žarak uzlijeće.

O sunce Crkve presvete,
S visina rajske milostiv
Sved rijeći, perom, svetošću
Zaštićuj narod kršćanski!

Trojednomu Svevišnjem
Nek bude slava vječita,
Koj srca nek umekša nam
I ljubavlju ih zapali. Amen.

Iz crkvene pjesme.

DUHOVNO BLAGO ZA SV. OCA PAPU.

Već lijepi niz godina ide vrhovni upravitelj Apostolstva molitve o Petru u posjete sv. Ocu Papu, da mu na koncu mjeseca Srca Isusova zahvali na svoj ljubavi prema ovom našem društvu Presv. Srca. Tom zgodom predaje mu duhovni dar, koji sv. Oca vrlo veseli. Lijep je to i skupocjeni album, što ga sastavlja velik broj katoličkih naroda. Ne skupocjen zlatom i svilom nego dobrim djelima, koja su u njemu iskazana. Sva od srca potekla, sva pred Bogom zapisana. Već g. 1865. bilo je oko 180 milijuna molitava i dobrih djela u takvom albumu. G. 1923. sadržavao je sam album talijanskih članova Apostolata više od 19 milijuna raznih dobrih djela samo za sv. Oca Papu. Čovjek se panji nad veledušnošću i točnošću, kojom razni narodi u svojim Glasnicima Srca Isusova sabiru ovo duhovno blago. Tako na primjer bilježi Kanadski franceski Glasnik u broju 7. ove godine 14,624.327 raznih dobrih djela kao »Blago Srca Isusova«.

Mi Hrvati imamo puno razloga, da se barem sada pridružimo ostalim katoličkim narodima u toj svetoj vojni dobrih djela za sv. Oca Papu. Mi imamo da zahvalimo baš Papama ne samo svoju svetu i pravu rimokatoličku vjeru, nego i svoju prosvjetu, svoje poštjenje, dapaće dobro dijelom i svoj narodni opstanak. To je sve temeljito dokazano u knjizi: »Pape i hrvatski narod«, koju treba da čitaju i uče svi pravi rodoljubi. Dobije se i kod uprave Glasnika. Što mi budemo više voljeli Papu i za nj se molili, to će nam Bog Gospodin i više po Papi dati. Tako je već i u dobrom obiteljima, da je djeci to bolje, što više ljube i slušaju svoga oca.

Štovatelji pak Presv. Srca i članovi Apostolstva treba da se upravo natječu i svima u tom prednjače. Sv. Otac nam čuva i daje onu pravu nauku o Bož. Srcu, koja nas osvježuje kao napitak hladne vode, kad smo duševno utruđeni. Sv. Otac nas potiče na često primanje sv. pričesti i svećenike obvezuje, da nas saslušaju u ispovijedi. Sv. Otac nam dijeli one obilne oproste što ih kano članovi društava Srca Isusova možemo dobiti i time

si vremenite kazni pred Bogom smanjiti. Sv. Otac daje nam ove lijepo mjesecne nakane, kojima nam se pamet i srce prosvjećuje.

Kako se sabire to duhovno blago?

Drugi narodi imadu mjesecne ceduljice, po kojima članovi dobivaju od revnitelja početkom mjeseca nakanu, a na kraju mjeseca na njih napiše svaki svoja dobra djela i predade ju revnitelju; ovaj preda mjesnom upravitelju, koji sve zbroji i javi narodnom upravitelju, ovaj napokon pošalje u Rim.

Dok mi još takovih ceduljica ne možemo imati, reći će svaka članica Djevojačkog društva, ili svaki član Apostolata bilo revniteljici, bilo glavarici, bilo mjesnom upravitelju broj ovakih dobrih djela, što ih učiniše napose za sv. Oca Papu. Oni će to javiti prvi put o Novoj godini, drugi put o Uskrusu potpisanim upraviteљu Apostolata, a on će poslati u Rim. Štovatelji P. Srca, koji ne stoje u vezi s revniteljima, neka izravno jave svoja dobra djela za sv. Oca potpisano. Mogu to učiniti običnom kartom.

Koja su to dobra djela?

Sv. pričesti primljene s prošnjom za sv. Oca Papu. Duhovne pričesti, to jest želja da primiš sv. pričest i čin ljubavi prema Isusu, da bi On uvijek u nama ostao. Sv. Mise slušane s nakanom, da vrijede za sve naše potrebe, napose pak za sv. Oca. Pohodi Presv. Sakramantu, u što se računaju nesamo večernjice nego i obični pohod crkve k sv. Misi ili u drugo vrijeme, kad pri tomu mislimo na Isusa u Hostiji. Krunice Gospine, to jest molitva čisla od pet desetica s promišljanjem onih pet otajstva, koja već tko moli: radosna, žalosna, ili slavna. Krunice zlatne, koje Presv. Srcu u čast tako rado pjevamo i molimo. Molitve druge: napose čin vjere, ufanja i ljubavi; čin kajanja i prikazanja; Pozdrav andeoski itd. Žrtve svladavanja, kad navali lijenost ili srdžba, odvratnost prema drugom ili neuredna sklonost; pohlepa za jelom ili taštom odjećom i slična pregaranja. Kad god i kolikogod puta se u danu svladaš, toliko brojeva možeš računati. Napokon dobra djela svake ruke duhovnog i tjelesnog milosrđa, mala i velika, vršenje dužnosti svojih i nebrojene druge stvari.

Tko ne vidi, kako je važno i kako odgojno sredstvo ovo duhovno blago. I to nesamo da stariji svjetuju mладима, majka djeci, itd. nego da i mi stariji sami sebe potaknemo na krepči duhovni život. **J. Vrbanek D. L., upravitelj Apostolstva molitve.**

MISIJSKI KALENDAR za godinu 1929. već je dotiskan. Pun je zabavna i poučna štiva. Članke su većinom napisali naši poznati hrvatski misjonari. Ne manika ni pjesme ni drame, a i veseli kutić ima svoje odlično mjesto. Osobito je pažnja posvećena lijepim i zanimivim slikama iz misijskog života. Skupljajte što više pretplatnika! Javite nam koliko kalendara želite! Ne zaboravimo, da s kalendrom prodire i misijska ideja i osvaja si prijatelje. — Cijena je 10 Din. Na svaki deseti 1 na dar. Narudžbe prima: Uprava Kat. Misija Zagreb I. pp. 147.

MALI KRIŽARI

MALA TEREZIJA POBIRE KRUH IZA RUČKA.

»Djevojčice, koje Krist,
Zove riječi svetom,
Zašto vam se ne mili
Rastajat sa svijetom?

»K sebi ja bih, sestrice,
Sve vas privuć htjela:
Kruh Isusov sladi je
Od svih svjetskih jela.

»Isus biser meće vam
U svog križa znamen,
Odbacit ga nemojte:
Svijet će dat vam kamen.«

KOLIKO MI JE GODINA?

Ima dobre male djece, koja ne mare ni za igru ni za novao, već gladuju za Isusom. Ova djeca zaslužuju da što prije i češće prime sv. pričest!

Misijonar u Madagaskaru o. Petar Cordier, Isusovac, pripovijeda: Nekog dana dođe k meni djevojčica od neko 6 godina. Bila je visoka koliko i kolo moga malog automobila. Malena doduše, ali mila Bogu radi svoje nevinosti i osobite pobožnosti. Svaki je dan, bilo kakvo mu drago vrijeme, slušala sv. Misu i molila ko anđelak. Isus joj ulio u srce živu želju, da bi ga što prije primila u svetoj pričesti. Stoga pohodi misijonara, i reče mu svoju goruću želju.

Misijonar je ljubezno primi i sasluša pak će joj: — Ti si premalena.

— Ali sam ipak prilično visoka.

— Zar ne znaš, da moraš biti pametnija i znati, što je sv. pričest?

Mala nije bila zadovoljna s misijonarevim odgovorom. Nastojala je, kako bi ga uvjerila, da ipak može primiti sv. pričest. Ali joj je trud bio uzaludan.

Riječi misijonareve: — Premalena si, nisu joj dale mira. Zamisli se. Po glavici joj je kopkala misao, kako bi mogla dokazati misijonaru da je dosta velika i pametna te zna, što je sveta pričest. Najednom se požuri do velike zgrade gradskoga poglavarstva. Dode pred veliku dvoranu. Tu su stajala stakla raznih boja, na zidovima visjele zemljopisne karte, kod stola sjedili činovnici i pisari. Malo udari u oči stol s desne strane, kod kojega je sjedio upravitelj Evropejac. Pred vratima je stajao vojnik, stražar. Sve to nije ju smelo. Uvuče se u dvoranu lijepo se nakloni i reče:

— Molim, da bi gospoda pogledala u svoje knjige, koliko je meni godina. Misijonar ne dopušta, da pristupim na sv. pričest, veli da sam još premalena. Ja ipak mislim, da sam došla k razumu.

Upravitelj se začudi, kako mala lijepo govori, nataknje pozlaćene naočale, da bolje vidi odvažno nevinu dijete. Pozove činovnika. Ovaj otvori debelu knjigu i stade čitati imena i prezimena. Napokon joj sam upravitelj reče:

— Idi k misijonaru draga i reci mu, da si navršila šestu godinu.

Mala radosno otrča. Misijonar se zadivi, kad će, gdje je bila i kako je doznala svoje godine. Obeća joj dakako, da će je pustiti k sv. pričesti. Sada ona počne marljivo učiti katekizam. Na ispitu je odgovarala bolje od svih drugarica. Došao je napokon i dan pun sreće i ona je u nevinu dušicu primila Isusa, prijatelja malenih.

Roditelji i uzgojitelji sjetite se riječi Spasiteljeve: »Pustite k meni malene«. Živa želja djece da prime Isusa u sv. pričesti, nadopunjuje dobu.

S. Dragičević D. I.

ŽRTVE MODE.

Bl. Toma Morus, veliki engleski državnik i mučenik, gledao je češće na svoje oči, kako se njegova kćerka, koju je vrlo volio, toliko muči pri oblačenju, samo da bude što ljepša. Jedamput će joj otac ljubezno, ali ozbiljno: »Čini mi se, draga dijete, da bi ti Bog učinio uslugu, kad bi te stavio u pakao, jer se eto sama toliko trudiš, da dođeš u njega!«

Danas bi se pogotovo moglo to reći mnogim djevojkama. Za njih napose vrijedi i ona, što ju je rekao isti blaženik: »Mnogi za tako skupe novce kupuju pakaol. Za polovinu te cijene mogli bi kupiti nebo!«

KRŠĆANSKA LJUBAV.

Okrutni je Kales bio naredio svim svećenicima, da moraju doći u grad Meksiko. Naravno svećenici su znali, što ih čeka, pa kako nijesu bili dužni da to poslušaju, nije pošao tamo nijedan. No otada je morao svaki od njih da se sakriva. Jednog dana provale vojnici u selo Kanadu, da uhvate tamošnjega župnika. Bilo je to 8. ožujka ove godine. Crkva je bila zatvorena, pa vojnici uzmu objati vratu. No u tren sakupi se mnoštvo naroda, da osujeti taj naum. Župnik međutim brzo pobegne u susjedno mjesto. Kad vojnici to doznaše, odlete i oni za njim. U selu se zaprijeće smrću nekoj ženi i ova pokaže, gdje se župnik sakrio. Domala im je župnik bio u rukama, pa ga odvedoše u njegovu župu Kanadu. Tu ga zatvorile u vilu jednog katolika, koji je vojnicima uzalud nudio 30 tisuća dinara, da puste župnika.

Župnik se zove Ilija Nieves; on je redovnik iz reda Augustinaca i rodio se pred 40 godina u Meksiku u župi Juriria, ređen je za svećenika 1916. Kada su ga vojnici htjeli uhvatiti, ustadoše dva seljaka da ga obrane; vojnici i tu dvojicu svezaše i osudiše kao i župnika na smrt.

Sjutradan 9. ožujka smaknuta su sva trojica. Bio je to ganuljiv prizor. Vojnici ih odvedoše na stratište. Župnik ispovjedi oba seljaka, a ovi iza ispovjedi rekoše mirno i dostojanstveno: »Spremni smo!« Što bi rukom udario o ruku, već su oba ležala na zemlji u svojoj krvi.

Zvierski kapetan pristupi sada župniku i stade mu prijetiti. No redovnik se ne plasi, samo zaprosi, da mu se dade malo vremena. Kapetan mu dade nadajući se, da će ga predobiti. No župnik pokleknu i preporuči Bogu dušu. Izatoga ustade i mirno će: »Gotov sam!« Kapetan bijesno naredi vojnicima, da upere puške. No redovnik će odlučnim i milim glasom vojnicima:

»Pokleknite, da vam dadem svoj svećenički blagoslov i s njime svoje oproštenje.«

Zadivljeni vojnici padaše na koljena i prekrižiše se, dok ih je blagoslivao novi mučenik. Bio je to divan prizor. Sunce je s neba sjalo, neki su ljudi iz podaljega motrili u svetoj šutnji. Tek je kapetan stajao i porugljivo gledao sve to. Redovniku je bilo žao otvrdrnute duše pa mu reče:

»I za vas je moj blagoslov. Oprštam i vama!«

»Meni ne treba popovskoga blagoslova. Ja imam svoju pušku!« riknu kapetan i ispali dva hica u župnika. Redovnik pade a kapetan poleti i ispali žrtvi još jedan hitac u glavu...

Malo potom se diže sva župa i okupiše se oko mrtvoga pastira. Jedni su ga posipavali cvijećem, drugi mu ljubili ruke, treći se doticali krunicama njegova tijela; sve je plakalo. Napokon digoše sva tri mučenika i odnesoše ih u crkvu Božju u najvećoj svećanoj pratnji. Tu sva župa opet izljubi mučenicima ruke i noge.

Na 10. ožujka pokopaše oba seljaka, a župnika ostaviše za poslijе podne. Tada dodoše i katolici iz sve okolice, da poljube ruke milomu mučeniku i da ga prate u najvećem slavlju na obližnje seosko groblje. Tijelo je O. Ilike Nievesa kroz sve to vrijeme ostalo gipko i na licu mu je odsjevalo izvanredno zadovoljstvo.

Tako eto umiru pravi katolici, tako opravljaju svojim krvnicima naslijedujući svoga Učitelja. Nije im teško umrijeti za svoju vjeru, jer znaju obećanje Isusovo: »Tko izgubi život svoj mene radi, naći će ga!«

A. A.

VJERA TJEŠI U SVIM PATNJAMA.

Bilo to za jednih misija, što ih je glasoviti apostol Beča, o. Abel D. I. davao u Tirolu. Misije pale baš u božićno vrijeme. Na Badnjak u 11 sati u noći isao o. Abel s tamošnjim dušobrižnikom na ponoćku. Tom prilikom opazi misijonar, kako jedan čovjek traži štapom put te korača prema crkvi.

— Tko je to? upita misijonar.

— To je slijepac, odvrati dušobrižnik. Od kuće treba mu čitava dva sata hoda do crkve, ali on je uza sve to svaki dan u crkvi kod sv. Mise.

— S njim se moram upoznati, odvrati o. Abel, jer ja osobito volim slijepce.

— To je posve lagana stvar, odvrati dušobrižnik. Sutra ćemo k trgovcu S., čestitomu čovjeku, koji je primio slijepca u svoju kuću, da za vrijeme misija može svaki dan slušati propovijedi.

Sutradan uvečer unide o. Abel u trgovčev dućan i pozdravi:

— Hvaljen Isus. Slijepac mu dode odmah usuret s riječima: —Ah, otac misijonar!

— A kako me poznaješ? upita o. Abel.

— Po glasu, odvrati slijepac, pružajući povjerljivo ruku.

Sad misijonar opazi, da slijepac nema nijednog prsta na desnoj ruci osim palca.

— Kad si izgubio prste?

— U isto vrijeme kad i oči.

— Zar nijesi od rođenja slijep?

— Nijesam. Oslijepio sam, kad mi je bilo 40 godina, a sad ih imam 60.

— Onda ti križ mora biti još teži.

— Nipošto, odvrati slijepac. Bog mi je oduzeo tjelesne oči, ali mi je mjesto njih dao duševne. Dosta sam svijeta video.

— A kako si izgubio oči i prste?

— Radio sam u kamenolomu. Bio sam dosta lakouman. Jedamput se dinamit nije zapalio. Počeo sam psovati, i odviše sam se približio dinamitu. Taj najedamput prasne i saspe mi se u lice; komad kamena pogodi me u ruku. Dva dana nijesam znao za se. Kad sam se probudio, video sam, da se nalazim u bolnici.

Liječnici su rekli, da mi valja odrezati pesnicu desne ruke. Ja sam odgovorio: — Ne, gospodo! Četiri mi prsta možete slobodno uzeti, ali palac je još dobar, njega mi morate ostaviti. Čim ču se inače krstiti? Liječnici su nešto govorili među sobom i udovoljše mi želji. Palcem se sada nesamo krstim, nego mi on takoder pomaže, kad mi treba nacijepati drva, pripraviti ručak, zakrpati odijelo.

— Sigurno ti je često dosadno i teško u tvojoj sljepoći?

— Nipošto. Ja molim i radim. Svaki dan rano legnem, ali se takoder i rano dignem. Svaki dan trebaju mi dva sata hoda, da sađem s brda u crkvu k sv. Misi. Ljudima je to već poznato, pa kad me nema kod Mise, znadu, da sam bolestan. Čitanja mi ne treba. Svake nedelje čujem propovijed gospodina župnika. Ona mi je dosta, da imam o čemu misliti do druge propovijedi.

Ja sam, Oče, tako sretan, da se ne bih htio ni s kim promjeniti. Ljudi su vrlo ljubezni spram mene. Eto g. S. bio je tako dobar, te me je primio u svoju kuću, da mogu za vrijeme misija čuti sve vaše propovijedi. Neka vam dragi Bog plati, gospodine S.! Ja ču se moliti za vas.

Eto naša sveta vjera može utješiti i najnesretnijeg čovjeka!

MATI PETORICE SVEĆENIKA.

Koja je to sretnica? Gđa Klein iz Trieru u Njemačkoj, 27. jula 1927. je čitao svoju prvu sv. Misu njezin najmladi sin Henrik na grobu sv. Alojzija u Rimu. Pri tome mu je služio njegov najstariji brat. Kada se mladi svećenik pod Misom okrenuo da dijeli sv. pričest, pristupi prva k stolu Gospodnjem sretna mati, svježa starica od 70 godina. Kako joj je majčino srce drhtalo od veselja! Ta to je njezin zadnji sin, peti svećenik! A da ih ima još, ona bi ih rado i veselo darovala Bogu i Crkvi. Tako je govorila sama iza svete Mise.

Dan prije toga bila je ta sretna mati kod sv. Oca pape Pija XI., koji ju je primio najljubeznije i njemački joj čestitao i zahvalio u ime sve katoličke Crkve.

Najstariji njezin sin, Petar, biskupskim je tajnikom u Trieru, ostala četvorica su svećenici Isusovci. Sretna je mati u Rimu posjetila i O. Ledochowskoga, isusovačkoga generala. I ovaj joj je čestitao i darovao zlatnu krunicu, koju je nekoć dobio na dar pokojni isusovački general Martin.

Kad ta majka ne bi nikad ništa dobra uradila, već samo dala svojoj djeci ovako dobar odgoj, bila bi uzor kat. majke. Ona se nije plašila, da će ostati sama uz pusto ognjište, kada sinove daruje Crkvi. Znala je, da je to najljepši i najbolji dar, što ga može prikazati dragomu Bogu

A. Alfrević D. L.

NE TREBA GIPSOVOG KREVETA.

Hrvatska. Dijete mi u 10. mjesecu počelo hodati, ali brzo oboli od sušenja hrptenjače. Jedan mi liječnik priredio posteljicu za dijete i odredio, da ono mora ležati u ovoj posteljici od gipsa 6 mjeseci, a nakon toga će dobiti drugu. Međutim ja sam obavljala devetnicu u čast P. Srca Isusova, i dijete je već nakon dva mjeseca ostavilo svoj krevet od gipsa i danas potpuno zdravo. — Presvetom Srcu najveća hvala. Za svoga života čitat ću njegov Glasnik.

B. M.

MARIJA POMAŽE.

Hrvatsko Primorje. S velikim pouzdanjem molio sam se Majci Božjoj za oca, koji je već 20 godina u Americi, a da nije nikako pisao niti novaca slao. U molitvama sam obilno nagraden, jer sad mi otac piše i šalje potporu u novcu. Svima, koji trpe, tuguju i plaku, pokazujem put do utjehe i pomoći — Majku Božiju!

Z. A., bogoslovac.

JOSTE ZAHVALJUJU BOŽANSKOME SRCU:

Apatija TF Hvala P. Srcu na milosti, dar. D. 20. — Bedenice M SS Povraćeno zdravlje, dar. D. 50. — Bistrica DK Sretan ispit, dar. D. 10. — Bitolj JT P. Srce pomoglo u teškoj brizi u gospodarstvu. — Biškupec SB Sretno uspjela operacija, dar. D. 50. — Bjelovar KL Za primljene milosti dar. D. 20. — Brod JK Zahvaljuje sv. M. Tereziji i t bpu Langu za kćerkin napredak u školi — Cernik MP Hvala P. Srcu, dar D. 15. — Čakovac NN Sretno položio ispit. — Čapljina VB Hvala na milostima. — Dalmacija TP Za svoje i sinovo zdravlje. — Derventa LE Majci produljen život, muž čudezano ozdravio. — Drenovci I Lj H U znak zahvalnosti P. Srcu dar. D. 50. — Deletovci SM U velikim neprilikama nadene pomoći. — East Helena MB Ozdravila, dar. Dol. 1. — Eminovci FL Ozdravilo dijete, dar. D. 25. — Gjeverške FB Sretan porodaj, dar. D. 25. — Gračac JP U teškoj bolesti pomogli nebeski zaštitnici. — Gračani MB Za milosti D. 50. — KR Radi pomoći, dar. D. 10. — Hlebine TM Srce Isusovo očuvalo me od sušice i djetetu povratilo zdravlje, dar. D. 20. — Hrvatska ZI Pomožena u teškoj duševnoj krizi. — PR Pomožena u bolesti, dar. D. 10. — Hači RM U teškoj operaciji pomoglo mi P. Srce i sv. M. Terezija, dar. D. 15. — Ivanovci BV Usljana u mnogim potrebama, dar. D. 30. — Kamešnica KF Za zdravlje dar. D. 15. — Kobas AB Srce I. i sv. Josip pomažu. — Koprivačica TS P. Srce, izvor svih milosti, i na me pogledalo. — AH Usljana, dar. D. 10. — Kostanjevac MB P. Srcu, sv. Josipu i sv. M. Tereziji osobita hvala, dar. D. 20. — Kostrena TD Sv. M. Tereziji, dar. D. 10. — Krapina M Ž Dijete ozdravilo od teške bolesti. — Krap. Toplice AG Za milosti dar. D. 50. — Krasica MP Usljana, dar. D. 20. — Križevci MH Lišena prsne bolesti. — Kurilovac SA Za primljene milosti dar. D. 10. — Livno S Sv. Anto očuvao sina od nesreće. — Lemeš BB Ozdravilo dijete, dar. D. 10. — SP Dar D. 12.50 za zdravlje. — Malinska GK Za dobivene milosti, dar. D. 20. — Marija Gorica MP Sv. Josip pomaže u nevolji, dar. D. 10. — Milna M Ž Zahvaljuje, dar. D. 20. — Nijemci JZ Sretna operacija. — Nova Rača SF Za muževa premještenje i za svoje zdravlje, dar. D. 20. — Novi MR Srce Is. štiti moju obitelj, dar. D. 20. — Novoselo AV Uspjela teška operacija očeva. — Novi-Vinodol MZ Ozdravila po zagovoru t bpa Langa, dar. D. 20. — Ogulin M Ž Za dobročinstva, dar. D. 50. — Oriovac AT Izbavljena iz životne opasnosti, dar. D. 10. — RM P. Srce

me utješilo, dar. D. 50. — **Orovac** MM Brat pomožen u teškoj plućnoj tuberkulozi. — **Orošac** FB Od zahvalnosti dar. D. 10. — **Osijek** LK Sretna matura. — **Pavlovec** KB P. Srce pomoglo u desetgodišnjoj bolesti, dar. D. 30. — **Petrinja** MLj Za sretan povratak iz Amerike i za druge milosti. — **Požega** MŠ Moja drugarica izbavljena iz pogibelji. — **Pražnica** MP Za zdravlje, dar. D. 20. — **Pričes** FJ P. Srce tješi, dar. D. 10. — **Retkovići** JK Na čudo liječnika ozdravila mi kćerka. — **Rogoznica** AK Ozdravila mi žena, dar. D. 10. — **AC** Uspjela teška operacija, dar. D. 40. — **Salč** DV Moji me zaštitnici pomogli. — **Samobor** DG P. Srce pomoglo u gospodarstvu, dar. D. 30. — **Selca** FS Za mnoge milosti dar. D. 100. — **Sibinj** MD Ozdravila od teške bolesti. — **Sinj** MB U tjeskobnim časovima dobila dobro namještenje. — **Split** MB Za pomoć hvala P. Srcu. — **Stari Jankovci** SM Srce Is. najbolji liječnik, dar. D. 10. — **Strelton** MŠ Dvoje djece ozdravilo. — **Sv. Ivan Zelina** SH Ozdravila majka. — **Šumečani** KS Sv. Josip pomaže u obiteljskim potrebama. — **Tišina** AP Ozdravila kćerka. — **Travnik** JS Za maturu. — **Uljanik** RK Ozdravila, dar. D. 50. — AS isto tako, dar. D. 30. — **Varaždin** BI P. Srce i BI Djevica očuvali u smrtnoj pogibelji. — **MB Uslišana**, dar. D. 30. — **AH Zagovorom** M. Terezije i t bpa Langa ozdravila od vratne i očne bolesti, dar. D. 20. — **NP Sretan** uspjeh u naucima. — **Vareš** MM Povraćeno zdravlje. — **Vel. Gorica** SK Sretno uspjela operacija grla, dar. D. 10. — **Vel. Grdevac** AP P. Srce ozdravilo mi kćerku i sinaka, dar. D. 100. — **Vel. Mileke** LR Za mnoge milosti, dar. D. 25. — **Vel. Vukovje** NN Uslišana. — **Vinica** OC Za mnoge milosti, dar. D. 100. — **Vinkovci** MD Pomožena u teškoj srčanoj bolesti, dar. D. 50. — **Voloder** RJ Isto tako, dar. D. 20. — **Vuka** BF Za mnoge milosti, dar. D. 20. — **Vukovar** FA Sin pomožen u bolesti. — **Zagorje** AL Prošla glavobolja, dar. D. 10. — **Zagreb** AH Sv. M. Terezija liječi duševne bolesti. — **FM** Sv. M. Terezija pomaže u očajnim časovima. — **MK** Pomoć u velikim nevoljama, dar. D. 30. — **MG Sretan** uspjeh na ispitu. — **AP Marija** pomaže osobito duše, koje mnogo trpe. — **VD** Za sretnu maturu sestrinu. — **SD Sretna** operacija, dar. D. 30. — **SZ Više puta** uslišana, dar. D. 50. — **JG Dobila** veliku milost po zagovoru sv. M. Terezije i sestre Celine, dar. D. 100. — **RK** Za zdravlje, dar. D. 50. — **Zlobin** MP P. Srce i M. B. Lurdska vratili mi zdravlje bez operacije, dar. D. 20. — **Zmajevac** TD Muž se vratio na bolji put, dar. D. 30. —

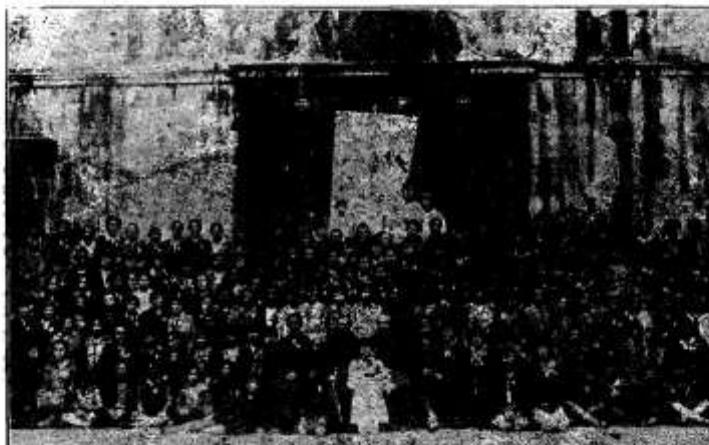
Baška. Mogu vam javiti, da smo mjesec lipanj upravo lijepo proslavili. Na tijelovo su djevojke lijepo nakitile oltare, prisustvovale sve procesiji, molile pobožno i pjevale pjesme. Na sam blagdan Srca Isusova primile smo sve sv. prečest, navečer izmolile zlatnu krunicu sjećajući se i pok. drugarica, koje smo preproučile presv. Srcu Isusovu. Pozdravljam u Isusu

Dinka Platić, glavarica.

Dubravčak. Mjeseca ožujka bile su kod nas sv. misije, koje su držali veleč.oci Dvornik i Jagrić. I hvala Bogu plod nije izostao, jer se poslije tih misija nastojanjem veleč. g. župnika osnovalo Djevojačko društvo presv. Srca Isusova i Apostolat za žene. Primljeno je u društvo 12 djevojaka, a samo primanje obavio je na dan našeg klečanja 28. VI. veleč. g. župnik iz Martinske Vesi prekrasnim govorom. Dalio Bož. Srce, da se poveća broj članica i da se što više žiri slava i čast Njegova. R. Okunski, glavarica.

Levanjska Varoš. Osnutkom Djevojačkog društva presv. Srca Isusova nastade ljepši život među našim djevojkama. Plod čestoga duhovnog razmatranja, zajedničke molitve, a osobito sv. pričesti ne ostade neopažen. Naše djevojke dodoše na dobar gias. Brzo se neke sretno udaše i sada su uzorne zene i majke. Jedna je sva sretna kao djevica u samostanu sv. Križa. Ne smalaksamo ni u doba bure i oluje, boli i tuge, kad nam dragi Bog oduze naše vode. Ljepše doba nastade obnovom Apostolata molitve. Ugodna su nam duhovna razmatranja. Živa nam je želja, da i dušama naših drugova strui uvijek duh Kristov. Molimo ostala djevojačka društva, da se sjećaju naših potreba u svojim sv. molitvama. **Marija Raković**, glavarica.

Starigrad na Hvaru. Na minuli blagdan Uzašašća naše je Djev. Društvo Srca Isusova imalo blagoslov krasne i skupocjene društvene zastave. Ova je svečanost omogućena žrtvama članica i marnošću ljubitelja Presv. Srca. Pohvaliti nam je uz zauzimanje tolikih drugih vrijednih članica revnost naše glavarice Mire Franetović, koja je, uz družicu Mariju Vranjican, vršila službu kume. Obje su prikladno izabrane, jer su kadre da drugima služe za uzor svete gorljivosti i djevojačke čednosti. Sve su članice željno čekale ovaj god i puno zanosa sudjelovale u pripravi i prinosima, pa i najsiromašnije, za svrhe svečanosti.

Pozvani vlč. O. Dane Zec, franjevac, blagoslovio je zastavu uz asistenciju, pri čemu je izведен, na pravi duževni užitak prepune crkve, opširni program, što ga je preč. župnik i voda Društva Don Iv. Kuničić sastavio i uzorno izveo s pomoću orguljaša vlč. D. Tome Šoljana, koji je članice marljivo izvježbao u pjevanju. Činilo se, da hvalom Presv. Srcu odjekuje dol i brijeđ. Jednoglasna, jasna i skladna otprošnja i obećanje Bož. Srcu pred blagoslovljenom zastavom, proizvelo je opće gauče u crkvi, a propovijed vlč. O. Zeca, puna svetog zanosa i apostolskog žara podigla je oduševljenje na vrhunac. »Hoćemo Bogu« zaorilo se na kraju iz blizu 200 grla uvježbanih članica Društva, i odjek je te divne himne potresao i najtrvdim srcem. Pjevala su srca, koja su se sva onaj dan sjedinila s Bogom i njegovim presv. Srcem u sv. Pričesti. Popodnevna procesija, koju je vodio vlč. O. Zec, bila je živa manifestacija vjere svih pravih starigradskih vjernika i ljubavi njihove prama Bož. Srcu, u čiju se lijeput zastavu, koju je ponosno vijala barjaktarica Marija Botteri, radošno zagledavalo svačije oko. **Sudionici.**

Bosiljevo. Revni je g. župnik Adolf Dušić na Bezgrješno Začeće Marijino prošle godine osnovao Djevojačko društvo Srca Isusova. Ove je godine zaželio misiju, koje su se držale u svibnju. One su dale novu pobudu Djevojačkom i Materinskom Društvu. Na Spasovo bilo je svečano primanje novih članica. Toga su dana članice sudjelovale procesiji prije blagoslova velikoga misijskog križa, koji je uspomena i ured u prostranoj crkvi. Vrhunac je bio u nedjelju. Nove su članice Djevojačkog Društva, njih 117, zajednički stupale u procesiji sa ostalim svojim drugaricama. Na njima se je isticao društveni znak, medalja Srca Isusova na crvenoj vrpci te su na izmjenju nosile lijepo iskiceni kip Majke Božje. U dugoj, lijepo poredanoj procesiji isle su one u svojoj narodnoj nošnji pjevajući pobožne pjesme i zlatnu krunicu S. I. Zaželjele su nabaviti zastavu Srca Isusova, oko koje će se okupljati kao dobre sestre. Već su dobine pravila Društva. Svaka će nastojati da prima svoje glasilo, to jest, Glasnik Srca Isusova. Povjerenica će ih dijeliti drugaricama. U mjestu već imade 70 pretplatnika, a sada će se njihov broj umnožiti.

Davna je želja župljana da sakupljenim darovima nabave kip Srca Isusova, a s vremenom i podignu oltar u čast Božjeg Srca. Vrijedno je istaknuti, da uvelike štuju svoju milu Gospu na Gradištu. To starinsko, milovidno svestište na brežuljku, obdareno oprostima od sv. Oca pape Pija IX., sada se temeljito popravlja. Vele, da su ga podigli Frankopani, koji su u Bosiljevu imali veliki posjed i grad, kasnije moderno obnovljen. Dobri Bosiljevcani, nastanjeni u Americi, rado se sjećaju svoje crkve i miloga Gospina svetišta. Oni će poduprijeti ove plemenite želje svojih mješćana, da se što prije ispune. Njihova je osobit zasluga, što župna crkva sv. Mavra ima velika, lijepa zvana, kojih se glas na daleko razbijega.

Za vrijeme misije su se djeca i mališi, majkama u naručju posvetili Majci Božjoj. Lijepo i dirljivo je bilo vidjeti, gdje nevinu dječića sa svijećom u ruci kleče pred njezinim kipom, te se na poziv misijonara posvećuju premiloj Gospo. I ova će se djeca moliti za svoje dobročinitelje u Americi. A mila Gospa na Gradištu, ljubezna Majka Bosiljevcana, ne će zaboraviti na svoje udaljene sinove u Americi, nego će im obilno uzvratiti za sinovsku odanost i ljubav.

S. D.

Hrvatski Stupnik. Za vrijeme misije, koja se je održala u travnju ove godine osnovalo se Djevojačko Društvo Srca Isusova. Djevojke iz svih filijala prostrane župe lijepo su se odazvale, tako da je bilo u crkvi svečano primanje 103 članica. Onih dana stupale su zajednički u procesijama sa društvenim znakom i nosile kip Majke Božje, koji su ukusno iskitile. Među njima je vladalo veliko oduševljenje. 29. IV. sve su djevojke društva birale upravu. Svaka oveća filijala dobiva svoju glavaricu sa savjetnicama: mjesto Lučko, glavarica Justina Cikron, savjetnice Ana Puntarec, Rozika Šrketić, Fanika Knežić. Demerje i Leskovac, glavarica gdica učiteljica Vjekoslava Tesar, savjetnica Apolonija Kuftinec. Rmetinec, Otočac i Blato, glavarica Barica Pavlić, savjetnica: Barica Fiolić. Ježdovec, glavarica Stefa Špoljar, savjetnice Franjka Šoški, Franjka Kušnjačić. Stupnik, glavarica: Rozika Sudec, savjetnice: Ana Drobilo, Ankica Jager, Pavica Beluhan i Slavica Lihtar. Već su odlučile, da nabave društvenu zastavu, da mogu i one na blagdan Srca Isusova pohoditi u Zagrebu svetište Božjeg Srca i sudjelovati sa ostalim djevojačkim društvima svečanoj procesiji, koja se toga dana drži. Sve su članice dobine pravila svoga društva, čvrstom odlukom, da vjerno služe Božanskom Srcu, uvjerene, da će po njemu duševno preporoditi sebe, obitelji i cijelu župu.

S. D.

Varaždinske Toplice. Kako je već javljeno pripravljale smo se 5 mjeseci na osnutak Djevojačkog društva i sretno ga dočekale & svibnja. Pod poldanjom sv. Misom pristupile smo zajedno k sv. pričestii. Prije večernje držao nam je krasan govor preč. g. župnik Al. Zadravec i po tom svečano primio 58 članica. Društvo se sastoji iz triju skupina, kojima su na čelu revniteljice: Št. Jamušić, Z. Dušak i J. Težački. Odlučile smo same dragovoljno prinositi 1 dinar članarine mjesечно, da po vremenu možemo nabaviti barjak. Od srca se i javno zahvaljujemo našim duhovnim glavarima, što su

nam osnovali milo društvo i toliko se trudili za naš duhovni napredak. Djevojke će revnošću svojom zasvjeđočiti, da to znadu cijeniti.

Vjek. Lamobor, glavarica.

Mirca-Brać. Hvala Presv. Srcu i mi smo na osobit način proslavili njegov ovogodišnji blagdan. Apostolat molitve bio je ustanovljen u ovoj župi 10. IV. 1873. Kad je g. 1921. naš domorodac Lukšić Niko darovaо prekrasan kip Presv. Srca, oživjela je pobožnost iznova. Ove godine ustanovljeno je kao posebni dio Apostolata: Djev. društvo Srca Isusova. Za nj su se djevojke pripravljale trodnevnicom prije blagdana, a na sam blagdan bilo je svećano primanje i zajednička sv. pričest. Popodne iza veličanstvene procesije sa kipom držao je O. Rabadija D. I. prigodno slovo, koje će svima ostati u neizbrisivoj uspomeni. Dan izatoga pohodio nas prvi put naš opće ljubljeni natpastir Presvjetli Pušić. Koliko Orlovi toliko Djevojačko društvo natjecali se, da crkvu i mjesto što ljepše urese i nakite. Uz slavljenje zvona i pucanje mužara uputilo se cijelo seoce ususret svom biskupu do izvan mjesta, ali osobito se isticali Orlovi u svojim crvenim košuljama i Djevojačko društvo sa svojim znakovima i dragocjenim barjakom poklonjenim Djevojačkom društvu od gosp. Kirigova Nike, koji se nakon više godina vratio u svoj zavičaj iz Južne Amerike. Nakon kratkog pozdrava vlč. župnika oslovila je lijepom pjesmom Presvjetloga Oliva Jakulić, djevojka iz društva i poklonila mu kitu karamfila i ruža. Uz pjevanje pobožnih pjesmica stigosmo u crkvu, gdje je sam Presvjetli pričestio sve Orlove i djevojke Presv. Srca i drugih oko 120. Nakon svećane sv. Mise a prije sv. Krizme Presvjetli je uz prigodno slovo blagoslovio novi barjak, na kojem je slika Presv. Srca i s druge strane slika Male Tereze s natpisom: „Mala Terezo, svetice ruža, obaspi nas ružama milosti tvojih!“ Kumovala je barjaku darovateljeva gospoda. Pobožnost je čitavog selu prema sv. Tereziji velika osobito otkako je gosp. Virgil Jakulić, Kolumbov vitež, darovao našoj crkvi krasnu sliku svetice malo iza njezina proglašenja sveticom! Ni dan sv. Alojzija nijesmo neopazice propustili. Okitivši njegovu lijepu sliku pristupila nam je većina k sv. pričestii. U prvu nedjelju mjeseca srpnja imali smo po podne prvi sastanak, dok smo u jutro sve bile na sv. pričestii. Na prvom sastanku iza govora vlč. g. župnika smo se uredile: Glavaricom je jednoglasno izabrana: Kirigin Lena. Revniteljicama: Stipinović Dorina i Vladislavić Katika. Odlučeno je, da sve primamo naknadnu sv. pričest. Ustanovljene su razne sekcije sa jednom ili dvjema revniteljicama na čelu: Za čistoću i red u kućama Božjim, kojih imamo 5; za misije; za katoličku štampu, za siromaše i bolesne. Danas, kad pišem, jest prvi petak, a pošto je svaki prvi petak u jutro rano sv. Misa pred izloženim Svetotajstvom i ura klanjanja, koju je pobožnost naredio Presvjetli biskup Pušić u cijeloj biskupiji, to smo gotovo sve članice pristupile zajednički sv. pričest. Sve neka bude na sve veću slavu Presv. Srca i naše posvećenje.

K. L., glavarica.

Rude. Osnutak Djevojačkog društva S. L. Teška je naša župa za duhovni posao, jer je u brdimu; još teža, jer sada jedan svećenik mora da skrbí za nju i za susjednu župu sv. Lenarta. Ipak je naš revni i dobri župnik Vjek. Rudolf, prem već u godinama, poduzeo, da uvede vjersko društvo. Najdraže je bilo njemu i nama društvo Srca Isusova. Zato je došao k nama na tijelovsku nedjelju veleč. upravitelj Apostolata S. L. iz Zagreba, da ga sam osnuje. Lijepo smo se poukama pripravile, a na sam dan i ispovjedile. Samo onaj, koji je sam iskusio, razumjet će radost našu, kad smo prije primanja slušale, koliko ljubi Bož. Srce neznačne, siromašne, ali čiste duše. Oduševljeno smo mu se posvetile i predale prije svećane naše tijelovske procesije, potom smo pratile već kao novo osnovano društvo Presv. Sakramenat kroz naše selo. Bože dragi, kakova radost! Biti blizu Isusa živa u Hostiji, znati i čutjeti, da nas on, veliki Bog, ljubi. Jasno smo spoznale, da sad nastaje novi odnos u nama spram Isusa. On je naš Prijatelj i taj Prijatelj je živ na našem oltaru! Što ćemo nego ga s ljubavlju posjećivati, darovima tvjeća i srca kititi, i radom i trpljenjem nastojati da mu budemo slične. Duboku zahvalnost osjećamo spram naših duhovnih poglavara, koji su nam pokazali put do Bož. Srca.

Vikica Lehpamer, glavarica.

PRIMANJE U OŽEGOVICIANUM.

U biskupskom konviku »Ožegovičianumu« u Senju — Hrvatsko Primorje — ima se početkom školske godine 1928./29. popuniti više plaćevnih pitomačkih mješta. Ovaj je zavod utemeljio god. 1857. senjski biskup Mirko barun Ožegović, a proširio ga i smjestio u novu modernu zgradu sa sto pitomačkih mješta biskup Dr. A. Maurović. Uprava je zavoda povjerena svećenicima, a kućanstvo vode čč. sestre miloerdnice. Zavod odgovara svim odgojnim i zdravstvenim propisima. Ima zračne i prostrane učionice i spavaonice, higijenski uredenu bolnicu sa sestrom bolničarkom. Za zabavu i odmor ima mladež prostirani vrt sa šumicom, glazbenu dvoranu sa glasovirom i tamburama, gimnastičku dvoranu sa spravama. Nadzor nad naukom vrši jedan poglavар, koji je ujedno i profesor i katehet na gimnaziji.

Ovaj je zavod kroz čitavo vrijeme svojega opstanka bio najveća potpora senjske gimnazije. Pitomci su konvika vladanjem i odličnim uspjehom u naucima prednjačili ostalim svojim drugovima i zato su se u njem sakupljali dječaci iz svih krajeva. Od god. 1857. do današnjega dana odgajalo se u »Ožegovičianumu« preko 3700 pitomaca, od kojih i danas još mnogi zauzimaju odlične položaje u našoj državi.

Upozoravaju se roditelji, koji žele, da im se dijete solidno odgoji i sačuva od lošega utjecaja ulice i pokvarenih drugova, na ovaj zavod. Neka se s pouzdanjem obrate na zavodsko ravnateljstvo, koje će im odmah dati potrebite naputke.

Umoljavaju se roditelji i skrbnici, da konačnu svoju odluku o upisu svojih sinova i štičenika u zavod priopće ravnateljstvu najkasnije do 15. kolovoza o. g.

U Senju, 20. srpnja 1928.

Ravnateljstvo »Ožegovičianuma«
Senj — Hrv. Primorje.

PROSLAVA 60-GODIŠNICE DRUŠTVA SV. JERONIMA.

Ove jeseni će Hrvatsko Književno Društvo sv. Jeronima u Zagrebu svećano proslaviti svoju 60. godišnjicu. Dan proslave bit će blagdan sv. Jeronima 30. rujna. U predvečerje, to jest u subotu 29. rujna o. g. izvest će se novi oratorij Dr. B. Širole »Poslijedna pričest sv. Jeronima«. Oratorij će pjevati ugledno Hrvatsko Pjevačko Društvo »Kolo«, a orkestralni dio preuzeala je zagrebačka Filharmonija. Dirigent je g. Srećko Kumbar. 30. rujna ujutro odslužit će svečanu Misu zahvalnicu mnogogodišnji društveni predsjednik, pred. opat Ljudevit Knežić, a pod sv. Misom pjevat će Oratorijski Zbor pod dirigiranjem g. Rossackampa za tu svrhu komponovanu i prvom nagradom nagrađenu staroslavensku misu Krste Odakla. Zatim će se držati svečana glavna skupština. Poslije podne bit će svečana priredba, kod koje će sudjelovati široki redovi prijatelja Jeronimskog društva i ideja. Točni program javit će se naknadno.

RAZNI MALENI VJENCICI

koji su se prije dobivali na Rijeci Kuća Dobre Štampe (OO Kapucini) mogu se sada opet dobiti kod OO. Kapucina Varaždin i Hrvatske Knjižare — Split.

Vjenčići Srca Isusova	kom. 3 Din.
Vjenčići sv. Ante	kom. 3 Din.
Vjenčići sv. Josipa	kom. 3 Din.
Vjenčići sv. Franje Asiškoga	kom. 3 Din.
Vjenčići Naše Gospe Lurdske	kom. 3 Din.
Vjenčići Duša u čistilištu	kom. 5 Din.
Vjenčići sv. Terezije Malenoga Isusa	kom. 3 Din.
Vjenčići Pred Presv. Sakramenton	kom. 3 Din.

DAROVI U LIPNUJU 1928.

Za sv. Mise: Chicago MD Dol. 1. Čakovac JB 240. Čapljina VB 30 Ferdinandovac LJ 20 Mont Olive FL Dol. 2½ Privlaka IA 50 Rakitović LV 20 Stelton MŠ Dol. 1. Sunger ES 50 Teslić RO 120 Varaždin VL 20.

Za Svetište S. L. Ambridge ML Dol. 1½ Biškupec AZ 6, IB 50 Brod. Stupnik AT 10 Campbell KV Dol. 2. Gračani MB 30 G. Uljanik ML 15, RK 50 Grebenice DS 5 Hun n/S TB 50 Kostrena sv. Lucija MD 30 Mahićno KM 5, BM 10 Novska NL 30 Prelog AL 5, AM 5 Prijedor JZ 20 Privlaka IA 50 Rakitovica LV 30 Ravna Gora SG 10 Sesvete podr. BP 10 Teslić RO 14 Uljanik AS 10 Varaždin MB 20 Vinica obitelj C 100 Vinkovci ML 100 Vuka BF 20 Vukovar FK 10 Zagreb, PF 50, ML 200 Zlobin MP 20.

U čast Srcu Isusovu: Alta Gracia FS Pesosa 5. Apatija TF 20 Brod n/S MM 10, AG 5 Delnice IA 10 Kamešnica KF 15 Koprivnica MG 10 Lemeš SG 12.50, JG 10, JG 5, FV 6, MV 10, Razni 17. Milna MZ 20 Montana MB Dol. 1. Novi Vinodol MR 20 Nova Rača SF 20 Ogulin MZ 50 Orašac FB 10 Pavlovec KB 30 Rogoznica AC 40, AK 12 Varaždin MB 10 Vinkovci MD 50 Zagreb MK 30

U čast sv. Josipu i sv. Tereziji M. Is.: General stol LM 5 Kostanjevac MB 20 Novigrad podr. AK 10.

Za raširenje Glasnika S. L.: Babina Greda BM 10 Bedenica M i SS 50 Bjelovar KL 20 Bistrinci DK 10 Crikvenica FS 5 Čapljina VB 5 Desinić AL 10 Djakovo VR 10 Drenovci I i LH 50 Dugareša BP 5 Eminovci FL 25 General stol LH 10 Gjeverske TB 25 Glogovac JJ 10 Gračani KR 20 Gvanaci VB 30 Hlebine TM 20 Hreljin KR 10 Ilača MR 15 Italia MP 15 Kansas City JC Dol. 2. Koprivnica AH 10 Kostr. sv. Barbara DT 10 Krap. Toplice AG 50 Krasica MP 20 Kurilovac AS 10 Lemeš BB 10 Lipik NK 7 Muč SN 7.50 Novi Vinodol MZ 10 Omišalj ML 25 Orehovica SS 70 Osijek EI 100 Popovača PR 10 Postire DG 10 Praznice MB 20 Prilez FJ 10 Primošten AH 20 Selca FS 100 Sisak MN 20 Slavonija RM 30 Split TP 5 Subotica IT 20 Travnik LJ 5 Vel. Gorica IK 10 Vel. Grđevac AP 100 Vel. Mlaka RL 25 West Allis Wis I V Dol. 1. Vojni Križ TO 25 Voloder RI 20 Vukovar VJ 15 Zagreb AP 30, JL 5, MH 5, PG 10 SD 30, SZ 50 JM 10, MP 2, JG 40, MG 10, MS 10, NN 20, JT 100, RK 50, SK 10 Zmajevac ĐT 30

Za kruh sv. Ante: Bos. Novi LB 15 General. stol LH 5 Gjurići EM 20 Hlebine IK 20, SG 10 Kamenica MH 10 Križevci sakupljeno u župnoj crkvi 215 Mali Lug GH 20 Omišalj KF 50, ML 25 Uljanik AS 20

Za malo sjemenište Travnik: Goričan MB 50 Zagreb PP 10, JG 20. BK u Z. 500. Razne kongregacije: 400, 300, 300. MŠ u M. 30 PŽ u T. 200, JM 20.

Za novicijat D. L. Dobojski AM 10.

Za Dom duh. vježbi: Hlebine SG 12.

Za Langov Dom: Novi Vinodol MZ 10 Sv. Juraj u trnju AK 50

Za Dobru štampu: Hum n/S TB 5.

Za gradnju crkve u Jeruzalemu: Bakar TM 30.

Za Bugare Mar. Gorica MP 10

Za Misije: Ogulin JD 10 Varaždin AH 20.

Za gradnju crkve S. L. u Hamirpuru (O. Mesariću): Bakar TM 120, sabrala TM 80, Ljubljana AZ 50

Za pokrštenje poganske djece: Jedan dječak na ime Antun, jedna djevojčica na ime Terezija: Čapljina VB 100. Jedan dječak na ime Niko: Dubrovnik RB 100

Za pokrštenje crnačke djece na imena: Josip i Antun: Anacortes KD Dol. 2. Marija: Bakarac sakupljeno u župi 160, Gustav i Antonija Pustin: Sarajevo GTP 300.

Za otkup troje crnačke djece o. Mesariću: Lorain AN Dol. 5.

MJESEČNA NAKANA U RUJNU

Društva za pomaganje umirućih.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 S Egidije. Naše škole.
- 2 N 14. po Duh. Zeno. Crkva u Meksiku.
- 3 P Mansvet. Obraćenje grješnika.
- 4 U Rozalija. Djevičanske duše.
- 5 S Lovro. Umirući.
- 6 Č Zaharija. Obraćenje istoka.
- 7 P Marko Križevčanin. Hrvatski narod.
- 8 S Rodenje B. D. M. Materinska društva.
- 9 N 15. po Duh. Petar Klaver. Obraćenje Afrike.
- 10 P Nikola Tolet. Naši svećenici.
- 11 U Proto i Hijacint. Progonjeni.
- 12 S Ime Marijino. Marijine kongregacije.
- 13 Č Amat. Stradajući.
- 14 P Uzvišenje sv. Križa. Ljubav prema križu.
- 15 S Gospa žalosna. Duše bez utjehe.
- 16 N 16. po Duh. Ludmila. Kršćanski vladari.
- 17 P Rane sv. Franje. Franjevački redovi.
- 18 U Josip Kupertinski. Siromasi i sirote.
- 19 S † Januarij. Kvatere. Preplatnici Glasnika.
- 20 Č Eustahij. Vojnici i oružnici.
- 21 P † Matej ap. Kvatere. Katolička akcija kod nas.
- 22 S † Mauricij. Kvatere. Stražari.
- 23 N 17. po Duh. Tekla. Djevojačka društva.
- 24 P Majka B. od otkup. sužnjeva. Misijonari.
- 25 U Kleofa. Naši pokojnici.
- 26 S Ciprijan i Justina. Obraćenici.
- 27 Č Kuzma i Damjan. Hrvatski Orlovi.
- 28 P Vaclav. Svjetovni poglavari.
- 29 S MIHOVIL ARK. Mjes. zašt. Psovači.
- 30 N 18. po Duh. Jeronim. Svetojeronimsko Društvo u Zagrebu.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuće na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričestili. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Mjesecna nakana u listopadu: Očuvanje mlađeži od komunizma.

Urednik: Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. I. rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. I.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 37.

Listopad 1928.

Broj 10.

ZAŠTITA MLADEŽI OD KOMUNIZMA I DRUGIH BLUDNJA.

Nakana Apostolstva molitve u listopadu, blagoslovljena od sv. Oca.

U Rusiji smo. Na kraju grada povrstalo se uz plot blizu tvornice više starica. Debelo obučene zgurile se u snijegu i grle svaku svoju košaru, u kojoj razabireš krupne crne hljebove, varivo i drugu hranu ubogih. Razgovaraju i očekuju kupce. Najednom se jedna od njih digne, prekriži se i jaukne: — Bez prizorišta... Sve pograbe svoje košare i nagnu u bijeg vičući: — U pomoć! Evo »nenadziranih!«

Po snijegu juri neka crna četa šireći gadan vonj. Pedesetak malih nakaza u dronjcima, nogu zamotanih u blatne krpe, juriša na košare. Druga četa zakrči staricama put. Opkoljene jauču one i ostavljaju košare, ostavljaju pače i marame i kožje kožuhe, samo da izmaknu nebrojenim malim rukama, što ih hvataju. Domala nesto napadača, a pojaviše se crveno obučeni stražari.

— Što je, majčice, pitaju oni, sve su vam uzeli?

— Za njima, držite ih! jauču prodavačice.

— Čemu? odgovaraju čuvari reda sažimljući ramenima. Tko će otjerati vrapce šakom soli? Uhvatiš tri, četiri, deset, no nikad ih ne pohvata sviju. A i opasno je. Dobro ste učinile, što se niste protivile. Te male nesreće grizu, grizu kao bijesni. A otrovana im je i krv i pljuvanka, i kad te ugrizu u ruku, sigurno ćeš dobiti zlu bolest.

Nebrojeno mnoštvo takvih strašnih dječaka i djevojčica škita se po Rusiji, a da im nitko ne može ništa! Izvode takova i slična djela i gniju od kužnih bolesti na tijelu i duši... Otkuda taj užas?

Komunizam.

To je rakrana, što izjeda Rusiju, to požar, što prijeti svemu rodu ljudskomu i njegovoj prosvjeti.

Komunistički boljevici ustadoše protiv Boga i kršćanstva. »Tko hoće da bude s nama, taj mora biti protiv Boga«, uči Lenin. »Mrzimo kršćane, koji uče ljubav i milosrde, jer je to dvoje protiv naših načela. Dolje s tom ljubavi prema bližnjemul Mi treba da imamo mržnju!« Tako govori Lunačarski, boljevički ministar za nauke. Komunizam zabacuje kršćansku ženidbu, dopušta mužu i ženi da se rastanu, kad se god komu od njih svidi, uzima djecu roditeljima i proglašuje ju vlasništvom države. Lenin i njegovi uče: »Ako roditelji kažu: sine moj, kćeri moja, tad to znači, da oni imaju pravo odgajati djecu, kako se njima hoće. Po komunističkim je načelima to pravo bez svakoga temelja. Djeca nisu njihova, već državna, dakle komunistička!«

Takve nauke snizuju čovjeka do zvjereta. I da barem boljevici postupaju sa svojim porodom poput zvjeradi! Kod te se naime i otac i majka ili barem majka brine za mlado, dok posve ne ojača i ne može da se samo za se skrbi. Ali nebrojeni su boljevički roditelji u Rusiji gori od zvjeradi: veliki dio njih ostavljaju još posve malu dječicu. On traži drugu ženu, ona drugog muža, a sitna bezdušno ostavljena siročad propadaju na duši i tijelu. Tek su prohodala, već moraju prosjačiti, krasti, a čim su malo jača, i otimati... Eto kako se divna boljevička država materinski brine za to svoje »vlasništvo!«

Ktomu ima dijete u četrnaestoj godini po boljevičkom zakonu pravo, da dode u određeni ured i ondje izjaví: — Moji roditelji su mi dosadni, ja ih se odričem!... A koji još ne navršiše 14 godina, oni iza prvoga roditeljskog ukora ostavljaju roditeljski dom i postaju »nenadzirani« — živu samostalno, slobodno... Često i dječa sitih, bogatih komunističkih komisara odlaze k »nenadziranima«, jer im se svida njihova pokvarenost... Ta mladež živi tako bez svake nauke i prosvijećenja... A mladež, koja ne pripada »nenadziranima«, koja ostaje kod kuće i ide u škole, ta je tako odgajana, da o tom od stida ne možemo pisati. Predobivaju je poticanjem na nečistoću!...

Krtovi.

Usrećitelji Rusije rado bi ovakvom srećom obdarili i ostali svijet. Širitelji komunizma ruju potajno po cijeloj zemlji kao krtovi. Djeluju naročito po sveučilištima, u znanstvenim društvima i po radničkim središtima. Posvud imaju po nekoliko svojih »poslovoda«, koji u manja središta razasilju zapovijedi, naputke i novac, što im dolazi iz Rusije. Imaju već više uspjeha nego se i misli. Svi znamo za njihov krvavi posao u Meksiku i u Kini. Osobito bacaju poglедe na mladež. Stvorili su »Komunističko međunarodno udruženje učitelja«, koje ima zadaću, da po svim

narodima odgaja mladež za svjetsku komunističku revoluciju. Mladež se kao i u Rusiji privlači tako, da se potiče na nečistoću. Svuda rade za škole, u kojima se kao i u boljševičkoj Rusiji muška i ženska mladež skupa uči. Među mladež šire gadne knjižice, koje potiču na sramotne grijehu i na mržnju protiv Boga...

Gle kakvu sreću namjenjuju boljševici i hrvatskomu narodu! Bog nas čuva od te kuge! Presveto Srce Sina Božjega zaštitilo uzdanicu našu i od toga i od drugih otrova, kojima današnje bezvjerje hoće da joj truje um i srce, zaštitilo je od bestidne ženske nošnje i sramotnih plesova. Molimo kroz listopad, da Gospodin čuva našu mladež od komunizma i drugih bludnja, što joj prijete.

Milan Pavelić D. L.

MISIJSKA NAKANA

Za dobar uspjeh »misijske nedjelje« po nakani sv. Oca Pija XI.

Početkom 1927. odredio je Sv. Zbor za obrede, da se pretposljednja nedjelja u listopadu posveti radu i molitvama za misije. Radilo je o tom »Vrhovno Vijeće papinske ustanove za širenje vjere«, jer je znalo dobro veliku skrb sv. Oca za misije. Znalo je, da će biti od velike koristi, ako se bude takav dan držao po svemu katoličkom svijetu: bolje će se shvatiti misijsko pitanje, potaći će se revnost svećenstva i vjernika, bit će najbolja prilika, da se upozna »Ustanova za širenje vjere«, da se poradi za nju i da se skuplja milostinja za misije. Bit će to napose kao slatka navala na Srce Isusovo, da svi upoznaju božansko kraljevstvo Kristovo.

Vijeće je prema tome zaželjelo: 1. da se po svem katoličkom svijetu uzme pretposljednja nedjelja listopada kao dan molitve i rada za misije; 2. da se te nedjelje doda u Misi molitva za širenje vjere poput molitava, koje se zapovijedaju za važnu stvar; 3. da taj dan propovjednici govore osobito o misijskim stvarima obazirući se na Ustanovu za širenje vjere tako, da potiču vjernike, neka bi se upisali u tu ustanovu; 4. da se dade potpuni oprost, koji se može namijeniti za pokojne, svima nima, koji se taj dan pričeste i mole za obraćenje nevjernika. Sv. Otac je sve to odobrio i naredio Sv. Zboru za obrede, da to izvede.

Glavar Sv. Zbora za širenje vjere upravio je o toj stvari poslanicu na sve redovničke poglavice, da živo porade za »Misijsku nedjelju«. Redovnike Družbe Isusove potaknuo je na živi rad za tu stvar njihov vlč. o. general, koji je u svojoj poslanici napose dodao: »Što je do mene, nek znaju svi oci, da ču sv. Mise, što ih onaj tjedan moraju prema našem institutu služiti svi svećenici Isusovci po nakani generalovoj, da ču, velim, sve te sv. Mise prikazati taj dan Bogu za raširenje vjere.«

Članovi Apostolstva, jurišajmo na Bož. Srce, da »Misijska nedjelja« urodi preobilnim plodom za širenje Kraljevstva Kristova!

RUŽA ŠTO NE VENE.

U bašči sada
Ružica strada,
Jer je ne grieve
Sunce ko prije,
Pa se jeseni
Već ne rumeni.
Ali ima jedna
Ružica čedna,
Što se ne boji
Zala ni kojih,
Žege ni hлада —
Uvik je mlada.
Stotine lita
Ona već cvita,
Majka je Diva
Rosom zaliva.
Svi ružu ovu
Krunicom zovu.

Ona je momu
Raskajanomu
Srcu veselje,
Tiša mu želje.
Od jutra rana
Za cilog dana
Ona me hrani
I od zla brani.

Kad petnaest duša
Složit se kuša,
I od tih svaka
Mjesec danaka
Desetkom ove
Krunice zove
Svu punu sjaja
Kraljicu raja,
Tada to biva

Ružica živa.
Takovo dilo
Gospo je milo,
Koji ga čine,
Za njih se brine,
Kad im što treba,
Salje im s neba,
Liči im boli,
Vazda ih voli,
Vazda ih štiti,
Pomoći im hiti.
O Majko mila,
Zdravo nam bila,
U vike vika
Tebi čast, dika
Od rajskog dvora
I svakog stvora.

Amen.
Ivo Čakalić.

POTPUNI OPROST NA KRUNICU.

U vrijeme euharistijskoga kongresa, što se držao u crkvi sv. Dominika u Bolonji, izdao je sv. Otac Papa Pijo XI. 4. septembra 1927. pismo, koje počima riječima »Ad sancti Dominici«. Prema ovom pismu svetog Oca može svatko dobiti potpuni oprost, kolikogod puta izmoli svetu krunicu u crkvi ili kapeli, gdje se nalazi Presv. Oltarski Sakramenat. Krunica ne mora biti posvećena. Da se dobije ovaj oprost, nije pače prijeko potrebno da se služiš krunicom, već je dosta da i bez nje izmoliš pet desetica krunice.

Da se dobije ovaj oprost, potrebno je da se ispovjediš barem dvaput u mjesecu i u jednoj se sedmici barem pet puta pričestiš. Ako se tko ne bi barem dvaput u mjesecu ispovjedio ili se ne bi barem pet puta u sedmici pričestio, taj može dobiti druge oproste, što ih je sveta Crkva namijenila krunici, ali ne oprosta, o kojem sada govorimo.

Ukratko, osobe, koje se ispovijedaju svakih četrnaest dana i i pričešćuju se svaki dan ili barem pet puta u sedmici, mogu dobiti potpuni oprost onoliko puta, koliko puta izmole pet desetica jedne krunice u crkvi ili kapeli, gdje se nalazi Presv. Sakramenat.

F. M.

NOVA OZDRAVLJENJA U LURDU.

Henrik Voeds, oružnik iz Bruxelles-a, ima 25 godina, trpio je od plućne sušice na desnoj strani. Liječio se u bolnici za neizlječive u Tournai-u. Tu su na njem izvršene 4 operacije. Zadnja je bila 9. svibnja 1928. Kao što obično biva kod ovakovih bolesti, bolesnik je trpio od neprestane vrućice. 4—6 puta na dan morale se radi velikog znojenja mijenjati plahte u njegovu krevetu. Bolesnik je često bacao krv. Došao je u Lurd i 15. svibnja bio spušten u vodu, iz koje izade potpuno zdrav.

Mauricije Beurriot, mlađi od 17 godina. Radio je u rudokopima blizu Monsa u Belgiji. Već su dvije godine, što trpi od kožne bolesti, koja mu nije dala počinka ni danju ni noću. Koža mu je prekrivena ljuškama kao što ih imaju ribe. Tijelo ga je tako svrnilo, da nije mogao počivati više od 2 do 3 sata na dan. 15. svibnja okupao se on u čudotvornoj vodi i odmah je mogao da spava 8 sati. Ljuške su otpale.

Gdica Margareta Bully, od 24 godine, bolovala je od sušenja hrptenjače. Već je četrnaest mjeseci ležala u krevetu. Liječnik joj naložio, da mora ležati i na putu u Lurd. Prije tri godine morao je liječnik da joj odreže jedan prst na nogi radi gnojenja. Otac joj je umro od sušice. I sestra joj je suščava. Koje čudo onda

što je liječnik zapisao na liječničkoj svjedodžbi: Teško da ozdravi. Ako bi i ozdravila, trebalo bi za to pet do šest godina. Margaretu zaroniše u čudotvornu vodu 22. svibnja. Kad se vratila u bolnicu Žalosne Gospe, rekla je bolničarki: »Kako mi je dobro!« No kako se bojala, da to nije samo utvara, legla je opet u krevet. Istom izuzeću procesije s Presvetim ustala je i rekla, da je ozdravila. Sutradan izjutra došla je pred liječničku komisiju, koja je iza pomognog ispitivanja izjavila, da je bolesti posve nestalo.

Lizija Kinney, mlada Engleskinja, bolovala je od sušice u plućima, koja su joj se stala gnojiti. Trpjela je također i od

bubrege, a i noge su joj naticale. Liječnici se opirali njezinom hodočašću u Lurd, ali jer je to otac htio pošto poto, dopustili su, da ide ostavivši svu odgovornost ocu. Došla je u Lurd s hodočašćem 26. svibnja. Pred spiljom i u kupelji Lizija se s pouzdanjem molila Bl. Djevici. Već prvi dan bila su pluća potpuno zdrava. Ni bubrezi je nijesu više boljeli. Za odlaska iz Lurda vidjela se još tek mala nateklina u nogama.

Felicitas Urrutia Balaunzavain, djevojka od 22 godine, teško oboli u rujnu 1924. Od gripe bila je taknuta i u moždanima. Nastupila je neka vrst ludila. Činilo se da je neprestano u polusnu. Tek su se od vremena do vremena mogli zapaziti neki znakovi razuma. Ovoj se duševnoj nevolji pridružila još i sljepoča i gluhoča. Luda, slijepa i gluha došla je Felicitas u Lurd 1. lipnja. Sutradan ponijeli su je pred spilju, gdje se pričestila. Najedamput je nestalo guste koprene, koja joj nije dala, da vidi. Najprije je ugledala bijeli kip nebeske Majke, koji se baš nalazio pred njom. Cula je također, kako se drugi oko nje mole. Njezina pamet kao da je izaslala iz neke magle. Felicitas je ozdravila.

Gdica Tomasa Urtado, Španjolka od 28 godina, boovala je već više godina u donjem dijelu hrptenjače. Prije odlaska stavili su joj liječnici steznik od gipsa. To dokazuje, da joj hrptenica još nije bila čvrsta, iako je prije godinu dana bila operirana. Njezina bolničarka izjavljuje, da je za vrijeme vožnje mnogo trpjela. Micati se nije nikako mogla. U subotu 2. lipnja htjela je za vrijeme blagoslova s Presvetim kleknuti. Od toga časa počela je sama hodati. U hodu ju je još smetao steznik, dok joj ga nijesu skinuli španjolski liječnici, koji su došli s hodočašćem.

Sofija Heusschen, Holandeskinja u dobi od 40 godina, dovezla se u Lurd 20. lipnja uvečer. Tužila se na velike boli u glavi. Ležala je na nosiljci. Njezino je stanje bilo vrlo bijedno. Još kao dijete Sofija je boovala od boginja i bronhita. U osamnaestim godinama morala se svom silom boriti proti velikoj slabokrvnosti. Međutim kad joj je bilo 20 godina, mogla je ipak stupiti u službu kao kuharica. No godine 1911. poče često bacati krv u velikoj količini. Radi toga je morala u bolnicu, gdje ostade 11 mjeseci. G. 1920. nalazimo je opet u istoj bolnici, a odatle je poslaše u jedan sanatorij. Tu počne 1921. čutjeti boli u koljenu, a nogu joj se savi za 150 stupnjeva. K ovoj nevolji pridružiše se i druge bolesti. U studenom iste godine ostavi sanatorij. Pluća su joj nešto prizdravila, ali nogu je još bila savita u koljenu za 130 stupnjeva. G. 1923. metnuše joj nogu u gips. 1925. tako oboli, da su joj podijelili sakramente umiručih. Ipak se ote smrti. — U subotu 23. lipnja spuštena je u lurdsку kupelj. Odmah osjeti da joj je bolje. Kad je primila blagoslov Presvetim, ispruži savitu nogu. To je iznenadi, ali ne htjede ništa reći, dok se nije povratila u bolnicu Naše Gospe. Tu je počela prigibati i pružati nogu. Ujedno priopći holandeskom liječniku, što joj se dogodilo. Ovaj joj naloži, da se digne te pode u zajedničko blagovalište i tu se

SVETA TEREZIJA VELIKA.

1. »Sjeti se, da imaš samo jednog Boga, jednu dušu, jedan život. Uvrijediš li toga jednog Boga, ne ćeš naći drugoga, da te pomogne. Izgubiš li tu svoju jedincatu dušu, nemaš druge, da je spasiš. Umreš li jednom nesretno, nemaš drugog života, da tu pogrešku popraviš. Misli na to i očuvat ćeš se od zla.

2. »Molitva je kraljevski put u nebo i dver, kojom se ulazi k svim velikim milostima Gospodnjim. Znam to iz svoga iskustva: mene nije Bog nikad otpustio, a da mi nije pomogao. Tko se jednom počeо vježbati u molitvi, neka ne prestane, makar osjećao, da ima ne znam koliko pogrešaka. Ta, molitva je jedino sredstvo, da se popraviš.

3. »Nema veće utjehe ni slade radosti nego da smiješ trpijeti za Boga. Tesko je to dakako, ali to je ipak najsigurniji put u nebo. Stoga neka križ bude naša utjeha, naša radost; tražimo ga, čezmimo za njim, grlimo ga. Nije dobar dan za nas, u koji nemamo nikakva križa. — Iz nauka sv. Terezije. —

okrijepi jelom. Ona to bez poteškoće izvrši. Jela je s neobičnim tekom. 25. juna došla je pred liječničku komisiju, koja izjavi, da je nestalo bolesti, što su bile označene na liječničkoj svjedodžbi

Ivan Woodall, Englez, bio je jedna od žrtava zadnjeg rata. Od rane, što ju je prouzročio hitac iz topa, dobi 1915. padavici. Bolest ga je hvatala tri do četiri puta na mjesec. Liječnici su kušali sva sredstva, ne bi li ga izlijecili, ali sve uzalud. 3. kolovoza 1927. došao je Ivan u Lurd, da traži pomoć. Od toga se dana bolest nije više javljala. G. 1928. došao je opet u Lurd, da se pokaže liječničkoj komisiji. Ta je mislila, da će biti bolje, ako se počeka još neko vrijeme s konačnim sudom.

F. M.

KĆI MILIJUNAŠA JAPANCA POSTAJE TRAPISTKINJA.

Barun Kavada, Japanac, potomak je jedne stare plemićke obitelji. Milijonar je. Jedna od njegove dvije kćeri odgojena je u zavodu Sestara Presv. Srca Isusova. Tu se obratila na katoličku vjeru i domala stupila u samostan trapistkinja u Hokaidi. Samostan se nalazi nedaleko posjeda, što pripada njezinom ocu. — Neki je novinar pitao njezinu majku, šta ona misli o činu svoje kćeri.

— Ja sam uvijek bila zadovoljna sa svojom kćerkom, reče barunica. Osobito mi se svidala radi toga, što je uvijek bila vrlo jednostavna. Razumije se, isprva sam bila potištена i žalosna radi njezina ulaska u samostan. Ali sad sam na čistu, da sam najbolje učinila, što sam joj dala slobodu u izboru njezina zvanja.

Koliko se ta majka poganka uzdiže nad mnoge katoličke majke! Kolike su od tih majaka tako slijepje, da se veselo smiju, kad im kći nađe »sreću« udavajući se za kakva prvo grdakovića, a ne znaju kud će od tuge i plaća, ako im dijete izjaviti želju za samostanskim životom, da postane zaručnicom Isusa Krista. I kolike tad samo zapreke stavljuju pravoj i stalnoj sreći svoga djeteta! Bog im rasvjetlio pamet!

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARLIJINA ZA 1929.

Netom je izdalo ovaj Kalendar, koji ide za širenjem dublje pobožnosti u hrvatskom narodu. I ovo godište živo nastavlja rad predašnjih u tom pravcu. U glavnom obrađuje svete sakramente, budi svećenička i redovnička zvanja, riječ borbe sv. Crkve. Ističu se osobito članici: »Svetlost ženidbe« od o. Springer-a D. L., »Sv. pričest djece«, od A. L., »Veliki kraljević od Feza« od Aydi-a, »Meksički mučenici« od o. Kozelja D. L., krasni sastavci L. Katića, »† Dr. L. Merzo« od o. Urbaneča D. L. itd. Kalendar ima i više pjesama, među njima su osobite tri prevedene: od Claudela, sv. Kazimira i sv. Male Terezije. Gotovo svaki list ukrašen je lijepom kojom slikom; među tima su mnoge od prvih umjetnika. — Kako hrvatski narod voli ovaj Kalendar, vidi se najbolje po tom, što se njegova naklada već prije nove godine potpuno rasprodala. Da ne ostaneš bez njega naruči ga odmah. Izdalo je i razaslije se već od 1. rujna. Stoji D 12. NARUDŽBE PRIMA: UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. P.P. 147. PALMOTIČEVA 31.

DOKLE ĆE TRAJATI KATOLIČKA CRKVA?

Ima toliko ljudi, kojima je Crkva Isusova trn u oku. Tako je već od časa, kad se Crkva pokazala na ovom svijetu. Odmah su se neprijatelji digli proti njoj s namjerom, da je zauvijek pokopaju. Mnogi su se uistinu nadali, da će im pothvat i uspjeti. Mislili su, da će sami zapjevati »Pokoj vječni« nad grobom Crkve Kristove.

Od g. 98.—117. upravlja prostranim carstvom rimskim čuvenim carom Trajanom. Jednom zgodom pisao je caru jedan od njegovih namjesnika: »Doskora se, care, neće nigdje više govoriti o Kristu«. Car se obradovao toj vijesti. No dok joj se veselio, njegovi su najbliži rođaci i najugledniji činovnici stupali u Crkvu Isusovu.

Od g. 284.—305. vlada u istom carstvu krvolični Dioklecijan. On je tako progonio kršćane, da su pogani stalno očekivali smrt kršćanstva. Stoga su dizali spomenike i na njih pisali: »Caru Dioklecijanu, utamanitelju imena kršćanskog«. Takvih se spomenika našlo u Španjolskoj. A što bi? Upravo naprotiv. Doskora eno cara Konstantina, koji stavlja križ na carsku krunu i proglašuje kršćanstvo državnom vjerom. Dioklecijan je zapravo iskopao grob poganske i ne kršćanske vjere.

U 4. stoljeću sjede na carsko prijestolje car Julijan. Kako je taj otpao od kršćanstva i opet priglio poganstvo, prozvaše ga Apostatom ili Odmjetnikom. On je već bio uvjeren, da se kršćanstvo ne može uništiti mačem i ognjem. Stoga će lukavije ustati protiv Crkve. Ljudi moraju da se počnu stidjeti kršćanstva. Čim se više ne budu slušali svećenici, čim se ne budu sakramenti primali, past će kršćanstvo samo od sebe. Prema tomu izdade Julijan i zakone. Radio je upravo onako, kako i danas u više država rade protivnici Crkve Isusove. Nijedan kršćanin nije smio biti učiteljem, činovnikom, umjetnikom. Kršćanima se uopće zabranjivalo da išta uče. Julijan je govorio, da su kršćani posve nesposobni ljudi za kakav važniji posao.

I car se nije posve prevario u osnovi. Mnogi su se uistinu počeli stidjeti imena kršćanskog. Julijan je plivao od radoći i govorio: »Ja ću već napraviti Galilejciju lijes!«

Ipak je i Odmetnikov trud bio uzaludan. Pošao je u rat na Perzijance, gdje je bijedno poginuo od neprijateljske strelice. Iza njega došao car krščanin, koji je ukinuo Julijanove zakone.

Preskočamo dobar dio povijesti. Zaustavimo se u 18. stoljeću. Tu se na osobit način ističe jedan neprijatelj crkve Kristove — Francuz Volter. Poznata je njegova lozinka: »Uništite bestidnicu!« Bestidnicom je zvao Crkvu Isusovu. »Već mi je dosadno slušati, da je 12 ribara osnovalo Crkvu Kristovu«, govorio je on nekom prilikom. »Ja ću pokazati ljudima, kako je dosta jedan sam, da je uništi.«

Jadni je Volter naličio na jarca, koji se zalijetao i udarao glavom o divsku pećinu, da je uništi. Pa što bi? Stijeni ništa, ali je jarac smrskao glavu. Voltera je dobri Bog više puta stavljao na smrtnu postelju i nukao ga, da se obrati. Ovaj se uistinu nekoliko puta i ispojavedio. Ali kad bi ozdravio, stao bi iznova huliti na Krista. Napokon se mjera prevršila. Volter se i opet razbolje, ali sada tako, da se više ne digne sa smrtnе postelje. I sada je tražio svećenika, očajno ga tražio. Ali njegovi vjerni prijatelji nijesu dali. Varali su ga, da su poslali po svećenika, ali da taj ne dolazi. Napokon se Volter uvjerio, što je na stvari. U najvećem očaju otišao je pred sud Onoga, komu se toliko rugao.

I Napoleon se digao proti Crkvi Kristovoj. Istina, njegov progon nije bio krvav, ali je htio, da silom podvrgne Crkvu pod svoju vlast. Papa je imao postati njegovim slugom. Stoga ponudi Papi Piju VII. penziju od 200.000 franaka. No Papa odgovori generalu, koji mu donio ponudu carevu: »Samostane možete razrušiti, gospodine generale, ali Crkve ne čete oboriti. Ona je opstojala prije cara pa će opstojati i poslije njega.«

Napoleon ne presta s nasiljima. Napokon je Papa bio prisiljen, da isključi cara iz Crkve. Napoleon se porugljivo nasmijao i rekao: »Zar Papa misli, da će radi njegova izopćenja mojim vojnicima padati oružje iz ruke?« G. 1812. za vojne na Rusiju ispunilo se potpuno, što je car za smijeh rekao. Od silne studeni padale su njegovim vojnicima puške iz ruku, sva mu silna vojska gotovo listom izgđibe. Napoleon bi bačen s prijestolja i završi u progonstvu dane života na otoku Sv. Jelene. A Crkva stoji još i danas onakva, kakvu je Krist sazidao.

Za kulturnog boja u Njemačkoj rekao je jedan učeni bezvjerac: »Ako sada ne bude nestalo Crkve katoličke, vjerovat ću, da ju je Bog osnovao.« — »Izbrojeni su ti dani!« derali su se Prusi na Papu. A što su postigli? Bismark i njegova klika položiše oružje sa stidom i bijesom. Morahu priznati, da su se prevarili u računu. Papa osta pobjednik.

Dok bude i jednog čovjeka na ovom svijetu, bit će i Crkve Kristove. Isus je rekao učenicima: »Evo ja sam s vama u sve dane do svršetka svijeta.« — A Petru je rekao: »Ti si Petar, to jest stijena, i na toj ću stijeni sazidati Crkvu svoju, i vrata je paklena ne će nadvladati.«

Filip Mašić D. L.

POZIV EUHARISTIJSKOG ISUSA.

Spisateljica gđa Herbert baš se povratila u svoj stan te je sjela za pisači stol. Vrijeme je bilo kišovito te je mislila, da će barem danas biti slobodna od posjeta. Uto polagano unide u sobu njezinu poslužnik Jakov i reče joj, da bi jedna osoba željela s njome govoriti.

— Neka uniđe, odgovori spisateljica. Malo izatoga stupi u sobu umiljata djevojka od kojih 26 godina.

»Zar me ne poznajete, gospodo? Ja sam Marija, kćer pekara V.«

— Kako da vas poznam, kad mladi svijet tako brzo raste. Da, sad vas prepoznajem po očima... Pa koje mi dobro nosite? Možda trebate što?

»Jest, baš sada vas, gospodo, najviše trebam. Vi mi jedina možete pomoći. Dopustite mi, da vam najprije čitavu stvar isprihvijedim. Možda se još sjećate, kako ste me prije dvije godine namjestili kod gđe P. Bilo mi je vrlo lijepo, ali...«

— Šta se dogodilo?

»Po prilici prije mjesec dana ostavila je moja gospodarica jedne nedjelje kuću s namjerom, da se istom uvečer vrati. Dan je bio vrlo vruć. Predvečer sam i ja išla na zrak. Prolezila sam ispred jedne katoličke crkve. Iznutra se čule pjesme, a svijet je u velikom broju ulazio. Od radoznanosti podem ja za njima. Još nikad nisam bila ni u kojoj katoličkoj crkvi. Oltar je bio vrlo lijepo okičen i rasvjetljen. Čekala sam, da vidim, šta će biti. Napokon je i svećenik izašao pred oltar, otvorio mala vratašca i postavio nešto sjajno na uzvišenje mjesto na oltaru. Ja sam stajala i gledala, ali nijesam ništa razumjela.

— Šta to znači? upitam jednu ženu, koja se nalazila blizu mene.

— Valjda nijeste slijepi, odvrati mi ona, na blagoslovu smo. Svi su bili na koljenima. I mene kao da je netko nukao da kleknem. I klekla sam. Podignem oči prema onom uzvišenjem

Gospodine, nisam dostojan, da uniđe
pod krov moj...

mjestu na oltaru. Ah gospodo, toga časa ne će nikad zaboraviti!

— A šta se dogodilo, Marijo?

— Vidjela sam Isusa u njegovoј slavi, odgovori djevojka s nekim strahom i poštovanjem. Činilo mi se kao da me zove k sebi. Ja sam osjećala veselje, ali sam se i strašila. Ne sjećam se, što se sve dogodalo u to vrijeme. Samo znam, da su drugi ljudi već davno prije mene ostavili crkvu. Kako sam bila ko izvan sebe i nijesam znala, gdje se nalazim, upitam jednog crkvenog poslužnika, da mi rekne, gdje sam. Taj me malo čudno pogleda, a onda mi odgovori, da se nalazim u katoličkoj crkvi.

Citavu noć potom mislila sam o videnju. Osjećala sam, što i mladi Samuel, kad ga je Gospodin zvao. Odmah sam odlučila, da će prijeći u katoličku Crkvu.

Iza nekog vremena opazila je moja gospodarica na meni promjenu pa me je zabrinuto pitala, nijesam li možda bolesna. Odgovorim joj, da nijesam, i nastavim svoje obične poslove. Međutim sam neprestano mislila o onom viđenju. Činilo mi se kao da me Isus kori radi mojeg odgadanja s prijelazom u katoličku Crkvu. Napokon sam se odlučila, da reknem stvar gospodarici. Ona se ispočetka samo smiješila. Ali kad je vidjela, da ja odlučno hoću da postanem katolikinja, rekla mi je, neka najprije govorim s jednim pastorom. Ujedno mi je naložila, da o videnju ništa ne govorim njezinim kćerkama.

Drugi dan pozove me gospodarica u svoju sobu, gdje se nalazio takoder i pastor. Gospoda ustade te mi reče: — Evo, Marijo, jednog od mojih prijatelja. Ispričaj mu sve što si kazala.

Ostala sam sama s pastorm. On mi govorio, kako bih strašno sagriješila, kad bih prešla u katoličku Crkvu. Dugo je napominjao i ovo i ono. Ja sam šutjela. Napokon je rekao:

— Zašto mi ne odgovarate? Nato će ja: — Gospodine, ja sam velika neznanica pa ne mogu raspravljati s izobraženim čovjekom kao što ste vi. Međutim ja sam tvrdo uvjerenja, da je katolička vjera istinita.

— Sigurno vam je koji katolički svećenik unio te sanjarije u glavu.

— Ne, gospodine, odvratim, ja do danas nijesam nikad govorila ni s jednim katoličkim svećenikom. Takoder nijesam još čitala ni jedne katoličke knjige.

Pastor mi reče napokon, da će govoriti s mojom gospodaricom. Predveće pozva me ova u svoju sobu pa će mi: — Vrlo mi je žao, Marijo, da ste tako tvrdoglavci. Ako ne izbijete toga sebi iz glave, morat ćete iz moje kuće. Bit će mi to vrlo žao, ali druge nema. Moja mi savjest ne dopušta, da držim u kući katolikinju, jer se bojim za djecu.

Bilo mi je vrlo teško. Otišla sam u svoju sobu te sam dugo plakala. Nijesam znala, gdje bih mogla naći službu. Moj je otac bio još nezadovoljniji nego gospodarica. Klekla sam i molila

sam se. Sjetila sam se vas, gospodo. Vi ste jedina katolikinja, koju poznajem, i došla sam, da vas pitam za savjet.

Tko bi mogao opisati radost, koju sam sjećala, dok mi je djevojka sve ovo govorila, kazuje dalje sama spisateljica. Rekla sam joj, neka se lijepo oprosti sa svojom gospodaricom. Privremeno sam joj našla mjesto kod jedne svoje priateljice, gdje će se lijepo pripraviti za sv. krštenje. Iza kratka vremena bila je primljena u Crkvu. Zatim sam joj našla mjesto u jednoj katoličkoj obitelji, jer joj je bilo nemoguće, da se vrati svojoj kući.

Nekako dvije godine izatoga dobila sam ovo pismo:

— Draga i štovana gospodo! Oprostite, što vam se usudujem pisati. Želim vas obavijestiti o nečemu radosnom, što se dogodilo prošle godine. Moj je otac teško obolio. U toj je bolesti počeo najedamput gledati oko sebe kao da nekog traži. Tada će mu moj brat Henrik: —Oče, da ne tražite možda Mariju?

— Da, odvrati otac.

— Možda vam je poznato, gospodo, da me iza mojega krštenja nije thio više niti vidjeti. Pače je zabranio, da mi i ime spominju u kući. To je Henriku bilo jako teško, jer me je uvijek ljubio kao i ja njega. Brat me odmah pozva brzjavno, a gospodarica mi bez ikakve poteškoće dopusti, da podem. — Idite samo Mariju, reče mi, možda Bog udjeli i vašemu ocu milost obraćenja. — Kad sam navečer došla kući, unišla sam u sobu, gdje je ležao otac. On otvorio oči i zovne me imenom. Potrčim, da ga oglim. Nijesam se mogla uzdržati, a da ne povičem od radosti. Iza kratke stanke rekao mi on:

— Bio sam Marijo, veoma nemilosrdan spram tebe. Možeš li mi oprostiti? Ja sam mu odgovorila samo suzama.

Poslije toga je želio uvijek, da budem kraj njega. Mnogo smo se razgovarali o vjeri. Češće me je pitao, zašto sam prešla u katoličku Crkvu. Moje je odgovore uvijek pozorno slušao.

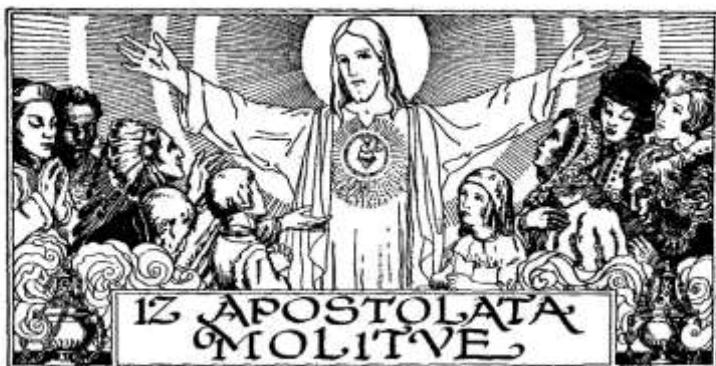
— Šta misliš, doda jednom, da li bi i mene htio pohoditi katolički svećenik? Kolike radosti za me! Odmah sam послala po svećenika, a ovaj je došao prije nego smo se i nadali.

Riječ u jednu, gospodo, moj je otac također prešao u Crkvu, primio svete sakramente te iza dva dana mirno preminuo. Eto tako mi je Bog još za ovoga života naplatio, što sam se odazvala njegovu pozivu.

Marija se opet povratila svojoj gospodarici. Iza kratkog vremena udala se za jednog mladića, vrlo dobra katolika.

Gđa Herbert iznijela je taj dogadaj na javnost prije više godina u engleskom Glasniku Srca Isusova.

Budimo zahvalni dragom Bogu, što se nalazimo u pravoj vjeri. Ljubimo, često pohadajmo i primajmo našega Gospodina u Presvetom Sakramentu. Molimo se, da ga i drugi ljudi upoznaju i ljube. **Gj.**

IZ APOSTOLATA MOLITVE

SLOBODU NAŠIM OBITELJIMA!

Naše obitelji u velikom broju danas robuju. Otac mora da robuje novcu, žena robuje modi, djeca športu i skitanju; svi skupa taštini i ljudskom obziru, hirovima i ugađanju, svojoj slabosti i tuđoj zlobi.

Savjest im često zastenje, oni bi mnogo puta i htjeli da stresu sramotne lance. Ali to tek svaki u sebi. Prema grdnim valovima zlih običaja osjeća se svak za sebe preslab. Povlači se... i obiteljski život trune u sramotnom ropstvu — dalje, do izgibanja.

Ljudi Božji ne tako! Ima jedna zajednica, ima jedna javnost, koja razumije vapaj savjeti vaše. To je kršćanska i katolička javnost. Njoj jedno Sunce razgoni oblačine, njoj jedan Dah suzbija valove.

Isus svijetli obitelji i danas, kako je zasvijetlio u pokvarenost grčke i rimske obitelji i tolike obnovio. Isusov Duh diše i danas iz crkvenih zakona, iz uputa sv. Oca pape, iz kršćanskih običaja, koji čuvaju bračnu vjernost, cijene brojne obitelji, pružaju pomoći u potrebi udaje, uzgoja, školjanja djece. Otvorimo oči za to Svinjello, okrenimo jedra prema tome Dahu, i lanci će ropstva pasti.

Posvetimo svoje obitelji Presv. Srcu!

I u ovoj vojni za slobodu obitelji vrijedi nada sve ona Isusova: »Tražite najprije kraljevstvo Božje i pravdu njegovu, drugo će vam se dodati«. Podajmo Isusu u svojoj obitelji čast koja ga ide: On je njezin zakonoša, njezin sudac, njezin pomoćnik — njezin Kralj. Priznajmo to i stavimo sliku Srca njegova — ne u kutić, nego na prvo mjesto, da se vidi, tko se časti u kući. Kleknimo ocevi i majke s cijelom obitelji pred Kralja svoga i posvetimo se njemu, kako je već u boljim molitvenicima zapisano, posebnom molitvom za posvetu obitelji.

Iz te slike govorit će Isus Kralj ocu, da bude kao njegov zamjenik u tom malom kraljevstvu: požrtvovan, radin, trijezan, ozbiljan, blag, odlučan... Ono Srce govorit će majci kako treba da gori ljubavlju prema mužu i djeci u strpljivosti, čednosti,

ljubeznosti, susretljivosti, krotkosti... Ona ruka Isusova govorit će djeci: poštuj, slušaj, ljubi roditelje, a snage za to — evo u rani Srca Njegova i iz njega u pričesti...

Posveta obitelji Presvetom Srcu unosi i oživljuje ideal kršćanskoga obiteljskoga života.

Ona osigurava pomoć.

Pred slikom Presv. Srca obitelj moli; svečanije u prve petke i nedjelje obnavljajući posvetu; moli ujutro jutarnje prikazanje Apostolstva; moli svaku večer za potrebe obitelji. Duh molitve dolazi u obitelj, a molitvi je obećano sve. »Štogod zaištete od Oca u ime moje, primit ćete!« poručuje nam Kralj obitelji. Po sv.

Blago mrtvima, koji u Gospodinu umiru! Otkriv. 14. 13. (Smrt majke u obitelji posvećenoj Presv. Srcu Isusovu. Mrtvo tijelo † gde štampalija iz Zagreba, okruženo od supruga i djece).

Margareti pak veli: »Blagoslovit će mjesto, gdje se štuje slika Srca mojega. Vratit će slogu i ljubav obiteljima, koje mi se posvete i štuju Srce moje.« On to veli, koji jamči: »Nebo će i zemlja proći, ali riječi moje ne će proći.«

Može doći na obitelj i teška kušnja, vremenite nevolje, ako ona ipak vjerno stoji uz Isusa i moli, ostaje joj onaj duševni mir, što ga svijet ne pozna niti ga daje; ostaje joj pouzdanje i odanost u svetu volju Božju; ona i trpi, ali trpi s Isusom za vječnost.

Kako su baš na duševnom polju najteže rane obitelji, tako je ova duševna sredenost najveći blagoslov za obitelj. Duševno jak čovjek znat će priskrbiti i koricu kruha...

Sreduje socijalne prilike.

Ne vapije samo lagodnost za sredenjem stambenih prilika; vapije još jače kršćansko poštenje, kršćanski odgoj. Ne vapije samo domoljublje za brojnijim obiteljima, da narod ne izumre; vapije kud i kamo jače zapovijed Božja »Ne ubij! Ne ubij ni najmanjeg!« Ne traži samo javna sigurnost, da se dokine skitanje djece i mladeži, traži to i rješava kud i kamo jače i ljepše glas Isusov: »... k Meni s ovim malima!...« Ne viće samo čovječnost proti teškom zaposlenju nedoraslih, viće proti tomu već dvije tisuće godina kršćanstvo: ne stvarajte robeve nego ih oslobadajte; dajte ocu pravednu plaću, koja dostaje za cijelu obitelj...

Kršćanski pojam obitelji daje prave smjernice socijalnom zakonodavstvu i socijalnoj skrbi. Pokret posvete obitelji izvođio je u francuskom zakonarstvu socijalne pomoći, na koje socijalistička grubost nije dolazila. Posveta obitelji Presv. Srcu diže i u tom svijest, ona okuplja u organizirane katoličke redove, organizirana traži i postizava zaštitu za svoje trudne majke, prehranu i odgoj za svoju brojnu djecu, osiguranje za svoje starce i nemoćnike...

Posveta je obitelji jedan socijalni pokret u kraljevstvu i za kraljevstvo Kristovo. Stoga ćemo i najbolje proslaviti blagdan Krista Kralja dana 28. listopada, ako sve hrvatske obitelji obave taj dan svećanu posvetu svoju Kristu Kralju obitelji, kralju ljudskoga društva, kome je obitelj prva stanica. Ta posveta, posveta dobro obavljena, posveta organizirana u Apostolstvu molitve, raskinut će ropske lance, koji sputavaju obitelj; organizirani katolički rad skinut će ih posvema.

Upravitelj Apostolata S. I.

SLIKE ZA POSVETU OBITELJI.

Slike Presv. Srca za posvetu obitelji dobivaju se i kod Uprave Glasnika, kako jej oglašeno na omotu.

Obitelj, koja se posveti Presv. Srcu, neka to javi kartom Uredništvu Glasnika, da je ubilježi u »Zlatnu knjigu obitelji«, koja se u znak saveza s Presv. Srcem čuva u Svetištu S. I. u Zagrebu. Odatile će ujedno dobiti upisnicu u Apostolstvo molitve, ako to nije još u župi ustanovljeno.

Kratka uputa o Posveti može se dobiti i kod Uprave Glasnika Srca Isusova.

MISA I VECERNJA SV. TEREZIJE OD MALOG ISUSA.

Stampana je na 8 strana u obliku molitvenika s finim omotom, na kom je slika Svetičina. Krasna liturgija za svetkovinu sv. Male Terezije uzdignut će svaku dušu, koja bude nastojala da je što bolje razumije. Stoji D 1.50. Tko naruči više od preko 100 komada, ne plaća poštarine. Narudžbe prima: DRUŠTVO ZA SVEUDILJNO KLANJANJE, Zagreb VI. Frankopanska ulica 17.

NE BOJ SE SVETE POSLJEDNJE POMASTI

U jednom je našem selu bio svima dobro poznat starac, koga su zvali »dedo« Martin. Bio je uzoran kršćanin. Dočekao je duboku starost i zimus ga stislo. Liječnik izjavio, da više ne će ustati. Poslali po župnika i dedo Martin se pobožno ispovjedio i pričestio. Kad župnik htjede da mu da i posljednu pomast, usprotivio se starac:

— Ne zamjerite, velečasni, ne bih rado primiti sv. pomast.

— Zašto ne, dragi dedo? Stari ste, slabi...

— Istina, velečasni, pa ipak je ne želim primiti.

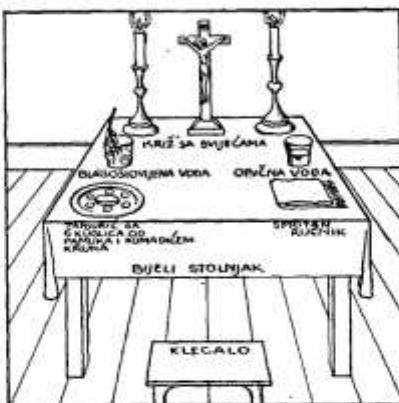
— Ta vi znate, dobri starče, da sveta Crkva dijeli ovaj sakramenat svojoj bolesnoj djeci za dobro duše, da im se duša posve očisti od grijeha, no i za dobro tijela, da im tijelo ozdravi, ako je Božja volja.

— Eto baš zato ne ču da je primim, velečasni. Za svoga dugog života bio sam već dvaput u teškoj bolesti pomazan svetim uljem i obadva sam puta ozdravio. Strah me je, da se ne bi tako dogodilo i ovaj put. A Martin je već dosta hodao zemljom on bi rado, da se već na njemu posve ispuní odgovor na prvo pitanje u kršćanskom nauku: Na svijetu smo zato, da Boga spoznamo, ljubimo, služimo i k Njemu

u n e b o d o d e m o. Dedo se Martin zaželio Onoga, u koga vjeruje, koga već dugo ljubi i služi, zaželio se dragog Oča nebeskoga...

Župnik je bio ganut do suza djetinjom vjerom plemenitoga starca. Pouči ga, da Isus nije naredio svete pomasti samo zato, da čisti dušu i liječi tijelo, već i zato, da j a č i bolesnika u smrtnoj borbi. Iza tih riječi primi starac pobožno svetu pomast.

Kad zoveš svećenika k bolesniku kaže mu: 1. je li bolesnik pri svijesti; 2. može li gutati.

Ovako bi trebalo da bude prireden stol u bolesnikovoj sobi.

Smjesti ga tako, da ga bolesnik vidi, ako je moguće.

Prije nego svećenik uđe: upali svijećel

Kad svećenik uđe u kuću: kleknil

Kad svećenik ispovjeda bolesnika: izadi van!

Iza ispovjedi: uđi opet i kleknil

Dok svećenik maže sv. uljem bolesnika, neka mu tko drži tanjur s kuglicama pamuka i malko otkrije noge bolesnikove. Drugi, koji su u sobi kleče.

Kad svećenik ne daje bolesniku posljedne pomasti, već samo sv. pričest, onda ne treba ni tanjura s kuglicama ni ručnika.

Drugi dan u zoru javljala su zvona župne crkve svemu selu, da je dedo Martin ozdravio, ali ne za ovu suznu dolinu, već za lijepo nebo. Pravednički je živio pa je pun vjere, ufanja i ljubavi kao kakav svetac i preminuo.

Kad si teže bolestan, traži, da ti se podijeli i sveta posljedna pomast.

Fran Štefan.

NAKON MOLITVE OD SEDAM GODINA.

O. Karlo Mullaly D. I. pripovijeda slučaj, što ga je sam doživio.

Jedne je večeri u Njujorku bilo baš ružno vrijeme. Sjedim za pisaćim stolom, kad se oglasi telefon. Odgovorim. Iza nekoliko časaka bio sam u bolnici. Dode preda me bolničarka te mi reče uzbudeno:

— Oče, gore je u dvorani jedan mladić na smrt bolestan. Molim vas, podite brzo k njemu, ali nemojte mu reći, da sam vas ja pozvala, jer sam radi isповijedi čula već toliko pogrda od njega. Podem gore i nadem mladića.

— Svećenik! povika bolesnik sa zgražanjem, čim me je opazio. Sigurno vas je pozvala bolničarka? I poče tako žestoko napadati sve, što je katoličko sveto. Takvih riječi nijesam još nikad čuo. Mirno sam ga gledao. Odložio sam sveto ulje blizu njegova kreveta.

— Nosite to odavle, poviće mladić i diže mršavu ruku kao da će me udariti. Ja mu se još više približim zagrlim ga i progovorim:

— Ti si mi, prijatelju, već toliko toga rekao, što za me nije bilo baš najugodnije. Nego ti si posve blizu smrti, pa bi dobro bilo, da se nas dvojica sad malo o tom porazgovorimo.

To smo i učinili. I dok smo govorili, osjetio sam, kako se mladić najedamput promijenio. Ispovjedio sam ga i pričestio.

Sutradan izjutra opet sam se nalazio u istoj bolnici. Bio sam na hodniku. Djekočka od 21. godine doleti preda me skoro bez daha i upita me:

— Jeste li vi o. Mullaly?

— Jesam.

— Da li je bolesnik N. primio svete sakramente?

— Jest.

Ne mareći za prolaznike padne djekočka preda mnom na koljena i reče:

— To je moj brat! Hvala dragomu Bogu! Sedam godina molile smo se majka i ja Presvetom Srcu Isusovu, da ga obrati. Ah, oče, kako sam sretna...

MALI KRIZARI

MALA TEREZIJA UČI SVOJE UČENICE.

»Kad sa svetom ljubavlju
Radit, patit znate,
Tad Isusa najljepšim
Ružam opsipate.«.

Tako uči Tereza
Svoje stado bijelo
Bacajući ružina
Perca u Raspelo.

A ti, kako radiš ti,
Kako trpiš, dijete?
Da li Isus od tebe
Prima ruže svete?

ČINI I TI TAKO.

Sv. Karlo Boromejski gorio je još kao dječak ljubavlju prema Bogu. Čim bi se ujutru probudio, bila mu je prva misao: »Bog me je noćas milostivo sačuvao, od zahvalnosti posvetiti ću mu danas sve svoje misli, želje i čine«. Prije nauka bi rekao: »Bog hoće, da budem marljiv i radin, zato ću sad lijepo učiti, da s vremenom postanem pametan i pošten. Prije objeda bi govorio: »Svaki dar dolazi s neba od predobroga Oca, hoću da se zahvalno i umjerenog poslužim njegovim darovima. Nahranit ću i siromaha, jer smo svi djeca Božja«. Kad bi video kakva dječaka, gdje zlo čini, srce bi mu se ražalostilo i pomislio bi: »Da me nije Bog sačuvao i na krepot potaknuo, možda bih ja još dublje pao i bio gori od nevjajalih drugova«. Gledajući opet druge dječake, gdje se pobožno

i lijepo vladaju, duša bi mu se uzradovala i kliktala: »Bog ima na zemlji bolje djece od mene, no nastojat će da i sam budem bolji«. Pri zapadu sunca zaronio bi u ozbiljne misli: »Jednom će i moj život zapasti, Bog će me po svom milosrđu uvesti u vječni raj. Zato hoću da svakog dana pripravim sebi čistom nakanom i dobroim djelima mekani jastuk za vječni počinak«. Kad bi legao pratila ga je misao i molitva: »Bog je odredio noć za počivanje, u njegove ruke izručujem dušu svoju«. Tako je pobožni dječak vazda bio združen s dragim Bogom. Svaki njegov čin bio je prožet mišiju na Boga.

Podi i ti za primjerom ovoga izvanrednog dječaka, koji je kasnije postao veliki svetac, misli i ti često na dobrogoga Boga.

S. Dragičević D. L.

IVICA I JASTUK.

Ivica. Šest je sati. Već je vrijeme, da se dignem, podem u crkvu te se pričestim prije škole.

Jastuk. Šest sati?... Ne, ne, Ivica, sigurno nijesi dobro čuo, kad je sat odbijao... Cini se, da si njegove kucaje slušao u polusnu.

Ivica. Istina je, nijesam bio posve budan, ali sam ipak čuo šest udaraca, a šesti mi se pričinio kao da je bio najjači.

Jastuk. Pa dobro, neka je šest sati. A šta onda?... Zar ti treba pola sata, da se umiješ i obučeš?...

Ivica. To je istina. Ja ču se brzo urediti. Jučer sam se uvečer dobro oprao, pa će izjutra biti manje posla.

Jastuk. Pravo imаш. Osim toga Misa počima istom u 7 sati... Prije škole trebalo bi još malo i u knjige pogledati. Ali sinoć te tata dobro ispitalo, pa je bio s tobom vrlo zadovoljan.

Ivica. Dapače je tiho rekao mami: Ivica ima vrlo dobro pamćenje. I opet sat kuca... Taj nesretni sat...

Ivica izvuče jednu ruku, onda drugu, proteže se, zijevnu, te iznova klone na jastuk.

Jastuk, posve tiho- Tako, tako... Uopće ti nijesi dužan ići k Misi triput na sedmicu niti se često pričeščivati. Dosta je i jedamput na sedmicu na sv. pričest; najviše dvaput.

Ivica. Istina, gospodin mi je župnik i jučer rekao: Ja te, Ivica, ne obvezujem, da ideš češće na sv. pričest. Ne silim te. To stoji do tvoje slobodne volje.

Jastuk. Sveta je pričest nešta vrlo uzvišeno. Stoga treba dobro promisliti prije nego što se odlučiš na nju.

Ivica. Jest, sveta je pričest nešto vrlo uzvišeno. Ali gospodin je župnik rekao, da je sv. pričest hrana naše duše. Bez ove hrane duša mora umrijeti.

Jastuk. Duša umire samo po smrtnom griješu... A ti nemaš smrtnog grijeha... Dakle tvoja duša još živi... Možeš dakle mirno ostati u krevetu.

Ivica. Znam da moja duša nije mrtva. Ali gospodin je župnik također rekao: Tko se rijetko pričešćeuje, sličan je onom, koji ne daje svome tijelu dosta hrane. Tijelo stoga neprestano slabii. Tako je i s dušom, ako ona ne uzima svoje hrane. Lakim grijesima duša postaje bolesna.

Jastuk. Laki grijeh nije ništa. Jedan više, jedan manje, šta onda?... Glavno je, da duša još živi.

Ivica. To je istina, ali duša može i umrijeti.

Jastuk. Neznalice, zar ne znaš, da nema smrtnoga grijeha, gdje nema slobodnog pristajanja volje?... A ti sigurno ne ćeš pribitati na smrtni grijeh.

Ivica. To je lako reći. Ali gospodin je župnik također govorio, kako se radi laktih grijeha čovjek najedamput nade u smrtnom grijehu. Ja nikako neću dopustiti, da moja duša umre... Ne dam također niti da se razboli...

Iza tih riječi Ivica naglo sjedne na svom krevetu. Vani je bilo studeno. Jastuk ga pozivao, da ga još ne ostavi. Ali Ivica opazi iznad svoga kreveta križ. Tada mu padoše na um riječi gospodina župnika: Pricestiti se znači zasvjedočiti Isusu svoju ljubav. Znači biti velikodušan spram Isusa. Znači posve se predati Isusu, koji se posve predaje nama...

Ivica se zastidio svoje lijenosnosti, spopade jastuk te ga u svetoj srđžbi baci u dno kreveta. Iza nekoliko časaka već je bio izvan kuće i žurio se prema crkvi. Bio je sabran. Putem je molio Isusa, da mu oprosti lijenosnost. A kad je primao Isusa, suza pokajnica pala je na bijeli stolnjak. Ivica je čutio, da mu je Isus oprostio. Sad je osjećao u sebi veću snagu. Odlučio je, da se više ne će nagadati sa svojim jastukom. (»Hostia«.)

IZ MEKSIIKA.

Njemački listovi donijeli su nedavno, sliku gozbe što ju je meksikanski general Amaro pripravio u glavnom gradu za 300 časnika. Gozba se držala u crkvi sv. Joakima. Stol, za kojim su sjedili najviši časnici, nalazio se tik do velikog oltara. Na oltar su odložili časnici svoje kape.

Engleski katolički list »Universe« iznosi pisma iz Meksika. U jednom od tih stoji: »U zadnje se vrijeme krvnička zločinstva ne mogu ni izbrojiti. U glavnom gradu ne prođe ni jedan dan bez kakvog zlodjela sa strane krvavog progonitelja. U jednoj kući uapšen je za svete Mise svećenik sa više svjetovnjaka. Međutim to ne bi bilo ništa izvanredno. No sotonska se zloča pokazala u tom, što su zlikovci čekali vrijeme svete Pretvorbe, kad će na oltaru biti Tijelo i Krv Kristova. Tada su navalili na svećenika, izmrcvarili ga, pograbili svete posude, rastrgali oltarnike i počinili druga svetogrdja.«

U drugom se pismu čita: »Namjesnik u Morhosu izdao je odredbu: Tkogod bude tražio od svećenika, da mu podijeli koji sakramenat, bit će bez ikakva ispitivanja strijeljan. Tko bi se usudio primiti svećenika u kuću, bit će vrlo strogo kažnjen itd.

Iz L a g o s a javljaju: Vojnici su uhvatili jednog svećenika, slomili mu ruke i jednu nogu te ga stali siliti, da se sam popne na gomilu drva, koju će onda potpaliti. Kako svećenik nije mogao izvršiti naloga, bio je ustrijeljen.

Jedna redovnica piše iz Meksika svojim drugaricama u Innsbruku. U samostanu u Ejutli dogodilo se nešto vrlo žalosno. Obolila poglavarica te je već počela gubiti svijest. Sve se redovnice okupile oko nje. U to prodrije u samostan jedan general sa 700 vojnika. Bilo to između 11 i 12 sati prije podne. Vojnici su pretražili kuću, popisali sve, što su našli, te natovarili na magarce, što su god mogli uzeti sa sobom. Druge su stvari kao glasovir, slike itd., porazbijali ili spalili. Došli su i u bolesničinu sobu i htjedoše ustrijeliti poglavaricu. Sestre, što su dvorile bolesnicu, ustaše na njezinu obranu. Tad je vojnici pograbiše i izvukše napolje. Ipak sestre izmoliše, da smiju barem uzeti bolesnicu sa sobom, ako moraju ostaviti samostan. Nekoliko mladića pomogoše im dopremiti bolesnicu u kućicu nekog siromaha. No nije im bilo dopušteno da uzme sa sobom ni jastuka ni kreveta ni lijekova ni hrane. Od toga časa poglavarica nije više mogla govoriti ni otvarati očiju. Doskora je preminula.

Kako su vojnici došli u selo baš u vrijeme objeda, pojeli su sve, što je svijet pripravio za ručak. Osim nekoliko sestara, što sretno umakoše, bile su sve druge pozatvarane u jednoj sobi. Tu su ostale do u noć. Poslije su pripovijedale, kako su uz mjesecinu razabirale vani čete vojnika, koji su neprestano dovikivali prolaznicima: Stoj! Tko tamo? Bijedni seljani nijesu već znali, kamo da se okrenu, jer je čitavo selo bilo zaposjednuto i opljačkano. Svi počeše bježati u gore. Majke su nosile u naručaju slabu dječicu. Vojnici su ipak pustili napokon sestre iz zatvora. Proboračile su noć u kućicama, koje još nijesu bile izgorjele. U strahu bile su tako zbunjene, da nisu uzele u pričesti svetih hostija, što su ih imale u kapelici, već je jedna sestra uzela svetu posudu s hostijama i tako ih nosila. U zao čas je opaze vojnici. Sestra se očajno borila. Ali gruba šaka udari je u lice i sruši na zemlju. Nato joj uzeše hostije i rasuše ih... Sestre pobjegoše u goru i ostadoše onđe dva dana i dvije noći. Malo iza toga nađe više žena tim putem. Vojnici im rekoše: »Pokupite to, što leži na zemlji i pojedite!« Žene skupiše svete hostije u svoje pregače te ih odnesoše redovnicama...

U pismu se još pripovijeda, da su vojnici oko 11 sati u noći uhvatili jednog svećenika, te ga vodili da ga smaknu. — Ja moram umrijeti, govorio je svećenik jednom vojniku, jer sam sluga Kristov, jer propovijedam nauku Kristovu. Dopusti mi stoga, da glasno viknem: Neka živi Krist Kralj! Ti nosiš konop, na koji čete me

objesiti, pa bih ti rado za to dao kakav dar. Na žalost nemam kod sebe ništa osim svoje krunice. Stoga ti evo nje. Još prije ponoći visio je svećenik o visokom drvetu.

Molimo se Presv. Srcu Isusovu, da' obrati progonitelje, a progonjenima dade srčanosti u teškoj borbi.

MUHOLOVKA.

Nijesam više mogao ni živjeti od njih, pa odlučih da ih zatirem. Kupih stoga »muholovku« i objesih je o strop. »Zu-zu-zu...« javljale se one i pomalo se jedna za drugom lijepile na »medeni« papir. Papir je uistinu bio namazan medom, ali je u tome medu bio smrtonosni otrov...

Evo žive slike grijeha. I on je često namazan medom, da zasladi prve časove, ali je još u obilnjoj mjeri posut otrovom, koji dušu omami i — usmrти. To je »dušolovka«, koju veoma rado upotrebljava pakao, da nas uništi. Ne trpi nas. Naše sv. molitve i uzdasi vrijedaju njegove uši još gore, nego muhino zujanje naše, pa nas radi toga i tamani i to najradije »medenom dušolovkom« — grijehom, koji vodi u smrt! Istina, uspije kojoj muhi, koja nije baš čvrsto stala na »medeni papir«, da se i oslobodi, ali ipak poneće na svojim nožicama nešto otrovnog meda, kojim se zalijepi za prvu stvarčicu, na koju čvršće stane. Stoga se čuvajmo i sjenke grijeha, jer je on jedino zlo, koje nas može uništiti za svu vječnost!

† Tomislav Posavac.

OD GUSJENICA K LEPTIRU.

Kao dak živio sam u katoličkomu zavodu. Jednom smo o novoj godini pošli čestitati svome dobrom ravnatelju, na što je on nama zaželio, da napredujemo u krepostima i savršenosti, i poslužio se pri tome poredbom o gusjenici i leptiru, koja mi se duboko zasjekla u dušu. Gusjenica je tako gadna, cijeli dan samo ždere i nanosi velike štete čovjeku. No kad se začahuri, izade iz te čahurice mjesto nje krasan leptir.

Koliko je i medu ljudima gusjenica, koje su prirasle za zemlju i nemaju smisla za išto uzvišenije, za nebesko! Takove su gusjenice svi oni, koji su svoje srce zakopali u prolazno zemaljsko blago, a ne mare za vječno; svi, koji žive samo za ovu zemlju. Ali kad se jednom takve gusjenice povuku u samoču, izade domala iz njih sasvim novo biće, koje se diže u visine i hrani se nebeskim medom. Začahurimo se stoga i mi odvažnim vršenjem kreposti, da se preporodimo i hranimo medom iz rajske cvjetova — Kristovih rana!

† Tomislav Posavac.

LJUDSKI OBZIR.

— Dakle, Ivane, ti više ne vršiš svojih vjerskih dužnosti? Ne ideš u crkvu nedjeljom i svećem, ne primaš svetih sakramenata.

— Šta bi rekli ljudi, kad bih ja sve to činio? odvrati Ivan. Nazvali bi me pobožnjakovićem. Danas je čovjek gdjeđe kao bijela vrana, ako vrši svoje vjerske dužnosti. Da mi se ne rugaju i da me pustе u miru, odlučio sam, da će se povesti za njima.

— Ne radiš dobro, Ivane. Ti si rob ljudskog obzira. Ti se voliš zamjeriti Bogu nego ljudima. Zar je to pametno? Zar više vrijede ljudi nego Bog?

— Znam, da ne vrijede, ali šta će...

— Ne tako, Ivane! Tebi su sigurno poznate Isusove riječi: »Tko se odreće mene pred ljudima, odreći će se i ja njega pred Ocem svojim, koji je na nebesima«. Mat. 10, 33.

— Pa ja se ne odričem Isusa, uplašeno će Ivan.

— Odriceš ga se, jer ne vršiš zapovijedi njegove. Ti se stidiš Isusa pred ljudima. Ne dao Bog, da se Isus tebe zastidi pred andelima svojim! Čemu se bojiš ljudi? Sta ti mogu?... Mogu ti oduzeti tjelesni život, mogu ti oteti imanje, ali ne mogu naškoditi tvojoj duši. A duša više vrijedi nego i život tjelesni i blago čitavog svijeta. Kad bi nam ljudi mogli upropastiti dušu, onda bismo imali razloga, da ih se bojimo. Stoga i veli Isus: »Ne bojte se onih, koji ubijaju tijelo, a duše ne mogu ubiti; nego se više bojte onoga, koji može dušu i tijelo baciti u pakao«.

Kad su židovski svećenici branili apostolima propovijedati nauk Isusov, odgovorili su ovi: »Sudite, je li pravo pred Bogom, da vas većma slušamo nego Boga?« Dj. 4, 19. A malo su poslije rekli: »Većma se treba pokoravati Bogu nego ljudima«. Dj. 5, 29. I svaki kršćanin mora reći: Više je Bog nego ljudi! Makar svi ljudi ustali proti meni, ja će vršiti zapovijedi Božje i crkvene!

Ljudi su prigovarali sv. Ivanu Krstitelju. Prigovarali su pače samomu Isusu, pa kako da ne prigovaraju nama?! »Dode Ivan, koji niti jede niti piye, i kažu: Ima vraga. Dode Sin čovječji, koji jede i piye, i kažu: Gle čovjeka izjelice i pijanice, prijatelja carinica i griešnicima!« Mt. 11, 18—19.

Ne pitajmo, šta će reći ljudi, već šta će Bog. Tko želi u svemu ugoditi ljudima, taj ne može biti prijatelj Božji.

Našlo se židova, koji su stali buniti kršćane proti sv. Pavlu, što ih je Apostol obratio. Pavao im se nije svđao pa su se dizali na nj. A šta Pavao na to? Da li će napustiti Evanelje Kristovo, da se ljudima svidi? Ne! On odgovara neprijateljima: »Zar ja tražim da ljudima ugadam? Kad bih još ljudima ugádao, ne bih bio sluga Kristov«. Gal. 1, 10.

— Tako je, odvrati Ivan. Dosada nijesam mislio na to. Odsada će drukčije, moje će načelo biti: Najprije Bog, a onda ljudi!

— Živio, Ivane!

F. M.

BUNJEVAČKI CVIJETAK.

Marija Čović, u redu milosrdnica sestra Leopoldina, rođena u Subotici
18. V. 1901., umrla u Zagrebu 11. X. 1926.

Mili Bože, što bi bilo ovo?
 Zar prohoda polje ljiljanovo?
 Zar gdje šušti niz biserja bijela
 I romoni voda s bistrih vrela?
 Da je ljiljan, ne bi se micao,
 Sa gospoja biser bi blistao,
 Voda s vrela put bi sebi sjekla
 Vijugajući niz polje bi tekla.
 Nije cvijeće, već su redovnice,
 Bijele sestre, Božje zaručnice,
 Nije biser, već krunice časne,
 Nit su vrela, već molitve glasne.
 Mlade sestre šećuć Boga slave,
 Ko snijeg vela bijele im se s glave,
 Među njima sestrice je jedna
 Ko krasuljak jednostavna, čedna,
 Svede smiješak na licu joj sjaje,
 Sved u Boga zamisljena sva je.
 Dva' est osmo ljetu već se priče
 Što taj cvijetak pun miline niče
 Jednog lijepog svibanjskoga danka
 A u gradu Sibinjanin Janka.
 Među šesnaest braće i sestara
 Šesta redom rodila se Mara
 I počela još od malih nogu
 Cijelom dušom dragom služit Bogu.
 Kad joj Isus svoje Tijelo dade
 I dan svaki njim je hraniti stade,
 Ljubav sveta tada osvoji je
 Ništa već je rastrest moglo nije.
 Bez prestanka ona još od mala
 Uza se je Boga osjećala:
 Il molila il jela il pila,
 Il kod kuće il u školi bila,
 Il radila s motikom na njivi,
 Čutjela je: uz nju Bog je živi.
 Božju volju svagdje vršit htjela
 I On sva joj blagoslovio djela.
 Raslo dijete kano lijer u dobu,
 I kad svrši trgovacku školu,
 Odmah vješto trgovati stade:
 Svjetske nade brzom vjetru dade,
 U Zagrebu kod bijelih sestara
 U samostan udomi se Mara
 I s Marijom Isusu do nogu
 Sva se srećna dobrom preda Bogu.
 Pred njom odmah stao da se sije
 Divni život Male Terezije
 I domala posred drugarica
 Bješe ona druga Terezica.
 Zborit znala u tihu im žaru:
 »Sva je naša sreća na oltaru —

•Zasadena od Majke Marije
 •Niće ona iz bijele Hostije,
 •U molitvi cvjeta nam i radu,
 •Zori svima, koji trpijet znadu,
 •ona se popela visoko,
 Dokud jedva duši dopre oko.
 J tom visu malo srce ono
 Previjati počelo se bono:
 Ranama ga ljutim izranila
 Ljubav Božja strahovito mila.
 Od želja je umirati stalo.
 Pateć što je patnje još mu malo.
 Te su želje prevelike bile
 Tako mladu nju su umorile;
 U mjesecu krunice je svete
 Pošlo k Majci ovo Božje dijete...
 Mala dušo, bjelja od ljiljana,
 Tihi cvijete iz rajske bostana,
 Blaga ruka nebeskoga »Ranka«*)
 Otkrila nam jednog skorog danka
 Tvoj života sakrite miline
 I kreposti krasnih ti visine,
 I potakla svijet u naše dane,
 Da nevinost više cijenit stane;
 Ko zrcalo ona uzdigla te
 Pred sve duše, štono umiljate
 Boga želeć u visine kreću,
 Da ko i ti pravu nadu sreću!

Guslar.

*) Tako je ona zvala od mila nebeskog Oca, prema kojemu je gojila najnježniju djetinju ljubav. Radi se o tom, da se napiše život ove izvanredne duše.

U TEŠKOJ KUŠNJI.

Otok Krk. Suprug mi se nalazi u Americi, a ja se našla kod kuće u velikoj novčanoj neprilici. Uzato mi opasno oboli kćerka, koja se isto nalazi u Americi. Bila je pogibao da ne obolim ili da mi se od prevelikih briga ne poremeti um. Svi su ukućani molili devetnice u čast P. Srca Isusova i sv. Maloj Tereziji, da se i ona zauzme za mene kod P. Srca Isusova. P. Srce ozdravilo mi kćerku i uklonilo sve druge neprilike, pa mu stoga izričeam srdačnu hvalu! Darujem D 15.—

B. C.

PO ZAGOVORU † BISKUPA LANGA.

Hrvatska. Bolovali sam preko 15 godina od bolova u zglobovima. Upotrebljavala sam naravna i vrhunaračna sredstva. Ništa mi nije pomoglo, dok se nisam utekla zagovoru biskupa Langa uz obećanje, da će se u slučaju ozdravljenja javno zahvaliti u Glasniku Presv. Srca Isusova. Budući da sam ozdravila izvršujem ovime svoje obećanje te prilažem 10.— D u korist štampe. L. G.

PRESVETO SRCE SVOJEM ŠTOVATELJU.

Slavonija. Ž. R. išao kolima po drva teškim putem. Tu užbrdo teško idu i prazna kola a nizbrdo im valja paočiti oba kotača. Vozeti užbrdo prevrnu mu se nesrećom kola na stranu tako silovito, da su se dvaput okrenula. Neki ljudi iz šume opazile nesreću i poletiše u pomoć misleći, da je Ž. mrtav. No on im se javi izvlačeci se ispod kola ne zadobivši nikakve ozlede. Konj se tek neznatno ogrebao o panj. Došavši kući nađe se kod župnika, ispri-povjedi nezgodu i reče iszadivši iz džepa Glasnik Srca Isusova: »Evo velečasni, to me je spasilo. Časne sestre mi daju Glasnik Srca Isusova, ja ga čitam i uvijek nosim sa sobom. Božansko Srce Isusovo me je spasilo. Hvala mu navijeke! M. F. Župnik.

JOŠTE ZAHVALJUJU

Bačka MB Sv. M. Terezija pomogla me u plućnoj bolesti, dar. D 20.— Biškupac IB Operacija želuca dobro uspjela, dar. D 50.— Blaževdol MF Riješen optužbe, ozdravilo mi dijete, pomoglo me Srce Isusovo u drugim ne-prilikama. — Brod n. S SH Za dobivenie milosti dar. D 30.— Crkovec AI Kćerka ozdravila od opasne bolesti, dar. D 10.— Čunski GH P. Srce pomoglo nas u mnogim potrebama, dar D 75.— Đakovo MB P. Srce pomoglo u novčanoj neprilici. — JT Sestri ozdravila ruku na zagovor sv. M. Terezije. — Divoševci BP Srce Is. ozdravilo muža. — Doljenjavić SD Devetnicom P. Srce i sv. Maloj Tereziji ozdravljena kći od opasne želučane bolesti, dar D 30.— Donji Vidovec AL Sv. Ante isprosio od P. Srca mnoge milosti. — Ferdinandovac KM U zahvalu dar D 11.— Fiume SP Srce Is. brani me od neprijatelja, dar D 50.— Gjurgjevac SS Dobila zdravlje, dar. D 5.— CN P. Srce provodi mlake duše k pobožnosti. — Gundinci AG Ozdravio od upale pluća i sušice. — Hrvatska T J S Srce Isusovo najbolji hječnik. — Ivanec KF Majka Božja žalosna usilišala molitvu za sretan porodaj. — Josipdol MA Sv. Ante me pomogao, dar. D 50.— Kalinovac DV Dobila sam pomoć, kad sam mislila, da će mi sve nadu propasti. — Kakanj MK Ozdravila od teške i duge bolesti. — Parnica se lijepo riješila. — Kapela TJ Hvala P. Srce na svemu, osobito na povraćenom zdravlju, dar. D 50.— Komletinci IK Nakon obavljene devetnice P. Srce ozdravilo oči dijetetu, dar, D 50.— RD U velikoj potrebi pomoglo Srce

Is. po zagovoru sv. M. Terezije, dar. D 10. — Koprivnica ŽU Operacija sretno uspjela, dar. D 10. — RP U velikim patnjama P. Srce pomoglo. Cijeli ču život držati njegov Glasnik, dar. D 50. — Krizevac TM Ozdravila od glavobolje, dar. D 4. — Kupina AR Ozdravio po zagovoru Bl. Dj. Marije. — Livno MK Hvala Bož. Srcu, sv. Josipu i sv. Antu, osobito što su pomogli sinu kod mature. — Medumurje IT U velikoj nesreći pomoglo mi Srce Is., dar D 20. — Moravče SK Uslišana prošnja. — Nova Gradiška SIV Hvala Bož. Srcu, sv. Josipu i M. Tereziji na povraćenom zdravlju, dar. D 20. — Nova Kapela ML Srce Is. pomoglo obitelj, dar. D 10. — Novaki TS Bož. Srce vratilo mi zdravlje i pomoglo u gospodarskoj neprilici, dar. D 20. — Obračkovec PŠ Oslobođen od duševne i tjelesne bolesti. — Osijek DE Ozdravila mi djeca, dar. D 50. — SŠ P. Srcu i svim Svetima hvala na milostima, dar D 10. — Opatija IB Utkonjena nesreća, koja je prijetila radi nesloge sa sinom, dar. D 35. — Orašac MB za dobivenu pomoć dar. D 20. — Petrovina MP Zagovorom sv. Ante nadoh izgubljene stvari. Hvala P. Srcu na povraćenom zdravlju. — Pišterica MJ Za primljene milosti osobito za uspjeh na ispitu, dar. D 150. — Podrav. Moslavina EM Vječna hvala Bož. Srcu, Bl. Dj. Mariji i sv. Josipu, što mi ozdravise kćer od sušice, dar. D 100. — Prezid ML Po zagovoru Žalosne Gospe dobila zdravlje i ja i moja djeca, dar. D 20. — Prigorje AČ Pomožena u gospodarstvu. — Privlaka SA Zagovorom sv. M. Terezije ozdravilo dijete. — Račinovci JES Bož. Srce ozdravilo dijete i više puta pomoglo u obiteljskim neprilikama. — Rijeka MR Na raznim milostima, osobito što mi je sin našao posla, hvala P. Srcu i sv. M. Tereziji, dar. D 10. — Sarajevo MŽ Sretno položena matura i bezbrojne ostale milosti. — AS Uslišana mi prošnja, molim pomoć u sadašnjoj potrebi. — Sauth LMM Ozdravilo dijete teško ranjeno kod pada pod automobil, dar. Dol. 2. — Selca MŠ P. Srce jest moj najbolji liječnik. — Sisak MS Hvala presv. Bogorodici na milostima, osobito što je unuk sretno prošao na ispitu, dar. D 20. — Sivice PM Za pomoć u bolesti i gospodarstvu, dar. D 10. — Solin JG zahvaljuje na uslišanoj molitvi, dar. D 10. — Split MK U zahvalu P. Srcu i Gospri Lurdskoj dar. D 50. — MT Ozdravila sestra od teške bolesti. — VV Pomožena u teškoj nezgodi. — Sombor RI Muž ozdravio od očne bolesti, dar. D 100. — Stenjevac JC Za pomoć u teškim prilikama dar. D 100. — Stražeman JV Za dobiveno namještenje dar. D 100. — Sunger RS Tripit uslišana, dar. D 15. — Sušak MP Za pomoć u teškim danima, dar D 85. — MT U zahvalu dar. D. 20. — Šibenik AO Hvala nebeskim pomoćnicima za milosti, osobito kod nauka. — Valpovo AO Za primljene milosti dar. D 20. — MM Po zagovoru sv. M. Terezije sin dobro prošao na ispitu. — Veleševac FC Ozdravila djeca i dobivena pomoć u gospodarstvu, dar. D 10. — Vel. Korjerovo JM U velikoj pogibelji pomogao sv. Josip, dar. D 50. — Vel. Lošinj RA Za vraćeno zdravlje dar. lira 50. — Veliškovec EJ Ozdravila od teške bolesti na želucu. — Vinica KK U trgovini i potrebama pomoglo me P. Srce po zagovoru sv. M. Terezije. — Vinkovci AK Bož. Srce čuvalo me u neprilikama, dar. D 82. — SS Za pomoć u obiteljskim nezgodama dar. D 20. — Virje RG Za uspjeh u naucima dar. D 10. — Vojni Križ AB Uvijek uslišan u molitvama, dar. D 20. — Voloder MB Ustrajna molitva ne ostaje bez uspjeha. — Vrbova FT P. Srce po zagovoru sv. Ante izbavilo me od očajanja. — Vukovar JS Ispunjenu želju. — FK P. Srce povratio zdravlje majci. — Zagreb TV Uslišana molitva, dar. D 20. — SB Zahvaljujem osobito na zdravlju dijete. — VM Ozdravila majka. — AR Po zagovoru t bpa Langa udjeljilo P. Srce željenu milost. — MP Za uspjelu operaciju i sretan porodaj, dar. D 100. — DG U svim potrebama dobila pomoć od svojih zaštitnika, dar. D 75. — BMD Pomoć u teškoj bolesti, dar. D 50. — AG U velikoj neprilici radi stana pomoglo P. Srce, dar. D 30. — AR Zahvaljuje na dobivenom zdravlju uz daljinu preporuku, dar. D 50. — AK Za mnoge milosti, osobito što mi je dijete riješeno teške muke, dar. D 50. — JH Za zdravlje i druge milosti dar. D 10. — JB P. Srce ne ostavlja one, koji ga mole za pomoć. — MK Hvala P. Srcu i zagovornicima, što nadoh povoljan stan, dar. D 50. — NN P. Srce na čudesan način spasilo od utopljenja mene i brata, dar. D 40. — RL Na uslišanoj prošnji hvala P. Srcu i nebeskim zaštitnicima, dar. D 20. — JP Za dobivene milosti. —

VIJESTI

S otoka Raba. U nedjelju 8. srpnja slavila je župa Banjol svetoga Cirila i Metoda. Ujutru je za vrijeme svećane sv. Mise propovijedao Franjevac o. Leonardo Mihalić. Poslije podne iza večernjice propovijedao je Isusovac o. S. Dragičević i obavio svećano primanje članica Djevojačkog Društva Srca Isusova, osnovanog tih dana. U upravi društva izabrana je za glavaricu: Kata Baćić, za savjetnice: Antica Muntan, Katica Ribačić, Katica Mikelić i Marija Španjol. Ima do sada 48 određenih članica, koje se već zauzimaju, da se što prije nabavi društvena zastava Srca Isusova. Članice nose svoj društveni znak: medalju Srca Isusova na crvenoj vrpci. Veleč. g. župnik B. Matejčić nada se, da će s pomoći ovog Društva obnoviti župu, koja se sve više širi u blizini grada Raba. Ovaj grad privlači lijepim položajem svake godine mnoštvo stranaca. Stoga već snije poduzetni župnik i pripravlja načrt za gradnju nove župne crkve, jer je današnja pretjesna za sav puk. Neka Božansko Srce Isusovo blagoslovi te lijepe osnove revnoga pastira.

S. D.

Nova Djevojačka Društva Srca Isusova. Za vrijeme misija osnovana su nova Društva u mjestima: Odvorci, Podvinje, Turke članova 116, Remetinec 350, Nova Bukovica 160, Staro Petrovošće 97, Matičevac 94, Nova Kapela 160, Podgorač 89, Staro Čiče 250, Aljmaš 77, Dalj 90, Tordinči 69, Vrbanja 59, Stožinci 24 i Semeljci 64 članice. Članice su posvud bile svećano primane u Društvo, svaka je nabavila društveni znak: medalju Srca Isusova na crvenoj vrpci. Članice od ovih društava žele, da nabave i svoj društveni barjak. Gdjeako su se članice same ponudile da će biti povjerenice Glasnika S. I., jer je to njihovo glasilo. Utješno je čuti, da već drže svoje redovite zastanke jedampat na mjesec, te da zajdički stupaju u procesijama. Zanimljivije događaju u društvu neka priopće uredništvo Glasnika Srca Isusova, koje će rado uvrstiti.

S. D.

Remetinec. Članice našeg Dj. društva S. I. vrlo rado polaze u crkvu, osobito na prvi petak, kad je izloženo presveto Otačstvo. Na veliki petak i subotu imale smo klečanje. Svaki sat klečalo je kod Božjega groba 12 djevojaka. Na proslavi uskršnjica bio ih je lijep broj sa gorućim svijećama u procesiji. Sastajemo se svaki mjesec, gdje nam daje lijepo pouke naš vlč. g. župnik. Kad mu je to nemoguće, čitamo same iz Glasnika Presv. Srca Isusova. U tri mjeseca primljene su 902 sv. pričesti, a mnoge djevojke preplatile su se na Glasnik.

Rosika Puškadija, glavarica.

Pušča. U travnju, svibnju i lipnju primilo je našo Društvo S. I. 120 sv. pričesti. U svibnju dolazile smo u priličnom broju na pobožnosti svibanske Kraljice. — 24. VL o. g. ispunila nam se davana želja, jer nam se toga dana posvetila zastava, koju smo nabavile uz pomoći dobrih srdaca. Kumovala gđa Terezija Jug, koja je mnogo pridonijela, da je Društvo moglo nabaviti tako lijepu zastavu. Tako nam je Božjom pomoći i osobitim nastojanjem našeg župnika vlč. g. Josipa Šimečkoga ostvarila vruća želja, da pod svojim barjakom, koji je znak jedinstva i sloga, sjedinjeno stupamo i slavimo Božansko Srce.

Milka Rebinec, glavarica.

Sisak. Djev. društvo S. I. Hrastilnici. Već smo odavna željele da osnujemo djevojačko društvo S. I. i želja nam se napokon ispunila: društvo je osnovano u ožujku ove godine. Kroz dva mjeseca pripravljale smo se za veliki dan primanja. U to vrijeme pohodio je našu župu vlč. o. Bruno Foretić D. I. pa je održao i nama lijepu propovijed; govorio je o značenju Djev. društva i Apostolstva molitve. 20. svibnja obavilo se primanje na vrlo svećan način u župnoj crkvi sv. Križa u Sisku. Kod svećane sv. Mise imao je

prirodnu propovijed preč. gosp. župnik dr. Janko Borković. Iza dovršene propovijedi obavljeno je primanje, a izatoga smo se slikale za spomen na ovaj dugo očekivani dan. Velika je želja cijelog društva da nabavimo društveni barjak, pa stoga marljivo prikupljamo priloge. Svake prve nedjelje u mjesecu primamo naknadnu sv. pričest. Otkad je društvo osnovano primljeno je u svemu 1069 sv. pričesti.

Društvo ima 30 pravih članica i deset kandidatkinja. Ono je tek počelo raditi, pa dao dobri Bog da ustraje na svom putu, da pored svih neprilika širi slavu Bož. Srca i donosi željeno poboljšanje, mir i blagoslov našemu selu i čitavoj okolici u Posavini. Zahvaljujemo ocima, koji su nam pomogli oko osnutka društva, napose revnoj našoj gdje učiteljici Andeli, koja nas potiče primjerom i riječima, kako da ustrajemo na započetom putu ljubavi i rada za Božansko Srce Isusovo.

Glavarica.

Djevojačko Društvo S. I. u Sisku.

Zabok u Hrvat. Zagorju. Na 22. srpnja o. g. na dan sv. Marije Magdalene doživio je Zabok, središte četiriju željezničkih pruga izvanredno lijepu i rijetku slavu. Blagoslovio se toga dana svećanim načinom novi kip sv. Terezije od Maloga Isusa u prisutnosti naroda iz 4—5 susjednih župa. Kip su nabavili sami zabočki župljeni darovima. Naručen je iz Tirola, i stoji dovozom do 2500 dinara. Za nabavu kipa i ovu proslavu imade najviše zasluga domaći župljanin, revni Marko Krajačić, kongreganist i Orao. Radi velikog broja naroda obavila se svećana služba Božja i blagoslov kipa vani pred župnom crkvom. U ½9 sati posebnim vlakom došli su iz Zagreba, naše prijestolnice, Orlovi i Orlice njih do 200 na broju sa svojom orlovske glazbom. Susjedni Orlovi iz D. Stubice, sv. Kriza, Začretja, Krapine i Orehovice, te domaći zabočki Orlovi i Orlice priredili su im svećani doček. Čim se je ta velika povorka mladih katoličkih boraca svrstala vani oko oltara, počeo je sv. obred. Domaći župnik i dekan, zač. kanonik preč. g. dr. Ivan Gjurane blagoslovio je najprije svećano lijepi kip sv. Terezije, našto su u počast počeli pucati mužari. Potom je bila svećana sv. Misa pod kojom je na zato pripravljenoj propovjedaonici držao zgodnu propovijed o sv. Tereziji od M. Is. i važnosti hrv. katoličkog orlovskega društva dr. Marko Klarić, zagrebački kateheta. Po dovršenoj svećanoj Misi digle su sjajno iskićeni i novoblagoslovjeni kip

sv. Terezije četiri domaće Orlice na svoja ramena, te su ga u svečanoj procesiji pred svećenstvom nosile u župnu crkvu na njezin oltar. Orlovi i Orlice, domaća bratovština sv. Krunice, d. stubičko djevojačko društvo Sreća Isusova sa svojim krasnim barjacima išli su u procesiji, a silni narod s desne i lijeve strane pravio je špalir. Zapjevala se himna »Do nebesa nek se ori«, uz pucnjavu mužara. Čim se je u svečanoj procesiji u crkvu donesen kip sv. Terezije smjestio na svoj oltar, počela je na njemu druga tiha sv. Misa, koju je u dupkom punoj crkvi služio revni d. stubički kapelan g. Martin Gecina. Pobožno razdragani narod oduševljeno je pjevalo pod sv. Misom crkvene pjesme. Mnogi su se vjernici ispojedali i primili sv. pričest. Poslije podne po svečanom blagoslovu imali su zagrebački Orlovi i Orlice svoj javni nastup u prisutnosti mnogobrojnoga naroda. Hvala Orlovima, osobito zagrebačkim, koji su nam svojom prisutnošću tu rijetku crkvenu proslavu uzveličali! A osobita hvala dobromu Marku Krajačiću, koji se je mnogo žrtvovao da ove slave u Zaboku dode.

Župljanin.

KONVIKT ZA GIMNAZIJALCE U VISOKOM.

Početkom školske godine 1928./29. otvaraju bosanski franjevci uza svoju gimnaziju i sjemenište također i konvikt za gimnazijalce, koji se ne misle posvetiti svećeničkom staležu.

U konvikt se mogu primiti u sve razrede daci iz humanističkih gimnazija, a iz ostalih gimnazija samo u prvih 5 razreda, jer je nastava u Franjevačkoj gimnaziji u Visokom u glavnom humanistička s latinskim jezikom od I., francuskim od II., a grčkim od V. razreda. Uz ovaj glavni tip bit će i odjeljenje s istim programom kao u državnim gimnazijama: s latinskim jezikom od V. razreda, umjesto grčkoga dode njemački jezik. Jer će ova bifurkacija ove godine početi s V. r., mogu se samo u prvih 5 r. primati daci bez lat. jezika.

Daci dolaze ove godine u konvikt istom 23. septembra.

Daci plaćaju u konviku 600 dinara mjesечно, a prijavljuju se kod Ravnateljstva Dačkog Konvikta u Visokom (Bosna).

KOPRIVNICA.

Zavod Presv. Srca. Sagraden je 1924. na lijepu i zdravu mjestu. Njim upravljaju »Kćeri Božje Ljubavi«. U njemu je zabavište, stručna škola, da je se područja u glazbi i stranim jezicima. Po želji roditelja mogu djevojke učiti i kuhati. U zavodu se nalazi i konvikt za učenice, koje polaze ovdašnju gimnaziju. Ovaj se zavod kao kulturno žarište cijele Podravine svima najtoplje preporučuje.

KNJICE:

Marijan Filo-Logos Iskre i plameni. Kolo 1. Vrijenac 1. Tiskara »Jadran« Dubrovnik. — Neobično djelo: Pjesnotvor učenjaka, koji mislima velikana pokazuje puteve iz grdnih današnjih zala u mirne visine — k Bogu. Nije suho, jer je prošlo velikim osjećajem. Ne ide za izvornošću, pa ipak je u mnogom pogledu izvornije od bezbroja »izvornih« današnjih djela lijepo književnosti. U ovom dijelu govore umnici grčki i rimske. Zanimljiv je i uvod i navještaj daljnih »Vrijenaca« i »Kola«. Preporučuje se obrazovanim čitateljima. Naručuje se kod »Tiskare Jadran« ili Biskupske kurije u Dubrovniku. Stoji D. 15.— ukusno vezano D 25.—

Delly - Dr. Blažević: Dva srca, roman jednoga braka. Vrijedna francuska spisateljica prikazuje brak započet nesretno, bez ljubavi, koji krepost mlade žene, idealne kršćanske duše, pretvara iz dugih patnja u mali zemaljski raj. Knjiga dolazi veoma zgodno u vrijeme, gdje i kod nas ima toliko ženidaba u svim narodnim slojevima, koje se rasklimavaju i rastavljaju. Narudžbe prima: Svetojeronimska »Knjižnica Dobrih Romana« Zagreb, Trg Kralja Tomislava 20. Stoji D 15.—, vezana D 25.—

DAROVI U SRPNJU 1928.

Za sv. Mise: Biograd n/M, MS 60 Casper SA Dol. 2. Djakovo AB 50, AB 150, Dolci MP 50 Koška KP 20 Kravarsko AŠ 20, MB 25, Selci MŠ 30 Zagreb DG 25, NN 25.

Za Svetište S. L: Beničanci JB 80, AV 10, MV 10, Kapela TJ 50 Komletinci IK 50 Kupina AR 10 Marino selo ZK 20 Moslavina podr. EM 100 Ruma JM 20 Sali MG 50 Sikirevići TL 20 Solin JG 10 Sotin AS 5 Sv. Petar RA Lira 50, Zagreb, DG 75, FC 30, JH 10.

U čast Srca Isusova: Aleksandrovo CB 15 Biloxi AM 48 Biograd n/M MS 40 Brod n/S SH 30 Crnkovci AI 10 Čunsko GH 75 Differdange JL 50 belg. fr Djakovo AB 50 Domagović BF 25, PB 15 Hrkovci MO 5 Jazavica KG 10 Koprivnica ŽU 10 Medumurje IT 20 Moraveč SK 2 Novaki TŠ 20 Opatija JB 25 Orašac MB 20 Osijek DE 50 Podgradići ME 100 Prezid ML 20 Rokovci MS 10 Sivice MP 10 Sotin LK 30 Split MK 50 Stražeman JV 50 Sušak MT 20 Valpovo MK 25 Zagreb AG 30, AK 30, MP 100.

U čast Srca Is., Srca Marijina, sv. Josipa, sv. Antuna i sv. Terezije M. Is.: Gjurgjevac KH 10, Nova Gradiška S. IV 20 Szantava BM 20 Sotin AS 5 Zagreb, AR 20.

Za raširenje Glasnika S. L: Barilović AJ 70 Batrina LM 10 Bedekovčina IB 10 Barut ŠD 30 Bos. Novi LB 10 Chicago III MM Dol. 2, PG D 50, Divoševci BP 20 Donji Miholjac FA 20 Donji Vidovec AL 10 Ferdinandovac KM 11 Fiume SP 50 Gjurgjevac SS 5 Gjuricí MR 5 Gorjani LK 10 Jakomici FM 30 Jasenovac KC 10 Komletinci RD 10 Koprivnica RP 50 Križevci MN 10 Kupina TM 10 Ljubešića ŽM 30 Luč ŽU 33 Mitrovica IV 20 Nart Savski IG 10 Omišalj FK 10, JK 50 Osijek SŠ 10 Pleternica MJ 150 Požega AM 30 Prnjavor MO 1 zlatnik od Kr. 10 Rattkovač RH 10 Sisak MS 20 Solin MV 10 Split BP 10 Stražeman JV 50 Subotica NK 18 Sunger RS 15 Sušak MP 85 Sv. Ivan Žabno NN 10 Travnik RJ 10 Valpovo AO 10 Westall HS Dol. 1, Vinkovci FS 82 Virje RG 10 Višnjića KG 25, JJ 25, SM 10. Vojni Križ AB 20 Zagreb AK 50, BMD 50, EV 10, JT 5, RP 10, TV 20.

Za kruh sv. Antuna: Bač. Breg JT 30 Borovo MM 5 Domagović BF 25 Josipdol M A50 Koška KP 10 Novomjesto TS 25 Novska RK 20 Otočac AG 5 Rijeka RM 10 Valpovo AO 10 Vidovice IK 100 Zagreb HL 10.

Za Malo sjemenište D. L u Travniku: BK u Z. 500, NN u Z. 500. Razne Kongregacije: 300, 300. AL u K. 200. LI u S. 600. ČE. SS. u T. 100. AJ u Lj. 100 MM u Los Angelos 40 Dolara Š. u U. 30, MG 40, JH 200, MH 120, JS 10, AK 10, IG 30.

Za svjeće u Svetištu S. L: Bač. Breg JT 20. Casper SA Dol. 3. —

Svetohranište: Vel Konjerovo JM 50. Dom Duh. vježbi: Zagreb, MB 20.

Apostolstvo sv. Cirila i Metoda: Čelincovac AS 50. Crkvu u Jeruzalemu: Berek GS 100, Vručica gor. MM 100. Langov Dom: Kuželj JP 50, JP 50. Zagreb AR 10. Misija, društvo sv. Ignacija: Bač. Breg JT 50.

Za Misiju: Novi Sirac AIV 50, Opatija IB 10. Vinkovci AK 6.

Poganske Misije: Novo Mjesto TS 25. Otočki obitelj 2 100.

O Mesariću za crkvu u Hamirpuru: Čepin JS 50 Bakar TM sabrala 61 i za Katedrsku 60.

Za otkup i pokrštenje poganske djece na imena: Ante: Don. Vidovec AL 100, Franjo: Novi Sad FG 100, Terezija: Stenjevac JC 100.

Crnačke djece: Ružica: Karlovac JV 100 Alojzij: Don. Vidovec AL 100 Ante: Selci T 100. Ime po volji želi biti kum: Selci Djak, BM 150. Rozalija: Sombor RI 100.

Urednik: Milan Pavelić D. L.

**Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. L, rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Allirević D. L**

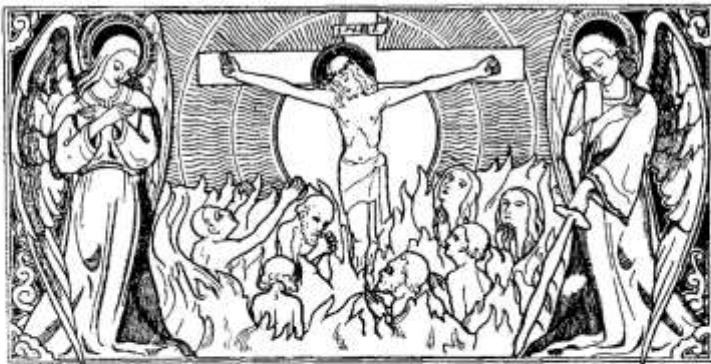
MJESEČNA NAKANA U LISTOPADU

Zaštita mlađeži od komunizma i drugih bludnja.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 P Remigije. Katolička Akcija i njezino vodstvo.
 - 2 U Andeli čuvari. Štovanje svetih andela.
 - 3 S Terezija od M. Isusa. Djeca i sve male duše.
 - 4 Č Franjo Asiski. Franjevci i njihov podmladak.
 - 5 P Placid. Mornari i putnici.
 - 6 S Bruno. Strogi redovi kod nas.
 - 7 N 19. po Duh. Sv. Krunica. Pobožno moljenje krunice.
 - 8 P Brigita. Obraćenje krivovjeraca.
 - 9 U Dionizij. Obraćenje pogana.
 - 10 S Franjo Borgija. Čašćenje Presv. Sakramenta.
 - 11 Č Nikazijske Crkve u Meksiku.
 - 12 P Maksimilijan. Naši biskupi.
 - 13 S Eduard. Kršćanski vladari.
 - 14 N 20. po Duh. Kalisto. Sv. Otac Papa.
 - 15 P TEREZIJA. Mjes. zašt. Redovnice.
 - 16 U Hedvig. Čednost ženskih u nošnji i vladanju.
 - 17 S Margareta Alakok. Djevičanske duše.
 - 18 Č Luka ev. Katolički lječnici.
 - 19 P Petar Alkantarski. Svećenička i redovnička zvanja.
 - 20 S Ivan Kentski. Pouka naroda u vjeri.
 - 21 N 21. po Duh. Uršula. Uršulinke i njihov podmladak.
 - 22 P Kordula. Umirući.
 - 23 U Ignacije. Obraćenje istoka.
 - 24 S Rafael. Hrvati u tudini.
 - 25 Č Krizanto i Darija. Obrtnici i trgovci.
 - 26 P Demetrije. Progonjeni i napastovani.
 - 27 S Sabina. Djevojačka društva.
 - 28 N 22. po Duh. Simun i Juda. Naši misijonari.
 - 29 P Narcis. Oklevetani.
 - 30 U Alfonzo Rodriges. Duše na putu k svetosti.
 - 31 S Vuk. Naši pokojnjici.
- Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuće na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.
- Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.
- Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Mjesečna nakana u studenom: Kršćanska stidljivost i svladavanje strasti.

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 37.

Studeni 1928.

Broj 11.

STIDLJIVOST I TRAPLJENJE KRŠĆANSKO.

Nakana Apostolstva molitve u studenom, blagoslovljena od sv. Oca.

»Idi slobodno kroz sve sobe ove palače«, govori u nekoj priči vitez svojoj zaručnici, koju je oslobođio od zla čarobnjaka, »samo ne zalazi u posljednju, jer ti ondje prijeti nesreća«. Vitez ode u lov, a radoznala djevojka razgledava krasne dvorane pa dode i do posljednje. — Samo će zaviriti, pomisli ona, otvor i vidje sobu a nasred nje silnu baćvu okovanu s tri teška željezna obruča. »O lijepa djevojko«, će se iz baćve, »molim te samo čašu vode, umirem ovdje od žede!« Taj glas je bio kao glas djeteta, a tako mio, i bolan, da je djevojci protrnulo srce. I ona otrča, donese čašu vode, i izli je u baćvu. Odmah puće jedan obruč. I drugi i treći put se ponovi isto. No kad ona izli i treću čašu, puće i treći obruč, baćva se rasu, iz nje izleti zmaj, zgrabi djevojku i odnese je.

To je dakako priča, ali ona slika živu istinu. Isus, najvelikodušniji vitez, spasio je ljudsku dušu od zla duha, učinio je svojom zaručnicom i hoće da joj očuva uzvišenu krepost čistoće. Zato joj je dao stidljivost, da joj bude ko zatvor za zlu požudu, dao joj kršćansko trapljenje, da njim kao željezom bude okovan taj zatvor. Ljudska kukavština ne će najčešće da sluša svoga najvećeg dobrotvora, radoznalo se ide igrati sa zlom požudom, osluškuje njezin do kraja zavodljivi, lažljivo slatki glas i pomalo puca jedan po jedan obruč trapljenja. Najednom se raspe stidljivost ko baćva kad izgubi sve obruče, lukavi zmaj požude zgrabi dušu i odleti s njom iz kraljevskih dvorova čistoće...

Biser u blatu.

Osoba, koja je iskreno stidljiva, stalno odbija u srcu ono, što vrijeda čistoću. Takva osoba pazi na oči svoje, odvraća ih od predmeta, koji bi joj mogli i malo potamnjeti bjelinu andeoske kreposti. Pazi na svoje odijelo, na držanje tijela, da ni u čemu ne prestupi meda, što ih postavlja kršćanska čednost. Stidljivost daje takvoj osobi neku posebnu milinu, koja ugodno djeluje na svakoga čovjeka, u koga je još i trun plemenitosti. Stidljivost je i čuvarica djevičanske čistoće i obrana poštenja u ženidbi.

I eto taj nježni biser, što ga je divna Crkva Isusova digla nekad iz gadnog poganskoga kala, svojim ga duhom profinila, uljepšala i okitala njime svoju djecu, taj mili biser bacaju opet nesamo mnogi pogani, već i nebrojeni kršćani u ružno blato! Ures, koji ima da kiti sve, naročito mladež, izgubio je u očima mnogih svaku cijenu, ne mare za nj, zaboraviše ga. »Žalosno je zaboravljen kršćanski stid u življenu i odijevanju, osobito ženskom«, tuži se sv. Otac. u krasnoj poslanici. Vidi Glasnik 1928. br. 9, str. 258.

Da, mi smo već doatile došli, da se stidljivost izvrgava ruglu, da je svjetom zavladala moda, što su je započele ženske, kojima se ime ne spominje u pristojnu društvu, koje su uvele tu modu, da zavode na grijeh. I gle strahote, nađe se poštenih katoličkih žena, nevinih katoličkih djevojaka, koje primaju tu nepoštenu i bestidnu modu, koje se zgražaju od grijeha, a do nakaznosti mažu usne crvenilom, zaodijevaju se odorom, što izaziva grijeh! Poganska, nepristojna moda je već tako daleko dovela, da stidljiv mladić ne zna, kamo bi gledao u gdjekojem ženskom društvu, da se pristojan čovjek mora uklanjati iz glavnijih gradskih ulica, ako ne će da se zgredi nad tolikim ženskim svjetom, što je izgubio osjećaj za ukus i ljepotu, pa ističe životinjski dio svoga bića, a davi i krije dušu. Mnoge majke uče svoje kćeri od ranog im djetinjstva na takvu modu i tako ih same nauče bestidnosti...

Ima ženskih, koje su opojene duhom lažne slobode, pa hoće da u svemu gotovo budu nalik na muškarce. Komu nije poznata ženska figura ostrije kose, s cigaretom u zubima, štapićem u rukama, s nogom bačenom preko noge kod sjedenja? Misli takva jadna sirota, da je nešto postigla, a kad tamo, izgubila je žensku milinu i izvrila se ruglu, i to još najviše kod onih muškaraca, koji joj se u lice laskaju. Kao što bi god bio smiješan muškarac, koji bi se vladao ko ženske, tako je smiješna i ovakva »muškobana«.

Ispituj se, čitatelu, ne ogrješeš li se i ti u čemu o stidljivost i čednost? Naročito se pitaj ti, plemenita čitateljice, nije li te u čemu god zahvatio duh današnje opake mode i lažne slobode? Što čitaš? Kako govorиш? Kakve plesove plešeš? U kakav kino ideš? Kako se odijevaš? Kako se vlasaš prema osobama drugog spola? Ima li uopće u tvojem vladanju štogod, što se ne slaže s kršćanskom stidljivošću? Blago tebi, ako nema! A ako ima, reci: moj grijeh i odreži bez milosrđa zlu naviku.

Dobra bol.

Ako se loza ne obrezuje, podivljat će i ne će biti roda od nje. Ako i mi sami sebe češće ne obrezujemo, ako se ne zauzdavamo, ako sebi popuštamo, izrodit ćemo se pa da smo bili najplemenitije odgojeni. Rezati sa sebe zloču, siliti sebe na dobro, to boli, a bol je čovjeku mrska. No tu bol traži od nas Bog, traži je naš razum, ona je za nas od najveće koristi, dobra je, sveta je.

Zašto je tako duboko pala stidljivost? Jer ljudi nisu htjeli da drže na uzdi svoju težnju za svđanjem, grješnim uživanjem, krivom slobodom. Kako će se pridići čednost i stidljivost? Tako da se ljudi trgnu natrag od zla, tako da dignu oči k Isusu na križu i nauče se podnositi onaj bol, koji nastaje, kad se srce trga od taštih i grješnih stvari, da se nauče na odricanje, trapljenje.

»Tko hoće da mene naslijede, neka se odreće sama sebe, nek uzima na se svaki dan svoj križ i neka ide za mnom«, kaže božanski Spasitelj. Tko hoće da bude njegov, treba da bude njemu sličan, a tko hoće da postane njemu sličan, treba da poput Njega nosi neprestano svoj križ. Križ nositi znači trapiti se, moriti svoje naravske sklonosti, strasti, okretati ih ne tamu, kud one hoće, već tamu, kamo hoće Isus.

Ostavi li se bujici, što teče s brda, potpuna sloboda, to će ona počiniti velikih zala, no svede li se ona u korito, to će natapati polja, okretati mline, bit će blagoslov za ljude. Tako je i s našim strastima: obuzdaj ih i uredi, kako Bog hoće, i poslat ćeš valjan čovjek i to više češ dobra uraditi, što su u tebe jače strasti. Ne obuzdaš li ih, pustiš li im slobodu, brzo ćeš nizbrdo u svako zlo.

»Koji su Kristovi, ti raspeši tijelo svoje s opačinama i požudama«, piše sv. Pavao. Gal. 5, 24. Tijelo bi htjelo uživanje, sreću sad odmah, ovdje na ovom svijetu. Ali ovdje nema prave sreće. Oni koji su Kristovi zakraćuju sebi takvu sreću, a to boli tijelo i požudu njegovu, to je za nj kao svagdanje raspinjanje. No to je nužno, da se postigne prava sreća, kojoj ne će biti kraja. Za vječnu, pravu sreću treba da se odričemo sreće lažne, grješne, prolazne, za kojom uzdišu naše zle sklonosti, životinjski dio u našem biću.

Hoćemo li da lječimo sebe i današnji svijet od teške bolesti, vratimo se k oštem kršćanskom življenju. Sv. Otac Pijo XI. tuži se na istom mjestu u spomenutoj poslanici na rđav današnji odgoj djece. »Posve je zanemaren ili premekanim postupkom i umiljavanjem pokvaren uzgoj djece...« Zato ponajprije valja tu započeti. Oci, majke, odgojitelji kršćanski, priučavajte djecu i mladež da se čvrsto drži vjere, da se dobro moli, često ide na svetu pričest i vidjet ćete, da će sve ići na bolje. Svi skupa ne dajmo očima da gledaju sve, što im se hoće, ni ušima da slušaju sve, što im se hoće, ne govorimo nečednih stvari, to jest trapimo oči, usta, jezik i uopće tijelo svoje, pa će posred pokvarenog svijeta procvasti iznova stidljivost, pa će se sve više bijeliti ljiljani oko onoga Srca, iz kojeg teče »Vino, od koga niču djevice«. **Milan Pavelić D. L.**

MISIJSKA NAKANA U STUDENOM.

Za obraćenje hinduističkih odličnika u Indiji.

Sav je narod u Indiji razdijeljen na četiri glavna staleža ili »kaste«. To su Brahmani, kšatrije, vajšije i sudre. Prvi su učenjaci i svećenici, drugi svjetovni poglavice, treći trgovci, obrtnici, poljodjelci, četvrti sluge. Tako ih dijeli njihova hinduistička ili brahmanska vjera. U tim kastama nema prijelaza iz jedne u drugu. Tko prijede na kršćansku vjeru, taj se tim isključi iz kaste, što je za Indijca najveća sramota.

Razumije se, da je po tome vrlo teško s obraćanjem Indijaca na kršćanstvo. Još još u nižim kastama, koje su siromašnije, ali predobiti za Krista brahmane, koji su plemstvo i gospoda indijska, to je izvanredno teško. Biti bez kaste, to jest gori od »parije« — roba, biti odbačen od svoje obitelji, pasti u siromaštvo, jesti jelo, što ga priređuju nebrahmani, čak jesti meso, koga on kao brahman nije nikad okusio, to sve eto čeka indijskoga gospodina, kad primi kršćanstvo. A koliko on do sebe drži, to možete lijepo vidjeti iz članka »Verige i okovi Indije«, što je štampan u »Misijskom kalendaru« za 1929. str. 106—116. (Naručuje se kod: »Katoličke Misije« Zagreb I. pp. 147).

Pa ipak se nade i brahmana, koje milost Božja predobije i oni se obrate. Molimo ovaj mjesec za brahmane i njihove pristaše, molimo žarko, da božanskoga Kralja Isusa Krista napokon upoznaju i poklone Mu se.

PRIJATELJIMA U AMERICI.

U godini 1928. primili smo iz Amerike više puta novac a da nije bilo naznačeno tko ga šalje. Molimo američke prijatelje našega Glasnika, koji su to poslali, ili koji bi mogli znati, nek nam jave. Dobili smo 19. siječnja dinara 100 preko First Nationalbank u Pittsburghu, Pa; 14. siječnja 564 dinara preko Cleveland Trust; a 12. veljače 113.52 dinara od g. Fr. Franičević, Lynden, koji nije točno označio svoje adrese; 6. travnja 336 dinara preko Amerikan Staate Bank. Park Highland, Pa; 21. ožujka 264 dinara preko Frank Sakser Staate Bank New-York; 10. travnja potanskim čekom 368.84 dinara od g. E. Winković, Milwaukee, bez pobližeg označenja njegove adrese; 18. kolovoza preko United Staate Trust Co, Johnstown, Pa 223 dinara; od g. Josipa Pavelića iz Los Angelos u Californiji 2 dolara preko poštanskog ureda, ali ni kod njega nema potpune adrese. 12. rujna primisimo 250 dinara preko Della Say Trust Comp. Jounghstown, Pa. Bit ćemo zahvalni, ako nam se javi, zašto su poslani ti novci i adresa onih, koji su nam ih poslali.

Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. 147.

SMRT I ŽIVOT.

U Sv. Pismu, u knjizi Mudrosti, čitamo: »Ne tražite sami smrti idući krivim putem u svojem životu; nemojte djelima svojih ruku sami vući na se propast. Bog naime ne usmrćuje, on se ne raduje propasti onih, što živu; jer on je sve stvorio zato, da opstoje; sva stvorenja u svijetu moraju unapređivati život«. (1, 12—14). Da, živi Bog hoće život, dok čovjek na žalost često puta želi smrt.

Nije dobri Bog htio da ljudi umiru tjelesnom smrću. Adam je donio smrt u svijet svojim grijehom. I radi Adamova grijeha svi ljudi moraju jedamput umrijeti. Nego kao da ovo nije dosta,

Blaženi Andeliko: Kolo andela i svetaca na sudnjem danu.

ljudi se sami među sobom ubijaju. Tko bi mogao izbrojiti sva ona ubojstva, što su se počinila na svijetu od časa, kad je Kain umorio svoga brata Abela? A koliko još danas imade ubojstva, strašnih ubojstva! O tom novine svaki dan govore. U ratovima, osobito u zadnjem svjetskom ratu, poklali su se nebrojeni ljudi. A iza rata su neki bezdušnici htjeli da bijedu još povećaju pa su stali dizati cijenu hrani. Tim su se oni obogatili, ali su zato hiljade svijeta poginule od glada. Nego eto i drugoga zla. Danas je silno ojačala okrutnost, koja mori djecu prije nego su i na svijet došla, ništi ih u utrobi majčinoj. A samoubojstva pustoše u nekim krajevima poput kužne bolesti. Ljudi su ubili i samog Boga, kad je došao na ovaj svijet.

No još više ljudi gine duhovno. Sva djeca, što se rode, dolaze na svijet duhovno mrtva, jer nemaju u sebi života milosti Božje. Ali čovjek može nažalost sebe još jače upropastiti, može zadati sebi još strašniju duhovnu smrt. To on čini, kad smrtno griješi. I koliko se smrtnih grijeha počini danas u sama 24 sata! Sv. Pavao piše o poganim: »Bog ih predade pohotama srdaca njihovih, u nečistoću, da sramote tjelesa svoja među sobom samima... predade ih pokvarenomu mišljenju, da čine, što ne valja, puni svake nepravde, zlobe, lakomosti, pakosti, puni zavisti, ubojstva, svade, lukavštine, zločudnosti, šaptači, klevetnici, bogumrski silnici, nadute oholice, izmišljači zala«. Rim. 1. 24. 28—31. Zar nijesu moderni pogani slični starima kao jaje jajetu?

I tako čovjek posvuda ubija i upropašće. Najgore je to, što on radi Adamova grijeha osjeća u svojoj pokvarenoj naravi jako nagnuće, da se sam duševno ubije. Ne pomaže li ga milost, ne može on dugo ostati bez smrtnoga grijeha. Sreća je, što mnogi dobivaju milost i duševni život na sv. krštenju ili u sakramentu pokore. Ali mnogi opet uzimaju sebi ovaj duševni život i tako počinju pravo samoubojstvo. Pa i kad je čovjek u milosti, ima on ipak još u sebi nagnuće na duševno samoubojstvo; stoga mu treba novih milosti, da ne podlegne ovom nagnuću. Danas gube ljudi osim duhovnog života vrlo često i vjeru i tako dolaze do potpune nutarnje truleži.

Kad se jedamput smrt i trulež dočepala duše, zahvaća ona i sav ljudski život, i to najprije privatni. Čovjek tad živi samo za novac, za časti, za uživanje, ne za Boga ni za dobru stvar; on ne zna više, šta znači samoprijegor ili žrtva. No smrt zahvaća i obiteljski život. Ljudi postaju nesposobni, da stupe u nerazrešivu bračnu vezu, da se nesebično ljube, da kršćanski odgajaju djecu. Ona zahvaća i život društveni. Nestaje iskrenosti, svuda pretvaranje i laž; nema više pravde, već vlada sila; mjesto slobode dolazi tiranstvo. Smrt zahvaća čitavu prosvjetu. Ako Evropa nastavi putem, kojim je pošla prije desetak godina, trebat će prije ili kasnije zvati misijonare iz Afrike, da uljuđuju Evropu.

A zašto je smrt danas toliko osiliла? Zato, što je svijet ostavio Isusa, a bez Isusa nema života, jer je Isus život. Svijet je ostavio Isusa i pošao k sotoni, a sotona je oduvijek bio ubojica ljudski. Sotona je postao gospodarom ovoga svijeta; gdje sotona gospodari, tamo vlada duhovna smrt. Tko se želi spasiti, taj se mora sjediniti s Isusom, jer je On život.

Isus je uistinu život. »Kao što Otac ima život u sebi, tako je dao i Sinu, da ima život u sebi«. Iv. 11. 25. »Ja sam put, istina i život«. Iv. 14. 6. »On je pravi Bog i život vječni«. Iv. 1. 5. 20.

A ovaj život želi Isus dati nama ljudima. »Došao sam, da imaju život, i da ga u izobilju imaju«. Iv. 10. 10. »Kao što je Mojsije podigao zmiju u pustinji, tako se mora podići i Sin čovječji, da nijedan, koji vjeruje u nj, ne pogine, već da ima život vječni«. Iv. 3. 14—16. »Tko u me vjeruje, ima život vječni«. Iv. 6. 47.

Tko vjeruje u Isusa, taj mora vjerovati i ono, što Isus veli o sv. pričesti. A Isus je rekao: »Zaista, zaista vam kažem, ako ne budete jeli tijela Sina čovječjega i ne budete pili krvi njegove, ne ćete imati života u sebi». Iv. 6, 54. Bez Euharistije nema duhovnog života. Riječ, u kojoj se nalazi život, postala je tijelom; u ovom je dakle tijelu život; stoga samo onaj, koji prima ovo tijelo, prima također nebeski život. Već na krštenju dobiva djetinju duša život od Euharistije, zato nastaje za nju potreba, da kasnije često prima svetu pričest, njom se hrani i očuva od vječne propasti. Jer tko se često ne hrani ovim kruhom života, taj će duševno umrijeti. Stoga ako želimo umaći ovoj smrti, primajmo često sv. pričest. »Tko blaguje tijelo moje, ima život vječni«. »Tko blaguje tijelo moje ostaje u meni i ja u njemu«. »Kao što ja živim radi Oca, tako će i onaj, koji mene blaguje, živjeti radi mene«. Iv. 6, 55. 57. 58. Tko u Isusa vjeruje, mora za istinu držati sve ove njegove svečane riječi. Tko se bude ravnao prema ovim riječima Isusovim, za nj ne će biti smrti, jer tjelesna smrt nije za nj smrt, već samo san, iz kojeg će se probuditi na sudnji dan, u jutru vječnog dana, kad ga Isus oživi. »Tko blaguje tijelo moje, ima život vječni, i ja ću ga uskrsnuti u posljednji dan. Ovo je kruh, što s neba silazi, da onaj, koji bude jeo ovaj kruh, živjet će uvijek«. Iv. 6, 50. 55. 59. Ali tko ne bude jeo ovoga kruha, taj ne će imati života u sebi; taj će s tjelesnom smrću poći u smrt vječnu.

Na žalost ima još mnogo katolika, koji ne shvaćaju važnosti, što je imao odredba sv. Oca Pija X. o čestoj sv. pričesti. Sveti naginja k smrti, a Duh Sveti želi da mu po Euharistiji dade život. Ako se u današnje bezvјersko i nečudoredno vrijeme ne budemo često i pobožno pričešćivali, postat ćemo žrtvom duhovne smrti. Iz toga se lako vidi, kako nam je potrebna svagdanja sv. pričest. Ali ako se tko uza svu svoju želju ne može svaki dan pričestiti, taj ipak ostaje u jedinstvu s Isusom, jer se pričešće na duhovni način. A ako bi tko posve lako mogao svaki dan ili barem više puta u tjednu primiti sv. pričest, pa ipak toga ne čini iz nemarnosti,

Andeo pričešće sv. Stanku.

taj izlaže smrtnoj pogibelji život svoje duše. Neka nas u tom ne smeta nemar drugih. Mislimo radije na riječi Sv. Pisma: »Spasite se od ovog opakog roda«. Dj. 2, 40.

Evropa je došla do na rub propasti stoga, što je zanemarila Euharistiju. Na novi će život uskrsnuti samo onda, ako bude vodila pravi euharistijski život. Molimo se, da ljudi to upoznaju. No nadasve nastojmo, da ovim kruhom života spasimo same sebe od smrti.

E. Springer D. I.

GAZE DAN GOSPODNIJI.

Rastuži se lice nebeske Kraljice
Gledajući svoga Sinka jedinoga,
Gdino oštra oka motri iz visoka,
Zemlju, na njoj ljude i čine im hude:
Svetu rič ne paze i nedilju gaze,
U crkvu ne kreću, po polju se šeću,
Nediljom u radu slavu Bogu kradu
I vrh toga više svakojako griše.

Gleda Isus doli, u Srcu ga boli
I smislit je htio, što bi učinio
Od stvorenja toga srca kamenoga,
Kazne kakove bi dozvale ih k sebi.
To je Majka mila odmah opazila,
Ona ruke širi, Sinka svoga miri:

»Nemoj, dragi Sine, ne znaju, što čine,
»Smiluj se i prosti po svojoj milosti
»Radi muka Tvojih i rad suza mojih,
»Što sam ih livala, kad sam Te gledala,
»Gdino na drvetu pusti dušu svetu.
»Još pogledaj dice nevine dušice,
»Oni krivi misu, što im oci zli su.«

Kad to Isus sliša, sveti gnijiv se stiša,
Ganu se i prosti po svojoj milosti.
O Majko svih ljudi, Tebi hvala budi!
Tebi dužni mi smo, što propali nismo,
Ti i ubuduće moli za nas vruće,
Moli obraćenje za zlo pokoljenje,
Da ponizno slidi Božje zapovidi,
Da se bolje pazi, nedilje ne gazi,
I da Tebe štuje, Tebi zahvaljuje.

Ivo Čakalić.

ISTINA i ŽIVOT

BILJEGE PRAVE CRKVE.

— Zadnji put smo razgovarali, Ivane, kako je Isus ustanovio samo jednu Crkvu i strogo obvezao sve ljude, da moraju stupiti u nju. Tko bi prezreo taj nalog Kristov, taj se ne može nadati spasenju.

— Vaše sam razlaganje dobro shvatio, odvrati mi Ivan. Ali sad bih vas imao nešto drugo pitati. Istina, svi ljudi moraju stupiti u Crkvu Kristovu. Ali kako će oni znati, koja je prava Crkva Kristova? I lutorani i kalvinci i baptiste i nazarenci kažu, da je kod njih prava Crkva. Koja je dakle?

— To je pitanje, Ivane, vrlo važno, ja ću nastojati da ti što jasnije na nj odgovorim. Poslušaj dakle. Uzmimo, da niješ nikada vidio svoje majke. Ona je još živa. Da je upoznaš, drugi će ti je tako opisati, da se nećeš moći prevariti. Čim vidiš ženu, koju su ti drugi točno opisali, znat ćeš: To je moja majka.

Isto je tako i s Crkvom Isusovom. Isus nam je tako točno označio svoju Crkvu, da je mogu svi ljudi razlikovati od lažnih crkava. Isus je to morao učiniti. Inače ne bi mogao obvezati sve ljude, da moraju stupiti u njegovu Crkvu. Ta zar mu ne bi odgovorili: Kako smo mogli unići u tvoju Crkvu, kad nam je niješ tako označio, da je možemo raspoznati od lažnih sljedba? I Isus nam je obilježio točnim znakovima ili biljegama svoju Crkvu.

— Otkud mi znamo te znakove?

— Iz sv. Evandelja. U njima stoji, zašto je Isus osnovao Crkvu i kako mora biti uređena njegova Crkva. Iz sv. Evandelja se jasno razabiru četiri biljege Crkve Kristove. Prema njima Crkva, koja o sebi tvrdi, da je Kristova, mora biti jedinstvena, mora biti sveta, mora biti katolička ili općenita, mora biti apostolska. Crkva, koja nema svih ovih biljega, ne može biti Crkva Kristova.

— Šta znači: Crkva je Kristova jedinstvena? upita Ivan.

— Znači, da svi vjernici, što se nalaze u Crkvi Kristovoj, drže iste vjerske istine, primaju iste sakramente, podvrženi su istoj vrhovnoj glavi. Dopusti, da ti to malo pobliže rastumačim.

Ponajprije treba znati ovo: Isus je obvezao svoje sljedbenike, da drže one istine, koje im je on objavio. Ni jedne ne smiju baciti. Po čitavom svijetu imaju katolici istu vjersku nauku. Što vjeruje katolik Evropejac, to vjeruje katolik Kinez, Indijac, Australac. Katolici čitavog svijeta imaju isto vjerovanje. Isto se vjerovanje tumači u svim katekizmima Crkve katoličke. Nijedan katolički svećenik ne uči druge nauke. Podi u Ameriku, Aziju, Afriku, Australiju, svuda ćeš vidjeti, da vjerni katolici slušaju nedjeljom sv. Misu i propovijed, da se ispovijedaju i pričešćuju, da u stalne dane ne jedu mesa, poste.

I protestanti govore, da je njihova crkva osnovana od Isusa. Ali kod njih nema jedinstvenosti u nauci. Pače ima u njih crkvenih učitelja, koji ne priznavaju, da je Isus Bog. Jedni uče ovo, drugi ono. Zar to može biti prava Crkva Kristova? Zar se Isus može sam sebi protiviti u svojoj nauci? Po tom vidiš, da takvi kršćani ne mogu biti Crkva Isusova.

Rekli smo isto, da je Isus ostavio svojoj Crkvi svete sakramente. Jedni su sakramenti ustanovljeni od Isusa, da možemo po njima dobiti milost posvećujuću, a drugi zato, da po njima rastemo u milosti posvećujućoj. Čitava Crkva katolička priznaje, da je Isus ustanovio 7 sv. sakramenata. Svaki pravi katolik, bio on u Evropi, Aziji ili drugdje, vjeruje, da ima 7 sv. sakramenata. Ali kod protestanata na pr. nije tako. Jedni uče, da ima 5 sakramenata, drugi da su samo 3, a treći opet kažu, da ih nema više od 2, četvrti pak vele, da Isus nije ustanovio uopće njednog sakramenta. Pa ipak svi ovi govore, da je njihovu crkvu utemeljio sam Isus.

— To očito nije moguće, reče Ivan. Crkva, u kojoj nema jedinstvenoga mišljenja u tako velikoj stvari, ne može biti Crkva Isusova.

— Dakako, Ivane. Međutim evo nešto, što će ti još jasnije pokazati, da je samo katolička Crkva prava Crkva Kristova. Rekli smo na početku, da u pravoj Crkvi Isusovoj mora biti samo jedan vrhovni poglavatar. Taj vrhovni poglavatar je prvi bio sv. Petar, a iza sv. Petra je onaj, koji je zakoniti nasljednik njegov. To pak može biti samo rimski biskup, jer je sv. Petar bio prvi rimski biskup i kao takav umro mučeničkom smrću. Prava je Crkva po tom ondje, gdje je rimski biskup vrhovni poglavatar. A to je samo u Crkvi katoličkoj. Samo ona ima za vrhovnoga poglavicu rimskoga biskupa, to jest sv. Oca Papu. I ako bi koja vjera imala svih sedam sakramenata, a ne bi priznavala Papu za vrhovnog poglavara, to ne bi bila prava vjera Kristova.

Svi koji priznavaju Isusa za utemeljitelja svoje Crkve, moraju također priznavati Papa za svoga vrhovnog poglavara vjerskog. To katolici i čine. Upitaj kinesko katoličko dijete: Tko je kod vas u Kini vrhovni poglavatar crkveni? Mališ će ti smjesti odgovoriti: Vrhovni poglavatar u Kini jest sv. Otac Papa. — Ali mališu, kako je to moguće, kad Papa stanuje u Rimu, tako daleko od Kine, osim toga Papa nije Kinez? — Ništa zato, reći će mališ. Papa je

vrhovni poglavar čitave Crkve Isusove. A jer i mi Kinezi padamo u Crkvu Isusovu, stoga je Papa i naš vrhovni crkveni poglavar. Mi Papu u svemu slušamo, baš kao i vi. Mi se molimo za Papu, mi ga ljubimo kao što djeca ljube svoga oca. Mi smo spremni i umrijeti za sv. Oca Papu.

Tako je u katoličkoj Crkvi s vrhovnim crkvenim poglavaram. A kako je to kod drugih, koji također tvrde, da je u njih prava Crkva Kristova? Njima je njihov vladar vrhovnim poglavarem i u vjerskim stvarima.

— Onda su oni očito na krivom putu, reče Ivan. Isus nije postavio svojoj Crkvi više narodnih vrhovnih poglavora, već jednoga, koga moraju slušati kršćani svih naroda. To je bio sv. Petar. A jer sv. Petar nije mogao dovijeku živjeti, to je vrhovni poglavar, Crkve Isusove zakoniti nasljednik sv. Petra, a to je sv. Otac Papa.

— Da, Ivane. Gdje sv. Otac Papa ne zapovijeda, tu nema prave Crkve Isusove. Sv. Otac Papa jest dakle jedan od najočitijih znakova ili biljega, po kojima se poznaje prava Crkva Isusova. O drugim biljegama drugi put. Filip Mašić D. L.

ODVAŽNA ŽENA.

U kolovozu vozio sam se parobromom iz Senja put Sušaka. Na morskim plažama i u kupalištima, što se poput koralja nižu Jadranom, čuo se veseli žamor kupališnih gostiju, osobito djece, koja su se u svojoj bezazlenosti prskala ručicama veselo čekajući valove, što će ih za sobom ostaviti parobrom i koji će ugodnim šumom zapljušnuti obalu i zaljuljati povezane barčice.

Stigosmo u Crikvenicu, jedno od prvih svjetskih kupališta kod nas. Kad je parobrom pristao uz obalu, vidjela se na kraju neka dama u tako nepristojnu kupališnom odijelu, da je rumen morao oblići i manje stidljivu žensku. Na parobrodu bilo je mnogo svijeta. Najednom ustane tu jedna žena, pristupi k rubu parobroda, stade nasuprot spomenute kupališne dame i glasno vikne: »Gospodo, zar je ovdje cirkus? Sram vas bilo! Nismo željni gledati vaše besramno tijelo! Stidite se bar pred nama ženama, ako se već ne stidite muškaraca! U najviše slučajeva nisu besramnosti i nepoštenju krivi muškarci, nego takve ženske bestidnice kao što ste vi. Odlazite između poštenoga svijeta! Sram vas budi!« Nitko se od prisutnih ni na brodu ni u pristaništu nije zauzeo za tu kupališnu damu, na svima vidjelo, da odobravaju odvažnoj ženi.

Kad bi se našlo više ovakvih neustrašivih čestitih žena, pobegla bi, istina, koja takva dama iz kupališta, ali bismo mjesto takovih dobili dosta onakvih osoba, koje sad upravo zbog toga ne dolaze u kupališta, što ne pdnose, da im ovakve dame vrijedaju osjećaj stida. Nikola Matasić, župnik.

NE IZAZIVAJ BOGA!

Dogodilo se ovo za vrijeme rata u jednom većem mjestu u Hrvatskoj. Upravni činovnik pozove jednoga dana nekoliko starijih seljaka iz okolice, na nekakvo preslušavanje. Seljaci došli pred nj, jedan mu između njih reče: »Gospodine, jučer ste prošli kroz naše selo i vidjeli ste, da smo pokosili travu. Danas smo je htjeli sušiti i spremati. To bi za nas bila velika sreća, jer se, kako vidite, počelo oblačiti i moglo bi noćas biti kiše. Teško nam je zato što ste nas upravo danas pozvali.«

»Pa vi ste katolici i nekakvi bogomoljci«, nasmija se rugljivo činovnik, »pa zamolite toga vašega Boga, neka vam ne šalje kiše dok ne posušite sijeno.«

»Ne tako gospodine«, opet će onaj stari seljak, »ne rugajte se s Gospodinom Bogom, jer bi vas mogla strašno ošinuti Njegova ruka.«

»Nek pokuša, ja mu stojim na biljezil!« isprsi se činovnik kao da će se s nekim hrvati. Zgražali su se seljaci i skupa s njima pisac ovih redaka, koji se tu našao.

Nekoliko dana izatoga dove u ured k tome činovniku jedan trgovac iz tog mjesta. Na njemu se vidjelo, da je vrlo uzrujan i da se silom obuzdava. »Znate li vi, progovori on, da je moj sin na ratištu poginuo?« trgovac će sav uzbuden.

»Što se to mene tiče?« odvrati nehajno činovnik.

»I te kako se vas tiče, jer ste ga, po drugi put upravo vi otpravili krivično na frontu, na vaš prijedlog dospio je tamo. Pošao je u smrt, ali evo i vi ćete za njim!« I u tren oka prasnu samokri i činovnik se sruši s prostrijeljenom glavom...

Ubojica je, to se zna, zlo radio. Nije se smio osvećivati, jer osveta pripada Bogu. Ipak mi kršćani znamo, da ovakova ružna nenadana smrt nije bila bez pripuštenja Božjega i da je seljak tomu jednom bogopovcu dobro prorokovao. O vi svi, koji se rugate s Bogom, koji ga psujete i pogrdjujete, pamet u glavu! Njegovoj desnici ne ćete izmaći.

I.

Pjesme o Malom Isusu. Složio o. Pavelić D. I. Evo male zbirke pjesmica, koje su složene u vjerskom duhu i namijenjene hrvatskoj katoličkoj djeci. Djeca obično vole pjesme, dašto ako su za nju, ako su spjevane djetinjnim načinom. Ova je knjižica jedan takav pokušaj. Namijenjena je naročito djeci pučkih i nižim razredima srednjih škola. Resi je krasna naslovna slika i mnoge druge sličice, napose lijepo izrađena početna slova pjesama. Dobro će doći kao dar za Božić dobrom djetetu. Preporučuje se naročito roditeljima, pa gdje učiteljima i učiteljkama. Stampana je u dosta malo komada, tko je želi imati, nek naruči odmah. Stoji D. 6.—

Cetrtnaest pjesama sv. Terezije od Malog Isusa. Tko nije čuo za veliku čudotvorku 20. vijeka, sv. Malu Tereziju? Provodila je andeoski život na zemlji pa i iz njezinih čarobnih pjesama odiše duh andeoske ljubavi prema Bogu. Neke je od tih pjesama preveo na hrvatski o. Pavelić D. I. i one se nalaze u ovoj knjižici, koja ima osobito krasnu naslovnu sliku, što duhovito tumači sav život milo Svetice. Stoji D. 5.— Obje knjižice naručuju se kod: Uprave Glasnika S. I. Zagreb I., p. p. 147. Palmotićeve ulice 31.

POMOZI DUŠAMA U ČISTILIŠTU, I ONE ĆE TEBI.

Isusovac Jakov Montfort napisao je knjižicu o čistilištu želeći potaknuti ljude, da se mole za siromašne duše, koje se ondje nalaze. Tu je knjižicu dao štampati u tiskari Vilima Friesena u Kölnu. Taj štampar je češće, osobito po nedjeljama, uzimao u ruke i čitao to djelce. Tu je našao i ovu tvrdnju: Hoćeš li, da ti Bog usliši molitvu, evo ti jedno od najsigurnijih pomagala: imaj milosrda s dušama u čistilištu, pomaži ih i zazivaj ih. Iza nekog vremena oboli Friesenov sinčić tako teško, da su lječnici izgubili svaku nadu i rekli ocu, neka bude pripravan na dječakovu smrt. Štampar pode u crkvu zazivajući u pomoć duše u čistilištu, ovrši za njih mnogo molitava i zavjetova se, da će stotinu Montfortovih knjižica badava poslati svećenicima i samostanima, ako mu ozdravi dječak. Vrativši se kući nade dijete ko preporodeno: četrnaest dana nije mališ znao za jelo, sad je najedamput za tražio, da mu dadu jesti. Sjutradan je bio potpuno zdrav.

Tri tjedna po tom oboli tiskaru supruga. I njezino se stanje domala tako pogorša, da nije bilo nade u ozdravljenje. Našavši se u stiscu pode on opet u crkvu i zavjetova se, da će 200 tih knjižica razdijeliti među pobožne osobe, ako mu žena ozdravi. I ovaj put čudesno pomože zaziv svetih duša: gospoda se na očigled oporavi i iza nekoliko dana ustade sasvim zdrava. Štampar sam opisa to i javi piscu knjižice.

Pomozi i ti dušama u čistilištu, kako možeš, zazivaj ih i budi stalni, da će ti pomagati. Ima svećenika, koji, kad su u kakvoj potrebi, služe sv. Misu za pokojne i dobivaju pomoć. Sv. Augustin kaže: »Hoćeš li, da ti si Bog smiluje, smiluj se i ti svomu bližnjemu u čistilištu.

MEKSIKO I NAŠE NOVINE.

Koliko je kod nas novina, koje ne će zaboraviti da pomno izvijeste svoje čitatelje o izgredima pustopasnje mladeži, o kojekavim nezrelim rđakovićima! A da li su te novine spomenule onoga srčanog mladića u Meksiku, koga su neljudi privezali otrag za teretni auto i tako ga vukli do pred kuću njegova oca stoga, što mladić nije htio da vikne: »Dolje s Kristom Kraljem?«

Kako su naše novine pomno pratile sudbene rasprave, što su se vodile u Americi o anarhistima Saccu i Vanzettiju! Nijedan izvještaj o njima nije im bio predug, nijedno zgražanje neopravdano. A koliko je naših novina izvijestilo svoje čitatelje, kako je proti svakoj pravednosti, bez sudbenog preslušavanja, osuden na smrt i strijeljan svećenik-redovnik Pro Juarez?

Naše novine donose sa svim potankostima razna zločinstva, što se izvode kod nas ili u stranom svijetu. A koliko se novina udostojalo osvrnuti na sva ona zvijerska djela, što ih počiniše i još čine Kalesovi vojnici u Meksiku?

Naše novine slave športaše, veličaju pobjednike kod utrka, usnose snagu mišića. A jesu li spomenule junaštvo 75-godišnjega starca Miguela Proa, koji je mirno klečao uz odar svojih sinova, što ih je nedužne dao ustrijeliti meksički tiranin Kales? Da li su naše novine spomenule, kako je ovaj junak tješio svoju kćerku, što se gušila u suzama za ubijenom braćom: »Dijete moje, nemamo nikakva razloga da plačemo za njima?« Je su li te novine iznijele, kako je ovaj starac kad su mu bila sahranjena dva sina, zamolio narod na groblju, da zajedno s njim pjeva »Tebe Boga hvalimo« u zahvalu za milost, što su njegova djeca dala svoj, mladi život za nepobjedivoga Krista Kralja?

A zašto tolike naše novine šute o krivoštvo meksičkoga Nerona? Razlog je posve jednostavan: Našim novinama nije po volji Krist ni progonjena Njegova Crkva. I mi katolici još čitamo takve novine! Mi ih još podupiremo svojim novcem!

USPJEŠAN ODGOJ.

Pitali jednog oca, kako je odgajao djecu, da su mu tako dobra.

»Uvijek sam nastojao, da im dadem dobar primjer. Nisam naredivao: Djeco, treba da se molite, da idete na isповijed, k Misi. Ne tako, već sam govorio: Sutra ćemo, djeco, zajedno na svetu isповijed; hajdemo u crkvu k svetoj Misi; pomolimo se dragom Bogu. I uspio sam — sva su se moja djeca povela za mnom! — Primjer oca i majke više vrijedi od svih riječi. **F. M.**

DRUŠTVO SVETOGA IGNACIJA.

Svrha je ovog društva trostruka: članovi i članice 1. pomažu vrijedne đake da postanu svećenici Isusovačkog reda, 2. pomažu Isusovačke misijonare u Indiji, 3. unapređuju duhovne vježbe sv. Ignacija.

Redoviti članovi plaćaju svake godine po 10 dinara ili jedanput 100 dinara. Utemeljitelji daruju svake godine barem 100 dinara ili najednom 1000 dinara. Podupiratelji daju kakav god prinos i rade za svrhu društva.

Stupili su u Društvo sv. Ignacija kao utemeljitelji: Preuzv. Dr. A. Bauer, Presvj. D. Premus biskup, Msgr. M. Strahinčak, Dr. F. Barac, Msgr. A. Slamić, Dr. S. Zimmermann, Dr. Hulenić, Vj. Tudorin. A kao redoviti članovi stupiše: J. Ahmetović, V.

Novaci hrvatske i slovenske isusovačke provincije u Ljubljani.

Barešić, Fl. Cvilinder, Dr. D. Duić, Mara Jović, L. Koman, P. N. Kovačić, G. Krešić, I. Kubata, E. Kovačić, S. Navrek, Koleta Omerović, K. Poturica, Ivan i Marija Strahija, M. i Elizabeta Sarčević-Vojnić, M. Soštarec, F. Theer, P. Vitek, M. Lujić, T. Zlamalik, J. Barišić, Don D. Pavlov, Don N. Sarjanović, F. Zerec.

Ovo je naše Društvo tekar osnovano i očekuje nove prijave. U tu svrhu molimo svakog čitatelja Glasnika, da nam se prijavi jednom dopisnicom.

Koju korist imaju članovi ovog Društva? 1. Članovi stječu velikih zasluga kod Boga radeći za kraljevstvo Kristovo. 2. Dobivaju mnogo oprosta. 3. Svakog petka prikazuje se za sve članove i njihove potrebe sv. Misa u Svetištu Srca Isusova u Zagrebu i jedna sv. Misa na grobu sv. Ignacija u Rimu, a osim toga članovi imaju

dio u svim molitvama, Misama i uopće dobrim djelima hrvatskih Isusovaca.

Evo što nam za ovu stvar piše preč. g. Vjekoslav Tudorin iz Raba: »Želim postati član Društva sv. Ignacija. Povjerenik ne mogu biti, jer sam prestari i nemoćan. Ovo (hiljadu dinara) šaljem kao ovogodišnji prinos za svrhe Društva«.

Novac se šalje na adresu: **Društvo sv. Ignacija, Zagreb L/147, Palmotićeva 33.** Broj je našeg čeka 36.500. Kod svakog poštanskog ureda dobije se za 50 para prazan ček i može se čekom poslati svaka svota bez ikakva troška. Daljnja razjašnjenja daje potpisani

Ante Alfrević D. L, Zagreb L/147.

SRCE ISUSOVO I ČAST.

Razmatranje.

Čast daje, tko priznaje vrline. Isus je bio pun božanske savršenosti i čovječanskih vrlina. To mu priznaje Otac nebeski kod krštenja i preobraženja. Isusa časte andeli kod rođenja i u pustinji; oduševljeno mu iskazuju počast učenicici; štuje ga sav pošteni narod. »Velik prorok ustade među nama i Bog pohodi narod svoj!« Luka 7, 16.

Kako je dostojanstvena bila pojava Spasiteljeva! »Srce Isusovo — u sebi — veličanstva beskravnoga« — pokazivalo se tako i izvana. A moglo se tako pokazati, jer je bilo »kreposti sviju bezdno«. Za to i jest — »svake hvale predostojno«.

Nastojimo li mi, da čestitim životom postignemo i održimo svoju čast? Da li se u svom zanatu, nauci, poslu nastojimo usavršiti?

Isus drži do svoje časti.

Dobar glas i čast je u sebi veliko dobro; još je veće za onoga, koji to treba u službi kao učitelj poštjenja. Ugled daje riječi silu. I Isusu je to trebalo. Zato on cijeni svoju čast i do potrebe je brani. Veselilo ga štovanje časnika u Kafarnaumu, priznanje Nikodemovo, ispovijest Petra, počast naroda na Cvjetnicu. Žalostila ga nepažnja Simona gostoprimeca; a gorko se tuži, kad mu s hulom podvališe, da ima davla. »Ja nemam davla, nego poštujem Oca svoga, a vi mene sramotite«. Iv. 8, 49.

Isus ipak svoju čast cijeni i brani uvijek gledajući na Oca, u vezi s njime. »Svi treba da poštuju Sina, kako poštuju Oca. Tko ne časti Sina, ne časti ni Oca«. Iv. 5, 23. Kad ga mladić zove »dobrim« — odmah podsjeća, da je sva dobrota od Oca. Kad ga žena neka časti veleći: »Blago utrobi, koja te nosila i prsima, koje si sisao«, odmah svraća pažnju na čast Oca: »Blago onima, koji slušaju riječ Božju i drže je«. Kad ga tјedan prije smrti traže

pogani, žečeći ga vidjeti, raduje se Isus: »Došao je čas, da se proslavi Sin čovječji«. No tu svoju proslavu odmah podvrgava slavi Očevoj: »Oče, proslavi ime svoje!« Tada dode glas s neba: »I proslavio sam i opet će proslaviti.« Iv. 12, 28.

U očima Isusovim čast je samo toliko vrijedila, koliko se njome Bog slavi. Prinosimo li i mi hvalu Stvoritelju za njegove darove? Tražimo li čast samo sebe radi? Jesmo li prebrzo u strahu za svoju čast?

Isus odbija krivu počast.

Ljudi su tako pohlepni za počastima, da ih primaju i mnogo put davaju samo na oko, a za srce ne pitaju. Isus takove počasti odbija. Mt. 15, 8. Isto tako je ispod njegove časti, da sjedne na kakovo zemaljsko prijestolje, da ga poređuju s Irudom ili makar i Augustom. On mirno i dostojanstveno izmiče ispred očiju naroda, koji mu je bio takovo nešto namijenio. Iv. 6, 15. I samu sjenu ulagivanja odbija Isus najodrešitiće. Tako on oštro prekori Petra, kad mu je kazao, da njega ne može zadesiti progon i smrt; Mt. 16, 23., a farizejima odmah i oštro dobacuje: »Licemjeri! kad su mu htjeli polaskati. Mt. 22, 16.

Tko laska pokazuje nisku čud; tko prima laskanje pokazuje sićušnu ograničenost. Priznajemo li mi svoje slabosti, kad nas napada uznositost? Tražimo li štovanje veće nego nam pripada?

Isus žrtvuje svoju čast.

Najteža je bol, kad čovjeka nevinu drže krvcem. Bog Gospodin i to katkada pripušta. Da pak ni taj križ ne bude komu pretežak, Isus ga prvi prigrluje. Unaprijed gleda gubitak svog dobrega glasa u muci svojoj i pod tim dojmom Srce njegovo bolno uzdiše: »Sad je moja duša potresena. I što da kažem: Oče spasi me od ove ure.« Iv. 12, 27. No kad se sjeća, da će tako svijet spasiti i Očevu volju izvršiti, odmah se smiruje i pripravan žrtvovati na čas svoju čast veli: »Ali za to sam došao u ovu uru.« Iv. 12, 27. Prihvata najveću pogrodu, da je obrati u najveću čast. »Kad budem podignut od zemlje, sve će kebi privući.« Iv. 12, 32.

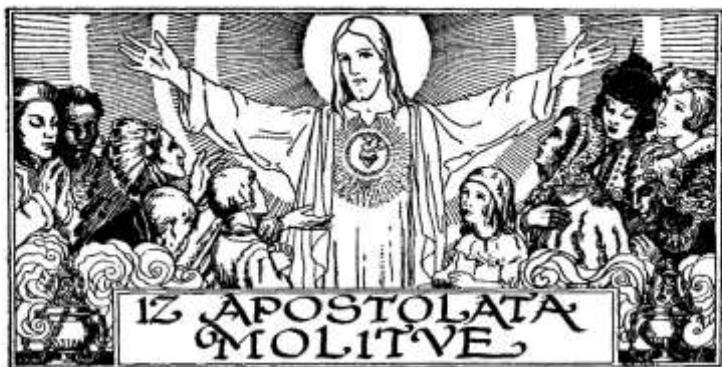
Po sramoti križa vraća Isus ljudima čast djece Božje. Da li se mi stidimo javno priznati svoju vjeru? Da li se iskreno isповijedamo? Stidimo li se svoga siromaštva?

Isuse blaga i ponizna Srca, učini srce naše po Srcu svojem!

J. Vrbanek D. L.

Muž i Žena. Priedio o. Vanino D. L. Eto knjižice, koja je upravo potrebna svim oženjenim i udatim osobama kao i onima, koje hoće da stupe u ženidbeni stalež. U njoj će naći upute o svemu, što moraju znati ženidbeni drugovi. Poučava jezgroito, jasnim pitanjima i odgovorima kao katekizam. Nada sve preporučujemo ovo djelce tlc. gg. duhovnim pastirima, bit će im izvanrednom pomoći u njihovoj svetoj službi. Stoji samo D. 4.—

Narudžbe prima: Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. pp. 147.

IZ APOSTOLATA MOLITVE

**ŠTO PIŠE GLAVNI TAJNIK APOSTOLSTVA MOLITVE
BISKUPIJSKIM I MJESNIM UPRAVITELJIMA.**

Ljubezni brate u Kristu!

Nedavno je glavni upravitelj Ap. Molitve vlč. o. Josip Boubée iza uspjele operacije otputovao u Francusku, da se ondje oporavi i da se vrati na svoje mjesto, kad bude posve zdrav. Stoga je zapala dužnost mene kao glavnoga tajnika, da Vam pišem ovo pismo prilikom nove poslanice sv. Oca »Milosrdni Otkupitelj«. Ta mi je dužnost to draža, što je stvar, koju Vam imam priopćiti, uže u vezi s pravim duhom Apostolstva Molitve i s njegovim većim širenjem.

Zacijelo je Vas, poštovani brate, kano i mene napunila nedavno velikom radosti vijest, da je sv. Otac izdao novu poslanicu o naknadivanju, što ga svi dugujemo Presv. Srcu Isusovu. Došla je u najbolji čas. Već je u lipnju mjesecnom nakanom pozvao sv. Otac sve članove Apostolstva, neka mole, da se sav katolički svijet dade na sveti posao, da naknaduje Bož. Srcu za strašne uvrede nanošene mu u Presv. Oltarskom Sakramantu. Sad pak evo htjede Pijo XI. da novom prekrasnom ispravom to isto očitijim načinom preporuči i zapovjedi svim vjernim kršćanima. Imamo se i zašto radovati. Ta tko ne zna, kako uzak je vez medu našim društvom i naknadivanjem, što ga svi dugujemo Srcu Isusovu?

Doista, ako sav ljudski rod ima dužnost da naknaduje i zadovoljava, to je imaju osobitim načinom članovi našega Apostolstva. Ta oni treba da se prema pravilima Ap. Molitve odlikuju u pobožnosti prema Presv. Srcu Isusovu, jer je ta »pomagalo najmoćnije i kojemu nema ravna bilo da potakne pojedine članove, da se dadu gorljivije na molitvu, bilo da učini uspješnjom samu molitvu vršenu u zajednici s ovim Presv. Srcem, bilo da postigne cilj Apostolstva, a taj je širenje slave Božje«. No kako jezgra pobožnosti prema Presv. Srcu stoji poglavito u tome, da se naknadivanjem poprave uvrede, što se nanose ovomu Božanskomu

Srcu, to je ovo naknadivanje nada sve u skladu s duhom Apostolstva, pače se samo Apostolstvo Molitve ima držati za djelo naknadivanja. Takvim su ga uvijek i zamišljali njegovi utemeljitelji oci Gautrelet i Ramière, koji su također nastojali, da ga i članovi tako shvate. To je isto očito i iz prvoga stupnja Apostolstva, kojim darivamo sve svaki dan božanskemu Šrcu Isusovu u naknadu za uvrede; isto iz trećega, koji se i vrši upravo u naknadu i sastoji se od onih, koji primaju svaki mjesec ili svaki tjedan t. zv. pomirnu pričest. Napokon je svima poznato, da je sveta ura, koju i sv. Otar broji u djela naknadivanja, već od početka bila naružana s Apostolstvom Molitve.

Stoga treba da se živo radujemo ovoj poslanici sv. Oca, jer njom kao da se iznova potvrđuju duh i pobožnosti Apostolata. Ujedno treba da svim srcem zahvaljujemo Gospodinu, što je duh našega dragog društva posve u skladu s mišljenjem sv. Oca, kako je jasno iz poslanice »Milosrdni Otkupitelj».

Ipak nije dosta, da samo osjećamo veliku zahvalnost prema Bogu i sv. Ocu Papi, već treba da i izvršujemo, što nam se preporučuje u poslanici: »Marno poučavajte druge u svemu, što smo vam priopćili, i potičite ih, da to vrše».

Ta želja sv. Oca nek nam bude kao najdraža zapovijed. Stoga nastojmo da se svake godine na svetkovinu presv. Srca moli krasna ona pomirna molitva, u kojoj riječima namjesnika Kristova oplakujemo svoje grijeha i naknadujemo Kristu Kralju za povrijedena njegova prava. Ali ne samo to, već osobito iz svih sila radimo i riječima i perom, da članovi Apostolstva sve bolje upoznaju narav i duh naknadivanja i da obiknu vršiti ga. Budemo li to gorljivo činili, to će ova pobožnost prijeći u krv katoličkomu svijetu i on će se dati i na druga djela naknadivanja, to jest na pomirnu pričest, svetu uru i posvetu obitelji, što je već davno širi Apostolat i koja je u mnoge obitelji unijela duh naknadivanja Presv. Srcu. Što da nam bude milije nego slušati sv. Oca i unapredivati ujedno naše drago društvo?

Preporučujem se Vašim molitvama i duboko Vas poštujem.

Vaš sluga u Isusu Kristu,

Vilim Kea D. L.

Glavni tajnik Ap. Molitve.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA 1929.

već se dulje vremena razširilo. Kako je on cijela knjiga lijepo zaoave i pouke, koja sva vodi k Bogu i k čestitu življenju, koja nam otvara neiscrpive izvore božanskoga Šrca Isusova i prečistoga Šrca Marijina i budi u nama slatku ljubav prema njima, to će ga smjesti zavoljeti svako pravo hrvatsko katoličko srce, čim se i malo s njim upozna. Širim ga među prijateljima i znancima svojim. Stoji D 12.— Na svakih 10 komada dobiva se 1 komad na dar. Narudžbe prima: UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. P.P. 147. Palmotićeva 31.

IZ KRALJEVSTVA SRCA ISUSOVA.

Opća Liga Krista Kralja. Koncem prošle godine potvrdio je sv. Otac Pijo XI. novu nadbratovštinu »Opća Liga Krista Kralja«, kojoj je središte u Paray-le-Monialu (»Hieron«). Ona osniva podružnice i skuplja gorljive katolike, koji su voljni molitvom, pručavanjem i djelom poraditi za priznanje i proširenje kraljevskih prava Kristovih u ljudskom društvu. Glasilo joj je »Au Christ-Rei« — »Kristu Kralju«.

Međunarodni Savez katoličkih radnika - osnovan je u Kölnu 15. srpnja na vijećanju više od 400 odaslanika radničkih društava Njemačke, Holandije, Belgije, Francuske, Švicarske, Austrije i Poljske. svrha mu je, da izvođi radnicima po kršćanskoj pravici i ljubavi dostoje uvjete života i napretka. Tako će se najlaglje suzbiti razoran rad komunista i ostvariti želje Božanskog Srca, što ih ono ima za patničku sirotinju.

Apostolstvo molitve preporučuju revni biskupi širom svijeta kao izvanrednu pomoć za nutarnji napredak i vanjsku kat. organizaciju. Pred Uskrs je među ostalima i freiburški nadbiskup ovako se jziavio: »Bila bi kobna zabluda, kad bi se u duhovnoj pastvi obescejena vrijednost vrhunaravnih sila, napose jakost molitve. Za to ja od svega srca želim, da se molitveni Apostolat Srca Isusova u svakoj župi opet svom pomnjom njeguje...«

Parobrod se posvetio Presv. Srcu. To je učinio kapetan velikog parobroda »Julije Cesar«, koji plovi između Italije i Brazilije. Među 2500 putnika bilo je i nekoliko kapucina misijonara, koji su to svjetovali čestitom kapetanu. Kasnije isti kapetan na savjet gospoje M. Dente odredio, da bude na parobrodu svakoga prvog petka u 9 i po sati sv. Misa u čast Presv. Srcu, s propovijedu, a popodne u 5 s. večernja i predavanje o Presv. Srcu sa slikama.

Značenje jutarnjega prikazanja, što ga članovi Apostolstva molitve svaki dan mole, ovako je ljetos izrazio pomoćnik biskupa u Gandu (Belgija) na svečanosti u počast Kristu Kralju u Hasselt-u: »Sva vjera стоји u tom, da nam potpuno protumači položaj čovjeka u svijetu i prema tomu uredi njegov život. Svijet se pak ne može razumjeti bez potpune zavisnosti o Bogu, a sredni život nije drugo nego priznanje te ovisnosti. Prema tomu je i prikazanje sama sebe Bogu — u jutarnjoj molitvi — bitni dio vjere. Za to je i Euharistija — živi Bog — središte života.«

Odgoj po Srcu Isusovu dobiva dva i pol milijuna katoličke djece u Sjedinjenim državama Sjeverne Amerike u svojim strogo katoličkim školama. Za te škole plaća tih 20 milijuna katolika svake godine više od 70 milijuna dolara, premda moraju u državnom porezu primositi i za državne škole, koje stoje miljardu i 250 milijuna na godinu. To je požrtvovnost; to znači cijeniti svoje dijete!

Upravitelj Apostolata.

IZ LURDA.

Gospoda Dupont potjeće iz Bordeauxa i ima 48 godina. Pred 10 mjeseci se pojavila kod nje rak-rana, pa je morala u bolnicu u Cauderanu. U polovici kolovoza ove godine dovedoše je u Lurd. Na putu je osjećala takovu bol, da su je morali položiti u posebnu mrežu za ležanje i više joj puta uštrcati morfina. A sada? Ta je gospođa potpuno zdrava. Ona hoda, jede kao da nikada nije imala raka. Čujmo što sama kaže:

— 18. kolovoza okupaše me u lurdskoj kupelji. Odmah osjetih neko poboljšanje. Noge mi se ugrijaše, a inače su bile kao smrznute. Sutradan je bila nedjelja i velika procesija s Presvetim. U malim kolicima dovezoše me pred crkvu kao i druge bolesnike. Tu smo čekali, dok prođe mimo nas procesija i svatko od nas primi posebni blagoslov s Presvetim. Kada se približi biskup sa svetim Sakramentom, molila sam u sebi: »Moj Bože, ako hoćeš, možeš me ozdraviti«. Taj tren osjetih se kao preporođena. Dadoh znak svojoj pratičici, da će se dići i hodati. No ona me prisili, da u času, kada ste ozdravili? — Ne mogu točno kazati reče ona. To je bilo kao neko uznemirenje, koje je trajalo jednu sekundu. Sutradan iza ozdravljenja, odoh k lurdskoj spilji u 6 sati ujutru. Ondje sam slušala sv. Misu. Isla sam pješice i to prvi put iza 10 mjeseci. Zatim sam pohodila liječnički ured. Tu su me liječnici pregledali i ispitali. Oni će se izjaviti o mom slučaju tek onda, kada dobiju u ruke svjedodžbe o mojoj bolesti i kada prođe neko vrijeme, da vide, je li ozdravljenje stalno. Za me je važno ovo: Bila sam mrtva i sada živim zdrava i vesela.

Novinar dodaje: Vido sam liječničke svjedodžbe. Jednu je potpisao jedan vrsni liječnik u Bordeauxu s opaskom: Bolesnica ima raka; više nije za operaciju.

Marija Laplaud je ovog ljeta opet došla u Lurd. Ona je tulan ozdravila i sada su je liječnici pregledali u liječničkom uredu i našli, da je još vazda potpuno zdrava. Ona je g. 1925. bila teško oboljela; mučio ju je čir na želucu, pa je u malo vremena izgubila od svoje težine i jedva je težila 25 kilograma. No g. 1927. odo ona u Lurd. Ondje je ostala zadnja dva dana kolovoza i prvi rujna, a da nije bilo nikakova poboljšanja. Prvog rujna još se

ostanem mirna na svom mjestu. Kada me dovedoše do bolnice, u kojoj sam stanovaла, sidoh s kolica sama bez ićiće pomoci, u svojoj žurbi gurmuh nekog trhonošu, pa se uputih u dvoranu i k svojoj postelji.

Gospoda Dupont pripovijedala je to dopisniku lista »Echo de Paris«. Ovaj je upita: »Što ste osjetili

jednom okupa u lurdskoj vodi. I gde! Izide iz vode i čira nestade; s njim su iščezele i druge dvije bolesti. Ove se godine vratila u Lurd. U godinu dana je dobila 19 kilograma. Došla je, da se zahvali Majci Božjoj. Kako je sretna i zadovoljna! Ta je plemenita djevojka odlučila, da stupi u red sestara milosrdnica.

Albert Dessatry svećenik, ima tek 22 godine. On je iz Norrya (Aisne) i bolovao je od sušice već u šestoj godini. Navala krv iz pluća u srpnju 1926. iscrpi mu sve sile, te je očekivao samo smrt. Ipak je nekako i dalje životario. U prosincu 1927. navali mu ponovno krv, pa ga otpremiše u bolnicu u Cauteres i zatim u Pau. Ovdje ga je liječio Dr. Julien. U siječnju ove godine pojavi se sušica i u grlu izmučenoga već bolesnika. Izgubi glas i tako omršavi, da je bio kao koštura. Ovoga ljeta uputi se u Lurd. 16. rujna okupa se ovaj mladi svećenik u lurdskoj vodi i popodne očuti, da je zdrav. Liječnici to uistinu i potvrđuše. Liječnik Vallet iz liječničkog lurdskog ureda pozove ga pače, da se s njime brzim korakom popne u gornju crkvu. To je ozdravljenik veselo učinio, premda je još ono jutro logom ležao ne ostavljajući postelje od siječnja ove godine.

Cudesima u Lurdru tvrdi Bog očevidno, da je istinita naša vjera i da je naša rimokatolička Crkva prava Crkva Isusa Krista. A.

KAKVA VJERA, TAKVA SREĆA.

Dogodilo se ovo u Zagrebu 1926. Jedan otac Franjevac zalažio po svom poslu češće u neki viši ured. Među drugim namještencima nalazile se tu i dvije gospojice. Jedna bi se od njih znala porugljivo okrenuti prema redovniku s kakvim vjerskim pitanjem. Tako će mu jednom:

- »Velečasni, recite mi: Što vi vjerujete?«
- Vjerujem u Boga i u sve ono, što Bog hoće da vjerujemo.
- A zname li, što ja vjerujem? opet će ona.
- Ne znam, otkud bih i znao?
- Ja vam vjerujem samo u mačku i u ništa drugo, reče ta jadnica smijući se svojoj neslanoj dosjetki.

Videći redovnik, s kim je zašao u razgovor, odvrati mirno:
 — Moja me vjera čini sretnim i po njoj se nadam vječnoj sreći. Vama pak, gospojice, nek bude vaša vjera, kad vam se hoće. Samo vas upozorujem, da takva vjera nije nikoga dovela k dobru, pa sam stalan, da ne će ni vas. Par mjeseci izatoga čitala se u novinama vijest, da se ta gospojica ubila. Eto kakvim je plodom urodila njezina vjera.

Tužan je bez vjere život, još tužnija smrt, a najtužnija vječnost.
L. Rusan, župnik.

MALI KRIŽARI

MALA TEREZIJA PIŠE SVOJ ŽIVOT.

Zrake svjetla Terezu
S neba obasuše,
Ona stade pisati
»Povijest jedne duše«.

Bijela knjiga njezina
Sad po svijetu hiti —
Jesi l', mala Marice,
Čitala je i ti?

O zagledaj čestoput
U ta slova sveta,
Da ti srce dobije
Miris »malog Cvijeta«

PRVA PRIČEST MUČENIKOVA DJETETA.

»Živio Krist Kralj! Gadalahara 29. travnja 19928. Gosp. Anakletu Gonzalez Floresu.

Premili moj tatici! Pišem, jer Ti želim javiti, da sam primio prvu sv. pričest. Mali Isus mi je rekao, da mi Ti šalješ poljubac. I ja Tebi šaljem mnogo, mnogo poljubaca, isto tako i mamica i mali Raul, koji Te pozdravljaju. Ima već godina dana, da si oputovao. A sad kažem ja Tebi i Ti kažeš meni: O da bi bilo mnogo takovih dana! Molio sam Krista Kralja, da postanu dobri oni, koji su Te ustrijelili, i obećao sam Njemu, da ću biti čovjek kao Ti! Pozdravi mi moju nebesku Majku, isto tako mogu braca i ujaka i sve! Da ne bi više plakala moja mama!! Daj mi svoj blagoslov! Tvoj sin Anaklet od Isusa«.

Ovo je pisamce bilo štampano na uspomeni, što ju je dobio kod prve svoje pričesti mali sin meksičkog mučenika advokata Anakleta Gonzalez Floresa, o kome je govorio naš Glasnik u 2. broju ove godine. Dječak nije još navršio ni 5 godina, no kako je izvanredno bistar, to je mogao primiti prvu sv. pričest i to upravo na godišnjicu smrti svoga oca mučenika, na 29. travnja.

VI MISLITE SAMO NA TIJELO...

Dan je bio dosta vruć. Uvečer se skupila čitava obitelj: otac, majka, djed i unuk Živko, dječak od 12 godina. Svi su bili u vrtu. Majka je pomno čitala novine. Osobito je zanimali razni dnevni dogodaji. Najednom će ona: To je strašno!

Otac. Molim te, Marto, prodi se uzdisanja.

Majka. Zar sam ja kriva, što se dogadaju nesreće? što se vlakovi sudaraju, što putnici stradaju, što zrakoplovi padaju.

Otac. Pa tko te sili, da to sve naglas čitaš, pa još kod jela?

Djed. Vadi iz usta lulu te će: No, valjda se ne čete svadati.

Otac ženi: No, pa čitaj, čitaj samo glasno te svoje nesreće, kad su ti baš tako na srcu.

Majka ne čeka, da joj se dvaput rekne, i počne čitati: Brzi vlak dojurio na postaju. Brzina 90 u satu... sudario se s drugim brzim vlakom... Mnogo mrtvih i teško ranjenih... Plać i jecaji...

Otac. Nema sumnje, to je strašno. Ali šta onda?

Majka. Šta onda! Meni je žao bijednih ljudi!

Otac. Žao ti ih je... Koja korist od te tvoje žalosti? Reci: Tako im sudeno, pa nikom ništa. Čemu se još radi tih stvari uzne-mirivati! Ono što je sudeno, to će se sigurno dogoditi...

Živko je dosad samo slušao, ali će sada ocu: Šta to znači oče: sudeno?

Otac. Šta znači, sudeno? Sudeno znači suđeno. To jest znači neku silu, kojoj ne može nitko umaci.

Živko. Ali, oče, nama je vjeroučitelj govorio, da toga »sudeno« i nema. Stoga krivo čine oni, koji za razne dogodaje na ovom svijetu krive nekakvu sudbinu.

Otac. A što onda tvoj gospodin vjeroučitelj stavљa na mjesto sudbine?

Živko. Dragog Boga, koji upravlja svim stvarima na ovom svijetu. Bez Božje volje ili bez Božjeg dopuštenja ne može se ništa dogoditi.

Otac. Ako gospodin vjeroučitelj stavљa namjesto sudbine dragog Boga, kako će on onda istumačiti, da Bog dopušta takve strahote?

Majka. mužu: Šuti, Julije, sigurno ćeš opet nešto bubnuti.

Živko. Zar misliš, oče, da je dragi Bog kriv, što su se sudarili brzi vlakovi? Zar nijesu krivi skretničari, koji su pustili oba vlaka

u isto vrijeme na istu prugu? A možda su krivi i vlakovode. Da su željeznički činovnici bili malo oprezniji, ne bi se dogodila nesreća.

Otac. Dobro, dobro, ali Bog je mogao ipak sve to zapriječiti.

Živko. Nema sumnje, Bog je to mogao zapriječiti. Ali zar je Bog dužan uvijek činiti čudesa?

Otac. Zašto ih ne bi činio? Zato se i zove dobri Bog.

Živko. Onda nama ne bi trebalo paziti na svoje dužnosti. Bog bi morao sve raditi mjesto nas.

Djed, koji je dosada pozorno pratilo prigovore i odgovore: Dobro je, Živko, samo dalje.

Živko. Osim toga, oče, nesreće uče čovjeka, da razmišlja i misli na ono, što bi moglo biti unaprijed.

Otac. Istina je sve to. Ali šta su skrivili oni nesretnici, koji su stradali?

Živko. Ah, oče, uvijek ista stvar.

Otac. Koja?

Živko. I mama, i ti, i novine, i čitav svijet ne mislite na drugo već na ovo tijelo. Za vas vrijedi samo tijelo. Kad je tijelu dobro, onda je sve dobro, onda je i dragi Bog dobar. Ali kad se dogodi kakva nesreća tijelu, onda jao i pomagaj. I na dragog se Boga viče. Ali, oče, mi imamo i dušu. To nam je toliko puta ponavljao gospodin vjeroučitelj. On nam često spominje Isusove riječi: Sto koristi čovjeku, da čitav svijet dobije, a duši svojoj naškodi?

Otac. Što misliš tim reći?

Djed. Ne boj se, Živko, samo nastavi.

Živko. Nesreće opominju ljude, da im treba uvijek imati čistu dušu, jer ne znaju, kad će poći s ovog svijeta pred sud Božji. Ne smiju odgadati isповijedi do zadnjeg časa, jer ne znaju, da li će u zadnji čas imati vremena, da se isповjede.

Otac. Sve je to lijepo. Ali, šta bi, junače, gospodin vjeroučitelj odgovorio na one silne muke i boli, što će ih čutjeti oni, koji su ostali na životu?

Živko. I opet, oče, moram reći, da ti misliš samo na tijelo. Zar nijesu i muke korisne?

Otac. Čemu su korisne?

Živko. Da platimo za grijeha.

Djed. Tako je! Živio, Živko!

Otac. Za čije grijeha?

Živko. Za svoje i za tuđe.

Otac. I za tuđe! Ti si zbilja velikodušan!

Živko. Ne, oče, ja još nijesam dosta velikodušan. Ali mora biti izabranih duša, koje će moliti, koje će trpjeti, koje će se žrtvovati, da dragi Bog zaboravi grijeha, što ih svijet počinja, da se Bog smiluje svjetu.

Majka vesela: Naš Živko govori kao knjiga.

Otac. Uistinu, ne govori loše.

Živko. Sve što sam rekao, nalazi se u katekizmu.

Otac. To ćeš mi sutra pokazati. Tu ima lijepih stvari. **O. P.**

ZAHVALNICE

OČUVAN OD NAGLE I SIGURNE SMRTI.

Sauth Chicago. Naš je mali Lukica trčao preko ulice kući, kad naleti automobil, obori dijete i prijeđe ga prvim kolima. Nazočni skočiše u pomoć i maloga odveze isti auto u bolnicu. Obaviještena protnem od straha, no odmah ga prepričum Presv. Srcu. Moj muž nade dijete posve u krvi i bez svijesti i dva doktora, gdje rade oko njega. Mene ni ne pustiše k njemu. Drugi dan je mali bio pri sebi, nisam ga mogla prepoznati. — Ne plaći, mama, tješio me je, ako umrem, poći ću k Isusu. Treći dan vidimo muž i ja čudo: mali sjedi na krevetu, smije se i govori nam: — Ozdravio sam, uzmite me kući. Doktor nam reče, da je djetetu unutrašnjost neozlijedena, a rane će uz dobru njegu zacijeliti. Uzeli smo ga odmah kući i s njim skupa jednu dvorkinju bolesnih, koja ga je nastojala, dok nije ozdravio. Moj muž i ja stalno držimo, da ga je Presv. Srce, kojeg medaljicu nosi oko vrata očuvalo od sigurne smrti. Lukica želi biti svećenik. Na ovoj slici je u redovničkom odijelu koje vrlo voli — u njemu je ove godine primio prvu sv. pričest. Ima mu 8 godina. Prije 3 godine je bio slomio nogu, i zagovorom svetog Ante ozdravio. Zahvaljujemo Presv. Srcu Isusovu i nebeskim pomoćnicima, šaljemo u znak zahvalnosti Dol. 2. — L. i M. M.

OZDRAVIO PREKO OČEKIVANJA.

Otok Krk. Moj je sin jedva dobio namještenje, za kojim smo dugo uzdisali. Najedamput oboli te morade pustiti posao. Utjecala sam se P. Srcu zdravlju njegova i zbog namještenja, što ga je izgubio. Utjecala sam se P. Srcu Isusovu i sv. Antunu te sam obećala, da ću se javno zahvaliti, ako mi sin ozdravi. I hvala Bogu, ozdravio mi je preko očekivanja. Darujem za Glasnik D. 50. — J. K.

JOSTE ZAHVALJUJU:

Antelagasta Fl D Bož, Srcu Isusovu po zagovoru sv. M. Terezije i † Pija X. za dobivenu milost dar. D. 100. — **Babina Greda** KK P. Srce i Gospa Lurdska izbavili me iz neprilike. — **Barcelona Saria** S P Po zagovoru † bisk. Langa sretno položio ispit. — **Bartolovec** J M Hvali na pomoći u gospodarstvu i drugim nezgodama. — **Beograd** V M Po zagovoru nebeskih zaštitnika dobila željeno namještenje, dar. D. 50. — **Bjelovar** P Š Zahvaljujem

P. Srcu i B. D. M. na mnogim milostima. — **Bosiljevo** ZLJ Srce Isusovo pomočilo majci u teškoj bolesti, dar. D. 100. — **Brežnički Hum** FA Za pomoć u bolesti dar. D. 44. — **Cerje** KŠ Za sretnu operaciju i sretan porodaj, dar. D. 50. — **Davor** JD Po zagovoru Majke B., sv. Josipa i sv. Antuna izbavljena iz nevolje, dar D. 30. — **Djakovo** B Srce Isusovo i Marijino pomoglo, dar. D. 20. — **Delnice** ZK Po svojim nebeskim pomočnicima dobio natrag svoju stvar uz ostale milosti. — **Drenje** BD Bož. Liječnik liječi preko očekivanja liječnika; dar. D. 50. — **Drenovci** MC Po zagovoru sv. Terezije ozdravila od opasne bolesti. — **Fužine** MG Za primljenu milost, dar. Dolar 1. — **Filipovac** JD P. Srce čuva i vraća mir i slogan u obitelji, dar. D. 65. — **Gjelekovac** MK Za dobiveno zdravlje dar. D 20. — **DF Hvala** P. Srcu i sv. Josipu na postignutoj milosti, dar. D 100. — **Gjulaves** AH Za primljene milosti uz daljnju preporuku dar. D 30. — **Gradište** JM Češće uslišana. — **Ivanić Grad** AM Za sretan sinov ispit dar. D 100. — **Jalžabet** MF Za dobiveno zdravlje i druge milosti dar. D 150. — **Karlovac** ŠV Za lijepo vrijeme i ostale milosti dar. D 10. — **PL** Uspjela u naucima, dr D 10. — **KP Ozdravila** po zagovoru t bisk. Langa, preplaćujem se na Glasnik S. I. — **Komletinci** MŠ Za pomoć u gospodarstvu dar. D 20. — **Koprivnica** A i MM Za zdravlje kćerke dar. D 15. — **Lepetane** AB Majka ozdravila, preplaćujem se na Glasnik S. I., dar. D 120. — **Lepoglava** FA Za mnoge milosti, što ih primih od Bož. Srca dar. D 85. — **Mitrovica** JŠ Na svim milostima hvala nebeskim pomočnicima, dar D 10. — **Makarska** FR Po zagovoru sv. M. Terezije uspjela teška operacija moje majke, dar. D 100. — **Novi V.** MM Zagovorom sv. M. Terezije odlično svršila maturu, dar. D 10. — **New Brighton** MS Uslišana po zagovoru sv. M. Terezije, preporučujem se i nadalje u velikoj potrebi; dar. Dol. 5. — **Novigrad** FB Pomožen u teškoj bolesti. — **Omiš** BM Harna nebeskim pomočnicima dar. D 40. — **Obrovac** KT Za nadeni prsten i za druge milosti do vijeka hvala Bož. Srcu, B. D. M. i sv. Josipu. — **P...** MD Utekla se u teškoćama devetnicom P. Srcu i uvijek uslišana. — **Pokupsko** MK P. Srce ozdravilo mene i moju braću od šaraha, dar. D. 30. — **Preko** NN Za vijest i pomoći od muža iz Amerike kao i za zdravlje mogu djeteta dar. D 10. — **Prezid** AO Hvali na ozdravljenju jedne osobe. — **Pribić** EK Riješio se neugodnih mjenica. — **Remetinec** SV Nestalo reumatizma i grčeva. — **Sarajevo** FE Za mnoge milosti dar. D. 90. — **Sesvete** TH U zahvalu dar. D 10. — AJ Isto tako, dar. D 6. — **Sombor** KH Za sretan uspjeh na судu dar. D 15. — **EC** Uslišana molitva, da se muž ispovjedi, dar. D 5. — **Stara Gradiška** JD Uslišana, dar. D 25. — **Split** FB Bož. Srce povratio zdravlje na smrt bolesnom bratu. — **Strigova** RN P. Srce dalo traženu milost, dar. D 30. — **Stupnik** DF Za sinovo zdravlje dar. D 10. — **Sušak** PI Sretan ispit, dar. D 200. — **ZS Zagovorom** sv. M. Terezije uspjela teška operacija mogu mužu; hvala im na toj i drugim milostima, dar. D 20. — **Štivica** AK P. Srce uslišalo me da sam kao vojnik bio poslan kući iz nezdravih krajeva. — **Tavankut** N. Ublažena bol grčeva, dar. D 10. — **Trsat** SK Bož. Srce sprječila velik gubitak u gospodarstvu, dar. D 25. — **Ulijanik** MD Za zdravlje djeteta dar. D. 20. — **Velaluka** LS Ozdravila od kromičnog katara. — **Vinica** JS Ozdravila od teških bolesti. — **MK** Majci povraćeno zdravlje. — **Vinkovci** RG P. Srce pomoglo mi u bolesti, dar. D 10. — **MŠ** Za mnoge milosti kao i za sretan sinov ispit dar. D 20. — **Virje** TB Dobila zdravlje. — **Vukovar** IK Bož. Srce vazda mi uslišava molbe. — **Zagreb** BM Muž dobio posao, dar. D 25. — **IM** Po zagovoru t bisk. Langa sretno nakon 5 godina svršena parnica, dar. D 100. — **SS P.** Srce uslišalo mi molbu, dar. D 10. — **BJ** Za primljeno zdravlje daruje D 50. — **AV** Za namještene, dar. D 50. — **FŠ Sv. Josip** uslišao mi želje, dar. D 20. — **HJ** Zahvaljuje nebeskoj Kraljici i sv. M. Tereziji na velikoj pomoći u bolesti, dar. D 50. — **ŠW** Sretno preturih teške dane i brige, dar. D 25. — **Dr. TF** Pomožen u nedavnoj bolesti po zagovoru sv. M. Terezije. Preporučuje svoje u Makedoniji. — **MZ** Za zdravlje očiju, dar D 10. — **JP** Ocu se poboljšalo tjelesno i duševno zdravlje, u obitelji se vratio mir, dar. D 40. — **JP** Brat i ja spaseni, da se ne utopisemo. — **FŽ P.** Srce i B. D. M. uslišaše mi molbu te dobiti zajam, dar. D 50. — **Zemun** JO Zagovorom B. D. Marije, sv. Josipa i sv. Antuna ozdravilo dijete od teške bolesti, dar. D 30. — **MP** Zagovorom sv. M. Terezije kod Presv. Srca ozdravila bez operacije, dar. D 20.- za sv. Misu.

VIJESTI

Brdovac. Već se dugo nismo javljale, a razlog je bio, što se udala glavarica našega Djev. društva. Sad se evo javlja potpisana. Na 8. prosinca prošle godine bilo je svečano primanje 21 članice u Marijinu kongregaciju. Svetu pričest primamo redovito, svake prve nedjelje obavimo posvetu i pobožnost Presv. Srcu Isusovu. U nedjelju poslijepodne svetkovine Presv. Srca, pošto je padala kiša, obavili smo mjesto procesije svečanost u crkvi. Na hodočašće u Mariju Bistrici izašle smo u lijepom broju pod barjakom Bezgrešnog Z. Bl. D. Marije. Mnogi su hodočastili i k Majci Božjoj Jeruzalemskoj na Trškom vrhu u Krapini. Neka bude slava i čast Bož. Srcu Isusovu i Bl. Djevici Mariji sada i u sve vijekte.

Tajnica.

Ivanic grad. Od 19. do 26. VIII. držale su se ovdje misije, koje su lijepo uspjele. U nedjelju bio je vrlo svečan svršetak. Tomu su mnogo pridonijele procesije iz bližnjih mesta. Začasni kanonik i zagrebački prebendar preč. g. Antun Kotlarski pjevalo je svečanu sv. Misu i vodio procesiju, pod kojom su svirali vrijedni vatrogasci. Prečasni je i neumorno pomagao misjonarima u ispozivjanju. U ovoj su prigodi osnovano Djevojačko društvo Sreća Isusova. Svečano su primljene 72 članice. Izabrana je i uprava Društva. Za Ivanic grad je glavarica Micika Mužar, savjetnice Jelka Balija, Ruža Pavlinić, Jelka Baraćić. Za Lonju glavarica Marica Ivša, savjetnica Katrica Dorešić. Za Poljanu glavarica Micika Kefelja, savjetnica Milka Gregurić. Za Šarampov Donji glavarica Marija Cepetić, savjetnica Roza Cepetić. Za Šarampov Gornji glavarica Danica Krznarić, savjetnica Josipa Kranjec. Članice su prvi put zajednički stupale u procesiji, na počasnom mjestu, pod crkvenim barjakom i sa društvenim znakom. Ima nade, da će nabaviti i društveni barjak. Onim oduševljenjem, kojim su stupile u društvo, neka i nastave. U Glasniku Sreća Isusova, koji će svaka članica primati, naći će poticaja na krepstan život i duhovne pouke. U svom glasilu, u Glasniku, javljat će do prigode, kako to čine i ostala Društva Sreća Isusova, vijesti o napretku svoga Društva. Bilo ovo Društvo na duhovnu obnovu njima i cijeloj župi, kako se stalno nuda njihov požrtvovani vlč. g. župnik.

S. D.

Madarevo. Naše Djev. društvo primilo je u travnju, svibnju i srpnju 465 naknadnih sv. pričesti, 15. lipnja na dan presv. Srca pristupile smo sve k stolu Gospodnjemu i prikazale sv. pričest u naknadu za uvrede nanešene Bož. Srcu. Prije blagoslova bilo je svečano primanje novih članica, koje su isto taj dan primile sv. pričest u čast Bož. Srcu. Pohrilo ih je veselo pod Njegov barjak u svemu 26. Usnula je blago u Gospodinu 25. VII. Marica Beštek, koju smo sa svojim barjakom sprovele na vječni počinak.

Marica Stepanjčec, glavarica.

Staro Petrovo Selo. Naše Djevojačko društvo prikazalo je u mjesecu lipnju 128 sv. pričesti za iskorenjene psovke u našem narodu. J. Ivanjević, gl. Sv. Nedjelja na Hvaru. I naše Djevojačko društvo veoma lijepo napreduje. Redovito svaki mjesec držimo sastanke, na kojima nam naš župnik vlč. Don Mate Blašković drži predavanja potičući nas na pravi kršćanski život. Sv. pričesti pristupa po više članica svake nedjelje, dok u prve petke pristupamo sve. U prvoj smo polovici ove godine imali 361 sv. pričest. Zajedničkom pričešću u prve petke hoćemo da uveličamo pobožnost prema Presv. Srcu Isusovu i isprosimo njegov sveti blagoslov. Društvo u raznim prigodama sakuplja prinose za katoličku Akciju i živo se zauzimlje za širenje katoličke štampe, koja nam je u doba današnje pokvarenosti tako potrebna. Budući da nemamo društvenog barjaka, vruće molimo Presv. Srce Isusovo, da nam pomognе, te ga što prije nabavimo.

Vinka Lovrinčić, glavarica.

Vel. Gorica. Naše Djev. društvo primilo je u lipnju 250 sv. pričestii. U istom mjesecu učestvovalo smo u svečanom klanjanju presv. Sakramenu. Za blagdan Presv. Srca pripravljale smo se trodnevnicom. Zajedno s g. župnikom hodočastile smo u lijepom broju u svetište Srca Isusova u Zagrebu. Izatoga smo u mjesecu srpnju primile 190, a u mjesecu kolovozu 260 svetih pričestii. Hodočastile smo pješice s veleć. g. župnikom u Mariju Bistricu, da molimo milosti za našu župu i iskorenjuće psovke u hrvatskom narodu. — Na 13. kolovoza izgubile smo prvi cvjet iz svoga vrta; umrla nam je Durđa Simatić. Ljuta ju je bolest već pred više mjeseci prikovala za krevet. Pokrijepljena svetim sakramentima umirućih predala je Bogu svoju plemenitu dušu u dobi od 20 godina. Srce Isusovo ju je pozvalo k sebi, da je nagradi za njezine kreposti i napose za veliku strpljivost u bolesti. U sprovodu su se našle sve članice. Uživaj slatki pokoj, mila Đurđo! Čekajući uskrsnuće mrtvih moli za roditelje, braću i sestre, moli i za milo nam Društvo Srca Isusova. Laka ti zemljica!

Anica Trupčević, glavarica.

Zlatar. Ima blizu godina, da se ništa javile nismo. U našem Društvu, koje danas broji 79 članica, bilo je više promjena. U mjesecu veljači udala se naša revna glavarica, koja nas je kroz punih pet godina mudro vodila i svjetovala. Udalio se još pet članica, a jedna se posvetila dragom Bogu, kao

Djevojačko društvo S. L. u Zlataru.

sesira Milosrdnica. — Izbrale smo novu upravu. Marija Krušelić, glavarica, Marija Juriša, Anica Varga, Micika Paja i Rozika Roginā, kao revniteljice. Marija Hudi blagajnica. Naše Društvo pristupa redovito svaki mjesec k svetoj pričestii, a neke to čine i više puta u mjesecu. Društvo izlazi sa svojom zastavom u svim crkvenim priredbama. Svečano smo proslavili svetkovinu Krista Kralja i svetkovinu Srca Isusova. Društvo je islo k znamenitom prošteništu Majke Božje Bistričke i tu smo u procesiji i u crkvi pjesmom i molitvom prosili zaštitu nebeske Majke za sebe i za svoj mili hrvatski narod.

Marija Krušelić, glavarica.

Varaždinske Toplice. Naše Djevojačko društvo je primilo od mjeseca svibnja do kolovoza 458 naknadnih sv. pričestii. Na blagdan Presv. Srca Isusova imale smo pjevanju sv. Misu. Prije sv. Mise, članice, kojima je bilo moguće su se isповjedile i pričestile. Sliku Srca Isusova nakitile smo krasnim cvijećem, koliko je bilo moguće. Pomagale su i druge, koje nisu u društvu. Za buduću godinu smo odlučile što ljepše i svečanije proslaviti blagdan Srca Isusova. Porastao nam je broj primanjem novih članica. Preporučujemo se u svele molitve za što veći napredak društva.

V. Samobor, glavarica.

DOBRO ŠTIVO.

Kod župnog ureda sv. Marije u Zagrebu Kaptol 3., kao i u sakristiji iste crkve mogu se dobiti slijedeće knjige:

Iskrice ljubavi svetočajstvenom Isusu. Za tu knjigu kaže t biskup dr. Lang ovo: Doista su ove »Iskrice ljubavi« krasna knjiga za duhovni život kršćanski, iza knjižice »Naslijeduj Krista« jedna od najlepših i najkorisnijih... Uvjerem sam, da će svaki, koju čita i razmatra, osobito ako ju razmatra pred Presvetim Otajstvom, postajati sve bolji...« Cijena tvrdo vezanoj D. 20. meko Din. 15.—

Vječno svijetlo je nastavak razmatranja knjige »Iskrice ljubavi«. Cijena Dinara 10.—

Priprava na prvu svetu ispovjed i prvu svetu pričest. Knjiga nužna svakom katoličku, da upozna narav sv. sakramenata ispovjedi i oltara. To je prijevod klasičnih njemačkih autora i svestrano obrađen. Cijena D. 20.—

Zašto ljubim svoju Crkvu? Tko pročita ovu lijepu knjižicu, srce će mu usplamjeti ljubavlju, grudi će mu se širiti od ponosa, što je član katoličke Crkve. Cijena D. 10.—

Živko dijete Euharistije. Divna knjižica za katoličku našu mladež. Živko je dijete naših dana, jer je umro god. 1925. I mladeži odrasli, i djeca i roditelji čitat će ovu knjigu s nasladom, čitat će je s velikom korišću za srce i dušu. Cijena D. 5.—

KNJIGE:

Dr. Fra S. Petrov: Gospa Sinjska. Najveće Gospino svetište u Dalmaciji jest Gospa Sinjska u mjestu Sinju. Povijest i ljepotu ovog svetišta krasno je prikazao naš književnik Dr. fra S. Petrov. Knjiga je pisana i za učeni i za neuki svijet. Urešena je s mnogo lijepih slika. Cijena Din. 5.— za članove Dinara 3.—

Glasovito djelo dra V. Deželića ml. Soliju odabra naišlo je na priznanje i u vanjskom svijetu pa je već prevedeno na rusinski jezik. Stoji D. 15.— Za članove D. 12.—

Juraj Lahner: Hrvatske narodne pjesme od Isusa i Marije. To su po-božne pjesme iz različnih naših krajeva, kako ih slaže sam narod. Svak će ih s radošću čitati. Stoji Din 5.—, za članove Din. 3.—

M. Mayer: Golgotске ruže. Legende o Kristu. Podnačelnik našeg Zagreba omilio je mnogim svojim knjigama hrv. narodu, pa će i ova biti radosno primljena. Lijepo je urešena slikama od umjetnika Jurkića. Stoji D. 15.— Za članove D. 10.—

H. Sienkiewicz: Ognjem i mačem. Izašao je prvi dio toga glasovitog romana, koji prevodi dr. Kralj. Stoji D 25.— finije izdanje D 30.— najfinije D. 45.—

Sve se navedene knjige dobivaju kod Društva sv. Jeronima u Zagrebu, Trg Kralja Tomislava broj 20.

Petar Grgec: Meksički mučenici. Hoće li se danas naći uopće igdje tko, da nije čuo za paklene progone katolika u Meksiku? Evo knjige, koja iscrpivo prikazuje Meksiko i ta progonstva i potiče na oprez, da ne bi i nama današnji bezbošci što slično priredili. Knjiga je lijepo pisana i urešena slikama. Stoji Din. 20.— Naručuje se kod Narodne Prosvjete Zagreb, Kaptol 27.

Pavlo Butorac: Gospa od Škrpjela. Tiskom »Bos. Pošte«, Sarajevo 1928. Pametno pisana knjiga. Upoznaje nas s gradićem Perastom i s Gospinim svetištem sagradenim na umjetnom otočiću. Ujedno je vanredno zanimljiv prilog našoj povijesti. Pisana je znanstveno, ali opet tako jasno i lijepo, da će je svak s nasladom čitati.

Evo drvo križa. Spjeva Starac Mijo. Cijena s poštarinom D. 25.— Ova pjesma prikazuje zanimljivim načinom muku Isusovu i rado će se čitati. Knjiga se naručuje kod izdavača: Miho Jerinić, Šibenik, ulica Kralja Tomislava broj 108. Novci se šalju na: Zadružnu Gospodarsku Banku, podružnica Šibenik.

O. Ivan Rozić franjevac, mučenik iz vremena turskoga gospodstva kod nas. Malo je poznat, ali je moguć zagovornik pred Bogom. Ova knjižica iznosi različne pomoći dobivene njegovim zagovorom. Stoji D 6.— s poštarinom. Narudžbe primaju: Oo. Franjevci Šibenik.

DAROVI U KOLOVOZU 1928.

Za sv. Mise: Bab, Greda KK 10 Budanica SL 10 Cleveland MP Dol. 1. Jongstown AV Dol. 2. Karlobag MB 30 Los Angelos AŠ Dol. 1. MJ Dol. 1. Nova Gradiška MP 20 Pittsburgh FC Dol. 1., KJ Dol. 1. Salmon AD Dol. 4. VG Dol. 2. Steelton HM Dol. 1. Tocoma MB Dol. 1. Travnik RT 45 Trnovec MK 20 Trsat SK 25 Ulijanik MD 50 Zagreb NN 25, NN 25.

Za Svetište S. J.: Amerika IJ 117 Bartolovec JM 20 Beograd VM 50 Bosilevo ZL 100 Bregi RS 50 Dayton Vi AD Dol. 5. Davor JD 10 Etna Pa MN Dol. 1. Farmington MM Dol. 1.50 Ferdinandovac LJ 4 Filipovac JD 50 Ivanić grad AM 100 Komletinci MŠ 20 Lepoglava FA 70 Novska AD 25 Pribić EK 20 Ratbun Jowa KŠ Dol. ½. Sarajevo FE 50 St. Gradiška JD 25 Stružec IP 10 Travnik RT 15 Trnovec MK 30 Ulijanik MD 20 Vinkovci RG 10 Vukovar IK 30 Zagreb FC 100, JK 25.

U Čast Srca Isusova: Antefagasta ID 106 Brezn. Hum FA 44 Campbell Bogado PD 74 Drenje BD 50 Jalžabet MF 50 Mali Otok MK 20 Mitrovica JS 10 Pakrac MG 10 Rokovci MS 10, MS 10, ŽU 50 San Josef NN Dol. 1. Sepetane AB 120 Sesvete Ludibr. TH 10, AJ 6 Supetar MH 10 Zagreb AK 50, BM 25, JH 30, JP 40, RS 20. Žumberak F i DV 50.

U Čast S. L i Mar. sv. Josipu, sv. Tereziji od M. Is. S. Celini i sv Antunu: Cerje KŠ 50 Djakovo JB 10 Gilekovci DF 100 Gjulaves AH 30 Grabičani MM 15 Jalžabet MF 100 Lojnice IH 25 Lovinac KB 10 Makarska FR 100 Omiš 40 Pokupsko MK 30 Sarajevo FE 20 Tavankut LN 10 Zagreb AV 50 FS 20.

Za raš. Glasnika S. L: Benčanci MB 10 Bjelovar ŽD 50 Cincinnati MB 40 cen. Dayaton V i AD Dol. 5. Davor JD 20 Djakovo JB 10 Goričan AK 10, MG 10, DP 20 Ferdinandovac LJ 3 Ilok AT 5 Ivanić grad AM 100 Karlovac ŠV 10, LL 10 Koprivnica VM 10 Lepoglava FA 15 Lipik NK 5 Mala Vasica VB 5, MB 5, JL 5 New Brighton MS Dol. 5. Novi Vinodol MM 10 Omišalj KI 200 Opatija JB 10 Požega MZ 10 Preko ŠB 10 Sisak HT 10 Sombor KH 10 EG 5 Sušak ZS 20 Štrigova RN 30 Trsat NN 15 Velaluka MS 10 Veli Iz AB 1, MS 5, MK 5, ZS 5. Vranačica LF 10 Zagreb DI 20, HJ 50, NN 55, OŠ 26, JB 50, SP 40, ŠS 10, ŠV 25. Zmajevac VH 5.

Za kruh sv. Antuna: Cincinnati MB 40 cen. Drenovci MJ 20 Fairmont AČ 8 Ferdinandovac LJ 3 Los Angelos MJ Dol. 1. Otočac AG 20 Ratbun Jowa KŠ Dol. ½. Zagreb AC 50.

Za crkvu u Jeruzalemu: Drenovi MJ 20.

Za Langov Dom: Sarajevo FE 20 Zagreb IM 100

Za malo sjemenište u Travniku: Zagreb NN 40 BK 500, Razne kongregacije 600, 300, JH 40, IB 100, MŠ 30 i opet 30. IS 1000, BS 500, ZH 25, NS 540, AZ 100, NS 80, L. pl. I. 300.

Za crnačke Misije: Mitrovica CM 2 Vinkovci MČ 20 Zemun JO 30

Za poganske Misije: Brod, Stupnik DF 10 Veleševac FC 10

O. Mesariću za gradnju crkve S. I. u Hamirpuru: Bakar TM 60.

Za katehistu: Bakar TM 50.

Za Družbu sv. Petra Klavera: Farmington MM Dol. ½.

Urednik: Milan Pavelić D. I.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Ljudevit Dostal D. L. rektor.

Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Alfrević D. L.

MJESEČNA NAKANA U STUDENOME.

Da opet procvjeta stidljivost i trapljenje kršćansko.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 Ć Svi Sveti. Težnja za svetošću.
- 2 P Dušni dan. Vjerni mrtvi.
- 3 S Hubert. Pokojnici, kojih se niko ne sjeća.
- 4 N 23. po Duh. Karlo. Pokojni preplatnici Glasnika.
- 5 P Márko. Čista mladež.
- 6 U Leonardo. Umirući.
- 7 S Engelbert. Naši biskupi.
- 8 Ć Bogđan. Čast oltara za † biskupa Langa.
- 9 P Teodor. Dubovni život vojnika.
- 10 S Andrija Avelin. Katolički advokati.
- 11 N 24. po Duh. Martin. Crkva u Meksiku.
- 12 P Martin. Sveti otac Papa.
- 13 U STANISLAV. Mjes. zašt. Isusovački novaci.
- 14 S Jozafat. Apostolat sv. Ćirila i Metoda.
- 15 Ć Leopold. Kršćanski vladari.
- 16 P Ivan Trogirski. Katolička Akcija kod nas.
- 17 S Grgur. Mlaki u vjeri.
- 18 N 25. po Duh. Odo. Svećenička i redovnička zvanja.
- 19 P Elizabeta. Ljubav k siromasima.
- 20 U Feliks. Posveta obitelji Presv. Srcu.
- 21 S Prikazanje Bl. Dj. Marije. Marijine kongregacije.
- 22 Ć Cecilija. Crkvena glazba kod nas.
- 23 P Klement. Svetkovanje nedjelje i blagdana.
- 24 S Ivan od Križa. Svi, koji pate.
- 25 N 26. po Duh. Katarina. Obraćenje bezbožaca.
- 26 P Ivan Berhmans. Naši daci.
- 27 U Virgilije. Katolički učenjaci.
- 28 S Sosten. Obraćenje grješnika.
- 29 Ć Saturnin. Omladinske organizacije.
- 30 P Andrija ap. Ljubav prema križu.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazujuće na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesečnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabrani dan.

Mjesečna nakana u prosincu: Povratak istočnjaka u ovčnjak Kristov.

ZDRAVO MARIJO

GLASNIK SRCA ISUSOVA

God. 37.

Prosinac 1928.

Broj 12.

POVRATAK ISTOČNJAKA U OVČINJAK KRISTOV.

Nakana Apostolstva molitve u prosincu, blagoslovljena od sv. Oca.

U jednom ruskom katoličkom listu — »Kitež« — napisao je plemeniti Rus A. Sidorov, negdašnji ruski državni cenzor poljskih knjiga i novina u Varšavi, svoju isповijest pod naslovom: »Zašto surađujem u rusko-katoličkom pokretu«. To je čovjek vrlo obrazovan, duboko vjeran, iskren i pošten. Strahote u boljševičkoj Rusiji vratile su njegove misli k vjerskim pitanjima. Umakнуvši iz Rusije u Carigrad, razmišlja o crkvenom raskolu tu, gdje je on i započeo. Uvjerava se o istini, da je istočna Crkva priznavala u prvo doba Rim za središte Kristove Crkve. Uvida, da je Carigrad učinio grijeh, kad se odcijepio od Rima. Proučava balkanske pravoslavne crkve i rusko rasulo pa kaže:

»Priznajmo, da je Fotij krivo radio i da je pocijepanost istočne crkve došla otale, što ona nema pravilnoga ustrojstva i što je otrgnuta od kršćanskoga središta. Iz toga je očito, da je prijeko potrebljano sjedinjenje istočne crkve s općom — t. j. katoličkom. — Voden tom misli pohodio sam Rim i kongrese za sjedinjenje na Velehradu i u Ljubljani. Tamo sam našao na neočekivano dobrohotno, brižljivo i promišljeno shvaćanje bogoslovnih pitanja, koja su predmet nesporazumka između istoka i zapada i u kojima se može postići sloga uz dobru volju s obadvije strane. Tako sam bio utvrđen na putu sjedinjenja i odlučio sam, da ostatak svoga življenja posvetim radu za jedinstvo.«

Rad za sjedinjenje.

Jedna je od osobitih značajka sadašnjega sv. Oca Pape, da bez prestanka obraća svoje poglede na odijeljene od nas istočne kršćane. Na dan Male Gospe ove godine izašla je najnovija njegova poslanica: »Kako da se unaprijedi proučavanje kršćanskoga istoka«. U njoj ističe ponajprije rad predašnjih Papa za jedinstvo Crkve. Papa Hadrijan II. prima s najvećom čašcu sv. Cirila i Metoda, Crkveno jedinstvo obnavljaju sabor carigradski 869., lionski 1274., florentinski 1439. Od 13. vijeka naprijed podižu Pape u Rimu različne zavode za odgoj svećenika istočnih obreda. Osobito radi za sjedinjenje istočnjaka Leo XIII. pa Benedict XV., koji ustanovljuje u Rimu »Sv. Zbor za istočnu Crkvu« i »Istočni zavod«. Tomu zavodu posvećuje najveću skrb Pijo XI. Sv. Otac poziva biskupe, neka u taj zavod šalju svoje svećenike, da mogu što bolje proučiti istočne kršćane. Protestante poznaju katolički svećenici dobro, uče o njima dosta u bogosloviji, ali malo ih je među katolici, koji pobolje poznaju istok, njegove običaje i obrede. On hoće, da u svakom katoličkom bogoslovnom sjemeništu bude profesor, koji je stručnjak u istočnom bogoslovju i koji će o njemu predavati bogoslovnoj mladeži.

Protestanti se svih vrsta upinju danas, da ujedine sve kršćane prema načelu: »Vjera nas rastavlja, ljubav ujedinjuje«, to jest, stavimo vjeru kraju pa se sjedinimo ljubavlju. Kako ovi shvaćaju natprirodnu svetu ljubav! Ta nje nema bez vjere kao što nema ni ploda na stablu, koje nema korijena! Kako je eto potpuno opravдан žig, kojim je sv. Otac Pijo XI. udario to načelo, kad ga je u poslanici »Duše smrtnika« nazvao »pogubnom prijevarom«.

Tko od istočnjaka ozbiljno hoće crkveno jedinstvo, tomu ne će biti muka da prihvati djetinjom vjerom istine, koje su vjerovali njihovi sveti učitelji, koje i danas toliki pobožni i umni sinovi kršćanskog istoka shvaćaju poput katolika, čim se s tim istinama bolje upoznaju. Takve su istine napose nauka o ishodenju Duha Svetoga, o vrhovnom poglavarstvu rimskoga Pape i o čistilištu.

Zapreke sjedinjenju.

Glavni razlog, što se kršćanski istok odijelio od Rima, valja tražiti u politici. To je danas dokazana stvar. Razlike u vjerskom naučavanju stvarale su se na istoku istom onda, kad je trebalo istočne kršćane od Rima odcijepiti ili poslije spričavati njihovo sjedinjenje s Rimom. Pravi je izvor raskola u tom, što su narodi preko mjere uzdizali sami sebe i što su vladari htjeli da sami gospodare i u Božjim stvarima. Stoga i nisu uspjela nastojanja Pija IX. i Leona XIII. za sjedinjenje. Kad je ono pred blizu pet stotina godina zaprijetila Carigradu pogibao od Turaka,

govorili su Grci: »Radije Muhamedov turban, nego papinu tijaru.« Ili kako pjeva Kačić:

»Vole vidit Turke i hajduke,
Nego rimske crljene klobuke;
Vole da im zapovida paša
Nego Papa oli Crkva naša.«

Pa su i dobili Turke na svoju strašnu nesreću. Najveća od istočnih crkava, ruska, postala je potpuna ropkinja carske vlasti, carevi su s njom radili, što ih je bilo volja. S padom carstva stropoštala se žalosno i crkva i raspršila se i kod kuće u Rusiji i vani među bjeguncima u više među se neprijateljskih crkava.

Drugi razlog, što istočnaci nisu htjeli sjedinjenja, jest u tom, što su se bojali, da će im se narinuti latinski obred i jezik u bogoslužju, ako se slože s Rimom. Jedan od istočnih crkvenih dostojanstvenika uskliknuo je na florentinskom saboru: »Radije umrijeti nego se polatiniti!« Tako popriječio osjećaju istočnjaci, oni su svom dušom odani svojim predajama, obredima, bogoslužju. Sveta pak Stolica nema ni na kraj pameti, da dira u te njihove svetinje, ona pače zahtijeva, da ih čuvaju, ona ni zašto ne će, da polatini istok. O tome im je pisao Pijo IX. u »Poslanici Istočnjacima« 1848. ovo: »Što se tiče vaših svetih obreda, treba zabaciti samo ono, što se uvuklo za vrijeme, dok smo bili odijeljeni, a što bi se protivilo vjeri i katoličkomu jedinstvu. Izuzevši to ostat će vam potpuno vaše staro istočno bogoslužje, što je radi svoje časne starine i obreda, koji toliko potiču na pobožnost, bilo veoma dragoo mojim prethodnicima a i meni je...«

Ima istočnih kršćana sjedinjenih s Rimom. Kako to, da oni nisu mogli privući svoju odijeljenu braću k crkvenom jedinstvu? Oni su siromasi bili teško potlačeni i progonjeni, oni nisu imali kada da predobivaju druge, kad im se bilo bez prestanka braniti, da i sami ne budu otkinuti od katoličke Crkve. Opaka politika državnih poglavica ništila ih je i sprečavala njihov rad.

Najveće poteškoće sjedinjenju ne dolaze toliko od višega istočnog svećenstva, koliko od naroda i nižeg svećenstva. Istočno je više svećenstvo i na saboru u Lionu i kasnije u Fiorenzi bilo za ujedinjenje Crkve, ali neuki narod, potican od isto tako neukoga nižeg svećenstva, vazda se opro sjedinjenju. I u naše je vrijeme neznanje mnogo krivo. Sve što predlažu rimski Pape istočnjacima, odbijaju tamošnji narodi, jer ne shvaćaju toga. Kad ti narodi budu bolje poučeni u vjerskim stvarima, past će im magla s očiju i razumjet će.

Molimo!

Ako se i čini, da je danas povoljnije doba za sjedinjenje istoka s katoličkom Crkvom, pogotovo stoga, što su u jednu istočni kršćani danas progonjeni i bez zaštite, napose u glavnoj istočnoj zemlji — Rusiji — a u drugu nema na njihovim crkvama

toliko državnih okova, ipak su zapreke sjedinjenja goleme. No da su i manje, ne smijemo zaboraviti, da ujedinjenje istoka s katoličkom Crkvom ne može biti djelo ljudsko već Božje. Molimo Srce Onoga, koji u svojoj velikosvećeničkoj molitvi pet puta vapije k Ocu, da bi svi Njegovi bili medu se jedno kao što je On jedno s Ocem Iv. 17, 11—23; molimo Ga, da k tom jedinstvu privede onih preko 150 milijuna odijeljenih ističnih kršćana. Molimo to kao opću mjesecnu i misijsku nakon, jer obje rade o istoku: prva traži sjedinjenje ističnih pastira i ovaca, druga uopće sjedinjenje odijeljenoga kršć. istoka s rimokatoličkom Crkvom.

Evo molitve, što ju je za ovo preporučivao svim vjernicima Benedikt XV. Članovi Apostolstva, molite je u prosincu!

— Gospodine, koji si u proslavljanju imena svoga združio različne narode, molimo Te za kršćane na istoku. Pred očima nam je odlično mjesto, što su ga zapremali u Tvojoj Crkvi, pa Te smjerno prosimo, Ti ih nadahnji, da ga opet zaželes i budu skupa s nama jedno stado pod jednim pastirom. Daj da skupa s nama upoznaju nauku svojih svetih učitelja, koji su i naši oci u vjeri. Očuvaj ih od svakoga grijeha, kojim bi se udaljili od nas. Neka dakle duh slove i ljubavi, koji je znak, da se Ti nalaziš medu vjernicima, uskoro dan, u koji će se združiti naše i njihove molitve, da svaki narod i svaki jezik upozna i slavi Gospodina našega Isusa Krista. Amen.

Milan Pavelić D. L.

SOTONA I NOVINE.

— Što vi toliko vičete na novine. Zar mislite, da sve novine pripadaju sotoni?

— Ne mislim. Ima ih, koje ne pripadaju njemu. Ali je takvih vrlo malo. Danas se smije reći, da je sotona kralj novina.

— To je pretjerano!

— Možda. Da vidimo. Pogledajte na pr. novine kod nas. Neke pripadaju sotoni uvodnim člankom, druge romanom, pričovijesti, treće oglasima, četvrte vijestima itd.

— Hm...

— To je očita stvar. Sotona je vrlo napredan. Ako su katolici i u čem nenapredni, ako su i u čem zaostali, to je bez sumnje shvaćanje važnosti, što je imaju novine. Sotona vrlo dobro shvaća, koliko vrijede danas u svijetu novine. Radi toga je on i pribavio vrsnih urednika, dobrih pisaca. Dobro ih plaća, pa mu dobro i rade. Sotona je izabrao novine za propovijedaonicu. Kad on stane vikati s te propovijedaonice, milijuni pobožno skidaju kape i napeto slušaju.

A gdje su naše katoličke novine?

F. M.

Ti djevica čuvarice
Sva čista Bogorodice
Nebeska dveri, ufanje
I cijelog raja radosti!

Rasprši tamne opsjene,
Ukloni skrite grebene,
U silnoj buri na moru
Zalutalima kaži put.
Iz crkvene pjesme.

TRI LURDSKA ČUDA.

Tomica Urtado ima 28 godina. ona je Španjolka i došla je u Lurd sa zadnjim španjolskim hodočašćem iz grada Bilbao. Već je više godina bolevala od bolesti hrptenice i neprestano ležala. Prije njezina odlaska u Lurd stavio ju je liječnik u sadreni oklop. Njezina je pratičica prijavljivala, da je bolesnica mnogo pretrpjela na putu. Kad je 2. lipnja ležeći u kolima gledala procesiju s Presvetim, htjede ustati i pokleknuti, da primi blagoslov. Od tog je časa mogla hodati i išla je bez tude pomoći. Odmah je iza ozdravljenja otišla u liječnički ured. Tu su liječnici vidjeli, da su joj rane zarasle i da se slobodno gibla, dakle da je posve ozdravila.

Alina de Rauw, rođena u Bruselju u Belgiji 1892. Ona je poboljevala od želuca već prvih godina svoga života. Stoga je odvezena u 1908. u Lurd. Ali se povrati a da joj se stanje nije poboljšalo. Liječnik ju je Rosman operirao 1920. i ponovno 1921. Alina morade 1923. u postelju, jer je bolest neprestano napredovala. Uzalud su je liječili sveučilišni profesor iz Louvaina i profesor Gobeaux iz Bruselja. Bolesnica opet pohodi Lurd 1925. i 1926., ali oba puta bez uspjeha. Živa ju vjera potiče, da pode onamo opet 1927. s bratom. To je bilo u svibnju skupa s belgijskim hodočašćem. Dani hodočašća minuše a ona se ne oslobođi bolesti. Na povratku 7. lipnja osjeti neku olakšicu i domala isčeznuše sve боли, ona se poče slobodno gibati. Kada je stigla kući, začudiše se njezini liječnici. Iza 3 mjeseca vagnu je liječnik Rosman i nade, da je dobila 7 kg i da joj je želudac posve zdrav. Ova se sretinja ljetos na početku lipnja povratila u Lurd, da tu zahvali Majci Božjoj na ozdravljenju. Tom je prilikom pregledaše liječnici i izjavlje na temelju pomne istrage, da je Alina ozdravila i to bez vanjske pomoći i lijekova. Isto očitovaše sada i liječnici u Bilbao o Španjolki Tomici Urtado.

Woodall John, Englez, bio je ranjen u ratu 1915. Od rane je dobio padavicu, koja ga hvatala 3 ili 4 puta na mjesec. Iza pet godina sjeti se jedan liječnik, da bi uzrok padavici mogao biti, što je možda koji komadić granate ostao u bolesnikovoј lubanji, pa odredi operaciju, no i ta je muka bila uzalud i bolest je nastavila. Bolesnik nije mogao sam izlaziti i engleska ga vlada dade u ruku posebnoj komisiji, a ova odredi da se bolesnik penzionira. John je mnogo trpio. 3. kolovoza lani dođe u Lurd. Od toga dana nije više čutio boli niti se javljala padavica. Ove je godine opet došao u Lurd da javno pokaže zahvalnost. Liječnici su ga tu pregledali i proglašili, da je trajno ozdravio. Kako je dobro John zahvalan Bogu i bl. Djevici!

A.

I kod nas nečovječna bezvjerska štampa ili šuti o Meksiku ili čak brani krvoloke, a udara na meksičke katolike. Stid bilo svakoga katolika, koji dade i novčić za takvu štampu!

BETLEHEMSKA ZVIJEZDA.

Noć je hladna; vedrim nebom
tiho zvijezde šeću,
u svemiru sunca svoja
revno oblijeću.

Samo eto jedna od njih
istupa iz reda,
ide ko da nešto traži,
po svemiru gleda.

Već i ponoć tame puna
po zemlji je pala,
kad najednom svjetlost silna
nju je obasjala.

Rodilo se sunce novo
pa u tami sije,
spazila ga zvijezda sitna
pa se k Njemu vije.

Sa istoka tri mudraca,
vide je gdje leti,
pitaju se: kojeg sunca
vuku je magneti?

Isus mali nad štalicu,
gdje andeo poje,

privuko je svetim žarom
zvijezdu duše moje.

† T. D. Posavac.

MAJKE, PROČITAJTE!

Jedan redovnik pripovijeda, što mu se nedavno dogodilo u Holandiji: Oko 12 sati bio sam u pohodima kod jednog slikara. Otvoriše se vrata, a u sobu unide troje zdrave i vesele djece. Njihova su lica bila nekako preobražena. Činilo se, da su se danas pričestili. Upitah:

- Vi ste bez sumnje danas bili na svetoj pričesti?
 - Jesmo.
 - Čija su to djeca? obratim se k slikaru.
 - Moje sestre. Njoj su istom 33 godine, a ima ih već triнаester. Develero se od njih danas pričestilo.
 - Taj redovnik je pripovijedao to svomu drugu Holandezu i čudio se.
 - To kod nas u Holandiji nije ništa izvanredno!
- Hrvatske majke, zamislite se.

PODIGNIMO »DOM ZA DUHOVNE VJEŽBE«.

Društvo sv. Ignacija imade i taj zadatak, da u Zagrebu podigne Dom za duhovne vježbe. Preuzv. nadbiskup Dr. Ante Bauer darovao je u tu svrhu vrlo zgodno zemljište na Rebru. Sada treba skupiti nužni novac. Prvi je sam preuzvišeni dao lijepu svotu. Presvj. g. Milan Strahinčak o svojoj 50 godišnjici prve sv. mise darovao je 10 tisuća dinara. Drugi će prinosi biti objelodanjeni kasnije.

Kako stoje zatvorene duhovne vježbe u vanjskom svijetu? U Holandiji je u jednoj godini obavilo zatvorene duhovne vježbe 18.000 muškaraca. U Villa S. Cuore kraj Milana držane su 1923. 32 puta, a bilo je u njima 1.396 radnika. Držale su se 10 puta za izobražene slojeve a vršilo ih 610 muškaraca. U samoj Njemačkoj su 1925. preko 62 tisuće muškaraca obavile te vježbe. Njemačka je tad imala 74 kuće za duh. vježbe ne računajući samostana i zavoda, u kojima se one također obavljaju. Bivši je ministar predsjednik u Belgiji, baron Bronqueville, nazvao ove kuće »tvrdavama katolicizma«. Zašto? Jer se u njima stvara elita katoličkih ljudi. Stoga su i u Francuskoj nedavno svi pročelnici katoličke akcije u jednoj biskupiji zaključili, da će svi ove godine ovršiti zatvorene duhovne vježbe. Bez dubljega duhovnog života nema čvrstoće karaktera ni ustajna nesebična rada, što je osobito potrebno ljudima, koji imadu važniju riječ u javnom kat. radu.

Sobe u Domu za duh. vježbe. Novi će »Dom za duh. vježbe« u Zagrebu imati oko 40 soba. Svaka će takva soba stojati 10.000 dinara. Tko želi podići ovakvu sobu, taj uplati tu svotu. Soba će se zvati po njegovu imenu. Doslije se prijavilo 6 osoba, koje su preuzele obvezu, da odjednom ili u razmacima kroz godinu dana uplate spomenutu svotu.

Hiljadari. Tko najednom ili u obrocima kroz godinu dana uplati hiljadu dinara, postaje članom Društva sv. Ignacija i osobitim dobročiniteljem novoga Doma za duh. vježbe.

Novi članovi Društva sv. Ignaciјa: Postadoše utemeljitelji: Msgr. M. Beluhan, Dr. Kolarek, Dr. Josip Marić, Matija Golik, E. Pacovsky, preb. Rukavina, L. Rusan. Postadoše redoviti članovi: P. Zagmešter, kat. Spoljar, Vj. Ramoščak, kat. Lah, Lahner J., Dr. Bl. Madjer, J. Jušić, Balša E., T. Longoni, M. Krpan, I. Koričančić, A. Keresteny, A. Kovačević, M. Grejić, K. Josić, A. Josić, B. Kotyzova, E. Kestolnig, Stj. Marinović, A. Dabinović, Fl. Gilinder, Fl. Jankoci. Druga imena u slijedećem broju. Svaki čitatelj ili čitateljica može biti članom Društva sv. Ignaciјa. Uplati se dinara 10 ili 100 ili više. Na svakoj pošti dobiješ uplatni list. Naš je čekovni broj 36.500 i tim čekom možeš poslati koliku hoćeš uplatu. Svi članovi postaju dionici svetih misa i to svaki petak u svetištu Srca Isusova u Zagrebu i svaki mjesec na grobu sv. Ignaciјa u Rimu.

Ante Alfrević D. I. Zagreb I. 147.

IZ HRVATSKOGA NARODNOG SVETISTA PRESV. SRCA ISUSOVA U ZAGREBU.

Proslava svetkovine Krista Kralja.
 U ono tako ozbiljno doba 1918. posvetile su se brojne obitelji Presv. Srcu Isusovu u našoj crkvi. Ta se posveta proširila otale po hrvatskim krajevima, pa se u ovih 10 godina posvetilo Božanskomu Srcu javno u crkvama i preko 100 tisuća hrvatskih obitelji. Pojedince ih je posvećeno i upisano u »Zlatnu knjigu«, koja se čuva u našem svetištu, do 5 tisuća. Tko bi iskazao milosti, što ih je Srce Isusovo izlilo na te obitelji u ova teška vremena! Da zahvalimo na svim tim milostima i označimo, da Krist vlada našim obiteljima, spojimo proslavu desetgodišnjice posvete obitelji sa svetkovinom Krista Kralja.

Proslava je ovršena popodnevnom trodnevnicom s propovijedi. Propovjednik je u ta tri dana istaknuo, kako je Krist zavladao nad ljudskim srcima, kako je on obnovio i sveudilj obnavlja obitelji, kako taj Kralj pod trnovom krunom veže uza se ljude takvom silom, kakve nema ni u koga drugog. Na sam dan Krista Kralja pjevalo je iza propovijedi litanije Presv. Srca revni zbor gospoda, koji i inače svojim krasnim pjevanjem uzdiže duše posjetnika našega Svetišta. Iza litanijske molitve je svećenik pred izloženim Presvetim Sakramentom posvetu obitelji, a tisuće su je za njim ponavljale. Tako su taj dan premnoge obitelji obnovile svoju posvetu, a znatan ih se broj po prvi put posvetio i upisao u »Zlatnu Knjigu«.

Drugi rad u Svetištu. Dijeljenje sv. sakramenata dan na dan čini od njega nepresušivo vrelo obilnih nebeskih darova. Osobito se marljivo pohadaju propovijedi, što se svake nedjelje i blagdana drže u 5 sati poslije podne. Rad Isusovaca kod ovoga Svetišta ističe se napose u Marijinim kongregacijama, u kojima se okupljaju razni staleži. Tako ima jedna kongregacija za svećenike, druga za akademički obrazovanu gospodu, pa za gospode, za učiteljice, za gradane, radnike, djevojke; napose više kongregacija za učetu mladež: za sveučilištarce pa za dăstvo srednjih škola. Svaka od ovih kongregacija ima barem dva puta na mjesec sastanak u kapeli, što je odredena baš za kongregacije, a nalazi se uz crkvu Svetišta.

Vanjski rad. Za ljetnih praznika davali su oci 10 duhovnih vježbi po svim hrvatskim biskupijama: za svećenike, redovnike, učiteljice i dr. I u školskoj godini se drže, koliko dopušta

vrijeme. Jedan je otac davao duh vježbe u Požegi gradanima, koji su se revno odazvali, pa ih se češće sabralo i do stotinu. U posljedne su vrijeme dva oca držala misije u zagrebačkoj i senjskoj biskupiji i to u kolovozu u Zlataru i Ivanić gradu; u rujnu u Macincu i Gor. Mihaljevcu u Međumurju; u listopadu pet misija u gospičkom kotaru, a završiše ih u samom Gospiću. Jedva se mogu izbrojiti isповijedi i sv. pričesti kod tih misija. Općenito je narod vrlo marljivo polazio propovijedi i pobožnosti, i to nesamo u selu već i u gradu, kako pokazuje Gospić, gdje se građanstvo vrlo dobro okoristilo misijom. — Uopće misije posljednjeg vremena jasno dokazuju, da je hrvatski narod u svim krajevima željan kršćanske obnove. I zato su rijetke župe, u kojima se za misija ne isповjede svi ili gotovo svi župljeni. Hvala milosrdnom Srcu Krista Kralja na tom velikom daru!

SMRT REVNOGA POVJERENIKA.

U Platićevu kod Rume predao je 26. rujna o. g. Bogu svoju dobru dušu Franjo Bosiljk o. v. Mnogo je godina primao veliki broj našega Glasnika i s najvećom ga ljubavi širio. Uzato je rasprodao u svom kraju svake godine najmanje 100 kalendara Srca Isusova i Marijina. Bio je jedan od naših najboljih povjerenika. Osobito se isticao tim, što je točno pobirao pretplatu od preplatnika i vazda je u redu nama pošiljao. Tako je ljubio božansko Srce Isusovo, da se od ljubavi k Njemu nije nimalo obazirao, što će mu tko reći, da se nije plašio nikakva truda u radu za Nj. Radio je s apostolskim žarom za raširenje Kraljevstva Srca Isusova i pošao je da od toga kraljevskog Srca dobije plaću za svoj trud. Sjalo mu to Presveto Srce kao nebesko sunce u sve vjekovе! Ugledali se svi koji ljube to Srce u njegova vjernog † Franju Bosiljkova!

DA ZNAŠ.

1. Pismo, što ga uredništvu pošalješ bez svoga potpisa i adrese, ide odmah u koš. Da dakle badava ne pišeš, potpiši se.
2. Ne javiš li svoga imena i adrese, kad šalješ zahvalnicu, dogdit će se s njom isto. Ime se kod zahvalnice nikomu ne štampa, ali ga urednik mora znati.
3. Kad pišeš nešto, da se štampa u Glasniku, adresiraj na UREDNIŠTVO GLASNIKA. Novce, narudžbe i sve drugo adresiraj na UPRAVU GLASNIKA.

Urednik.

SVETOST, DRUGA BILJEGA PRAVE CRKVE KRISTOVE.

— Da li se može znati, Ivane, koja je prava Crkva Isusova?

— Može. Crkva Isusova ima svoje biljege ili oznake, po kojima je svatko može upoznati.

— Tako je, zadnji sam ti put govorio o prvoj biljegi Crkve Isusove, o jedinstvenosti, koja mora vladati u njoj. Gdje nema te jedinstvenosti, tu ne može biti govora o Crkvi Kristovoj. Druga biljega, po kojoj ćeš poznati pravu Crkvu, jest svetost. Crkva, o kojoj se ne može reći, da je sveta, nije sigurno Kristova Crkva.

— A zašto se kaže da je Isusova Crkva sveta?

— Isusova je Crkva sveta ponajprije radi toga, jer je njezin Utemeljitelj sama svetost. Ta može li itko biti svetiji od Isusa? Zar su i najveći neprijatelji mogli prekoriti Isusa zbog kakva grijeha?

A kako je u tome kod drugih vjera? Da li se na pr. tobožnja starokatolička sljedba može nazvati svetom radi svoga svetog utemeljitelja? Pogledaj tko je započeo tu »starokatoličku« sljedbu kod nas. Da li su to sveci? Svjedoče njihova djela...

— Znam, znam, odvrati Ivan. Starokatoličku vjeru osnovali su kod nas svećenici, kojima je bilo teško živjeti, kako su živjeli Isus i apostoli, kako još i danas živu dobri katolički svećenici. Starokatolički su svećenici radi žena ostavili zastavu, na koju su prisegli, otišli su da u najgora vremena pomažu neprijateljima Isusovim u boju protiv katoličke Crkve. Tu je sve prije nego svetost.

— Tako je, Ivane. Ni osnivači »starokatoličke« sljedbe, ni oni, koji pristaju uz njih, ne odlikuju se baš kreposnim životom.

— Znam, u toj sljedbi nema ni govora svetosti. Ali zar su u katoličkoj Crkvi sami sveci?

— Ne, Ivane. I u katoličkoj Crkvi ima nažalost osoba, koje ne vrše zakona Božjeg. Isus je sam više puta rekao, da u njegovoj Crkvi ne će svi biti sveci. Tako je na pr. isporedio svoju

Crkvu s poljem, na kojem je posijana pšenica, ali se došuljao noću neprijatelj pa posijao po pšenici kukolj. Pšenicom je htio Isus označiti svete, a kukoljem loše članove svoje Crkve. Drugi put opet govori Isus, da je njegova Crkva slična mreži punoj i dobrih i rđavih riba.

— Kako se onda smije Crkva Isusova zvati svetom?

— Smije se tako zvati ne samo radi svoga svetog utemeljitelja, nego i stoga, što daje svojim članovima sva pomagala, da se mogu posvetiti. To su u prvom redu sveti sakramenti. Dužnost je članova Crkve Kristove, da revno primaju svede sakramente i njima se posvećuju.

Isporedi sada, Ivane, katoličku Crkvu s ostalim sljedbama, koje također vele, da su od Krista. Koliko u Crkvi katoličkoj ima svetih isповједи, koliko svetih pričestii? Zar se u tome može i jedna kršćanska vjera porediti s katoličkom? Kod katolika svaki dan dolaze vjernici u crkvu. A hramovi drugih vjera? Ta uopće se i ne otvaraju često, kamoli da se u njima svaki dan isповijeda i pričešćeju.

Isus je ustanovio i sakramenat ženidbe. I rekao je, da se ženidba ne može razriješiti. A šta vele druge kršćanske sljedbe o nerazrješivosti ženidbe? Šta uče o njoj na pr. »starokatolici?«

— Kod njih se muž i žena mogu bez muke rastaviti i sklopiti po volji drugu ženidbu.

— A zar može biti prava Crkva Kristova ondje, gdje ne slušaju one Kristove: »Što je Bog združio, neka čovjek ne rastavlja?« Mat. 19, 6.

Obazrimo se i na još koji znak svetosti u Crkvi katoličkoj. Pogledaj, Ivane, koliko je tu muških i ženskih osoba, koje su se sasvim žrtvovali za Boga i bližnjega. Pomici na pr. tolike časne sestre, koje rade po bolnicama. Šta traže one tu? Čemu se muče dan i noć i kako napornim poslovima? Možda su željne novaca? Ta one su zadovoljne, da mogu samo preživjeti, a živjeti želete tek stoga, da čine što više dobra bližnjemu. Zar ćeš naći toliko nesebične požrtvovnosti gdje drugdje izvan katoličke Crkve?

Pogledaj revne i dobre svećenike. Zar i oni ne žive samo za Boga? Šta traže katolički misijonari u dalekim poganskim zemljama? Možda svoju udobnost? Kakva udobnost u onoj bijedi, trudu i vječnoj pogibelji za život! Oni su pošli tamo samo radi Boga i neumrlih duša. A zar to nije veliki znak svetosti?

— Istina je, odvrati Ivan.

— Još nešta, Ivane. Svi kršćani, koji vrše zakon Božji, mogu se nazvati svetima. Ali osim obične svetosti ima u Crkvi katoličkoj i izvanredne, kojom su se odlikovale neke osobe. Takve izvanredne svetosti ne susrećemo u drugim kršćanskim vjerama. Gdje ćeš drugdje naći svetost, kojom se odlikovao naš sv. Franjo Asiški, sv. Dominik, sv. Ignacije Lojolski, sv. Vinko Paulski, sv. Terezija i velika i mala i nebrojeni drugi? Takvih muževa i žena ne ćeš naći nigdje izvan katoličke Crkve.

I čudesima dokazuje Bog, da samo u katoličkoj Crkvi ima izvanredne svetosti. Ne smijemo misliti, da su izvanredno sveti samo oni ljudi, po kojima Bog tvori čudesna. Ali nema sumnje, da su čudesna, što ih čine sveci, dokazom za njihovu izvanrednu svetost.

A da li u drugim vjerama ima muževa ili žena, po kojima je Bog tvorio ili po kojima tvori čudesna? Da li je Bog ikada povratio čudesnim načinom slijepome vid, gluhome sluh, hromome hod na riječ kojega krivovjerca? Ne. To Bog čini redovno tek po izvanredno svetim članovima Crkve katoličke. A zašto samo po njima? Drugog razloga ne može biti osim ovoga: Jer samo je Crkva katolička prava Crkva Kristova, a Isus je obećao, da će članovi nje gove Crkve činiti čudesna kao što ih je i on činio. »A za onima, koji uzvjeruju, ići će ovi znaci: U ime moje izgonit će davle, novim će jezicima govoriti; zmije će uzimati, i ako smrtno što popiju, ne će im naškoditi; na bolesničke metat će ruke, i ozdravljat će. Mk. 16, 17.—18.

Mučenica, što je utopila radi vjere Kristove.

Kršćani dolaze noću, da potraže njezino mrtvo tijelo.

Ne ostaje nam dakle, Ivane, nego da ovako završimo: Iako ima u Crkvi katoličkoj i loših članova, ipak je očito da ima u njoj svetosti kakve nema ni u kojoj drugoj sljedbi. Dosta je da samo malo otvorиш oči i pogledaš. Prema tomu se katolička Crkva s potpunim pravom zove **sveta**, pa je po toj bilježi svetosti samo ona prava Crkva Kristova.

Filip Mašić D. L

»Čovjek je samo dotle nešto, dokle pristaje uz Boga, koji ga je stvorio; otpane li od Boga, tad postaje ništa«.

Sv. Ambroziј

SRCE ISUSOVU U SLAVI.

Slava je do vrhunca povećana čast, dakle najveće priznanje i uživanje zbog pravih vrlina. Srce Isusovo svijesno je bilo svojih vrlina i moglo je u njima uživati neizmjernu sreću. Kod preobraženja na Taboru izbila je ta sreća bića njegova za čas na površinu i Isus je zasjao kao sunce.

U nebū si sada, Bož. Srce, »milina sviju Svetih«. Pošalji zraku slave svoje i meni, da te bolje upoznam, srdačnije ljubim i vjernije naslijedujem!

Srce veličajno.

Veličajan je vulkan, kada u noći baca stup žive vatre. Tako je veličajna pojava Isusova, kad sjajan ustaje iz tame groba. Ko biserje sjaju mu rane vanjske, a Srce se žari ko presjajni diamant. Kako je kroza nj prolazila sva bol, rugoba i poniranje, tako sada prolazi slava. Kako se prosjauje vatra iz usijanog željeza, tako se sad duša Isusova sjedinjena s Božanstvom prosjauje kroz Srce na lice i površinu uskrsloga tijela. Kako sunce gleda, osvjetljuje i miluje svu kruglju zemaljsku, tako Isus sav svemir. Njemu su sve zvijezde ko nama šaka lješnjaka na dlanu. Sjajni anđeli kod njegova groba tek su odsjev slave njegove. Već pred njima padaju neprijatelji njegovi, a što će tek pred njim!... Pred prijateljima prikriva divotu svoju, da ga mogu slušati i pratiti. A kad slava njegova na čas provali kao ono u Emausu, oni su izvan sebe od radosti...

To je prava veličina, to cilj života čovjeka vrijedan... čovjeku određen... čovjeku nuždan... Isusu postati sličan. Ne zavrijedim li toga za dan suda - propao sam!

O Isuse, o Srce veličajno, koliko sam se od Tebe udaljio!... Obnavljam vjeru, potpunu i čvrstu, živu i djelotvornu. Punim srcem priznajem Te opet svojim Bogom i Otkupiteljem, svojim putem i životom... Poradit ću da Te i drugi priznаду... moji rođaci i znanci... Zadovoljiti ću Tebi za uvrede njihove i svoje...

Srce blaženo.

Kakvim li je slavljen Isus u zašao na nebo! To je bila slava Gospodara svemira. I najveći pobjednik može da uz pljesak tisuća sjedne na bijelca, na sjajan auto ili makar u zrakoplov — Isusu je sjajni oblak — kočija, sunce i mjesec — bijeli hati, trepet zvijezda — glazba svemirska, korovi anđeoski — zborovi pjevača. Što li je osjetilo Srce njegovo, kad je bacio zadnji pogled na ovu »dolinu suza?« »Oče, ja proslavih Tebe!... Nije li trebalo da sve pretrpim i tako uđem u slavu svoju?...« Otac mu nebeski sada daje, da »sjedne o desnu njegovu« to jest, da dijeli s njime svu sreću i vlast... da bude »Kralj kraljeva i Gospodar gospodara«...

Kako oceanska struja ili topli vjetar ogrijava dol i brije,

tako je neizmjerna struja božanske radosti usrećila Srce Isusovo. Ono je sretno gledajući sreću Oca svoga, koji mu je i ono dijelom pribavilo. Već Oca bolje poznavaju: apostoli, učenici... i još će ga bolje poznavati. Već ga ljube: Marija, Ivan, Petar... mlada Crkva... i još ga žarče ljubiti... Ljepota i dobrota Očeva — ljepota je sada i dobrota toga Srca... Ljepota i dobrota vjernih mu srdaca — ljepota je sada i dobrota njegova. »Da budu jedno u meni, kao što si Ti u meni i ja u Tebi!«... Sav miris kreposti, što se oblacima diže iz vrtova Crkve njegove, kroz to Srce prolazi i tek s njegovim mirisom mili se Ocu. »Po njemu, s njime i u njemu: jest Tebi Bogu Ocu svemogućemu, u jedinstvu Duha Svetoga — svaka čast i slava!«

I to blaženo Srce je Srce m o g a Isusa! U Tebe stavljam sve u fanje svoje. Ti si »pomirište grijeha naših«, Ti si »život i uskrsnuće naše«. Po Tebi ću naći pravu sreću u radu i trpljenju, u pregaranju i odricanju — u žrtvi — ovdje u Tvojoj zajednici kroz vječnost.

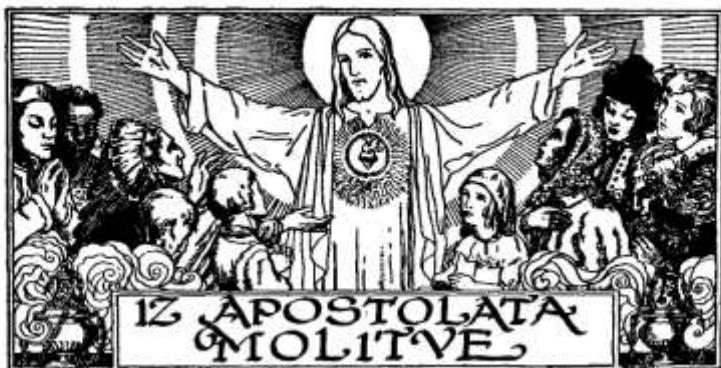
Srce zaposleno.

Kako rado i brzo ljudi sjednu i otpočivaju na bilo kako kržljavom listu lovoričice! Kako lako zaboravljaju na supatnike, pa i na pomagačel... Isus? »U vijek živi, da nas zagovara«, veli sv. Pavao. Žid. 7, 25. On je Glava tajanstvenog tijela Crkve svoje, kojoj srcem pripadaju svi, koji iskreno Boga štuju i koji će se po tom spasiti. Srce njegovo, ono veličajno i blaženo u nebu jest i sada »izvor života i svetosti«. Gdje Njega nema, tu je još i sada smrt i divljaštvo. Zato Ono nastavlja raditi za spas članaka cijelog tajanstvenog tijela. On šalje Duha Svetoga i oživljava Crkvu; On dolazi svaki dan tri sto tisuć puta na oltare naše; On se spušta u milijune srdaca u Hostiji i sije u njima milost, krepost, junaštvo; On obavlja tokom crkvene godine cijeli svoj život u bogoslužjr, u dušama: djeci postaje Dijete, odraslima Odrastao, patnicima Patnik, svima sve. Baš to zaposleno Srce za spas duša i slavu Očevu objavilo se sv. Margareti i zaželilo, da ga promatramo, našlijedujemo, ljubimo...

Gle, kako prava ljubav nikad ne prestaje! Baš u najvećoj sreći misli na onoga, koga ljubi, hoće da ga ima uza sebe. Da li mi zaboravljamo Isusa, kad nam je dobro?... Koliko smo od svojih dobara posvetili njemu? Za Crkvu i njezine zavode? Za sirotinju — braću i sestre Isusove?... Težimo li za uglednim položajem samo da nam bude lakše? Da li se na svakom mjestu žrtvujemo za ljubljenoga?...

O zaista kraljevsko Srce Isusovo, probudi u nama uzvišene i velike misli, trgni nas iz tjesnogrudnosti, da Ti služimo kao pravi vitezovi, prinoseći i najveće žrtve: svladavanjem očiju, usiju, jezika, grla, tijela, osjećaja. Zavladaj Ti potpuno u nama, da budemo dionici slave i blaženstva Tvojega.

Josip Vrbanek D. L.

DJEVOJAČKA IZOBRAZBA PO SRCU ISUSOVU.

Predavanje gde Matilde Vujnović na sastanku Dj. dr. S. I.

Pristupom u Djev. društvo S. I. stupile ste vi, mile djevojke, na divnu stazu, koja vas vodi doduše naporno uzbrdo, ali sveder po svježem zraku, sigurno i uz krasne vidike. Ta divna staza jest sam Isus, koji je rekao: »Ja sam put, istina i život. Tko za mnom ide, taj ne hoda po tminama«. Vaše društvo upoznaje vas s Isusom, s njegovim životom i njegovom naukom. Pravila vaša daju vam bistre poglede u osobni, obiteljski i društveni život. I u tome imate vi najljepši temelj izobrazbe; djevojka, koja se tih pravila drži, nikad se ne će izgubiti.

Ali vi bi htjele napredovati, vi i morate duhom napredovati. Što čovjek vrijedi, vrijedi po duši. Kako je neugodno pogledati djevojku, kojoj se vidi, da samo do vanjštine drži! Ona je često samo pobijeljeni grob. Naprotiv, kako je mila djevojačka duša, makar bila i u neuglednoj vanjštini, ako je bistra, pametna i dobra. Pametnima ona će biti po volji, za nevaljane pak ni briga je nije.

Kako i čime ćete se vi izobražavati? Na koji način ćete usavršavati ono, što vam je dala kuća ili škola?

Lijepim razgovorom.

I majka i učiteljica trudile su se mnogo, da vas nauče lijepo izreci ono, što mislite... Veli se: kako čovjek govori takav jest. Govorite li mirno, razgovjetno, čedno, umiljato, naravno, to će vas za rukove i držati. Naprotiv, recite i same, što će suditi o djevojci, koja govoreći rasteže lice, raskolačuje oči, razmeće ruke ili sjedeći još i noge? Kako ne će držati zaostalom djevojku, koja ružno zavija izgovorom, koja viče, kad bi mogla i potiho reći, koja samo mumlja ili »mrnda?« Kako ne će izbjegavati djevojku, koja se sa svakim prepire ili možda i svada?...

S kim ćete razgovarati? Razumije se? s ukućanima i susjedima, rođbinom i znancima, a nikad se ne puštati u dulji razgovor s nepoznatima. Govorit ćete na vidljivu i dostojnu mje-

stu, po danu, a ne u mraku, jer treba da dajete svijetao primjer, i da čuvate svoj dobar glas. Ima opakih ljudi, koji uhadaju, ne bi li našli što nelijepo na vama. Stoga čete i na to paziti, da s muškim osobama govorite uvijek u pristojnoj udaljenosti, glasno i čisto, nikad šapčući ili u kakovu skrovištu. Koji bi vam se sumnjivo približavali, izbjegnite im pristojnom isprikom: »Žuri mi se! ili: Majka me čeka!... Čestitom mlađiću, koji bi bio vrijedan vaše ruke, ne će biti zatvorena vrata vaše kuće, da vas ondje kod roditelja potraži.

Što i o čemu čete govoriti? Ne o tuđim pogreškama, ne o zlu i nevaljanštinama. To zabranjuje osma zapovijed Božja. Ružno je i neplemenito gledati trun u tuđem oku. Kako bi tebi bilo, da te drugi operuša?... »Blago krotkima jer će posjedovati zemlju« — svatko će te rado imati, obećaje Spasitelj, ako ne budeš osudivala druge. Dosta ima zlih jezika i novina, koje iznose slabosti, ti — djevojko Srca Isusova — govorи samo, što može razveseliti tebe i druge, potaknuti na pobožnost i dobra djela, što može koristiti u kućnom poslu, u gospodarstvu, u vladanju spram drugih. Ponovi s drugaricama nedjeljno evanđelje i propovijed, pri povjedi što si čitala u Glasniku i lijepim knjižicama, priopći gdje si što lijepo vidjela: tuđu radinost, štedljivost, dobrotovornost, uslužnost... O sebi govorи rijetko i kratko; to više o Bogu, o Mariji i Svetima, o crkvi i vašem poslu u njoj.

Da vaši razgovori budu doista takovi, pomoći će vam osobito ovo, što je naš biskup Lang svete uspomene običavao preporučivati i vršiti s nama, učenicama svojim. Kad bi prošlo pola sata u školi, odjednom bi stao u predavanju ili ispitivanju i rekao bi nam: »Sjetimo se da je ovde Bog!... Misli i čuvstva naša poletila bi u taj čas pred Gospodina i tih poklon Stvoritelju i Spasitelju vinuo se iz srdaca naših. O, mile djevojke, kad biste se barem svako pola sata sjećale: sveznajući i svudašnji Bog me gleda, sluša, prati, koliko biste se oplemenjivale razgovorima svojim! Koliko biste napredovale u ljubavi Božjoj!

Dobrim štivom.

Vaše peto društveno pravilo propisuje vam, da čitate ili slušate čitanje Glasnika Presv. Srca, koji je vaš društveni list. Nije to, drage djevojke, tek samo onako rečeno. Tko postojano i pažljivo čita Glasnik profini svoju savjest i osjećaj, razbistri um i obogati pamet, ispuni dušu plemenitim slikama i oduševi se za rad i trpljenje. A eto to je prava i savršena izobrazba. Vi ne dospijete mnogo čitati, zato vam ne velim: čitajte samo najbolje knjige! Medu takove spada naš dragi Glasnik S. I. i knjige što ih on izdaje.

Cujte, što čini jedna gospojica iz moje blizine, svakih školskih praznika. Već je uzrasla do učiteljice i morala je čitati mnogo. Ona ima u svom ormaru mnogo Glasnika prijašnjih godina,

Marijinog Vjesnika, Kat. tjednika i Orlovskeih listova. Kad god ima prilike, sjedne ona pred ormar i čita to i sva razdragana doleti majci svojoj: »Majko najsretnija sam i najzadovoljnija, kad čitam te drage Glasnike! To su vjesnici naše vremenite i vječne sreće! o kad bi ljudi to razumjeli, ne bi se trovali svakojakim romanima, gdje izlazi sve na isto: ili se dvoje uzme — ili se ubije. Sretna majka grli dragu dijete suzom u oku, uzdahom na usnama: »Hvala Ti Isuse, moje dijete je na pravome putu!...«

Ima, hvala Bogu i drugih dobrih knjiga, pa koliko dospijete, čitajte. Pazite osobito na one, koje vam preporuči Glasnik. Nikako pak i nikada ne primajte kaluđeraških, adventističkih i sličnih knjižica. One ruše Kristovo kraljevstvo u hrvatskom narodu. Vi pak to kraljevstvo gradite: u svom srcu, u obitelji, u župi.

Ne čitajte mnogo već promišljajte o onom, što ste čitale. Pripovijedajte i čitajte jedna drugoj,... pa svojim roditeljima. Posudujte jedna drugoj knjige. Ne derite i ne bacajte Glasnike, nego ih spremajte. Pišite svojim znancima — u gradu, u vojski, u Americi. Tim ćete se izvježbati, pa ćete moći bolje vršiti svoju dužnost, da širite štovanje Bož. Srca. Kad dode red na koju, da bude revniteljica ili glavarica, moći će savjesno vršiti dopisivanje Savezu i u Glasnik, kako to veli 15. pravilo.

Eto, drage djevojke, ovo je ukratko za ovaj naš početni sastanak, kako ćete se naobražavati pod zastavom Presv. Srca. Pogledajte često na njega i pitajte Isusa: »Jesi li zadovoljan sa mnom? S mojim razgovorom?... S mojim štivom?...« I svjetlo-Srca Isusova rasvijeti će vas. I vi ne ćete zaboraviti opomene svetoga biskupa Langa: »Svako pola sata sjetite se nazočnosti Božje!«

»SVETE ŽENE«.

Jedna majka pripovijeda: Prije nekih sedam godina vraćala sam se sa svojom tada šestgodišnjom kćerkom iz Osijeka kući. Pošle smo, da kupimo karte za vlak. Među ostalim svijetom bila i jedna časna sestra. Moje dijete nije moglo da skine oka s redovnice. Napokon me povuče k sebi te mi prišapne: Mamice, je li ono Majka Božja? Ja je pomilujem i reknem: Nije, draga dijete, ono je časna sestra. — A je li to sveta žena? nastavi mala. — Jest, dijete moje, jest.

Moja mala nije više skidala očiju sa »svete žene«. A kad smo izvadile kartu te izašle na postaju, dojuri jedan vlak, iz kojeg izade još šest redovnica, te se priključiše k onoj, što ih je čekala. Moja mala jedva obuzdala svoje veselje, krila se za moju haljinu i pljeskala ručicama. Kad smo stigle kući, prva joj je riječ bila: »Vidjela sam puno svetih žena!« Tako se hvalila braći i jednoj sestrici. Bože daj nam mnoga doista »svetih žena!« M. H.

MALI KRIŽARI

MALA TEREZIJA U NEBU.

Slavujak je najljepšu
Pjesmu dopjevalo,
Bijeli Cvijetak proljetni
Pokošen je pao.

Bacaj nam ih u srca,
Dom nam njima kiti,
Da Isusa maloga
Ljubimo ko i Ti!

Mila »mala kraljice«
Sad Te zvijezde krune,
A ružica rumenih
Ruke su ti pune:

IVIČINA SRČANOST.

- Zašto plačeš, Ivica? pitao župnik jednog mališa.
- Jer se ne mogu pričestiti...
- Zašto ne?
- Ne da mi tata.
- A šta veli mama?
- Ona se sa svoje strane nikako ne protivi. Samo se boji tatine srdžbe kao i ja.
- Dobro. Reci mami, da dođe s tobom do mene, kad bude imala malo vremena.
- Sutradan došla majka s Ivicom u župni stan.
- Kako sam čuo od Ivice, vaš muž ne dopušta, da se mali pričesti.
- Na žalost...

— A bih li smio znati za razlog, zbog kojeg se protivi?

— Moj je muž bio kršćanski odgojen. Vršio je svoje vjerske dužnosti. Nego ima nekoliko godina, kako su ga zaveli na kriji put drugovi, s kojima zajedno radi. Zlo se još povećalo tim, što nam je prvo dijete oboljelo baš na dan svoje prve pričesti. Iza osam dana bacila ga bolest u grob. Otac je bio silno žalostan radi toga gubitka, pa se zakleio, da ne će više ni jednom djetetu dopustiti na svetu pričest.

— To je otac učinio od prevelike žalosti. On te zakletve sigurno ne će držati.

— Kamo sreće, velečasni. Ali, svaki dan vidim kod njega protivno.

— A bi li se ti, Ivica, htio pričestiti i proti volje očeve?

Ivica pogleda na majku te reče: — Bih, velečasni.

Sutradan došao je Ivica s mamom na pričest. Tata nije ništa o tom znao. Čim su se vratili kući, Ivica zagrljao tatu. Ocu to nije bilo neobično. Ali će Ivica:

— Tata, ja sam se danas pričestio.

Otac pogleda čudno najprije majku, a onda će mališu:

— I ti mi to veliš samo onako, kao da bih bio posve sporazuman?

— Da, oče.

Ova srčanost Ivičina svladala je očevu srdžbu, i otac zagrljao nevino dijete.

POGANIMA JE KRŠCANSTVO LUDOST.

Neku su priprostu ženu vrlo štovali u njezinu mjestu. Morala je napornim poslom zaradivati svagdanji kruh. Bila je marljiva, pametna i pobožna. Jedamput joj reče neki gospodin:

— Katice, vi ste tako pametna žena, samo je velika šteta, da su vas popovi tako zaludili.

Katica odgovori kao nekoć ugledna Rimljanka sv. Paula: »Mi smo kršćani ludi u Kristu, ali naša ludost više vrijedi nego sva mudrost svjetska.«

Tako i jest. Svećenici propovijedaju nauku Isusovu. A već sv. Pavao veli, da je u njegovo vrijeme nauka Kristova bila »Židovima sablazan a poganim ludost«. Tako je ona i danas ludost za mnoge današnje pogane. Stoga ovakvi i govore, da svećenici zaluđuju narod. Ali jedamput će uvidjeti, da su oni ludovali. Ne dao Bog, da to prekasno uvide!

M. H.

KALENDAR SRCA ISUSOVA I MARIJINA 1929.

bit će doskora rasprodan. Tko hoće da ga ima, neka se požuri s narudžbom. Stoji D 12.— Na svakih 10 komada dobiva se 1 komad na dar. Narudžbe prima: UPRAVA GLASNIKA SRCA ISUSOVA, ZAGREB I. P.P. 147. Palmotićeva 31.

SVETI VEČESLAV.

U godini 1929. slave čehoslovački katolici 1000-godišnjicu mučeničke smrti sv. Večeslava ili Václava. Taj češki knez je stekao velikih zasluga za raširenje katoličke vjere u staroj Češkoj.

Sv. Večeslav je živio u isto doba, kad i prvi hrvatski kralj Tomislav. U ono doba bilo je među Česima još dosta pogana, kojima nije bio po volji mladi knez radi njegove duboke kršćanske vjere i svetoga života. I sama majka sv. Večelsava bila je isprva poganka, a ni nakon krštenja nije potpuno prihvatile kršćansku nauku. Stoga su češki velikaši predali Večeslava na odgoj njegovoj baci sv. Ludmili. Protiv toga su se bunili poganski velikaši, koji nijesu trpjeli strogog i pobožnog života knjeginje Ludmille; kasnije su je pače dali ubiti.

Još dječakom postao je Večeslav vladar češke države. Kao vladar živio je upravo redovničkim životom. Ispod kneževskoga je odijela nosio oštro pokajničko ruho. Noću je običavao da ustaje i moli. Svakoga jutra slušao je s velikom pobožnošću sv. Misu, obilazio bolesnike i pomagao sirote i siromahe. Sagradio je mnogo brojne crkve, među ostalima i znamenitu sv. Vida u Pragu na Hračanima. Ta se crkva diže upravo na čarobnom položaju iznad grada Praga nad rijekom Vltavom. Dok su u ono doba htjeli neki knezovi, da šire kršćanstvo i oružjem, sv. Večeslav je širio Kristovu vjeru blagošću. Išao je u pratinji svećenika po cijeloj državi, učio svoje poganske državljane katekizam, njegovao ih i molio, da prime sv. krst. Uveo je u sudove kršćansku pravednost i skršio moć plemića, koji su činili nasilja i nepravde.

Radi svega toga složili su se protivnici sv. Večeslava i odlučili, da ga ubiju. Izabrali su za vodu opakoga Boleslava, Večeslavova brata. Boleslav se nije usudio da ubije brata u njegovoj prijestolnici Pragu, već ga pozove u goste u svoj grad, Staru Boleslavu. Kada je ujutru kao svakoga danan išao Večeslav na sv. Misu, napadne ga Boleslav sa svojim ljudima. U borbi svlada

Večeslav opakoga brata i obori ga na zemlju no ne htjede ni da ga dodirne svojim mačem, i prolije njegovu krv. Boleslav dozva svoje drugove i oni ubiše sveca zasjednički. To se dogodilo godine 929. Večeslavu još nije bilo ni trideset godina.

Ljeti 1929. imat će složni močni redovi čehoslovačkih katolika veličanstvenu proslavu svoga velikoga kneza, apostola i sveca. Budući da je sv. Večeslav zaštitnik katoličke orlovske omladine, to će se od 1.—7. srpnja 1929. uz veličanstveni svjetski katolički sastanak u Pragu držati i orlovski slet. To će biti jedna između najvećih katoličkih svećanosti u našem vijeku. U Prag će doći tom zgodom i iz daleke Amerike više hiljada tamošnjih katolika, doći će čak mnogi japanski katolici. Iz Hrvatske će voziti hodočasnike posebni sletski hodočasnički vlakovi.

Tim svojim velikim narodnim pohodom u slavensku prijestolnicu pokazat ćemo i mi Hrvati pred širokim svijetom, da pripadamo među one prosvijetljene narode, koji su ostali vjerni nauci katoličke Crkve kraj sve najeze modernoga bezvjerstva. I mi ćemo se obratiti k svecu riječima čehoslovačke narodne molitve: »Sveti Večeslave, moli za nas! Ne daj, da propadnemo mi ni potomci naši!«

Dr. A. Ćepulić.

Dodatak. Moli nas odbor za praške proslave, da uvrstimo ovu bilješku: Hrvatski katolici, koji žele krenuti u Prag na proslavu sv. Večeslava imaju se javiti do 1. siječnja 1929. na adresu: **Sletski odbor, Zagreb, Pejačevićev trg 15.** Ukupni troškovi za putovanje od Zagreba u Prag i natrag, za prehranu i stan u Pragu, te druge nužne izdatke iznose **900 dinara.** Od te svote valja poslati prvih 200 din. do Nove Godine. Svakome tko odustane od puta, vraća se uplaćeni novac uz odbitak neznatnoga režijskog troška. Program puta bit će tako udešen, da putnici mogu neko vrijeme boraviti u Beču, Brnu i Salzburgu. Svi, koji se prijave spomenutom odboru, imat će velike pogodnosti, napose što se tiče voznih cijena na željeznicama i gledje stanova.

POŠTUJ SVEĆENIKA.

Neka bi pobožna gospođa uvijek s poštovanjem poljubila ruku svećeniku, kad bi joj se god nadala prilika. Jednom već ni sam mogla odoljeti i rekla sam joj: »Vi, gospo, uvijek ljubite ruku svećeniku kao dijete.« — Da, odgovori ona. Ja tako dajem svećenicima i davat ću, dok budem živa, zadovoljštinu za uvrede, kojima ih narod vrjeda.

Ne preziri svećenika makar čuo ne znam što govoriti protiv njih. Pomicli, kako bi nam bilo, da ih nemamo. O njima kaže Isus: »Tko vas prezire, mene prezire.« Luka 10, 16. M. H.

VOZNA KARTA.

Neki je francuski misijonar običavao u propovijedima zorno prikazivati ljudski život kao putovanje u nebo. Stoga je živahno tumaćio svojim slušateljima dužnosti njihova staleža. Na svršetku misije dao bi im za uspomenu neke kartice, cedulje, koje je duhovito nazivao »voznim kartama za raj«. Na tim je kartama razložio svoju nauku o tome putovanju u kratko ovako:

Odlazak vlaka: Svaki čas.

Dolazak: Kada Bog hoće.

I. razred. Brzi voz. Nevinost i mučeništvo ili izvršivanje evandeoskih savjeta: siromaštva, čistoće, poslušnosti.

II. razred. Osobni vlak. Pokora, pouzdanje u Boga i dobra djela: molitva, post, milostinja.

III. razred. - Mješoviti vlak. Izvršivanje zapovijedi Božjih i crkvenih i dužnosti svoga staleža.

IV. razred. Ovaj vlak ide vrlo rijetko. Obraćenje na smrtnom času.

Putnički ured: Svakdanje ispitivanje savjesti.

Putnička prtljaga: Dobra djela.

Svi putnici neka pomnivo pročitaju ovaj oglas, jer konduktori ne daju nikakvih uputa:

Vlakovi se ne vraćaju. Zabavnih vlakova nema. Mala djeca, koja još nisu došla k razumu, ne plačaju ništa ako se nalaze u krilu svoje majke, to jest katoličke Crkve. Umoljavaju se putnici, da uzimaju sa sobom samo dobra djela, jer bi drugačije mogli zakasniti na vlak ili se izvrći neugodnu boravku u provoznoj postaji, u čistilištu, gdje ostaje sva druga prtljaga.

Putnici se primaju na čitavom putovanju i na svakoj postaji. U hodnicima vlaka nema zavornice, koja bi ga zaustavila, i on vazda naprijed juri. Svaka karta treba da je providena znakom posvećujuće milosti Božje.

Putnicima je dopušteno za putovanja prelaziti iz nižih razreda u više; prelaz pak iz viših razreda u niže strogo se zabranjuje, jer je to vrlo pogibeljno.

Sveto Pismo isporuđuje naš život s putovanjem. Neprestano putovanje u ovoj suznoj dolini neka ti dozove u pamet, da se pripraviš na put u vječnost. Zato se sada pobrini, da napuniš putničku torbu dobrim djelima. Nastoj, da ti savjest, koja vrijedi kao i vozna karta, bude vazda čista, neokaljana teškim grijehom. Neka ti se u dušu utisne pečat milosti Božje. To će ti vrijediti kao najbolja i najstalnija propusnica i legitimacija, da uniđeš u raj, gdje ćeš na vjeke slaviti Boga.

S. Dragičević D. I.

SVIM PRIJATELJIMA,

preplatnicima i čitateljima Glasnika Presv. Srca Isusova srećne
sv. Božićne blagdane želi Uredništvo i Uprava Glasnika.

IZ CRKVE I SVIJETA.

Euharistijski kongres u Sidneyu u Australiji, o kojem smo govorili u 9. broju Glasnika, držao se od 5.—9. rujna s najvećim slavljem. To više se ističe izvanredni uspjeh toga 29. međunarodnog euharistijskoga kongresa, što u cijeloj dalekoj Australiji ima tek oko 1 milijun katolika. Na početku je služio sv. misu papinski poslanik kardinal Ceretti okružen od 80 crkvenih dostojaštvina, među tima 25 nadbiskupa. Sv. Misu je slušalo do 50 tisuća ljudi. Kod djetinje pričesati pristesilo se 30 tisuća djece. Na dan, određen za ženske, okupilo se njih 150 tisuća. U noći od 6.—7. imali su muškarci noćno klanjanje pred Presvetim. Vrhunac slave bio je u silnoj euharistijskoj procesiji, koja je išla i morem i kopnom. Sve radio-postaje raznosele su propovijed papinskoga poslanika. Protestantzi, koji su u Australiji gospodari, divili su se gledajući čudesno slavlje katoličko i vladali su se popriječko vrlo uljudno prema njemu.

U zemlji slobode. Jedan od kandidata za predsjednika velike republike Saveznih Država Američkih, jest katolik M. A. Smith, sadašnji guverner Njujorka. Vrlo ga vole radi njegove dobre i prijaznosti. Na glasu je osobito stoga, što vazda žarko brani sve, što je poštено i pravedno. Evo kako se on u proglašu predstavlja svojim izbornicima:

»Ja vjerujem u Boga i častim ga kao pripadnik Crkve rimokatoličke... Ja vjerujem, da su svi ljudi braća, kojima je zajednički otac Bog...« Smith hoće: »... potpunu slobodu savjesti za sve ljude... strogo vršenje ustava, koji zabranjuje sabor stvaranja zakona, kojim bi se nametnula narodu kakva vjera ili koji bi priječio slobodno vršenje vjere...« On traži... pravo za sve roditelje da šalju svoju djecu ili u školu državnu ili u vjersku, kojom upravljaju ljudi njihove vjere...« Kako bi bilo teško naći ovakvo neustrašivo priznanje vjere kod državnika u Evropi!

Izabran je ipak njegov protivnik, što nije ni čudo, jer su za toga radili svi veliki bogataši.

Iz Njemačke. Nedavno je u Njemačkoj bio katolički kongres u Magdeburgu. Državni kancelar Marks pohvalio je kao katolik njemačku republiku. »Istom republičkim ustavom«, rekao je on, »postalo je katoličko bogoslovje slobodno i nezavisno... istom sad se može katolički redovnički život slobodno razvijati... istom sad mogu katolički roditelji slobodno odlučivati o vjerskom uzgoju svoje djece.« Katolici su njemački eto sretniji u novom državnom obliku no što su bili za vlade careva lutorana.

Preokret u Obregonovoj parnici. Kales je ipak morao pristati, da se parnica protiv José de Leon Torala, koji je optužen da je ubio Obregona, vodi javno. Obregonovi pristaže nisu nipošto krivili katolika za ubojstvo svoga vođe. Napokon je na čudo svima i Kales odstupio od svoga optuživanja katolika u tom zločinstvu. I on priznaje, da oni nisu u tom krivili. Isto su tako drugi okrivljenici opozvali svoje optužbe protiv redovnice sestre Azavedo i njezinih drugarica. Potvarali su je, da je ona nagovarala Leon Torala, da ubije Obregona. Sad priznaju, da su tom laži htjeli zaštititi sebe same od sudbenog progona. Hoće li i oni poštenu listovi u Hrvatskoj, koji su donosili laži svoga vrijednog židozidarskog brata Kalesa i njegovih ortaka, hoće li oni opozvati klevete? Hoće po svoj prilici kad urodi tra gožđem.

U tamnicu za »zločinство krštenja«. Na 13. rujna o. g. bacila je Kalesova policija u meksičkom gradu Agvaskalientes u tamnicu najstarijega kanonika Filipa Moronesa. Bio je optužen, da je tajno podijelio krst u privatnoj kući. Isto se dogodilo svinjima osobama, koje su sudjelovale kod toga krštenja. To je utamničenje prouzročilo veliku uzbudenost u gradu, ali Kalesov naslijednik i najvjerniji sljedbenik Portes Gil izjavljuje, da to nije nipošto proganjanje katolika. Dakako, nije proganjanje, već poljubac — zmijin.

»MOLITE ZA MENE!«

Slavonija. Našu malu Anicu napala u kolovozu ljuta bolest grla. Misleći da su djetetu već zadnji časovi, palili smo četiri puta svjeću. Obratili smo se za pomoć Bož. Srcu i ono je uvečer oko 7 sati pokazalo šta može. Odjedamput se djetešće diglo i sjelo na krevetu gledajući prisutne. Dijete je pozvalo maјku u sebi, poljubilo je i zagrlilo. Svaki je pustio suzu, koji je to gledao. Mnogo je sigurno koristila i pobožna molitva i savjet jedne pobožne žene koja je obećala da će za dijetetu dat služiti svake godine jednu svetu Misu na čast presv. Srcu Isusovu dok je živa. Mi roditelji dijetetu nebrojeno puta zahvaljujemo Bož. Srcu i nastojać ćemo dijetetu dati dobar odgoj. Preporučujući ga za cijeli život Presv. Srcu prilažemo mali dar. Dijete je pametno i često nas tjera, da molimo Boga za nju. Svake godine ćemo slati malu svoticu i moliti se Presv. Srcu za sreću i zdravlje dijetetu i sebi Lj. i K. M.

ISKRENA ZAHVALNOST.

Zagreb. U svakoj našoj potrebi kroz cijeli naš život pomoglo nam Presv. Srce Isusovo, a na osobiti način ove godine, kad je moj suprug položio željeni ispit. Stoga neka je vječna hvala i slava Presv. Srcu i svetoj Obitelji! Darujemo za Glasnik i druge dobre svrhe ukupno 500 dinara L. i P. P.

RAZUMIJE KRIŽ.

Zagorje. Izvolite primiti od potpisanočeg slijepog čovjeka dar 20 D. za »Misije«, a 10 D. za raširenje Glasnika Srca Isusova — u znak zahvalnosti na primljениm milostima i za milost, da mogu strpljivo podnositi svoju slijepotu. U vaše pobožne molitve preporučuje se J. V.

ZAHVALJUJU BOŽ. SRCU.

Andrijevi Gor. AŠ Za milost ozdravljenja darujem zahvalna D 100.— **Bačevac** MS Šaljem obećanih D 2., jer sam ozdravila. — **Bakonja** MK Presv. Srce mi pomoglo u zdravlju po zagovoru Svetih svojih. — **Bartolovec** Lj M Ojačana pri porodu daruje D 10.— **Beli Monastir** AG Mnoge molitve uslušane, darujem D 50.— **Belišće** Lj i K. M Zagovor Presv. Srcu spasio milo dijete od smrti. — **Beograd** FV Za primljeno zdravlje D 30.— **MS Ozdravila** darom S. I. dar. D 30.— **Berak** IB Pomoglo mi S. I. zahvalan darujem D 15.— **MH** Za primljene milosti priznanje D 30.— **Beretinec** AM Našla izgubljeno, dar. D 20.— **Bjelovar** PH Ozdravila i daruje D 100.— **Bos. Petrovac** SG Za mnoge primljene milosti šaljemo D 100. za pokrštenje crnca na ime Antun. — **Brokovska Ž. BT** Postigla željeno dar. D 10.— **Carevdar** JZ Gospodin mi produljio život zbog dječice, dar. D 10.— **Ciglena** JK Zahvalna za sretan porod dar. D 70.— **Crnilazi IL** Izliječena od lšíjasa, dar. D 30.— **Čakovac** CH Dobila pomoć u obitelji, dar. D 10.— **Čazma** RL Sestri povratilo zdravlje, dar. D 10.— **Črečan** FS Daruje D 100. i preporučuje se S. I. u bolesti srca. — **Čučerje** RŠ Dobila željenu milost. — **Divoševci** MV Uklonio nesreću u gospodarstvu, dar. D 30.— **Dobrapođana** ČS Pomoglo u bolesti meni i djeci — slava S. I. — **Donji Miholjac** JO Zahvalna Presv. Srcu daruje D 10.— **Dubročac** KL Zahvalna šaljem za sv. Misu. — **Duboševica** G. i OK U bolesti i potrebi štitilo nas S. I. po zagovoru svetih svojih. — **Furjan** SS Vratilo nam S. I. dijetetu zdravlje, a mene sačuvao škapular Majke Božje u pogibli. — **Gaj** JO Zahvalna S. I. šaljem D 20.— **Grobnik** JK Svetе duše čitateljista po-

moglo mi do namještenja. — **Gučeselo** FR Presv. Srce uslišalo me po zagovoru † biskupa Langa; dar. D 20.— **Gjurgevo** MB Pripisujem ozdravljenje kćerke samo Božjoj pomoći po zagovoru sv. Terezije i drugih ugodnika Božjih; dar. D 100.— **Ivanovci** DJ Devetnicom Presv. Srcu ozdravilo teško bolesno dijete. — **Kamenica** LI U teškoj bolesti pomogli mi Isus i Marija. — **Karlovcı** Sr. SP Zagovorom Majke Božje i sv. Filomene ozdravilo me Presv. Srce zahvalna darujem D 50.— **Kaštela Suć**. PK U tri prigode koristio mi zagovor sv. apostola Jude Tadeja; dar. D 30.— **Kostanjevac** JM Popustile teške boli kad sam obećala primiti sv. pničest i dati dar.— **Kneginec** ST Smilovalo se Presv. Srce bolesnom dijetetu. — **Komletinci** JA U zahvalu za položeni ispit darujem D 25.— **Bostrena sv. Barbara** MP Moleći devetnicu S. I. izlijječila se majka od zmijinog ujeđa. — **Kotoriba** AS Vratilo mi zdravlje. — JM Milost S. I. pratila me u radu za njegovu čast. — **Kraljevica** MB Uz pomoć Božju i pripomoći požrtvovanim ljudi ozdravio sin; dar. D 20.— **Krapina** MR Uslišalo me Prešv. Srce po zagovoru sv. Ante; dar. D 50.— **Kućine** JM Gospodarstvo krenulo na bolje, kad sam se preporučio Presv. Srcu. — **Lokve** PG U teškim časovima našla utjehu u S. I., dar. D 20.— **Lovinac** MK Pouzdanje u Presv. Srce pomoglo mužu i bratu. — **Mahovo** KV Kroz više godina opažam osobitu zaštitu Presv. Srca u obitelji. — MM Mir i zdravlje u obitelji povratilo mi Presv. Srce. — **Malinska** MŠ Presv. Srce uslišalo me za sinove i unuke po zagovoru † biskupa Langa. — **Mala Subotica** NN U mnogo prilika pomoglo mi S. I. — **Milna** MG Zahvalna S. I. za povraćeno zdravlje dar. D 100.— **Mokošice** MH Progonjena našla utocište u Presv. Srcu; dar. D 20.— **Moravice** MM Postigla željenu milost. — **Morović** PK Molio sam se mjesec dana Bl. Dj. Mariji pa mi je pomogla u mom djelu. — **Nova Sela** M i JF Prestala bol sestri, darujem D 25.— **Nedelišće** MT Zbog uslišenja šaljem D 26.— **Novi Sad** NM Uslišalo ga po zagovoru svetih. — **Novska** MC Uslišana za sina, šalje S. I. u čast D 50.— **Omiš** GF Povratilo mi S. I. zdravlje, dar. D 120.— **Petrinja** AS Očuvalo me Presv. Srce od plućne bolesti. — **Podgajci** ML Božansko Srce me jači u nošenju križa. — **Prgomejl** FB Podijelilo mi željene milosti. — **Pribić** AK Uslišalo nam Srce Isusovo zajedničku molbu za krišu. — **Pučilice** JK Izbačilo sina iz životne pogibli, dar. D 50.— **Radovec** MD Ozdravila ruka; dar. D 10.— **Rusnice** MK Obezavši S. I. da će držati Glasnik dok sam živa, uslišalo me za zdravlje. — **Sarajevo** Dr LJ Za bezbroj milosti primljениh u životu. — **MBA** Pomoglo u velikoj duševnoj potrebi. — **Sesvete** MG primila više milosti. — **Sinj** SJ Vratilo zdravlje dragoj majci. — **Sisak** MP Mir i sluge u obitelji povratilo Srce Isusovo. — **Slunj** MJ Isus mi je bio vjerni zaštitnik. — **Selnica** MR Zagovorom M. B. Bistrčke povraćeno zdravlje. — **Split** IM Ozdravio od pogibeljnog čira. — **Staro Petrovoselo** JP Uslišena šaljem zahvalno D 10.— **Subotica** VR Našla izgubljeno. — **Sutivan** MJ Za Svetište i sv. Misu darujem zahvalna na uloženju D 120.— **Sv. Ilija Obrež** TB Pomožena u gospodarstvu, dar. D 30.— **Sv. Ivan Zelina** AC Hvala na mnogim milostima. — **Sv. Simun** IJ Uslišalo me S. I. i opet mu se preporučujem i darujem D 200.— **Šimatovo** FS Ugodnici Božji mi pomogli. — **Širokopolje** Lječnici ni kupke niješu pomogle, pomogla mi molitva S. I., šaljem za sveć. podmladak D 25.— **Šmrika** MM Zagovorom sv. M. Terezije i duša u čistilištu dobio sin pomoć u naukama. — **Toronto** SS Napuštenu od ljudi nije zapustio Isus; hvala mu i darujem 2 dol. — **BC** Očuvalo me S. I. od sigurne smrti, dar. 2 dol. — **Var. Toplice** FJ Riješilo me bolesti; darujem za sv. Misu i drugo D 40.— **Veleševac** FC Spašena ljóstina zagovorom sv. Terezije. — **Vinkovci** IM Pomoglo mi u bolesti. — **Virovitica** MF Ozdravljenia darujem D 10.— **Viškovci** RE Zahvalna za sretan porod darujem D 10.— **Vulisenac** SH Pri sudu i drugim poslovima štitilo me S. I. — **Zabok** FŽ Uslišalo me S. I. pa šaljem za Svetište D 100.— **Zagreb** I i PP Kroz cijeli život pomaže nam S. I. pa u zahvalu darujemo D 500.— za dobrotivorne svrhe. — **PP Sv. Ante** našao tata; darujem D 50.— MŠ Zagovorom † b. Langa bila uslišana, dar. D 100.— AM Teškog položaja riješilo me S. I. — AS Sin dobio opet namještenje. — JH Ozdravio sinčić, darujem D 10.— RK Riješen duševnih i tjelesnih teškoća. — **Zlatar** JV Zahvalan za svetu strpljivost darujem D 30.

VIJESTI

Dubašnica na Krku. Naše Djevojačko društvo je jedno između najstarijih u krčkoj biskupiji; danas ima ravno 80 članica. Redovito polazimo na mjesecnu pričest, držimo mjesecni sastanak, kod kojega nam g. župnik drži govor, prisustvujemo zajedničkoj sv. Misi svakoga prvog petka. Brinemo se za ukraš crkve u raznim svećanostima. Velika je naša radost bila, kad smo ove godine mogle nabaviti i drugu društvenu zastavu, koja je vrlo lijepa.

Djevojačko društvo S. L. u Dubašnici.

Pod barjacima rado krećemo i prednjačimo kod svih procesija, gdje se ore naše pjesme, »Zlatna krunica« i litanijske na čast Presv. Srca. Sa zastavom i molitvom obratimo i naše mrtvace do zadnjeg boravišta. Mora se priznati, da djevojke vrlo dobro djeluju na cijelu župu; one su pravi apostoli, koji od vrata do vrata brižno sabiru milostinju za svećenički podmladak.

Antica Bogović, glavarica.

Erdut. (Slavonija). Za vrijeme misija, koje su od 5.—10. II. o. g. držane u Daljskoj župi, bio je i kod nas Isusovac O. Srećko Dragičević. Hvala Božanskom Srcu, nije plod ni kod nas izostao, jer se poslije tih misija nastojanjem vlč. g. župnika J. Mihelića osnovalo Djevojačko društvo Srca Isusova i Apostolat za žene. On nas je uz pomoć Božanskog Srca sakupio pod Njegov barjak. Neka mu Presveto Srce obilno naplati i blagosolv njegov trud i dalje patnje oko spasavanja naših duša, nama neka dadne, ustrajnost na započetom putu, da napredujemo u ljubavi k Bogu, lijepom vladanju i tačnom vršenju pravila našega društva.

Kad bi djevojke više pazile, što će reći Bog, a manje se obazirale na svijet, bilo bi ih više pod barjakom Isusovim. — Svake druge nedjelje imamo sastanak, gdje nam vlč. g. župnik drži zanimljive propovijedi, koje nas potiču i bodre, da možemo ne osvrčuti se na ljudski obzir vršiti svoje kršćanske dužnosti. Pričećujemo se svake prve nedjelje u mjesecu, da ublažimo bol Presv. Srcu, koja mu se nanosi u Presv. Olt. Sakramantu.

16. IX. o. g. kod nas, a 30. IX. u Dalju priredilo je Društvo igru »Čudo ružica«, koju smo dobole od naših sestrica iz Sušaka, na čemu im srdačno zahvaljujemo. Poslije predstavljanja imale smo u Dalju zajednički sastanak, gdje smo se dogovorile o zajedničkom radu, na koji su naše društice rado pristale. Skoro ćemo nabaviti i zastavu, koju jedva čekamo i mi i naše cijelo selo. Darovala je 2000 dinara preuzvrsena gospoda Julijana pl. Čeb, koja se ujedno upisala u Apostolat žena, a kćerka mil. gdica Irena pl. Čeb upisala se u naše Djev. Društvo i ujedno obećala, da će biti kuma zastave. Kupila je lijep molitvenik Srce Isusovo spasenje naše i naručila Glasnik. Neka Bož. Srce obilno naplati odličnoj obitelji, isto tako i našem selu, što je takoder pomoglo novcem, da što prije možemo imati zastavu. E. Müller, gl.

Gornji Vakuf. U ovom malom mjestu, što se nalazi na gornjem dijelu rijeke Vrbasa u Bosni, podižu katolici crkvu. Stara im se srušila već pred 15 godina pa su morali sve ovo vrijeme slušati sv. Misu u ubogoj kolibici. Crkva se izgradila već do krova, ali im u njihovu siromaštvo ne dostaje sredstava, da posao dovrše. Nadaju se, da će ih milosrdna srca pomoći. Rimokatolički župski ured Gornji Vakuf.

PRIMANJE U SAMOSTAN časnih sestara »Oblates missionaires de l' Assumption«.

Ovu je kongregaciju osnovao 1865. velač. o. Asumpcionist Emanuel de Alzon. Njezina je lozinka: »Dodi Kraljevstvo tvoje«, a cilj: raširenje Kraljevstva Isusa Krista. Njihov program je: 1. rad u školi, 2. uzgoj siročadi, 3. patronaže, 4. radionice za izradivanje raznih stvari za siromake i crkve, 5. njegovanje bolesnika.

Koja bi djevojka željela biti primljena u samostan ovih francuskih sestara neka se prijavi na adresu: **Pension français des Oblates Missionnaires de l' Assumption. Beograd, Rankeova ul. 4.** — Nije potrebno znanje francuskog jezika.

UPRAVA GLASNIKA PREPORUČUJE OSOBITO OVE KNJIGE:

Molitvenik Srce Isusovo Spasenje naše u kožu-zlatorez . . .	Din	60.—
Molitvenik Srce Isusovo Spasenje naše platno-zlatorez . . .	Din	30.—
Molitvenik Srce Isusovo Spasenje naše platno-obični . . .	Din	20.—
Sveti Terezija od Maloga Isusa, u krasnom bijelom vezu . . .	Din	80.—
Sveti Terezija od Maloga Isusa, lijepo broširana . . .	Din	40.—
Cetraest pjesama sv. Terezije od M. L. preveo M. Pavelić D. I. .	Din	5.—
Pjesme o malom Isusu, sjepjavao M. Pavelić D. I. . . .	Din	6.—
Sveti Alojzije Gonzaga (Po Cepariju priredio t biskup Lang) .	Din	20.—
Dva Kristova Viteza, ili Život sv. Alojzija i sv. Stanislava .	Din	8.—
Kongreganist, ili priručnik za Marijine kongregacije . . .	Din	12.50
Litanije Presvetog Srca Isusova u Razmatranjima	Din	10.—
Zivotopis Sv. Alfonza Rodrigueza D. I.	Din	12.—
Zivotopis Sv. Ivana Berchmansa D. I.	Din	5.—
Zivotopis bl. Robert Belarmin	Din	5.—
Dali bili u svećenike? Knjižica za školsku mladež	Din	5.—
Želiš li svoju sreću? ili: Zvanje — za svakoga mladića . .	Din	5.—
Josip Kundek, prvi naš misijonar u Ameriki	Din	5.—
Manete in dilectione mea. Najnovije samo za svećenike . .	Din	5.—
Vojška Srca Isusova proti psovki	Din	4.—
Milosna devetnica na čest sv. Franje Ksaverskoga	Din	4.—
Sveta Ura ili ura klanjanja pred Presvetim	Din	3.—

Narudžbe prima: **Uprava Glasnika Srca Isusova, Zagreb I. p. p. 147, Palmotić**
31. Novac se izlje unaprijed. Za poštarinu Din. 1.— više.

PROCITAJI

1. Preplate žalji čekom, koji si dobio u prvom broju. Ne znaš li ga sam ispuniti, upitaj na pošti. Nemaš li čeka, dobit ćeš ga na svakoj pošti za 20 para. Čekom ti je najlakše i najjeftinije slati preplate.
2. Vraćaš li Glasnike, Kalendare ili drugo što, napiši na omotu svoje ime, mjesto i što vraćaš; ne učiniš li toga, ne može se zapisati, da si vratio.
3. Kad vraćaš pošiljku ne maži na njoj svoga imena — jer kako ćemo onda znati, tko vraća? — već jednostavno precrtaj svu svoju adresu, a ispod nje napiši: Vraća se.
4. Sto nam pišeš, piši jasno, kratko, i po mogućnosti tintom. Uvijek se potpiši i označi svoje mjesto i poštu. Pišeš li za drugoga, ne potpisuj sebe, već njega.
5. Plati točno račun, ne prekoračuj godine, već sad u prosincu sve podmiri. Tako je najbolje i za Te i za nas.

Uprava Glasnika Srca Isusova Zagreb I. p.p. 147.

KOD ŽUPNOG UREDA SV. MARIJE U ZAGREBU KAPTON 3.,
kao i u sakristiji iste crkve mogu se dobiti slijedeće knjige:

Iskrice ljubavi svetoatajstvenom Isusu. Za tu knjigu kaže † biskup dr. Lang ovo: Doista su ove »Iskrice ljubavi« krasna knjiga za dubovni život kršćanski, iza knjižice »Naslijeduj Krista« jedna od najlepših i najkorisnijih... Uvjeren sam, da će svaki, ko ju čita i razmatra, osobito ako ju razmatra pred Presvetim Otajstvom, postajati sve bolji...« Cijena tvrdo vezanoj D. 20. neko Din. 15.—

Vječno svjetlo je nastavak razmatranja knjige »Iskrice ljubavi«. Cijena Dinara 10.—

Priprava na prvu svetu ispovijed i prvu svetu pričest. Knjiga nužna svakom katoliku, da upozna narav sv. sakramenata ispovijedi i oltara. To je prijevod klasičnih njemačkih autora i svestrano obraden. Cijena D. 20.—

Zašto ljubim svoju Crkvu? Tko pročita ovu lijepu knjižicu, srce će mu usplamiti ljubavlju, grudi će mu se širiti od ponosa, što je član katoličke Crkve. Cijena D. 10.—

Živko dijete Euharistije. Divna knjižica za katoličku našu mladež. Živko je dijete naših dana, jer je umro god. 1925. I mladež i odrasli, djeca i roditelji čitat će ovu knjigu s nasladom, čitat će je s velikom korišću za srce i dušu. Cijena D. 5.—

K N J I G E:

Dr. V. Vogrin: Kukci Štetočinje. Knjiga dobro dolazi gospodarima. Stoji za članove Društva sv. Jeronima D 6.— za druge D 10.—

Dobra knjiga. Vjesnik Društva sv. Jeronima. Šalje se badava svakomu, tko ga zatraži.

Danica, kalendar Svetojeronimski za 1929. napose lijepo opremljen radi proslave 60-godišnjice Društva sv. Jeronima. Stoji D 10.— za članove D 6.— Sve tri ove knjige dobivaju se kod H. K. D. sv. Jeronima, Zagreb, Trg Kralja Tomislava br. 20.

Kalendar sv. Ante za 1929. Imo raznovrsna lijepa štiva i osobito lijepih slika. Stoji D 12.— Naručuje se kod Uprave Glasnika sv. Ante, Sarajevo I. p. p. 152.

DAROVI U RUJNU 1928.

Za sv. Mise: Djakovo MT 50 Dubočac KL 15 Karlovac JP 20 Križevci NN 20 Mraclin JG 30 Noris III AP Dol. 1.— Pittsburgh J Sch Dol. 5.— Srp. Itebej FT 15 Sutivan MJ 20 Var. Toplice 20.

Za Svetište S. L. Bartolovac LM 10 Bjelovar HP 100 Bljegovača KZ 10 Divuševci MV 30 Durići BM 34 Gor. Andrijevci AŠ 100 Ivančić grad RH 25 Kneginac TT 10 Kostanjevac JM 20 Križevci JZ 10 Omiš FG 120 Pittsburgh AB Dol. 1.— Prelog MM 5 Račinovci MK 7 Staro Petrovoselo KB 25 Sutivan MJ 100 Sv. Ivan Žabno SK 50 Tuzla EK 40 Zabok FŽ 100 Zagreb HM 20, MŠ 100 Zemun GM 30.

U čast Srcu Isusovu: Baška AJ 20 LH 15 Belišće LKM 10 Beograd FV 30, MS 30 Berak MH 30 Crećan FS 100 Crnilić IL 30 Donji Miholjac JO 10 Dračevica JZ 20 Gaj JO 20 Karlovac JP 20 Knin AK 5 Komletinci JA 25 Krapina DŽ 5 Križevci AT 30 Moravice MM 20 Nedelišće MT 26 Noris III AP Dol. 1.— Novska MC 50 Obrubo GG 10 Omišali KJ Dol. 1.— Pučišće JK 50 Rokovci MS 10 Rusnica MK 50 Toronto BC Dol. 1.— Župa Biokov. TB 20.

U čast S. L. i Marijinu, sv. Josipu, sv. Antu, sv. Tereziji od M. Is. i sestri Celini: Crnogorci JP 10 Gor. Pribić AK 20 Kamenica JS 20 Prgomelj FB 20 Toronto Dol. 1.— Viškovec RE 10 Verbnik SM 20

Za raširenje Glasnika S. L. Baćevac MS 20 Beli Manastir AG 50 Berak IB 15 Bizovac MD 10 Bušetina MF 10 Čakovec CH 10 Čazma RL 10 Gor. Plavnica MM 10 Grobnik JK 20 Guče selo FR 20 Hrvatska AZ 10 Illok JB 5 Kapela BZ 5 Karlovec SP 50 Kostr. sv. Barbara MP 12 Kotoriba AS 10, HM 10 Kraljevica MB 20 Krapina MR 50 Krk DK 20 Milna MG 100 Mokošica MK 20 Novo Selo JF 25 Petrinja ID 20 Pokupsko SM 30. Radovec MD 10 Selinica MR 10 Slunj MJ 20 Split RM 5 Sv. Ilija Obr. TB 20 Sv. Ivan Žabno SK 50 Sv. Šimun IJ 100 Škrlevovo KP 20 Varaždinske Toplice FJ 20, MV 15 Vinkovci IM 10 Vivodina KT 100 Visova MK 5 Voća IP 25 Zagreb AB 5 BS 20, FZ 50, I i PP 50 JH 15 JK 70 MF 5 NN 10 TŽ 5 Zlatar JV 10.

Za kruh sv. Antuna: Mraclin JG 10 Sv. Ivan Žab. SK 10 Sv. Ilija Obr. TB 10 Ulijanik AC 10 Zagreb I i PP 50, PP 50 Žemun GM 30.

Za Svetohraniště: Zagreb I i PP 50.

Za kat. štampu: Jajžabet NN 100.

Za Malo sjemenište D. L. u Travniku: Prelog NN 5 Zagreb I i PP 50 Neža 30 L pl. I 300 i opet 300. NN 1000. Razne kongregacije 300, 300. AC 300 NN 500. Više njih skupa 408 HKZ 100 MD 50 F Ščb 400 MŠ 30 DJ 20 DF 20 LM 10.

Za Langov Dom: Zagreb I i PP 50

Za gradnju crkve u Jeruzalemu: Jongstovn AI Dol. 1. Podgajci A i ML 100. — **Za gimnaziju u Varaždinu:** Sombor MF 350.

Za Misije: Čilipi IG 100 Prelog JN 20 Zlatar JV 20

O. Mesariću za poganske Misije: Zagreb, I i PP 100.

O. Mesariću za gradnju crkve S. L. u Hamirpuru: Bakar TM sabrala 50 Prelog GB 15, IB 10 Zagreb I i PP 50.

Za pokrštenje crnaca: Sv. Šimun IJ 100.

O. Mesariću za pokrštenje crnačkog dječaka na ime Josip: Zagreb, I i PP 100.

Za pokršt. jednog pog. dječaka na ime Antun: Bos. Petrovac SG 100.

**DOSTOJ SE, GOSPODINE, SVE KOJI NAM DOBRO ĆINE, NAPLATITI
ŽIVOTOM VJEĆNIM!**

Urednik: Milan Pavelić D. L.

Vlasnik: Kolegij Družbe Isusove u Zagrebu — Lj. Dostal D. L., rektor.
Tiskom »Glasnika Srca Isusova« — A. Allirević D. L.

MJESEČNA NAKANA U PROSINCU.

Povratak istočnjaka u ovčinjak Kristov.

Posebne nakane za svaki dan:

- 1 S Eligij. Naši biskupi i svećenici.
- 2 N 1. adventska. Bibijana. Djjevojačka društva S. I.
- 3 P Franjo Ksavverski. Naši misijonari.
- 4 U Barbara. Umiruci.
- 5 S Saba. Redovnici.
- 6 Ć Nikola. Sirote.
- 7 P Ambrožij. Naknadivanje za uvrede Presv. Srcu.
- 8 S Bezgr. Začeće B. D. M. Marijine kongregacije.

- 9 N 2. adventska. Leokadija. Crkva u Meksiku.
- 10 P Prenos kuće loretске Marijina svetišta kod nas.
- 11 U Damas. Sv. Otac i kardinali.
- 12 S Maksencij. Psovati.
- 13 Ć Lucija. Školske sestre.
- 14 P Spiridion. Naše škole.
- 15 S Irenej. Branitelji Crkve.

- 16 N 3. adventska. Adelhajda. Udovice.
- 17 P Lazar. Obraćenje Židova.
- 18 U Očekivanje poroda B. D. M. Sestre naše Gospe u Bačkoj.
- 19 S † Vladimir. Kvatre. Mržnja na grijeh.
- 20 Ć Amon. Želja za svetošću.
- 21 P † Toma a.p. Kvatre. Jakost u vjeri.
- 22 S † Zenon. Kvatre. Siromasi.

- 23 N 4. adventska. Viktorija. Svećenička zvanja.
- 24 P Badnjak. Adam i Eva. Naši pokojnici.
- 25 U Božić. Sveti radost.
- 26 Ć STJEPAN. Mjes. zašt. Ljubav k neprijateljima.
- 27 Ć Ivan a.p. Hrvatski Orlovi.
- 28 P Mladenci. Kršćanske majke.
- 29 S Toma. Progonjeni.

- 30 N Malog Isusa. David. Odgoj djece.
- 31 P Silvestar. Zahvalnost Bogu.

Svagdanje prikazanje. Božansko Srce Isusovo! Ja ti prikazujem po bezgrešnom Srcu Marijinu sve molitve, djela i trpljenja ovoga dana u naknadu za naše uvrede i na sve one nakane, na koje se ti neprestano prikazuješ na oltaru, osobito ti ih prikazujem za sv. Crkvu, za sv. Oca papu i za sve potrebe članovima Apostolstva molitve ovoga mjeseca i dana preporučene. Amen.

Oprosti za članove Apostolstva molitve. Potpuni oprost jednoga petka po volji, i još jednog dana po volji odabranog. Na dan pomirovne sv. pričesti. Na blagdan mjesecnog zaštitnika.

Oprosti za članove bratovštine Presv. Srca Isusova. Potpuni oprost prvoga petka ili prve nedjelje, i još jedan po volji odabran i dan.

Mjesečna nakana u siječnju: Posluh Kristovu namjesniku.

**KRATKO STVARNO KAZALO
GLASNIKA SRCA ISUSOVA 1928.**

Afrika, obraćenje A.	264	† Merz dr. L.	215
Apostolat molitve: Mjesni upravitelji	82	Misije, naši misijonari	42, pakane
Donosi areču	83, Sv.	51, domaci sveć., 69, mali apostol	84, katehisti
Otac o Ap.	115, Sastanak rev-	163, sablazni	233, mis. nedjelja
nitelja	143, Ap. muževa	291, hinduisti	324
Pismo tajnika	338	Molitva — trešnje	147
Betlehemska zvijezda pjesma	359	Nemra	114
Bezbožac na sudu	45, pada	Obitelj, dobra	145
očuvanje	200, smrt	Obzir ljudski	312
Bunjevački cvijetak, pjesma	313	Odgoj	334, 359, uzor
Crkva u Kini	1, C. i svijet	† Oreb Bonica	56, pjesma
90, 151, 169, 270,	C. i soc.	Papa	39, 88, 204, 234,
pitanje	197, naše spasenje	Pitanja i odgovori	274
dokle će trajati	297, biljege C.	Porod uništavanje	120
329, 363, progon	272	Poslij. pomast	87
Čistoća	18, Lijer pjesma	Posveta obitelji	16, 178,
Ciril sv.	43,	Presv. Sakramenat	303
Dan Gospodnjii pjesma	328	naknada	163,
Dijete dobro	23,	nemar	166
Djev. društva	Plodno drvo	Pričest prva	55, 144, 183, 276,
Sastanak	240, vladanje	343, 375, prič. zvonice	pjesma
izobrazba	241, iz-	184, 269, svagdanja	308
367. Vijesti	29, 60, 93,	Redovnice život	325, 370
124, 156, 188, 219,	251, 282,	† Rihtarić	20
316, 348,	379	Sebastijan sv.	9
Društvo sv. Ignacija	134, 173,	Smrt dobra	262
Dug	335	Srce Isusovo razmišljanja	14, 49,
Duhovne vježbe	89, dom	80, 175, 336, naknada, poslanica	sv. Oca
108,	360	194, 226, 257, poslanica	nadbiskupova
Duša	45, 213, duše u čist.	102, 135, Vojska	S. I.
Euharistijski kongres	271, poziv	145, prikazivanje pjesma	166, vrata
Glasnik, smrt prijatelja	299	172, obraćen	306
Grijeh, paučina	69, nesreća	Sreća	10, 76, 110, leptir
† Hasenay Marija	146,	Stidljivost	202, 323, obrana
Ignacij sv., čudo	311	Svećenik, napadaji	168, poštuj
Ispovijed	113, 230,	Sveti Većeslav	373
Istina, strah od nje	238	Svetost života	365
Istok, obraćenje	26	Stampa pjesma	205, sotona i nov.
Josip sv., častimo ga	353	Talbot Matt	356
Kat. akcija	66	Terezija sv. od M. Isusa, pjesmice	246
Kraljevstvo S. L.	19, 52, 119,	22, 51, 84, 119, 147, 183, 211, 244	
Komunizam	340	276, 307, 343, 375, čudo	212
† Lang biskup, pjesma	290	Tri Kralja pjesma	5
Lurd, ozdravljenja	36, 172, 201,	Vjera zbor za Šir.	99, 141, tješi
237, 293, 341.	358	279, 342, pogani i kršć.	372
Ljubav, doma	231, neprijatelja	Zahvalnice	28, 57, 91, 121, 153,
33	38, posrednica	185, 216, 249, 281, 314, 346,	381
Marija, pozdrav and.	129, za Japan	Zahvalnost	265, 296,
131, Majske	131,	Zavjet pjesma	346
ruže	132, Kralj. svibnja	Zvanje	208
132, Zdravo M. pjesma	256,	152, 167,	209
Ruža pjesma	292, Krunica	Ženidba zla	4
292	292,	Život polovanje	375
Meksiko, A. Flores	41, 42, o. Pro	Žrtva dijeteta	23, junakinja
70, učiteljica	100, protest		54
278, 309,	119,		
	334		